

Giới thiệu Gen Di Truyền

Gen Di Truyền thuộc truyện khoa huyền hay nói về lịch các vì sao năm 1015

Phụ nữ loài người đã sớm bị tuyệt chủng

Các nhà khoa học thông qua người máy clone tái tạo lại phụ nữ loài người.

Đồng thời, phụ nữ cũng được bảo vệ và bảo tồn

Tiền Hân Hân là người phụ nữ duy nhất của Địa Cầu cổ đại bị xuyên không lạc đến đây.

Truyện online đầy thú vị hé lộ thân phận lúc này của cô là người máy ăn uống số 78.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Tinh Cầu Năm 1015

Tinh cầu năm 1015, nhiều hành tinh đều trở thành những tiệm ăn nhanh trên vũ trụ.

Hôm nay đêm đã khuya rồi, tiệm ăn nhanh vừa mới tạm đóng cửa sau một ngày tấp nập.

Thời gian nghỉ ngơi chỉ có bốn giờ, chính xác mà nói là thời gian bốn giờ nạp điện, sau đó phải tiếp tục buôn bán.

Tất cả những người máy phục vụ chỉ được nghỉ ngơi trong khoảng thời gian được phép nạp điện này, mà loài người là Tiền Hân Hân bận rộn gần mười hai tiếng đồng hồ cũng không thể lộ ra một chút mệt mỏi, phải chờ sau khi cửa tiệm tự động đóng cửa chạy tới chỗ nghỉ ngơi, thịch một tiếng nằm vào bên trong. Thân phận hiện tại của cô cũng là người máy, cho nên không thể để cho loài người nhìn ra cô mệt mỏi.

Bên cạnh, mấy người máy nhân viên cửa hàng đã bắt đầu nạp điện, tiếng ong ong âm ỉ một lần nữa làm cho cô có chút mất ngủ. Tiền Hân Hân dùng quần áo bịt hai lỗ tai lại, hi vọng mình sẽ nhanh chóng ngủ đi, nếu không bốn giờ sau cô lại phải cực khổ làm việc, hơn nữa còn không có tiền phục vụ. ...

Đáng tiếc chỗ nghỉ ngơi của cô không được thoải mái, đó là nơi có diện tích rất nhỏ cùng một ổ điện chuyên dụng của người máy. Ổ điện thì cô không dùng đến, chỉ mượn chỗ để ngã lưng nằm, thậm chí ngay cả lúc nằm cũng chẳng có chỗ gối.

May mắn vì có vóc người nhỏ thấp, cho nên chỉ cần cong lên chân là có thể nằm xuống, những người máy khác thì đang ngồi nạp điện.

Trong bụng lúc này bất chợt vang lên tiếng kêu ọ ọ, cô bỗng nhớ lại dường như thật lâu mình không có ăn cái gì rồi. Nhanh chóng mở túi áo lấy ra một cái bánh bao nhỏ xé nát bỏ vào trong miệng ăn từng ngụm từng ngụm.

Bánh bao là lúc trước cô đã giấu đi, người máy thì không được chia thức ăn, cô chỉ có thể len lén ăn!

Đúng, thân phận hiện tại của cô là một người máy, trên danh nghĩa là nhân viên của cửa hàng số 12, chịu trách nhiệm chiêu đãi khách hàng và đưa món ăn nhanh chóng ra bán. Nhưng trên thực tế, cô chỉ là một cô gái bình thường xuyên không từ năm 2014 đến. Bởi vì có vài nguyên nhân đặc thù nên đi đến quán ăn này, và càng thêm trùng hợp là bị buộc phải giả dạng làm người máy.

Có điều muốn giả dạng là một người máy cho tốt là chuyện khá khó khăn, chẳng những phải bảo đảm duy trì vẻ mặt tươi cười, mà còn cần trí nhớ vô cùng tốt. Bởi vì những người máy ghi nhớ không cần dùng đại não, bọn họ dùng chương trình ghi nhớ.

Cô đã chịu đựng suốt năm ngày qua, và đang cảm thấy cứ tiếp tục như vậy không biết mình có chịu đựng được không? Dù sao cô cũng không phải là người máy thật sự, không thể làm được công việc nặng nhọc mà không có thời gian an tâm nghỉ ngơi được.

Nhưng cô lại không có cách nào quang minh chính đại khôi phục thân phận loài người, mặc dù trở thành người máy là chuyện hết sức trùng hợp, nhưng ngay sau đó cô cũng biết nơi này đã không có cuộc sống giống thời đại của mình. Loài người cũng phân chia ra làm ba bảy loại, mà cô lại là loài cao quý nhất trong loài người, phái nữ có gen nhân loại thuần khiết nhất.

Nếu như là đàn ông thì cô nhất định không chút do dự thừa nhận mình là loài người, nhưng mà phụ nữ ở thế giới này thì không thể tùy tiện đi loanh quanh bên ngoài, bởi vì một lý do đơn giản nhất —— nam nhiều nữ ít.

Hân Hân không rõ tại sao nơi này đàn ông nhiều phụ nữ ít, bởi vì bây giờ cô là người máy nên không có cách nào nói chuyện với con người. Những gì cô

có thể nói chỉ là mấy chữ đơn giản.

Có điều dựa theo những gì mà những người khách trao đổi với nhau, cô cũng hiểu được đại khái, bọn họ muốn có một người phụ nữ thì phải dựa vào công trận hoặc là công lao khác để nhận được. Chủ đề nóng nhất mà những đàn ông này bàn tán là làm thế nào để vụng trộm, khi nào thì thừa dịp gần đàn ông có phụ nữ không ở nhà, đi gần gũi người phụ nữ của tên đó một chút.

Vì nghe thấy không ít, nên Hân Hân thấy hết sức kỳ quái, những người phụ nữ đó không phản kháng ư? Bọn họ chỉ nói là đến gần gũi, xong việc, sau đó người chồng kia làm như thế nào trả thù vân vân, nhưng lại không có nghe qua chuyện ly hôn hoặc là người phụ nữ đó bởi vì không thích mà phản kháng, chẳng lẽ các cô gái đó đều thích vụng trộm?

Nhìn thấy ánh mắt đáng sợ của những người đàn ông cao lớn dị thường đó, cô liền cảm thấy thân là phụ nữ mà ở cái thế giới này nhất định vô cùng nguy hiểm, là sinh vật dễ dàng bị áp đảo, chẳng thà làm nữ người máy an toàn hơn.

Chỉ cần mang theo phù hiệu của người máy, cô sẽ không bị quấy rầy. Hơn nữa tướng mạo của cô so sánh với những người máy nhân viên cửa hàng có tướng mạo đẹp tuyệt luân thì quả thực vô cùng thâm đậm, cho nên ngay cả tình huống bị vô lễ cũng chưa từng xảy ra. Chịu đựng thôi, may mắn là sức khỏe của mình luôn luôn rất tốt, cố gắng chống đỡ mấy ngày cũng không sao. Nhiều nhất nhịn không được thì tìm một chỗ lười biếng, ngủ trộm, chỉ cần không bị phát hiện thì không có vấn đề.

Bởi vì người máy chắc là không biết đi tố cáo người khác, hơn nữa ông chủ của tiệm ăn nhanh lại không xuất hiện thường xuyên.

Mơ mơ màng màng cô ngủ thiếp đi, gần đây bởi vì quá mệt mỏi cơ hồ vừa nằm xuống là ngủ, nhưng đang lúc ngủ ngon đột nhiên một trận tiếng động bành bịch vang lên, làm cho cô sợ đến mở choàng mắt nhìn lên, thấy trong mấy người máy nạp điện có một con toát ra khói đen. Bị sao vậy? Người máy chạm mạch sao?

Mở cửa nhìn lên, hơn hai mươi người máy công nhân viên đã hỏng hết mười mấy cái, những con còn tốt bởi vì bị báo động mà tất cả đều đứng dậy.

Một người máy lấy tay đưa đến gần nguồn điện, dùng một giọng nữ ôn hòa nói: “Lượng điện tăng đột ngột, nhân viên làm tạp dịch của cửa hàng còn chưa nạp đủ điện đã bị thiêu hủy.” Ánh mắt của cô sáng ngời: “Đã báo hỏng đến trung tâm xử lý.”

Thì ra là nguồn điện xảy ra vấn đề, nhìn mấy người máy cùng mình làm việc với nhau bị huỷ, trong lòng cô cũng không dễ chịu.

Nhưng vẫn đem tóc của mình vuốt vuốt, cố gắng bảo đảm vệ sinh, bởi vì tóc của người máy cũng là nhân tạo, mặc dù độ chân thực rất cao nhưng lại không dễ dàng xuất hiện tình trạng tóc rối bù.

Cả đám người máy cứng ngắc đi ra ngoài, các người máy thăm dò đi vào tìm bộ phận bị hao tổn. Hân Hân cũng không lo cái gì, bởi vì nơi này không có loài người mà bọn họ lại càng không đi thăm thọc.

Đang chuẩn bị bò lên bàn ngủ tiếp, bỗng nhiên có âm thanh chói tai vang lên: “Có khách hàng cấp năm sao trở lên đến, mở cửa buôn bán, tất cả nhân viên cửa hàng xin chú ý.”

Trong tay mỗi người đều có thể tinh cầu, cũng giống như là giấy chứng minh thư của hiện đại, dựa vào nó có thể đến phòng ăn hoặc dùng các loại phương tiện công cộng, nếu không thì ở thế giới này, cho dù anh chị có chết đói cũng sẽ không có người thưởng cho một miếng ăn. Người bình thường có thể tinh cầu cấp ba sao, là có thể tiến vào bất kỳ nhà hàng khách sạn bình thường nào đang buôn bán. Mà cấp bốn sao và cấp năm sao còn lại là quý tộc hoặc là nhân viên quân đội, bọn họ có thể tùy tiện đi vào bất kỳ phương tiện công cộng nào hoặc yêu cầu nhà hàng hay cửa tiệm nào đó mở cửa.

Nguồn điện dự phòng khởi động, ánh sáng trong cửa hàng khôi phục lại.

Cửa tiệm vừa mở ra, ba người đàn ông loài người đi đến.

Nơi này đàn ông xấu quạ thật rất ít, nhưng khi ba người này đi vào hai mắt của Hân Hân vẫn phải tỏa sáng. Bọn họ cao đều nhau khoảng 1m90, màu tóc và kiểu tóc khá truyền thống, hẳn là quý tộc của tinh cầu Gila.

Sau khi đã tiếp đãi qua nhiều khách nhân, Hân Hân biết, đàn ông của Tinh cầu Gila là chủng tộc tương tự với loài người nhất. Hoặc có thể nói bọn họ là hậu duệ của loài người, chẳng qua đã trải qua cải tạo gene, nên thể chất đã hoàn toàn khác biệt với loài người của địa cầu cổ.

Không riêng gì thể chất, ngay cả dung mạo cũng khác hẳn với người thường.

Người đi đầu có mái tóc màu vàng kim, một đôi mắt hoa đào màu xanh lam rất sắc bén, nhưng trong sóng mắt lưu chuyển lại mang theo vô hạn phong tình.

Thấy bốn phía không có nguy hiểm, liền tránh ra nhường đường, đồng thời lùi cái ghế để cho người thứ hai đi tới, rồi nói: “Mời ngồi.”

Còn chưa nhìn thấy người ở giữa, nhưng cô đã cảm giác được áp lực vô hình kéo nhau mà đến. Đến khi nhìn thấy rõ người nọ, Hân Hân cảm giác ánh mắt mình nhìn trần trối, vị này là người sao? Rõ ràng là thần muốn đem chúng sinh dẫm dưới lòng bàn chân. Mỗi một bước đi, âm thanh khi giày da tiếp xúc cùng mặt đất, tựa như dẫm trên đầu quả tim của người khác.

Tư thái chánh quy của quân nhân nên bước hết sức hoàn mỹ, lúc ngồi xuống mái tóc dài gọn gàng màu đen kia tạo ra vầng sáng xinh đẹp trên không, tuyệt đẹp mà thần bí làm cho người ta hít thở không thông.

Nhưng tin chắc mỗi người đều chỉ có thể liếc nhìn hần một cái, bởi vì cái thứ hai đã bị người này làm cho kinh hãi rồi, chân cũng phải run rẩy, sợ hãi thán phục vì trên người hần phát tán ra khí thể giết chóc.

Chờ người nọ ngồi vào chỗ của mình xong, người đàn ông có mái tóc màu vàng thì đứng nói: “Bởi vì vài con kiến hôi ở dưới mà khiến cho lượng điện của khu A nổ tung, nên chung quanh đây chỉ có quán ăn này là còn buôn bán bình thường, những cái khác đều bị cháy. Ngài hãy cố chịu một chút nhé”

“Ừ!” một tiếng đáp lại nhàn nhạt, Hân Hân cảm giác lòng bàn chân của mình lạnh như băng, thiếu chút nữa là run run. Nhưng vì mình có thân phận là người máy thì nên không biết sợ vì vật gì, cô không thể làm gì khác hơn là cắn đầu lưỡi chịu đựng.

Xem ra lai lịch địa vị của ba người này không đơn giản, đang suy nghĩ thì người đàn ông tóc vàng đã bắt đầu nói chuyện với người đẹp phục vụ số 4: “Cho chúng ta ba phần món ăn thường.”

Người đẹp phục vụ số 4 nói: “Quý khách, toàn bộ người máy đầu bếp trong quán đều đã bị thiêu hủy, không có cách nào cung cấp phục vụ món thường cho các ngài.” Giọng nói rất dễ nghe, nhưng ba đàn ông kia dường như rất bất mãn.

Người đàn ông tóc vàng lạnh nhạt nói: “Nghĩ biện pháp đi, nếu không thì gọi quản lý quán của các cô lập tức tới ngay.” Bởi vì phải xử lý một ít chuyện cả ngày bọn họ đã không ăn gì, bọn họ có thể nhịn, nhưng nhìn về phía người đàn ông tóc đen một cái, khóe miệng hần liền gật gật, để vị này đói bụng thì chờ sau khi trở về, sợ là bị xử trí theo quân pháp.

Người đẹp phục vụ số 4 nói: “Thật xin lỗi, bởi vì điện lực có vấn đề nên không cách nào liên lạc với quản lý quán.”

Người đàn ông tóc vàng nói: “Hãy dùng bất cứ phương pháp gì, máy đồng sát các người phải lập tức chuẩn bị một chút đồ ăn cho chúng tôi, nếu không tôi sẽ đưa các người đi nhà máy rác.”

Vào nhà máy rác thì sẽ bị nghiền ép, sau đó nấu tái tạo lại, bởi vì bọn họ là người máy nên không biết sợ nhưng Hân Hân là con người a, không thể bị nghiền ép thành máu thịt hỗn độn.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Bị Mua

Nghĩ đến cái này Hân Hân vô cùng chán ốm, người ta xuyên qua toàn có ăn có ở có người thương yêu, còn cô thì đến lúc này tuy nhìn thấy mấy người đàn ông vô cùng đẹp trai, nhưng đều bị đưa vào nhà máy rác cải tạo lại lần nữa.

Vì mạng sống, cô không thể làm gì khác hơn là khẽ cắn răng, liều mạng.

Không liều thì chỉ có chết, lúc này cô không thể làm gì khác là đem hai tay chéo nhau để ra sau lưng, lấy tay trái ngắt tay phải làm cho mình tỉnh táo lại. Ánh mắt ngó chừng người đàn ông không có tập trung ngồi bên trái rồi nói: “Khách nhân!”

Người đàn ông tóc vàng nói: “Cô nói đi.” Là người của xưởng nào lại thiết kế người máy có bộ dáng Loli (là viết tắt của từ Lolita ý là chỉ đáng yêu, dễ thương) thế này? Tuy nói hình thể không tệ nhưng dung mạo không đặc biệt tinh xảo, có một chút khiếm khuyết, nhưng lúc cười lên còn có má lúm đồng tiền, rất đáng yêu, rất dễ dàng nhận được cảm tình tốt của đàn ông.

Nếu như Hân Hân nghe được lời nói trong lòng của anh ta thì nhất định nước mắt chảy ròng ròng, anh mới bị khiếm khuyết đó, cả nhà anh đều bị khiếm khuyết.

“Nhân viên số 12 của cửa hàng, có thể làm các món ăn đơn giản, có thể cho phép số 12 thay thế đầu bếp người máy hay không?” Em gái nó số 12 chứ? Cô có tên mà.

“Có thể, đi đi, càng nhanh càng tốt.” người đàn ông tóc vàng gật đầu, sau đó thở phào nhẹ nhõm. Cuối cùng không để vị này đói bụng rồi, trong bất hạnh có vạn hạnh a!

Hân Hân cũng vì không muốn bị cải tạo một lần nữa cho nên tiếp nhận phần công việc này, thật ra thì cô chỉ biết làm một vài món thường ngày trong nhà thôi. Trước kia lúc bà má quá bận, cô cũng có phụ giúp làm cơm tối, một vài món đơn giản thì vẫn biết làm. Vì phải đem ba ôn thần này đuổi đi ngay lập tức, cô không thể làm gì khác hơn là xoay người đi theo người máy tới nhà bếp. Chỗ nhà bếp, cô theo phía sau người máy đi thật lâu mới biết được.

Có độc giả sẽ hỏi, nào có dễ dàng nói bị ném là bị ném như vậy?

Đúng, chính là như vậy, người máy không phải loài người. Nếu có người có thể bồi thường hoặc là trình tự bị lỗi thì huỷ đi cũng dễ như chơi trò chơi. Thử nghĩ xem nếu mình ném một cái khăn lông đi thì sẽ có cảm giác sao? Cho nên, người máy đối với loài người hiện tại mà nói không khác gì khăn lông cả.

Ba người phía ngoài kia vừa nhìn đã biết là có tài có thế, một năm còn không biết là đã ném đi biết bao nhiêu cái khăn lông đâu, Hân Hân đã sớm biết đạo lý này rồi, cho nên không dám lấy thân mạo hiểm.

Cũng không muốn lúc bị ném phải quát to một tiếng, ta là phụ nữ, phụ nữ chân chính, sau đó sẽ không vào nhà máy rác nhưng lại bị người đàn ông nào đó cướp đi làm một chút chuyện không quá hài hòa, hoặc là bị đưa vào chỗ tên là sở nghiên cứu

Nấu com là nhất thiết phải làm, may mắn vật dụng phòng bếp cô điều quen tay dễ làm, rất nhanh liền làm xong món cà chua trứng trắng, một món thịt bò, một món cà rốt trứng trắng. Sau đó chia làm ba phần, lấy thêm bánh bao và com làm hai món chính, lại thêm công ba ly cà phê, làm thành ba phần món ăn.

May mắn cái thế giới này mặc dù không phải là Địa Cầu, nhưng có nhiều thứ vẫn tương đối giống. Tỷ như trứng, mặc dù không phải là trứng gà nhưng cũng là trứng, mùi vị không có biến đổi. Nói thí dụ như cà chua, mặc dù to hơn một chút ít, màu sắc nhạt chút ít nhưng ăn vào không có gì khác, đồng dạng cà rốt cũng thế, đại khái là do những thứ này có sản lượng cao, cũng có nhiều dinh dưỡng mới bị mọi người lưu giữ đến lúc này chăng?

Thật ra thì cô không có nhìn thấy nơi trồng trọt thực vật trên tinh cầu này, chỉ biết là những thứ này theo định kỳ vận chuyển vào, đại khái là thu hoạch ở bên ngoài sau đó vận chuyển đến các nơi .

Chờ đem đồ làm xong cô còn phải hít sâu vài cái, sau đó giả dạng làm người máy nở nụ cười thẳng lưng giẫm chân đi ra ngoài. Nhưng mà đánh chết cô cũng không dám nhìn chăm chăm người đang ngồi kia, chỉ đem một phần món ăn đặt ở trước mặt hân nói: “Quý khách mời dùng, hai phần khác thì để ở đâu?”

Hai người khác rõ ràng không dám cùng người nọ ngồi chung bàn, cho nên hân chỉ ngồi một mình một bàn.

Hân Hân đem hai phần khác để xuống, sau đó vừa lui về phía sau vừa tiếp tục duy trì nụ cười.

Cười đích thực rất mệt a, sau này không biết da thịt của cô có bị căng cứng hay không? Nhưng ở trước mặt loài người dù sao cô cũng phải giả bộ, nếu bị nhìn ra thì tương lai sẽ tràn đầy bóng tối

Cô mắng to ở trong lòng, lừa bà à xuyên qua, lừa bà à thế giới tương lai, lừa bà sao cái nơi nam nhiều nữ ít?

Cho dù trong lòng cuộn cuộn như hàng vạn con ngựa đang chạy, vẫn duy trì một tia cảnh giác trong lòng, sợ có cái gì làm không đúng sẽ khiến ba người kia chú ý.

Có điều thật may mắn, đại khái là vì mùi vị không tệ lắm nên bọn họ đem phần món ăn đó ăn hết. Sau đó Hân Hân hỏi một câu như ngày thường: “Khách nhân, mùi vị như thế nào, nếu như mùi vị không tệ xin cộng thêm một điểm cho số 12.”

Bảng tên của người máy có tác dụng tích điểm, điểm số càng nhiều thì đặc quyền cũng càng nhiều. Tỷ như có thể gia tăng thờ gian sử dụng, hoặc là có thể miễn phí các loại đại tu định kỳ. Mỗi người máy phục vụ xong đều sẽ nói như vậy, mà cái bảng tên này mặc dù là Hân Hân nhật được , nhưng đối với cô mà nói cơ hồ là vật tồn tại để cứu mạng.

Người đàn ông tóc vàng chùi miệng nói: “Ừ, mùi vị tương đối khá, rất đặc thù, tôi đây tôi cho điểm thêm.”

Hân Hân cười đi tới, gờ bảng tên của mình xuống đưa tới.

Người đàn ông tóc vàng sử dụng thẻ Stars của mình quét lên phía trên một cái, sau đó nói: “%. &*%. ¥”

“” Không có bảng tên Hân Hân hoàn toàn không biết hân đang nói cái gì, vội vàng lấy lại rồi nói tạ ơn. Đúng, cái bảng tên này có tính năng tự động phiên dịch các loại tiếng nói rồi truyền vào não, hơn nữa cũng chức năng làm cho não có thể nói ra các loại tiếng nói khác nhau. Hân Hân tất nhiên là nói tiếng Trung Quốc, cho nên tiếng nói nơi này cô làm sao mà biết.

Người máy khác cười nói: “Quý khách, lúc ra cửa xin hãy cả thẻ trả tiền, đa tạ chiếu cố. Nếu như cảm thấy số 6 phục vụ tốt, xin cộng thêm một điểm.”

Đáng tiếc ba người kia không để ý đến cô ta, lúc người đàn ông tóc vàng trả tiền xong, mắt thấy ba người họ sắp đi, trong lúc này người đàn ông tóc đen bất ngờ đứng lại, hân dùng giọng trầm thấp lạnh lùng nói hai chữ: “Mang đi.” Khóe mắt liếc Hân Hân một cái, cô có một cảm giác không tốt lắm.

Tiếp theo người đàn ông tóc vàng cười một tiếng, sau đó đi về phía cô. . . .

Hân Hân không thể trốn, bởi vì cô mà trốn thì lập tức chứng minh mình không phải là người máy chân chính. Lúc trước trong cửa hàng có hai nhân viên cửa hàng tương đối xinh đẹp bị người khách khác nhìn trúng cũng trực tiếp bị mua đi, thậm chí không có nói một tiếng nào cùng quản lý cửa hàng.

Bởi vì người máy chẳng qua là vật phẩm, cho nên chỉ cần trả đủ tiền tệ cũng chính là tiền mà quản lý cửa hàng đưa ra, thì người nào cũng có thể mang các cô đi. Cái đó và huỷ diệt đều giống nhau, Hân Hân không biết mình làm sao lại lọt vào mắt của bọn hân mà bị mua. Nhưng cô là người máy ăn uống không phải là người máy bán đồ a, bọn họ mua cô làm cái gì?

Trong đầu vẫn là vạn mã bồn đặng, mặt ngoài thì lại đang cười, nếu như nhìn kỹ thì thấy nụ cười của cô có chút cứng nhắc, chẳng qua đáng tiếc không ai lại chăm chú nhìn về mặt của nhìn người máy, dù sao cũng đều là cái bộ dáng này.

Cho nên người đàn ông tóc vàng lại một lần nữa lấy bảng tên của cô, đổi dấu hiệu, trả tiền. Sau đó trả lại bảng tên cho cô rồi nói: “Bắt đầu từ bây giờ là số 78.”

“Đạ, số 78 sẽ phục vụ cho ngài.” Ô ô, số thứ tự bị tăng lên rồi.

Hân Hân đối mặt với tương lai mờ mịt luôn thấp thỏm trong lòng, nhưng mà vì tánh mạng của mình phải nhẫn nại, nhẫn nại tiếp.

Nếu bị người ta mua thì phải cùng người ta đi về nhà, cô có chút không nỡ rời đi địa phương nhỏ này, thời điểm vừa tới vẫn trốn ở chỗ này cho tới bây giờ. Mặc dù rất cực khổ nhưng an toàn, nếu như phải rời đi thì sự an toàn sẽ không còn bảo đảm. Nhưng cô lại không thể khê lưu luyến chốc lát, bởi vì như vậy lại càng không an toàn. Nhưng tại sao bọn họ lại muốn mua mình chứ? Không phải là bởi vì cô làm một vài món thức ăn ngon chứ? Tay nghề này mà ngon thì làm cho các đầu bếp hiện đại cười đến rụng răng mất.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Đại Thống Soái

Khu A là nơi tập trung quý tộc, cho nên vừa bước ra khỏi cửa sau liền nhìn thấy một chiếc air ship(Air Ship dạng khinh khí cầu phi thuyền có người lái)cực kỳ xa hoa đậu ở chỗ này.

Ba người đàn ông lưu loát ngồi lên, quay đầu lại liền nhìn thấy một người máy nữ mặc quần áo phục vụ còn đang mạnh mẽ giương hai cái chân nhỏ để chạy, nhưng có chạy như vậy vẫn không thấy rời xa chỗ đó bao nhiêu.

Người đàn ông tóc vàng phì cười, hướng về phía người đàn ông có mái tóc xù đang ngồi trước tay lái nói: “Cậu nhìn cô ta kia, chạy chậm như vậy, có phải cơ năng đã thoái hóa rồi không?”

Hân Hân chạy tới nơi, cố gắng áp chế tiếng thở hào hển của mình, nếu không phải cô sợ thở gấp quá sẽ bị phát hiện, thì sẽ không nhịn được mà nói, mới không phải cơ năng thoái hóa, em gái anh 17 tuổi đã bị cơ năng thoái hóa sao? Nhưng cô cái gì cũng không thể nói, chỉ mỉm cười ngồi ở phía sau.

Chiếc Air Ship khởi động, không phải chạy về phía trước mà là lao xuống bên dưới.

Khu A được chia làm tầng trên, tầng giữa và tầng dưới, tầng trên là Thành phố Thiên Không nơi tập trung quý tộc, tầng giữa cũng chính là vị trí quán ăn mà Hân Hân ở, tầng dưới cùng là chỗ ở của những người đã được cải tạo gen.

Đời sống sinh hoạt của loài người ở tầng dưới này không cao lắm, bởi vì trong quá trình cải tạo gen bị lỗi cho nên không có quyền hôn phối, dù có muốn khôi phục trở lại gen của mình cũng không được. Bọn họ tất nhiên bất mãn, cho nên thường xuyên làm chút chuyện khác người. Tỷ như gây ra một vài cuộc bạo loạn để chống lại các tầng khác, đoạt phụ nữ xuống đó vân vân.

Tóm lại nơi đó không phải là chỗ đặc biệt an toàn gì, Hân Hân có chút lo lắng.

Trên đường đi cô cũng biết tên ba người này, sau đó liền thất kinh, không ngờ mình lại bị Cesar Wells Thống soái tối cao của các tinh cầu Gila mua lại, đây là chuyện bị thương đến cỡ nào chứ?

Nghe nói hai tay anh ta có thể xé nát người của hành tinh Giác Trùng, mặc dù không biết người của hành tinh Giác Trùng hình dáng ra sao, nhưng nghe thấy cũng đoán được là rất tàn bạo đúng không?

Nghe nói trong đại chiến lần thứ ba giữa các vì sao, anh ta đã bắt được một chiến hạm ba sao, trở thành Thống soái chinh phục lãnh thổ nhiều nhất của các hành tinh, cho nên đã được người ta gọi là đại thống soái.

Những đàn ông kia khi nói về anh ta, lúc nào cũng hăng hái bùng bùng, phảng phất như trong suy nghĩ của bọn họ anh ta giống như là thần vậy. Đúng rồi, chiến giáp của anh ta tựa hồ có tên là ‘Chiến thần’.

Nhìn người đàn ông tóc đen phía trước, cô cảm thấy, nếu tất cả đều là mộng thì tốt biết bao.

Về phần hai vị khác, người đàn ông có mái tóc màu nâu là Đại quân gia Phủ Thống soái, Calvin. Mặc dù rất kỳ quái, nhưng quả thật bọn họ không có nói tới họ của anh ta.

Người đàn ông tóc vàng tựa hồ là một quý tộc, tên là Raymond Monte Sith. Mặc dù đối với cái thế giới này Hân Hân không hiểu rõ, nhưng bởi vì có nhiều người khách, khi họ bắt đầu trò chuyện thì đủ thứ thiên nam hải bắc, nên tựa hồ cô đã nghe đến gia tộc Sith có tinh thần lực trác tuyệt, hẳn là quý tộc không sai.

Cái thế giới này dạy phối hợp võ lực và tinh thần lực, giá trị của võ lực đại biểu kiên cường, chia làm mười cấp bậc. Tinh thần lực là năng lực khống chế các cỗ máy chiến đấu, cũng chia làm mười cấp bậc.

Nhìn chủ nhân có mái tóc đen ở phía trước, tinh thần lực của anh ta hẳn là dữ dội lắm, nếu không tại sao chỉ ngồi phía sau anh ta thôi mà đã cảm thấy áp lực như núi chứ?

Hân Hân tận lực làm cho mình thoát nhìn nhỏ bé không đáng để người khác chú ý, cô không muốn chọc vào ba vị Cao đại soái này để bị ném khỏi chiếc Air Ship, mặc dù cô có cảm giác tựa hồ mình bị nó làm cho choáng váng.

May mắn lúc trước không ăn gì, nếu không lúc này nhất định sẽ phun ra. Bạn đã nhìn thấy người máy nôn mửa sao? Cô cảm giác lúc này mà mình nôn thì kết cục nhất định rất thảm.

Thật vất vả mới chèo được đến tầng dưới, nơi này bởi vì gần với mặt đất ẩm ướt cho nên luôn có sương mù mỏng lung. Mà cho đến lúc này Hân Hân mới biết được, những thứ trái cây rau dưa lúc trước đều được sinh trưởng và quản lý ở tầng dưới này, chẳng qua đường như thực vật không nhiều lắm, hơn nữa cái gọi là đất đai lại có đá tảng chiếm phần lớn.

Những người ở tầng dưới có rất nhiều hình dạng muốn tưởng tượng thế nào đều có, nhưng mà hơn phân nửa bọn họ hoặc khiếm khuyết thân thể hoặc khiếm khuyết đầu óc.

Lúc đám người hạ Air Ship xuống đã ra lệnh cho Hân Hân ngồi ở bên trong, còn ba người thì tự động giả dạng làm ba nhân loại rất bình thường đi xuống dưới.

Hân Hân không biết bọn họ tới đây làm cái gì và cũng không muốn hỏi, có điều ngay cả đại thống soái cũng tới, tin tưởng là chuyện lớn. Nhưng mà bên chỗ của cô cũng xảy ra chuyện lớn, đó chính là sau khi bọn họ rời đi thì cả Air Ship vì tiết kiệm nhiên liệu đã cắt đứt bộ phận cung ứng đường khí.

Hân Hân yên lặng tháo bảng tên xuống để bên cạnh chỗ ngồi, cô biết chỉ cần bỏ bảng tên khỏi người thì Computer sẽ tự động quét xem có con người tồn tại hay không, nếu có thì sẽ không cắt đường khí. Đây là thông tin mà lúc bước vào cửa Air Ship đã được cung cấp, vì phòng ngừa loài người mang theo bảng tên người máy lừa dối vô tình sẽ mang đến bị kích.

Cô đã giao đồ ăn hai lần cho quán ăn kia, nên biết chỉ cần đem bảng tên đưa vào ô quét địa chỉ, sau đó tháo ra để xuống bên cạnh, chiếc xe sẽ tự đi đến địa chỉ đó, chờ đến chỗ cửa xe sẽ mở ra, khi đó đeo bảng tên vào cũng muộn.

Air Ship quả nhiên không cắt đứt cung cấp đường khí, Hân Hân thở phào nhẹ nhõm.

Thời điểm đang ngồi đột nhiên có người nhào lên phi thuyền nhìn vào bên trong, còn dùng sức đâm lên cửa sổ. Hân Hân sợ hết hồn, không ngờ người ở tầng dưới lại hận người ở tầng trên như vậy, cho dù là công cụ giao thông cũng không bỏ qua.

Chỉ chốc lát sau đám biến thành đập, cô bị làm cho sợ đến muốn khóc. Nghe không hiểu bọn họ nói gì, nhưng chỉ cần Air Ship này bị nện vỡ thì cô nhất định sẽ mất mạng.

Ngày hôm nay thật là xui xẻo, cô ngồi ở bên trong mà phát run, càng không dám chủ động đi ra ngoài.

May mắn là Air Ship này tương đối bền chắc, còn có hệ thống tự động phòng vệ. Khi bọn họ dùng tới vũ khí để đập, liền bị lưới điện của hàng rào điện phòng vệ giật toàn thân cứng ngắc.

Ngồi một lát, phát hiện bọn họ không có khả năng đập vỡ Air Ship, cuối cùng Hân Hân cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ầm ỉ như vậy suốt nửa ngày thời gian, đang trong lúc Hân Hân buồn ngủ thì bất chợt có người mở cửa Air Ship. Cô sợ hết hồn cuống quýt đem bảng tên chộp vào tay cài lên quần áo, sau đó đoan chánh ngồi im.

Ba người đàn ông đi lên, sau khi bỏ lớp cái trang ra, dường như rất vui vẻ, Raymond tóc vàng cười ha ha nói: “Rất hỗn loạn, chỉ cần ở trước mặt bọn họ giết người thì đã sợ thành bộ dáng đó, nếu như biết dễ dàng như vậy thì không cần anh ra tay rồi.”

Calvin vừa khởi động Air Ship vừa nói: “Không ai có tinh thần lực mạnh đến mức độ có thể khống chế bốn năm trăm người như vậy.”

Bốn năm trăm người, tựa hồ rất lợi hại.

Thử tưởng tượng xem người đàn ông tóc đen làm trò trước mặt bốn năm trăm người đem người đó xé làm hai, hiệu quả giống như quý xé xác trong phim kinh dị, hơn nữa còn quắc mắt nhìn trừng trừng, bộ dáng đó quả thật rất đáng sợ.

Thật ra thì lúc trước cô cũng không dám nhìn kỹ mặt của người này, nhưng cũng biết anh ta nhất định không phải là người xấu xí, chẳng những không xấu mà còn rất đẹp trai, chỉ tiếc không dám nhìn.

Raymond tựa hồ đặc biệt hưng phấn, bộ dạng nói chuyện giống như thằng bé trai, đang dùng ánh mắt sùng kính ngó chừng vẻ mặt của đại thống soái, nhưng mà hai người còn lại thì tương đối trầm mặc, anh ta liền đem ánh mắt quay lại Hân Hân, đột nhiên nói: “Số 78, bộ dạng của cô giống như sắp mất chết đi vậy.”

Hân Hân thiếu chút nữa bị hù đến học máu, nhanh chóng ngồi thẳng tắp thêm, cười nói: “Quý khách, có gì cần căn dặn ạ.” Diễn hình là kiểu trả lời của người máy.

Raymond lập tức cảm thấy không thú vị nữa, rất nhanh ba người và một người máy (nhưng thật ra là loài người) trở lại phủ đệ 001 ở khu A của Thành phố Thiên Không.

Đây là chỗ giống như một cứ điểm quân sự, cánh cổng cao lớn, hai bên đều có lô cốt phòng thủ trên không.

Air Ship vừa đến thì cửa lớn của toà nhà tự động mở ra, chẳng qua cách mở ra không phải là hai cánh trái phải, mà là từ trước lùi về phía sau tạo ra một đường thẳng.

Quả nhiên thời đại tương lai này khác rất nhiều với thời đại của mình, Hân Hân yên lặng âm thầm đem hai dòng nước mắt cùng bản thân đi vào phủ đệ cao nhất của tất cả Tinh cầu Gila, đồng thời cũng là chỗ an toàn nhất về phương diện quân sự. Ở nơi địa phương thế này thì không thể nào có nguy hiểm, nhưng mà muốn chạy trốn ra ngoài cũng là không tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Số 78

Tìm của Hân Hân rất lạnh thật lạnh, không thể làm gì khác hơn là ở trong lòng âm thầm cầu xin ba mẹ đã trở thành cổ nhân, có thể phù hộ mình bình an sống sót.

Sau này.

Cô thật không dám nghĩ đến cái từ này, chỉ cần hiện tại an toàn là tốt rồi, thật không dám có tính toán cho sau này.

Air Ship biến đổi sang hình thức vận hành như xe hơi, từ từ chạy vào phủ số 001, còn có tên là Phủ Thống Soái.

Ba người thêm một người máy xuống xe, lập tức có bốn năm người máy đi tới. Bọn họ đều hướng chủ nhân báo cáo có ai liên lạc cùng hân, có ai thăm viếng qua, quý phủ xảy ra vấn đề gì. . .

Calvin là Đại quân gia của Phủ Thống Soái, cho nên anh ta đem mọi chuyện lần lượt xử lý tốt, sau đó đối diện với một người máy có bộ dạng của đàn ông trung niên, trên áo thêu số 13.

“Số 13, mang số 78 đi phòng bếp làm quen một chút, rồi chuẩn bị bữa ăn tối hôm nay. Cô ta chỉ phụ trách chuẩn bị bữa ăn tối cho ngài thống soái, còn những người khác thì cô ấy không cần chịu trách nhiệm.” Calvin nói xong, người đàn ông số 13 đã cười nói với Hân Hân: “Số 78 đi với tôi đi đây.”

Thì ra thật sự dễ dàng làm đầu bếp, Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, làm đầu bếp tốt, có thể lên trộm đồ ăn. Cô cũng không phải là người máy thực sự, mà chỉ cần nạp điện là có thể sống.

Cho nên Hân Hân cười đi cùng ông ta, chờ đến nơi không có ai cô lập tức buông thõng mặt xuống, đưa tay vuốt vuốt hai má, thật là đau.

Có điều vị số 13 này đi cũng quá nhanh rồi, may mắn ông ta là người máy hiểu được phải dừng lại đợi cô, mà không hỏi tại sao cô đi chậm như vậy?

Đến phòng bếp, cô phải thán phục nơi này rộng lớn, so sánh với sân bóng rổ trong công viên nhỏ dưới lầu nhà cô còn muốn lớn hơn.

Chỉ là từ mát âm tường giữ tươi thực phẩm mà đã có hai bệ, bên trong các loại rau dưa thịt cần gì có đó. Cô nhìn chung quanh thấy không có người khác, liền đưa tay lấy một trái cà chua nhỏ nhét vào trong miệng —— quá đói rồi.

Người máy còn đang nhiệt tình giảng giải đồ đặt ở nơi nào, cùng với sở thích của đại thống soái. Điểm này cô phải nghe thật cẩn thận, lấy một quả táo khá ngon vừa ăn vừa nghe.

Thì ra ngài đại thống soái không có đồ gì không thích ăn, nhưng tuyệt đối sẽ không ăn táo. Hân Hân nhìn thoáng quả táo trong tay mình, ở chỗ của cô quả táo này được đón nhận rất nhiệt tình, tại sao đến nơi này lại có người không thích ăn vậy? Cô mặc kệ, tiếp tục gặm.

Người máy lại giới thiệu, đại thống soái không có đồ gì đặc biệt thích ăn, nhưng mỗi bữa cơm thì nhất định phải có thịt, không thịt không vui.

Đừng nhìn bộ dáng của anh ta như cấm dục, Thật ra đó là loại động vật tuyệt đối không thích thức ăn chay. Hân Hân có loại cảm giác như đã đoán trước.

Chờ giới thiệu xong rồi, người máy số 13 nói: “Hiện tại ăn uống của đại thống soái giao lại cho cô, xin hãy cố gắng hoàn thành nhiệm vụ.”

“Dạ, số 78 biết rồi.” Hân Hân phui tay trả lời.

Cách thời gian cơm tối còn có nửa giờ, cô cần chuẩn bị nguyên liệu.

Mà những người máy khác cũng chuẩn bị đồ ăn cho người của cả Phủ Thống Soái này, động tác của bọn họ rất nhanh, bước đi cũng tương đối nghiêm cẩn, cho nên đồ ăn làm ra mùi vị không quá đặc sắc.

Mà bên chỗ bầu trời nhỏ của mình, cô kéo một tấm vách trong suốt ngăn lại cửa thông giữa hai bếp, trừ có thể nhìn thấy người ở đối diện bận rộn không ngừng thì một chút khói dầu cũng không qua được chỗ cô.

Bỗng nhiên có một không gian nhỏ của riêng mình thật không tệ, Hân Hân bắt đầu chuẩn bị nguyên liệu, cô phát hiện động tác của mình rất chậm, không cách nào so sánh với những người máy kia. Nhưng lại không có người hối thúc, nên cứ từ từ làm không cần vội.

Hơn nữa cô quyết định chuẩn bị nhiều nguyên liệu một chút, làm cho mình một phần ăn dinh dưỡng, tránh cho đến lúc đó ngã xuống vì mệt. Nói đến mệt, cô có cảm giác mình sắp kiên trì không được rồi, bởi vì đã gần mười hai giờ không có nghỉ ngơi, lần trước ngủ không tới ba tiếng đã bị vấn đề điện tăng đột biến làm tỉnh giấc.

May mắn là sức khoẻ không tệ, nên kiên trì tiếp được.

Nếu anh ta thích cái mùi vị mình tùy tiện làm, thì cứ theo đó mà nấu, xào thịt cắt sợi, lại làm thêm hai món ăn ở nhà. Trong quá trình làm cô thêm suýt chảy ra nước miếng, nên lén lấy chút ít ra đặt ở trong mâm. Bởi vì đang thời gian nấu ăn nên chức năng khoá các vật dụng đã mở ra, cô lấy vài cái đĩa nhỏ đặt ở phía dưới trước, lúc này thừa dịp chưa đến thời gian đi đưa bữa ăn, liền ngồi chồm hổm trên mặt đất nhanh chóng ăn xong chút ít thức ăn đó.

Sau đó súc miệng cho sạch, đợi đến giờ đưa bữa ăn, tin tưởng sẽ có người tới nhắc nhở.

Quả nhiên chỉ chốc lát sau, phòng bếp vang lên tiếng nói của Calvin ” Số 78, có thể đem bữa ăn tối lên rồi.”

Hân Hân bung khay đi ra ngoài, sau đó cô phát hiện một chuyện vô cùng quái đản, cô không biết đưa đến đâu.

May mắn là bảng tên có toàn bộ bản đồ kiến trúc, mở ra liền thấy được, thì ra đã sớm có người máy khác đem bản đồ Phủ Thống Soái và chỗ Thống soái dùng com nạp vào.

Thật ra thì cô đổi loại trò chơi nhìn toàn bộ bản đồ này còn có chút xa lạ, cho nên quẹo trái quẹo phải rất cực mấy lần mới tìm được chỗ, có điều đã trễ mười lăm phút.

Chờ cửa phòng ăn tự động mở ra, cô bung khay đi đến.

Tiếp theo liền nghe được Calvin đứng ở bên cạnh nói: “Tại sao lại trễ lâu như vậy?”

“Hệ thống chỉ đường của số 78 bị lỗi một chút.” Lạc đường đó, nơi này lớn như thế cho dù có được bản đồ toàn bộ hình ảnh cũng không cách nào nhanh chóng tìm được.

Calvin cũng không nhiều lời, bảo cô đem khay đặt ở trên bàn.

Thống soái tóc đen kia không hỏi không rằng chỉ ngồi thẳng tắp, rất ưu nhã cầm dao nĩa bắt đầu từ từ ăn.

Trên cái thế giới này, đàn ông trưởng thành ăn com rất nhiều, nên chuẩn bị không ít cho hắn, ít nhất so sánh với phần món ăn bình thường trong tiệm nhiều hơn một chút.

Tuy anh ta ăn thông thả, nhưng những món đó đã bị ăn hết nhanh chóng.

“Đã trễ mười phút đồng hồ, trừ 2 điểm” tiếng nói này của anh ta khiến cô bất ngờ vì nó trầm tĩnh không có bất kỳ áp lực, hơn nữa cực kỳ dễ nghe, tuy nhiên nó lại có một loại nhàn nhạt lạnh lùng cùng uy nghiêm.

Calvin đồng ý, anh ta đưa tay về phía Hân Hân đòi hỏi bảng tên. Cảm giác, cảm thấy tâm tình của người máy này, dường như cô ta có một chút không muốn đem bảng tên giao ra.

Sự thật chứng minh cảm giác của anh ta đúng, bởi vì không phải vạn bất đắc dĩ Hân Hân không muốn đem bảng tên này giao ra, kể từ sau khi đến nơi này đã nhờ nó cứu mạng cô, cho đến lúc này nó vẫn đang bảo vệ cô. Không có nó, cô không biết mình còn sống sót ở chỗ này hay không?

Thử nghĩ xem, bỗng nhiên cô xuất hiện ở nơi này, ngoài ý muốn nện bẹp một con người máy phục vụ ăn uống, bảng tên của nó đúng lúc dính trên tóc của cô.

Một đám cảnh sát cơ khí tuần tra tới đây, trực tiếp kéo con người máy bị nện nát kia đi, mà cô thì trực tiếp biến thành người máy phục vụ ăn uống, còn đưa cô đi đến tiệm thức ăn nhanh. Lúc ấy cô bị sợ đến trắng váng, chờ đến lúc bị kêu là số 12 mới biết được mình bị hiểu lầm là người máy.

May mà cô coi như thông minh, không có trực tiếp la lên mình là loài người, cô tính toán giả bộ làm người máy một ngày để thích ứng một chút với thế giới chung quanh, kết quả được biết rõ chuyện phụ nữ quá ít.

Cô cảm thấy mình giống như lạc vào tiểu thuyết, biết tình huống này xong thì tốt nhất không nên nói ra chuyện bản thân là phụ nữ.

Vì bảng tên ban đầu đã cứu cô, cho nên không phải trường hợp vạn nhất cô không muốn vật này bị người khác nắm trong tay. May là Calvin chỉ trừ điểm của cô, sau đó lại đem bảng tên trả lại cho cô.

Hân Hân cười nhận được bảng tên, sau đó cười đeo lên trên người, trái tim cuối cùng cũng trở về trong lòng ngực.

Nhiệm vụ của cô còn phải dọn dẹp bộ đồ ăn đã dùng qua, chỉ nghe Calvin căn dặn: “Số 78, bây giờ cô có thể đi nạp điện nghỉ ngơi, năm giờ sau thống soái cần bữa ăn khuya, đến lúc đó hãy phối hợp chế biến các món ăn dinh dưỡng cho hợp lý.”

Hân Hân không hỏi chỗ nạp điện của cô ở đâu, bởi vì đã có toàn bộ tin tức hình ảnh rồi, khẳng định họ đã sớm sắp xếp xong xuôi.

Quả nhiên, sau khi cửa mở ra liền xuất hiện toàn bộ bản đồ, cô bị thương vòng vo thật lâu rồi cuộc cũng tìm được chỗ nạp điện, cô không khỏi thán phục, quả nhiên là Phủ Thống Soái, vị trí tựa lưng phía trên lớn hơn tiệm ăn rất nhiều lần. Mẹ ôi, cái này có nghĩa là cô vẫn phải co chân để ngủ.

Nhưng may mắn, thời gian nghỉ ngơi là năm giờ, so với trước đây nhiều hơn một giờ, hơn nữa còn có thể ăn no một nửa, nếu như lần sau giấu nhiều hơn, chẳng phải có thể ăn no rồi sao?

Nhưng mà có ăn uống thì khi phản ứng sinh lý, ai cũng nhịn không được.

Cô bắt đầu tìm nhà cầu, người máy chắc không biết những thứ phản ứng này, cho nên bọn họ sẽ không đem nhà cầu đặt gần đây.

Chú thích:

Chiếc Air Ship

Cỗ máy chiến đấu: đây là 1 dạng giống như robot biến hình, nhưng nó có chỗ để con người ngồi vào điều khiển, mà nó ko có tự động như robot biến hình, ai có xem phim hoạt hình Gundam thì biết.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Robot Chiến Đấu Và Vật Sáng Di Động

Đổi qua hành lang khác cô mới tìm được, lại đứng thêm một hồi phát hiện không có thiết bị giám sát cửa mới đi vào. Thật ra thì cô sợ nơi này có thiết bị giám sát chỉ là điều thừa, bởi vì căn bản ở đây đều là người máy vận hành, sẽ không ai chú ý tại sao có người máy muốn chạy vào nhà cầu cả.

Cô cơ hồ là xông vào, nơi này mỗi nhà vệ sinh đều có ba phòng vệ sinh nhỏ cô có thể tùy ý chọn một gian. Cô không khỏi thán phục, nhà vệ sinh mà bày trí xa hoa như phòng tắm vậy, có dụng cụ vệ sinh, có dụng cụ chải răng, còn có cả sữa rửa mặt. Trừ những thứ này còn đặt cả vòi sen tắm, thật là cái gì cần có đều có, rất cảm động.

Kể từ khi đến nơi này cô vẫn không có tắm rửa qua, người máy thì không cần tắm rửa, bọn họ có lịch sửa chữa định kỳ, lúc đó sẽ tiến hành tẩy rửa tu bổ, nhưng cô không thể đi qua đó.

Không nghĩ tới phòng vệ sinh của phủ Thống Soái còn có đãi ngộ như vậy, cô không chút nghĩ ngợi giải quyết vấn đề sinh lý xong, sau đó đem toàn thân mình tắm rửa sạch sẽ một lần. Đang cảm giác cả người nhẹ nhàng khoan khoái nhiều, thì có người ở bên cạnh gõ tường.

“Người anh em, có thuốc lá không?” Nghe giọng nói dường như là Raymond, không ngờ anh ta lại chạy đến nhà cầu hút thuốc lá.

Lúc này thuốc lá rất là đắt tiền, một bao có giá đến 1000 tinh tệ. Người bình thường hút không nổi, nhưng bởi vì thuốc lá có hại sức khỏe đã bị chính phủ ra lệnh cấm rồi, không trách được anh ta phải chạy đến nơi này hút thuốc lá, nhưng ngài hút thuốc lá không mang theo thì thôi còn mượn người bên cạnh là chuyện gì xảy ra?

Hân Hân liền tranh thủ mặc quần áo, đây là Phủ Thống Soái nên phát đồng phục cũng nhiều, so sánh với mấy bộ đồng phục nữ hầu buồn nôn phía ngoài thì nghiêm chỉnh hơn nhiều. Cất xong bộ quần áo lúc trước, cô yên lặng không lên tiếng, muốn đợi đối phương bỏ đi thì mới đi.

Nếu đối phương thấy không lên tiếng, thì sẽ đi, một lát nữa khi không nghe được tiếng cô mở cửa, đối phương hẳn là đi rồi?

Nhưng khi cô mở cửa đi ra ngoài, chỉ thấy trước cửa đang đứng một người, chính là Raymond, anh ta gặp cô cũng ngần ra, nói: “Số 78, làm sao cô lại ở chỗ này?”

Người máy đi nhà cầu làm cái gì?

Hút thuốc lá? Bài tiết? Điều này có thể sao?

May mắn lúc trước Hân Hân ở quán ăn cũng đã gặp qua tình huống như thế, tim cô đập như sấm nhưng mặt ngoài thì cố tự trấn định, nói: “Số 78 thay quần áo, đây là lễ nghi của loài người.” Người máy không thể quang minh chính đại tùy tiện cởi quần áo để thay, cho nên không tới nhà cầu thay ra thì đi đâu thay?

Điều này Raymond cũng không quá để ý, anh ta để ý chính là trên mặt người máy này thậm chí tồn tại biểu cảm nét mặt, không phải vẫn cứ cười mãi.

Chẳng lẽ cô ta không phải là người máy ăn uống bình thường, người trẻ tuổi lập tức liền nảy ra ý nghĩ, cười hỏi: “Trong chương trình của cô có phải có chương trình bạn đời hay không?”

“Số 78 là người máy ăn uống.” Hân Hân thiếu chút nữa nhảy lên mắng chửi người, cái thế giới này người máy cũng phân chia chủng loại. Người máy bạn đời toàn bộ là nữ, có tác dụng chuyên môn là dùng để cùng đàn ông cái gì gì đó. Chương trình cài đặt của các cô gái có đủ cách lấy lòng đàn ông, bao gồm vẻ mặt đa dạng hóa cùng một vài thứ khác.

Nhưng rất đắt, người bình thường mua không nổi.

Có điều bên cạnh người đàn ông có tiền thường vẫn có một hai con, lúc trước cô cũng đã gặp, thật là vô cùng lãng phí, trước đám đông ở đại sảnh, chủ nhân có nhu cầu cũng sẽ đón ý hòa theo.

Thật là một thế giới kỳ quái, cô yên lặng bình tĩnh đi qua bên cạnh Raymond, dường như chuyện mới vừa rồi không có xảy ra giống nhau, nhưng trong lòng thì đang cầu xin, ngàn vạn lần không nên chú ý tới cô, ngàn vạn lần không nên.

Nhưng Raymond lại đi theo cô rồi nói: “Nhìn không giống a, mặc dù dung mạo không quá hấp dẫn, nhưng cuối cùng tôi vẫn cảm thấy cô khác với người máy phục vụ.”

“Số 78 không hiểu ý của ngài.” Giả vờ giả vờ, nhất định phải sống qua.

“Cô đứng lại.” Raymond nói.

Hân Hân lập tức đứng lại, nhưng lại nói: “Số 78 y theo sắp xếp, muốn đi nạp điện, xin hỏi đội trưởng Raymond, có gì cần cần dặn không, có cần số 78 sắp xếp một lần nữa hay không?” Minh là người máy, là người máy, không phải loài người, không phải phụ nữ.

Một câu nạp điện liền khiến cho Raymond mất đi hứng thú, bọn đàn ông mặc dù cần nữ người máy để giải quyết dục vọng, điều kiện tiên quyết là không xem họ là người máy. Một khi chuyện này bị đâm phá, hơn phân nửa bọn đàn ông hứng thú gì cũng bị mất sạch.

Raymond chính là loại tình huống này: “Không có, cứ theo an bài mà làm đi.”

Hân Hân nói: “Dạ” sau đó từ từ đi khỏi, đợi đến chỗ không có ai liền bỏ chạy, còn thì thầm trong miệng, ba mẹ ơi thật đáng sợ.

Cô chợt vội vã trở lại chỗ nghỉ ngơi nhỏ của mình, nơi đó tuy không lớn như nhà cầu, nhưng dù sao cũng có một cánh cửa cách ly, hơn nữa bên trong vẫn duy trì cung ứng đường khí, nếu không cô lại phải mở cửa nghỉ ngơi như lúc ở phòng ăn, đến lúc đó nhất định sẽ bị phát hiện.

Mặc dù bên trong Phủ Thống Soái có nhiều người máy phục vụ, nhưng đội hộ vệ phía ngoài vẫn là loài người. Chỉ là bọn họ rất ít khi đi vào kiến trúc bên trong toà lâu đài cổ, điểm này làm Hân Hân hết sức hài lòng.

Nằm xuống một lần nữa, bởi vì quá mệt mỏi nên cơ hồ rất nhanh cô liền ngủ mất. May mắn là bảng tên đã cài đặt thời gian mà cô làm việc, đến lúc đó nó sẽ tự động nhắc nhở.

Thật lâu không có nằm mơ rồi, có lẽ hôm nay bởi vì ngủ nhiều thêm vài phút nên đã nằm mơ. Trong mơ, cô sống ở Địa Cầu năm 2014, cha mẹ cần nhắc cô về bài vở và bài tập, em trai giật bánh ngọt của cô, còn tranh Computer với cô, tất cả đều tốt đẹp như vậy.

Nhưng tất cả bắt đầu, chỉ bởi vì cái máy mát xa kia, cô vừa ngồi lên bấm nút on, kết quả toàn thân một trận tê dại, vừa mở mắt ra đã lọt vào thế giới tình cầu chết tiệt.

Cô mở mắt ra một lần nữa, đầu gối có chút tê, cô hoạt động một chút, vỗ vỗ mặt rồi mở cửa. Dựa theo chỉ thị của bản đồ hình ảnh tìm được phòng bếp, sau đó làm một phần mì nước.

Nơi này cũng có mì nước, nhưng tất cả đều làm bằng máy, hết sức cứng, ăn không ngon.

Mặc dù rất thèm mì nhưng cô không dám ăn nhiều, bởi vì ăn quá nhiều hoặc là ăn no quá, trong lúc bất chợt nhất định sẽ làm cho thân thể phản ứng, vạn nhất ăn đau bụng thì phải làm sao bây giờ? Hoặc là đánh nấc cũng thế.

Calvin rất đúng giờ báo cô đem bữa ăn khuya bụng qua, có điều không phải là chỗ dùng cơm mà là phòng nghỉ tạm trong sân huấn luyện.

Nằm ở tầng 10 dưới lòng đất, nơi đó có một phòng tương đối lớn để huấn luyện robot chiến đấu.

Trừ một toà nhà lớn như trường gác đầu ra, chỉ có một chỗ để nghỉ ngơi, lại tới đây Hân Hân đột nhiên cảm giác mình rất nhỏ bé, nhỏ bé giống một hạt cát vậy.

Không dám dừng lại thêm, tránh lại bị trừ điểm, một khi điểm bị trừ sạch đường như sẽ bị xử phạt, mặc dù không biết bị xử phạt gì, nhưng đoán là rất nghiêm trọng.

Bảng tên biểu hiện, cô còn có một trăm hai mươi điểm, không thể bị trừ a!

Calvin không có ở đây, cô đem đồ đặt ở trên bàn khu nghỉ ngơi. Trong lúc bất chợt, hai cánh cửa phía dưới trường gác đầu mở ra, cô rút cục cũng thấy được robot chiến đấu trong truyền thuyết.

Thân thể bằng kim loại, thoát nhìn cao khoảng 4m, ngoại hình khá giống Optimus Prime (*) trong phim Robob đại chiến. Nhưng toàn thân lại đen nhánh hết sức đáng sợ, động tác rất nhanh, giống như sao băng trong đêm tối. Phía sau của nó dường như khoác một cái áo choàng màu đen có vết sáng lấp lánh, từ phía trên nhìn xuống rất đẹp. Hân Hân không biết đó là cái gì, nhưng xem bộ dạng rất lợi hại.

Một ... con khác có màu rậm nắng, phía sau nó cũng có vết sáng màu rậm nắng, nhưng tương đối kém một chút, dường như là một áo choàng nhỏ không quá vừa người.

Hai robot chiến đấu trong nháy mắt đánh nhau, robot màu đen một tay dùng đao ánh sáng, một bàn tay đổi thành dùng trường đao.

Đừng xem bọn họ rất công kênh, nhưng động tác rất nhanh, thời gian tiếp xúc có thể dùng giây để tính toán. Hai robot trong nháy mắt dừng lại, sau đó vết sáng trên lưng con robot màu rậm nắng biến mất.

Hân Hân nhìn kỹ, mới thấy chân sắt của con robot màu đen đã đánh trúng bụng robot màu rậm nắng. Anh ta thu động tác, hết sức đẹp trai đứng bên cạnh thu lại con robot đang tự động tháo dỡ, rồi từ từ co lại thành một viên cầu nhỏ rơi vào tay Cesar. Đại thống soái Cesar tiếp được viên cầu robot bỏ vào thắt lưng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Người Máy Ngủ Ngốc

Calvin thu hồi robot, rất bình tĩnh đứng ở một bên, tựa hồ chuẩn bị nghe răn dạy.

Quả nhiên, đại thống soái dùng giọng điệu trầm tĩnh nói: “Động tác quá cứng nhắc, cái khuyết điểm này cậu tính khi nào sửa hả?”

“Thật xin lỗi ngài.” Calvin thân hình cao lớn, lúc này lại giống như một con mèo nhỏ ngoan ngoãn nghe dạy dỗ.

Hân Hân ở phía trên, đại khái do khoảng cách quá cao cho nên cô mới dám nhìn thẳng anh ta. Ở độ cao này mà cô vẫn có thể thấy cái mũi cao thẳng như điều khắc cùng cánh môi duyên dáng.

Tim không khỏi đập nhanh hơn, ở trên thân thể người này tràn đầy hormone phái nam, khiến cho phái nữ hay là cô gái như Hân Hân vừa ngượng ngùng vừa sợ hãi, nhưng cô không thể biểu hiện ra, nhéo tay của mình đem ánh mắt quay nơi khác, ngồi chờ bọn họ đi thang máy lên lầu.

Calvin dường như muốn đi ra ngoài làm việc, cho nên chỉ để lại ở chỗ làm việc hầu hạ chủ nhân ăn cơm – người máy số 78 và chủ nhân của cô – đại thống soái Cesar Wells.

Thống soái đại nhân dùng cơm vẫn ưu nhã như cũ, mà vừa rồi Hân Hân đã sợ đến ở trong lòng liên tục gọi ba ơi mẹ ơi cứu mạng.

Áp lực này quá lớn rồi, thật làm cho người ta không thể tiếp nhận được.

Khí thể mà trong sách đã nói đại khái hẳn giống thế này, nhưng cô lại cảm thấy không giống, cảm thấy cho dù anh ta không chú ý người nào cũng sẽ làm cho người ta sợ ở trong lòng.

Lúc anh ta cuối cùng cũng dùng hết bữa ăn, trong lòng bàn tay cô đã thấy mồ hôi, xem ra rất hợp khẩu vị của anh ta. Nhìn anh ta đứng lên đi, Hân Hân vội vàng thu khay lại.

Đường đi ra ngoài chỉ có một cho nên cô không thể làm gì khác hơn là yên lặng đi theo phía sau anh ta, lúc đi tới thang máy thì cửa mở ra, đại thống soái đi vào, tất nhiên anh ta sẽ không chờ người máy phía sau.

Mà Hân Hân lại đi hơi chậm một chút, vì muốn kịp bước vào thang máy, nếu không dường như động tác bị chậm lại vậy. Nhưng cô vốn đang khẩn trương, kết quả chân bị vấp, rầm một tiếng ngã thành hình chữ bát nằm trên mặt đất.

Trời ạ!

Vừa thẹn vừa mắc cỡ lại sợ lộ, ngay cả đầu cô cũng không dám ngẩng lên.

Cho đến đi thang máy tự động chạy lên trên, Hân Hân mới yên lặng đứng lên, thu dọn một chút đội thang máy xuống lần nữa. Trong lòng hết sức thấp thòm, có phải bị phát hiện rồi hay không?

Nhưng cô có điều không biết, ở trên thế giới này loại sinh vật tên ‘phụ nữ’ không thể tùy tiện chạy loạn, bởi vì thật sự rất trân quý, bình thường rất khó nhìn thấy. Cho nên đại thống soái hoàn toàn không có hoài nghi sẩy tay của cô là biểu hiện của loài người, anh ta chỉ cảm thấy người máy này quá mức vụng về, không phải là loại quá cũ sắp bị quăng đi chứ?

Có điều làm món ăn rất khá, anh ta trời sanh vị giác rất nhạy cảm, từ nhỏ đến giờ đều ăn những thức ăn do người máy làm, vì như thế nên công thức pha trộn cân đối rất tinh tế, không sai một chút, cho nên hết sức đơn điệu, chỉ có cái người máy này là làm không giống.

Nếu không anh cũng sẽ không mang cô vào Phủ Thống Soái, người máy nơi này đều có tiêu chuẩn cấp năm sao trở lên. Mà cô thì chỉ có ba sao, một loại sản phẩm của bình dân mà thôi.

Nhưng sản phẩm này chất lượng cũng quá tệ rồi, cho đến ngày thứ hai cô đụng vào cửa lần nữa, anh ta khẽ nhú mày.

Số 78 vẫn cười cứng ngắc đem bữa ăn sáng đặt ở trước mặt của anh ta, nói: “Xin mời ngài dùng.”

Buổi sáng Đại thống soái phải xem các nơi gửi tin tức báo cáo bằng hình ảnh truyền về, bên trong là các nhân viên cao cấp của quân đội đang báo cáo lại tình huống. Anh ta chỉ ăn mà không nói câu nào, chờ dùng xong bữa ăn mới xử lý từng chuyện một.

Chẳng qua anh ta còn đang uống nước trái cây, cho nên Hân Hân chỉ có thể chờ ở bên cạnh.

Chờ xử lý xong tất cả, nước trái cây trong tay đại thống soái còn nửa ly, anh ta đang chuẩn bị uống hết thì lúc này Calvin đi tới.

Sau đó nói với đại thống soái: “Báo cáo, các nghị viện quốc hội quan tâm phương diện cuộc sống không hài hòa của đại thống soái, nên đưa tới hai vị tiểu thư mới xuất ra từ nhà máy, một vị là người đẹp có huyết thống Đông Phương, một vị có huyết thống của người quản lý tinh cầu.”

“Calvin, chẳng lẽ ta không có căn dặn đừng tùy tiện nhận mấy thứ rác này hay sao?” Đại thống soái đứng lên, xem ra nước trái cây cũng không cần uống.

Hân Hân không biết bọn họ nói thế là có ý gì, cũng không muốn nghe, nên bưng khay đi ra phía ngoài. Đã tới nơi này hơn ba ngày, nên đã quen thuộc hơn phần nửa kiến trúc nơi này. Hơn nữa không nghĩ tới đãi ngộ của Phủ Thống Soái cũng không tệ lắm, thời gian nghỉ ngơi khá đủ, cô rốt cục cũng không cần lo lắng đến tình huống ngủ không ngon mà từ từ mệt chết đi. Có điều gần đây đã từ từ gây xuống, nguyên nhân đại khái là do không dám ăn nhiều.

Calvin nói: ”Người của Quốc hội cũng là hi vọng ở trong khoảng thời gian đại thống soái không có phối ngẫu, giữ vững sự vui vẻ của thể xác và tinh thần, mà bên cạnh ngài vẫn không có người máy bạn đời, cho nên bọn họ mới đem sản phẩm lần này trực tiếp đưa tới.”

“À, thế không phải là vì làm quảng cáo cho sản phẩm sao?” Đại thống soái cười lạnh một tiếng, quốc hội có một vài người cầu kết cùng thương gia Stars, cho là anh không biết sao?

Calvin im lặng, đại nhân Wave Pull thật là quá to gan, ngang nhiên trực tiếp đem người tặng đến đây, nhưng theo quân hàm của mình, anh không thể ngăn cản, cũng không thể tiến hành ngăn cản.

Sau đó, khiến chuyện mà họ không muốn xảy ra. Cái người máy số 78 thế nhưng cùng hai người máy bạn đời cực kỳ trân quý đụng vào nhau, chuyện kỳ quái liên xảy ra, người máy ăn uống dùng để làm việc nặng lại bị đụng thảm nhất, cô cơ hồ là nằm bẹp trên mặt đất không đứng dậy nổi.

Mà đổi thành hai con người máy bạn đời lại đứng lên như không có gì xảy ra, chẳng qua bộ quần áo màu trắng rất hấp dẫn lại bị làm dơ.

Trong chương trình của các cô, chỉ cần ở bên cạnh có đàn ông sẽ tự động làm nũng, cho nên bọn họ tự động đi tới bên cạnh người đàn ông, tựa vào họ rồi mỉm cười quyến rũ.

Hân Hân bị ngã không nhẹ, vừa muốn ngẩng đầu lên đã nghe một tiếng vù bay qua đầu, tiếp theo cô quay đầu lại thì thấy vị nữ người máy tóc vàng kia đã bị đánh bay ra ngoài, đụng vào cây cột ngoài cửa, chia năm xẻ bảy.

Mặc dù là người máy, nhưng nhìn thấy tình hình như thế vẫn phải thất kinh.

Hân Hân đối với vị đại thống soái trầm tĩnh này vốn không sợ lắm, nhưng nhìn thấy anh ta chỉ dùng một tay đã đem cái người máy ném ra xa rồi nát bấy, trị số sức mạnh tàn bạo như vậy làm cho cô cảm thấy mình rất nhỏ bé, ngoan ngoãn như không có chuyện gì xảy ra, thu dọn đồ vỡ nát lên.

Calvin vẫn bị người máy phái nữ kia quần lý, cô ta thế nhưng không có một chút cảm giác sợ hãi nào.

“Ngài. . . Tình hình này rất khó giải thích.”

“Đây là trách nhiệm của cậu.”

Calvin cảm thấy áp lực rất lớn!

“Còn cái này phải làm sao bây giờ?” Chỉ chỉ người máy bạn đời bên cạnh.

“Tùy tiện, chẳng qua không nên xuất hiện trước mặt tôi lần nữa, cũng bảo họ không cần đưa những vật này tới đây nữa.” Đại Thống Soái phát tay, thông thả bỏ đi.

Calvin càng thêm im lặng, cái vấn đề này có tính nghiêm trọng rất cao a, rất nhiều năm trước đây không ít lần quốc hội đưa người máy bạn đời tới đây, nhưng kết quả đều không khác lần này. Sau mỗi lần sẽ có một đoạn thời gian tâm tình của đại thống soái không tốt, người bị xui xẻo luôn là anh ta.

Nhìn thoáng qua người máy bên cạnh, thật sự rất đẹp, nhất là mái tóc dài màu đen kìa, hiện tại phụ nữ chân chánh đã không ai còn mái tóc đen rồi.

Tóc đen?

Tựa hồ người máy ăn uống mới vừa đi ra cũng có, trong nháy mắt anh ta có chủ ý, đưa tay đem bảng tên của người máy này lấy xuống.

Buổi tối, Hân Hân không hiểu tại sao lại đón nhận bảng tên người máy liền bị đưa vào trong phòng của đại thống soái.

Hân Hân thiếu chút nữa bị hù chết, đưa cô tới nơi này làm gì, cho một lời giải thích được không? Nhưng loài người sẽ không giải thích với người máy, cho nên cô chỉ có thể lẳng lặng nghe theo.

Trong phòng, đại thống soái vừa tắm rửa qua, khiến người ta chỉ nhìn một cái là trong lòng liền linh quỳnh, nửa điểm cũng không bình tĩnh được. Nhưng cô biết, bọn họ nhất định không xem cô là phụ nữ bình thường, bởi vì ban ngày hai con người máy kia nhìn thế nào cũng phụ nữ hơn cô không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Một Mình Kiêm Hai Chức Vị

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Thấp thỏm đứng ở đó, không dám nhìn đại thống soái đẹp trai thần bí với mái tóc đen đang nhỏ nước. Khi giọt nước nhỏ trên áo sơ mi trắng của anh ta, lộ ra da thịt bên trong, chuyện này đối với một cô gái không có bất kỳ kinh nghiệm nào cơ hồ là hấp dẫn cực hạn.

Sắp chảy máu mũi rồi, cúi đầu cúi đầu thôi, kết quả nghe được một giọng nói trầm tĩnh: “Không thể đối biện pháp khác sao?”

“Cô ấy chẳng qua chỉ mang theo cái bảng tên này ở trong phòng thôi, như vậy sau này sẽ không có người quấy rầy ngài nữa, tin tưởng trong khoảng thời gian này ngài đã chịu đủ rồi.” Calvin nói.

Bảo cô ở lại trong gian phòng này, làm cái gì chứ?

Hân Hân tận lực khiến mình bình tĩnh, bảo cô lấy thân phận của người máy bạn đời kia ở trong phòng của Đại thống soái sao? Muốn làm trò gì đây?

“Ồn ào.” Đại thống soái không nhận được nói.

“Nhưng ngài cũng biết, những người đó đã động tay động chân ở trên bảng tên, cũng như giám thị cô gái kia ở địa phương nào, đây cũng là chuẩn bị để sau này ngài thoát khỏi những thứ phiền toái này. Hơn nữa người máy kia sau khi mất đi bảng tên, trong vòng mười hai giờ sau sẽ mất đi chức năng hoạt động, cái người máy ăn uống này hoàn toàn không có chức năng và thiết bị của người máy bạn đời, cho dù bề ngoài cô ấy là phụ nữ thì cũng không có đồ để sử dụng, cho nên ngài đại khái có thể an tâm đem cô để ở chỗ này.” Calvin bình tĩnh giải thích, nghe đến Hân Hân ngẩn ngẩn ngơ ngơ, cái gì gọi là không có chức năng và thiết bị? Nghĩ đến những linh kiện giống cái gì đó của mình cô hoa hoa lệ lệ 囧.

Đại thống soái suy tư hồi lâu, nói: “Tiếp nhận đề nghị của cậu, thay đổi thời gian nạp điện của cô ấy, tôi không muốn âm thanh kia ảnh hưởng đến mình nghỉ ngơi.”

Calvin nói: “Vâng” sau đó đi tới trước mặt Hân Hân nói: “Số 78, từ bây giờ trong khoản thời gian 9 giờ tối đến 7 giờ sáng cô đều phải ở trong phòng này, sau 7 giờ sáng thì đi chuẩn bị bữa ăn sáng cho ngài thống soái, sau đó là thời gian nạp điện.”

“Vâng” Hân Hân ngẩng đầu ưỡn ngực đáp.

Ở trong phòng này thì cô ngủ ở chỗ nào, chẳng lẽ bảo cô đứng cả đêm sao?

Nhưng hai người đàn ông không có lên tiếng cũng không can thiệp, chờ Calvin đi, đại thống soái đang nhìn phía sau bức rèm cửa sổ to sát đất rồi nói: “Số 78, sau này cô ở chỗ đó, không được tùy ý đi lại.”

Nhiệt độ cả toà lâu đài cổ rất ổn định, cho nên cô không cần lo lắng vấn đề lạnh.

Hiện tại dường như còn chưa tới 9 giờ, cô sợ buổi tối mình mắc đi nhà cầu tiểu đêm, bởi vì anh ta cấm cô tùy ý đi lại. Không thể làm gì khác hơn là kiên trì xin: “Thưa ngài, xin hỏi có thể hoạt động tự do trước 9 giờ hay không? Bởi vì còn phải chuẩn bị bữa ăn sáng ngày mai.”

“Có thể.” Giọng của Đại thống soái trầm tĩnh, nói rõ anh ta căn bản không có đem cô là con người mà nhìn. Như vậy ngược lại làm cho Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, xoay người mở cửa đi ra ngoài.

Vội vàng đi nhà cầu giải quyết vấn đề, thấy thời gian còn có một phút đồng hồ cô liền vội vàng chạy đến gian phòng của đại thống soái. Bởi vì cô biết anh ta là một người vô cùng tôn trọng thời gian, cho nên khi cô đứng giờ đi vào, đại thống soái không có nói gì cả. Anh ta đã lên giường, chỉ nói với cô: “Nhớ kỹ lời nói của tôi.”

Hân Hân dĩ nhiên nhớ được, cô bước nhanh trốn vào phía sau rèm cửa, vào lúc cô đóng cửa thì ánh đèn đã tắt, bốn phía đều là bóng tối.

Cô đứng giữa trời cảm thấy vô cùng mệt, dù sao cũng không quy định cô phải dùng tư thế gì trốn ở chỗ này, đứng còn ảnh hưởng mỹ quan hơn cả nằm đứng không?

Có cái ý nghĩ này thì làm sao cũng không ngăn cản được nữa, cô từ từ nằm xuống, không ngờ lại cảm thấy rất thoải mái. Đoạn thời gian này cô hầu như đã quen với cái loại cong chân lên mới nhét được cơ thể mình vào được, nơi này hết sức rộng rãi có thể đem hai chân để thẳng, còn rất có cảm giác của chiếc giường.

Lúc trước còn lo lắng đại thống soái đột nhiên đứng lên hoặc gây chuyện phiền toái gì, nhưng bên kia một chút âm thanh cũng không có. Hơn nữa khoảng cách giữa giường và cửa sổ rất xa, cơ hồ nghe không được hơi thở của đối phương, cho nên rất nhanh cô liền ngủ mất, dĩ nhiên trước lúc ngủ cô đã để cho bàn tay cài đặt thời gian thức dậy vào sáng mai, là sáu giờ.

Bởi vì thời gian nghỉ ngơi so với bình thời đầy đủ, cho nên không tới sáu giờ cô đã tự động tỉnh, chẳng qua là không dám cử động.

Chỉ chốc lát sau liền nghe được đại thống soái dường như đã dậy, thậm chí nghe được âm thanh anh ta đang bận rộn. Cô là người máy ăn uống, không có trách nhiệm phục vụ sinh hoạt hàng ngày, cô sẽ không động, nhưng trên thực tế bụng nhỏ đã của cô đã có chút trương.

Thật vất vả chờ đến bảy giờ, cô ở phía sau rèm cửa sổ đi ra.

Sau đó nhìn thấy đại thống soái chỉ mặc một cái quần, ở trong phòng đi tới đi lui, nửa người trên cái gì cũng không mặc. Da của anh ta không phải quá trắng, vóc người cũng vô cùng tốt. Nếu nói nam sắc, thì chính là chỉ hình ảnh này sao?

“Chúc ngài buổi sáng tốt lành, số 78 đi chuẩn bị bữa ăn sáng cho ngài.” thời gian vị này làm việc và nghỉ ngơi rất đúng, một phút cũng không sai, không khác gì người máy cả.

“Ừ!” Tùy ý nói một tiếng, đại thống soái lấy từ trong ngăn kéo ra thắt lưng có cất giữ robot chiến đấu, rồi mới bắt đầu mặc quần áo.

Hôm nay anh ta dường như mặc quân phục, bộ dáng rất đẹp trai. Thời điểm đi ra cửa Hân Hân đã nghĩ như vậy, trong đầu thoáng nhớ lại lưng của anh ta.

Lúc ngồi chồm hổm ở trong nhà cầu cô còn đang suy nghĩ, đáng thương thiếu nữ như cô, ngay cả tay đàn ông cũng chưa nắm qua, vậy mà bây giờ mỗi ngày phải đối diện với thân thể cường tráng mạnh mẽ, thật tổn hại quá.

Đi nhà nhỏ xong cô len lén tiến vào phòng bếp, bắt đầu nấu cháo, làm chút thức ăn nhẹ. Cô bắt đầu lo lắng việc mình biết nấu quá ít món ăn, nếu qua một thời gian ngắn anh ta ăn hết các món cô biết thì phải làm gì bây giờ, chẳng lẽ lại bị điều đi chỗ khác sao?

Mạnh mẽ, dù như thế nào cũng phải mạnh mẽ lên, biết đâu được ngày nào đó sẽ xuyên về, gặp lại cha mẹ của mình. Mặc dù cô chỉ có mười bảy tuổi, nhưng khi học cấp 3, cô học trường có ký túc xá cho nên vẫn rất độc lập.

Hơn nữa cái thế giới này không cho phép cô có nửa điểm tùy hứng, nếu làm ra lỗi thì kết cục nhất định sẽ khiến cô biết vậy chẳng làm.

Cô biết mình rất đàn, cho nên chỉ có cách dùng phương pháp đàn như vậy để sống sót.

Đã làm xong bữa ăn sáng, liền bung qua cho đại thống soái, kết quả vừa để xuống đã nghe Đại Thống soái nói với Calvin: “Cậu đã tuyển một người máy có chức năng nằm ngủ.”

“Cái gì?” Calvin nhìn thoáng qua Hân Hân, bị dọa sợ đến thiếu chút nữa nước mắt của cô đã rơi xuống.

“Không âm ỉ, rất tốt.” Qua hồi lâu đại thống soái lại nói một câu.

“Có một số người máy có chương trình mô phạm chức năng của loài người, số 78 hẳn là có chương trình này.” Calvin cảm thấy ban đầu xưởng Thiên Sứ sản xuất người máy đều rất quái lạ, cho nên cũng không vì hành động này của cô mà điều tra sâu thêm nữa.

Nhưng đại thống soái hài lòng, anh cũng rất vui mừng, hôm nay bọn họ phải đi quân đội kiểm tra, có một nhóm robot cần kiểm tra và phê chuẩn mới có thể nhận được cơ hội sử dụng.

Raymond đã chuẩn bị xong liền đi đến, thấy đại thống soái còn đang ăn nên đứng ở trước cửa không cử động. Nhưng ánh mắt của người trẻ tuổi luôn dễ dàng bị người khác hấp dẫn, cho dù mặt ngoài Hân Hân là người máy, nhưng cũng không cách nào ngăn cản ở bọn đàn ông hướng tới.

Raymond vốn cho là người máy thoát nhìn hết sức ngoan ngoãn đáng yêu này không giống với những người máy khác, nhưng nơi nào không giống thì lại nhìn không ra.

Hân Hân bị nhìn chằm chằm có chút khó chịu, chủ yếu nhất là anh ta đứng ở trong phạm vi ánh mắt của mình. Cô vốn không dám nhìn đại thống soái cho nên đem ánh mắt dời đến cửa lớn, kết quả anh ta vừa tiến vào, cô đành phải đem con mắt nhìn đỉnh đầu của anh ta, một lúc sau thì cô có chút mỏi.

Cuối cùng đại thống soái cũng dùng xong bữa ăn sáng, lúc anh ta vừa ăn xong Raymond lập tức nói: “Thưa ngài, vệ đội đã chuẩn bị xong, có thể lên đường chưa?”

“Ừ.” Đại thống soái đứng lên.

Hân Hân lập tức cảm thấy một áp lực to lớn, bóng của anh ta đã đem cô bao phủ toàn bộ, theo bản năng cô tính lui về phía sau một bước, rồi lấy tay bảo vệ trước ngực, đây là động tác quen thuộc của phái nữ. Nhưng cô đã kìm lại được, chỉ đứng lại mà thôi, cũng không có làm động tác dư thừa nào.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Không Có Linh Kiện Kia

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Nhưng chỉ như thế cũng đủ để cho đại thống soái lạnh lùng nhìn cô một cái, bị con người kia trừng, Hân Hân ngay cả động cũng không dám động. Lúc này mới chú ý tới, con người của đại thống soái thì ra là màu vàng, bên trong tựa hồ tràn ra tia sáng kỳ dị, lại giống như mắt động vật, làm cho người ta tiếp xúc liền có một loại cảm giác ám áp đồng thời cũng khiến người ta có loại cảm giác bị dã thú bức bách.

Đại thống soái thấy trong lúc bất chợt cô đứng im với vẻ mặt ngờ ngác, thì cho rằng đây chẳng qua là động tác nhường đường, nhưng đàn ông là một loại động vật trời sanh có tham muốn giữ lấy cực mạnh, cô đã chạm đến dây thần kinh mạnh của đàn ông trong người đại thống soái.

Chẳng qua hai người này, một không thì phát giác, một lại không cách nào biết cảm giác như vậy là gì thôi.

Một ngày kia đến buổi tối đại thống soái mới trở về, Hân Hân không dám đi loạn nên cả ngày giả bộ nạp điện, cho đến đi có tin của Calvin truyền đến, bảo đại thống soái trở lại cần dùng cơm tối.

Hân Hân vui vẻ xông ào vào phòng bếp, cô sắp chết đói rồi.

Làm thức ăn gì đã sớm nghĩ kỹ, nguyên liệu cũng chuẩn bị xong. Rất nhanh liền làm xong hai món ăn, cộng thêm bánh bao mới ra lò.

Cô cũng thừa cơ hội này ăn vụng, nhưng không có ăn no, đành chịu vậy. Vốn đang có bữa ăn khuya, nhưng hôm nay anh ta trở lại muộn tin tưởng bữa ăn khuya kia sẽ phải miễn.

Đem thức ăn bụng đến phòng ăn, đại thống soái rất nhanh ăn xong. Mắt thấy sắp chín giờ, anh ta lại xử lý chút ít chuyện rồi trở về phòng của mình.

Vừa đúng giờ nghỉ ngơi, cô liền tranh thủ đồ thu dọn mọi thứ ném vào phòng bếp, dù sao chuyện cọ rửa đã có người máy khác làm. Cô chạy thẳng tới phòng vệ sinh, đi vệ sinh xong liền chạy về phía gian phòng của đại thống soái.

Anh ta cũng vừa tắm rửa qua, vốn nên đọc sách rồi sau đó ngủ, khi thấy cô đi vào không ngờ lại đi mấy bước tới trước mặt cô.

Lực áp bách thật mạnh, Hân Hân lại theo bản năng muốn lùi lại, nhưng nhớ đến chuyện ban ngày liền cắn răng ép mình đứng lại. Bình tĩnh, yên lặng chờ, xem anh ta muốn nói cái gì, kết quả anh ta chỉ đứng vài giây ở trước mặt cô, sau đó đi lên giường.

Một con người máy thật nhỏ, anh ta không khỏi mỉm cười xoi mói, ngồi ở trên giường lẳng lẳng nhìn cô. Tại sao lại cảm thấy cô khác lạ? Nhưng rốt cuộc khác lạ ở đâu thì nói không rõ ràng lắm.

Áp lực thật lớn, muốn trốn quá.

Hân Hân nghĩ như vậy nhưng cũng không dám động, chỉ là cảm giác cực xúc bất an dù che dấu thế nào cũng sẽ lộ ra một chút.

“Số 78, có chương trình ca hát khiêu vũ không?” Trong không khí yên tĩnh đột nhiên có giọng hỏi.

“Thưa ngài, không có.” Có người máy nghệ nhân đứng không? Tại sao bắt người máy ăn uống như cô làm những thứ này?

“Ừ!” Anh ta thế nhưng nằm xuống ngủ.

Vốn đang cho là sẽ hỏi tiếp, nhưng thế này khiến Hân Hân lấy làm khó hiểu, hoàn toàn không thể hiểu hành vi của anh ta.

Chẳng qua vẫn phải ngủ thôi, dù đã ngủ cả một ngày. Cô yên lặng đi tới phía sau rèm cửa sổ, nằm xuống. Ánh đèn tắt đi, cô nằm đó buồn bực hồi lâu vẫn không ngủ được. Nhưng lại không dám động, chỉ có thể lẳng lặng nằm.

Thật vất vả mới đến sáng ngày thứ hai, đại thống soái đang mặc quần áo đột nhiên dùng hai ngón tay thon dài xinh đẹp nắn lấy cằm của cô nâng lên.

Đối diện trực tiếp với gương mặt đang từ từ cúi xuống, Hân Hân lập tức cả kinh không dám động, ngay cả nháy mắt gì đó đều quên luôn. Mà đối thành một ngón tay nhẹ nhàng lau một chút ở phía dưới mắt cô, cả người Hân Hân lạnh như băng, thiếu chút nữa bị hù dọa tè ra quần.

Muốn làm cái gì thế, muốn móc mắt của cô sao?

Về nghiêm túc này thật đáng sợ, cô cảm giác mình sắp xong đời.

Nhưng đại thống soái lại thả lỏng cô ra, nói: “Xem ra người máy lau chùi không có quét dọn cẩn thận, Số 78, dưới mắt của cô dính màu.”

Dính màu? Dính màu!

Đúng vậy, hẳn là hai con mắt gấu mèo 0.0 mới đúng chứ?

Cô cúi đầu, mới vừa rồi thiếu chút nữa hiểu lầm vị này đại thống soái sẽ làm cái gì đối với mình. Có điều thật là đáng sợ, chân của cô đã có chút run lên rồi.

“Sau này số 78 sẽ chú ý, bây giờ có thể đi chuẩn bị bữa ăn sáng cho ngài không?” Đầu của cô cúi xuống, nhưng cảm còn đang ở trong tay người ta, hơn nữa một ngón tay còn đang ma sát cổ phía dưới cằm của cô, có loại cảm giác giống động vật nhỏ bị trêu chọc.

“Đi đi!” Đối phương thu hồi tay, xúc cảm không tệ, chất lượng da tốt hơn so với những người máy khác. Nhiệt độ cũng không lạnh như băng, xem ra có chức năng tự động điều tiết nhiệt độ khi tiếp xúc với người khác. Nhưng những chức năng này, không phải là thuộc về người máy bạn đòi sao?

Cô vốn nên là người máy ăn uống đúng không?

Một ngày chuyện mà Đại thống soái muốn bạn rộn nhiều lắm, cho nên cũng không đem loại chuyện nhỏ nhặt này để ở trong lòng.

Hân Hân vừa nghe được hai chữ đi đi liền cứng ngắc, chạy vội ra ngoài, lúc chạy nhanh trên hành lang nước mắt sợ hãi cũng rơi theo. Thật đáng sợ quá.

Nhưng về mặt này của cô bị Raymond vừa đi vào nhìn thấy, không khỏi ngăn ra, trong lòng ngực có chỗ nào đó bị đánh một kích rất mạnh, anh ta cơ hồ đem lý do đi vào trong phủ quên mất, chỉ lo chạy theo bóng dáng kia.

Kết quả một đường đuổi tới bên cạnh phòng vệ sinh, anh ta ngăn ra, không có trực tiếp đi vào.

Tại sao vậy chứ, anh ta không rõ?

Đội khoản mấy phút, rốt cục cũng thấy người từ bên trong đi ra, về mặt đã đổi thành lạnh nhạt. Nhưng anh ta không buông bỏ, đưa tay kéo nữ người máy lại, đem cô đẩy dựa vào trên tường, dùng thân mình cao lớn cúi xuống, thân thể trẻ tuổi sinh ra phản ứng kích thích.

“Số 78, cô mới vừa khóc đúng không?” Đưa tay chạm vào gương mặt của cô, cảm xúc thật thoải mái.

“Không có, ngài nhìn nhầm rồi. Xin hỏi, có chuyện gì không?” Tuy nói tư thế rất mập mờ, nhưng vẫn không có đáng sợ như mới vừa rồi, ít nhất cô không có mất đi bình tĩnh.

“Làm bạn giường của tôi, vào tối nay nhé?” Người máy bạn đòi ở phố Thương Nhân, chỉ cần đàn ông nói lên yêu cầu này với các cô và chịu trả tiền thì có thể làm một đêm.

Hân Hân mới mười bảy tuổi, không phải là hai mươi bảy, hơn nữa ngay cả cơ hội nắm tay đàn ông cũng không có, lại bị kêu gọi lên giường? Mặt của cô bỗng nhiên đỏ lên, dùng sức cắn đầu lưỡi để mình giữ vững bình tĩnh.

“Thật xin lỗi, bởi vì là người máy ăn uống cho nên không có loại linh kiện kia” Một lúc gấp gáp liền quên mất, định giải thích là không có chương trình kia, nếu như nói không có chương trình, anh ta vẫn có thể mạnh mẽ cài vào, bỗng nhiên cô nhớ tới lời nói lúc trước của Calvin, nghe nói người máy ăn uống chẳng qua là mặt ngoài giống nữ nhân thôi, có nhiều thứ cũng không có. Về phần những thứ không có kia là cái gì thì cô không rõ lắm, nhưng lúc này cũng chỉ phải lấy ra sử dụng.

Quả nhiên Raymond ngạc nhiên một chút, ánh mắt nhìn về phía nửa người dưới của cô, thấy vậy Hân Hân rất muốn đá người. Cẩn rằng chịu đựng, cho đến khi anh ta nhìn đủ rồi, liền đứng thẳng người hừ lạnh một tiếng nói: “Thật là mất hứng.”

Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, nói tiếng thật xin lỗi liền chạy vội vào phòng bếp.

Những gã đàn ông này bị gì thế? Hormone giống đực tăng vọt sao? Cô cũng không phải là những người máy bạn đòi xinh đẹp kia?

Nhưng cô nào biết đâu rằng, người máy chẳng qua là người máy, không thể nào có hormone hấp dẫn người khác phái. Nhưng cô thì có thể, cho dù cô giả làm người máy giống hơn nữa, cũng sẽ hấp dẫn phái nam mà không giải thích được.

Chẳng qua đàn ông trên thế giới này bởi vì quá lâu không có tiếp xúc với phụ nữ, cho nên đã quên mất cảm giác như vậy.

Bữa ăn sáng làm xong, cô bung đến phòng ăn. Kết quả mới đi vào, liền bị thứ gì trên mặt đất vấp một cái liền trực tiếp té xuống.

Đồ toàn bộ rơi tứ tung, cô đau đến cắn răng, thật vất vả mới ngồi dậy, lại phát hiện làm mình ngã lại là một con người máy đứt gãy.

Bởi vì trên thế giới này người máy rất giống người, cô thiếu chút bị làm cho sợ đến kêu to.

“Số 78, cô muốn làm người thứ hai bị phanh thây xử lý như người máy này sao?” Calvin im lặng, sáng sớm tính tình của đại thống soái không được tốt, đại khái là nghe được tin tức lại có dân phản kháng ở tỉnh cầu khác.

Khi anh ta thống trị, có phản kháng thì sẽ giết chóc! Chiến ước(quy ước chiến tranh)giữa các tỉnh cầu cũng có đề cập tới, dân của tỉnh cầu chiến bại không được phản kháng với chủ nhân, cho nên bọn họ đúng là không muốn sống nữa, vì cái gọi là mặt mũi dân tộc lại dám phản kích?

Nhận được tin tức kia, tinh thần lực của đại thống soái bùng nổ, trực tiếp hủy đi một người máy. Mà người thứ hai đi vào còn mang bữa ăn sáng cho anh ta lại té, xem ra lại phải thu dọn một món đồ bỏ vào nhà máy rác rồi.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Người Máy Bị Rối Loạn Chương Trình

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Hân Hân căn bản không biết chuyện gì xảy ra, cô bị sợ đến ngây người, chỉ có thể ngơ ngác ngẩng đầu nhìn đại thống soái. Nếu như anh ta nói muốn phá hủy mình, vậy cô nhất định sẽ khóc lớn, oan ức mà khóc lớn.

Nhưng cô lại không biết, chính vẻ mặt này khiến cho đại thống soái đang phát lửa giận ngập trời, trong nháy mắt thô bạo đã hóa thành từng chút hoà nhã, dịu dàng.

Tại sao lại có tình huống như thế, chỉ là vẻ mặt ngơ ngác mà thôi?

“Làm lại một lần nữa đi.” Anh ta hoàn toàn không muốn đá kích cô, dường như nếu đá kích nữa, cô sẽ vỡ vụn giống như băng đá.

Hân Hân đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nhanh chóng đứng dậy thu dọn, đã nghe Calvin nói: “Cô đi trước đi, nơi này có người máy dọn dẹp thu dọn.” Anh ta cũng hết sức kỳ quái, tại sao thoắt một cái tâm tình của đại thống soái thay đổi tốt hơn?

Hân Hân không dám trì hoãn nữa trực tiếp đi ra ngoài, một lần nữa bung bữa ăn sáng đến, khi đi tới thì phát hiện cả nhà ăn chỉ có một mình đại thống soái. Trên mặt đất đã thu dọn xong, hiệu suất của người máy lau dọn quả nhiên mau.

Biết được sự tàn bạo của Thống soái đại nhân khiến cô càng thêm sợ, lần này ngay cả bước đi cũng bắt đầu cẩn thận, tận lực để không hề xảy ra sự cố ngã xuống nữa.

Lúc Đại thống soái ăn cơm thường không nói chuyện, vẫn duy trì đáng vẻ quý tộc .

Thời gian hôm nay vốn rất gấp, nhưng vẫn muốn nhìn cô thu dọn bàn.

Hân Hân bị nhìn đến khần trương, ngay cả tay cũng run run. Kết quả cái mâm phát ra âm thanh leng keng, cô cho là mình sẽ bị phanh thây.

Nhưng bàn tay lại bị người ta bắt được, đại thống soái xoay người cô lại, nhìn thẳng vào mình, nói: “Chương trình của cô có phải bị rối loạn hay không?”

Đã run thành như vậy muốn cô trả lời không đúng cũng khó, cho nên Hân Hân nói: “Đúng vậy.”

“Trở về nhà máy sửa chữa đi” Nếu người máy mà nghe anh ta nói như vậy thì sẽ tự mình trở về, cho nên anh ta buông lỏng tay.

Nhưng Hân Hân không muốn đến nhà máy a, coi như là cô nhanh trí, vội vàng nói: “Thưa ngài, bởi vì chương trình của Số 78 rối loạn mới có thể làm

món ăn khác lạ, nếu như sửa lại chương trình một lần nữa thì nhất định sẽ khiến cho năng lực này biến mất, không biết có còn muốn Số 78 đến nhà máy hay không?”

Người máy chắc không biết nói dối với loài người, cho nên đại thống soái trăm phần trăm tin tưởng lời của cô. Không trách được cô làm thức ăn mùi vị khác hẳn, thì ra nguyên nhân là do chương trình rối loạn. Đã như vậy thì giữ lại đi, anh ta nhìn cô một cái nói: “Vậy thì không cần trở về.”

Thật tốt quá, Hân Hân thu dọn đồ đi xuống.

Cuối cùng cũng qua cửa ải này, vạn nhất sau này nếu có vấn đề gì thì mượn chuyện rối loạn chương trình để lấy cớ, dù sao chỉ cần không bắt cô đến nhà máy thì cũng không có gì phải sợ.

Buổi trưa hôm nay đại thống soái lại bận rộn, lúc không có chuyện gì làm cô sẽ đi đến chỗ những người máy nạp điện ngồi xuống. Nhưng mà vì để hiểu rõ cái thế giới này, chờ đến lúc người máy tin tức nạp điện, cô đến ngồi yên bên cạnh anh ta, không thể ngủ trưa chỉ có cách thừa cơ hội này để tìm hiểu rõ thế giới hiện tại.

Vì sinh tồn, vì có thể sống tiếp, cô không thể làm chuyện ngu ngốc nữa.

“Số 15, xin hỏi một chút, nhân loại trên tinh cầu này là đến từ Địa Cầu đúng không?” Hân Hân thấy anh ta mở mắt liền bắt đầu hỏi.

Đáng tiếc, người máy số 15 cho cô một câu trả lời thiếu chút nữa tức chết: “Cô không có ở trong phạm vi phục vụ của số 15, không thể trả lời vấn đề của cô, nếu như hỏi nhiều hơn nữa sẽ bị xem là có ý thám thính cơ mật quốc gia mà bị đưa lên tòa án quân sự.”

Phụt!

Hân Hân phun máu lên cao, không dám hỏi nữa.

Thử nghĩ xem cũng phải, nơi này là phủ đại thống soái, nếu như tất cả người máy đều có hỏi có đáp, không giữ một chút không gian bí mật nào cho chủ nhân, thì ai còn dám dùng bọn họ a!

Chẳng lẽ phải thật đi tra sách hoặc lên Photon computer (là loại máy tính dùng tốc độ ánh sáng để truyền tin tức, nhanh hơn nhiều so với tốc độ điện từ hiện nay) để tra tin tức? Nhưng những chỗ kia sẽ không cho phép người máy ăn uống như cô đi vào, thật là phiền toái.

Bây giờ nhìn lại, những chỗ mà cô có thể đến chỉ có phòng bếp, phòng ngủ và chỗ nạp điện. Đàng hoàng mới có thể sống lâu vài ngày, cô cũng không có chạy tán loạn khắp nơi để tìm phiền toái cho mình.

Thật vất vả mới đợi đến buổi tối, cô cảm giác cuộc sống của mình bây giờ, đã bắt đầu lấy đại thống soái làm trung tâm. Hi vọng anh ta cũng có thể quý trọng người máy là mình, vì điểm này nên cô nhất định phải từ trong ăn uống xuống tay. Cô cũng không muốn đi bắt tìm đàn ông gì, chỉ đơn thuần là muốn bắt được dạ dày của anh ta mà thôi.

Lúc trước cô đã làm rất nhiều chuẩn bị cho bữa ăn tối, bánh bao cô sẽ không làm, bởi vì bột mì ở đây không làm được. Cho nên không thể làm gì khác hơn là làm mì sợi, món này vẫn có thể làm được.

Cái thế giới này com tàu và com tây đã hoà hợp làm một, các loại món ăn đều có, nhưng đều chẳng ra gì. Mì sợi của cô là kiểu mì Trung Quốc, có điều chỉ làm được mì tương, như vậy cô cũng có thể ăn.

Chờ chuẩn bị xong liền bung đi ra ngoài, cô đối với món mình làm rất có lòng tin. Nhưng vừa đi vào liền phát hiện không đúng, đại thống soái bị thương trên gương mặt hoàn mỹ có thêm vết thương, cũng không có chảy máu, chẳng qua là vết máu mờ.

Là vết thương nhẹ, nhưng Hân Hân không biết là người phương nào mà có thể gây tổn thương cho anh ta?

Raymond cũng ở đây, lúc này tâm tình anh ta không tốt, gương mặt u ám nói: “Tại sao mỗi lần tướng quân Kriya đều lỗ mắng như vậy? Lại để cho đại thống soái bị thương.”

“Anh ta cũng không khá hơn chút nào, không có nửa tháng thì bò không ra khỏi bộ Y Liệu.” Calvin lạnh lùng nói.

Cái này là đánh nhau với người ta, bị một chút vết thương nhỏ, nhưng đối phương thì phải nhập viện rồi. Hân Hân tổng kết một chút ở trong lòng, sau đó đem mì tương đưa lên.

“Đây là cái gì?” Đại thống soái không bọn hắn nhìn ồn ào, chuyên chú tìm tòi bát mì xinh đẹp trước mặt rồi hỏi.

“Thưa ngài, đây là mì tương.” Hân Hân để mì xong thì đứng bên cạnh anh ta, ngoan ngoãn trả lời.

Người nơi này không dùng đũa, cho nên đại thống soái dùng nĩa ăn xoắn mình ăn. Động tác rất ưu nhã, nhưng mà không tiện dùng bằng đôi đũa.

Đáng tiếc cô không thể dạy, chỉ có thể nhìn.

Mà Raymond nhìn thấy liền có chút thèm, mì tương này lại có mùi thơm hơi nồng. Anh ta nuốt nước miếng, nói: “Số 78, có thể chuẩn bị bữa ăn tối cho tôi không, cũng là món mì tương này.” Nghĩ đến món ăn ngày đó cô làm, mùi vị quả thật đặc thù.

Hân Hân do dự một chút: “Ngài không phải là đối tượng phục vụ của số 78.” Quả nhiên học tập nhiều nhất định có lúc dùng, người máy cũng có thể cự tuyệt .

Raymond ngẩn ra, chỉ vào Hân Hân nói: “Cô dám đối với tôi như vậy sao?”

Calvin nói: “Căn cứ vào chương trình phục vụ của người máy, cô ấy phải tiến hành phục vụ ăn uống cho mỗi người trong phủ Thống soái, nhưng cũng có thể là cô ấy đọc hiểu sai tin tức, cho nên thành người máy phục vụ riêng biệt cho đại thống soái. Điểm này có thể sửa lại chương trình, ngài thấy sao?” Đại thống soái chưa có ra lệnh cho mình, vì thế phải hỏi rõ.

Đại thống soái không nói chuyện, bởi vì anh ta đang ăn.

Chờ ăn xong mới trầm tĩnh nói: “Không cần.” Ý là không cần sửa trình tự rồi, là người máy chỉ phục vụ một mình anh ta.

Trong lòng Raymond cảm thấy đại thống soái thật hẹp hòi, chỉ muốn ăn thức ăn ngon một mình mà không cho Số 78 làm cho hắn. Đang im lặng, nhìn xuống phía dưới liền thấy động tác thu dọn đồ đạc của Số 78 hết sức vui sướng, tựa hồ đang mừng rỡ. Người máy làm sao biết mừng rỡ chứ? Rõ ràng cô ấy không cười, nhưng mình lại cảm thấy tâm tình của cô ấy rất tốt. Thật là chuyện kỳ quái, ánh mắt của anh ta không tự chủ cứ nhìn chăm chăm cô, dần mất cho đến khi người ra khỏi phòng ăn.

Hân Hân cảm giác sau lưng mình mồ hôi lạnh đã ứa ra, không phải chỉ từ chối nấu cơm cho anh thôi sao? Người đàn ông này làm sao nhỏ mọn như vậy? Trùng đến sau lưng của cô cũng đau luôn, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Người Máy Bị Bệnh

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

“Raymond.” Trong lúc bất chợt Đại thống soái mở miệng.

“Vâng.” Raymond cuống quýt trả lời, thu hồi tầm mắt của mình.

“Theo ta đi săn huấn luyện.” Đại thống soái đứng lên, tóc đen trên không trung hóa ra một đường sáng, thần bí mà xinh đẹp. Cho dù thân là đàn ông, Raymond và Calvin cũng thường bị Thống soái đại nhân mê hoặc, thật không rõ anh ta dùng phương pháp tổ hợp gen gì, mà có thể tạo ra được người có tinh thần lực cùng tướng mạo mạnh mẽ như vậy.

Mà Raymond cảm giác mình thật bị thăm, cho dù đại thống soái hôm nay bị thương nhưng vẫn trừng trị anh ta đau vào đấy.

Trừng trị xong Raymond, Cesar trở lại gian phòng của mình, xem ra tinh thần lực hôm nay rõ ràng đã giảm xuống, cho Raymond một trận mà phải dùng thời gian năm phút đồng hồ.

Đi vào gian phòng thì phát hiện người máy Số 78 đã đứng ở một bên rồi, lúc này anh mới nhớ là mình trở về muộn hai phút.

Đi vào phòng tắm tắm rửa, lúc đi ra ngoài thì người máy kia đã đứng ở bên trong rèm cửa sổ rồi. Cô ta làm việc rất đúng với chương trình, đối với anh ta mà nói, người máy không phải là người, chỉ là một vật phẩm, vật phẩm mà nghe lời mới không khiến cho loài người tức giận.

Từ từ đi về phía giường ngủ, loại vật người máy này rất huyền diệu, thời điểm con người cho là có thể hoàn toàn nắm bọn họ trong tay thì bị phản kích mãnh liệt.

Cho dù loài người có khôi phục trạng thái sinh đẻ bằng bào thai như ngày xưa, nhưng bởi vì toàn bộ phụ nữ đều thông qua người máy clone ra đời, cho nên ở thế kỷ này, vô luận là ở trên người nhân loại lợi hại nhất thì cũng có khuyết điểm, đây chính là bệnh gen.

Mặc dù vẫn dấu diếm với bên ngoài, nhưng dù là anh ta thì vẫn tồn tại bệnh này. Gen di truyền của loài người càng ngày càng yếu ớt, anh ta cảm thấy qua mấy thế kỷ nữa, loài người bởi vì không cách nào giữ được gen di truyền mà lần lượt biến mất.

Suy nghĩ nhiều rồi, anh ta nằm ở trên giường dường như đang mơ, suy nghĩ càng ngày càng xa. Đây đại khái là hôn mê, còn kèm theo sốt cao.

Cesar thân là đại thống soái nên không muốn bất luận kẻ nào biết chuyện của mình, vì vậy thà rằng để mình chịu đựng cũng không đi phòng y tế.

Mà ở phía ngoài rèm cửa sổ, Hân Hân đang chuẩn bị nằm xuống liền cảm thấy không đúng, khi nào thì hô hấp của đại thống soái lại dồn dập như vậy?

Cô vén lên một góc rèm cửa sổ nhìn lại, lập tức sợ hết hồn.

Chỉ thấy đại thống soái ngửa mặt nằm ở trên giường, da toàn thân vốn là màu lúa mì, hôm nay lại biến thành hồng phấn. Đang bị sốt sao?

Cô nhẹ nhàng kêu một tiếng: “Thưa ngài. . . .” Không nghe tiếng đáp lại, cô còn gọi thêm một tiếng: “Thưa ngài, ngài làm sao thế?”

Vẫn không trả lời, cô từ từ đi ra ngoài, chậm rãi tiến về phía giường ngủ. Vừa mới nhích tới gần thân thể của anh ta, đã cảm thấy rất nóng, nhất định là sốt cao không sai.

Ở hiện đại, lúc sốt cao có thể dẫn đến chết người, cô đang nghĩ xem mình có nên đi báo cho người nào đó không.

Nhưng người máy là sinh vật lạnh lùng, nếu như không phải chuyện mình phụ trách thì tuyệt đối sẽ không đi làm. Cô quyết, không thể nhìn anh ta sốt chết cũng không muốn bản thân mình chết.

Quay một vòng rồi cục đã nghĩ ra biện pháp, cô ra khỏi gian phòng chạy đến phòng bếp lấy băng tói. Dùng khăn lông bao băng lại, rồi nhẹ nhàng đặt lên cái trán đang đỏ của đại thống soái.

Chỉ chốc lát sau mấy cục băng liền tan hết, đây rốt cuộc là nhiệt độ gì chứ?

Cô sợ hết hồn, lại chạy đến phòng bếp lấy rất nhiều cục băng, sau đó chạy về trải khăn lông đang chườm cho đại thống soái ra, từng cục từng cục bỏ ở phía trên khăn để cho anh ta hạ sốt.

Lần này không có bị tan nhanh như lúc trước, đại thống soái cũng khôi phục chút ít tri giác. Kêu một tiếng lạnh xong, đột nhiên bắt được Hân Hân vừa đang chườm băng cho anh ta, kéo cô lên giường.

Tuy nói bị bệnh không có sức, nhưng Hân Hân vẫn bị anh ta kéo lên cao rồi ném xuống giường, bị làm cho sợ đến cô quát to một tiếng, thiếu chút khóc lên.

May mắn là đối phương cái gì cũng không có làm, chỉ đem cô xách lên giường mà thôi.

Nhưng tay của anh ta vẫn không có buông ra, cô vùng vẫy hồi lâu cũng vô dụng, không thể làm gì khác hơn là mặc cho anh ta nắm. Nhiệt độ của anh ta thật sự quá nóng, bỗng đến Hân Hân khó thở.

Như vậy có thể cháy hòng hay không? Người này làm sao biết rõ mình bị bệnh cũng không gọi bác sĩ thế?

Lại một lát sau, lúc băng đã toàn bộ tan đi, đại thống soái Cesar đã khá hơn một chút. Thân thể không còn nóng nữa, mà Hân Hân bị nắm đến mệt mỏi, từ từ ngủ thiếp đi.

Tới nơi này thật lâu, đây là lần đầu cô tiếp xúc với nhân loại ở khoảng cách gần như vậy. Cô cảm giác trong nháy mắt mình biến thành một đứa bé, cảm giác như bị cha ôm ngủ.

Trước mười tuổi từng có chuyện như vậy, sau mười tuổi thì không ngủ cùng cha mẹ nữa, đây là muốn cho cô tìm lại cảm giác tuổi thơ sao?

Vốn không muốn ngủ, nhưng đại não hoàn toàn không nghe sắp xếp của cô.

Ngược lại đại thống soái Cesar trải qua sốt cao, sau khi hôn mê đã từ từ tỉnh lại, vừa mở mắt liền cảm thấy trong ngực của mình có cái gì đó.

Không khỏi siết chặt theo bản năng, chỉ nghe một tiếng hét thảm, anh không khỏi ngẩn ra. Cúi đầu nhìn lại thì ra là người máy Số 78.

Hân Hân mới vừa ngủ, cô bật dậy, mê mang vài giây, rồi vội nói: “Ngài đã tỉnh?” Cảm thấy không đúng, lại đổi cách nói: “Thưa ngài, tại sao ngài lại kéo Số 78 lên giường?” Đau quá, toàn thân đều đau. Ngã bệnh mà còn có sức mạnh lớn vậy, nhưng mà dường như không sốt nữa.

Cô bật dậy xuống giường, thấy đại thống soái cau mày nhìn cô, sau đó nói: “Tại sao phải đi ra ngoài?”

Tại sao?

Người máy mà chủ nhân không gọi chắc chắn không biết đi ra, cho nên Hân Hân nói: “Trong lúc ngài đang ngủ liền gọi Số 78, tôi cho là có chuyện nên mới sang đây xem.”

Cesar cảm thấy kỳ quái, trước kia lúc mình bệnh không mất một đêm thì sốt sẽ không lui. Hôm nay tựa hồ chỉ đến nửa đêm đã tỉnh, rất kỳ quái.

“À? Chuyện tối nay không được nói với bất kỳ ai.” Anh ta lạnh lùng nói.

“Đạ” Hân Hân trở lại phía sau rèm cửa sổ, dùng sức hít vào một hơi, cảm thấy, nếu như anh ta lại tăng thêm chút sức thì mình nhất định sẽ chết.

Cesar cảm giác mình toàn thân dinh dính khó chịu, nên đi ra ngoài tắm rửa, một lần nữa nằm ở trên giường, nhớ lại tiếng kêu thảm thiết mới vừa rồi.

Người máy còn có thể kêu đau, thật là quái dị.

Nhất định là do chương trình của cô ấy rối loạn?

Nhưng mà, lúc mới vừa tỉnh lại về mặt của cô lúc đó, dường như đặc biệt ngây thơ, ánh mắt có hơi nước đặc biệt giống động vật nhỏ. Còn có chút ủy khuất, nhớ lại chuyện này anh ta liền ngủ không được, ngồi dậy nói: “Cô đi ra ngoài.”

“Dạ” toàn thân Hân Hân đau đến không muốn động, nhưng chủ nhân gọi thì phải đi qua, cho nên đi ra khỏi rèm cửa sổ nói: “Thưa ngài, xin hỏi có chuyện gì?”

“Tôi đây nằm xuống.” Đại thống soái tựa vào đầu giường, hướng về phía Hân Hân ra lệnh.

Không phải đâu, tại sao muốn mình nằm ở trên giường chứ, đây là ý gì?

Cô do dự, thật do dự.

Đại thống soái cũng nhìn ra cô đang do dự, anh hơi ngần ra, cảm thấy cái người máy bị lỗi chương trình này thật đúng là vô cùng thú vị.

Cuối cùng, vì sợ bị ném vào nhà máy rác, cô không thể làm gì khác hơn là cõng giày của mình bò lên giường. Sau đó ngoan ngoãn nằm xuống, không nhúc nhích.

Giường rất thoải mái, nhưng nằm ở nơi này thì vạn phần không thoải mái.

Vốn tưởng rằng đại thống soái sẽ có hành động gì tiếp theo, nào biết anh ta chẳng qua chỉ nhìn cô một cái, sau đó cảm giác, cảm thấy có gì không đúng, lại nói: “Trở lại vị trí cũ!”

Phụt, một búng máu thiếu chút nữa là phun ra .

Vị đại thống soái này đang đùa giỡn mình sao?

“Dạ” từ từ ngồi dậy, mang giày vào rồi trở lại phía sau rèm cửa sổ.

Cảm giác không đúng, không có nhìn thuận mắt như vừa rồi, bộ dáng ngơ ngác kia không đáng ghét, nhưng người máy vẫn là người máy, cuối cùng cũng không phải loài người.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Số 78 Mang Băng

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Hôm nay Đại thống soái không có ra cửa, lý do là cáo ốm!

Calvin xin chỉ thị có cần mới bác sĩ tới đây hay không, Cesar nói: “Không cần, bảo Số 78 đem bữa ăn đưa lên phòng.”

“Ngài làm thế là muốn anh ta tới nói xin lỗi sao?” khoe miệng Calvin giật giật, bảo anh ta bỏ tới nói xin lỗi sao?

Đại thống soái nói: “Tôi đã từng nói, bất luận kẻ nào cũng có thể khiêu chiến với tôi, nhưng chỉ đơn thuần khiêu chiến mà không phải cho phép bọn họ có ý kiến đối với tôi. Đã có ý kiến, vậy tất cả mọi chuyện sẽ giao cho bọn họ giải quyết, tôi chỉ cần nghỉ ngơi.”

Chủ nghĩa bá quyền a, ngài nghỉ một chút xem những người trong quốc hội đó có thể trấn áp được dân ở ngoài hành tinh, mà không xảy ra sai sót gì sao? Nhưng đại thống soái đã quyết định, người ta cần nghỉ ngơi không người nào dám nói một chữ không, ngày nghỉ của mọi người bên này là do anh ta quy định.

Mấy trăm năm qua, gia tộc Will vẫn nắm chắc binh quyền quân đội, những kẻ trong quốc hội kia đều bị nuôi đến chỉ biết hưởng thụ, lần này nên nhân cơ hội mà dạy dỗ bọn họ một trận.

Nghĩ vậy liền đáp: “Tốt.”

Calvin lui ra sau, căn dặn Số 78 mang bữa ăn sáng tiến vào phòng.

Hân Hân đã làm xong bữa ăn sáng và bung đến phòng của đại thống soái, nhìn thấy anh ta an tĩnh ngồi ở trên giường đọc sách, cô đem bữa ăn sáng để

trên bàn, đây là bản đọc sách sao?

Cesar xuống giường rửa tay rồi đi ra ăn cơm, cháo hôm nay rất kỳ quái, nhưng ăn rất ngon.

“Tên là gì?” Đại thống soái trong lúc ăn cơm bất chợt mở miệng khiến Hân Hân rất là bất ngờ, cô nhớ được cho dù có chuyện lớn bằng trời, anh ta cũng sẽ không mở miệng trong lúc dùng cơm.

”Cháo củ cải trắng.” Người bị sốt hay cảm mạo ăn cái này rất tốt, trước kia lúc cô ngã bệnh mẹ hay làm cho cô ăn.

Đại thống soái Cesar cũng không nói cái gì nữa, ăn xong vốn đang muốn tiếp tục đọc sách, chờ xem bọn họ khi nào đến nói xin lỗi. Nhưng đột nhiên cảm thấy bộ dáng đang thu dọn của Số 78 trước mắt anh ta, so với sách thú vị hơn, cho nên nói: “Thức ăn cô làm là theo công thức cổ xưa?”

“Đúng vậy Thưa ngài.” Hân là vậy.

“Đề xuống, tới đây.” đại thống soái Cesar ra lệnh, anh ta cảm giác sâu sắc mình quá nhàm chán, thế nhưng trong đầu nổi lên ý nghĩ nói chuyện phiếm cùng người máy. Nhưng lúc này hồi hận lại có chút không còn kịp rồi, bởi vì Số 78 đã đề đồ trong tay xuống đi về phía anh ta.

Vào lúc cách anh ta khoảng ba bước ở ngoài thì đứng lại, không nhìn anh, mà nhìn bức tường phía sau anh.

Người máy kỳ quái, chẳng lẽ điểm hội tụ ánh sáng đã xảy ra vấn đề? Có phải nên đi đại tu rồi hay không? Anh ta ngó chừng cô thật lâu, cuối cùng nói: “Chương trình của cô là ai biên soạn, tại sao lại kỳ quái như vậy?”

Hân Hân hết chỗ nói rồi, tại sao lại hỏi vấn đề này chứ? Cô khẩn trương đến suýt nhảy dựng lên rồi, ngoài mặt vẫn nói: “Bởi vì lúc trước bị lượng điện vượt chỉ tiêu ảnh hưởng nên chương trình của Số 78 bị lỗi, nên những chuyện này không nhớ rõđã bị xóa.” Người máy sao có thể mất trí nhớ chứ, thiếu chút nữa nói sai.

Quả nhiên kỳ quái, đại thống soái cảm thấy anh ta có hỏi tiếp thì chương trình lỗi của cô nhất định nhiều hơn. Cho nên lại hỏi: “Như vậy trước kia làm việc ở đâu?”

Tại sao còn chưa hỏi hết?

“Hồi bẩm ngài, chương trình ở chỗ làm việc lúc trước đã bị xóa, chỉ còn tồn ghi chép làm việc trong quán ăn nhanh.” Nói chuyện đã có chút cả lăm rồi, cô có cảm giác nếu quả thật mình chính là người máy thì chương trình sẽ rối loạn thực sự.

Tại sao lại cảm thấy nét mặt của cô ta có chút đáng yêu? Khóe miệng anh ta không tự chủ nhếch lên, tiếp tục hỏi: “Có muốn ta giúp cô kiểm tra một chút xem lỗi nơi nào không?”

“Không. . . . Không cần Thưa ngài.” Mới không cần kiểm tra, bị kiểm tra còn không phải xảy ra chuyện sao?

Đại thống soái khẽ kinh ngạc, người máy này dường như đang sợ? Anh ta đứng lên, đi tới bên cạnh cô, rõ ràng cảm giác chân của cô lui về phía sau một bước nhỏ.

“Số 78, cô đang sợ đúng không?” Người máy làm sao biết sợ? Chương trình của cô ta chắc phải sửa một chút. Anh ta hoàn toàn không có hướng về phương diện cô là phái nữ để nghĩ, bởi vì tất cả phái nữ của toàn bộ tính cầu đều là kết quả của cải tạo gen, dựa theo cách nói trước kia chính là clone tái tạo.

Sau đó sẽ được nuôi lớn, rồi phân phối cho đàn ông quý tộc có công trận làm bạn đời.

Người chiếm được cô gái kia làm gì có chuyện không nghiêm mật trông chừng lại để cô ta chạy lung tung, rồi hãy nói cái người máy này toàn thân cao thấp không có một chỗ nào là không tròn vẹn hoặc là thiếu sót trí lực, cho nên vô luận là người đàn ông nào cũng sẽ không hướng về phương diện kia mà nghĩ, bao gồm cả đại thống soái vô cùng thông minh này.

Nhưng anh ta hoài nghi, lúc trước cô là người máy bạn đời, chỉ có loại người máy này mới có đủ loại vẻ mặt, mới có các loại biểu hiện lấy lòng đàn ông.

Anh không thích người máy bạn đời, vì đó chỉ là món đồ chơi, một món đồ chơi không có tim mà thôi.

“Thưa ngài, không sợ.” Mới là lạ.

Đại thống soái Cesar có một chút phiền muộn trong lòng, nói: “Đi đi!”

Thấy người máy nhỏ kia bung khay chạy đi, tâm tình bỗng tốt lên mà không biết nguyên nhân, đến tận cùng là tại sao, trong lòng anh ta cũng không quá rõ.

Đúng lúc này máy truyền tin vang lên, anh ta liền mở miệng nói: “Nghe đây.”

Bên kia máy truyền tin là giọng nói của Calvin cùng toàn bộ tin tức hình ảnh, nói: “Đại thống soái, hôm qua có phải ngài bị sốt cao hay không? Nếu quả thật ngã bệnh thì tôi sẽ an bài y tế đến, xin không nên tự mình xử lý.”

“Cái gì?” Calvin không thể nào biết chuyện mình sốt, đại thống soái Cesar về mặt không thay đổi hỏi.

Calvin không có trả lời, chỉ chốc lát sau trên màn hình chiếu một đoạn video. Bên trong hành lang của phủ đại thống soái, người máy Số 78 đang mang một túi băng lớn chạy đi, trong lúc bất chợt rơi xuống một khối cô liền quay trở về nhặt rồi tiếp tục chạy.

“Nếu như ngài không có sốt thì giải thích thế nào về hành vi của cô ta?” Calvin làm Đại quản gia của Phủ Thống Soái, chiếu cố chủ nhân là trách nhiệm của anh ta.

Quân nhân Stars, trách nhiệm nặng hơn mọi thứ.

Trong lòng đại thống soái Cesar khẽ biến đổi, nhưng bên ngoài lại không có bất kỳ vẻ mặt gì, nói: “Là cô ấy muốn làm một loại đồ uống lạnh rất cổ xưa, đang trong lúc nghiên cứu, không được sao?”

“Được.” Calvin cảm thấy đại thống soái không cần thiết vì loại chuyện này mà nói dối, cho nên liền buông tha không hỏi tới. Bởi vì cho dù biết rõ anh ta nói dối, chỉ cần đại thống soái nói ra thì không ai được hỏi tiếp.

Sau khi đóng toàn bộ thông tin truyền tải, đại thống soái Cesar lại càng cảm thấy kỳ quái. Một người máy lại biết dùng băng hạ nhiệt độ cho anh, không trách được mình lại tỉnh sớm hơn, trên người còn chườm khăn ướt.

Ngày hôm qua cô ấy nói láo với mình sao?

Vì sao không nhắc tới chuyện lấy băng?

Đại thống soái mở ra kênh gọi nội bộ trong phủ nói: “Bảo Số 78 đến phòng của tôi.”

Nghĩ trước nghĩ sau, anh ta rốt cục cũng nghĩ không ra, chỉ chờ cô đến mới có thể chứng thật được.

Đang trong thời gian nạp điện, làm sao lại gọi mình qua vào lúc này? Trốn là trốn không được, Hân Hân không thể làm gì khác hơn là vừa nghĩ vừa đi, nhưng bằng vào sự thông minh của mình làm sao cũng không nghĩ ra vị đại thống soái này gọi mình sang đó làm cái gì.

Đi tới bên ngoài cửa cô nhẹ nhàng gõ cửa, đã nghe bên trong nói: “Vào đi.”

Cô đi vào, nói: “Thưa ngài” Hai chữ vừa mới nói ra đã bị một cái tay kéo, tiếp theo cả người bị đặt ở trên tường.

Đây là tại sao, người đàn ông này sẽ làm gì mình đây?

Chênh lệch chiều cao khiến cho Hân Hân không cách nào phản kháng được, chỉ có thể kinh ngạc cứng ngắc ở trên tường, hai cái tay bị đối phương cố định lên trên. Đây là tình cảnh điển hình của cưỡng hôn, tại sao lại xảy ra với cô, nội dung vở kịch đã xảy ra sai sót ở chỗ nào, có người có thể nói cho cô biết hay không?

Thân thể cứng ngắc, nhìn chằm chằm bộ dạng cười như không cười đó, khuôn mặt hoàn mỹ còn mang theo chút ít nghiêm túc. Cô còn là một học sinh ngay cả cửa xã hội cũng không có bước qua, các biểu hiện của đàn ông cô căn bản không biết rõ lắm. Nhưng cảm giác anh ta dường như cũng không có ý cưỡng bức của cô mà như đang ở tìm tòi nghiên cứu?

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Không Phải Là Đàn Ông

Coi như là tìm tòi nghiên cứu cô cũng không còn biện pháp động, với khuôn mặt đó thì vô luận anh ta có vẻ mặt gì, chỉ cần ngó chừng thôi, cũng sẽ làm cho người ta không thể nhúc nhích.

Nhưng mà, khi anh ta đưa tay ấn lên ngực của cô , mặt của cô trong nháy mắt đỏ dữ dội.

Kháo, gã đàn ông này thế nhưng dùng vẻ mặt bình tĩnh kia để ăn đậu hủ của cô.

Hơn nữa còn ở đó cau mày, chê nhỏ hay sao ?

Ba mẹ ơi, hiện tại con gái của hai người đang bị người khác tập kích ngực, phải làm sao bây giờ đây? Là đánh anh ta, không dám. Hay hét lên, quá tục, muốn tìm tai vạ sao?

“Cô không phải là đàn ông?” ngực của đàn ông không thể nào cao vút , vốn tưởng rằng cô là đàn ông vì trốn tránh trách nhiệm đầu quân mà giả dạng làm nữ người máy, nhưng vừa sờ cái đó liền thấy không giống, vật này rất mềm rất lớn, đàn ông không thể nào có .

“Không phải.” Nghiến răng nghiến lợi nói xong, đang có cảm giác đại thống soái đã thả mình, cô mới biết được anh ta hoài nghi mình là đàn ông giả trang cho nên mới làm như thế.

Nhưng mà, cô thật uất ức nhé, cô nơi nào giống đàn ông chứ?

“Nếu như không phải là đàn ông, vậy chương trình của cô thực sự rối loạn rất nhiều.” Nhưng lại không thể đi biên soạn lại một lần nữa, thôi, như vậy tựa hồ cũng không khiến cho người ta chán ghét.

Hân Hân chịu đựng để nước mắt không chảy ra, lúc này mà khóc nhất định là lộ ngay, người máy ở đâu ra nước mắt.

Cảm bị nâng lên, một tên con trai rũ rập nhìn cô nói: “Con mắt của cô ướt, có chức năng rơi lệ đúng không? Nếu như tôi không có đoán sai, trước đây cô hẳn là người máy bạn đời, sau đó bị sửa trình tự, cho nên mới xuất hiện tình trạng rối loạn đúng không?”

“Số 78 không biết đáp án của vấn đề này.” Em gái người, tại sao lại suy đoán sang khía cạnh này chứ?

“Điều này cũng giải thích nguyên nhân tại sao cô lại biết đem băng hạ nhiệt độ, trừ mấy điều này ra, trên người của cô còn có bí mật gì khác không?” Đại thống soái cau mày nhìn cô, chẳng lẽ là người máy gián điệp hình người?

“Có khả năng này.” Không thể để cho anh ta điều tra bí mật của mình nữa, Hân Hân nghĩ như vậy.

“Ừ!” Nghĩ đến cô ta vi phạm mệnh lệnh của mình đi lấy bằng, xem ra tính tự chủ cô ta rất mạnh, không trách được không cần hỏi mình ăn cái gì, toàn bộ tự mình làm chủ đề làm, trước kia những người máy ăn uống luôn là dùng gương mặt mỉm cười hỏi ý kiến anh, có đôi khi hỏi đến anh muốn trực tiếp hủy bọn họ đi.

Cái người máy này quả nhiên là khác biệt, đụng chạm vừa rồi khiến tay có cảm giác vô cùng thoải mái, nhất là vẻ mặt trên mặt cô ngay lúc đó, nhìn thật hấp dẫn.

Anh ta thừa nhận mình có cảm giác, đây có phải là đại biểu mình có thể tìm một gã người máy bạn đời tới giải quyết dục vọng của mình không? Có cái ý nghĩ này anh ta lập tức tiêu diệt ngay, người phụ nữ của anh ta còn có ba tháng nữa là hoàn toàn trưởng thành, đến lúc đó chỉ cần để lại một hải tử là tốt rồi, cần gì phải đi tìm người máy khác?

Thật ra thì anh ta đối với mấy người phụ nữ đó không có gì mong đợi, các cô đều là người máy cải tạo ra, trí lực xê xích với đàn ông quá xa, trừ ngoác ngồi thì cái gì cũng không biết.

Hơn nữa năng lực thụ thai tương đối thấp, không phấn đấu mười năm thì không thể nào có một đứa bé kế thừa gen di truyền từ mình.

“Thưa ngài, nếu như không có chuyện gì khác Số 78 đi ra ngoài.” Hân Hân thật muốn tìm chỗ để ngồi khóc, nhưng đầu tiên lại bị anh ta suy đoán thế thì ý muốn kia chẳng còn đâu.

“Ngồi xuống.” Chẳng biết tại sao anh không muốn cô đi, liền bảo cô ngồi xuống.

Im lặng, cô chỉ có thể ngồi xuống.

Nhưng người đàn ông này không nói gì, chẳng qua chỉ nhìn cô, tựa hồ muốn tìm ra chỗ sơ hở ở trên người cô.

Hân Hân bị tránh đến không dám lên tiếng, khiến lúc Calvin đi tới nơi này liền thấy một người một cơ khí ngờ ngác ngồi riêng một mình, tình huống rất là quỷ dị.

Trong mắt Calvin chợt lóe ánh sáng, nói với đại thống soái Cesar: “Thưa ngài, người bên kia muốn gặp ngài.”

“Người nào?” Cesar rốt cục thu hồi ánh mắt của mình, hết sức khó chịu nhìn Calvin.

Calvin im lặng, anh ta biết mình nhất định không có đẹp mắt bằng nữ người máy, nhưng có cần nhìn giống như cừu nhân thế không?

” Chân chạy của Quốc hội.”

“Không gặp, ném ra ngoài.” khước mắt Cesar nhếch lên, Calvin không thể làm gì khác hơn là xoay người đi làm.

Anh ta đi ra ngoài mà vẫn còn đang suy nghĩ, tại sao tâm tình của đại thống soái dường như rất nóng vội thế? Nhìn thái độ anh ta đối với Số 78 rõ ràng là có dự niệm ở bên trong, chẳng lẽ anh ta rốt cục cần nữ nhân, không, là nữ người máy rồi?

Nói trở lại, quốc hội cũng đề cập tới chuyện này, nếu có cơ hội anh ta cũng muốn cùng bàn luận một chút. Cứ ghen mãi như vậy sẽ không hay, dù sao cũng là đại thống soái, nếu như chưa để lại huyết mạch đã nín hờng thì chỉ sợ các tinh cầu lại muốn đại loạn.

Đại thống soái đã dùng hơn ba mươi năm thời gian để kết thúc đại chiến lần thứ ba của ngân hà, nếu như không có anh ta, hiện tại tất cả tinh cầu còn đang đánh tới đánh lui, nào có hòa bình tồn tại.

Mà ở trong phòng, Hân Hân đã dùng một tư thế ngồi suốt hơn hai giờ, cả người cô đều đã cứng, mắt thấy đã đến giờ cơm trưa rồi, cô liền nói: “Thưa ngài, đến thời gian chuẩn bị cơm trưa.”

“Làm hai phần, cô ăn với tôi.” Quá lâu không cùng người khác cùng nhau ăn rồi, anh ta muốn thử lại cảm giác này.

“Người máy không cần dùng cơm.” Vị này rốt cuộc bị sao thế? Cũng bởi vì chuyện cô mang băng cho anh ta hạ sốt sao? Cô hỏi hận có được không?

“Người máy chẳng qua không hấp thu, nhưng vẫn có thể ăn, nhất là người máy ăn uống.” Đại thống soái trầm tĩnh nói, đồng tử màu vàng xinh đẹp chỉ nhìn Hân Hân một cái đã làm cho cô ngay cả một chút phản kháng cuối cùng trong lòng cũng bị nuốt mất.

Không phải là cùng nhau ăn cơm sao, đây có là cái gì?

Đi xuống chuẩn bị bữa trưa bung đến phòng của anh ta, của mình là phần nhỏ anh ta là phần lớn. Sau đó đứng, nghe anh ta nói ngồi mới ngồi xuống.

“Bắt đầu đi!” Đại thống soái biết người máy có chức năng này, nên hai mắt vẫn nhìn thẳng vì có ít nhân loại cùng người máy ăn cơm. Nhưng anh ta chưa từng ra mắt người máy dùng cơm, bởi vì ... những hành vi này ở trước mặt của anh ta có thể xem là tương đối vô lễ.

Cho nên vì cái từ tương đối khá kỳ lạ này, lại giương mắt nhìn một chút người máy dùng cơm như thế nào.

Không ngờ lại ăn tương đối nhã nhặn và yên tĩnh, từng chút từng chút đem thức ăn bỏ vào trong miệng, phân giải xong sau đó nuốt xuống, quá trình không có sự cầu thả trực tiếp nuốt vào.

Trong quá trình, hai con má phồng lên, giống như con chuột Túi nhỏ ở triển lãm vậy, rất đáng yêu.

Không riêng gì phụ nữ không có sức chống cự đối với động vật khả ái đàn ông cũng giống như vậy, nhất là bản thân loại này động vật phái nữ khả ái thì càng là độc được đối với đàn ông.

Đại thống soái đột nhiên cảm thấy thức ăn trong miệng không có mùi vị, người máy đối diện tựa hồ hấp dẫn anh ta hơn.

Bị sắc bị sắc, anh ta đưa qua một ly nước trái cây. Người máy ăn cơm cũng sẽ sắc ư, đây là nghi vấn. Hân Hân nhận lấy nước trái cây nhưng lại do dự, ly này anh ta vẫn uống qua một ngụm rồi, để cho cô uống vào như vậy được sao? Nhưng trong cổ họng khó chịu, cô không thể làm gì khác hơn là mở miệng uống hết.

Thật vất vả ăn xong, cô thu dọn đi ra ngoài.

Đại thống soái gọi thư cho Calvin, tìm tòi hỏi: “Cậu cảm thấy lúc ăn cơm người máy có sắc không?”

Calvin coi như là người bác học đa tài, anh ta suy nghĩ một chút liền nói: “Người máy bạn đòi vì lấy lòng chủ nhân của mình, hơn phân nửa sẽ có loại công năng này.”

“Ừ!” Xem ra mình đoán không lầm, trước kia cô đúng là người máy bạn đòi sau đó bị đổi chương trình, cho nên mới có những thứ biểu hiện này.

Ở bên trong vòng của người máy bạn đòi, có những người máy bị quá hạn hoặc là không được hoan nghênh sẽ bị sửa chương trình lại lần nữa, biến thành loại khác để dùng, đây là một phương thức tiết kiệm tài nguyên. Anh ta không hề hoài nghi nữa, nhất là sau khi sờ soạng bộ ngực của cô thì biết rất có khả năng này, có loại người máy bởi vì không dùng đến bộ ngực cho nên nơi đó mặc dù sờ cũng có nhưng không thoải mái, sờ cô thì lại rất thoải mái, làm cho người có cảm giác tê dại.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Du Ngoạn Và Ăn Cơm Dã Ngoại

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Trở về chỗ cũ thì nổi lên cái loại cảm giác này, đại thống soái cảm thấy mình trở nên không giống với lúc trước, về phần tại sao không giống, ở nơi thiếu hụt phụ nữ này thì cảm giác yêu thương của đàn ông đã sớm biến mất dần theo thời gian, cho dù tìm trở lại cũng cần có một chút thời gian.

Cho nên, thống soái đại nhân có chút mê mang.

Cùng một phản ứng, cô thiếu nữ đứng bên ngoài càng mê mang hơn, cô hoàn toàn đoán không ra hành động của đàn ông nơi này, thật dị thường làm cho người ta muốn khóc.

Mình bỗng nhiên bị người ta ăn đậu hủ, nhưng đối phương lại không có chút cảm giác nào. May là chỉ ăn một lần, tin tưởng anh ta sẽ không hoài nghi

mình là đàn ông nữa.

Lại nói, mình nơi nào nhìn giống đàn ông chứ?

Thân thể vốn đang có chút mũm mĩm của trẻ con giờ đã gầy hoàn toàn không có một chút thịt dư thừa, chỗ nên lồi thì lồi, chỗ nên lõm cũng lõm, nhìn thế nào cũng không giống người đàn ông? Nhìn gương soi thật lâu, thiếu nữ càng thêm quẫn quýt. Cô thật sâu cảm nhận được suy nghĩ của mình cùng với những đàn ông của thế giới tương lai này, vĩnh viễn không cách nào đi cùng một đường.

Thôi, mình điển hình là một Tiểu Bạch hoàn toàn không rõ mọi thứ lại xuyên qua nơi công nghệ cao, có thể giả làm người máy sống sót đã không tệ rồi, còn muốn cầu xin hiểu cái gì đây?

Cứ thế câu chuyện của một thiếu nữ không cách nào hiểu được, cùng một gã đại thống soái cực kỳ hiểu biết triển khai.

Buổi tối, đại thống soái ngủ thẳng đến nửa đêm, liền dậy vén rèm cửa sổ lên nhìn thiếu nữ người máy ở bên trong đang co lại thành một đoàn. Đại khái bởi vì ngủ không thoải mái, khiến cô vẫn nhúu mày.

Cho nên đại thống soái gọi điện thoại cho Calvin: “Người máy cũng ngủ sao?”

Calvin đang ngủ mơ màng, đại thống soái nhà bọn họ thế nhưng không tuân theo thời gian làm việc và nghỉ ngơi mà phát gọi tới, hẳn là chuyện hết sức nghiêm trọng?

Kết quả đại thống soái hỏi: “Người máy cũng ngủ sao?”

Calvin nói: ” Người máy bạn đòi bởi vì muốn làm bạn cùng chủ nhân, cho nên trong tình hình chung sẽ tự động điều tiết đến chức năng ngủ.”

Sau đó.

Cũng không có sau đó rồi, toàn bộ tin tức ảnh đóng lại, đại thống soái bên kia cũng không còn lên tiếng.

Chỉ vì chuyện này mà đem mình đánh thức?

Calvin cảm thấy đại thống soái nhà mình bạn quá cũng không phải là chuyện tốt, cho tới bây giờ vẫn không có một chút hiểu biết đối với người máy bạn đòi, chờ ba tháng nữa nữ chủ nhân về đến nhà, vậy phải làm sao sinh ra tiểu thiếu gia đây?

Nhưng may là bởi vì mấy ngày qua nhàn rỗi, cho nên rốt cục đã có chút hứng thú, vậy mình có nên giúp một tay không?

Chẳng qua phải giúp làm sao đây? Hai người máy bạn đòi đã bị anh ta răn rức một cái toi rồi. Nhưng dường như đại thống soái ưa thích Số 78, xem ra anh ta thích dạng đáng yêu.

Vậy cũng không tệ, sẽ bảo bọn họ nghiên cứu tiếp, đến lúc đó khi có ý nghĩ lên giường rồi, anh ấy lại đi đến nhà máy đặt làm một người máy bạn đòi có bộ dáng dễ thương đáng yêu trở lại.

Thật là nhìn chưa ra, đại thống soái từ trước đến giờ nghiêm túc đứng đắn, lại có tính thú đối với phụ nữ có bộ dáng loli. Khẩu vị hơi bị nặng, nhỏ như vậy thật có thể làm thoải mái sao?

Calvin bởi vì nghĩ quá nhiều nên mất ngủ, buổi sáng tốt lành không dễ dàng ngủ liền lại có cuộc gọi tới, đại thống soái trưng ra một gương mặt bình tĩnh, nghiêm túc, tìm tòi hỏi: “Calvin, người máy có ngáp không?”

Khỏe miệng Calvin giật giật, anh ta mới vừa chớp mắt thôi, tại sao lại có vấn đề khác nữa rồi?

Chủ nhân đối với phương diện này kiến thức quá thiếu hụt, có phải hẳn nên để cho anh ta có thời gian đi đọc bách khoa toàn thư của người máy hay không?

Khoan đã, anh ta vừa nói người máy ngáp sao?

Cái này chưa từng thấy qua: ” Thưa ngài, tôi không có nhìn thấy. Nhưng nghĩ lại, hẳn vì lấy lòng chủ nhân mà sẽ xuất hiện về mặt này.”

“Lấy lòng?” giọng nói của Đại thống soái tựa hồ rất vui vẻ, sau đó cuộc nói chuyện cắt đứt.

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì chứ?

Calvin ở chỗ này bị hỏi đến hồ đồ còn không coi là gì, bên kia Hân Hân thì bị hù sợ.

Buổi sáng tỉnh lại cô vừa mở mắt liền phát hiện đại thống soái hết sức ưu nhã ngồi ở phía trên đầu của cô, bị làm cho sợ đến cô mới ngáp một nửa liền nuốt xuống, vội vàng bịt miệng thiếu chút nữa là rót nước mắt.

Tại sao lại thế? Tại sao đại thống soái phải ngồi dưới đất mà còn là phía trên đầu của mình, ai có thể nói cho cô biết đến tội cùng xảy ra chuyện gì không?

Nhưng đại thống soái cái gì cũng không nói, chỉ có đôi tròng mắt là vô cùng sáng ngời. Cô thiếu chút nữa bị con ngươi màu vàng kia hút vào, vốn đã rất đẹp trai, mà còn ‘thâm tình chân thành’ nhìn cô như vậy, cô gái nào có thể chịu được chứ?

Vào lúc tim đang nhảy gia tốc, đại thống soái mở miệng nói: “Đã đến giờ làm điểm tâm.”

Đúng vậy a, đến lúc làm bữa ăn sáng rồi. Cô bận rộn đứng lên, nói: “Đúng vậy thưa ngài.” Sau đó chuyển thân vội vàng vọt ra ngoài.

Đợi sau khi cô rời khỏi đây, đại thống soái lập tức gọi cho Calvin, chờ nhận được tin tức liền cảm thấy vui mừng, bởi vì Số 78 đang lấy lòng mình, nhưng tại sao một người máy lấy lòng mà mình lại mừng như vậy? Anh ta lại không cách nào giải thích được.

Bữa ăn sáng là chính bản thân anh ta dùng, thế nhưng quên mất bảo cô cũng chuẩn bị một phần cho mình. Quả nhiên là người máy, không cần dặn thì sẽ không đi làm.

Nhưng nhìn thấy bộ dạng đáng yêu của cô khi đứng ở bên cạnh, bỗng nhiên cảm thấy trong tâm như bày cây cối mà không phải thức ăn, thử nghĩ xem mình đã lâu không có đi ra ngoài rồi, có lẽ thừa cơ hội này đi xem?

Dùng qua bữa ăn, anh ta lại liên lạc với Calvin nói: “Thay ta chuẩn bị mô hình phi thuyền nhỏ, ba phút sau lên đường đi Địa Cầu cắm trại.”

Địa Cầu?

Nghe hai chữ này tim của Hân Hân run lên mấy cái, nơi đó bây giờ hình dáng ra sao rồi? Có lẽ mình không phải đến không gian khác, Địa Cầu hiện tại và trước kia có giống nhau không? Cô ngừng bước ở trước cửa, nhìn không được quay đầu lại nhìn về phía đại thống soái, lại thấy anh ta cũng đang nhìn cô.

“Cô cũng đi, trong ba phút đồng hồ chuẩn bị xong nguyên liệu cùng công cụ nấu ăn dùng cho cắm trại.” Không biết tại sao, anh ta cảm thấy cô rất muốn đi Địa Cầu, bởi vì ánh mắt cô đang rất vui.

Ánh mắt người máy thì không nhìn ra tâm tình được, cho nên anh ta cảm thấy mình sinh ra ảo giác.

Hân Hân vui mừng đến sắp điên mất rồi, bận rộn chạy đến phòng bếp chỉ huy những người máy khác tìm được một chút công cụ cắm trại để dùng.

Đồ vật thời đại này quả nhiên lợi hại, ngay cả lò nướng cũng làm từ nguyên liệu mới. Chỉ cần mở ra là có thể dùng, không cần gắng với bất kỳ ống gas hay điện nào, hơn nữa bộ dáng cực kỳ sạch sẽ và dùng tốt.

Về phần thức ăn, đều dùng hộp giữ ấm để lại, sai người ta đem đi theo.

Mà cô thì chạy đến phòng vệ sinh một chuyến, lúc đi ra ngoài liền nhìn thấy Calvin dường như đang đợi cô. Đi theo anh ta xuống dưới đất, qua một hành lang liền thấy được một cây cầu đi thông đến phi thuyền. Đi vào bên trong lại có cảm giác giống phi cơ, nhưng mà không có mấy người ngồi cho nên không gian xem ra rất lớn.

Calvin và Raymond chịu trách nhiệm lái phi thuyền, vệ binh đều ở khoang thuyền bên dưới, cho nên trong khoang thuyền hiện tại chỉ có hai người, một là đại thống soái hai là Hân Hân.

Mặt khác còn có hai người máy, có điều bọn họ trực tiếp tiến vào cái thùng chứa đồ, chỉ có Hân Hân là được cho phép tùy tiện đi lại.

“Nạp điện đầy chưa?”

“Đầy rồi” Nạp điện gì đó mình mới không cần đâu.

Đại thống soái nhìn cô đứng, liền nói: “Trong trình tự của cô không có chạy quy định sao? Phải ngồi xuống, nịt giây an toàn, tránh cho lúc chạy với tốc độ ánh sáng bị ném văng ra ngoài vỡ vụn.”

Á.

Những thứ này Hân Hân nào biết a, cô vội vàng chạy đến cái ghế đối diện đại thống soái ngồi xuống, sau đó tìm hồi lâu cũng tìm không được giây nịt an toàn ở chỗ nào.

Đại thống soái nhìn đồng hồ, cách xuyên qua tốc độ ánh sáng còn mấy phút thời gian nữa. Vốn nên là trách cô ngốc, nhưng chẳng biết tại sao nhìn thấy cô dần như vậy càng làm cho người ta muốn giúp cô.

Đại thống soái đứng lên, đi tới trước mặt cô chỉ vào cái nút màu hồng trên chỗ ngồi, nói: “Bấm vào nó, lúc mở cũng bấm nó, nhớ lấy?” Nói xong lại hỏi hận, cô không phải là loài người, tại sao lại dùng cái từ nhớ lấy này chứ?

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Địa Cầu Là Thắng Địa Ngắm Cảnh?

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Khoảng cách giữa hai người rất gần, theo bản năng Hân Hân ngã về phía sau để tránh.

Cô vừa trốn, đại thống soái liền theo bản năng áp gần cô hơn nữa, mắt thấy đôi môi của hai người sắp đụng vào nhau rồi, trên phi thuyền liền vang lên tiếng đề nghị.

Đại thống soái không thể làm gì khác hơn là đi tới vị trí của mình, thông dong cái giấy nịt an toàn.

Phi thuyền bất chợt dừng đưa một trận, Hân Hân cảm giác mình bị ù tai choáng váng đầu, có chút cảm giác muốn ói nữa. Đây là say phi thuyền ư? Cô cảm thấy mình rất bị thương.

Nhưng vào lúc cô sắp nhin không được nữa, phi thuyền đột nhiên vững vàng lại.

Dùng sức hít vào một hơi, rốt cục cũng nhin được đến nơi.

Cửa sổ sát của phi thuyền đột nhiên kéo lên, tiếp theo cô có thể thấy tình huống phía ngoài vũ trụ.

Làm một Tiểu Bạch chỉ xem những tình huống này ở trên TV hay trong phim ảnh mà nói, tình cảnh trước mắt này làm cho cô ngoài ý muốn và kích động.

Nhất là quả cầu màu xanh lam kia khắc sâu vào mắt cô, trong mắt thậm chí hơi ướt.

Không thể khóc, còn không phải là thời điểm khóc.

Dùng sức cắn xuống đầu lưỡi của mình, cuối cùng đem nước mắt bức trở về.

Chỉ nghe đại thống soái nói: “Hành tinh mẹ vẫn không thay đổi.”

Anh ta bảo Địa Cầu là hành tinh mẹ, vậy ý là bọn họ vốn xuất thân từ Địa Cầu đấy sao?

Thế đây không phải là địa cầu cô biết rồi, Hân Hân vạn phần thất vọng. May mắn cô đã sớm chuẩn bị tâm lý cho mình rồi, nên không bị dả kích lớn lắm.

Mà đại thống soái nhìn về mặt ngạc nhiên của cô, mình lại bị loại về mặt này của cô hấp dẫn, quên mất hành tinh mẹ Địa Cầu đã lâu không nhìn thấy, chỉ lo nhìn cô.

Nghe nói, thật lâu trước đây, phụ nữ đối với đàn ông có lực hấp dẫn vô cùng lớn. Đàn ông có thể vì phụ nữ mà giết chết, thậm chí còn buông tha tánh mạng quý giá.

Mà bây giờ đàn ông chỉ nghĩ làm thế nào để cùng phụ nữ sinh hạ đời sau quý giá, những chuyện còn lại hơn phân nửa là làm cùng người máy.

Nhưng người máy không phải là loài người, nên bản năng cùng bản tính của bọn họ đã từ từ biến mất, bởi vì không có thứ hấp dẫn bọn họ.

Đại thống soái đối với cái người máy này không có dục vọng gì, chỉ bắt quả cảm thấy hành vi của cô rất hấp dẫn mình. Điều này làm cho anh ta không khỏi nghĩ tới rất nhiều chuyện, nghĩ tới mình cũng có lúc mệt, cũng muốn du ngoạn, cũng muốn truy tìm thức ăn ngon, thậm chí nhớ tới mình cũng là một người đàn ông.

Trong lúc đang suy nghĩ, lại nghe giọng nữ người máy truyền đến nói: “Phi thuyền dân sự của tỉnh cầu Gila số 1098, hoan nghênh đến thăm thắng địa ngắm cảnh Địa Cầu. Các người có thể xem xét vài nơi để đến, có rừng mưa nhiệt đới phục hồi, địa chỉ cũ Địa Cầu số 1, số 2, số 3. Ngắm cảnh sa mạc, ngắm cảnh biển..., xin dựa theo chỉ thị đáp xuống, không thể tùy tiện xông vào nơi không phải thắng cảnh, nếu không sẽ trúng khí ăn mòn trí mạng. Chúc ngài du lịch vui vẻ, chi phí tổng cộng của lần này là hai mươi tám vạn tinh tệ, nếu dùng thêm tài nguyên khác của Địa Cầu sẽ phụ thu sau.”

Hai mươi tám vạn, thật là đắt a!

Về nhà thôi mà cũng tốn nhiều tiền như vậy, Hân Hân thật sự có chút ít cảm nín.

Nhưng chờ đến Địa Cầu xong cô thiếu chút nữa bật khóc rồi, nơi này căn bản không phải là địa phương cô quen thuộc. Đầu tiên bọn họ đáp xuống rừng mưa nhiệt đới, nơi đó có một nhỏ phi thuyền đáp xuống đất, có người máy sắp xếp cho bọn họ một xe thiết giáp dùng để du lịch ngắm cảnh.

Rừng mưa nhiệt đới trước kia cô chưa từng tới, may mắn nhiệt độ ở trong xe giữ vững nhiệt độ trung bình, nên cô sẽ không cảm thấy quá nóng.

Đại thống soái lưu loát thay giày bó cùng bộ quần áo quân trang, thoạt nhìn rất là đẹp trai. Hân Hân tự xưng là thiếu nữ có tâm trí trưởng thành, trong nháy mắt tim của cô đập rộn lên, rất rõ ràng đã động tâm với người đàn ông này.

“Dừng lại.” Đại thống soái ra lệnh một tiếng, xe dừng lại .

Đoàn người lúc này đã đi xuống xe, đại thống soái Cesar, Calvin, Raymond. Xuống xe xong mọi người liền chia làm hai đội cảnh giới, mà Cesar đi ra ngoài giống như duyệt binh vậy, quay đầu lại nhìn người máy Số 78, hai cái chân ngắn của cô đang thử thăm dò xuống phía dưới, tìm nơi để treo xuống xe thiết giáp.

A.

Tất cả ánh mắt của đám đàn ông đều đang ngó chừng cô xem, cái động tác ngốc này thật sự làm cho người ta không nói được lời nào. Có người máy nào mà đàn như vậy, thậm chí ngay cả xe thiết giáp đều thấy ngượng.

Hân Hân cũng gấp a, đầu đổ đầy mồ hôi, nhưng mà khoản cách quá cao. Nếu cô nhảy, vậy nhất định sẽ té xuống mặt đất, phía dưới tất cả đều là rễ cây, nhánh cây, nếu không cẩn thận quệt bị thương sẽ chảy máu, người máy chắc là không biết chảy máu .

Cho nên cô tiếp tục cẩn thận dò xét, cuối cùng đại thống soái thật sự nhìn không nổi nữa, một tay vươn ra ôm cô xuống.

Nhẹ quá, vào tay quá nhẹ cho nên anh ta nhanh chóng trực tiếp đem người nâng lên cao, hai người đều ngẩn ra, Đại Thống soái tỉnh táo trước liền đem người buông xuống.

“Chương trình chức năng hành động của cô cũng bị lỗi luôn hả?” Anh ta nghiêm trang hỏi.

“Đúng vậy.” Ô ô ô thật là mất mặt.

Chẳng qua nơi này là Địa Cầu rồi, không khí có chút nóng ướt, bởi vì cô vẫn mặc quần áo của nữ hầu cho nên rất nhanh bị con muỗi tấn công.

Người máy chắc là không biết gọi con muỗi đốt, cho nên cô cảm giác mình rất bị thương.

Đại thống soái bọn họ tựa hồ nói đến sự biến hóa và phát triển của nơi này, từ đó cô hiểu được thì ra là Địa Cầu trước kia bị thay đổi rất lớn, thậm chí khiến cho một ít thực vật và động vật bị tuyệt chủng.

Mà bây giờ hoàn cảnh trước mắt này toàn bộ là kết quả do hậu duệ của loài người bảo vệ được, mặc dù muốn tiếp tục nghe tiếp, nhưng cô thật sự chịu không được muỗi quấy rầy, nhất là đột nhiên từ không trung rơi xuống một con nhện rất lớn, cô liền chịu không được nữa!

“A.” Kêu thảm thiết, đưa tay bắt lấy chéo áo của đại thống soái.

Đại thống soái cúi đầu nhìn cô, cô cũng đang nhìn đại thống soái, hai người nhất thời im lặng.

Đại thống soái hoàn toàn bị bộ dáng hoảng sợ quần quýt kia mê hoặc, đây cũng quá đáng yêu rồi! Người máy bạn đời cũng sẽ kẻ cận đàn ông như vậy, nhìn đàn ông như vậy sao?

May mắn anh ta là chủ nhân của cô, cho nên mục tiêu mà cô ấy ôm là mình sao?

Có một chút cảm giác tự hào nho nhỏ dâng lên, đàn ông vào lúc này luôn là thích biểu hiện sự mạnh mẽ của mình, đáng tiếc anh ta không quá biết biểu đạt tâm tình của mình, chẳng qua là nâng cằm của cô lên nói: “Không thích nơi này? Vậy chúng ta đi địa chỉ cũ Địa Cầu nhé ?”

Cho nên ở đến rừng mưa nhiệt đới ba phút đồng hồ là bọn họ đã chuyển đi địa chỉ cũ Địa Cầu, nơi này muỗi đúng là rất ít, nhưng nhìn thấy cảnh vật không người nào đau lòng hơn cô cả.

Những toà nhà cao kia, những thứ gọi là văn minh Địa Cầu cực kỳ giống với nơi cô sống trước đây, đáng tiếc cô không cách nào biết làm sao lại tạo thành thế này, không cách nào biết mình phải làm sao để trở lại cuộc sống trước kia của cô.

Đại thống soái quyết định ở chỗ này ăn cơm dã ngoại, đối với một thiếu nữ đứng ở nơi đi gia viên bị huỷ diệt mà nói, cô không có tâm tình ăn cái gì, muốn khóc lại không thể khóc.

Cho nên đại thống soái rõ ràng cảm giác hành trình Địa Cầu lần này, không được tốt đẹp. Động tác của người máy Số 78 rõ ràng cứng ngắc, cảnh vật chung quanh tựa hồ là cô bồi hồi, buồn bực cùng ưu thương, không ngờ cô ấy lại cảm thấy điều này.

Cô ấy không phải là loài người, tại sao có thể có cảm xúc bị thương chứ?

Cho nên vốn là quyết định ở lại hai ngày, bởi vì tâm tình đại thống soái không tốt nên đến xế chiều đã quay trở về rồi, Calvin thắng bài ngón tay, tiền a, cứ như vậy ném.

Thấy hành tinh Địa Cầu từ từ rời xa, Hân Hân lại một lần nữa cảm thấy cô cách nhà mình càng ngày càng xa rồi, thậm chí không thể nào đi trở về nữa.

Loại này tâm tình vẫn duy trì đến lúc trở lại Phủ Thống Soái, cô vốn là một chết còn phải chuẩn bị bữa ăn tối cho đại thống soái, hơn nữa một ngày không ăn không uống, Hân Hân cảm giác mình sắp không kiên trì được nữa.

May mắn ở trong phòng bếp ăn được một ít đồ và uống được chút nước, nhưng bữa ăn mới đưa đến miệng đã bị cánh cửa mở mạnh làm ngã lăn quay.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Tướng Quân Ke Liya

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Một người đàn ông ngoại trừ gương mặt ra còn những nơi khác đều bị băng bó, nhìn thấy có người máy đang chuẩn bị thu dọn liền hừ một tiếng, tức giận đem ly nước trái cây đá ra rất xa, văng lên trên tường xoảng một tiếng nát bấy.

Muốn gây sự gì đây?

Cái ly này chiều chọc anh ta sao?

Hân Hân vốn bởi vì chịu đựng đau đớn mà có một chút khó chịu rồi, thật vất vả mới làm xong bữa ăn tối lại thành nơi trút giận cho người khác, lúc này cho dù lực nhẫn nại khá hơn nữa cũng duy trì không được, liền đứng lên nói: “Vị tiên sinh này, ngài cố ý làm hư hao dụng cụ của Phủ Thống Soái, xin bồi thường.” Giọng điệu này là người mấy tuần tra thường nói, cô vừa mới học xong.

Đối phương là người đàn ông rất cao lớn, cho dù thoát nhìn giống người tàn tật, nhưng vì sao toàn thân anh ta có cảm giác thô bạo, giống như người nào thiếu anh ta hai trăm tám mươi vạn tiền vậy.

Hân Hân khó có lúc ưỡn ngực ngẩng đầu ở trên thế giới này một lần, cho dù có chút sợ cũng không lùi bước.

Người đàn ông cười lạnh, nói: “Tốt, ta đền, rót bê người ta cũng bồi thường hết.” Nói xong liền đưa tay nắm lấy cổ áo của Hân Hân, đem cả người cô đưa lên giữa không trung.

Hân Hân nhắm mắt lại, ngã chết thì ngã chết thôi, biết đâu mình còn có thể trở về.

Nhưng người đàn ông kia còn không có ném, cô liền cảm giác cổ tay của mình căng thẳng, tiếp theo bộ quần áo không chịu nổi lực kéo của hai bên, rớt một tiếng rách làm hai.

Hân Hân rơi xuống mặt đất, theo bản năng cô kéo chắc quần áo không để cho tấm vải phía trước rơi xuống. Trợn trừng con ngươi nhìn thấy một vật bay lên đụng vào vách tường, bức tường chỗ này được chế bằng chất liệu gỗ đặc biệt, có chút giống kim khí, nên khi người đàn ông này đụng vào, bức tường tuy không có vỡ nhưng lại bị lõm vào có hình dạng con người.

“Lá gan không nhỏ, để đi vào là đã cho quốc hội mặt mũi, vậy mà dám động đồ của Phủ Thống Soái, muốn thì cứ tới tìm tôi” Quay đầu nhìn lại, tim chợt run lên.

Số 78 đứng co lại thành một đoàn, quần áo bị xé nát giắt trên hai vai, da thịt tuyết trắng cùng áo lót đại đeo thoát nhìn rất cổ xưa, để cho tim của anh ta không hiểu sao run lên.

Nghe nói áo lót cổ đại rất hấp dẫn đàn ông, có điều người máy bình thường sẽ không mặc nội y, tại sao cô ta lại mặc?

“Không trách được ở lì trong Phủ Thống Soái không đi ra, thì ra là có đồ vật để phân tán tinh lực. Cái này chính là người máy vừa mới đưa tới lúc trước sao, không ngờ anh lại bị thứ này làm cho mê muội, muốn trở thành The present Sur thứ hai chỉ cần người máy không cần phụ nữ sao?”

The present Sur, năm đó là một tướng quân chiến công trác tuyệt, bởi vì nhất thời si mê người máy mà cự tuyệt phần thưởng là một phụ nữ quốc hội đưa cho anh ta. Tuy nói bỗng nhiên có lợi cho người có công trận thứ hai, nhưng lúc ấy cũng bị người ta nhạo báng một thời gian.

Sau lại, anh ta vì người máy đó mà bỏ qua công trận cùng chức trách quân nhân, cuối cùng bị đại thống soái trừng phạt giam cầm ba năm, bây giờ còn không có ra tù.

“Ke Liya!” Đại thống soái không nói nhiều nữa, tóc dài màu đen không gió bay lên, cả người giống như được bao phủ bởi tầng sương mù màu đen.

Ke Liya rốt cuộc biết sợ, anh ta bịch một tiếng, quỳ một chân xuống đất, thân thể không chịu nổi sự áp bách đến từ Tinh Thần Lực của đại thống soái, cả khuôn mặt đều trở nên vằn vẹo.

“Anh, hai” từ nhỏ anh ta cũng biết, người này mặt ngoài thoát nhìn trầm tĩnh như nước, nhưng thực tế tính tình tương đối dữ dội, nếu quả thật hung ác nổi lên thì sẽ mất hết tính người.

Cho nên những lão già trong quốc hội đều không dám làm gì anh ta, nhưng mình thì lại gánh lấy xui xẻo. Năm đó Thống soái William chết trận, người đàn

bà của ông ấy liền trở thành đàn bà của cha Ke Liya, cho nên mới sanh ra Ke Liya.

Hai người coi như là quan hệ anh em, cho nên có một số việc quốc hội mới bảo Ke Liya tới nói cùng anh ta, nhưng căn bản mỗi lần nói đều bị anh ta đánh một lần.

Không ngờ lần này anh ta thế nhưng giận dữ thật, Ke Liya cảm giác xương cốt đều sắp dòi vị trí.

Đại thống soái đối với một tiếng anh hai cuối cùng này, còn chưa chút tình nghĩa, tay vung ra một trào, Ke Liya liền trực tiếp bay ra ngoài.

Hân Hân nhìn đủ rồi, rốt cục lương tâm phát thiện, yếu ớt nói một câu: “Lâu ba.”

“Quảng không chết được.” Đại thống soái hoàn toàn không cần nghe Ke Liya nhắc tới cái gì sùng ái người máy là hành động mất thể diện. Bởi vì quay đầu lại nhìn thấy bộ dáng của cô nên chuyện gì cũng đều quên hết, nói: “Cô chờ.” Đi được vài bước lại cảm thấy không đúng, liền nói: “Cô vào đây.”

Cho nên Hân Hân chỉ đành phải đi cùng anh ta vào trong phòng, nhìn anh ta liên lạc với Đại quân gia Calvin.

“Calvin, chuẩn bị một bộ đồng phục nữ tới đây.” Quay đầu lại thì Hân Hân đã trốn vào phía sau rèm cửa sổ.

Calvin cũng chuẩn bị, nhưng vừa tiến đến liền phát hiện đại thống soái nhà anh ta ngồi ở trên giường với vẻ mặt quần quýt, anh ta cầm quần áo giơ lên nói: “Thưa ngài.”

“Đi ra ngoài đi!” đại thống soái Cesar không nhìn sự hiếu kỳ trong mắt của Calvin, trực tiếp đuổi người.

Đội họ đi ra ngoài rồi, anh ta liền mang quần áo đưa đến phía sau rèm cửa sổ, nói: “Mặc vào.”

“Đa tạ ngài.” Hân Hân thật rất cảm kích đại thống soái, vô luận anh ta xem mình là cái gì thì cũng đã cứu mình, mặc dù biện pháp có chút thô bạo, nhưng cô tin đối với anh ta thế là đã dịu dàng lắm rồi.

Trên danh nghĩa cô dù sao cũng là người máy nhưng vẫn không có bị ném hoặc bị đánh, thử nghĩ xem gã đàn ông loài người còn bị anh ta ném xuống lầu ba, thì đối với cô, như vậy đã coi như là ôn nhu rồi.

Nhưng mà bộ quần áo này cũng thật là ㄟ a, đúng là quần áo nữ hầu, nhưng size này quá lớn. Hai vai cứ một mực bị tuột xuống, váy cũng dài quá, cô phải nắm lấy cổ áo mới có thể đi ra.

Nhưng người máy không thể đưa ra ý kiến, cô không thể làm gì khác hơn là kéo cổ áo lên rồi đi ra ngoài, để cho đại thống soái tự mình lĩnh ngộ đi.

Chẳng qua không ngờ, bộ dạng lúng túng của cô lại lấy lòng được đại thống soái, anh ta thế nhưng lộ ra nụ cười hiếm thấy. Nhưng mà bản thân anh ta đại khái cũng không quen cười như vậy, liền ho nhẹ một tiếng để che dấu, lại liên lạc Calvin bảo anh ta cầm bộ có size nhỏ một chút .

Trong phủ thống soái người máy nam nhiều hơn người máy nữ, mà trong đám người máy nữ thì vóc người họ cũng rất cao lớn. Ban đầu bộ quần áo cho Hân Hân là đồ còn dư lại của một người máy có bộ dáng Lolita, nghĩ lại cô ở Phủ Thống Soái này cũng chưa đầy mười ngày.

Nhưng khổ nhất là Calvin, mặc dù đoán được nữ người máy cần quần áo, nhưng size nhỏ như vậy bảo anh ta đi đâu tìm chứ?

Rốt cục đã để anh ta nghĩ ra được, cho nên lại một lần nữa đưa đồ đến bên người đại thống soái, nói: “Chỉ có cái này là nhỏ một chút thôi, cô có thể tạm thời mặc vào, sẽ nhanh chóng đem quần áo size nhỏ đưa tới.”

Trí nhớ của Đại thống soái tương đối tốt, anh ta nhìn khỏe miệng của Calvin đang giật giật, rồi nói: “Một năm trước dường như có người máy hữu cơ mặc bộ này lung lay ở trước mắt tôi đúng không?”

“Đúng vậy, sau khi cô ta cỡi ra thì ngài đem cô ta đập vỡ, mà bộ quần áo này còn giữ lại. Mặc dù người máy kia mặc vào rất gợi cảm, nhưng mà đối với cô này. Mà nói, chắc sẽ không có hiệu quả như vậy.” Người máy cũng biết trốn ư, tại sao cứ đứng ở trong rèm cửa sổ không ra chứ ?

“Trước mặc vào đi!” Đại thống soái có chút mong đợi, cô ấy mặc quần áo khiêu gợi vào sẽ có hiệu quả thế nào đây?

Calvin cầm quần áo đưa vào bên trong, sau đó cảm giác bị nhận lấy.

Bên trong Hân Hân cũng xoắn xuýt, cái này dường như là một bộ đồ ngủ hết sức kêu gọi, có dây đeo, nếu như là cô gái có thân hình cao lớn mặc bộ này vào hẳn là ngắn đến dọa người, mà đối lại là cô, ngoài trừ phía trước ngực nếu cúi đầu có thể bị lộ hàng ra, thì váy phía dưới vừa lúc tới đầu gối, cho nên nhìn không ra chỗ nào gợi cảm .

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Gọi Cảm Cùng Đáng Yêu

Hân Hân cho là như vậy, nhưng cô lại không biết mình phạm vào sai lầm lớn, đó chính là quan điểm thẩm mỹ của đàn ông tương lai khác hoàn toàn đại mà cô đang sống.

Ở thời đại này người đẹp robot nhiều lắm, cơ hồ đạt đến độ hoàn mỹ không chút khuyết điểm. Cho nên đám đàn ông liền bắt đầu truy tìm vẻ đẹp thiếu sót, hoặc là nói đẹp cá tính.

Càng là bình thường tất nhiên càng có thể khơi gợi hứng thú của bọn họ, mà Hân Hân toàn thân cao thấp đều tự nhiên vẫn không động qua một dao một nhát, cứ thế từ từ đi ra ngoài quả thật hấp dẫn ánh mắt của hai người đàn ông, bọn họ cảm thấy Số 78 thật sự là quá đẹp rồi, hơn nữa sau khi mặc bộ quần áo này vào càng lộ ra vẻ nhỏ nhắn mềm yếu của bé gái, trong đáng yêu còn lộ ra chút ít gợi cảm, bọn họ không biết làm thế nào hình dung cô, tóm lại chính là đặc biệt hơn những người máy khác.

Hân Hân bị bọn họ nhìn đến đỏ mặt, thật vất vả mới nhắc nhở mình không quên thân phận hiện giờ là người máy, nếu không cô hẳn là chui vào rèm cửa sổ trốn nữa.

Đáng tiếc đàn ông hiện tại đã không có cái gọi là quan niệm thân sĩ nữa, lại không có phụ nữ đi qua đi lại ở trên đường cái còn cần phong độ thân sĩ làm gì?

Cho nên Calvin đem cô kéo ra ngoài, sau đó đi chung quanh cô một vòng giống nhìn một tác phẩm nghệ thuật, nói: “Rất đẹp, rất ít người máy có thể đem bộ quần áo này mặc thành loại hiệu quả như cô vậy.”

Hân Hân im lặng, đây là khen ngợi hay là châm chọc, tại sao cô hoàn toàn không cảm thấy vui vẻ chứ?

“Calvin, cậu có thể đi ra ngoài.” Vô luận phong cách thân sĩ có bị thời đại này hủy bỏ hay không, thì tham muốn giữ lấy của đàn ông mãi vẫn là trời sanh, chỉ cần còn loại gen di truyền này thì nó không cách nào biến mất.

Cho dù Calvin cảm thấy Số 78 hết sức sáng mắt nhưng cũng không tranh giành cùng chủ nhân của mình, anh ta lên tiếng rồi lui ra ngoài, chờ đóng cửa xong ngược lại liền muốn cười to.

Bộ dạng này của Đại thống soái, xem ra đã có hứng thú đối với người máy này, nhưng cô ấy dường như chỉ là người máy phục vụ ăn uống, nếu như anh ta thật muốn lên giường cùng cô ấy, vậy thì thăm rồi, đầu tiên là phải đi đến xưởng lắp đặt bộ phận nửa người bên dưới, cho dù lắp đặt xong cũng phải cài lại chương trình, nếu không cài chương trình kia mà đã làm thì cũng giống như làm cùng thì thế vậy, không có bất kỳ cảm giác thú vị gì để nói.

Xem ra đại thống soái sắp gặp bi kịch, anh mặc dù là thuộc hạ của anh ta, nhưng bị nghiền ép nhiều năm như vậy vẫn có chút ít oán khí, cho nên rất thích nhìn xem cái lão xử nam này chịu đau khổ.

Hơn nữa lão xử nam này còn là một người ham mê đánh nhau, ham mê chiến tranh, đến lúc đó.

Calvin rất vui vẻ, rất muốn cùng người khác chia sẻ phần vui vẻ này, nhưng anh ta lại không thể nói với bất luận kẻ nào.

Mà ở trong phòng, hai con mắt của đại thống soái nhìn chằm chằm Hân Hân, nhìn đến lúc cô muốn đi chuẩn bị bữa ăn sáng ngày mai mới chịu thả ra.

Hân Hân thờ phào nhẹ nhõm, vốn đối với chuyện trên địa cầu cô còn bị chút tổn thương, nhưng bị bọn họ quấy phá một trận thì loại tâm tình gì cũng trở thành phai nhạt cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Lúc trở lại cô chạy thẳng tới phía sau rèm cửa sổ, đó là chỗ cô nghỉ ngơi. Nhưng đại thống soái lại nói: “Tới đây.”

Cô đành phải đi qua, sau đó thấy đại thống soái nằm xuống rồi vỗ giường bên cạnh nói: “Nằm nơi này.”

Ồ ô ô, Thừa ngài đại thống soái, gì cái lông gì mà ngài cỡi chỉ còn lại quần lót màu đen bó sát người, sau đó lại bảo người mặc đồ ngủ gọi cảm như cô nằm ở bên cạnh anh ta, đây tốt cùng là cái dạng tiết tấu gì sắp triển khai đây ?

Cẩn rằng, cô là người máy ăn uống, dưới váy là tấm sắt bằng phẳng, điểm này đại thống soái hẳn biết rõ mới đúng.

Lúc trước vì xác minh việc bọn họ nói không có linh kiện kia, cô còn cố ý tìm được một người máy phục vụ ăn uống, thừa dịp lúc cô ta ngủ, cố ý vén váy cô ta lên để liếc mắt nhìn, đem cả quần lót kéo xuống bên trong chính là một miếng thịt bằng sắt, cái gì cũng không có.

Cho nên cô cảm thấy, đại thống soái hẳn sẽ không sinh ra cái loại tâm tư này đối với cô đúng không?

Hoặc chẳng qua là đem cô làm thú cưng, ôm ôm ấp ấp vui đùa một chút rồi nằm ngủ.

Cô cũng từng nuôi qua thú cưng, đối với chủ nhân có một chút dục vọng biến thái, trong lòng vẫn biết rõ. Cho nên cô cỡi giày thật ngoan ngoãn đúng lúc nằm ở bên cạnh đại thống soái, thẳng tắp nhắm hai mắt lại, quyết định không để cho anh ta có bất kỳ ý nghĩ khác lạ nào.

Nhưng đại thống soái hoàn toàn không suy nghĩ gì ư ? Nên nhìn thì vẫn nhìn, cho đến chín giờ tắt đèn anh ta liền ngoan ngoãn đi ngủ. Ngủ thì ngủ thôi, trước khi anh ta ngủ còn dịu dàng đắp chăn cho cô.

Ô ô ô, Thừa ngài đại thống soái, ngài có thể không dịu dàng như thế không ?

Rõ ràng là quan hệ bình thường giữ chủ nhân và người máy, nếu anh làm thế rất dễ dàng làm cho người ta hiểu lầm, làm cho người ta động tâm a.

Một lát sau, Hân Hân ở trong bóng tối trợn hai mắt thật to, vốn định nhìn lên dung nhan đang ngủ của đại thống soái một chút, kết quả vừa mở mắt đã thấy đại thống soái căn bản không có nhắm mắt mà vẫn đang nhìn cô.

Thần thái rất là tự nhiên, giống như đang nhìn con mèo nhỏ đáng yêu trong nhà mình. Chẳng qua khóe miệng khẽ nhếch lên, trong xác lão mang theo vẻ lười biếng cùng an tường, làm cho tim của Hân Hân đập thình thịch.

Nếu như mình có được người bạn trai như vậy, thì bảo cô xuyên qua một lần nữa cô cũng chịu.

Hai người cứ mắt to trừng mắt nhỏ hồi lâu, chẳng biết tại sao hai cái đầu còn từ từ nhích tới gần nhau. Cuối cùng đại thống soái cảm thấy không đúng, bỗng nhiên vươn tay ra che ở trên trán của Hân Hân, đem mí mắt của cô kéo xuống.

Hân Hân cảm thấy buồn cười, chẳng lẽ đại thống soái là bị nhìn đến thẹn thùng cho nên mới phải làm thế?

Người đàn ông này cũng không quá đáng sợ, còn có một chút đáng yêu.

Cesar đưa tay đặt chỗ trái tim của mình, nơi này có chút kỳ quái, đập nhanh một chút! Lại đem mu bàn tay khoác lên trên đầu, máu ở trong nháy mắt tựa hồ tập trung vào não bộ, ngày mai anh ta cần phải làm kiểm tra toàn thân thôi.

Kể từ khi biết đại thống soái không phải là người đáng sợ ở trước mặt của anh ta, Hân Hân tự tại hơn một chút, cũng chậm chậm buông lỏng cảnh giác một chút, và lộ ra bộ dạng thiếu nữ một chút.

Tỷ như đại thống soái yêu cầu cô cùng nhau ăn cơm, bởi vì không thích ăn cà rốt cho nên cô đem món này bỏ lại.

Đại thống soái nói: “Cô làm thế là lãng phí thức ăn.” Chỉ chỉ cái mâm của cô, người máy cũng kén ăn sao?

“Thưa ngài, cho tôi ăn cái gì cũng đều lãng phí.” Cô có thể lên ăn, lúc đó chỉ ăn thứ mà mình thích thôi.

Đại thống soái nói: “Tôi nói không lãng phí là không lãng phí.” Cho nên anh ta đem cà rốt còn dư lại của cô ăn hết, tỏ vẻ còn ăn ngon hơn lúc bình thường.

Trong lòng Hân Hân rất là xấu hổ, trên mặt thì tận lực tránh khỏi đỏ mặt vì không có chỗ để trốn, nhưng ánh mắt thì không cách nào tùy ý thay đổi, nếu không, làm sao có câu nói ánh mắt là cửa sổ tâm hồn chứ ?

Đại thống soái vẫn nhìn ra cô không được tự nhiên, liền duỗi ngón tay ra xoa xoa khóe miệng của cô, nói: “Cô thường thấy mùi vị nào?”

“Không, cà rốt ăn nhiều sẽ có mùi.” Hân Hân nghiêm trang trả lời, thiếu chút nữa khiến đại thống soái cho là thật.

Bỗng nhiên anh ta chồm người sang, cơ hồ là đem mặt dán trên mặt của Hân Hân, mập mờ hỏi: “Có mùi vị không?”

Miệng của hai người chỉ cách vài millimet là đụng phải nhau rồi, Hân Hân cuống quýt trốn về phía sau, nhưng đầu đã bị một cái tay không chế, làm sao cũng không nhúc nhích được.

“Không có. Có.” Tha cho tôi đi, Hân Hân trong lòng kêu thảm.

Nhưng đại thống soái lại nói: “Cô có vị. . .” Phía sau lại bồi thêm một câu: “Ngọt.” Nói xong đầu lưỡi liền vươn ra nhẹ nhàng liếm đôi môi của Hân Hân một chút, lại một lần nữa khẳng định: “Là ngọt.”

Cả người Hân Hân đều cứng lại, không nói được lời nào.

Đây là hôn sao?

Không phải đâu!

Không tính là hôn.

Vẫn không phải là môi đụng môi, nhưng anh ta rõ ràng là liếm người, cho nên hẳn không phải hôn. Đúng, nụ hôn đầu của mình mới không ở trong tình huống mơ hồ bị đoạt đi như vậy.

Hân Hân an ủi mình, nhưng dưới tình hình trước mắt này, chỉ sợ nụ hôn đầu cũng lập tức không bảo vệ được. Đang lúc chuẩn bị nhắm mắt lại mặc kệ anh ta thì đại thống soái đã đứng thẳng người, nói: “Lần sau không nên lãng phí thức ăn.” Kết thúc lời nói, lão nhân gia ông ta lại lười biếng đi nghỉ ngơi rồi, làm hại Hân Hân phải sửa sang tâm lý hỗn loạn trong đầu một lần nữa rồi mới dọn dẹp, nhưng trong lòng đã đem đại thống soái không biết tình thú mắng mười tám lần.

Chương 17: Bản Tính Buôn Chuyện Của Đàn Ông

Ở thời đại của Hân Hân đang sống soái đàn ông giống như đại thống cơ hồ rất hiếm thấy, dĩ nhiên trừ về ngoài khiến người ta muốn chiếm lợi ra, còn có tính cách khiến người khác không muốn rời xa.

Trên internet có lưu truyền một câu nói, thịt đưa tới cửa không có lý do gì không ăn!

Đừng nói là người máy, ngay cả hồ yêu vân vân đều ăn không bỏ.

Cho nên, dưới cách nhìn của Hân Hân, đại thống soái rõ ràng là người của thế giới tương lai, nhưng thật sự đảng hoàng đến làm cho người ta không nói được lời nào. Cô rõ ràng là người máy, nhưng anh ta lại không làm ra chuyện gì quá mức vô lễ với cô, hoặc là nói anh ta không có xem cô là phụ nữ chăng?

Đang ở chỗ nạp điện ngăn người, đột nhiên có người đi tới.

Hoá ra là Đại quân gia Calvin, anh ta hướng Hân Hân ngoắc ngoắc ngón tay, nhìn bốn phía xung quanh không có ai mới nói với Hân Hân: “Y theo luật pháp đối với người máy ở Stars, Số 78 cô vẫn thuộc quyền quản lý của tôi, Đại quân gia phủ Thống Soái có vài vấn đề muốn cô trả lời toàn bộ.”

“Dạ” Hân Hân đứng lên. Tại sao bỗng nhiên lại tới muốn hỏi mình vài vấn đề, bộ đáng thoát nhìn còn rất thần bí ?

Calvin nhìn cô từ trên xuống dưới một chút, sau đó nghiêm trang hỏi: “Ngài Đại thống soái có sờ ngực của cô hay không?”

Sờ qua rồi, nhưng hành động này dường như chỉ muốn chứng minh cô không phải là đàn ông thôi.

“Không có.” Không mang theo một chút mùi vị mập mờ nên cô không thừa nhận.

Calvin rõ ràng không tin, liền lại hỏi: “Hai người có cùng nhau nằm ở trên giường hay không?”

Nằm qua, nhưng dường như cũng không có ý nghĩ gì khác.

“Không có.” Trùng mắt nói dối, điểm này cô tựa hồ càng ngày làm càng thuận miệng.

Calvin cảm giác, cảm thấy không thể nào, anh ta lại hỏi: “Có hôn hay không?”

“Không có.” Chẳng qua chỉ liếm, giống động vật thôi.

Calvin có chút im lặng, rõ ràng nhìn anh ta có ý đối với cô, làm sao đến bây giờ lại không có một chút tiến triển thế ?

“Vậy có ôm qua không?” Anh ta cảm thấy thân là đàn ông như đại thống soái thật sự quá xấu hổ, ngày ngày cùng người máy nhỏ có bộ dáng đáng yêu ở chung một chỗ mà lại không có phản ứng, vậy sau này có phụ nữ tới đây, có phải là không thể cùng nhau chế tạo Tiểu Thống soái rồi sao?

Nghĩ tới đây, người đàn ông buôn chuyện Calvin nhìn cô nói: “Bắt đầu từ tối hôm nay, cô cần phải cố gắng tiếp xúc gần gũi với ngài đại thống soái, nhất định phải làm cho anh ta vận động ở bên trên cô.”

“A?” Dường như không thể dùng giọng điệu nghi vấn, nên không thể làm gì khác hơn là lập tức nói: “Vâng.” Đây là ý gì, bảo cô đi câu dẫn ngài đại thống soái sao?

Nhiệm vụ này có phải quá khó khăn rồi không, người ta là người đàn ông trong sạch, nếu bị cô làm hỏng rồi thì biết làm thế nào ? Rồi hãy nói, nếu tình hình diễn biến xấu đi, vậy kẻ ngã vào nắm móc xui xẻo chẳng phải cô sao ?

Nhưng lại không thể không tiếp nhận, vậy là không tuân theo thủ tục của người máy.

Cô chỉ có thể đồng ý, dù sao Calvin lại không thể cả ngày đi theo cô.

Calvin rất tin tưởng người máy, bởi vì bọn họ sẽ không biết nói láo. Cho nên rất đặc ý thông thả bỏ đi, nghĩ tới rất nhanh đại thống soái sẽ làm người đàn ông chân chính rồi.

Nhưng anh ta vạn lần không nghĩ tới, người máy lại bằng mặt không bằng lòng với anh ta, nên trong lòng vẫn chờ chế giễu đại thống soái.

Mà Hân Hân trước sau như một vẫn ở trong phòng bếp nghiên cứu làm sao để làm ra thức ăn mới lạ cho đại thống soái, cái này có chút khó khăn, vì

cùng khó khăn.

Bữa trưa rất cực chuẩn bị xong rồi, cô ném thử mùi vị thấy khá ngon, sau đó chuẩn bị cho xong hai phần bùng qua. Vì đại thống soái Cesar luôn vào lúc cô muốn đi phòng bếp liền căn dặn hai phần ăn, xem ra anh ta rất cô đơn. Thử nghĩ xem anh ta vẫn chỉ ở trong nhà, không gặp người lạ cũng sẽ không có khách tới, một người vừa tới còn bị đánh rơi xuống lầu, cô không biết anh ta là người vĩ đại cỡ nào, nhưng những người đàn ông say rượu ở trong nhà hàng cô làm không được phép đàm tiếu đại thống soái.

Đi làm cho một nhân vật như anh ta cũng không tệ lắm, chỉ là không có tiền lương thôi.

Cửa mở ra không ngờ Calvin lại đang ở đây, Hân Hân có chút muốn khóc, vị này nhiều chuyện quá rồi, rõ ràng là tới xem cô làm thế nào câu dẫn ngài đại thống soái sao?

Cô rất khuôn phép đem bữa ăn để xuống, sau đó theo ý đại thống soái bảo ngồi xuống.

Cho nên, bọn họ ăn còn Calvin nhìn sao? Đại thống soái hoàn toàn không tính toán để cho Calvin ngồi xuống, từ trước đến giờ anh ta ăn cơm rất tập trung, đối với một đầu bếp như Hân Hân mà nói coi như là một loại an ủi.

Nhưng Calvin đang nhìn a, cô nhớ tới mệnh lệnh của anh ta, nhất là anh ta đứng ở sau lưng của cô, tầm mắt kia tương đối nóng bỏng.

Không thể để cho anh ta hoài nghi, cho nên sau khi ăn cơm xong, cô chủ động dùng thân thể của mình tiếp xúc một chút với đại thống soái. Chẳng qua là dùng cánh tay đỡ dưới chân của anh ta mà thôi, nhìn động tác như theo bản năng, vừa an ủi Calvin vừa không để cho đại thống soái hoài nghi.

Chương trình cài đặt của người máy này đúng là không tệ, xem ra đại thống soái không có hoài nghi sai, cô vốn là người máy bạn đời, bởi vì giải ngũ hoặc là không có ai thích mà đổi thành người máy phục vụ ăn uống. Như vậy có thể cô ta vẫn có linh kiện kia, nhưng chương trình đã bị xóa rồi thì có linh kiện cũng vô dụng, lúc này mà làm thì chẳng khác gì thi thê.

Thật sự rất mong đợi, càng là như thế anh ta càng muốn đại thống soái nhanh chóng động tâm.

Đại thống soái quả thật cảm giác được chỗ chân của mình có chút nóng lên, theo bản năng anh ta né một cái, sau đó nhìn bóng lưng của cô rồi nói: “Quần áo này cậu đặt ở đâu vậy, thật là không biết thương thức.”

Á?

Người máy không phải đều mặc thứ này sao?

Nhưng Calvin là ai, Đại quân gia Phủ Thống Soái, hầu hạ vị này nhiều năm rồi, cho nên lập tức hiểu được: “Tôi sẽ bảo người ta... đem đồng phục nữ tới nữa, để cho cô ấy đổi.”

Như vậy được rồi, anh ta muốn cho cô ấy trở thành đặc biệt sao?

“Cậu nói xem, tại sao cô ấy lại sờ chân của tôi?” Đại thống soái rất đứng đắn mà hỏi.

Calvin thiếu chút nữa té ngã, mới vừa rồi cô ta làm không có rõ ràng, tại sao đại thống soái lại có thể nhìn ra chứ? Xem ra người máy Số 78 cùng mình đều quá đơn thuần rồi, quên mất Tinh Thần Lực cùng sức quan sát của vị gia này rất hiếm có, cơ hồ là cấp bậc biến thái.

“Tôi đoán, có thể là vì muốn câu dẫn ngài.” Calvin nói rất trực tiếp, người máy làm việc chính là trực tiếp như vậy, càng không có gì hoài nghi. Cái loại chương trình cài đặt lỗi và có chút hỗn loạn giống cô ấy đã rất ít thấy, đa số đều bị quăng đi nhà máy rác, nếu như không phải sợ biên soạn lại một lần nữa sẽ làm tài nấu nướng kia của cô biến mất, lúc trước chắc là đại thống soái không cho phép chuyện sai lầm như vậy xảy ra.

“Câu dẫn tôi? Chẳng lẽ có người mệnh lệnh với cô ấy như vậy?” Đại thống soái nhạy cảm nhìn Calvin một cái, điều này khiến trong lòng của Calvin khẩn trương lên, nhưng lập tức nói: “Đúng vậy.”

Cesar đại thống soái gật đầu nói: “Những kẻ trong Quốc hội này rất cực vẫn không chịu ngồi yên sao?”

“Bọn họ đã quyết định tới thăm ngài, hơn nữa còn phái nhiều nhân viên y tế tới đây, đều bị từ chối hết.” Calvin lần này tương đối đứng đắn nói.

“Nếu bọn họ muốn tôi động như vậy, hãy làm cho những kẻ quanh năm ăn no không có chuyện gì làm cùng tôi cùng đi hành tinh Côn Trùng chơi một chút, cậu thấy thế nào?” Anh ta cười, bởi vì nụ cười anh ta rất ít thấy nên ngay cả Calvin đều ngờ ngác một chút, sau đó lòng bàn chân phát rét, cảm thấy những người ở quốc hội chỉ biết ra lệnh không biết động thủ sắp gặp tai ương.

“Vậy có mang Số 78 theo hay không?” Calvin thật sâu cảm thấy, đại thống soái nhất định sẽ không đem cô ta bỏ lại Phủ Thống Soái.

“Chuẩn bị một robot chiến đấu mới cho cô ấy.” người của Hành Tinh Côn Trùng mặc kệ cậu là người máy hay là loài người, chỉ cần tất cả có liên quan đến nền văn minh thì sẽ dùng hết sức phá hủy. Bọn họ rất hung mãnh với người ngoài hành tinh, nếu không cũng sẽ không chiếm được hành tinh đẹp như thế mà không có bị bất kỳ tổ chức nào cướp đoạt thành công.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 18: Không Nên Động Đến Chương Trình Cài Đặt Của Tôi

Hân Hân đem đồ đưa đến phòng bếp, sau khi thu dọn xong liền đi rửa sạch mình, hoàn toàn không ngờ là mình bị tính kế, phải đi đến cái hành tinh còn trùng mà người người nghe thấy đều run rẩy.

Cô còn đang vui mừng vì cuộc sống rất cực ổn định lại, tiếp tục như vậy mình nhất định có thể đem bản thân nuôi mập mạp, chỉ cần sau này cẩn thận hơn một chút thì cô sẽ không có nguy hiểm gì.

Dù sao đại thống soái bởi vì tài nấu nướng của cô mà đối với cô không tệ lắm, chỉ cần giữ vững ở điểm này là được rồi, mặc dù không thể có cuộc sống cả đời bình yên như quê quán nhưng so sánh với lúc làm ở nhà hàng thức ăn thì tâm bình khí hòa nhiều.

Chẳng qua lúc xế chiều cô bị đại thống soái gọi vào sân huấn luyện của phòng dưới lòng đất, anh ta ngồi ở chỗ đó uống rượu, tư thế đẹp trai trầm tĩnh, lực áp bách cũng rất là kinh người, một thân quân phục gọn gàng rất hấp dẫn ánh mắt của cô.

Không có biện pháp, lúc này quân phục còn dùng màu xanh lá cây đậm, nên nhìn thế nào cô cũng thấy thuận mắt. Aizz, nếu đặt ở thời đại kia của mình thì đã sớm quang minh chánh đại nhìn anh ta, theo dõi anh ta, nhưng cái ý nghĩ theo đuổi anh ta thì cô không dám, dù đặt ở thời đại của mình cô cũng không dám.

Rõ ràng bề ngoài nhìn chỉ khoản hai mươi mấy tuổi, nhưng một thân trầm ổn khí độ này thật rất hiếm có. Cũng giống như một đứa bé ở trước mặt bạn nói một đống đạo lý cuộc đời, làm người đối diện cảm thấy có một chút mất tự nhiên.

Cô thu lại tâm tình thương thức trai đẹp của mình, đi tới nói: “Thưa ngài, Số 78 đã đến.”

Đại thống soái nhấn nút liên lạc trên mặt bàn rồi nói: “Mở cửa.”

Phía dưới mở ra một cánh cửa, tiếp theo một con robot màu tím khổng lồ được chở ra ngoài. Đây là robot chiến đấu mới nhất do con người dùng tay điều khiển, chức năng rất nhiều, dùng để chiến đấu hay vận chuyển đều được.

Đại thống soái nói: “Đi xuống điều khiển một vòng cho ta nhìn xem.”

“...” Không phải đâu, bảo cô đi điều khiển robot chiến đấu, cái đó và việc để cho một người không có bằng lái đi lái xe có gì khác nhau, chết người đó.

Trùng mắt nhìn, cô không biết mình phải phản ứng như thế nào.

Đại thống soái nhìn cô, cô thì dùng vẻ mặt đáng thương nhìn anh ta. Hai người trợn mắt nhìn lẫn nhau một lúc lâu, đại thống soái hỏi: “Tại sao không đi xuống?”

“Báo cáo ngài, bởi vì chương trình rối loạn nên Số 78 không cách nào điều khiển robot.” Lần này hẳn là không báo cô đi sửa chương trình lần nữa chứ?

Quả nhiên, bước kế tiếp đại thống soái liên hệ Calvin rồi nói: “Xuống đây, mang Số 78 đi sửa chữa chương trình điều khiển robot, nhất định phải là chương trình mới nhất.”

Calvin nghe điện thoại đồng ý, nhưng Hân Hân lại nóng nảy.

Cô thật sự không có cách nào rồi, nếu bắt mình đi sửa chữa chương trình thì lập tức sẽ phát hiện bí mật trên người. Trong đầu nháy mắt hiện lên vô số ý nghĩ, liền đi về phía trước hai bước nói: “Thưa ngài, nếu như sửa chương trình một lần nữa thì Số 78 sẽ không cách nào phục vụ cho ngài nữa, có thể còn quên mất ngài.”

Đánh cược ván bài tình cảm, hi vọng anh ta không muốn chút tài nghệ của mình biến mất cũng không muốn mất đi một người hầu gần gũi anh ta.

“Chỉ sửa chữa lại chương trình thôi.” Anh vẫn là chủ nhân của cô, điều này cũng có thể quên mất sao? Nhưng mà hồi tưởng lại gần đây cô khác hẳn những người máy còn lại, rõ ràng không có căn dặn hoặc ra lệnh nhưng cô lại chỉ gần gũi với mình. Hơn nữa chuyện lấy đá viên anh cũng không có hạ lệnh, tất cả đều này là người máy tự chủ hành động, nếu như không phải do chương trình bị lỗi này, anh không nghĩ rằng sẽ có phương pháp nào khác có thể làm cho chính cô hành động.

Anh ta có chút do dự, nhìn thoáng qua Số 78, nói: “Số 78, nếu sửa chữa chương trình một lần nữa thì khả năng thay đổi của cô là bao nhiêu?”

“95% trở lên.” thật ra Hân Hân muốn nói trăm phần trăm.

“Nguy hiểm quá cao.” Nếu cô có bộ dáng giống những người máy khác thì đúng là khó chịu.

Calvin đến, vừa mới đứng lại đã nghe đại thống soái nói: “Không có chuyện của cậu nữa, trở về đi”

Gương mặt thoát nhìn đoan chính của Calvin có chút co quắp, đang đùa giỡn mình sao? Không có biện pháp, người ta là đại thống soái đó.

Calvin vừa đi đại thống soái liền nói với Số 78: “Chương trình học tập của cô có vấn đề hay không?”

“Hắn là không có.” Cái này là muốn cô học tập điều khiển robot chiến đấu ư, cô từ chối được không?

“Đi xuống, sẽ có người máy thao tác chỉ dẫn cô.” Anh còn phải đi bố trí một chút kế hoạch tấn công hành tinh côn trùng, ít nhất phải để cho những lão già ở quốc hội kia chịu chút đau khổ.

Hắn Hân ngồi thang máy đi xuống dưới, rầu rĩ tới trước mặt robot màu tím kia, làm cách nào ngồi lên cũng là một vấn đề.

Nhìn hồi lâu, chỉ nghe chung quanh truyền ra âm thanh của máy móc.

“Số 78, xin tiếp xúc với robot.” phòng chỉ huy dưới đất này, bên trong là trí tuệ nhân tạo đang tiến hành dạy.

Hân Hân tiếp xúc, kết quả robot kia thoáng cái không cử động. Cô đang cảm thấy sợ, thì giọng nói máy móc của trí tuệ nhân tạo vang lên: “Làn da của loài người không cách nào sinh ra phản ứng đối với robot chuyên môn.”

Phụt.

Học máu, bí mật của mình bị vạch trần rồi sao?

Nhìn hai bên một chút may là chung quanh không có ai, dưới tình thế cấp bách cô nhanh trí dùng bảng tên của mình đập vào bụng robot. Bốp, robot thê nhưng mở ra.

Trong nội tâm cô vui mừng, nhìn bên trong robot hết sức rộng rãi, còn có mấy bậc thang để cho người ta đi lên. Cô có chút sợ, nhưng mà không học tập thì mình sẽ bị bắt đi sửa chương trình.

Nhưng bắt cô điều khiển chiếc robot chiến đấu này thì có ích lợi gì? Cô cũng không phải là người máy chiến đấu? Có điều người ta là chủ nhân, cho nên chỉ phải nghe anh ta.

Đi lên vị trí chỗ ngồi, mới vừa ngồi vào chỗ của mình thì robot tự động đóng cửa.

Sau khi đóng cửa xong bên trong bắn ra các lời nhắc nhở, ánh mắt quay nhìn bốn phía đều thấy có, nhưng lại không có màn ảnh, hoặc là nói trong không gian của con robot đều bố trí màn ảnh.

Trí tuệ nhân tạo của phòng dưới đất mở miệng: “Thứ nhất, cô hãy xác định mình là chủ nhân của robot này, xin dùng bảng tên kích hoạt.”

Có một chỗ để kích hoạt, cô lấy bảng tên nhấn một cái.

Âm thanh bên trong Robot nhắc nhở: “Người máy ăn uống Số 78 Phủ Thống Soái đã xác nhận, bắt đầu từ bây giờ cô trở thành người điều khiển số 7103.”

Sau lại bắn ra đề nghị có cần không khí lưu thông hay không? Cô liền đồng ý. Lại tiếp tục hỏi có muốn điều khiển bằng tay không? Cô ần xác nhận. Cần phải liên kết chương trình điều khiển, cô cần bản không có chương trình kia làm sao liên kết a.

Phía trước xuất hiện một bàn điều khiển, trí tuệ nhân tạo chỉ thị cô phải nịt giây an toàn trước. Cái này giống trên phi thuyền, ấn nút đỏ một cái liền tự động cài dây.

Tiếp theo trí tuệ nhân tạo chỉ thị cô làm sao mở robot ra, làm sao để cho robot đứng lên bước đi. Những thứ này thật ra rất đơn giản, máy móc đã mở ra, chỉ bước đi là điều khiển chân, chân trái của cô đạp phía trước chính là chân trái robot đi về phía trước, lui về phía sau thì đạp về sau phía sau.

Nhưng cái này cần sức khá nhiều, chỉ đi vài bước chân thì đã có chút mỏi. ngay cả cánh tay điều khiển cũng có chút khó khăn, hai cần điều khiển, cô hoàn toàn không biết kéo cần nào?

Đưa đến kết quả robot vung tay loạn xạ, đồng thời kéo theo bước chân rối loạn luôn, cuối cùng ầm một tiếng cô để cho robot chiến đấu té ngã trên mặt đất.

May mắn là đã cài giây nịt an toàn, nhưng chấn động vẫn làm cô đau.

Thở dốc hồi lâu, trí tuệ nhân tạo một mực dạy cô làm sao bò dậy, nhưng vô luận cô cử động như thế nào dẫn không dậy nổi. Lúc này đột nhiên robot liền động, mở mắt nhìn lên liền thấy một robot màu đen đem cô từ trên mặt đất xách dậy.

Robot màu đen kia rất là xinh đẹp, đây chính là chỗ khác biệt giữa người máy điều khiển robot và con người điều khiển robot sao?

Nhưng mà mình lại bị xách lên, điểm này quả thật làm cho người ta có chút lúng túng.

Robot màu đen đối diện nói: “Mở cửa ra.”

Rốt cục không cần huấn luyện sao? Hân Hân.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Học Tập Điều Khiển Robot

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Lúc này Đại thống soái cũng đang thu hồi robot của mình, anh ta nhìn Số 78 một cái, cái người máy nhỏ này lại dùng vẻ mặt vạn phần ủy khuất nhìn mình.

Tìm bông đập rất khó hiểu, anh đi tới phía sau cô xong cũng không biết đã làm gì, nơi đó bỗng nhiên xuất hiện một chỗ ngồi. Anh ta vừa ngồi xuống, không gian rất lớn lập tức trở nên hẹp lại, một luồng hơi thở phả nam bao lấy cả người cô, trái tim của Hân Hân đập a đập, thật là mãnh liệt.

Nhưng đối phương cầm tay cô, nói ở bên tai cô: “Chân dôi đi nửa bước.”

Hân Hân vội vàng làm theo, chân dôi nửa bước lên phía trước tay thì bị đại thống soái bắt được. Anh ta nói với cô: “Hiện tại tôi dạy cô học điều khiển.”

“Vâng” đang lúc suy nghĩ thì robot đã đóng cửa lại, sau đó chân chuyển động, tay cũng chuyển động.

“Nhớ kỹ động tác của tôi.” Hai bàn tay thật nhỏ, có thể cảm nhận láisao tác đã là kỳ tích rồi, thật là rất khó mong đợi cô có thể điều khiển tốt.

Không sao, chỉ cần cô đi theo bên cạnh mình thì sẽ không có nguy hiểm, cũng không phải là tấn công hành Tinh côn trùng, chẳng qua chỉ đi do thám một chút mà thôi.

Hân Hân vốn khân trương, tuy nhiên cô phát giác, thao tác lúc trước mình điều khiển robot này sai rất nhiều. Hiện tại nó giống như người sống vậy, chạy thẳng về phía trước rồi đột nhiên dừng lại, thậm chí còn quay mấy vòng trên không trung sau đó vững vàng đáp xuống đất.

Cô bắt đầu cẩn thận quan sát anh ta làm sao lại làm được như thế, đầu tiên bọn họ bắt mình học cái này nhất định có nguyên nhân, nếu như làm không tốt có thể sẽ gặp chuyện không may. Thứ hai cô cũng rất có hứng thú đối với robot chiến đấu.

Trước kia chỉ ở Anime hoặc là xem trong sách mới thấy, ngồi xuống đứng lên đã cảm thấy có một loại cảm giác mình có thể nắm trong tay tất cả, cái không gian này chỉ có mình cô, không cần lo lắng về mặt bị phát hiện, không cần phải lo lắng thân thể không thích nghi sẽ bị phát hiện vân vân, những điều đó trong nháy mắt khiến cô rất vui vẻ, dường như từ lúc đến cái thế giới này tới nay cũng chưa từng vui vẻ đến vậy.

Chẳng qua cô không nghĩ tới Cesar ở sau lưng tựa hồ cũng cảm giác cô vui vẻ, cho nên tâm tình của anh ta rất tốt.

“Cô làm đi.” Thân hình của cô nho nhỏ, từ từ nhìn xuống có thể thấy cô đang cười, chẳng qua nụ cười này hoàn toàn khác hẳn những người máy khác, thậm chí cũng khác với nụ cười lúc trước của cô.

Rất dịu dàng, rất tự tin, rất đáng yêu. Lúc này anh ta mới phát hiện, Số 78 lại có răng khểnh, hiện tại loài người thông qua người máy cải tạo, nếu như trên dung mạo có chỗ không hài lòng thì sẽ thay đổi, cho nên tình huống răng khểnh hoặc là trên hàm răng có chút không đều sẽ không xảy ra.

Thật là hiếm thấy, cô ấy còn giữ lại những thứ này sao?

Có điều thao tác của cô thật quá tệ, chân không có lực, tay vung loạn xạ. Anh ta tận lực phối hợp với cô, để cho robot có thể giữ vững được thăng bằng.

Mặc dù như thế dường như cô lại không bỏ cuộc, cố thích ứng từng chút từng chút một.

Chương trình lưu trữ và thích ứng đều có vấn đề, nhưng bộ dạng cố gắng học tập thật đáng yêu. Cesar dường như tìm về thời khắc lúc ban đầu mình mới học tập thao tác robot, lúc ấy cha dường như cũng ngồi ở phía sau cô gắng phối hợp với mình, rất giống với tình hình bây giờ.

Được rồi, lúc đó mình học nhanh hơn cô ấy, xem ra ngày mai còn phải tiếp tục. Rõ ràng là một người máy, tại sao trình độ học tập còn chậm hơn người bình thường thế?

“Nghỉ được rồi.” Cesar thu tay lại, Hân Hân cũng dừng robot lại.

Quả thật có chút mệt mỏi, dường như cô có chút cậymạnh. Robot mở ra, lúc cô đứng lên đi xuống đất liền cảm giác chân mình có chút tê, vừa đi một bước liền té nhào về phía trước.

Robot khá cao, nếu không cũng không cần dùng đến thang bộ, lần này nhất định té rất nặng, cô nhắm nghiền hai mắt chuẩn bị bị thương. Nhưng bất chợt có người ở phía sau kéo hông của cô lại, cả người lọt vào trong lòng của đại thống soái Cesar.

Được ôm trong ngực thật ấm áp cũng rất cứng, chứng minh anh ta thật không phải là thư sinh mềm yếu, cơ bắp trên thân thể nhất định đồ sộ.

Thình thịch, thình thịch.

Cô có một chút xấu hổ, có một chút sợ sệt, nên không dám ngẩng đầu nhìn vào ánh mắt của anh ta.

Nhưng đối phương lại đem cả người của cô nhắc lên, ngón tay của anh ta nhẹ nhàng vuốt ve môi dưới của cô, không khí tốt đến không thể tốt hơn.

Đây là, muốn hôn sao?

Hân Hân cơ hồ quên mất trốn, hoặc là nói cô bị gương mặt trước mắt cùng động tác mập mờ của anh ta câu dẫn không cách nào cử động, thậm chí có chút mong đợi anh ta làm gì đó với mình.

Cô chỉ là một cô gái trẻ, một cô gái trẻ ôm ấp tình cảm luôn luôn có chút mơ mộng. Kể từ khi đến đây, cô vẫn bắt buộc mình từ một con người biến thành một người máy, cho tới bây giờ mà không có lộ ra một chút sơ hở nào đã là kỳ tích trong kỳ tích rồi.

Nhưng đối mặt với người đàn ông thế này có mấy người con gái có thể giữ vững được bình tĩnh, nếu quả thật có thể giữ vững, vậy nhất định không phải là loài người chân chính mà là người máy.

Chính bởi vì Hân Hân không phải là người máy, cho nên cô chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Đột nhiên cô cảm thấy cơ thể chợt nhẹ, cả người bị đại thống soái Cesar bế lên.

Không hôn ư, chẳng lẽ muốn đi thẳng vào vấn đề? Tim của cô đập nhanh hơn rồi, toàn thân đều có một chút mềm nhũn. Nếu như anh ta thật đem mình ôm lên trên giường, vậy cô nên thuận theo hay là phản kháng đây?

Đang lúc cô băn khoăn thì hai chân đã tiếp xúc mặt đất, tiếp theo đại thống soái Cesar nói một câu: “Đã đến giờ làm bữa tối.”

Rắc, trái tim thiếu nữ của Hân Hân tan nát thành mảnh vụn, hai mắt cô đầm lệ nhìn anh ta một cái rồi nói: “Vâng, Thưa ngài.” Em gái anh, cô nên tự trách mình hiểu sai tình huống hay, trách đại thống soái là một kẻ tham ăn đây?

Có chút tức giận bỏ đi ra ngoài, tiếng gọi ở phía sau cô làm không nghe thấy.

Đại thống soái Cesar vốn là muốn dạy cô làm sao thu hồi robot, nhưng đối phương để lại cho anh ta một bóng lưng. Rất vội vàng, dường như đang tức giận.

Người máy chắc là không biết tức giận, cho nên cô ấy bị làm sao vậy?

Anh ta vươn tay của mình ra, cảm giác vuốt môi của cô vẫn còn đây. Không đủ, nhưng vì cái gì không đủ chứ? Lúc ấy anh ta rõ ràng không muốn dùng tay đụng chạm, nếu không dùng tay vậy thì dùng gì chứ?

Đại thống soái Cesar đứng ở đó băn khoăn hồi lâu, rốt cục vẫn nghĩ không ra kết quả đành đi trở lại phòng ăn chờ ăn bữa tối.

Bữa ăn tối hôm nay mùi vị có chút nặng, nhưng đây cũng là nguyên nhân anh ta thích cô làm món ăn, mùi vị không hề giống nhau, nếu đều giống nhau thì chẳng có gì lạ.

Hân Hân vì chuyện mình tự mình đa tình mà hết sức buồn bực, cho nên chung quanh liền bay ra hơi thở u oán. Đáng tiếc đại thống soái Cesar từ trước đến giờ không nhìn thấy cảm giác của người khác, ăn cơm xong liền cùng Calvin đi xử lý chuyện hành tinh Côn Trùng.

Cô vừa thu dọn vừa tự khuyên nhủ tâm tình xấu của mình, làm cái gì phải tức giận chứ, tất cả phản ứng đó là bình thường.

Raymond cũng được mời tới đây, vừa vào Phủ Thống Soái không lâu liền thấy người máy Số 78 có chút ngẩn ngơ. Rõ ràng nơi này có rất nhiều người máy, nhưng tại sao khi nhìn đến cô là mình luôn có phản ứng kỳ quái, thậm chí còn có chút ít hưng phấn?

“Số 78, Số 78, tôi vừa gọi cô đấy, sao cô còn đi hả?” Anh ta tiến lên chụp bả vai người máy Số 78 một cái, ai ngờ đối phương lại đột nhiên nhảy vưng, phản ứng dường như là bị ma vỗ vai vậy.

Chờ quay đầu lại thấy rõ là ai, cô mới đứng lại nói: “Chào buổi tối, đội trưởng Raymond.”

Raymond cười nói: “Mới vừa rồi tôi gọi, cô không nghe thấy sao? Có phải chương trình thánh giác cũng có vấn đề hay không? Vấn đề trên người của cô quá nhiều, hẳn phải đến nhà máy mới đúng.”

“Số 78 vẫn rất tốt, cảm ơn đội trưởng Raymond quan tâm.” Hân Hân thật muốn trừng mắt với anh ta, cho dù không nghe thấy cũng không cần đột nhiên vỗ vai cô a, sẽ hù chết người đó.

Nhưng Raymond cảm thấy cô rất thú vị, từng bước từng bước đi về phía trước, cho đến khi đem cô dồn đến góc tường, sau đó đem hai tay chống hai bên đầu của cô rồi cúi xuống, anh ta có cùng người máy bạn đòi trao đổi kinh nghiệm, các cô được dạy dỗ rất thâm ảo mà đàn ông vĩnh viễn không thể tưởng tượng được.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Vấn Đề Ghen Tị

Edit + Beta: Tiểu Tuyền

Hân Hân đã biết sợ, bởi vì Raymond từ đầu đến chân rõ ràng là tên playboy. Nếu như cái thế giới này có tiểu thư cô gái đi đầy đường, chỉ sợ đã bị anh ta ngủ không biết bao nhiêu người.

Anh ta càng ngày càng nhích tới gần, phải làm sao bây giờ? Mình nên ngẩng cao mặt để bị hôn hay là đá anh ta văng ra rồi bỏ đi?

Dựa theo trị giá vũ lực mà nói, hiện tại bị huấn luyện lâu như vậy mà chỉ làm một bữa ăn tối thôi thì cô đã không còn sức lực gì rồi, đá cũng phí công sức. Thậm chí còn rất dễ dàng bị người ta dùng sức mạnh áp đảo, cô bình tĩnh lựa chọn chuyện, làm người đàn ông này buồn nôn để anh ta chủ động buông tha cho cô.

“Đội trưởng Raymond, xin ngài nên hiểu, Số 78 không phải là người máy bạn đòi, không cách nào.”

“Không sao, chỉ hưởng dụng đôi môi của cô một chút mà thôi.” Nói xong anh ta hướng cô cúi xuống, mà Hân Hân lại nói: “Thật xin lỗi, người máy của nhà hàng không cung cấp loại phục vụ này.” Hồng bét miệng của đối phương càng ngày càng gần, phải làm sao bây giờ, phải làm sao bây giờ? Cô gấp đến muốn khóc, tuy nhiên lại không thể nghĩ ra cách nào. Cả người đều cứng lại, hai tay đặt bên hông khẽ run.

Raymond rất hưởng thụ nét mặt bây giờ của cô, để cho anh ta có loại cảm giác kinh điển. Có rất ít người máy, trong tình hình đặc biệt sắp bị anh ta hôn lại lộ ra vẻ mặt như thế, đa số các cô là đón ý hùa theo, thậm chí còn vội vã. Nhưng nét mặt của cô thì có chút giật mình, có chút ngốc, còn có một chút tuyệt vọng và chịu đựng.

Loại vẻ mặt này khiến anh ta càng muốn hôn, anh ta muốn có được cô, vô cùng muốn có được cô.

Cổ họng vừa động, cũng không nhẫn nại nổi nữa, đưa tay luôn vào mái tóc sau ót của cô, kéo đầu cô về phía trước, mắt thấy đôi môi của hai người sắp phải đụng nhau.

Thân thể của Hân Hân đã không khống chế được, bắt đầu phát run, nếu như nước mắt cô chảy xuống thì sẽ thua. Người máy thì không thể rơi lệ, cho dù có chảy cũng không phải là người máy phục vụ có thể tạo ra chất lỏng.

Đang ở thế khó xử, liền thấy trên đầu Raymond đột nhiên có thêm một bàn tay, tiếp theo là vẻ mặt anh ta như đau đớn vô cùng, kế tiếp bịch một tiếng quỳ xuống trước mặt Hân Hân.

Hân Hân: “.” Cả người đều ngưng ngẩn, nhìn đại thống soái bắt một người đàn ông cao lớn quỳ xuống trước mặt một nữ người máy thì không biết phải nói những gì đây.

“Bữa tối.” Anh ta nói ngắn gọn hai chữ, điều này làm cho Hân Hân thiếu chút nữa cảm động mà khóc lên, nói: “Vâng, Thưa ngài.”

Cảm kích, vô cùng cảm kích.

Hân Hân cũng không biết phải làm thế nào để cảm kích anh ta đây, bình thường bữa tối là do Calvin báo với cô, một đại thống soái như anh ta không cần thiết tự mình đi đến, cũng không cần thiết bắt người ta quỳ xuống rồi mới ra lệnh, cho nên mới vừa rồi anh ta đã cứu mình.

Bữa tối lần này cô làm rất cẩn thận, mặc dù trong lòng còn có chút ủy khuất nhưng nghĩ đến có người bảo vệ mình thì tâm tình liền tốt lên.

Nhưng mà nói trở lại, tại sao lúc Raymond muốn hôn cô thì cô chỉ cảm thấy ủy khuất, buồn nôn, phiền chán, khó chịu. Nhưng lúc đại thống soái Cesar đưa bốn môi của cô, cô lại thấy tim đập rộn lên, đỏ mặt, mong đợi, cảm giác hoàn toàn khác biệt.

Hai loại cảm giác đều không tốt, không có kinh nghiệm nên khiến cô càng không thích.

Đã làm xong bữa tối, trực tiếp theo như mệnh lệnh bùng vào trong phòng, nhìn thấy đại thống soái đang ngẩn người. Bình thời anh ta thường cầm một quyển sách để xem, hôm nay cô đi vào mà không phát hiện, cho đến khi cô đem thức ăn để xuống.

Sau đó anh liền nói với cô: “Cô tới đây.”

Lại là câu này, nhưng lần này cô vui vẻ để thức ăn xuống rồi từ từ đi tới.

Đại thống soái Cesar tựa hồ có chút khản trương, những thứ này có thể từ việc ngón tay anh ta vắn gõ trên ghế mà nhìn ra. Khi cô đến gần, đầu của anh ta chuyển động, sau đó đột nhiên đứng lên đưa tay luôn ra sau ót của cô.

Sau đó.

Hai người hôn nhau rồi.

Chẳng qua chỉ nhẹ nhàng đụng chạm, Hân Hân vốn còn kích động dị thường, đang nghĩ xem mình nên phản ứng ra sao, kế tiếp là thoải mái hay là không thoải mái đây?

Nhưng qua vài giây đồng hồ, đôi môi hai người vẫn dán như vậy, chẳng qua vào lúc cuối cùng anh ta mút môi của cô một chút liền người đem thả ra.

Rất hài lòng, lúc trước dùng ngón tay động vào, cảm thấy chưa đủ, thấy hành động của Raymond xong mới biết được, thì ra là mình muốn hôn cô.

Chuyện này dưới loại tình huống này anh ta rất dễ dàng thỏa mãn, hôn một cái đã cảm thấy người máy này là của mình rồi, sau đó không còn chuyện gì để làm nữa. Tâm tình rất hài lòng, ngồi xuống ăn xong bữa ăn khuya.

Vậy là xong rồi hả? ? ?

Trong lòng Hân Hân hiện lên bức tranh khóc ròng, đầu nhỏ vô số câu hỏi.

Nhưng lúc này, đại thống soái đang ăn com đột ngột ngừng đầu nhìn cô, cười nói: “Rất thơm.”

Trong nháy mắt Hân Hân cảm thấy mình được chữa khỏi, mặt cô đỏ lên rồi, lúng túng nhìn của anh ta ăn xong liền thu lại cái mồm.

Có tình huống luống cuống tay chân lần này, cô âm thầm im lặng, tại sao mình lại khản trương thành như vậy ?

“Nhanh quay trở lại nhé.” Mùi vị quá tốt, anh ta cảm thấy phải hưởng xong rồi hãy nghỉ ngơi.

Hân Hân thể nhưng nghe hiểu ý trong những lời này của anh ta, bỏ chạy nhanh ra ngoài. Dọc theo đường đi, tim đập như sấm, còn cổ ý tắm rửa súc miệng nữa.

Lúc trở về bước đi cũng tung bay, trong đầu đang nghĩ, anh ta nhất định là muốn tiến thêm một bước nữa đúng không ?

Mặc dù không phải là rất ghét anh ta nhưng mà tốc độ này có phải là quá nhanh không, quả thực là tốc độ của phi cơ, phi thuyền và ánh sáng a!

Ở phía ngoài phòng vòng vo vài vòng mà vẫn chưa đi vào, cuối cùng một bóng người khổng lồ mở cửa ra, tựa ở trên cửa lười biếng nói: “Cô còn định đi vòng quanh ở bên ngoài bao lâu nữa?” Rõ ràng nghe thấy tiếng bước chân của cô đi tới, tim đập nhanh không khống chế được, nhưng cô cứ ở bên ngoài đi vòng vòng, không phải là đang khiêu chiến sự chịu đựng của anh sao?

Đưa tay đem người kéo vào, có chút vội vàng đem người đặt tại trên tường, học bộ dáng của Raymond đem cô cố định ở trên tường.

Đã làm một lần rồi, cho nên anh ta rất dễ dàng tìm được rồi đường tắt, lần này so sánh với lần đầu tốt hơn. Ít nhất, anh ta biết là phải mút.

Hân Hân cảm giác mình rất vô dụng, bị anh ta khế mút là toàn thân mềm đi. Vì hô hấp, cô nhẹ nhàng mở miệng mình ra, kết quả hai người đều ngẩn ra.

Bởi vì trùng hợp, đầu lưỡi của đại thống soái liếm vào.

Cảm giác dị thường này cơ hồ khiến bọn họ mất đi ý thức cùng một lúc, đại thống soái là đàn ông, phản ứng sẽ mãnh liệt hơn một chút. Anh ta không có thấy nhưng lại biết, liền trở nên cuồng dã dị thường, cho đến hàm răng đem Hân Hân đụng đau, cô kêu lên một tiếng, hai người mới thanh tỉnh lần nữa.

Hân Hân che miệng của mình, chỉ nhìn đại thống soái một cái liền bỏ chạy ra ngoài.

Đại thống soái vừa buông lỏng ngực thì người đã chạy, anh ta hơi ngẩn ra, nghĩ lại mới vừa rồi tựa hồ làm rất nghiêm trọng nhưng cũng là chuyện rất tuyệt.

Sờ sờ môi của mình, rất thỏa mãn, so sánh với lần đầu càng thỏa mãn hơn.

Nhưng lại có một chút trống rỗng, cảm giác, cảm thấy mình còn phải làm gì đó nữa, nhưng mà muốn phải làm cái gì đây?

Không đúng, bây giờ đã chín giờ rồi sao cô ta còn chạy ra ngoài? Chạy ra làm cái gì, có phải chương trình lại bị lỗi nữa hay không?

Hân Hân chạy vào phòng vệ sinh, cô đi rửa mặt, dùng nước lạnh rửa.

Đồng thời còn đi vệ sinh luôn, phản ứng này thật kỳ quái, tại sao bị hôn mà lại bụng trướng trướng khó chịu chứ? Nhưng khi đã thu thập xong soi gương

lần nữa thì phát hiện miệng sưng lên, cái này thì phải làm sao đây?

May là không phải quá nghiêm trọng, cúi đầu thấp một chút sẽ không nhìn ra.

Chỉnh trang xong cô lại không muốn quay lại gian phòng kia nữa, cảm thấy nơi đó như có một con thú đang chờ cô. Nhưng không đi cũng không được, dựa theo suy nghĩ của loài người cô không được lệnh mà chạy đi là không bình thường rồi.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Nhất Định Là Ghen

Edit: Vịt

Beta: Tiểu Tuyền Nhưng người đang chờ ở trong phòng lại rất gấp, vội tới mức thiếu chút nữa đi ra ngoài tìm thì lúc này thấy cô mở cửa tiến vào.

Anh thấy cô cúi đầu, nhưng vẫn rất cẩn thận nhìn môi của cô một chút, có chút không giống, còn không nhìn được không giống chỗ nào, cô đã nói: “Thưa ngài, nghỉ ngơi thôi!” Sau đó đi tới phía sau rèm cửa sổ,

“Số 78, lên giường.”

“Dạ!” Ô ô ô, thật sự là phải đến sao? Như vậy liệu anh ta có phát hiện mình là loài người hay không? Nhưng bò lên giường rồi mới phát hiện mình là loài người cũng không tệ, dù sao Đại Thống Soái rất lợi hại, chắc sẽ không đem người phụ nữ của mình đưa ra làm vật thí nghiệm đâu.

Nhưng mà cô lại không nắm chắc lắm, bởi vì trước hay sao cô vẫn không phải là người ở nơi này.

Cũng bò lên giường giống như lần trước, sau đó biết điều một chút mà nằm xuống.

Nếu như cô nhìn về phía Đại Thống Soái thì Cesar nhất định sẽ làm chút gì đó rồi, nhưng đối phương lại đưa lưng về phía anh mà nằm xuống, tiếp theo cả người cũng co rụt lại, tư thế giống như một sủng vật lông xù nhỏ nhai.

Anh cảm thấy ấm áp ôn nhu ở trong lòng, giống như có trăm con mèo cào cào ở trong người, rất khó chịu, anh cũng nằm xuống, ở trong bóng tối đưa tay đem cô ôm vào trong ngực, ôm ngủ cũng không tệ.

Vừa kéo xuống mới phát hiện so với tưởng tượng còn tốt hơn rất nhiều.

“Sáng mai tiếp tục huấn luyện.” Đến lúc đó vẫn có thể ôm cô, cũng không tệ.

“Vâng thưa ngài.” Hân Hân uốn vào trong lòng ngực của anh mà nói, chẳng hiểu sao đầu của mình lại tựa trên cánh tay của anh, da thịt ở đó thật cứng, rất có sức co giãn, vô cùng không thoải mái.

Nhưng thật ấm áp, so sánh với nằm ở trên mặt đất không có cái gì gối lên thì tốt hơn nhiều.

Đại Thống Soái Cesar bắt đầu quan sát số 78 từ khoảng cách gần, tay thật nhỏ, nắm ở trong tay rất thoải mái, mặt rất nhỏ, sờ lên mềm nhũn, đầu tóc cũng rất mềm, còn có mùi thơm nhàn nhạt.

Người máy bạn đời đều như vậy phải không, tại sao lúc trước mình không có phát hiện ra?

Nhưng cô nhất định là khác biệt, không có mị thái giống như những người máy mà khi nhìn thấy đàn ông liền nhào lên, tướng mạo cùng với vẻ mặt rất tự nhiên.

Trên người có mùi thơm ngọt ngào, khiến cho anh muốn gặm một miếng, nghĩ tới đây anh liền thật sự gặm xuống, vạt tóc cô ra hôn hít lấy chiếc cổ nhỏ trắng như tuyết,

Một trận hưng phấn nổi lên, thậm chí ngay cả thời gian nghỉ ngơi bình thường đều không để ý tới.

Chơi thoải mái một trận, phát hiện đối phương cũng không nhúc nhích liền yên tĩnh lại, một lát sau mới ngủ.

Mà Hân Hân sau khi anh ta ngủ mới từ từ ngủ, ngày thứ hai cô cảm giác nhất định mắt mình biến thành mắt gấu mèo.

Ăn một bữa sáng xong Đại Thống Soái rất hưng phấn lôi kéo cô xuống phòng huấn luyện ở dưới đất, tìm kiếm nơi đặt con robot chiến đấu màu tím đã ngừng hoạt động ở chỗ nào.

Lại phải mệt mỏi, chẳng qua không biết tại sao, Hân Hân lại thấy vui vẻ, giống như đang hẹn hò cùng với bạn trai, loại cảm giác này cũng không tệ lắm.

Nhưng lúc trước nếu ở địa cầu mà cùng bạn trai ra ngoài, thì chỉ đi xem phim hay đi công viên, dắt tay nhau. ... Nhưng hiện tại thì sao, chiếu bóng thì có nhìn, trước mắt chính là con robot màu râm nắng bay tới bay lui, đang bỏ chạy, căn bản chính là đang bỏ trốn.

Về phần nắm tay, hai cái tay đều đang đặt cùng một chỗ để thao tác điều khiển robot đây này.

Aizzz.

Trong lòng thiếu nữ lại một lần nữa bị thương tổn, cô nhất thời phân tâm bị con robot màu râm nắng đánh trúng, cả người đều bay về phía trước, gục trên mặt đất, vô cùng chật vật.

Cũng may là đại thống soái lập tức đón lấy, lúc này mới nhảy lên.

Nhưng ở bên kia, Calvin vô cùng cao hứng, đã bao nhiêu năm rồi cuộc anh cũng đánh ngã được Cesar, cho dù ở trên tay thực hiện thao tác anh ta còn mang theo một người, nhưng có thể đem anh ta đánh ngã cũng có cảm giác vô cùng đặc ý..

Lúc này Đại Thống Soái Cesar cũng đã mở miệng, trong âm thanh rất lạnh “Cảm giác đánh ngã tôi cũng không tệ phải không Calvin”.

“À. Không dám không dám.” Calvin cứng nhắc nói tới chỗ này thì liền thấy con robot màu tím kia bằng tốc độ nhanh nhất vòng trở lại, cước uất ức tung ra đã đập bay anh.

Không nghĩ tới Cesar dùng con robot màu tím này mà thao tác còn có tốc độ nhanh như vậy, nhưng nếu thật sự muốn đánh nhau thì mình chưa chắc không phải là địch thủ của anh ta.

Cho nên thiếu nữ Hân Hân bỗng trở thành nhân bánh bích quy, nhìn hai đàn ông lao vào đánh nhau, lòng tự hào bành trướng.

Cô yên lặng đau lòng nhìn hai cái tay của mình bị nắm, nhưng bọn họ đang đánh nhau đỏ mắt, tin tưởng là sẽ không dễ dàng ngừng lại.

Cho nên có đánh thì đánh, cô chờ tới thời điểm Calvin rốt cục bị Đại Thống Soái Cesar đá tới mức thiếu nữ dính ở trên tường thì mới bỏ qua.

Kết quả huấn luyện của cô bỗng biến thành việc anh dạy dỗ thuộc hạ, cuối cùng cô còn nhắm mắt dưỡng thần nữa, nhìn mọi người đánh xong cô mới ngốc nghếch hỏi một câu: “Có thể đi xuống chưa?”

Đại Thống Soái Cesar bị bộ dạng mơ mơ màng màng của cô làm cho tâm tình chuyển biến rất tốt, cúi đầu khế hôn lên môi của cô một cái nói: “Có thể.”

Robot mở ra, cô từ bộ dáng chột dạ tiêu sái nhảy xuống, vốn đang cảm thấy mất thể diện, nhưng khi nhìn thấy một đại đàn ông bị đánh ngục trên mặt đất thì tâm tình cũng tốt hơn nhiều, quả nhiên người không thể so sánh với người, so sánh ra thì trong lòng rất dễ lấy lại được thăng bằng a.

“Nghỉ ngơi một chút, sau đó một mình cô đi tới thử một lần, nhìn xem có khá hơn chút nào hay không?” Nhìn Calvin bắt đầu đứng dậy, Cesar thò tay đem người nhắc lên, giống như bắt một con gà nhỏ rồi ném vào trong thang máy.

Hân Hân cũng đi theo, lần này người ta thế nhưng biết chân của cô chậm nên tốt bụng ngừng một chút, cô lập tức cảm thấy thái độ của Đại Thống Soái đối với mình không giống với lúc trước, ít nhất so với lúc trước thì tốt hơn nhiều lắm.

Hai người bọn họ quả nhiên là phát triển theo phương hướng yêu đương? Tim cô bắt đầu đập rộn lên, có thể có được bạn trai như Đại Thống Soái Cesar này, trước kia dù có nằm mơ cũng không mơ tới được.

Ai da, lại bắt đầu xuân tâm nhộn nhạo rồi.

Cô nâng mặt mình lên, hung hăng bắm một cái, tiếp tục duy trì thái độ bình tĩnh đi theo Đại Thống Soái Cesar. Bối cảnh của anh ta tốt, coi như lớn lên đẹp trai, đáng tiếc anh lại chỉ cho rằng mình là người máy.

“Cô ấy là người máy không cần nghỉ ngơi.” Calvin bị đề xuống sau nói.

“Tôi nói nghỉ ngơi thì nghỉ ngơi.” Cesar không có đề ý tới lời nói của Calvin.

Mà Hân Hân cũng lại một lần nữa bỏ đi ý nghĩa vừa rồi, anh không có xem cô là người máy, mà xem như loài người, người đàn ông này cho dù người khác nói anh bạo lực thế nào hoặc trước đây dù mình tận mắt nhìn thấy, tất cả cũng không còn quan hệ gì, đối với cô mà nói anh là một người đàn ông tốt.

Đàn ông tốt cần được quý trọng, sau này nhất định phải làm nhiều món ăn ngon hơn để lấp đầy cái dạ dày của anh ta.

Trong mắt thoáng lên một chút ôn nhu, kết quả còn chưa kịp thu hồi đã nghe thấy phía sau lưng có một âm thanh nói

“Thưa ngài, quốc hội phái người hỏi ngài vì sao phải trì hoãn thêm hai ngày?” Raymond đặc biệt nhìn thoáng qua số 78, ngày đó không có hôn được thật là đáng tiếc.

Ánh mắt của anh vừa mới chạm tới thì Hân Hân cũng cảm giác được, lập tức liền đem ánh mắt dời đi, đáng tiếc nếu như gặp phải nguy hiểm gì, theo bản năng cô luôn đặt hi vọng của mình vào người kia, người kia chính là Đại Thống Soái Cesar.

Còn đối phương cũng không có làm cho cô thất vọng, trực tiếp đưa tay nắm lấy cằm của cô kéo lại, Hân Hân đã bị lực kéo cúi nửa người xuống, hai người liền lần nữa hôn nhau.

Hai môi tiếp xúc còn nghe được tiếng hút không khí, bọn họ rõ ràng là đang giết mình, mà Hân Hân cũng không nói gì, đây là đang biểu thị quyền sở hữu công khai hay là đang ghen a, tại sao hôn tới quang minh chính đại như vậy chứ? Nói thế nào thì cô cũng là một cô bé biết xấu hổ, còn may là đối phương chỉ hôn nhẹ, sau đó còn đặc biệt khiêu khích nhìn Raymond một cái, giống như đứa trẻ đang nói “của ta”. Nói xong còn dùng tay ở trên môi của Hân Hân vẽ lên một cái.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Nát Cũng Không Cho Người Khác Nói

Edit: Vịt

Beta: Tiểu Tuyền

Đồng chí, anh thật sự là Đại Thống Soái Cesar nhìn cao cao tại thượng kia hay sao? Hân Hân cảm thấy trong đầu có âm thanh gì đó tan vỡ.

Ngài đây là muốn náo loạn loại nào, có biết là làm cho người ta hoang mang hay không, có thấy làm cho người ta động lòng hay không? Thậm chí còn có loại thấy đàn ông nghiêm túc trở nên trẻ con đáng yêu, sẽ khiến người khác động lòng biết không?

Tóm lại là trong lúc nhất thời Hân Hân tâm loạn thành một đoàn, ánh mắt nhìn Đại Thống Soái Cesar cũng không giống như trước,

Mà Calvin và Raymond cũng quá mức khiếp sợ nên hoàn toàn không có chú ý tới người máy cũng có vẻ mặt, Đại Thống Soái của bọn họ lại hôn môi với phụ nữ, hơn nữa còn biểu thị quyền sở hữu công khai rất trẻ con, chẳng qua khoe miệng Raymond đặc biệt cong lên, tại sao mình lại thấy Đại Thống Soái chẳng qua là muốn tuyên cáo rằng đôi môi kia là của anh ta? Chẳng lẽ trình độ của bọn họ tiến tới chỉ là hôn thôi sao? Hoặc nói thân là người máy ăn uống cô cần bản không có cái linh kiện kia nên bọn họ không làm được.

Phút!

Chàng trai đối với cái này phản ứng quá nhanh, ở thời điểm người khác không có nghĩ tới thì đã cảm thấy Đại Thống Soái thật sự rất bị thương, cho nên bật cười.

Cesar nhú mày, anh muốn người máy này thì kỳ quái như vậy sao?

Mà Raymond đặc biệt cười ba tiếng xong, Calvin đã hiểu được nên cũng ho nhẹ một tiếng, vẻ mặt trở nên cực kỳ không tự nhiên. Hân Hân là người thứ ba kịp phản ứng, mặt cô đỏ lên nhéo vạt áo của mình nói: “Thưa ngài, số 78 hẳn nên huấn luyện rồi.” ở lại vạ nhất lát nữa Đại Thống Soái bị cười tới nổi câu rồi muốn kiểm hàng thì làm sao bây giờ? Cô còn muốn giữ lấy trong sạch đấy.

Đi xuống leo lên robot, lúc này cô mới nhớ tới robot còn có chức năng có thể nghe xa, cô thật sự tò mò ba đàn ông này sẽ nói những gì, liền mở ra nghe.

Âm thanh có chút nhỏ, cô vừa ấn robot đứng dậy vừa từ từ đi về phía trước, từ từ nghe.

Ồ, bọn họ đang nói chuyện về – người máy nữ.

Tỉ mỉ hơn là, một chút linh kiện cần có của người máy bạn đời.

Raymond qua con kính ngác liền phụ hồi tinh thần lại, vượt mặt nói: “Đại Thống Soái, ngài có muốn đem cô ta trở về để xử lý một lần nữa hay không? Dùng miệng quả thật không phải là quá tốt A.” Kêu thảm thiết một tiếng, vị này dường như lại bị đánh bay đi.

“Chuyện của cô ấy cậu không cần nói, Calvin. Tôi đã để cho cô ấy ngủ ở trên giường rồi, hẳn sẽ không vì cô ấy là người máy ăn uống bình thường mà xảy ra chuyện chương trình tự hủy chứ?” Lại nhớ đến chuyện người máy vượt quyền sẽ bị chương trình trừng phạt hoặc đưa trở lại nhà máy.

Ngủ ở trên giường rồi?

Robot của Hân Hân đã ngã xuống đất rồi, may là cô đã học xong làm thế nào đứng lên sau khi té lăn quay.

Vừa mới đứng lên thì đã nghe Calvin nói: “Chắc có lẽ là không, nhưng nếu như ngày muốn tiến thêm một bước để phát sinh quan hệ cùng với cô ấy thì trước tiên nên hỏi cô ấy một chút, là trong chương trình có chức năng này hay không, nếu không thì sẽ rất lúng túng.”

Hân Hân lại ngẫm, mặt cô đỏ rực, trong lòng cũng rất rối rắm. Ý của Calvin chính là để Đại Thống Soái nói lên yêu cầu với cô hay sao? Có điều cũng cho cô một lý do cụ thể tuyệt như vậy thì rất tốt, nhưng nếu Đại Thống Soái hỏi cô thì đồng ý hay từ chối dường như là một vấn đề.

Aizz, nói như thế nào thì cũng là một cô gái trưởng thành rồi, đối mặt với một đàn ông như Cesar, có ý nghĩ như vậy cũng rất bình thường đúng không?

“Lúng túng? Cô ấy sẽ có vấn đề gì hay sao?” Cesar nhíu mày hỏi.

Hân Hân vốn đang xấu hổ, nhưng nghe thấy câu sau liền bình tĩnh nhìn Đại Thống Soái Cesar một cái. Vẫn là vẻ mặt nhàn nhạt, cả người vô cùng trầm tĩnh, trầm tĩnh tới mức làm cho lòng người rất dễ dàng sinh ra lòng tin nhiệm đối với anh, khuôn mặt của anh rất hoàn mỹ, tỷ lệ đáng người lại càng xuất chúng mạnh mẽ.

Bỏ qua những thứ điều kiện bên ngoài này, anh còn là Đại Thống Soái cao cao tại thượng, là một nhân vật mà chỉ một chân giẫm mạnh thì cả tinh cầu Gila cũng rung động, vậy mà lại quan tâm tới cơ năng của một người máy nhỏ nhỏ như cô, hoặc là anh ấy thật sự quan tâm mình hay sao?

Có một chút cảm động, ở nơi này lại có một người quan tâm tới mình thì làm sao lại không động lòng đây?

Cô kinh ngạc không cử động nữa, ở trong màn hình toàn bộ đều là hình bóng của Đại Thống Soái.

Đột nhiên nghe được tiếng Raymond nói: “Cô ấy nhất định sẽ không có vấn đề, ngài nhìn xem người máy có lưỡi biếng quang minh chính đại như vậy hay không? Chương trình đã rối loạn nát tới như vậy rồi, tin tưởng là cái khó khăn gì cũng không đánh ngã cô ấy được A.” Vị này lại bị đá bay rồi, lần này là vì cái gì?

Hân Hân bên này nghe thấy, không ngờ Đại Thống Soái lại nói: “Có nát nữa cũng không cần cậu nói.”

Cảm giác thật là bá đạo, Hân Hân lại bị anh hấp dẫn quên mất làm sao để thao tác robot.

Cho tới khi nghe thấy anh nói: “Calvin, chương trình của cô ấy bị loạn như vậy thì còn có thể kiên trì trong bao lâu?”

“Tôi cũng không biết khi nào thì cô ấy hỏng mất, nhưng trong khoảng thời gian ngắn hạn hẳn là không có vấn đề gì.” Calvin nói.

“Tốt lắm, các cậu đi ra ngoài đi, tôi muốn ở lại.” Cesar cảm giác, cảm thấy nếu như chương trình của cô ấy hỏng mất thì số 78 này sẽ không tồn tại, cũng chẳng khác gì loài người chết đi đúng không?

Anh không hi vọng cô biến mất, nghĩ tới nếu quả thật chương trình của cô bị hư hỏng thì mình có thể sẽ.

Tiếp tục đi tới đích, mang theo cô cùng nhau huấn luyện.

Toàn bộ hành trình của Hân Hân vô cùng vui vẻ, nhưng còn may là cô giữ ba phần tâm tư ở trên thao tác robot, dù sao cũng có chút thành tích, ít nhất có thể chạy có thể nhảy, ngã xuống cũng tự mình đứng dậy.

Chuyện này đối với cô mà nói chính là một bước tiến bộ rất dài, Đại Thống Soái Cesar cũng không có bắt buộc cô.

Hai ngày sau trong phủ của Đại Thống Soái, nửa tầng phía dưới hầm ngầm dâng cao lên, thì ra nơi này còn cất giấu một con chiến hạm, thật sự làm cho người ta vô cùng kinh ngạc,

Mà Hân Hân cho tới khi ngồi vào trên phi thuyền mới biết được, bọn họ muốn dẫn mình đi tới hành tinh Côn Trùng, là tinh cầu mà mọi người đều e ngại kia.

Cô tận lực duy trì vẻ mặt không thay đổi của mình, đứng ở phía sau Đại Thống Soái Cesar đang dùng cơm, chút xíu thì tâm hồn bẽ tan tành, đối với anh cô vốn còn chút lòng ái mộ nhưng bây giờ lại bị đánh nát một lần nữa rồi.

Anh không có chuyện gì thì mang người máy đi hành tinh Côn Trùng làm cái gì, cô chán ghét sâu, vô cùng chán ghét,

Không riêng gì cô chán mà hai người đàn ông trung niên đứng trước mặt Đại Thống Soái Cesar cùng với Klee Liya đều vô cùng bất mãn,

Hai người đàn ông trung niên kia có một người tên là Seat Liya, bề ngoài của anh ta không tệ, có một đầu tóc vàng vô cùng xinh đẹp, người này chau đầu lông mày nói: “Đại Thống Soái, các tinh cầu Gila vừa mới hòa bình, không nên vào thời điểm này đi tranh giành hành tinh côn trùng, như vậy sẽ làm ảnh hưởng tới quân lực, quốc hội cũng đã nhất trí không đồng ý với quyết định của ngài, xin mời trở về.” đến hôm nay bọn họ mới nhìn thấy Đại Thống Soái, trước kia cũng không phải là không muốn mà là hoàn toàn không liên lạc được.

Cho nên bọn họ chỉ có thể ở thời điểm chiến hạm lên đường xong mới lên tới khoan chiến thần tìm hỏi, cũng may là lần này không có đem họ nhốt ở bên ngoài vũ trụ mà không cho người đi vào,

Có thể nói cho Đại Thống Soái cứng rắn đã cười rồi, nhưng anh cũng không có nói chuyện mà tiếp tục ăn uống.

Thấy vậy Seat Liya còn muốn nói thì Klee Liya ở bên cạnh liền chen miệng vào nói: “Xin ngài hãy chờ một chút đi, thời điểm ngài ấy ăn đều không bao giờ nói chuyện.”

Seat Liya lập tức giận đến đỏ mặt tía tai, anh là quý tộc tất nhiên biết một chút hành động của quý tộc, nhưng thân phận anh như thế mà đứng nói chuyện ở chỗ này cùng với anh ta, lại không được nhìn tới, anh không tức giận mới là lạ.

Nhưng đại thống thoái Cesar cùng với cha của anh đều giống nhau, làm việc tương đối có nguyên tắc, nói không nói chuyện thì sẽ không nói chuyện, mặc kệ người khác muốn đánh họ, nhưng đã mấy trăm năm rồi người muốn đánh bọn họ căn bản đều bị bọn họ giết chết, thân là nghị viên, mặc dù anh có quyền lợi nhưng lại không có năng lực này.

Đó là một năng lực có thể làm chủ thế giới, cậu không có năng lực nên cái gì cũng sẽ không có, tất nhiên trong đó còn bao gồm cả quyền lợi.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Hành Tinh Côn Trùng

Nhẹ nhàng bay suốt hai ngày ở trong vũ trụ, cũng may là chiến hạm hết sức khổng lồ vừa có một phòng bếp riêng nên Hân Hân rất là tự do.

Chẳng qua là những đội viên ở nơi này đều có một gian phòng nhỏ có hai người một giường, cho nên cô được an bày một gian phòng tương đối lớn, một cái giường, một phòng rửa mặt lại thêm một bồn cầu, cái này là do nhân viên an bài cho tướng quân, nhưng lại để cho một người máy như cô đặc biệt hưởng dụng, đây còn không phải là nhờ Đại Thống Soái mà đi cửa sau.

Hơn nữa đối diện với cô chính là gian phòng của Đại Thống Soái.

Chiến hạm mặc dù rất lớn, nhưng chỗ ngủ lại rất chật hẹp, đó cũng không phải là vì ở trên chiến hạm quá nhỏ mà là vì suy nghĩ tới vấn đề an toàn.

Người đang ngủ chính là thời điểm không có phòng bị nhất, cho nên rất dễ dàng bị những chấn động đột phát mà rơi ra ngoài, vì không muốn dưới những tình huống này mà tạo thành tổn thương nên phòng ngủ đều phải có hệ số an toàn vô cùng cao. Giường ngủ khi nằm xuống xong sẽ tự động xuất hiện lan can, không phải là sắt cứng nên cho dù có đụng vào cũng sẽ không đau.

Cả gian phòng đều là chất liệu gỗ mềm, sờ lên rất thoải mái.

Nhưng người máy không dùng tới, bởi vì bọn họ ngủ cũng sẽ không bị ném chết, không biết tại sao Đại Thống Soái lại an bày cô tới nơi này, nhưng trong lòng cô rất vui vẻ.

Như vậy thì càng dễ dàng hơn nhiều, ít nhất không cần vì nghĩ biện pháp đi nhà cầu mà phải nhịn chết.

Đối với những chuyện này cô rất cảm kích Cesar, chẳng qua cô ngoài ý muốn phát hiện trong tính cách của anh còn có một khuyết điểm nhỏ, đó chính là vô cùng không được tự nhiên, không thẳng thắn, rõ ràng bình thường đều quyết định nhanh gọn như thế.

Buổi tối đầu tiên, Hân Hân vừa mới nằm xuống thì cửa liền mở ra, cô lập tức ngồi dậy thăm trách tại sao lại không có khóa cửa, nhưng nếu một người máy mà lại khóa cửa không phải càng làm cho người ta hoài nghi sao?

Hân Hân thăm nghĩ, nếu như lần sau lúc mình đi vệ sinh thì nhất định phải khóa cửa trước, nếu không có người đẩy cửa vào lại phát hiện người máy ngồi trên bồn cầu giải quyết, vậy còn không phải lập tức bại lộ hay sao?

Cũng may loại tình huống lúng túng này còn không có xuất hiện, đối phương lại là Cesar nên cô cũng bình tĩnh lại, ngay cả vẻ mặt cũng chỉ trong nháy mắt liền không có phòng bị nữa. Thậm chí còn khẽ mỉm cười, những thứ này ngay cả chính cô cũng không chú ý.

Cesar ngăn ra, trong nháy mắt anh như bị nụ cười của cô đầu độc rồi.

“Tôi tới nói cho cô biết, ở bên cạnh có nguồn điện.” Nói xong liền đi ra ngoài cửa.

Loại chuyện nguồn điện này hình như là mỗi gian phòng đều có mà, cái này còn phải đặc biệt tới nói hay sao? Hân Hân nghĩ đi nghĩ lại mặt đột nhiên đỏ lên, không phải là anh ta không yên tâm nên đến nhìn xem một chút chứ? Hoặc là đột nhiên tách ra nên anh không có thói quen?

Ai nha, dường như tim của cô lại đập nhanh hơn rồi, Hân Hân nằm ở trên giường lăn mấy vòng, một lúc lâu sau mới ngủ được.

Ngày thứ hai, Cesar lại đẩy cửa, lần này anh chỉ đứng ở trước cửa nhìn cô một chút sau đó rời đi, ngay cả nói cũng không nói.

Hân Hân bị nhìn tới một đầu mơ hồ nhưng cũng nằm xuống, nhưng cửa lại tiếp tục mở ra: “Chuẩn bị bữa ăn khuya.”

Này, giờ là lúc nào rồi còn muốn bữa ăn khuya ? Ngài không phải vẫn duy trì thói quen buổi tối chín giờ thì đi ngủ hay sao ? Cô cũng tương đối không hiểu được, nhưng vẫn xuống giường chuẩn bị một phần ăn đưa tới phòng của anh.

Phòng của anh cũng rất nhỏ, cụ thể cũng chẳng thiếu thứ gì giống như gian phòng của cô, chỉ có thêm mấy tính thông minh cùng với chiếc giường hơi có chút xa hoa hơn, ở phía trên còn có ngăn kín, kéo ra là có được một cái bàn.

Đem bữa ăn khuya để xuống, nó chỉ là một chén cháo vô cùng đơn giản.

Nhưng Đại Thống Soái lại rất ưu nhã ngồi ăn, sau đó nhìn thoáng qua Hân Hân ý là bảo cô dọn dẹp rồi lui xuống.

Hân Hân liền dọn dẹp đi xuống, đợi tới khi cô nằm trên giường cũng không hiểu được, Đại Thống Soái Cesar rốt cục bị làm sao? Thật ra thì Đại Thống Soái Cesar cũng không hiểu, tại sao mình lại không ngủ được, cứ muốn đi gặp mặt cô một chút, ngày hôm qua còn tốt, nhưng cái cơ nguồn điện cũng đã dùng qua cho nên chỉ có thể dùng cơ bữa ăn khuya này. Đúng, đây toàn bộ đều là lấy cớ, đợi cô đi rồi anh mới nằm trên giường có chút buồn ngủ.

Tại sao lại có cảm giác như vậy đây ?

Nhất định là do thói quen, anh là người vô cùng coi trọng thói quen, cũng biết là mình có khuyết điểm này, sau này có phải là anh nên sửa lại hay không ?

Nhưng cảm giác này cũng không tệ lắm, trái tim đầy thỏa mãn, chỉ ăn một bữa ăn khuya, nhìn lưng của cô thôi cũng đã cảm thấy thư thái, còn có một chút vui vẻ, bất tri bất giác anh còn huýt sáo một tiếng.

Làm sao trong bất chợt anh lại thấy nhẹ nhõm, giống như một tên nhóc còn chưa ráo máu đầu bởi vì một chút chuyện mà cao hứng, từ từ bình phục lại sự hưng phấn của mình, tới một lúc lâu sau mới ngủ được.

Tới hành tinh Côn Trùng, không ngờ nơi này lại có không khí giống như địa cầu, có không khí, nước cùng với bầu trời, chẳng qua ở phía dưới không có bất kỳ nền văn minh nào, chỉ có trời xanh, cây lớn cùng với những dòng sông hùng vĩ, không trách được tất cả mọi người đều muốn đoạt lấy nơi này, rất rõ ràng nơi này có cấu tạo và vật chất thích hợp cho loài người sinh tồn hơn, thậm chí so với những thành tinh Gila còn thích hợp hơn.

Chẳng qua là nơi này có rất nhiều tộc nhân côn trùng sinh sống ở đó, chỉ cần không để ý một chút là có thể bị tập kích, cho nên khi chiến hạm hạ xuống bọn họ còn phải mặc robot chiến đấu vào.

Không thể để tộc nhân của hành tinh côn trùng tới gần người, nếu không chúng sẽ xem chúng ta trở thành thức ăn của chúng.

Hân Hân mặc vào robot chiến đấu màu tím, cũng đi theo Đại Thống Soái cùng nhau xuống chiến hạm, bởi vì sợ bị người trùng tộc công kích cho nên chiến hạm phải bay lên giữa không trung trốn vào bên trong những tầng mây, đường lui là vô cùng quan trọng, nên Calvin cũng không có xuống.

Nhìn đây ánh sáng màu đen trước mắt, đi theo sau anh là rất an toàn.

Hân Hân điều khiển robot chiến đấu đi từng bước từ từ, chỉ nghe thấy Đại Thống Soái chỉ huy một đám người tiến về phía trước, còn mình thì núp ở phía sau quan sát.

P phía trước chính là một mảng lớn những côn trùng trong trùng tộc, người của quốc hội hoàn toàn không biết tình huống mà đi vào, nhất định bị bao vây lại.

Nhìn bọn họ bối rối chạy trốn rất thú vị, cho dù có bị chết anh chỉ cần nói không biết chuyện của ỏ trùng, bọn họ còn có thể đem mình làm thế nào ?

Anh từ nhỏ đã không thích bị người khác chỉ huy, cha cũng giáo dục anh là người của nhà Will thì dù có chết cũng không thể để cho bất luận kẻ nào quản giáo, đây là sự kiên trì huyết mạch của bọn anh.

Chỉ cần gien di truyền không ngừng, vậy người nhà Will bọn họ không thể chịu thua đối với bất kỳ người nào.

Người trong quốc hội bởi vì gần đây quá mức thái bình, vốn cho là có thể từ từ khống chế anh, ban đầu, toàn bộ đều không muốn lập người đứng đầu quốc hội mới chính là người nhà Will, mục đích là cho đám quý tộc một không gian sinh tồn, để cho bọn họ làm việc cho Will tộc, nhưng bây giờ bọn họ muốn lật mình, vậy nên biết rằng, lúc này muốn tái lập cái mới thì phải trả giá lớn.

Anh đưa tay lên, người ở trong phủ Đại Thống Soái liền đứng lại, bọn họ chỉ cách quân tiền trạm của quốc hội khoảng chừng một dặm, đã nghe thấy được phía trước có biến động.

Đại Thống Soái Cesar cười lạnh, nói: “Nhận được cảnh báo cũng không được hành động, đội ba, bố trí khu vực đặt mìn, đội năm chuẩn bị mai phục, tiểu đội của Raymond chuẩn bị cùng ta trừ côn trùng. Số 78, lui về phía sau năm bước.”

Hân Hân ở trong robot chiến đấu đỏ mặt lên, còn tưởng là phải đi ra ngoài đánh nhau, kết quả lại bảo cô lui về phía sau, cô huấn luyện tới nay cũng chỉ là để lui về phía sau sao?

Chiều này cô biết, cho nên bước chân liền lui một chút về phía sau năm bước

Lúc này mặc dù cô cũng khẩn trương nhưng lại không sợ, dù sao cũng chưa có thấy qua người gọi là trùng tộc kia,

Trên màn ảnh đột nhiên xuất hiện một trận bão động, cô sợ hết hồn ngẩng đầu nhìn lên, thấy một con rất nhỏ có chút giống con gián chạy qua mắt mình.

Cô cảm thấy chi lớn hơn gấp mấy lần so với sâu ở địa cầu mà thôi, cũng không thấy có gì đáng sợ, nhưng trong lúc bất chợt bóng đen trước mặt chợt lóe lên, con sâu nhỏ kia mạnh mẽ nhảy lên muốn chạy trốn, nhưng đã bị bóng đen bắt được rồi bóp nát.

Tiếp theo Hân Hân chỉ cảm thấy robot của mình bị gõ một cái, nói: “Số 78, đây là binh lính tuần tra của trùng tộc, cho dù nhỏ nhưng nhìn thấy cũng không thể bỏ qua biết không?” Cái người máy này là người máy ăn uống, nếu như là người máy chiến đấu thì đã sớm đem con sâu nhỏ kia giết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Gặp Nạn

Edit: Vịt Beta: Tiểu Tuyền Người máy ăn uống có giết chỉ là giết các loại cá, gà mà thôi, nhìn thấy người trùng tộc liền quyết đoán đem thả ra, thấy những thứ này Đại Thống Soái có chút im lặng, mới vừa rồi robot màu tím của vị số 78 này thể nhưng còn bày ra bộ dáng kỳ quái khi thấy sinh vật lạ, để cho người trùng tộc chạy mất.

“Vâng thưa ngài.” Vật nhỏ kia thì ra là tuần tra, không trách được tôi sát như vậy, Hân Hân tìm kiếm khắp mọi nơi, nếu như có con nữa thì lần sau cô nhất định một cước giẫm chết.

Cesar nhìn thấy robot màu tím quay đầu ngược xuôi liền đưa tay đem đầu của cô cố định lại nói: “Robot sẽ có cảm ứng.” Làm sao lại giống như con người, tin vào hai mắt của mình chứ?

Xem ra nhất định là chương trình của người máy bầu bạn này lại gặp chuyện, cô bởi vì chương trình bị rối loạn nên có phản ứng không giống với bất kỳ người máy nào.

Thì ra còi báo động mới vừa rồi chính là ý này, vậy lần sau sẽ chú ý.

Bọn họ đang suy nghĩ thì nghe thấy phía trước có âm thanh huyền ảo.

Cesar đảo mắt trở lại vị trí của mình, những ánh sáng màu đen càng ngày càng nhiều, dường như giống với hai cánh tối đen vô cùng xinh đẹp và thần bí.

Hân Hân cũng hơi khản trương lên, cô cảm thấy sắp đánh nhau rồi

Quả nhiên rất nhanh, người quốc hội ở bên kia bỏ chạy trở về, phía sau còn có mấy chục con tộc nhân của trùng tộc đuổi theo, bộ dáng xem ra có chút giống với con sâu nhỏ kia, chẳng qua là khổng lồ hơn nhiều.

Robot của bọn họ đã rất lớn rồi, nhưng những thứ sâu bọ kia so với bọn họ nhỏ hơn chỉ một hai cái đầu, không riêng như thế, thân thể lại vô cùng không lồ, bốn chân ở phía trước đều có thể trở thành vũ khí,

Robot mặc dù cứng rắn nhưng nếu như bị hai tới ba con trùng liên tục công kích cũng sẽ bị vỡ nát, tiếp theo là thân thể họ bị kéo ra ngoài rất nhanh là sẽ bị xé xác ăn.

Hân Hân chưa từng có nhìn tận mắt tình hình như vậy, cô cho rằng Đại Thống Soái chẳng qua chỉ dọa bọn họ thôi, không ngờ lại dùng tới tràng diện tàn khốc dọa người như thế.

Anh quả nhiên không phải là người tốt gì, rõ ràng vừa mới bắt đầu đã biết tình hình này nhưng hiện tại ở sau lưng vẫn nổi lên một tầng da gà, cô không tự chủ được lùi hai bước về phía sau.

Có thể tưởng tượng được anh ta không hi vọng mình thối lui, nhất là ngay tại lúc này, nếu mình chạy trốn có phải là rất không có nghĩa khí hay không?

Rồi lại nói robot màu đen kia mới là thứ an toàn nhất còn tồn tại mà cô cảm thấy, nghĩ tới đây, cô liền không quan tâm tới tràng diện máu chảy đầm đìa mà hướng về phía trước tiến lên một bước.

Ở phía trước, Đại Thống Soái Cesar cũng yên lặng không dao động, cho tới khi nhìn thấy đám người quốc hội chạy qua mới vung tay lên khu mới cài mìn. Chiến đấu bắt đầu, những thứ nhìn kia vừa nổ thì đám người của trùng tộc liền bị nổ chết hơn phân nửa, máu màu xanh biếc bắn lên không trung, xem ra hết sức bi tráng.

Vốn tưởng rằng bọn chúng sẽ lui, đâu ngờ những thứ côn trùng kia giống như không có cảm giác sợ hãi, tiếp tục hướng về phía trước tiến lên. Mà Đại Thống Soái Cesar cũng hiểu, người trùng tộc đối với những người xâm lược lãnh địa bọn họ có hận ý tương đối lớn, nhất định phải khiến bọn họ rút lui thì mới bỏ qua, cho nên không thêm quan tâm tới tính mạng mà tiếp tục truy đuổi.

Đáng tiếc cuối cùng bọn chúng vẫn là côn trùng, cho dù dũng mãnh gan dạ nhưng cũng không hơn được Cesar là người hàng năm an bài đánh trận, mấy

đoàn người vừa ra khỏi động, chờ tới khi đuổi kịp được chỗ của bọn họ thì cũng chỉ còn lại mười mấy con trùng chết.

Mười mấy con rùng này cũng là đám sâu trùng lợi hại nhất lần này, bọn họ chống lại đám người trong phủ Đại Thống Soái, trong lúc nhất thời đánh nhau thành một đoàn.

Cesar động cũng không động, không đi cứu trợ thuộc hạ của mình cũng không quan tâm tới đám sâu chạy về phía mình, trên cánh tay robot vừa mới nhấc lên phía sau, lập tức rút ra một cây kiếm rất lớn, dọc theo kiếm còn có ánh sáng màu đen phát ra, giờ tay lên bỏ vào trên thân của đám người trùng tộc kia, con trùng kia lập tức bị chặt thành hai đoạn.

Thật là lợi hại, Hân Hân thấy vậy thì trong lòng nhảy loạn lên, lại lo lắng sau đó sợ hãi khâm phục sự lợi hại của anh.

Trong nháy mắt có hơn mười con trùng đã bị diệt sạch, nhưng Đại Thống Soái Cesar người ta ngay cả bước cũng không có đi động qua.

Đây chính là thực lực sao?

Đang lúc anh muốn thu kiếm thì mặt đất đột nhiên chấn động, Cesar ngăn ra nói: “Là côn trùng cái, mọi người tập chung lại một chỗ đi.” Đám người khôn kiệp của quốc hội kia dò đường như thế nào vậy, thế nhưng lại làm kinh động tới côn trùng mẹ rồi, chẳng lẽ đã động tới trứng của nó?

Hân Hân cũng muốn nhích tới gần anh, nhưng ở trên mặt đất lại rung chuyển lợi hại, nhất thời cô không đứng vững liền ngã úp xuống phía trước. Ngã úp xuống thì ngã úp xuống đi, nhưng lại ngã vào chỗ có hố sâu, mà nơi đó còn có hai cái móng vuốt kẹp mạnh ở trên eo của robot màu tím. Cô vừa cảm giác được, là thấy mình đã rời mặt đất mà bay lên.

Cho tới giờ khắc này Hân Hân mới biết mình bị một con côn trùng có thể bay bắt đi, hơn nữa còn đưa cô bay lên trời, cô bị dọa tới trực tiếp hóa đá rồi, chỉ nhớ rõ robot màu đen kia đột nhiên nhảy dựng lên nhưng cũng không có bắt được cô.

“Số 78.” Trong âm thanh có chút lo lắng, xem ra là anh thật sự rất quan tâm cô.

Hân Hân mặc dù bị bắt nhưng không biết tại sao cô không có quá nhiều sợ hãi, càng nhiều hơn là thoải mái, cái ý nghĩ này đại khái đến từ việc rốt cục không cần phải giả bộ làm người máy nữa, người chết rồi thì như giải thoát.

Nhưng ở đáy lòng cô cũng vẫn có chút chờ đợi, mong mỗi có người có thể tới cứu mình, dù sao là người thì đều có bản năng muốn sống.

Bịch.

Cũng không biết là bay được bao xa thì cô bị con sâu ném rơi xuống, lúc này cô mới nhìn thấy con sâu bắt mình đi có chút giống với côn trùng giáp xác, móng vuốt lại có chút giống với giã thú, nhưng lại có thể bắt người và đã thương người, bụng của nó rất lớn, còn phập phồng giống như rất không bình tĩnh.

Đây là chuyện gì xảy ra? Thấy nó chưa có đuổi tới giết mình, mà là ném mình xuống mặt đất sau đó không ngừng thét chói tai.

Chiếc cổ thật dài kia rũ xuống, giống như đang nhìn bụng của mình, sau đó gục trên mặt đất không ngừng kêu lên, giọng cao mà ôn nhu, Hân Hân cảm thấy có chút im lặng, cái bộ dáng này của nó dường như là muốn. sinh con.

Mình cũng không phải là không muốn thừa cơ hội này mà chạy trốn, cú ngã vừa rồi không làm cho khung máy móc này có gì hư hỏng, cô yên lặng bò dậy, tận lực dùng động tác nhỏ nhất từ từ đi về phía trước, mặc dù không biết phương hướng của Đại Thống Soái Cesar ở đâu nhưng vẫn chạy đi trước mới tốt.

Cô đi rất chậm, âm thanh vô cùng nhỏ, con côn trùng mẹ kia đang trong thời điểm sinh đẻ mấu chốt nên cũng không có đi ngăn cản cô chạy trốn, nhưng Hân Hân đi được vài bước mới phát hiện phía trước thậm chí còn có một con côn trùng khác bước về phía mình.

Nó thuộc loài bò sát, động tác tương đối nhanh, ở trong miệng thịt có hàm răng lóe ra ánh sáng chói mắt đang vọt về phía cô.

Hân Hân sắp bị sợ tới chết, hai chân không ngừng run rẩy, nhưng cô cũng không muốn cứ thế mà chờ chết, ít nhất không thể làm cho Cesar thất vọng về công lao dạy mình kỹ thuật điều khiển robot, cô cắn răng một cái, hung hăng bám vào chân mình, đau đớn làm cho cô lấy lại được năng lực hành động của mình, nghĩ tới những điều mà Cesar đã dạy liền áp dụng dùng cả tay cả chân nhảy lên.

Sau khi rơi xuống mặt đất xong thì tay của cô thực hiện thao tác đem hai cây súng laser ở trên đùi kéo xuống, quét một loạt súng về phía con con trùng kia

Nhưng cô lại không biết cách ngắm trúng, một trận súng loạn xạ này có đánh trúng mục tiêu, nhưng cũng chỉ có thể bắn bay một chân của nó mà thôi.

Con côn trùng toàn thịt kia kêu lên, tốc độ bay về phía bên này không hề chậm.

Lần này hồng bét, chỉ sợ thật sự phải chết, nghĩ tới thời điểm con côn trùng toàn thịt kia quét phần đuôi tới, một chiêu này mặc dù nhanh nhưng Hân Hân cũng có thể tránh thoát đi, cô âm thầm may mắn đồng thời lại có chút sợ hãi, không ngờ mình ban đầu mặc dù nhìn rất ngốc, nhưng thời điểm nguy hiểm này mới biết mình học rất tốt, có lẽ có thể tránh được một mạng đi?

Có chút mục tiêu phấn đấu thì sẽ có hi vọng, vừa mới nâng toàn bộ tinh thần lên, liền dùng súng laser bắn bị thương con côn trùng toàn thịt kia, còn mình

thì chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Tới Cứu

Edit: Vịt

Beta: Tiểu Tuyền

Tiềm lực của loài người có khi ngay cả chính bọn họ đều cũng sẽ giết mình, Hân Hân không ngừng thở gấp, cô chưa từng nghĩ tới bản thân mình có thể kiên trì lâu tới như vậy.

Như thế mà cô cũng tránh được rồi, núp ở trong một góc cây thấp đợi con côn trùng toàn thịt kia đi qua.

Côn trùng thịt thật sự đi qua rồi, cô thở phào nhẹ nhõm, tuy nhiên lại không biết ở nơi nào nhảy ra mấy con côn trùng biết bay màu đen, nhảy bổ ra vào con côn trùng thịt kia, chỉ mấy cái đã xé xác nó ra để ăn rồi.

Thật là đáng sợ, Hân Hân không dám động dậy, vào lúc bản thân đang cứng nhắc nhìn mấy thứ côn trùng biết bay kia thì chúng lại bay tới.

Đã bị phát hiện rồi sao?

Lần này chỉ sợ là không tránh khỏi được, bởi vì bọn chúng từ bốn phương tám hướng tới vây quanh cô, căn bản là không thể trốn được.

Thôi xong rồi.

Không có ai tới cứu mình cả, bởi vì ở dạng địa phương nguy hiểm như thế này bọn họ không thể nào chạy loại, toàn bộ đều phải cần an bài tốt thì mới được hành động.

Rồi lại nói sẽ không có ai vì một người máy mà mạo hiểm như thế, bao gồm cả Cesar. Cô rất ít khi nghĩ tới tên của anh, phải nói từ khi tới bên cạnh bọn họ cho tới giờ cũng không có người nào kêu tên của anh

Vào lúc này thế nhưng cô lại nghĩ tới, lại rơi nước mắt, trên khóe miệng nhẹ nhàng gọi : “Cesar. . . .” Sớm biết sẽ dễ dàng chết thế này hẳn nên cùng anh yêu đương trước đã, ít nhất cũng coi như là phụ nữ đã từng có bạn trai, cứ giữ trong sạch mà chết đi, không biết đi tới một thế giới khác có bị chê cười hay không?

Đang lúc cô nhắm mắt lại chuẩn bị tâm lý bị đập vỡ vụn rồi ăn hết thì lại nghe thấy một trận tiếng kêu của côn trùng, mở mắt ra liền nhìn thấy một cái bóng màu đen bay qua trước mặt, tiếp theo những con côn trùng kia rõ ràng đã ở trên không trung nhưng bị chém tới máu thịt tung bay.

Là Cesar, tại sao anh ấy lại tới ?

Hơn nữa bên cạnh không có ai đi theo, điều này chứng minh là anh tự mình tìm tới.

Nói không cảm động là giả, nói không kích động cũng là giả, cô hung hăng lau đi nước mắt ở trên mặt mình, vào lúc robot đen của Cesar đứng trước mặt mình, liền lấy cả tay chân khống chế robot nhào tới.

Ầm, hai con robot đụng vào nhau.

Cesar mở miệng nói: “Chương trình lại rối loạn rồi đúng không, mau đi theo tôi.”

“Được.” Hân Hân đi theo phía sau anh, hiện tại dù mình có bị xé nát cô cũng không có một chút run sợ nào, đáng tiếc không thể cùng anh nắm tay, nếu không nhất định sẽ càng thêm tốt đẹp.

Lúc đi qua con côn trùng mẹ đang sinh nở kia, Hân Hân cho rằng anh sẽ động thủ, nhưng Cesar chỉ nhìn nó một cái, còn hướng về phía nó cúi chào thật sâu rồi mới đi.

Đây là chuyện gì xảy ra?

“Tại sao không giết nó?” Hân Hân cảm thấy rất rò mò, Cesar thiết huyết không phải là một con sâu nhỏ cũng không bỏ qua sao, tại sao lại có thể bỏ qua cho một con côn trùng mẹ có thể sinh ra ngàn ngàn vạn vạn trứng côn trùng chứ?

Cesar dùng truyền âm nội bộ nói chuyện với cô: “Em cho tôi là cái gì, biến thái sao? Trứng có thể phá hỏng, ấu trùng cũng có thể giết được, thậm chí là côn trùng mẹ cũng có thể. Nhưng chỉ có người mẹ đang trong thời kỳ sinh nở là không thể, bởi vì các cô rất vĩ đại, là thần thánh, em hãy nhớ lấy, sau này không nên tổn thương bất kỳ tính mạng của người làm mẹ nào.”

Á.

Không ngờ Đại Thống Soái Cesar còn có thứ để tôn kính, giọng điệu của anh rất nghiêm túc, tràn đầy sùng kính, không trách được anh chẳng hề động thủ với con côn trùng mẹ mà còn chào nó một cái.

Người này nhất định rất có tinh thần trọng nghĩa, cũng không phải là người thích giết người lung tung.

Là phái nữ, một người đàn ông có tôn kính như vậy đối với người mẹ khiến trong lòng cô thấy rất ấm áp, dù sao loại năng lượng cảm xúc này, dưới hình thức thế giới này vẫn rất ít thấy.

Cesar mang theo mọi người cùng nhau đi tới một nơi làm doanh trại, nhưng nơi này lại không có một bóng người nào, chỉ có khói lửa cùng với xác côn trùng đầy đất.

Cesar rút ra hai cái rương lớn từ bên người, sau đó ở một khu vực rất rộng làm ra một chiếc vòng bảo vệ hình tròn.

Đó là một loại ánh sáng đặc biệt, có thể ngăn cản trùng tộc công kích, anh đã làm xong vòng tròn bảo vệ liền nói với Hân Hân: “Đi vào, có thể ra khỏi robot rồi.” Anh nói xong thì bản thân mình liền thu lại robot trước, một thân quân phục nhàn nhạt sáng rỡ lại lộ vẻ vô cùng đẹp trai, một đầu tóc đen càng phiêu dật khiến cho người ta động lòng.

Hân Hân cũng thu lại robot, đem robot màu tím thu hồi vào để cất giữ giống như trước.

Cesar vốn là người lạnh nhạt, nhưng khi nhìn thấy cô có chút chật vật đứng ở đó liền đi tới, nhẹ nhàng ôm lấy cô vỗ vỗ bờ vai mảnh khảnh như đang an ủi.

Hân Hân lần đầu tiên nhận thấy được ngực của anh lại ấm áp như thế, ở thời điểm cô sợ nhất, hy vọng anh xuất hiện không ngờ anh lại thật sự xuất hiện.

Cô vươn tay của mình ra ôm lấy hông của anh, chiếc đai lưng rộng của quân nhân kia làm da thịt cô có chút đau, tuy nhiên cô vẫn không có buông tay ra,

Cesar không muốn bỏ qua nhiệt tình như vậy, liền quay lại ôm, tay của anh từ phía sau lưng đưa lên sờ sờ loạn mái tóc đen của cô, tia mắt mãi ở trong lòng bản thân làm xằng bậy lập tức bị đánh bay.

Nhớ lại khi anh quyết định một mình đi cứu một người máy, phản ứng của những người đó chỉ suýt là đánh ngất xui anh để lòi đi, nhưng anh vẫn kiên trì muốn tìm cô trở về, ngay lúc đó đại khái là anh đã phát điên.

Nhưng hiện tại ôm cô, mình lại thỏa mãn như thế, giống như nơi này không phải là hành tinh côn trùng có nguy cơ từ phía mà là thiên đường đẹp nhất.

Đem đầu của cô đặt ở trước ngực của mình, anh giống như cảm nhận được nhịp tim đập của mình tăng lên từng chút một.

Đồng!

Một con trùng tộc ghê tởm phá hỏng không khí ngay lúc này, nó liều mạng vọt tới vòng bảo vệ, kết quả là bẻ đầu chảy máu không ngừng kêu lên.

Hân Hân sợ hết hồn, vội vàng từ trong ngực trốn ra phía sau anh.

Đối với phản ứng này của cô, Cesar chỉ cho là vừa thú vị vừa đáng yêu, mỉm cười nói: “Bọn chúng không thể vào được, cái vòng bảo vệ này có thể duy trì được hai giờ, chiến hạm hạ xuống lần nữa cũng cần chuẩn bị khoảng nửa giờ, trong khoảng thời gian này chúng ta sẽ phải sống ở đây.”

Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, làm cho anh cười một tiếng.

Cô hiểu được, là bản thân anh chịu ở lại cứu mình, cho nên dù anh đem mình làm thành cái gì, cũng không thể xóa hết những chuyện mà anh đã làm cho cô.

Hai người ngồi song song một chỗ để nghỉ ngơi, Cesar lấy nước uống cùng với thức ăn ra, chỉ là một ít bánh nén quân lương có thể lót dạ được mà thôi, anh không thích nhưng cũng phải ăn.

Hân Hân cũng đói bụng, nhưng cô là người máy sao có thể chủ động muốn ăn cái gì được, nhất là nước.

Nhưng là cô cũng giả bộ ngu, cho nên một bên nhìn chăm chăm Cesar một bên thì cầm lên một chiếc bánh nén đặt ở trong miệng. Cesar cho là cô muốn học bộ dáng của anh nên không có để ý, vì vậy khi anh uống nước xong cũng đem đồ đưa cho cô.

Cái này là anh vừa mới uống qua, nếu như mình uống thì chính là hôn gián tiếp rồi.

Nhưng mà Hân Hân rất khát, rồi lại nói hai người cũng không phải là chưa từng hôn, cô chỉ do dự một chút liền chủ động lấy bình nước uống.

Cesar nhìn thấy cô uống nước xong lại dùng đầu lưỡi đem giọt nước cuốn vào miệng tương đối hấp dẫn, cho nên cúi người hôn môi của cô.

Có một chút ngoài ý muốn lại có một chút trong dự liệu, Hân Hân không có giấy dựa ngược lại hai tay ôm lấy cổ của anh trực tiếp đáp lại.

Đây có thể nói là một lần hôn chân chính duy nhất giữa bọn họ. Cesar chưa từng nghĩ tới đối phương chẳng qua chỉ đáp lại nho nhỏ lại làm cho anh kích động không thôi.

Không ôn nhu cùng với thăm dò giống như quá khứ, anh rất có tính xâm lược mà đem người đè xuống đất tàn sát bừa bãi đôi môi của cô, thậm chí nghe được cô phát ra những âm thanh ngâm nga nhàn nhạt cùng thở dốc.

Trời ạ!

Cảm giác như vậy quá mức tốt đẹp, làm Đại Thống Soái Caser không có một chút kinh nghiệm nào trong lĩnh vực này thiếu chút nữa dâng lên cao trào.

Đáng tiếc là thái độ của người cùng tộc đối với thức ăn so với bọn họ còn kích động hơn, tiếng kêu cùng với máu thịt bay qua đụng nhau khiến cho bọn họ rốt cục một hơi bình tĩnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Bị Ấm

Hân Hân cảm giác toàn thân mình đều không khỏe, mới vừa rồi giống như rút sạch một phần sức lực cuối cùng ở trên người cô, hiện tại phải tựa ở trên người Cesar mới không bị té ngã.

Cho nên tình hình hiện trường là thế này, một trai một gái ôm lấy nhau giữa cảnh non xanh nước biếc, vẻ mặt đều rất hưởng thụ.

Nhưng khi đem ống kính kéo ra xa thì thấy bốn phía xung quanh bọn họ đầy rẫy côn trùng không ngừng xông tới, bọn chúng vì thức ăn mà đỏ mắt lên, không ngừng va chạm vào quanh vòng phòng hộ, mà đám sâu trong này lại có chút hung ác, bên ngoài còn liên tục nhào lên, chỉ chốc lát sau ở đó liền có một đồng thỉ thể nhỏ nhỏ.

Ngay cả bản thân Hân Hân cũng cảm thấy trong tình hình như thế làm cho người ta rất khó có hứng thú để làm tiếp những chuyện xấu hổ, mình cũng không phải là người không có mắt nhìn như vậy.

Nhưng cảnh giết chóc bên ngoài thật sự làm cho người ta mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cho dù nhắm mắt lại cũng có thể nghe thấy được tiếng kêu.

“Em” Cesar đột nhiên đưa tay sờ trán của cô một cái, sau đó nói: “Bị ấm sao?”

“Hử?” Hân Hân cũng đưa tay lên trên trán của mình sờ, phát hiện mình chẳng qua là gặp phải phản ứng sinh lý, đổ mồ hôi mà thôi.

Bị ấm là có ý gì? Hân Hân sắp rơi lệ.

Nhưng Cesar lại đem cô từ trên mặt đất bế lên, để ngồi trên người mình, khí trời ở nơi này quả thật là có chút vấn đề, nếu như bị ấm quá nghiêm trọng có thể làm cho vi mạch ở trên người cô bị ảnh hưởng, rồi lại nói chất liệu của người máy này có chút khác biệt, ôm lên mà không thấy nặng,

Không có biện pháp, từ nhỏ Cesar đã có thể chất hơn người cho nên dù đánh nhau thì cũng rất ít khi đổ mồ hôi, vì thế đã đem chuyện này quên mất, đồng thời ai cũng không thể ngờ rằng một người máy lại có thể chảy mồ hôi a.

Nhưng Hân Hân thì rất buồn bực, hiện tại cô mơ hồ hi vọng Cesar có thể từ từ phát hiện bí mật ở trên người mình, nhưng vị này thì ngược lại, luôn tìm những cái cớ cho cô mà không thừa nhận cô là loài người.

Được rồi, phụ nữ loài người quả thật rất hiếm thấy, ít nhất cho tới bây giờ cô cũng chưa thấy một người nào.

“Trở về kiểm tra tu sửa lại thôi!” Cesar có chút lo lắng nói.

“Không được, á, không cần. Số 78 không có chức năng chống thấm.” Hu hu hu cô cảm thấy mình thật sự gần giống, gần thành, gần bằng một người máy rồi.

“Bị ấm và không thấm nước khác nhau, thôi, có giải thích em cũng không hiểu được, người máy chỉ cần nghe lệnh chủ nhân là được, hiểu chưa?” Ngữ điệu của Cesar không thay đổi nói.

“Số 78 không muốn kiểm tra tu sửa, có được không. Chủ nhân.” Hân Hân ngẩng đầu lên từ trong ngực anh, trong giọng nói còn mang

theo vài phần mùi vị làm nũng

Cesar cùng với đàn ông của cả tinh cầu này sợ rằng chưa từng bị nữ nhân nào làm nũng qua, cho nên phản ứng đầu tiên chính là toàn thân cứng đờ, phản ứng thứ hai là tim đập rộn lên, phản ứng thứ ba là từ sống lưng dâng lên một loại cảm giác sáng khoái, phản ứng thứ tư là từ miệng chảy ra chất lỏng, phản ứng thứ năm là phía bên dưới bụng cũng từ từ nóng lên.

Anh nuốt nước miếng, cúi đầu lại hôn cô một lần nữa, giống như lúc này chỉ có động tác này mới có thể giải quyết được sự biến hóa toàn thân.

Mà Hân Hân ở trong lòng thâm kêu khổ, sau này nhất định sẽ không làm nũng hoặc làm ra những động tác của con gái nữa, nhìn sự thay đổi dần dần trong con người màu vàng kia cũng biết lực ảnh hưởng của nó có bao nhiêu, đã đạt tới trình độ làm cho cô sợ hãi

Raymond ở phía trên chiến hạm nói: “Đề ý tình huống phía dưới, xác định vị trí của Đại Thống Soái.”

“Không ngờ, Đại Thống Soái lại vì một người máy bầu bạn mà lại mê muội thành như vậy.” Seat Liya cười lạnh.

Calvin liền nói: “Đây không phải là thứ mà quốc hội chờ đợi hay sao? Miễn cho việc đang tốt lành lại nhét đầy người máy bạn đời đến phủ Đại Thống Soái, làm sao hiện tại lại tới nói những lời này, hay là các người không cần?”

Seat Liya nói: “Chúng ta chỉ hi vọng Đại Thống Soái sẽ có thói quen chung đụng cùng phụ nữ, không phải là để cho anh ta bị mê muội.”

“Ngay cả đàn bà của mình mà cũng không thể bảo vệ được, còn gì là đàn ông.” Raymond sùng bái mù quáng Đại Thống Soái nói, tuyệt đối không cho phép người khác nói bậy về anh nữa câu.Seat Liya chỉ vào bóng người ở phía dưới, bọn họ đang ở tư thế quái dị hôn sâu, tình huống kia quả thực khiến cho người nhìn thấy phải tim đập thình thịch, mặt không tự chủ được mà nóng rần lên.

Ai ó, trong lòng Calvin cũng run rẩy, anh đâu biết Đại Thống Soái của mình lại tiến bộ nhanh như vậy, cái hôn sâu này thật hấp dẫn a.

Kỹ thuật đứng chỗ, thời gian đủ dài, tư thế đủ đẹp, tay này cũng không còn quy củ nữa, mò tới mò lui, anh có một loại cảm giác thấy đệ tử mình dạy sắp xuất sư rồi, trong lòng dâng lên niềm an ủi.

Những chàng trai nhiệt huyết bình thường ở bên trên chiến hạm cũng đều thấy được tình cảnh này, lúc này không khỏi càng thêm tôn kính đối với Đại Thống Soái, không hổ là Đại Thống Soái chiến thần a, nhìn đêm anh ta khiến người máy kia giống như con mèo nhỏ.

Bên dưới, Hân Hân đã cảm giác được mình sắp hít thở không thông, ánh mắt nhìn lên chiến hạm ở trên trời chiếu xuống có mấy phần im lặng, bọn họ tốt cùng là hôn bao lâu a, còn muốn tiếp tục nữa hay sao ?

“Ngô ngô ngô.” Chỉ chỉ lên trên trời, cô muốn mình được giải cứu ra khỏi tay Đại Thống Soái đang động dục này.

Cesar rốt cục ở thời điểm cô giơ tay tới rút gần mới chú ý đến, thần sắc mê mang mở mắt ra, miệng nửa khép nửa hở, sắc mặt mang theo ba phần non nớt, nhìn gọi cảm tới như thế nào, trông đáng yêu biết bao nhiêu.

Hân Hân cảm giác mình thiếu chút nữa liền hóa thân làm sói phản công, cũng may là cố gắng duy trì định lực ngồi dậy rồi cúi đầu, đôi môi nhất định là đã sưng lên, bảo người ta không phát hiện là không thể.

Trong mắt Cesar cũng chỉ có cô, mùi vị mới vừa rồi dường như khiến cho anh quên mất bản thân hôm nay đang ở đâu, lúc này mới chú ý tới chiến hạm đã tới, anh ôm số 78, da thịt toàn thân mới từ từ buông lỏng.

“Ngồi lên robot.” Minh mới rồi quả thật là mất tính cảnh giác, như vậy là không đúng, sau này nhất định chú ý, nhưng nhìn thấy kẻ ngốc số 78 kia đang bò lên trên robot liền cảm thấy trăm mê một chút cũng không có cái gì, cô ấy thật sự là rất đáng yêu.

Đúng, đáng yêu.

Nhìn cái miệng nhỏ, và những nơi mà tay có thể tiếp xúc cũng như thế, giống như là có ma lực nào đó hoặc giống một loại nước xoáy hấp dẫn lấy ánh mắt của anh, anh khẽ mỉm cười nói: “Đi theo tôi, cùng nhau giết đi ra ngoài.”

“A!” A? Phải giết ra ngoài mới có thể đi tới chiến hạm sao ? Hân Hân cảm thấy có chút nhức nhối, còn có chút mót. Biểu hiện mới vừa rồi của mình cũng không phải là người đầu gỗ, cũng đã sớm có phản ứng rồi.

Hiện tại bụng của cô đang rất trướng, rất nóng, cũng không biết là vì sao.

Chẳng qua may là có đám sâu này giúp cho cô tỉnh táo lại, rồi lại nói có Đại Thống Soái Cesar ở đây thì cô còn sợ cái gì, xoa xoa miệng đang có chút tê dại rồi đuổi theo.

Lần chiến đấu này của Cesar rõ ràng có chút không giống trước, giết côn trùng là chuyện bình thường vì sao bản thân lại có chút kích động nho nhỏ chứ? Anh hoàn toàn không biết đây chính là giống đực muốn biểu hiện tốt ở trước mặt giống cái, còn kích động giống như một thằng nhóc bùm bùm ném ra ba quả mìn, nổ đám côn trùng kia cho tới khi xác bay tán loạn, sau đó tự bản thân xông ra ngoài chém giết bầy côn trùng.

Hân Hân cũng lấy súng laser ra, bởi vì kỹ thuật bắn súng không tốt nên cô không dám bắn loạn, chỉ những con cách mình tương đối gần mở nổ súng ra bắn, thường thường súng của cô nổ ra thì con trùng kia cũng đã bị phân thân rồi.

Cho nên, thật sự là không cần cô ra tay sao?

Chiến hạm rơi xuống, Cesar đã mang theo Hân Hân nhảy lên.

Tháo robot xuống, Hân Hân thừa dịp một đám người đang chào đón, liền yên lặng tránh lui ra, cô muốn đi nhà vệ sinh, thật vất vả giải quyết xong vừa mới đi ra ngoài.

Mở cửa đã thấy Raymond đang đứng thẳng tắp ở bên ngoài, anh cười nói: “Cô là người máy thích chạy đi nhà cầu nhất mà tôi từng thấy.”

“Phải dọn dẹp một chút, bảo trì dung nhan.” Hân Hân liền giả bộ tìm về cảm giác người máy, dùng giọng điệu nhân nhạ nói chuyện với anh

Raymond đưa ngón tay về phía phòng chỉ huy nói: “Vị kia tìm cô, nếu không đi ra thì thì toàn bộ chiến hạm sẽ bị lật tung lên mất.”

“Dạ!” Hân Hân vốn muốn nghỉ ngơi, nhưng anh ta gọi thì lại không thể không đi.

Cũng may dưới tình huống dùng nước lạnh rửa qua đôi môi đã tốt hơn, ít nhất đầu hơi cúi xuống một chút thì người khác chưa nhìn ra cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Đàn Ông Nói Chuyện

Trong phòng chỉ huy, Đại Thống Soái đang lấy tư thế trầm mặc cực kỳ khó chịu ngồi ở chủ vị, khóe miệng cong lên nụ cười như có như không, hoàn toàn không đem Seat Liya đang dài dòng ở đối diện coi vào đâu.

Thấy Hân Hân đi tới liền ngoắc ngoắc ngón tay nói: “Lại đây.”

Đang gọi chó hay sao?

Nhưng nhìn thấy sự sùng nịnh ở trong ánh mắt anh, trong lòng cô cũng mềm nhũn, ngoan ngoãn một chút chậm rãi đi tới.

Kết quả sau khi đi tới đối phương sờ soạng trán của cô một chút, phát hiện không có nước chảy ra mới yên tâm nói: “Bây giờ em có thể trở về phòng nạp điện rồi.” Dựa theo lượng điện mà nói, từ khi đi ra ngoài cô chống đỡ đến bây giờ, sợ là không còn bao nhiêu điện rồi.

“Ừ!” Cô nạp điện chính là nghỉ ngơi, không đứng, câu trả lời của mình dường như quá ôn nhu, giống như là một thiếu nữ đang yêu chứ không phải là một người máy, cô liền lập tức bổ sung nói: “Dạ”

Cesar không hoàn toàn chú ý, rất tự nhiên vỗ mông cô một cái nói: “Đi đi!”

Móa!

Tại sao lại vỗ mông của cô, còn làm ra vẻ mập mờ thế? Hơn nữa xung quanh còn có nhiều người như vậy, anh ta không có nhìn thấy hay sao?

Khóe miệng kéo ra, khuôn mặt Hân Hân đỏ bừng chạy đi.

Seat Liya ở phía sau nói: “Đại Thống Soái, ngài lại vì một người máy mà từ bỏ cả hạm đội, hành động có chút thất trách rồi.”

Cesar liếc anh ta một cái, mỉm cười nói: “Đồ đặc của tôi thì tôi tự đi tìm về, đây là trách nhiệm của đàn ông, làm sao? Seat Liya, cậu đã quên mình làm sao để làm một người đàn ông sao?”

Seat Liya nói: “Nhưng ngài còn có trách nhiệm lớn hơn so với trách nhiệm của một người đàn ông.”

“Tôi ngay cả trách nhiệm của người đàn ông đều không làm tốt được thì còn có thể hoàn thành tốt được những trách nhiệm khác hay sao? Xem ra người của quốc hội được nuôi quá an nhàn rồi, ngay cả làm thế nào để làm đàn ông cũng quên mất, để tôi nói cho cậu biết, làm đàn ông không phải là xem cậu chơi đùa bao nhiêu người máy bầu bạn để làm chuẩn, đồ đặc của mình thì phải tự đi bảo vệ, không bảo vệ được thì cũng đừng có đứng ở trước mặt tội dài dòng.” Anh đứng lên đi một vòng ở trước mặt Seat Liya nói: “Nghe nói cậu có dẫn người máy bầu bạn theo, đợi tới khi gặp sao băng tôi sẽ ném cô ta ra ngoài, lúc đã hãy để tôi xem huyết tính của cậu, nếu không có liên cảm miệng lại cho tôi biết không, nghị viên đại nhân chạy trốn ở trên chiến trường ha ha.” Cesar cười rồi đi, hoàn toàn không coi Seat Liya đang giận run vào đâu.

Seat Liya còn muốn nói gì nữa thì Klee Liya ở phía sau kéo anh ta lại nói: “Nghị viên, tốt nhất cậu không nên chọc anh nữa, nếu không anh có thể ném cậu vào đám sao băng đấy.”

“Tránh ra, chuyện của tôi không cần phải tới một tiểu tướng quân như anh quân, mau quay về phi thuyền của chúng ta đi.” lần này Quốc hội chỉ phái bốn chiến thuyền tới, anh cũng không phải lo lắng cho người máy bầu bạn kia của mình, chẳng qua đây chính là vấn đề mặt mũi, là mặt mũi của đàn ông.

Cesar vốn muốn nghỉ ngơi, tuy nhiên lại đứng ở trước cửa phòng đối diện, đưa tay mở ra, lại thấy bên trong không có ai ở.

Không phải bảo cô ở trong phòng nạp điện hay sao? Sao lại chạy ra ngoài rồi? Không phải là mạch điện xảy ra vấn đề gì chứ, chương trình của cô thật đúng là đặc biệt, luôn thích làm trái với lời của chủ nhân.

Đang chuẩn bị đi tìm cô, thì thấy số 78 bung một chiếc chén nóng đi tới.

“Thưa ngài, hiện tại quân lương không có mì nước nóng ngon, có muốn hay không.”

“Muốn, bung đi vào.”

Cesar mở cửa phòng mình ra, trong lòng vừa áp áp vừa thỏa mãn, thì ra cô đi làm đồ ăn cho mình, người máy chắc là không biết quan tâm người khác, nhưng hành vi của cô đều khiến cho người ta cảm thấy người máy này rất đặc biệt.

Một chén mì nước còn nóng đặt trước mặt của anh, anh cảm giác về mỗi một trên toàn thân mình đã không còn thấy gì nữa.

“Vợ chồng.”

“Ừ?” đồ trong tay Hân Hân thiếu chút nữa bị rơi ra.

“Vợ chồng i trước kia có bộ dáng như thế này sao? Tôi chỉ xem được ở trong sách.” Cesar đưa tay ấn xuống một cái, đem đồ trong tay cô để xuống, nhìn mặt của cô nói.

Bộ dáng này của anh có chút cuốn hút, Hân Hân cảm giác mình sắp khác thường, cho nên nói : “Tôi. Tôi không biết cái gì là vợ chồng.” Cô biết rất rõ, chẳng qua là không thể nói ra được, đồng thời cũng không biết nên phản ứng như thế nào.

“Vậy sao? Ngồi xuống, chỗ của tôi có computer siêu tốc có thể chiếu phim nội dung này.” thật ra anh chỉ muốn nhân cơ hội vừa hôn lại vừa ăn đậu hũ, cái người máy này không riêng gì có bộ ngực sò tốt mà còn có cái miệng sò không tệ.

Hân Hân làm sao không biết tâm tư của anh ta, đàn ông đều là như vậy. Cái giường này mặc dù có chút nhỏ, nhưng là làm chuyện kia hẳn là có thể .

Cô kích động nói: “Tôi. Tôi thu xếp một chút sẽ tới.” Thật là đáng sợ a, làm sao bây giờ?

Vội vàng đem đồ đưa đi phòng bếp cô liền chui vào nhà vệ sinh, bối rối đem mình rửa soạn xong mới phát giác, ở trong lòng còn có một chút mong đợi nho nhỏ, nếu không cô chạy tới nhà vệ sinh rửa soạn lại y phục để làm cái gì, đổi lại áo lót sạch sẽ để làm cái gì, thật xấu hổ kinh khủng.

Ai nha! Hân Hân bưng kín mặt, tự an ủi mình. Thật ra thì Cesar là một người đàn ông không tệ, dù không biết mình là loài người, anh ta vẫn mạo hiểm đi cứu mình, hơn nữa nếu như cùng anh ở chung một chỗ thì mình tuyệt đối không lỗ lã, ở một thế giới thế này, có một người đàn ông có thể làm cho cô động lòng đã là rất hiếm có rồi.

Vỗ vỗ mặt, không cần gấp gáp, nhiều nhất thì bị phát hiện là phụ nữ thôi. Đến lúc đó lại cầu xin anh ta, tin tưởng anh ta nhất định sẽ giữ bí mật cho mình.

Có phần cảm giác an toàn này, cô đi vào gian phòng Cesar, tuy nhiên trong quá trình rất khẩn trương nên hai tay vẫn run không ngừng.

Nhưng vừa đi vào lại phát hiện Cesar đang ngủ thiếp đi, cô không khỏi phụt một tiếng bật cười, bản thân mình khẩn trương thành bộ dáng này nhưng anh ta lại ở đây mà ngủ thiếp đi, hơn nữa còn ngủ đáng yêu như vậy, thật sự làm cho người ta không biết phải làm thế nào?

Từ từ đóng cửa lại, cô trở về trong phòng của mình nằm xuống nghỉ ngơi.

Sáng sớm ngày thứ hai Đại Thống Soái dùng qua điểm tâm liền nhìn thoáng qua Hân Hân, nhỏ giọng nói: “Lát nữa dẫn em đi ra ngoài xem.”

“Được.” Đi ra ngoài là muốn đi đâu?

Nhưng anh lại đi ra ngoài trước để gọi Klee Liya, lần này nói chuyện này là bí mật nên chỉ có người máy như Hân Hân thân ở đây, cô cũng muốn đi khỏi, nhưng lại bị kéo vào trong ngực Cesar, anh từ từ vuốt tóc của cô giống như đang đùa bỡn một con sủng vật, mặc dù cô đỏ mặt nhưng chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi xuống, vì chủ nhân đã ra lệnh.

“Klee Liya, cậu chấp nhận trở thành chó săn của quốc hội hay sao?” tiếng nói của Cesar không gấp không vội vang lên ở bên tai Hân Hân, rất là dễ nghe.

Klee Liya lớn tiếng nói: “Ngài cho rằng tôi nguyện ý sao? Tôi tình nguyện bị giết chết ở trên chiến trường còn tốt hơn là bị một đám người đó chỉ huy tới chỉ huy đi, càng không muốn thay bọn họ truyền lời lại với ngài.”

“Tốt, đi đem người máy của Seat Liya ném vào trong đám sao băng, trở về tôi chuyển vị trí cho cậu.” Cesar cười nói.

Klee Liya ngẩn ra, nói: “Gần đây không phải ngài vẫn không để ý tới lệnh điều động của tôi sao?”

Cesar cúi đầu cọ cọ vào tóc của số 78, động tác mập mờ này làm cho Klee Liya ở đối diện có chút mặt đỏ tim đập, ho nhẹ che đi bối rối của mình.

Lúc này lại nghe thấy Đại Thống Soái nói: “Tính khí lúc trước của cậu, khi ra chiến trường chỉ có một chữ, xông lên, hiện tại đã biết lui rồi sao?”

“Ngài” Klee Liya có dần đi nữa cũng có thể nghe hiểu được, thật ra anh ta muốn tôi luyện mình, dù sao hai người cũng là anh em, từ nhỏ tới lớn mặc dù biết là như vậy nhưng so với người khác anh ta nghiêm khắc với mình rất nhiều, có một thời gian anh còn âm thầm hận người anh này.

Nhưng hôm nay ý của anh ta, anh cũng đã hiểu được, trên mặt không khỏi đỏ lên nói: “Tôi Quà thật so với lúc trước biết nhẫn nại nhiều hơn một chút.”

Cesar nói: “Như vậy, còn báo thù thì sao? Nhưng cậu cũng phải suy nghĩ kỹ xem có nên tin tưởng tôi hay không? Bởi vì nếu như cậu phản bội quốc hội rồi mà tôi lại không đem cậu điều đi, rất có thể cậu sẽ bị trừng phạt nặng.” Nói xong anh cười, mà Hân Hân thì cảm thấy, người đàn ông này thật ra rất xấu, đùa giỡn người ta mà mặt còn không nháy chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tinh Tước

Edit: Vịt

Beta: Tiểu Tuyền

Klee Liya nhìn anh, bỗng nhiên liên động thủ

Hân Hân vốn nằm ở trong ngực của Cesar vô cùng thoải mái, nhưng không nghĩ tới hai vị này nói động thủ liên động thủ, trong lòng không khỏi khẩn trương một trận.

Nhưng Cesar ngay cả động cũng không động, chỉ một cái tay đã đỡ được toàn bộ công kích của anh ta, theo cánh tay vung lên, Klee Liya cũng bị đánh bay ra ngoài.

“Kém quá nhiều, rèn luyện quá ít rồi.” Anh không nhìn tới Klee Liya đang bò dậy, sau đó quay sang nói với Hân Hân: “Chúng ta cũng lên đường đi.”

Lên đường?

Sẽ không phải muốn đem cô ném vào trong đám sao băng chứ?

Hiện tại Hân Hân chỉ có thể đi theo anh thôi, nhưng cũng may là cô rất tín nhiệm Cesar. Huống chi hai người giống như đi ra ngoài hẹn hò vậy, còn tay kéo tay.

Thiếu nữ rất dễ dàng suy nghĩ nhiều, nhất là những cô gái hoàn toàn chưa trải qua yêu đương.

Bọn họ cùng nhau ngồi vào trong một phi thuyền nho nhỏ, cũng không thể nói là nhỏ, chẳng qua so với chiến hạm thì tinh xảo hơn.

Cesar lại để cho cô ngồi ở chủ vị, sau đó nói “Em tới mở cửa đi.”

“Số 78 không biết khởi động mô hình phi thuyền nhỏ.” Muốn chơi cô sao?

Cesar đem cô kéo xuống để cho cô ngồi ở trên đùi mình, cười nói: “Không sao, rất đơn giản.” Anh nắm tay cô khởi động phi thuyền, sau đó đếm ngược chừng mười giây rồi thoát khỏi chiến hạm bay về đám sao băng.

Một khắc bọn họ bay ra còn thấy một người máy bạn đời bị bỏ vào trong một phi thuyền nhỏ ném ra bên ngoài, tiếp theo liền bị ngôi sao băng đụng vào, chỉ hai giây là nát bầy, trong không trung có vô số linh kiện bay ra, bồng bềnh theo sao băng.

Không được, phi thuyền này mà xông vào đó rất dễ dàng bị đánh bay đi.

Nhưng hiện tại cô lại không thể nhắm mắt, chỉ có thể theo lời Cesar loay hoay yên lặng khởi động mô hình phi thuyền nhỏ xuyên qua giữa đám sao băng.

Thật ra thì Cesar là một người rất nghiêm cẩn, loại tình huống tùy ý mạo hiểm này không xuất hiện nhiều, tất nhiên là trong lòng anh phải hoàn toàn nắm chặt, nếu không thì sẽ không chơi đùa như vậy.

Cảm thấy người máy trong tay dường như có chút cứng nhắc, hẳn là cô đang sợ, người máy thì làm sao lại biết sợ chứ ? Dù anh biết rõ điểm này nhưng vẫn cho rằng biểu hiện của cô là đang sợ, vì vậy nói : “Thời điểm tôi mười hai tuổi lần đầu tiên thấy đám sao băng này, khi đó cha tôi, là Đại Thống Soái tiền nhiệm đã ném tôi vào đó để tự sinh tự diệt, vừa mới bắt đầu cũng khẩn trương sợ hãi, nhưng càng về sau lại càng phát hiện ra vũ trụ rất là kỳ diệu.”

Hân Hân không hiểu rõ cuộc anh muốn nói cái gì, nhưng khi phi thuyền xuyên qua đám sao băng xong liền thấy được một khung cảnh xinh đẹp như giả tưởng vậy.

Trước mặt là một mảnh vòng xuyên màu vàng kim, một vòng rồi lại một vòng hết sức xinh đẹp, mà tạo thành những vòng sáng này chính là một chút ánh sáng vàng kim lấp lánh, cô không biết thứ sáng lên kia là cái gì, nhưng nó so với sao trên trời còn muốn phát sáng hơn một chút, ánh sáng trong nháy mắt còn giống như đặc biệt tinh nghịch đáng yêu,

Cesar kéo tay cô xuống, để cho phi thuyền bồng bềnh ở trong vòng sáng

Hoàn toàn khác hẳn với thời điểm khẩn trương ở giữa đám sao băng, bọn họ giống như là đến một thế giới khác vậy, hơn nữa còn là thế giới vô cùng an tĩnh.

Cesar nằm ngửa người ở trên ghế, nhìn từng điểm sáng hiện ra ở chớp phi thuyền nói: “Đây là Tinh tước, chỉ có những người đã có kinh nghiệm ở trong đám sao băng mới có thể nhìn thấy được cảnh đẹp này.” Anh vốn trong lúc bất chợt mới nghĩ tới chuyện này, trước kia cũng chỉ một mình mình tới xem, lần này có cơ hội nên muốn mang cô tới xem một chút, nhưng anh cũng biết rõ, người máy chắc không biết thưởng thức cảnh đẹp này.

Nhưng mà khi anh ngắm đến vẻ mặt của số 78 thì sợ ngây người, miệng nhỏ của cô khẽ mở ra, cố gắng ngẩng đầu nhìn ánh sao Tinh tước ở phía bên ngoài, vẻ mặt rất là say mê, giống như bị cảnh đẹp ở bên ngoài hút đi linh hồn vậy

Linh hồn?

Người máy tại sao có thể có linh hồn?

Nhưng biểu hiện của cô chứng minh, cô là có linh hồn .

Trước kia đã từng xem qua một chút nội dung của mấy vở kịch, ở đó luôn diễn những người đàn ông với kịch bản tưởng tượng, nội dung hơn phân nửa là mong một ngày nào đó bởi vì lí do ngoài ý muốn nào đó mà người máy bạn đời bên cạnh anh ta liền có tình cảm, hơn nữa toàn tâm toàn ý yêu thương anh ta, cuối cùng sẽ vì anh mà bị thương chết đi

Lúc ấy anh cho rằng đó là chuyện không thể tưởng tượng nổi , bởi vì người máy chính là người máy mà thôi.

Nhưng khi anh nhìn thấy người máy của mình có thể thưởng thức được cảnh đẹp ngoài vũ trụ thì anh vẫn có chút hi vọng, hi vọng cô cùng với những người máy bạn đời ở trong nội dung của mấy vở kịch kia đều có tình cảm của mình, hơn nữa còn yêu mình.

Nghĩ tới đây ngay cả chính anh đều khinh bỉ bản thân mình, đó chẳng qua là kết quả của ảo tưởng, cho dù bởi vì trình tự của cô rối loạn mà trong lúc nhất thời không giống với những người khác, nhưng một thời gian sau cô sẽ vì vậy mà hỏng mất, hoặc là cô căn bản không biết mình đang làm cái gì.

“A. Có viên động đây.” bất chợt người máy của anh tự phát mở miệng nói.

“Ừ. Ừ?” Cesar nhìn thoáng qua ngôi sao đang động kia liền giải thích : “Trong những vòng tinh tước này đều có lực hút nhất định, có vài viên sao băng bên trong chứa kim loại, cho nên bị lực hút bay tới bay lui.”

“Thì ra là như vậy, viên này màu sắc không giống bình thường.” Dường như đối với cái gì cô đều tò mò.

Cesar cũng không giải thích nữa, chỉ hoài nghi nhìn cô. Cô như vậy căn bản là biểu hiện của một con người, nhưng không thể nào, phụ nữ loài người đã sớm biến mất rồi, các cô hiện tại chẳng qua là người máy cao cấp mà quốc hội nghiên cứu ra, trí lực thoái hóa tương đối nghiêm trọng.

Lúc này Hân Hân rất muốn hát một khúc hát ngôi sao lấp lánh, bởi vì kỳ cảnh trên bầu trời làm cho cô trong lúc nhất thời quên mất mình ở nơi nào, mất đi thứ gì cùng với có được thứ gì.

Cesar đã bị hoàn toàn hấp dẫn bởi biểu hiện biến hóa kia của cô, đã không biết tại sao mình lại nghiêm túc nhìn cô như thế, cho tới khi Calvin liên lạc tới nói: “Thưa ngài, chiến hạm lập tức sẽ phải tiến hành bước nhảy không gian rồi.” Anh ta muốn cùng với người máy kia ở trong tinh tước bồng bềnh tới già hay sao?

Cesar ngăn ra, không ngờ anh lại quên mất thời gian. Trừ thời điểm vừa mới lần đầu đi nhìn tinh tước, ánh mắt của anh vẫn không rời khỏi gương mặt của số 78.

Loại biểu hiện này thật sự rất lúng túng, anh điều chỉnh ghế ngồi nói: “Chúng ta đi trở về.”

Chiến hạm đã xuyên qua đám sao băng, bọn họ cũng không cần phải mạo hiểm quay trở về trên chiến hạm.

Từ khi trở lại chiến hạm mọi người đã cảm thấy Đại Thống Soái của bọn họ có điểm gì là lạ, vẻ mặt vẫn lạnh lùng nhưng ánh mắt nhìn có chút ngốc nghếch.

Calvin tự động não nghĩ Đại Thống Soái bọn họ muốn làm chút gì đó với số 78, đáng tiếc bởi vì đối phương có chương trình hoặc là linh kiện có vấn đề nên gặp phải khó khăn rồi, vì vậy mới phải mang một loại vỏ bọc bí mật như vậy mà đi về, thậm chí sau đó cũng không có gọi số 78 tới ở bên người nữa.

Hân Hân cũng cảm thấy kỳ quái, tạo sao một người đang tốt lành, lúc đi ra ngoài thoát nhìn còn mang theo chút vô lại, vậy mà sau khi trở về thì cả người giống như ngọc rồi?

Lại nói cô cũng có chút ngọc, đại khái là bởi vì cảnh đẹp của tinh tước, lúc ấy thật làm cho toàn bộ hô hấp đều đình chỉ rồi, đáng tiếc trong tay không có điện thoại di động.

Lúc này người ta đã không dùng đi động nữa, bọn họ có đồng hồ, các loại máy truyền tin có hàng loạt các chức năng, nhưng khi đó cũng không thấy Đại Thống Soái chụp được cảnh đẹp nào, nghĩ tới cũng có chút tiếc hận.

Cho tới thời điểm ăn cơm tối Đại Thống Soái Cesar mới giống như khôi phục lại bình thường, tìm hỏi Calvin: “Calvin, cậu cảm thấy số 78 cùng những người máy khác có gì khác nhau?”

Ai nha, cho dù là vấn đề này có muốn hỏi thì cũng phải đợi cho bản thân cô không có ở đây đã, Hân Hân bị làm cho sợ tới mức tim đập chậm nửa nhịp, vênh tai lên nghe bọn họ nói chuyện nhưng vẫn cố gắng duy trì giữ vững vẻ mặt không thay đổi.

Cô cảm giác được Calvin nhìn mình, sau đó mới nói: “Có thể là bởi vì chương trình bị rối loạn nên so với những người máy khác, cô ấy ngọc hơn rất nhiều.”

Phốc! Hân Hân thiếu chút nữa không phun một ngụm máu lên người Calvin, anh mới ngọc, cả nhà anh đều ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Trở Về Phủ Thống Soái

Quan trọng nhất chính là Đại Thống Soái Cesar lại mang khuôn mặt tán đồng, điều này làm cho cô thiếu chút nữa khóc ròng bỏ chạy, đời người chính là có đủ loại hiểu lầm kỳ diệu a.

Tại sao những người đàn ông này lại không thể đem cô hướng về phía phương diện nữ giới để suy nghĩ chứ? Cô không giống phụ nữ tới vậy sao ?

Cho dù Hân Hân có mười vạn phần không muốn bị vạch trần bí mật của mình, nhưng bị hiểu lầm như vậy, khiến trong lòng khó tránh khỏi sinh ra cảm giác chờ đợi, có một ngày cô trở thành phụ nữ, nhất định sẽ khiến cho các người đẹp mặt mà đẹp bỏ loại ý nghĩ này.

Nhưng cô cũng biết loại suy nghĩ này không thực tế, đến lúc đó sợ rằng người thực sự bị đẹp mặt chính là cô.

Bỏ qua những thứ tâm tư lộn xộn này, cô chú ý tới một điều, đó là Cesar nghĩ rằng cô khác hẳn những người máy khác, vậy có phải là gần giống người bình thường hay không? Ánh mắt cô nhìn Đại Thống Soái Cesar, khiến Calvin chú ý tới. Ở trong nháy mắt anh cũng cảm thấy người máy này quả thật là khác biệt.

Chẳng qua là rất nhanh, số 78 liền biến thành một người máy ngoan ngoãn, ánh mắt tràn đầy ôn nhu vừa rồi tựa như ảo giác.

Trải qua cuộc sống sinh hoạt run như cây sậy ở trên chiến hạm, rốt cục cũng trở lại phủ Đại Thống Soái, mà Cesar vừa trở lại liền định tội danh cho đám người quốc hội an bài là làm trận bỏ chạy, hơn nữa còn có căn cứ chính xác, làm dâng lên một phong trào phản đối nghị viện hàng loạt. Cuối cùng vẫn là các nghị viên lần lượt tới phủ thống soái thỏa hiệp, nói ra rằng sau này sẽ tận lực không quấy nhiễu tới chuyện riêng của anh ta nữa, mới có thể cho qua được chuyện này.

Hiện tại quần áo mà Hân Hân tắm rửa thay, không có mười bộ cũng có tám bộ, thậm chí có khuynh hướng càng ngày càng nhiều, vì thế Calvin đề nghị an bài cho cô một mình một gian phòng để nạp điện, bên trong còn có thể để một chút đồ đạc của cô

Cesar vung tay lên đồng ý, Hân Hân di chuyển phát hiện, sau này cô tới ở rốt cục cũng có một gian phòng thuộc về riêng mình, tuy nói không lớn lắm nhưng nếu chỉ để quần áo cùng với nghỉ ngơi thì cũng đủ rồi, khuyết điểm duy nhất là không có giường mà chỉ có cái ghế.

Người máy nạp điện tư thế gì cũng có, nhưng chủ yếu nhất là tư thế ngồi.

Công việc của Hân Hân chịu trách nhiệm vẫn là làm cơm canh cho Đại Thống Soái như cũ, kể từ khi tới hành tinh côn trùng, sau khi trở về cô liền có thêm một hạng mục công việc là hôn môi.

Vị Đại Thống Soái này giống như là đứa trẻ mới nhận được thức ăn mới mẻ, thời điểm chỉ có hai người ở chung một chỗ thì lập tức hóa thân làm sói, hơn nữa kỹ thuật lại càng làm càng tốt, thường làm cho cô nghĩ tới việc trực tiếp đẩy ngã anh ta làm một lần vận động không hài hòa cho rồi, cứ mãi hôn

ngoài miệng mà trên tay thì vuốt khắp người, hành vi này quá tra tấn người khác rồi.

Cesar đại khái cũng cảm thấy như vậy, anh vẫn cảm giác, cảm thấy mình hẳn nên càng tiến thêm một bước, nếu không cho dù là thời điểm bận rộn công việc thì trong đầu tất cả cũng đều là cô.

Hôm nay anh rốt cục cũng được ăn hết một lần, nhìn một chút người máy ngã xuống giường mà vẫn chưa dậy được kia, cô thật sự là rất câu hồn người, thoát nhìn giống như người bình thường, vừa thờ đốc lại vừa có bộ dáng hư thoát. Calvin nói người máy bầu bạn là mô phỏng siêu chân thật, các cô có thể bất chước bất kỳ phản ứng nào của phụ nữ khi ở chung với đàn ông, đó là vì có thể dễ dàng hấp dẫn đàn ông tốt hơn.

Thật sự là anh đã bị hấp dẫn, nhất là ánh mắt mị nhân như tơ khi cô ngẩng đầu.

Không chịu được, anh gửi tin tức cho Calvin, trong âm thanh còn có chút bá đạo “Này, đàn ông và phụ nữ hôn xong thì phải làm gì tôi đều biết, nhưng mà phải làm như thế nào?”

Khụ khụ khụ.

Hân Hân ở trên giường sớm đã bị anh làm cho không còn sức lực nào, nghe anh nói những lời này thì sợ tới mức ho khù khụ, sau đó đem mặt chôn xuống, nhưng lại muốn nghe.

Calvin đã biết sớm muộn gì anh cũng sẽ hỏi, thời đại này đàn ông có chút bị kích, nhất là đàn ông không thú vị, bọn họ giống như không có cách nào có thể hưởng thụ được quá trình yêu đương, cho nên chức năng này cũng từ từ biến mất theo gen.

Tình huống của Đại Thống Soái có chút giống như yêu đương của loài người, nhưng bởi vì thời đại này đã không thịnh hành loại đồ vật này rồi, cho nên anh có chút mờ mịt, cái loại không biết yêu đương này, có lẽ phải thăng thăng một chút.

“Kênh Stars số mười.” Calvin nói.

Đại Thống Soái đối với kênh Stars không quá quen thuộc, anh cũng không thích xem mấy thứ như phim ảnh.

“Số 78 đi chuẩn bị cơm tối đi.” Hân Hân đứng lên, chân vẫn mềm nhũn khiến cho cơ thể như không còn sức, không nghĩ tới nụ hôn của anh có thể làm cho người ta có phản ứng lớn tới như vậy, sau khi rời khỏi đây, đầu tiên là phải đi về phòng sửa soạn lại.

Quá mất mặt, cô đem nguyên liệu đặt vào chậu rửa, bên trên mặt cũng nóng tới mức sắp nổ tung rồi, không thể như vậy được, nếu không rất dễ dàng bị anh ăn hết.

Ăn hết thật ra cũng không tệ, anh là người đàn ông rất tốt, hơn nữa nhìn tình huống thì hẳn còn là xử nam, chẳng qua khi nghĩ đến cái thân thể cường tráng siêu cấp cường giả kia, từng khối da thịt có sức lực mười phần, lúc ôm lấy mình đã cảm thấy khó chịu hít thở không thông rồi, nếu thật muốn làm chút chuyện gì thì cô còn có thể sống hay không đó mới là vấn đề.

Hẳn là không tới mức đó đi, chưa từng nghe nói có người phụ nữ nào lại bị ‘làm’ cho tới chết.

Nhưng nghĩ lại, đó là nhân loại ở địa cầu, hiện tại đã là thế giới tương lai, đàn ông đã biến dị, không biết chỗ đó có biến dị hay không?

Ai nha, quá hèn mọn rồi, tại sao mình có thể cả ngày nghĩ tới những chuyện này chứ? Dùng sức vỗ vỗ khuôn mặt đỏ bừng của mình, hít vào một hơi, sau đó mới đi ra bên ngoài.

Nhưng đi tới không được mười bước thì cô đã bị bắt cóc, cô chưa từng nghĩ tới ở trong phủ thống soái mình lại bị bắt cóc, loại sự thật này khiến cho người ta không thể tin được.

Bắt cóc cô là hai bộ robot, xem tình hình hẳn là robot thủ vệ, bọn họ đem cô kéo xuống dưới, phía dưới còn có người máy đem cô nhấc lên, ngay tại thời điểm đầu óc đang choáng váng thì cô bị đưa tới trước mặt một người.

Nơi này hẳn là vẫn đang ở trong phủ thống soái, bởi vì cô không thể nào bị mang ra ngoài được. Calvin đã từng nói, bất kể là người lợi hại tới mức nào cũng không thể đem một người hay một vật vô thanh vô tức rời khỏi phủ Đại Thống Soái.

Cô vẫn rất tin tưởng những người ở bên trong phủ Đại Thống Soái này, bao gồm cả Calvin.

“Đây chính là người máy mà khiến cho Đại Thống Soái phải mạo hiểm đi cứu về đúng không?” Một người đàn ông ngồi ngay ngắn ở chỗ đó, chỉ là một cái ghế băng sắt nhưng khi anh ta ngồi xuống trên mặt ghế, làm cho người ta cảm thấy nó tương đối xa hoa.

Vậy đại khái có liên quan với khí chất của người đàn ông này, anh ta có mái tóc dài màu trắng, thoát nhìn có hơi thờ quý tộc, chẳng qua không biết tại sao cô cảm thấy người đàn ông này có một chút giống với Đại Thống Soái, trừ màu tóc là khác.

“Tốt lắm, đem cô ta đập nát đi!” Anh nói ra một câu kia, hai người máy liền giơ tay đánh về phía cô.

Đây là nói giết người thì sẽ giết người hay sao ?

Hân Hân không muốn cứ chết như vậy, trong lúc bất chợt cô liền chạy trốn ra ngoài, nhưng động tác của cô chậm không có khả năng giống như những

người máy có hành động vừa nhanh lại vừa kiên quyết.

Nhưng cô cũng có kỹ năng thoát thân, trực tiếp gọi robot chiến đấu mang theo người ra ngoài, bởi vì chủ ngân gặp nguy hiểm nên robot chiến đấu lựa chọn hình thức thứ hai để khởi động, trực tiếp đem người bao tròn lại ngăn cản công kích ở phái ngoài.

Khi robot bình thường gọi Robot chiến đấu hình người ra nhất định phải được sự đồng ý của chủ nhân, cho nên khi cô làm động tác này thì đàn ông tóc bạc kia căn bản không có nghĩ đến, trong lúc nhất thời anh ta giật mình một chút.

Không ngờ cô lại gọi robot chiến đấu ra dù không phải ở khu vực chiến đấu, bản thân mình lại mang theo chiếc nhẫn quản chế toàn bộ người máy trên tinh cầu này, nhưng cô ta chẳng những phản kháng còn làm ra hành động phi pháp như vậy, đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra?

Chương trình rối loạn cũng không thể ngay cả phép tắc cơ bản của người máy đều không tuân thủ? Hoặc là, hành động này là do người đàn ông kia ra lệnh? Anh ta thật quá làm loạn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Robot Chiến Đấu

Chỗ thế này mặc dù rộng rãi nhưng dùng robot chiến đấu vẫn không khôn ngoan, bởi vì căn bản không thể thi triển ra được, có thể do người máy gọi ra nên khác hơn, cô ta rõ ràng là kháng lệnh.

Chỉ thấy người đàn ông kia vung tay lên, mười mấy người máy liền lao tới cùng nhào về phía Hân Hân.

Hân Hân đối với thao tác điều khiển robot cũng đã có chút lòng tin rồi, mà chủ yếu lại là người máy cho nên cô cũng không có lòng thương tiếc, dù sao bọn họ cũng không biết đau.

Vung tay đề xuống một cái, một cước liền đá bay một tên.

Lúc này Geer đã hoàn toàn giật mình, nếu nói cô gọi robot hình người ra để bảo vệ tính mạng của mình thì có thể lý giải, nhưng cô có thể hướng về phía người máy thủ vệ của phủ Đại Thống Soái mà động thủ, điều này cũng thật sự làm cho người ta kinh ngạc.

“Không tệ, xem cô được huấn luyện thành người máy lợi hại thế nào?” Geer đứng lên, vung tay lên ra lệnh những người máy kia mau tránh ra, sau đó liền gọi robot biến hình của mình ra ngoài.

Nếu anh ta đứng ra dạy dỗ vậy thì phải đánh một trận rồi

Hân Hân không nghĩ tới anh ta lại gọi robot của mình ra, trong lúc nhất thời liền có chút hoảng loạn rồi, nhưng cô lại âm thầm cắn môi dưới, trong khoảng thời gian này mình vẫn đi theo bên cạnh Cesar, cảm giác kiêu ngạo bẩm sinh của anh cũng lây truyền sang cô. Hơn nữa anh đối với cô tương đối dễ tha thứ, điều này làm cho cô cảm thấy, cho dù mình có làm hơi quá mức một chút thì cũng sẽ không bị xử phạt, huống chi là để bảo vệ tính mạng.

Cho nên cô không có lui về phía sau.

Tập trung tinh thần lực điều khiển robot so sánh với động tác của người máy thì nhanh hơn, mặc dù cô lấy ra được súng laser nhưng lại không ngắm được.

Trong lúc này bản thân cô cũng bị đánh mấy cái, mặc dù không có bị thương nhưng bộ ngực lại bị chấn động không ngừng phập phồng, trong lúc này bỗng có cái gì đó rơi xuống, vừa nhìn lại hóa ra là trần nhà không biết thuộc chất liệu gỗ gì từ trên đầu rơi xuống, trong mắt cô lóe sáng liền trốn sang một bên, hướng lên bắn ra súng laser, cho tới khi nhìn thấy trúng thì liền ra sức vừa nhảy lên, trực tiếp dùng robot vọt tới trần nhà.

Uỳnh một tiếng, cô phá vỡ trần nhà mà nhảy ra ngoài, lại nhìn bốn phía thì ra là nơi đình viện trông cổ của phủ thống soái.

Con robot màu trắng kia cũng chui từ dưới đất chui lên, nó ở trên không trung quay một vòng liền hạ cánh nhào về phía Hân Hân. Hân Hân cau mày, mình thật vất vả và nhảy lên thế nhưng anh ta còn nhảy cao hơn mình nhiều như vậy, một cước này còn không đem mình đá về lòng đất sao?

Cô mới không muốn trở về, nhưng ở trên không trung cũng không thể nào mượn lực được, nhớ tới Cesar từng nói qua với cô, con robot này của cô còn có một chức năng, chính là từ bỏ hai chân sau còn có một ống phun khí có thể đem cô cấp tốc vọt về một hướng, đây là kỹ thuật quan trọng dùng để chạy trốn.

Hân Hân không cách nào biết cái này có thể xông lên được bao xa, chỉ chủ động tìm được kỹ năng này, bỏ đi hai chân robot sau đó đem phương hướng nhắm ngay về phía phủ thống soái – bắn.

Chỉ cần đi vào bên trong thì cô liền an toàn, bị thương hay thế nào cũng bất chấp rồi.

Về, cô choáng váng đầu hoa mắt không biết va chạm này mình sẽ có hình dạng như thế nào.

Nhưng trong bất chợt mình được một trường lực cực kỳ âm áp cùng to lớn vây quanh, lại không chút thương tổn mà từ từ hạ xuống.

Mở mắt ra, nhìn thấy Đại Thống Soái Cesar đứng phía trước, tóc đen đang tung bay, cả người được bao phủ một tầng ánh sáng màu đen, đây chính là tinh thần lực của anh ư, anh không có mặc robot hình người vào nên không chút lựa chọn buông tinh thần lực ra để cứu mình, trong lòng của cô vạn phần cảm động, cảm thấy người đàn ông này thật lòng đáng giá để yêu.

Hân Hân không phải là người nơi này, nhưng cô biết rõ nếu như không cần robot mà muốn phóng ra tinh thần lực thì sẽ vô cùng hao tâm tổn sức, cô có chút đau lòng anh, nên tự mình nghĩ biện pháp dùng hai tay ổn định lại thân hình.

Cesar thấy cô an toàn liền đem ánh mắt chuyển hướng về phía robot màu trắng kia, lạnh lùng nói: “Geer, ai cho phép anh làm loạn ở trong nhà của tôi.”

Geer hạ xuống, thu robot lại, cười nói: “Chẳng qua là chơi đùa một chút thôi, không cần phải nói chuyện nghiêm túc như vậy, vốn tưởng rằng khi anh có kinh nghiệm tình dục rồi sẽ biến thành ôn nhu một chút, thật không ngờ vẫn hoàn toàn không có thay đổi.”

Cesar bước lên hai bước là phải động thủ rồi, nhưng Geer lại nói: “Anh nên biết, tinh thần lực của anh cũng gần như hao hết rồi, vào lúc này mà đánh nhau với tôi là có chút không khôn ngoan. A.” Lời nói còn chưa dứt thì bản thân mình đã bị Đại Thống Soái Cesar đá một cước trúng bụng, anh ta không nghĩ tới động tác của Cesar lại nhanh tới như vậy, nên một chút phòng bị cũng không có, chỉ quát to một tiếng rồi ngã văng ra ngoài.

Cesar cười lạnh, nói: “Đối phó với anh không cần dùng tới tinh thần lực cũng được.” Bỏ đi tinh thần lực cường đại thì anh ở trên Stars này vẫn khó tìm được đối thủ.

Geer bò dậy, vuốt vuốt lại chỗ bị anh đánh.

Vừa rồi Hân Hân đã từ trong robot đi ra, thu nó lại đứng một bên khần trương nhìn bọn họ vật lộn.

Trước kia xem ở trong phim võ hiệp, cảm thấy động tác bay tới bay lui có kinh lực cực kỳ đáng sợ dường như làm cho người ta hoa mắt hỗn loạn, nhưng cô biết đây không phải là thật, chỉ cho là náo nhiệt để xem, nhưng hiện tại trước mắt có biểu diễn kỹ thuật đánh lộn chân chân thật thật, cô thấy vậy khiến cảm thiếu chút nữa là rơi trên mặt đất.

Cô vốn lo lắng cho Cesar, nhưng qua thật lâu thấy người bị thương nhiều nhất vẫn là người có tên Geer kia, mà Cesar mặc dù cũng có bị thương nhưng nhìn qua lại không nặng.

Vào lúc này Calvin cũng đi ra, trong tay đẩy một chiếc xe giống như xe lăn, anh đem xe hướng về phía trước đá một cái, xe kia đã bị anh đá tới giữa trận.

Cũng cùng lúc, Cesar giống như đột nhiên phát uy, một phát bắt được Geer đánh mạnh một trận, cho tới khi đánh anh ta ngã ở trên ghế, sau đó cơ quan trong ghế hoàn toàn đem anh trôi lại.

Chẳng biết tại sao Hân Hân cảm thấy tình huống như thế hình như đã gặp được ở nơi nào rồi, cũng không rõ ràng lắm vì sao những đàn ông ở chung một chỗ luôn thích đánh tới đấm đi, thuận tiện còn liên lụy tới người phụ nữ của mình.

Cesar hướng về phía Geer cười lạnh, đưa tay nắm được cằm của anh hướng về phía trước vừa nhấc một cái, từ trên cao nhìn xuống nói: “Lần sau còn dám đụng tới đồ trong phủ thống soái của tôi, thì sẽ giam cậu mười năm.”

Calvin nói: “Người đâu, đem Geer đưa tới địa lao đi, không được tùy tiện thả ra.”

Thì ra Geer này là phạm nhân ở trong phủ Đại Thống Soái, đang lúc suy nghĩ thì lại nghe Geer cười nói với Cesar: “Tôi sẽ còn trở lại.”

Phì, Hân Hân nhất thời không nhịn được cười một tiếng, nhưng lập tức nghĩ tới thân phận của mình liền dừng lại, cô thấy đàn ông quý tộc tóc trắng kia, làm sao cũng không các nào liên tưởng cùng với lão sói xám được, nhưng anh ta càng nói như vậy lại càng có cảm giác buồn cười.

Tất nhiên những người ở đây cũng đã sớm không biết chuyện chú dê vui vẻ cùng với lão sói xám là vật gì rồi, cho dù cô đem truyện cười này nói ra thì cũng không có ai tin.

Cô cho là nụ cười của mình rất bí ẩn, tuy nhiên lại không biết là đã bị Calvin chú ý tới, chẳng qua anh suy nghĩ lại, chương trình của người máy này quả nhiên là bị lỗi rồi, không biết cô còn có thể kiên trì trong bao lâu, hy vọng là có thể đợi tới khi người phụ nữ nhân bản trưởng thành, thống soái lớn như vậy cũng đúng lúc chiếm được huấn luyện căn bản, đến lúc đó có thể biết làm sao để cho phụ nữ vui vẻ, cũng làm cho người máy sớm ngày đem gen của mình truyền xuống.

Cesar thấy Geer bị đẩy đi xuống liền quay người trở về, nhìn thoáng qua Hân Hân nói: “Giao robot ra đây để bọn họ đi tu sửa lại.”

Hân Hân đem robot giao ra, những người làm cơ khí liền cầm đi sửa chữa,

Calvin nói: “Vết thương của ngài?”

Cesar nói: “Cầm hòm thuốc đưa cho số 78.”

Không ngờ anh lại tính toán để cho số 78 giúp anh băng bó, không cần người khác chăm sóc. Calvin gật đầu một cái, để cho bọn họ một mình chung đụng đi.

Hân Hân không có bị thương, cô đưa Cesar đến gian phòng, thấy khoe miệng anh có chút bầm xanh thì lấy thuốc ở trong hòm thuốc nhỏ vài giọt lên ngón tay rồi hướng về phía thương thế của anh bôi lên.

Ngón tay đang kề tới Cesar thì hai người đồng thời cũng đều ngẩn ra, khi Hân Hân thay anh xoa nơi bị thương ở lưng thì lúc này Cesar tự giác có chút khân trương, anh tiện tay mở máy tính thông minh chọn kênh Stars số mười.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Kênh 10 Cái Đầu Nhà Anh

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Hân Hân vốn đang dịu dàng nghiêm túc bôi thuốc cho anh ta, nhưng tai lại nghe thấy âm thanh không hài hòa lắm, lòng giật thót, ngẩng đầu lên thì thấy một nam một nữ xuất hiện trong hình ảnh lập thể có tính chân thực hơn 3D, nam nắm chặt chân dài của nữ, vừa làm động tác vừa giải thích cho mọi người nghe đó là gì, phải chơi đùa thế nào mới có thể trở thành một người đàn ông thực thụ.

Phụt!

Cái này không giống như tivi, tivi mà tự mình xem còn đỏ mặt tím đập nữa là, huống chi bên cạnh còn có một người đàn ông mà mình nhìn kỹ đều khá hài lòng, hơn nữa lại trong tình huống như vậy, trời ạ, sét đến đánh cô đi!

Thì ra kênh 10 này là kênh người lớn, Cesar sờ cảm hoàn toàn không nghĩ rằng người máy đứng phía sau sẽ có cử động xấu hổ gì. Người máy sao lại xấu hổ chứ?

Nhưng mà kênh này và tiết mục này đúng hợp ý anh ta, nhìn nữ người máy trên đó thì anh ta vô cảm, nhưng nghĩ đến số 78 thì cảm giác sẽ là dấu tích.

Cổ họng anh giật giật nói: “Cô nằm ở trên giường, chúng ta làm theo.....”

Làm theo cái đầu nhà anh, lần đầu tiên Hân Hân có xung động muốn đập bẹp người đàn ông này. Cô nóng nảy suýt thì bật khóc, nếu bình thường anh làm thì cứ làm đi, nhưng lại đưa ra yêu cầu vào lúc này, da mặt cô dày cỡ nào mới có thể đồng ý?

“Tôi..... Làm làm.....” Hân Hân sốt ruột nên nói không rõ.

Nhưng cô lại khiến Cesar hiểu lầm, anh đứng bật lên, hai tay nắm chặt lấy bả vai cô, mặt hơi ửng đỏ, đôi mắt màu vàng lóe ra ánh sáng đáng sợ, nói: “Thế làm đi.....”

“Tôi đi làm bữa ăn khuya.....” hic hic, xen lẫn tia nước nỡ, Hân Hân roi lệ chạy ra khỏi phòng của đại thống soái, chỉ bỏ lại anh mang về im lặng, nhớ rằng hình như mình không sai bảo cô đi làm bữa ăn khuya mà, chương trình của số 78 này có phải đã rối loạn hết rồi không?

Hân Hân quả thật đang rối loạn, thậm chí lúc xắt rau còn bị đứt tay. Máu chảy ra ngoài, cô cuống quýt tìm hòm thuốc dự bị, lấy thuốc dán dán vào. Không thể để cho bọn họ phát hiện mình đang chảy máu, thế thì phiền to. Làm xong bữa ăn khuya rồi nhưng làm sao để bụng qua là chuyện rất nhọc nhằn, rồi rằm một lúc, bụng lại đau đốn, cô tưởng là phản ứng sinh lý, cho nên vọt vào nhà cầu.

Nhưng đi vào thì lại hết chỗ nói rồi, không ngờ đi cả của mình tới (ý là kinh nguyệt đến).

Tới đây đã hơn hai tháng, cô vẫn quên mình còn có chức năng của con gái này. Lúc này bị thì làm thế nào, quan trọng là cô không có đồ to lớn như băng vệ sinh.

Không có cách nào, cô xé một miếng to từ quần áo cũ để dùng.

May mà trước giờ cô không có tật đau bụng khi đến tháng, cho nên rửa tay xong thì bụng bữa ăn khuya vào phòng của đại thống soái. Còn chưa chờ

anh mở miệng, cô lập tức nói “Số 78 muốn đi nạp điện xin chủ nhân cho phép.”

Quả nhiên thấy đại thống soái Cesar ngỡ ngàng một chút, anh vốn đã hơi quên rằng số 78 là một người máy rồi, lúc này bị cô nhắc nhở thì nhiệt tình vừa rồi cũng tiêu tan hơn nửa, liền nói: “Đi đi!” Vốn đang mong đợi cô quay về cùng mình xem kênh 10, nhưng người ta quay về lại muốn đi nạp điện anh có cách gì nữa?

Cũng không thể nhìn cô hết điện ngã xuống giường, Cesar đành phải thả đi, chờ người đi rồi thì anh cũng tắt máy điện toán thông minh. Số 78 không có mặt, tự mình nhìn học cũng vô ích.

Bạn nhỏ của anh vừa rồi còn hùng dũng ngẩng cao đầu, giờ thấy người đi một cái liền rũ xuống rồi. Đành phải tắm rửa ngủ, vì buổi tối người ta nạp điện nên không về.

Trong phòng không có người máy phát ra tiếng hít thở kia thì mình thậm chí thấy cô đơn rồi, thật vất vả mới ngủ thiếp đi, không ngờ hôm sau người máy kia còn dự định nạp điện vào buổi tối. Mà anh bận rộn, ban ngày không gặp được cô vài lần chỉ muốn đến tối ôn tồn với cô một lát mà cô lại phải nạp điện.

Đại thống soái không vui, cảm thấy dường như số 78 muốn trốn tránh mình. Một người máy sao lại trốn tránh chủ nhân của mình chứ? Anh nhanh chóng cảm thấy đó là ảo giác.

Việc của một tinh cầu đã rất nhiều, huống chi Cesar sở hữu không chỉ một tinh cầu. Lại sắp tới ngày khai giảng trường sĩ quan, hàng năm anh đều phải tự mình ra mặt chọn người, năm nay cũng không ngoại lệ. Đã có mấy nghìn người đăng ký, chủng tộc cũng khác nhau.

Để chọn ra những người không chế quân đội toàn bộ các hành tinh, anh nhất định phải đích thân làm, nếu không sao biết dùng phương pháp nào để thu phục một tướng quân trung thành với bản thân mình chứ!

Cho nên hai ngày này anh toàn ăn cơm trong phòng làm việc, tầng ba phủ của đại thống soái chính là chỗ làm việc của anh.

Ngồi đã lâu, anh ưng ý năm người trong khóa này, nhưng mà còn chưa biết sức chịu đựng của bọn họ như thế nào, những điều này phải đích thân đi dò xét.

Mất thấy không còn sớm cô cũng nên tới rồi, đang suy nghĩ thì cửa mở ra, số 78 mặc một bộ váy dài màu trắng đến. Hai ngày nay dường như cô rất thích mặc váy, thật ra thì anh rất thích nhìn hai chân cô, cảm thấy trắng trắng mềm mềm sờ nhất định thoải mái.

Cô để thức ăn lên trên bàn, thấy anh đi tới thì vội lùi lại hai bước. Chu kỳ của mình là năm ngày, hôm qua và hôm nay là ngày mất máu nhiều nhất, dữ nhất! Thình thoảng bản thân mình còn nghĩ thấy mùi máu tươi, lại càng không kể đến đại thống soái rồi.

“Hôm nay muộn.” Anh ngồi xuống, vừa ăn một ngụm liền cau mày nói: “Tại sao, hai ngày này mùi trên người cô khang khác, giống giống mùi sắt rỉ, có phải là bị rỉ sau khi bị ầm không? Không đúng, cô không phải là đột người máy ban đầu rồi, trên người không nên có mùi sắt rỉ mới phải.”

Á.....

Hân Hân hết chỗ nói rồi, đó mới không phải là mùi sắt rỉ mà là mùi máu tươi, lúc nào đại thống soái ngài phản ứng chậm như vậy rồi. May mà cô đã sớm nghĩ kỹ biện pháp, liền nói: “Máu động vật chứa dinh dưỡng phong phú, mấy ngày qua tôi tăng thêm món máu đông lạnh và máu luộc trong thức ăn của ngài, lúc xử lý thì dính vào người một ít.”

Đại thống soái biết mình rất thánh mũi, cho nên không nghĩ kỹ liền tin.

Người máy sẽ không nói láo, cho nên anh căn bản cũng không hề hoài nghi cô.

Hân Hân thấy anh không nói thì thở phào nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó đại thống soái lại hỏi: “Tối nay cô còn nạp điện ư, ban ngày đã làm cái gì?”

“Luyện tập robot chiến đấu, đã sửa xong mang về rồi.” Lấy cớ nhất định phải suy nghĩ kỹ càng, ví dụ như hiện tại thì ăn chắc rồi.

Không ngờ cô còn tuân thủ mệnh lệnh luyện tập robot chiến đấu, nhưng nghĩ đến cảm giác ngày đó để bảo vệ mình cô đấu với Gale khiến anh cảm thấy rất hài lòng.

Có cảm giác đứa con mình dạy dỗ ra có thể đấu bại sư tử, nghe thấy cô vẫn đang luyện tập thì đã quên cô chỉ là một người máy, liền nói: “Thế thì luyện tập chăm chỉ vào, lần sau nếu như Gale muốn động vào cô thì cứ đánh mạnh cho tôi.”

“Vâng!” Đàn ông cuối cùng vẫn là đàn ông, nói bạo lực thật.

“Vậy tối nay.....” Đừng nạp điện nữa, anh đã tự mình xem kênh 10 mấy đêm rồi, cái gì nên học đều học rồi, trước kia anh học điều khiển robot chiến đấu cũng chưa từng nghiêm túc như thế.

“Ban ngày vẫn không có thời gian, buổi tối phải nạp điện.” Vừa đến tháng còn vừa phải nghĩ cách lừa gạt đại thống soái thật rất hao tâm tốn sức, cô cảm thấy gần đây mình chết nhiều tế bào não rồi.

“Thật là phiền, còn muốn cô xem kênh 10 với tôi, tiết mục đấy không xem một mình được.” Trong giọng nói của đại thống soái thậm chí có một tia buồn

bực.

Hân Hân tròn tròn cặp mắt, đỏ mặt mắng to trong lòng: kênh 10 cái đầu nhà anh!

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Quan Trọng

Một người đàn ông như anh nên đi tìm người máy bạn đời mà cùng xem kênh không hài hòa đó thì mới đúng, tại sao lại muốn tìm cô chứ?

Như vậy rất dễ dàng lau súng cướp cò, quan trọng là hiện tại cô còn chưa hết kỳ kinh, anh tích cực như thế tốt lắm sao?

Rõ ràng thoát nhìn một chết đi, còn nghĩ đến loại chuyện này, thực sự không sao chứ?

Dù sao cô cảm thấy như vậy không tốt, đàn ông khỏe mạnh nữa cũng không nên bất chấp thân thể của mình như thế, rõ ràng một còn ngày nào cũng tự mình giải quyết.

Nghĩ tới đây Hân Hân lại đỏ mặt, ngay sau đó bụng cũng đau đớn. Trong nháy mắt sắc mặt cô trắng bệch, mà người đàn ông trước giờ không để ý đến điều này lại chú ý tới.

Anh hỏi: “Cô sao thế, có phải chương trình lại xuất hiện trục trặc gì không.” Nếu không sao lại ảnh hưởng đến độ sáng bóng của da thế?

Hân Hân tự cắn đầu lưỡi mình, sau đó nói: “Chủ nhân, số 78 không có vấn đề gì.” Rất hiếm khi anh vừa ăn vừa nói chuyện với mình khi không có người ngoài, trước kia chuyện này tuyệt đối sẽ không xảy ra.

Thật vất vả đợi anh ăn xong đồ để thu dọn bộ đồ ăn, cô bung lên muốn đi, nhưng tay lại bị người khác đè xuống.

“Ngồi ở bên kia một lát.” Anh liếc mắt tới ghế ở bàn làm việc bên kia, sau đó còn mở máy tính thông minh ra, nói: “Cô có thể tùy ý đổi kênh mình thích.”

Đó là một cơ hội tốt, Hân Hân ngồi xuống. Cô cần gấp hiểu rõ nơi này, mà xem nội dung trong máy tính thông minh là thích hợp nhất.

Cô ngồi xuống thấy Cesar lại đi làm việc, máy tính thông minh chiếu chương trình khoa học kỹ thuật, kể về cấu tạo của chiến hạm loại nhỏ cao cấp. Chi chốc lát sau lại là quảng cáo, quảng cáo chiến hạm loại nhỏ.

Thì ra ở thời đại này có thể tùy tiện đi ra ngoài mạo hiểm, nhất là quý tộc và người có tiền, một số người trong bọn họ thích đi ra ngoài mạo hiểm, thế giới này không có phụ nữ để giải trí, chỉ có thể mạo hiểm thôi.

Cô không thích xem kênh này, nhẹ nhàng kéo đài điều khiển không gian máy tính thông minh trong suốt về cạnh mình. Nhờ tác dụng của bảng tên, cô nhận ra được chữ viết trên này, cho nên ngoại trừ kênh 10 thì cô có thể chuyển đến bất cứ kênh nào.

Kênh một đang chiếu câu chuyện về một người máy và chủ nhân của cô ấy, chuyện bọn họ làm nhiều nhất chính là ở trên giường.

Phụt, cái này và kênh 10 có gì khác nhau?

Nghe thấy tiếng, Cesar ngẩng đầu nhìn một cái, Hân Hân lập tức chọn kênh 2. Kênh này đang giới thiệu Trái đất, hiện tại tên của nó là khu bảo vệ địa cầu.

Hân là tiết mục du lịch, bởi vì nó chủ yếu giới thiệu mấy điểm thắng cảnh của Trái đất. Mặc dù lần trước cô đã đi đến rồi, nhưng vẫn cảm thấy trong lòng không quá dễ chịu.

Nhưng mà giữa tiết mục thuật lại cuộc chiến tranh giữa các hành tinh mạng tính hủy diệt mà trái đất đã trải qua, tuy rằng nhân loại trên trái đất thành công đuổi người ngoài hành tinh đi, nhưng ở đó loài người cũng không thể sống nổi nữa.

Cứ như vậy nhân loại trên trái đất chuyển ra khỏi hành tinh mẹ, nơi đó trở thành khu bảo vệ. Cho tới giờ, nó bị dùng làm tuyến cung cấp thực phẩm cho hành tinh khác, những đồ mà họ tin dùng hơn một nửa đều xuất xứ từ đó.

Khó trách không khác gì lúc trước, thì ra xuất ra từ tinh cầu chính mình.

Đột nhiên cảm thấy cảm động, có lẽ qua mấy năm nữa trái đất cũng sẽ có người định cư một lần nữa đi! Đây là người dẫn chương trình nói, nhưng anh ta lại nói tiếp: “Nếu như đến lúc đó loài người chưa diệt vong hoặc mất đi gen di truyền cơ bản nhất. Mọi người biết rõ nhất rằng, phụ nữ loài người trải qua quá trình Cloning lâu dài đã mất đi một vài tính chất đặc biệt, như vậy cũng sẽ ảnh hưởng sự di truyền các đời sau. Đời này đến đời khác, nhân loại trên thế giới chẳng hề lạc quan nữa. Lúc thế này, chúng ta cần một Eva xuất hiện, dĩ nhiên đây chỉ là một hy vọng xa vời không thực tế. Vật đưa trời lựa, phụ

nữ đã diệt vong trong cuộc chiến tình cầu, khi chúng ta thành công trở thành bá chủ vũ trụ thì mới phát hiện, hóa ra mất đi còn nhiều hơn có được.”

[(*) Cloning (tạo dòng) là quá trình cắt một đoạn DNA từ một loại sinh vật và chuyển vào một vector, ở đó đoạn DNA có thể được nhân bản trong cơ thể vật chủ.]

Dường như tình cảnh của loài người không tốt, phụ nữ đã thực sự bị diệt vong rồi. Thế mình chẳng phải chính là Eva hy vọng xa vời mà người dẫn chương trình đã nói sao? Nhưng đã hỏi ý kiến cô hay chưa, cô thực sự không muốn tiếp nhận loại nhiệm vụ vĩ đại thế này.

Hiện tại lý tưởng lớn nhất của cô là tiếp tục sống cùng người đàn ông bên cạnh này, cứ làm người máy cũng được. Liếc nhìn Cesar đang ngồi kia, cô nhếch môi nở nụ cười. Đột nhiên phát giác mình không còn sợ như trước, có lẽ cô đã tìm được chốn về của tâm hồn mình?

Không được, ngồi quá lâu bụng không thoải mái.

Cô đứng lên thấy mình nên đi tắm rồi, cô không xin phép mà bùng đồ yên lặng lui ra ngoài. Cesar cũng chú ý tới, anh cảm thấy người máy này luôn vừa tuân thủ vừa hơi phản kháng mệnh lệnh của anh. Thế này không sao, bởi vì cô thể trông rất chân thực.

Đi tắm rửa rồi thay quần áo, đồng thời đốt vải thay ra, đồ cặn bã vào bồn cầu rồi xả đi.

Làm thế này rất an toàn, cô cảm thấy như thế.

Thật ra thì Hân Hân vẫn là đứa trẻ rất thông minh, khi ở hiện đại cô học rất giỏi, ít nhất chỉ số thông minh tuyệt đối không thấp. Bởi vì ba mẹ yêu cầu cô phải độc lập phải kiên cường, cho nên cô vẫn rất biết bảo vệ mình. Nếu như không phải như thế hoặc hơi có cảm giác về sự ưu việt làm Eva thì hiện tại cô đã bắt đầu sinh con đường cái hoặc là trở thành đối tượng nghiên cứu quốc gia rồi.

Chờ xử lý xong đi ra ngoài thì lại gặp phải Raymond. Cô gần như im lặng, tại sao mỗi lần đi ra ngoài đều dễ gặp phải anh ta như thế?

Thật không thích cảm giác như vậy, cô tiếp tục giả vờ người máy không có để ý tới anh ta đi về phía trước.

Raymond không có quyền hạn như Calvin cho nên không cách nào hỏi ra cái gì, nhưng chẳng biết tại sao anh ta cứ thích trêu chọc cô.

Cho nên lại một lần vây cô trong khuỷu tay mình, cười cúi đầu nói: “Số 78, nhớ rằng trước kia cô từng nói mình không phải là người máy bầu bạn không có linh kiện kia, hiện tại có rồi chưa? Hay là đại thống soái cho cô về xưởng lắp đặt rồi?” Nhìn xuống dưới, bàn tay to sờ chân cô, rồi dần dần hướng lên.

Hân Hân im lặng lạ thường, nếu như sờ lên trên rồi lấy ra một tay đầy máu, tin rằng nhất định cô sẽ lòi. Không thể khiến anh sờ nữa, cô không chịu nổi mà giờ chân đá vào chỗ đó của anh.

Người đàn ông không ngờ rằng người máy sẽ công kích anh ta, cho nên anh ta không hề đề phòng.

“Ồi....” Cho dù Hân Hân yếu đi nữa nhưng nơi đó là gốc rễ của đàn ông. Lúc này Raymond cúi người xuống ôm bụng mình nhảy tại chỗ. Bởi vì mặt mũi đàn ông, anh ta xấu hổ không dám ôm phía dưới, nhưng loại đau đớn này khiến anh ta không thể đứng thẳng được.

Hân Hân vội vàng núp sang bên muốn chạy, tuy nhiên lại nghe thấy một tiếng cười khế, ngẩng đầu thấy đại thống soái Cesar đã đi tới từ khi nào. Anh tới tìm số 78, bởi vì anh cứ cảm thấy lúc cô đi khỏi thì về mặt bất thường, cứ như u sầu.

Sao người máy có thể có tâm sự? Nhưng anh cứ cảm thấy cô có tâm sự, cho nên cùng sang đây xem xem. Kết quả là thấy số 78 tự mình đá đặc thù nam tính của người khác mà không có mệnh lệnh của bất cứ người nào. Anh thừa nhận anh thích cô có tính công kích như thế, nhất là đối với người đàn ông khác.

Quan trọng nhất là cô thoát nhìn muốn chạy trốn, nhưng khi thấy anh rồi thì ngoan ngoãn chạy tới đứng sau lưng anh.

Thoạt nhìn rất ngoan ngoãn, nhưng rõ ràng là vừa đá vào chỗ kiêu ngạo nhất của một người đàn ông.

Raymond hết sức im lặng mà khom người nhìn đại thống soái, nói: “Tại sao ngài còn cười ra tiếng, của tôi sắp gãy rồi?”

“Sau này đừng đụng vào cô ấy nữa, nếu không tôi sẽ ra lệnh cho cô ấy đá gãy luôn mà không phải khiến cậu bị thương.” Người máy tùy tiện công kích loài người mà không thông qua mệnh lệnh sẽ bị phán quyết ném vào nhà máy rác. Cho nên anh mới nói thế, có thể khiến Raymond cho rằng hành vi của cô là do anh tự mình hạ mệnh lệnh.

Một số đàn ông có ham muốn chiếm hữu cực độ đối với người máy của mình, cho nên bọn họ ra lệnh cho người máy của mình công kích tất cả người đàn ông vô lễ với cô, như vậy người máy không chỉ không phạm quy mà chủ nhân cũng không bị xử phạt gì, trừ phi gây ra tổn thương nghiêm trọng.

Ít nhất Raymond chỉ có thể co rúm khóe miệng chịu đựng đau đớn mà nói: “Đại thống soái, chẳng qua là người máy bầu bạn chưa hoàn thiện mà thôi. Tôi chỉ vui đùa thôi, chưa từng muốn lên giường với cô ta.....”

“Lần sau chỉ cần cậu ta xuất hiện trước mặt cô thì nhớ đánh trước rồi hẵng hỏi.” Cesar nói với số 78.

“Vâng.” Đề nghị này thật sự tốt quá, cô tương đối thích.

Raymond im lặng nhìn một người một máy này, cảm thấy mình không có phần thắng, không thể làm gì khác hơn là khom người từ từ đi ra ngoài.

Mà Cesar cũng quay đầu lại nghiêm túc hỏi số 78, nhất định phải hỏi lý do tại sao cô lại công kích loài người. Loài người không thích người máy phản bội bọn họ, bao gồm bản thân đại thống soái.

“Tại sao, tôi không nhớ mình từng hạ lệnh cho cô như thế?”

Hân Hân xoay chuyển ánh mắt, sau đó nói: “Thưa ngài, ngài từng nói phải bảo vệ mình mình, anh ta muốn xúc phạm tôi, cho nên tôi ra tay.” Là động chân.

Lần đầu tiên Cesar không thể nói lời nào, anh chỉ nhếch miệng rồi nói: “Ừ, làm tốt lắm, lần sau cứ tiếp tục làm như vậy.” Thăng nhóc Raymond kia cũng lạ thật, nghe nói trong phòng cậu ta đã ẩn giấu hai ba người máy bầu bạn rồi, sao đến giờ còn trêu chọc người máy của anh?

Mùi trên người cô vẫn là lạ, anh không khỏi dán lên người cô ngửi lại. Hân Hân sợ bị phát hiện lập tức nhảy tránh ra, sau đó nói: “Tôi đi chuẩn bị đồ cho bữa cơm kiểu Trung.”

Đi khỏi như chạy trốn, đại thống soái – người đàn ông đang tìm cảm giác yêu thương, hiện tại trong lòng lạnh lẽo trong nháy mắt.

Cô đang không để ý tới mình sao, tại sao vậy chứ?

Đại thống soái có chỉ số thông minh siêu cao hoàn toàn không ngờ trí thông minh của mình đang tụt dốc trước mặt người máy số 78, hôm nay anh đã quên mất rằng cô là người máy, thậm chí còn tiếp nhận đủ loại biểu cảm của cô.

Buổi tối, sau chín giờ anh cũng không ngủ, cho nên đi tới phòng cô nạp điện. Vốn tưởng rằng cô sẽ ngồi đó nạp điện, cảnh tượng đó anh không muốn nhìn nhưng lại cảm thấy muốn hiểu rõ tất cả về cô.

Kết quả mở cửa thì phát hiện cô lại nằm trên mặt đất không nhúc nhích giống như đã ngủ thiếp đi, trên người cũng không có nối với dây điện gì đó, cô nạp điện xong rồi sao lại không quay về phòng anh?

A!

Suýt thì anh đã quên mất hiện tại đã qua chín giờ, cô nằm như vậy thấy sao cũng không thoải mái. Không biết thế nào, anh nằm trước người cô, vốn tưởng rằng cô sẽ mở mắt ra nhìn anh, nhưng cô lại nhắm mắt ngủ thiếp đi như loài người.

Tư thế ngủ rất đáng yêu, rất giống nữ người máy trẻ trên TV. Rất đáng yêu, anh mỉm cười nhẹ nhàng vuốt ve mặt cô, như sợ bất cẩn đánh thức người vậy. Lông mi thành cánh, lại dày như cây quạt nhỏ, nếu như đến gần có thể quạt hay không?

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Ra Khỏi Phủ Đại Thống Soái

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Trên người người máy số 78 có mùi thơm thoang thoảng, nhẹ đến mức anh ngửi rồi lại ngửi cuối cùng ngửi đến miệng người ta.

Hân Hân đang ngủ mơ thì bị một con gấu chó to đùng đè nặng, nó ăn miếng cô trước rồi lại ăn bụng cô. Không đúng, nhận thấy có cái gì đó đang xâm chiếm nơi quan trọng nhất của mình, cô giật mình tỉnh giấc. Hai chân kẹp lấy một bàn tay to ở bên trong, điều này khiến Cesar nhú mi lại, anh vừa sờ đến vị trí quan trọng chuẩn bị ra tay thế mà đối phương lại tỉnh táo rồi.

Cô kẹp rất cố sức, về mặt thậm chí còn sợ hãi.

Anh cắn răng rồi thu tay về, nhưng cảm thấy đầu ngón tay dường như hơi ẩm ướt, cảm thấy cô người máy này còn chức năng bầu bạn, nếu không thì sẽ không ướt như thế.

Hôm nay thấy cô đáng thương thì thôi đi, còn nữa ánh mắt cô rõ ràng đang lên án anh, cứ như anh đã làm sai cái gì vậy.

Cesar bị cô nhìn đến chột dạ, cuối cùng chỉ có thể đứng lên trở về phòng mình.

Mà Hân Hân thờ phào nhẹ nhõm, vừa rồi suýt nữa thì đã bị cái gì đó rồi, may cô tỉnh nhanh. Hiện tại đối với cô, Cesar giống như một con dã thú có thể

động dục bất cứ lúc nào, sớm muộn sẽ bị ăn không thừa mẩu vụn, nhưng điều kiện tiên quyết cô cảm thấy phải ít nhất dừng vào mấy ngày đang đến tháng này chứ, quá tàn nhẫn rồi.

Cô bị khiến cho mất ngủ, ra ngoài đi vệ sinh về rồi quay cuồng mãi lâu mới ngủ tiếp được.

Mà Cesar thật buồn bực, quay về phòng mới nhìn thấy ngón tay có màu đỏ nhàn nhạt, anh ngẩng ra? Dừng sức chà xát thì hết rồi, nhưng bình thường nước chảy từ người máy xuống là nước trong mà?

Liệu có phải là lâu quá cô không làm người máy bầu bạn rồi, cho nên cơ năng bị rỉ rồi không?

Rỉ thì rỉ đi, dùng nhiều lần là ổn, anh nghĩ thế nên rất vui vẻ.

Cuối cùng chịu qua năm ngày, Hân Hân cảm thấy mình thoải mái hẳn lên mà Cesar cũng bảo người ta làm cho cô một bộ đồ lộng lẫy, rồi đưa người ra khỏi phủ đại thống soái.

Hân Hân đi theo sau anh, như bạn gái theo anh đến một cuộc tụ hội. Bởi vì thế giới đã không có phụ nữ cho nên đã sớm hủy bỏ vũ hội, vì thế chỉ có thể tổ chức tụ hội, vui chơi giải trí nhợt nhạt.

Tụ hội mà Quốc hội tổ chức lần này đơn giản là muốn làm dịu quan hệ với đại thống soái, tránh cho anh không có việc gì gây phiền cho quốc hội, điều này khiến cho bọn họ không chịu được, cho nên mới hẹn anh tới đây.

Không ngờ anh ta tới thật còn dẫn theo một người máy bầu bạn tới, trải qua vòng cổng màu tím thì đối diện với mấy quét hình người qua lại, Calvin nói: “số 78 lấy bằng tên của cô ra rồi để vào trong phi thuyền bên ngoài là được rồi.”

Hân Hân làm theo, bằng tên đã xác nhận thân phận của cô. May là an ninh mà thế giới này đặt ra đều là quét hình bằng tên mà không phải toàn thân, cho nên cô dễ dàng trà trộn vào. Dĩ nhiên người máy cũng cần quét hình, cô là người máy đại thống soái đưa đến nên không cần kiểm tra như thế.

Chờ đi vào rồi, thức ăn rực rỡ muôn màu hấp dẫn ánh mắt Hân Hân. Cô sắp chảy cả nước miếng rồi, tuy nhiên lại không dám ăn.

Sau khi Cesar đi vào thì rất nhiều người xông tới, lúc này Hân Hân mới biết thì ra đại thống soái không phải tướng quân mà là đại biểu quân quyền cao nhất của tinh cầu này.

Trong thế giới thế này, quân quyền đại biểu tất cả, chỉ nhìn vẻ mặt kiêu căng của anh thì có thể đoán được vài phần.

Không ngờ mình có thể làm bạn bên cạnh người đàn ông như thế, ngẩng đầu chú ý đến mái tóc đen đẹp đẽ kia mà trái tim đập thình thịch, cứ như thứ hấp dẫn cô trong nháy mắt không còn là thức ăn mà là Cesar rồi.

Rất nhiều người quây quanh anh, cô sợ mình bị đánh bật ra hoặc xảy ra bất trắc gì nên làm bạn bên cạnh Cesar không lùi một bước. Thế nhưng nhiều người chen chúc khiến cô khó chịu, vì sợ bị tách ra, cô lẳng lặng kéo ống tay áo của Cesar.

Nhưng cô hoàn toàn không biết, động tác cực kỳ nữ tính hóa này khiến những người đàn ông xung quanh thoáng cái đổ dồn mắt vào cô, người máy đâu biết làm nũng chứ, hơn nữa bọn họ nhìn khiến vị này quýnh lên còn giấu mặt sau lưng Cesar, thực sự quá đáng yêu rồi.

Cesar nhanh chóng phát giác được bọn họ bất thường, sao đó anh cũng như có như không nhìn chăm chăm sau lưng anh. Tất nhiên anh biết cái gì dán sau lưng mình, không khỏi nhủ mảy may lòng nói: “Các người định vây quanh bao lâu?”

Các đại tướng quân rồi rít lui ra, lúc này Cesar mới dẫn số 78 đi về phía trước.

Nơi này rất nhiều phái nam cũng dẫn người máy bầu bạn tới, các cô ai ai cũng tỏ vẻ tươi cười quần áo hoa lệ, nhưng mà vẻ mặt rất đờ đẫn nào có đáng yêu, còn có thể xấu hổ như số 78 của anh.

Hân Hân cũng nhìn thấy các cô, trong lúc bất chợt cảm thấy mình đại khái bị Cesar chiều chuộng quá mức nên đã quên mất những điều người máy phải làm. Cứ như thể sớm muộn gì cô cũng sẽ bị người ta phát giác, vội vàng buông lỏng ống tay áo của Cesar rồi duy trì nụ cười mà đứng. Nhất định không thể đặc biệt hơn các cô ấy, phải giống một người máy mới được.

Thấy những người máy bầu bạn kia đang gấp thức ăn trong mâm, còn giúp bung rượu cho chủ nhân của mình. Mà rượu của Cesar lại đặt tại trong tay mình, cô không khỏi đỏ mặt, làm việc quá không chuyên nghiệp. Vội vươn tay đi đón chén rượu trong tay Cesar. Nhưng Cesar đang nâng chén hướng trong miệng uống, cô thoáng cái không đón được, tư thế cứ như muốn cướp chén rượu trong tay anh.

Xấu hổ quá!Cesar nhẹ nhếch miệng, uống xong thì đặt chén sát miệng cô nói: “Cô cũng có thể uống.”

Cô thật không muốn uống rượu mà là muốn bung chén rượu cho anh, nhưng trước mặt mọi người sao cô có thể từ chối phần thưởng của chủ nhân, cho nên há miệng uống một hớp.

Quá cay, cô cố nén không ho khan lên tiếng, nhưng cảm thấy cổ họng mình sắp bốc lên rồi.

Không thể lộ ra vẻ mặt đặc biệt, cô cố nhịn, nhưng nghiêng mắt nhìn thức ăn muốn tìm một miếng để áp nó xuống. Không ngờ Cesar lại hiểu được, anh tìm một cái đĩa xiên một miếng gan nướng cho vào miệng cô nói: “Cho cô ăn miếng này!”

Hân Hân cảm kích, cảm thấy về sủng nịnh trong mắt anh quá rõ ràng. Nhưng không giống đối với phụ nữ, mà đối với một thú cưng ở cùng anh quanh năm suốt tháng, bởi vì đã nuôi lâu nên chủ nhân sẽ hiểu ý dần, tình hình lúc này anh hẳn là thế đi!

Cảm thấy hơi buồn bực, Hân Hân co rúm khóe miệng, rồi vẫn ăn gan ngỗng. Vì gia vị và đồ ăn vừa vặn, mùi vị cũng được.

Cesar thấy cô ăn nhanh thì lại xiên một miếng nữa cho cô, Hân Hân chỉ cảm thấy mặt mình lại sắp nóng lên rồi, nếu như bây giờ cô có thể làm một người phụ nữ thực sự thì nhất định có thể xấu hổ đến muốn chui xuống đất. Nhưng không thể, cô chỉ là người máy, cho nên trong lòng có kích động thế nào, xấu hổ thế nào, bên ngoài vẫn phải bình tĩnh tiếp nhận sự chiều chuộng của anh.

Xấu hổ quá, đại thống soái ngài không phải là có việc muốn làm sao, cần gì cứ đút cho cô ăn mãi thế?

Rốt cục có người không thức thối mà tới đây, là người của quốc hội. Cesar lập tức mất vui, anh giao đĩa cho Hân Hân nói: “Cô đi nhặt đồ ăn chơi đi!”

Đúng hợp ý Hân Hân, suýt thì cô đã ôm Cesar thưởng cho anh một trận cuồng hôn rồi. Cảm hâm và đĩa cô đi xung quanh nhặt đồ ăn ngon hợp khẩu vị, còn nhiều hơn, tinh xảo hơn đồ tự mình làm, cô nhặt đi nhặt lại đến mức sắp no vỡ bụng.

Mình thì ăn đủ rồi, có phải nên giúp Cesar nhặt không, dường như anh còn chưa ăn cái gì đâu!

Nhớ tới một số đồ Cesar thích ăn cô nhặt một mâm, sau đó vừa quay đầu lại thì phát hiện mình thế mà cách xa anh.

Bưng cái mâm đi về phía kia, một nhân viên quốc hội lại nhìn cô nhú mày nói: “Chờ một chút, người máy bầu bạn này xuất từ xưởng nào thế, sao lại khác hẳn người máy Phương Đông mà chúng tôi đưa đi thế?” Người là anh tự mình đưa ra khỏi xưởng, nhưng nhìn dáng vẻ thì hoàn toàn khác.

Nhưng tất cả mọi người đồn rằng người máy bầu bạn mà anh đưa đi được đại thống soái Cesar cưng chiều, thậm chí anh theo dõi thấy cô vẫn luôn ở trong phòng của đại thống soái, vốn nghĩ rằng rốt cuộc anh ta đã tiếp nhận ý tốt của mình nhưng bây giờ xem ra rõ ràng đã thay đổi người rồi.

Cúi đầu, người máy này quả nhiên đeo hai băng tên, anh run rẩy khóe miệng, đã biết rõ thủ đoạn của bọn họ.

Cesar quả nhiên không phải người đàn ông mà bọn họ có thể khống chế, dù là lựa chọn người máy bầu bạn cũng sẽ không lựa chọn người mà quốc hội đưa đến.

Nghĩ tới đây anh nhìn người máy này càng ngày càng không vừa mắt, mà Hân Hân cũng không biết người đàn ông nghiêm nghị này sao lại túm lấy mình hỏi này hỏi nọ, cô vẫn im miệng không nói gì, hy vọng Cesar mau tới cứu mình.

Nhưng Cesar đã bị người quân lấy, chẳng lẽ thật phải dựa vào bản thân.

“Đại thống soái quy định, không trả lời vấn đề từ bất kỳ ai ngoài phù đại thống soái.” Hân Hân học tập giọng điệu của người máy bầu bạn nơi này mà trả lời.

Giọng nói hơi uốn éo, còn cố ý nhú mày, nhưng cô hoàn toàn không biết rằng dù sao mình là loài người thực sự, làm ra động tác nhất trí này còn tự nhiên và hấp dẫn hơn người máy nhiều.

Mà đàn ông dù không biết cô là phụ nữ, nhưng cũng không thể kháng cự được sự hấp dẫn của khác phái. Cho nên đối mặt với điều này, người đàn ông kia thoáng ngơ ngác, không ngờ thân thể la liệt kết hợp với biểu cảm quyến rũ này lại hấp dẫn người như thế, vậy xem ra sau này anh có thể bảo người thiết kế loại người máy bầu bạn này rồi.

“Hử?” Xem ra đại thống soái làm việc vẫn cẩn thận như thế, anh đang nghĩ cách hỏi ra xưởng của cô thì cảm thấy tóc gáy dựng đứng, anh ta lập tức lùi sang một bên, tinh thần lực mạnh mẽ như thế chỉ có một người có thể làm được, đó chính là đại thống soái Cesar.

Cesar ngoắc ngón tay về phía Hân Hân như gọi cún con, cô lập tức phấn khởi chạy tới. Chờ đến khi đứng sau lưng anh rồi thì không khỏi mắng mình chân chó thực sự là bị nuôi quen rồi sao?

“Nghị viên Achilles, anh có ý kiến gì với người máy bầu bạn của ta sao?” Cesar rõ ràng đang cười nhưng Achilles lại cảm thấy mình rét run, tóc màu xanh sẫm của anh gần như sắp dựng đứng cả lên, người đàn ông này thật đáng sợ.

Achilles là vị quý tộc, sau này trở thành nghị viên quốc hội, mà bản thân anh còn là một thương gia rất giỏi, trên danh nghĩa có rất nhiều xưởng chế tạo người máy.

Anh ta giàu chẳng kém gì phù đại thống soái, bản thân cũng là một con cáo già hết sức tinh thông tính toán. Đồng thời anh ta cũng là đối tượng mà gần đây mọi người hâm mộ, bởi vì người phụ nữ của anh ta đã được anh ta đón về phủ, chẳng qua là đến bây giờ còn chưa có tin tức đã mang thai con anh.

Achilles cũng rất trực tiếp, nói: “Đại thống soái, có thể cho mượn người máy của anh làm mẫu không, cô ta thật sự rất hấp dẫn.”

“Người máy hấp dẫn có một là đủ rồi, nhiều hơn thì sẽ không thú vị, Achilles anh nói có phải không?” Cesar chọc chọc cảm Hân Hân, sau đó dẫn người đi.

Achilles chưa bao giờ qua loa chuyện tích lũy tiền, nên đuổi theo nói: “Chờ một chút đại thống soái, chúng ta có thể nói chuyện kỹ hơn, ví dụ như bề ngoài tôi

sẽ không mượn, chẳng qua là lấy biểu cảm của cô ta làm mẫu thì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Kinh HiệN Phụ Nữ

Edit: Vi Vi Beta: Tiểu Tuyền La lệ này còn hấp dẫn đàn ông hơn so với phụ nữ xinh đẹp ngực to, chính bản thân anh cũng minh chứng cho việc gặp thiếu nữ như cô thì trong lòng khó tránh khỏi rung rinh. Huống chi thấy đại thống soái cũng rất thích, điều đó chứng minh đàn ông chưa chắc cứ nhìn mặt và dáng người.

Về mặt ngây thơ và ngốc nghếch của thiếu nữ này càng dễ dàng khiến đàn ông có ý muốn bảo vệ, lạ là, trước đây sao anh ta không nghĩ ra điều này chứ?

Nhưng mà anh nhanh chóng nghĩ ra, bởi vì đã rất lâu thế giới này không có bé gái hoặc con gái rồi, cho nên bọn họ đã quên mất các cô trông thế nào, nên có vẻ mặt thế nào rồi.

Nghĩ đến đây anh càng cảm thấy hẳn nên dùng người máy này làm mẫu, hiện tại trong đầu anh đã tràn đầy cơ hội kinh doanh. Nếu như loại người máy này xuất hiện nhất định sẽ gây ra phản ứng không nhỏ, nhất là đàn ông thành công sẽ không có sức miễn dịch với loại như cô này. Nếu như người máy theo mẫu này xuất xưởng, quần thể tiêu dùng nhiều nhất không chừng chính là đàn ông thành công của giới quý tộc.

Thế thì phải đặt giá cao một tí, dường như anh đã nhìn thấy vô số tinh tẻ đập vào cửa nhà mình, sao có thể bỏ qua cơ hội này chứ, nói đến mức khiến người đàn ông trước nay bình tĩnh cũng phải nhú mảy.

Đại thống soái Cesar tất nhiên sẽ không đồng ý, cảm thấy vô cùng không thoải mái cứ như quần áo trắng phau mà mình thích bị người ta dùng móng vuốt đầy bùn sờ vào.

Nhưng chẳng ai ngờ Achilles lại chấp nhất với tiền tài đến thế, anh theo sát đại thống soái rồi nhõng nhẽo cứng rắn năn nỉ, Cesar bị tức đến suýt nữa thì ra tay đánh người.

Ngay cả Hân Hân cũng cảm thấy người này thật lạ lùng, Cesar là hạng người gì tất cả mọi người đều biết rõ, tinh thần lực này khiến cho tất cả người muốn khiêu khích anh ta có thể tránh thì tránh thật xa.

Nhưng người đàn ông này cho dù trán đổ mồ hôi rồi mà vẫn lâm nhâm vào tai họ, thỉnh thoảng còn chú ý đến động tác của Hân Hân.

Điều này khiến cô cảm thấy đáng sợ như mình bị X quang xuyên thấu, vô thức lôi kéo cổ áo nhích tới gần Cesar hơn. Thế giới bên ngoài quả nhiên đáng sợ, dù mình có thể giấu giếm rất tốt, nhưng cứ cảm thấy những người đàn ông này cũng không phải mù, hoặc là nói có cái gọi là trực giác đi!

Cho dù không biết cô là phụ nữ, nhưng không hiểu sao cứ tới gần cô.

Lúc vừa ăn cũng thế, có rất nhiều người tới nhìn cô, nếu không phải vì cô được đại thống soái dẫn tới lại sai bảo cô ăn cái gì thì có khi cô đã bị bắt đi để nghiên cứu rồi.

Không được, nhất định phải ôm chặt không buông bấp đuôi vừa to vừa mập là Cesar này. Cô không dám ôm bấp đuôi thật sự, chẳng qua là ôm lấy một cánh tay của Cesar thôi.

Động tác đột nhiên này rất thân mật, mà người máy bầu bạn cũng có loại chức năng duy trì độ thân mật với chủ nhân bất cứ lúc nào này.

Cesar ngăn ra, sau đó nhìn cô đang ngẩng đầu nhìn mình dường như rất muốn rời đi sớm thì không khỏi khẽ mỉm cười. Ánh mắt người máy này cứ như biết nói, có đôi khi anh nhìn thôi cũng biết cô muốn làm gì.

Thật ra thì anh cũng cảm thấy Achilles thật phiền quá, cho nên kéo Hân Hân chuẩn bị rời xa thương gia đáng ghét này.

Đột nhiên hội trường vang lên tiếng báo động, Cesar vô thức bảo vệ Hân Hân ở phía sau cau mày nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Lúc này, trong phòng kiểm soát hội trường, một người đàn ông cực kỳ kích động nói: “Các vị khách mời đáng kính, vừa rồi hệ thống tính toán thấy xuất hiện một vị khách dư thừa, hơn nữa còn là phái nữ. Bởi vì chỉ quét hình mang tính hệ thống nhiệt độ và gen nên cũng không biết thân phận thực sự và vào hội trường cùng với ai. Để đảm bảo an toàn cho người phụ nữ này, xin vị nam sĩ đưa người phụ nữ kia tới bảo vệ tốt cô ấy, cũng che chở cô ấy đi khỏi đúng lúc, cảm ơn đã hợp tác.”

Hân Hân nghe xong thì trán lập tức đổ mồ hôi, cô cảm thấy người đàn bà kia chính là mình. Lập tức sẽ bị phát hiện ư, thế cô phải làm sao bây giờ? May mà tay bị Cesar nắm, nếu không đã sớm sợ hãi đến xoay người bỏ chạy rồi.

Loại sinh vật đàn ông này mặc dù rất đáng sợ, nhưng có lúc cảm giác an toàn anh ta cho bạn cũng chân thực, mạnh mẽ, cho nên dù bối rối nhưng Hân Hân không mất bình tĩnh.

Ôi!

Cũng không biết là ai hô lên một tiếng, đám sinh vật toàn hóc môn giống đực cực mạnh xung quanh lập tức nôn nóng, trong phút chốc xuất hiện tin tức kinh người thế này khiến hiện trường nổ tung rồi, mọi người bắt đầu chú ý nữ người máy bầu bạn bên cạnh để cảm nhận xem ai trong số các cô là người phụ nữ lẫn vào đây.

“Thậm chí có người đưa phụ nữ đến, thật to gan” Có người huyết sáo nói.

“Mau, tìm xem là ai?” Có người hưng phấn nói.

Ngay cả Achilles vốn đang quần lấy đại thống soái cũng ngừng lại, nhìn khắp nơi xem. Anh là thương gia, dù làm ăn rất lớn nhưng lại không có chiến công gì, cho nên còn lâu mới đợi được đến lúc quốc hội phân phối phụ nữ cho anh.

Mà những người máy bầu bạn kia thì gặp họa rồi, bị bọn họ kéo đi kéo lại, thậm chí còn có người kích động cởi quần áo kiểm tra. Hiện trường rất hỗn loạn, Hân Hân đã sợ và ngây dại, mặc dù có Cesar bảo vệ, nhưng người nơi này cũng quá nhiều rồi.

Nếu thật kéo rồi cởi cô thì cô chết chắc rồi!

Đang lúc cô giật mình thì người tên Achilles kia lại bước lên kéo lấy Hân Hân, cười nói: “Cũng phải kiểm tra người máy bầu bạn của Đại thống soái chứ nhỉ?”

“Buông cô ấy ra, các người tìm phụ nữ của các người, nếu như ai dám động đến cô ấy cũng đừng trách ta hạ thủ không lưu tình.” Cesar nói rất lạnh, cảm xúc thay đổi khiến tinh thần lực của anh tăng vọt, thật sự không người nào dám nhích tới gần anh.

Nhưng cảnh tượng vẫn không được khống chế, tất cả mọi người khá nhạy cảm với cái từ phụ nữ này. Mà vào lúc này Cesar nói: “Người của Quốc hội ở lại điều tra xem ai đưa phụ nữ tới nơi này, hay thật sự cho là mình có năng lực bảo vệ được cô ta?”

Con cừu nhỏ trong bầy sói đây!

Hân Hân sợ đến tay đều sắp run lên, nhưng cô biết càng vào lúc này càng phải bình tĩnh, nếu không mình khẳng định bị sói bắt được. Nhân dịp loạn cô hất tay Achilles ra, trong lòng nghĩ Cesar nhất định có thể bảo vệ mình, cô lại đi tới bên cạnh anh yên lặng mà bắt lực kéo ống tay áo anh.

Cesar không biết tại sao cảm thấy số 78 của mình đang bất an, có thể là cảnh tượng quá rối loạn, anh bảo người ta khống chế cục diện rồi nói: “Chờ tôi đi ra ngoài, cứ là người đi qua cửa phải kiểm tra nghiêm ngặt, dù là đàn ông hay người máy.”

Sau đó anh lôi kéo người máy của mình đi, một đám binh sĩ được huấn luyện nghiêm chỉnh vây quanh anh. Đối với bọn họ Cesar là người bọn họ tôn kính nhất, cho nên trong tình huống thế này, người mà bọn họ phải bảo vệ trước hết chỉ có anh.

Hân Hân cứ thế được đưa ra, không trải qua bất kỳ kiểm chứng nào. Cho đến khi ngồi lên phi thuyền rồi trái tim cô mới trở về đúng vị trí.

Nhìn nơi đã loạn như tờ vò phía sau, cô cảm thấy sâu sắc về sau mình ít ra ngoài thôi, tình hình này thật đáng sợ.

Cũng may lúc ấy mình giả làm người máy rồi ôm bắp chân to mập Cesar này, nếu không, không biết hiện tại sẽ biến thành gì? Sau khi sợ hãi cô thấy Cesar đang liên lạc với phía quốc hội qua máy truyền tin, biết mọi người lục soát khắp nơi rồi mà không phát hiện tung tích của phụ nữ.

Bọn họ nghi ngờ có người đã giam lỏng phụ nữ, đang tìm xem có người đàn ông nào mất tích.

Làm phụ nữ thật khó khăn, khó trách tất cả đàn ông đều nói phụ nữ nhốt trong nhà mình không để cho các cô đi ra ngoài. Ở cái thế giới này tìm bạn gái thân thiết quá khó khăn, cô cảm thấy mình chỉ có thể coi người đàn ông bên cạnh này làm bạn trai lại làm bạn thân rồi.

Cesar cảm thấy số 78 đang nhìn anh, hai người đối mắt trên không trung thì bất chợt anh nảy ra ý nghĩ, nói: “Số 78, cho cô cơ hội có tên của mình, cô cảm thấy tên gì hay?” Trong thế giới này phụ nữ cho dù trí thông minh có thấp nữa cũng có tên, trải qua đợt xôn xao vừa rồi anh cảm thấy số 78 này chính là phụ nữ của mình, hẳn nên có một tên.

Hân Hân ngần ra, mà Raymond ở bên cạnh cười nói: “Người máy không cần tên.”

Cesar trừng anh ta một cái, anh ta lập tức ngậm miệng lại.

“Calvin cậu cảm thấy nên gọi là thì hay?” Cesar mở miệng hỏi, bản thân cũng đang suy nghĩ.

Calvin ngồi vào chỗ tài xế, suy nghĩ một chút nói: “Lấy tên sủng vật Tiểu Hắc gì đó rất đáng yêu.”

Cesar vừa nghe đáng yêu thì con mắt sáng lên, Hân Hân lại vô cùng đau trứng, mình không phải cún con sao gọi là Tiểu Hắc?

Cô nhìn Cesar, nhưng anh rõ ràng bị Calvin lừa đi.

Tên nhất định phải tranh thủ, dù sao thật vất vả mới thoát khỏi mấy chữ số.

“Hân Hân, tên phương Đông.” Vì tên cô mạnh dạn lên tiếng, cho dù bị nghi ngờ cô cũng hi vọng Cesar gọi Hân Hân một lần.

Cesar lại do dự nói: “Không hay, không bằng gọi tiểu khả ái.”

Cô không phải là cún con, ánh mắt hiện tại của Hân Hân có thể dùng ‘rất bị tổn thương’ để biểu thị, Cesar bị điện giật bởi ánh mắt này của cô, hơi chóng mặt.

Hân Hân nhân cơ hội lặp lại: “Hân Hân?”

“Tốt, gọi Hân Hân. Sau này tôi gọi cô là Hân Hân, Calvin lúc trở về đổi bảng tên của cô ấy thành Hân Hân.” Cesar sờ đầu cô, nuôi phụ nữ sao mà thú vị như nuôi một người máy như cô, vừa mạnh vừa đáng yêu, lại biết đặt tên cho mình.

Mà Calvin ở phía trước thì lại suy nghĩ nhiều hơn, trước kia anh ta chưa từng nghĩ tới, nhưng hôm nay trải qua chuyện đột nhiên phát hiện phụ nữ thì anh ta cảm thấy, trong số nữ người máy bầu bạn này thì người máy số 78 hiện tại tên Hân Hân này là giống loài người nhất.

Hôm nay cô còn có thể tự mình đặt tên, hơn nữa không chút lựa chọn mà nói ra cái tên Hân Hân hơi phục cổ này, cứ như cô vốn tên như thế.

Nhưng không thể nào, phụ nữ thế giới này bởi vì trải qua tạo dòng rất nhiều lần nên bề ngoài thì giống bảy tám phần, mà trí thông minh và năng lực tự lo liệu lại giảm bớt rõ ràng.

Nhưng số 78. Hân Hân thì sao, so với người máy bình thường, gốc hơn rất nhiều, nhưng nếu như là phụ nữ loài người thì trí thông minh của cô quá ngẫu rồi, ít nhất mạnh hơn phụ nữ tạo dòng kia.

Có thể là bản thân mình nghĩ nhiều, Calvin lái phi thuyền bình an đến phủ đại thống soái.

Sau khi trở về Cesar lại liên lạc với hiện trường, kết quả bên kia nói không tra ra phụ nữ, cô hầu như đã trở thành một điều bí ẩn. Cuối cùng mọi người cho rằng là Máy tính thông minh xuất hiện trục trặc —— phải sửa.

Đại thống soái vì chuyện này còn khiển trách người bên quốc hội, ngay cả Máy tính thông minh cũng có thể tùy tiện mắc lỗi, thế nếu như người ngoài hành tinh xâm lược thì bọn họ chỉ có thể chờ chết.

Mà Hân Hân thì bị sợ thật lâu, lấy cớ nạp điện để trốn mãi trong phòng mình mà run run rất lâu, cho đến khi đại thống soái Cesar mở cửa gọi: “Hân Hân.” Cô cảm thấy hoa mùa xuân nở rộ trong nháy mắt, cái gì sợ hay không đều bị vứt ra sau đầu. Tối thế giới này, rốt cuộc tên cô đã được người khác gọi lên, hơn nữa còn là người mà mình tin nhiệm nhất.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Cái Tên Hân Hân

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Cảm xúc vui sướng của cô truyền nhiễm cho rất nhiều người, nói thật ra thì chỉ có đại thống soái Cesar cảm thấy. Cho nên quân nhân tiếp xúc với anh cảm thấy, hôm nay đại thống soái rất dễ nói chuyện, làm việc cũng dễ dàng hơn, quả nhiên chàng trai có hung dữ nữa thì mỗi tháng luôn yên tĩnh được mấy ngày.

Nhân dịp vài ngày như vậy Calvin xin nghỉ một tuần, Raymond xin tăng lương. Từ trên xuống dưới cả phủ đại thống soái đều được một câu: “Mọi người cực khổ rồi.”

Có người cảm động đến nỗi còn khóc to một trận lúc không có người, đi tới phủ thống soái đã bao nhiêu năm, lần đầu mới được lãnh đạo khích lệ một câu, quá không dễ dàng rồi! Từ đó, truyền ra tin tức đại thống soái Cesar là con người sắt đá nhưng nhu tình, lúc đầu mọi người cảm thấy rất kinh hãi, nhưng nghe nhiều thì cảm thấy hiện tại cũng không có chiến sự gì rồi, làm một chiến sĩ thiết huyết cũng có thể biểu hiện ra mặt dịu dàng của mình rồi, dù sao anh cũng là con người, không phải người máy.

Cesar thì hoàn toàn không biết hình tượng mình đã thay đổi trong lòng đông đảo quần chúng nhân dân, anh chỉ biết là người máy nhỏ của anh mỗi lần được gọi tên thì vô cùng hưng phấn, lúc chạy tới hoàn toàn giống một con cún con.

Cho nên anh muốn dắt chó đi dạo, ở trước phủ thống soái có bãi cỏ rộng cộng thêm mười mấy cây xanh vừa lúc thích hợp cho loại sinh vật này đi dạo.

Anh ngồi lên trên rồi bắt đầu sai bảo cún con Hân Hân lấy thức ăn và hoa quả.

Hân Hân bị gọi tên thì vô cùng vui vẻ, nhưng chỉ lấy hai lần cô không vui vẻ nữa. Phủ thống soái này rất rộng, cô đi hai lần đã tiêu hao thể lực rồi. Ngồi chồm hồm xuống mặt đất nhìn đại thống soái, khi anh sai bảo lần nữa thì cô từ chối không tiếng động.

Loài người dù sao cũng không phải là người máy, người máy chắc không biết bắt nạt chủ nhân bởi vì chủ nhân yêu thích, nhưng loài người thì biết, nhất là ở phương diện này thì phụ nữ vô sự tự thông mà vận dụng tự nhiên.

“Tôi không vận chuyển nổi nữa.” Cô hoàn toàn không sợ Cesar, nhất là lúc Calvin không có ở đây, không ai nghĩ ra ý kiến gì lạ cho anh thì anh vô cùng thành thật, dễ bắt nạt, cô chỉ cần tỏ vẻ khó chịu rồi nghiêng đầu, anh sẽ lập tức trưng chiều.

“Cô là người máy yếu nhất tôi từng thấy, được rồi, tôi đi bụng tới.” Để thức ăn trước mặt người máy nhỏ đáng yêu, anh biết dù cô là người máy cũng rất thích ăn một số đồ ăn vặt.

Hân Hân vật một quả nho, loại này mặc dù hơi biến dị nhưng rất ngọt và thơm, cô thích ăn. Cạch, há miệng ném quả nho vào, Cesar thấy thế thì không nở ròi mắt, nhưng Hân Hân lại tưởng anh nhìn quả nho, cho nên vật một quả khác đưa tới miệng anh...

Ái chà!

Đại thống soái của chúng ta lần đầu tiên được phụ nữ bón quả nho, cả trái tim như hóa thành đường mật, anh không chút do dự nuốt luôn cả hạt, còn gio tay sờ đầu Hân Hân nói: “Tôi quay lại ngay.”

Anh chạy đi lấy rượu và máy tính thông minh di động đã chuẩn bị sẵn, trở về chỗ ăn cơm đã ngoại rồi rót hai ly rượu, sau đó bật máy tính thông minh muốn vừa xem kênh mười vừa ăn cơm đã ngoại, cảnh tượng đó nhất định rất đẹp.

Chẳng qua anh hoàn toàn không biết, chênh lệch tư tưởng cổ kim khiến người máy nhỏ của anh đứng lên muốn đi. Anh cau mày nói: “Không phải ra lệnh cho cô uống rượu xem chương trình với tôi sao?”

Hân Hân im lặng quay đầu lại nói: “Ngài có thể đổi kênh không?” Kênh mười cái đầu anh, cô ghét nhất nó nhé?

Cesar lại đang chuẩn bị cho tương lai của hai người, anh chưa từng thực sự làm loại chuyện đó, phải nghiên cứu mới được.

Nhưng người máy này dường như rất không muốn ở cạnh anh, chẳng lẽ chương trình của cô đã khôi phục chức năng người máy bầu bạn, thế có phải là đã hiểu hết rồi không? Nghĩ thế anh hờ hờ đồng ý, nói: “Được.”

Thấy rốt cục không cần xem kênh mười nữa Hân Hân mới ngồi xuống, nhận lấy rượu Cesar đưa tới, đó là một ly rượu nho màu đỏ thẫm, nghe nói là tốt nhất.

Cô tưởng rượu nho là không có số độ, trước kia mình cũng từng uống, kết quả hai ly xuống bụng cô đã cảm thấy choáng váng đầu. Rượu này không uống được nữa, cô lập tức đề cái ly xuống không hề uống nữa.

“Lại một ly nữa.” Cesar nhìn cô đỏ mặt lên, lại rót cho cô một ly nữa. Hân Hân lập tức lắc đầu nói: “Không được, uống nữa nhất định say.”

Người máy bầu bạn sẽ bắt chước tất cả hành vi của phụ nữ, trong đó bao gồm say rượu sao? Hiện tại Cesar đã không nghiên cứu sâu vấn đề này rồi, tất cả đàn ông đều đang hưởng thụ sự tuyệt đẹp trong đó thì sao mình lại mồn đi phá hỏng?

Cho nên khi cô nói không uống thì anh khuyên nhủ: “lại một ly nữa.”

Người đàn ông này hoàn toàn khác với lần đầu tiên gặp mặt, cứ như thay đổi thành người khác ấy, dĩ nhiên chỉ ở trước mặt mình, bình thường anh rất đứng đắn. Không phải, là rất nghiêm túc.

Khó trách trước kia nghe các dì nói, đám đàn ông trước khi kết hôn là một vẻ, sau khi kết hôn lại là một kiểu. Nhưng bọn họ còn chưa kết hôn mà, nghĩ đến kết hôn thì cô càng đỏ mặt hơn.

Cesar cảm thấy cô lúc này rất ngon miệng, cho nên lại đưa tay ôm qua bắt đầu ăn. Anh thì ăn thơm ngào ngạt, Hân Hân thì cảm thấy sắp không thở nổi rồi, vốn đã uống rượu, cảm giác bị phóng đại vô hạn, lại bị anh dày vò suốt thì mất đi ý thức.

Nhưng ngay ở nơi này, một cái tay sờ lên đùi cô hướng về phía trước.....

Không được, đây không phải trong phòng, trên toà nhà hình tháp còn có người đang canh giữ, vừa cúi đầu thì sẽ nhìn thấy hết cảnh ở đây. Dù cô đã chuẩn bị cho anh rồi nhưng cũng không phải ngay lúc này, giây giũa kịch liệt nhưng không hiểu sao lại tát đại thống soái Cesar một cái.

Cô đánh rất vang dội, sau đó hai người đồng thời giật mình.

Một người là không ngờ mình sẽ đánh anh, một người là không biết vì sao mình bị đánh!

Hai người ngẩn ngơ trong chốc lát, Hân Hân phản ứng lại đầu tiên, cô đứng lên nói: “Tôi cần trở về nạp điện.”

Đây thực sự là cái có trăm phát trăm trúng, người máy không nạp điện sẽ dừng vận hành, một lúc sau còn có thể ảnh hưởng chương trình bản thân.

Cho nên, mỗi lần cô nói là đi nạp điện thì nhất định sẽ không bị ngăn cản, lần này cũng thế. Phía sau không có ai gọi cô, Hân Hân thờ phào nhẹ nhõm.

Nhưng nằm trong gian phòng kia cũng rất không thoải mái, sợ lúc gặp lại Cesar thì anh trách tội mình. Dù là đàn ông bình thường hay là một người đàn ông nắm quyền to, sợ rằng đời này anh cũng chưa từng bị đánh, càng không khả năng từng bị phụ nữ đánh.

Đến lúc đó anh ta giết mình? Hay đưa mình đến nhà máy rác? Hay là không hề để ý tới mình nữa?

Bởi vì trong lòng quá loạn, cô không cách nào ngủ.

Ngủ không được thì làm sao bây giờ? Nhìn giờ còn chưa tới chín giờ, chẳng hiểu sao cô lại đi tới ngoài phòng đại thống soái, nhưng không có lý do gì đi vào, không thể làm gì khác hơn là quanh quẩn ở bên ngoài.

Đột nhiên cửa mở ra, Cesar mạnh mẽ đi ra. Anh cũng chưa ngủ, phải nói là căn bản không buồn ngủ. Trên mặt vẫn rất, rõ ràng cô đánh không đau, tuy nhiên cứ cảm thấy vô cùng không được tự nhiên. Cho nên nghĩ ra cái có làm bữa ăn khuya, nhất định phải gặp lại cô.

Ít nhất anh muốn biết rằng, mình làm như vậy cô không hài lòng cỡ nào hoặc bởi vì nguyên nhân nào khác mới ra tay đánh chủ nhân của mình?

Hai người trước cửa nhìn nhau rồi ngẩn ngơ, Hân Hân quay đầu muốn đi, nhưng Cesar kéo cô vào trong phòng thả người ngã xuống giường, mình lại không đề lên mà lùi lại mấy bước.

Hân Hân tưởng anh muốn làm gì mình, nhưng người ta chỉ nhìn cô, vòng vo mấy vòng trong phòng rồi mới nói: “Lúc ban ngày, hình như cô đánh tôi?”

Quả nhiên, mình phải giải thích thế nào đây?

Hân Hân dứt khoát không nói chuyện, cô chỉ có thể ngơ ngác nhìn Cesar, mắt ngấn ngấn nước.

Cesar vốn không tức giận chẳng qua là nghi ngờ, thấy cô thế này liền cảm thấy người thực sự uất ức là cô.

Hết lần này tới lần khác cô ngồi trên giường lộ vẻ mặt như thế khiến Cesar dạt dào tình cảm lại không biểu đạt ra được, tự mình mình sờ mặt rồi chính thức nói với cô: “Cô là người máy bầu bạn sao? Hiện tại cô là người phụ nữ của tôi rồi, nên làm cái gì cô hẳn biết rõ. Hôm nay thì tạm thời bỏ qua cho cô, ngày mai cô không thể từ chối.....” Anh nói rồi lại bổ sung thêm: “Nếu có tình huống đặc biệt có thể nói trước với tôi.”

Hân Hân vốn còn đang căng thẳng, nhưng nghe thấy câu nói bổ sung sau cùng của anh thì suýt nữa bật cười.

Bản tính của người đàn ông này thật có phần đáng yêu, tuyệt không cảm thấy lời anh nói có tính chất uy hiếp nào. Cô nhất thời không nhịn được mà bật cười, nói: “Tôi biết rồi.”

Nhìn thấy nụ cười của cô Cesar mới buông bỏ chuyện ban ngày, tâm trạng của anh cũng khá hơn, hơn nữa cô nói biết rồi, thế có nghĩa là đồng ý?

Cesar ho nhẹ một tiếng nói: “Nếu đồng ý, vậy tôi nay ở lại đây.”

Hân Hân đứng lên lễ phép chạy vội ra sau rèm cửa sổ, nhưng Cesar lại nói: “Sao lần nào cũng phải để tôi bảo cô lên giường mới được chứ? Sau này dù tôi có gọi cô hay không thì đều phải ngủ trên giường.”

Ngủ trên giường để bị sờ sòng sao?

Ngày nào Hân Hân cũng bị ăn cả khối đậu hũ, cô cảm thấy áp lực thật rất lớn.

Calvin vừa đi, phủ thống soái vẫn duy trì tất cả bình thường, nhưng Hân Hân cứ cảm thấy giữa cô và đại thống soái có chút không bình thường. Khi có người còn đỡ, lúc không có người lại còn nắm tay đi trong phủ thống soái.

Tình huống này có phải hơi kinh hãi rồi không, tóm lại lúc cô tỉnh táo lại thì sẽ cảm thấy như thế. Nhưng đại thống soái làm khá tự nhiên, thậm chí có lúc cho dù có người anh cũng sẽ không chút do dự mà gần gũi với cô.

Hôm nay anh ra ngoài, vì thế Hân Hân mất vui rất lâu. Bởi vì anh đi gặp người phụ nữ sắp được đưa tới kia, nghe nói cô ta có kinh nguyệt.

Lúc cô có thì chẳng ai để ý chẳng ai thăm, người phụ nữ kia vừa có thì bắt anh tự mình đi thăm. Hân Hân ghen tỵ, cô thật sự ghen tỵ.

Nhưng ghen tỵ thì có ích lợi gì, người ta có thể sinh con dưỡng cái cho anh, không đúng, chỉ có thể sinh con trai. Bởi vì không hiểu sao đàn ông và phụ nữ nơi này ở bên nhau chỉ có thể sinh con trai.

Thật muốn túm anh rồi kêu to cho anh biết mình là phụ nữ, nhưng như thế có phải quá trẻ con hay không?

Mất mát suốt một ngày, kết quả buổi tối Cesar về. Thái độ vẫn giống trước, nhưng cô cứ có cảm giác không thoải mái.

Nhấn nhẹn đến khi hai người ở riêng, Hân Hân không nén nổi nữa, đứng trước mặt Cesar cắn răng nhỏ giọng nói: “Hôm nay ngài vui không?”

“Bình thường.” Thật ra thì anh vừa về đã cảm thấy được sự bất an của cô, cho nên tâm trạng vốn bị đè nén đã tốt hơn nhiều.

“.....” Bình thường chính là không tệ lắm, Hân Hân có chút hết chỗ nói rồi.

“Cô có vấn đề à?” Cesar hỏi.

“Không có.” Xoay người thì lại cảm thấy không cam lòng, quay đầu lại nói: “Người đàn bà kia xinh đẹp không?”

Cesar ngẩn ra, sao cô có thể hỏi vấn đề như vậy?

Nhưng mà vì sao mình nghe thấy vấn đề này rồi thì lại vô cùng vui vẻ? Từ sau khi gặp người đàn bà kia, anh hết sức không thoải mái. Ngoại hình cô ta xác thực không thể chê, dù sao cũng căn cứ vào gen vô tính của người đẹp năm đó. Nhưng, lúc nhìn cô ta cứ như đang nhìn một người máy, căn bản không có cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Vấn Đề Ghen

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Đúng, trong mắt đại thống soái Cesar, người phụ nữ xinh đẹp ngơ ngác ngồi đó mặc cho đám đàn ông chỉ phớt mới là người máy, mà người máy bên cạnh anh đây mới giống một người phụ nữ thực sự.

Cô ngoại trừ không rụng trứng, không thể sinh con, còn lại mọi thứ anh đều thích. Quý tộc các tỉnh cầu thậm chí bao gồm những người đàn ông có công trạng, ai mà không hy vọng có con trai của mình, Cesar cũng không ngoại lệ. Nhưng anh lại tương đối tùy tính, nhất là đối với chuyện đàn ông và phụ nữ thì cực kỳ chú ý cảm giác, nếu không anh thà rằng tiếp tục làm xử nam đứng đầu vũ trụ.

Thật ra thì bởi vì chịu ảnh hưởng của cha anh, có rất nhiều con người rần rở trong số quân nhân hai thế hệ cũng đều có ý nghĩ như thế. Bọn họ không ngừng tranh lập công trạng, tuyệt đối không đặt tinh lực dư thừa vào người máy, chỉ chờ một ngày kia người phụ nữ được thưởng đến bên mình, như thế cuộc đời của họ mới hoàn mỹ.

Chỉ tiếc cơ hội như thế cũng không nhiều, đại bộ phận mọi người đều bỏ qua.

Cesar là do không có thời gian, anh vẫn cảm thấy vô cùng bận rộn, cho đến khi gặp được Hân Hân mới cảm thấy thật ra thì mình có thời gian dư dả đấy.

Hôm nay thấy đôi mắt lơ lửng của cô, trong lòng ngọt ngào, liền kéo người tới nói: “Không xinh đẹp như cô, cô mới là cô gái xinh đẹp nhất.”

Hân Hân bỗng chốc đỏ bừng mặt, tính cách người đàn ông này có phần đơn thuần ngay thẳng, ví dụ như lời ca ngợi trực tiếp đột nhiên này khiến tim cô đập rộn lên, cảm thấy cả người đều bị hòa tan.

Vừa rồi còn hơi ghen, hiện tại lại xấu hổ đến muốn chui xuống đất rồi.

Cesar dời mắt đến khuôn mặt nhỏ của cô nghiêm túc thưởng thức một phen, nét mặt của cô thật phong phú đến mức khiến người ta muốn nhìn đi nhìn lại. Mà người phụ nữ loài người thực sự kia thì vĩnh viễn chỉ có một biểu cảm, cho dù trần trường bị nhân viên chữa bệnh và chăm sóc chỉ phớt thân thể cũng không hề phản ứng.

Nhưng Hân Hân của anh lại khác, bạn vừa đụng vào cô thì cô lập tức có đủ loại phản ứng, hơn nữa mỗi lần mỗi khác.

Ví dụ như lần này, anh nhẹ nhàng đụng vào hông cô thì cô đã nhẹ nhàng nâng eo. Đây là kiểu để cho anh tiếp tục cời?

Đàn ông mà, tốt hơn nữa cũng có hạn độ.

Hơn nữa Hân Hân còn chủ động như thế, cho nên Cesar nói vào tai cô: “Hân Hân.....”

“Ừ.” Tiếng nói hơi khàn khàn, Cesar nghe mà toàn thân nóng lên, chỉ chốc lát sau trán đã đổ mồ hôi. Anh vốn muốn hỏi cô có thể hay không, dù là nữ người máy hay phụ nữ thì người đàn ông là anh cũng phải tuân thủ lễ phép này.

Nhưng nghe thấy tiếng ‘ừ’ này của Hân Hân thì không hiểu sao anh biết mình căn bản không cần hỏi, xoẹt một tiếng đẩy người ngã xuống chăn, làm với cô thứ đã học trên kênh mười.

Sau đó cảm thấy sâu sắc rằng Hân Hân chính là loại người máy khuếch trương mà kênh mười nói đến kia, bởi vì cô phản ứng khuếch trương hơn bất kỳ người máy nào trên kênh mười. Dù là giọng nói, hành động hay thay đổi đều rõ rệt đến khiến anh có cảm giác vô cùng thành tựu.

Dù Cesar là đại xử nam chưa từng trải qua những chuyện này, nhưng bởi vì đã học kiến thức lý luận cộng thêm cảm giác nam tính trời sinh chưa mất đi, rốt cuộc đã khỏe khoắn đề Hân Hân ở dưới không thể động mạnh, sau đó chuẩn bị đủ... .

Hân Hân cũng không ngờ chuyện xảy ra đột nhiên như thế, mình không hề được chuẩn bị đã từ từ cô bé biến thành phụ nữ.

Quá trình!

Người nào nói hưởng thụ gì đó cô nhất định chém người đó.

Kết cục!

Cô cảm giác thật ra thì mình đã chết sau đó lại bị Cesar hành hạ sống lại.

Phân tích!

Không thể chọc vào loại sinh vật xử nam này, vừa bắt đầu thì anh ta sẽ làm bạn đau đến không muốn sống, rồi lại hành hạ bạn xương toàn thân rã rời, hơn nữa về sau anh ta sẽ sống lại đầy sức đầy máu. Đây quả thực là sự tồn tại của boss máu lạnh ẩn núp, Hân Hân một mực hồi hận từ lúc bắt đầu cho đến khi kết thúc.

Chú ý!

Đàn ông phương tây rốt cuộc khác với đàn ông phương đông, dù là thể chất, thể năng, thể lực đều không cùng một cấp bậc, nhất là đàn ông biến dị qua ngàn năm, cho nên các em về sau có xuyên không thì phải tìm đúng chỗ, xuyên nhầm thì có khi cả đêm không thể tỉnh lại.

Dù sao Hân Hân vẫn chưa tỉnh lại, cô một mực ngủ say sưa, không hề quan tâm không hỏi chuyện xảy ra với người bên cạnh, bởi vì tri giác gì đó đã sớm biến mất do Cesar hành hạ.

Nhìn mỹ nhân trần truồng đang ngủ say, nét mặt của Cesar có thể dùng cùn con đoi bụng tám trăm năm rốt cục ăn một bữa no nê để biểu thị, dù đã ăn no rồi nhưng vẫn nhìn chăm chăm vào thức ăn của mình mà thêm rõ vãi.

Nhưng đã sáng choang rồi sao cô còn chưa tỉnh lại chứ? Chẳng lẽ hôm qua mình khỏe quá, đã đụng lòng đường dây nào của cô rồi, nếu không sao trông cứ như loài người ngủ thiếp đi thế?

Nhưng ngộ nhờ tìm người kiểm tra một lần để điều trị rồi, cô quên mất mình thì làm thế nào? Hiện tại anh không quan tâm tay nghề nấu ăn nữa, anh quan tâm hơn là đối phương quên mất chuyện của bọn họ, vậy về sau không còn nhìn thấy biểu cảm phong phú của cô nữa, anh cảm thấy nhất định mình sẽ phát điên.

Đang suy nghĩ thì Hân Hân động dậy mí mắt, anh cảm thấy cô sắp tỉnh lại. Vội vàng đứng dậy khỏi ghế rồi đến gần, dự tính theo nội dung vở kịch một người ngủ say vừa tỉnh, trông thấy người thương của mình, vào lúc này phía phụ nữ sẽ vô cùng vui mừng. Nhưng, anh nhìn thấy tia oán trách và ngượng ngùng trong mắt người máy nhỏ, tiếp theo nghe thấy cô vô lực nói: “Không làm bữa sáng được... Tiếp tục ngủ, tự anh nghĩ cách.” Lôi kéo chăn núp ở bên trong ngủ say sưa!

Đây là thế nào, tức là còn muốn ngủ tiếp?

Bữa sáng có thể giải quyết, nhưng Cesar căn bản không có lòng dạ nào ăn.

Cho nên Calvin ở quê hương xa cách nghìn vạn dặm bỗng nhận được cuộc gọi của đại thống soái, vấn đề thứ nhất là: “Calvin, người máy bạn đòi sao lại chảy máu, chính là từ đó... trong đó... không phải bị thương, là ... cái đó, cậu hiểu mà.”

Calvin hiểu ngay, anh ta đang chơi bóng với cháu trai nhỏ, nghe thấy đại thống soái rốt cục thoát khỏi địa vị xử nam thì không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nhưng đối với việc anh gửi tin mà chẳng phân biện được thời gian cá nhân và công việc thì vô cùng tức giận, chỉ trả lời hai chữ đơn giản: “Tĩnh thú.”

Cũng đúng, có đàn ông yêu thích xử nữ, cho dù hiện tại đã không có thứ đó rồi nhưng mọi người đều có ý nghĩ này, cho nên người máy bình thường sẽ được lắp đặt như thế.

“Không phải lần nào cô ấy cũng chảy máu đấy chứ?” Cesar nhăn mày, tình thú là tốt, nhưng ngày ngày đều như vậy thì thực sự rèn luyện sự can đảm của anh.

Được rồi, anh thừa nhận tối ngày hôm qua lúc nhìn thấy anh đã bị dọa gần chết, thậm chí nghi ngờ rằng cô không phải người máy mà là loài người.

“Cái này thì tùy theo người máy, phụ đại thống soái rất nhiều ga giường, ngài không cần phải lo lắng.” Calvin cho là chỉ vấn đề này, muốn đóng liên lạc

tiếp tục chơi với cháu nhỏ. Trẻ con trên thế giới này vốn đã rất ít rồi, mà cháu mình lại vô cùng đáng yêu, anh vừa nhìn thì không thể rời mắt, nếu như mình có cơ hội có con thì nhất định phải quý trọng gấp bội mới được.

“Còn có, cô ấy cứ kêu đau, lấy ra, đau chết, tên trướng thối, cái này là sao?” Ngày hôm qua bị mắng thật lâu, anh thấy mình hơi tủi thân. Mặc dù lúc ấy chỉ lo hưởng thụ không hề để ý, hiện tại nhớ tới cứ như mình đang bắt nạt cô, thế lần sau liệu có thể tát anh rồi không cho anh làm nữa không?

“Tình thú.” Điều này cũng phải hỏi người sao, có một loại người mấy bầu bạn có loại chương trình này, chỉ cần là đàn ông lần đầu quan hệ với cô, cô cũng sẽ giả vờ là một xử nữ cho đối phương xem, mặc dù cô ta đã bị làm rất nhiều lần.

Thì ra là cũng tình thú, Cesar trước thờ phào nhẹ nhõm sau lại nói: “Cô ấy sẽ không tình thú như thế hàng ngày đấy chứ?” Thế thì lần nào cũng khiến anh có cảm giác như đang bắt buộc cô, như thế không tốt lắm đâu?

“Điều này cũng tùy loại người máy.” Ném câu ra, Calvin cảm thấy boss nhà mình nghĩ nhiều quá.

“Buổi sáng cô ấy không dậy nổi, xem ra là mệt chết đi, đó là vì sao. Có thể do hôm qua tôi quá cố gắng, cho nên làm hỏng linh kiện gì không?” Cesar mặt ửng đỏ hỏi.

“Đại thống soái ơi, ngài mới nặng hơn một trăm cân mà thôi, va chạm có mạnh nữa cũng không thể mạnh bằng súng. Người máy thông thường đều đã trải qua trắc nghiệm va chạm, bằng không sao có thể phục vụ đàn ông nhu cầu rất lớn? Đại khái chẳng qua là cô ta còn đang trong giai đoạn ma hợp, chắc là dùng nhiều thì không sao nữa.” Calvin không yên lòng mà trả lời.

Dùng nhiều?

Cesar đã đỏ thắm mặt rồi, nhưng giọng nói vẫn bình thường: “Được, vậy tối nay lại dùng thêm để ma hợp.”

Calvin đáp một tiếng, lại nghe Cesar nói: “Còn có.....”

“Còn gì nữa không?” Tối qua ngài làm việc hay là run rẩy thế, sao mà có nhiều điều bất trắc thế?

“Ta không tìm được chốt nạp điện của cô ấy.....” Cesar sợ cô suy yếu như thế bởi tối qua tiêu hao quá nhiều điện, vốn định tìm ổ cắm nạp điện cho cô thế nhưng tìm mãi mà không thấy.

Calvin cảm thấy Cesar khác với người đàn ông khác, đối mặt với người máy bầu bạn bọn họ cố gắng nghĩ các cô là phụ nữ thực sự, đừng nói nạp điện, cho dù nghe thấy nạp điện cũng sẽ cảm thấy buồn bực.

Nhưng anh còn muốn nạp điện cho cô, quan trọng là việc không tìm được chốt mở mới thực sự khiến anh buồn bực. Tại sao đại thống soái dù là năng lực sinh tồn hay năng lực chiến đấu đều số một số hai, ở phương diện bản năng đàn ông lại yếu đến mức này chứ?

“Tình thú.” Không thể làm gì, anh đành phải trả lời như vậy để cho đại thống soái ngài tự tưởng tượng đi.

Rốt cuộc Cesar nghe ra cấp dưới của mình không kiên nhẫn, lạnh giọng đi: “Calvin, hủy ngày nghỉ tháng sau, lương làm thêm giờ tôi sẽ đưa cho cậu theo thường lệ.” Nói xong đóng truyền tin, khiến Calvin sực chút nữa thì nhảy dựng tại chỗ mắng to ông chủ vô lương.

Nhưng về sau cháu nhỏ đáng yêu liếc tới, thì lập tức cười cứng ngắc, tiếp tục buồn rười rượi chơi bóng với bé.

Bữa sáng của Cesar là ăn trong phòng có mỹ nhân trên giường, ăn chẳng ra vị gì, chỉ cảm thấy không ngon như đồ Hân Hân làm.

Buổi trưa, vừa bụng cơm lên thì Hân Hân đã bị mùi vị hấp dẫn mà tỉnh lại. Cô vươn một cái tay nhỏ bé vô lực nói: “Đói.....”

Cesar cũng không quản tại sao người máy lại biết đói, chẳng qua là bị đánh điệu thơ ngây và thần thái chân thành của cô hấp dẫn, bụng cơm đi qua, nhưng thấy đối phương chỉ nhô đầu ra như đã dùng hết sức lực, thì chủ động bón cho cô.

Nhưng anh nào đã làm cái loại việc cho động vật nhỏ ăn thế này bao giờ đâu, dứt được mười miếng thì sặc ba miếng, rồi bao nhiêu cơm xuống giường và mặt đất.

Anh vốn rất ghét phòng mình bẩn thỉu, nhưng bây giờ đã vô cảm với nó rồi.

Thấy người máy nhỏ cố gắng ăn vài miếng thì lắc đầu, vốn tưởng rằng sẽ đứng lên, nhưng cô xua tay xong thì lại co rúc trên giường, cuộn thành một đống trong chăn rồi ngủ tiếp.

Nhìn cô như vậy, Cesar lẳng lặng nuốt câu: “cô có cần nạp điện không?” vào trong bụng, thức thời đổi thành cảm giác rằng dường như cô cần thức ăn và đồ uống bổ sung năng lượng cao này.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Làm Nũng Là Bản Tính Của Phụ Nữ?

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Cảm giác vượt trội của Cesar rất chính xác, anh cũng làm rất đúng, sau khi được ăn đồ có năng lượng cao chỉ nửa tiếng thì cô đã tỉnh.

Từ từ bò dậy, trong cái nhìn chăm chú của Cesar cô mặc quần áo trong chăn rồi xuống giường lảo đảo đi vào phòng vệ sinh.

Hiện tại cô đã không có hơi sức nào để giấu giếm mình là loài người rồi, đầu óc mơ mơ màng màng nên cũng không nhìn sắc mặt của đại thống soái Cesar.

Anh hơi im lặng, người cứ đi lướt qua anh, đảo mắt sắp mở cửa đi ra ngoài. Cả quá trình đều không để ý đến anh, Cesar nhú mày không hiểu tại sao mình bị bỏ như thế?

Trong lòng rất không vui, anh nhanh chân đuổi theo, thấy người máy phía trước đi đứng không yên, không phải là đụng vào tường thì là suýt ngã xuống.

Thật vất vả đi vào —— cửa phòng vệ sinh đã đóng lại, Cesar đứng ở ngoài cửa mà thấy rất lạ, rõ ràng trong phòng có, nếu muốn tẩy rửa sao còn phải chạy xa như thế.

Đợi thật lâu, mới nhìn thấy người ở bên trong đi ra. Cô vẫn mơ mơ màng màng, vừa ra đã đụng phải Cesar.

Cô che đầu, nhỏ giọng nói: “Sao anh lại đứng ở đây?” Đồ mặt, sau khi giải quyết vấn đề sinh lý rồi rửa mặt chải đầu xong thì cô rốt cục nhớ ra chuyện tối hôm qua.

Cô xấu hổ, cô bất lực, cô cảm thấy nhìn thấy Cesar rồi thì không biết mình muốn nói cái gì.

Cesar sờ đầu cô, vừa rồi mình quả thật chỉ đang lo lắng. Bây giờ nhìn cô bình an đi ra ngoài mới yên lòng, sau đó nói: “Sau này trong phòng có phòng giặt rửa, cô không cần chạy xa như vậy, như thế nào..... Có phải có linh kiện nào trong cơ thể gặp vấn đề không?”

Hả.....?

Ngày hôm qua đã như vậy rồi mà anh còn chưa phát hiện mình là loài người, không phải người máy hả? Nghĩ thoáng qua là hiểu, hành vi hôm qua của anh có thể chứng minh người này chưa từng chạm vào nữ người máy chứ đừng nói đến phụ nữ, cho nên anh không thấy phụ nữ và nữ người máy có gì khác nhau.

Hiện tại cô cũng không có sức lực gì để giải thích, chỉ muốn đi nghỉ tiếp. Nhưng buổi tối cô còn phải nấu cơm, đây là công việc của cô.

Vì thế cô chỉ có thể xin phép: “Tôi xin lỗi, buổi tối tôi không thể đi nấu cơm cho ngài rồi.”

“Gọi Cesar, gọi ta là Cesar.” Cesar không thích cô gọi mình là ngài, cứ cảm thấy xa lạ.

“Cesar.....” Hân Hân đỏ mặt.

“Ngoan, trở về đi thôi!” Cesar lo lắng cho cô, thấy cô rốt cục khá hơn thì thở phào nhẹ nhõm. Nhưng thấy thần thái của cô hoàn toàn khác trước, đáng vẻ e thẹn đáng yêu kia khiến toàn thân anh lại nóng lên, đã không kịp đợi cô tự đi, chủ động ôm cô về phòng.

Hân Hân sợ gần chết, bởi vì cô cảm thấy không thể chịu nổi anh hành hạ nữa. Nên chống người anh, nhú mày nói: “Tôi nay tôi muốn trở về nạp điện, được chứ?”

“Thế sau nửa đêm đến đây? Tôi chờ cô.” Cesa vô cùng thất vọng.

Hân Hân cảm thấy nạp điện quả nhiên là cái cơ rất tốt, vì thế không thể nói mình là loài người ngay.

Nhưng sau nửa đêm, cô mới sẽ không tới đâu!

Rốt cục được thả về phòng mình, nơi đó không có giường chỉ có chỗ ngồi. Hiện tại cô đau khắp người, nằm trên mặt đất thì càng cảm thấy không thoải mái, thế nên mãi lâu cũng chưa ngủ được.

Càng không ngủ được thì càng suy nghĩ nhiều, càng nghĩ càng cảm thấy xấu hổ, cô dùng sức vỗ mặt mình nhỏ giọng nói: “Mi nghĩ bừa gì đấy, nhất định phải nghỉ ngơi thật tốt, không thể để cho anh chạm vào nữa.....”

Tiếc là người đàn ông biết vị kia đã sớm không nhận nổi, không thể nằm nổi trên giường, nhưng chờ mãi cô không thấy đến lúc này mới cảm thấy chuyện này đàn ông nên chủ động thì hơn.

Cho nên anh đẩy cửa phòng nạp điện của Hân Hân ra, xem ra người đã nạp điện rồi, tuy nhiên nằm trên mặt đất tròn tròn mắt trông có vẻ căng thẳng và sợ hãi.

Anh đi tới bá đạo ôm lấy người, nói: “Sau này muốn nạp điện thì nạp trong phòng tôi.”

“Không được, cho dù tôi đã nạp điện nhưng không thể làm tiếp chuyện đó nữa. Hôm qua..... quá.....quá thế kia rồi, rất hại, cho nên.....” Tôi nay có thể nghỉ ngơi không?

Nhưng rõ ràng đại thống soái Cesar không muốn, anh ôm người trở về rồi đi thẳng tới giường, sau đó anh nằm sau cô. Vốn tưởng anh bá đạo như thế thì sẽ mạnh mẽ đẩy ngã cô, nhưng anh chỉ ôm cô không nhúc nhích, chỉ mập mờ nhẹ nhàng hôn cô cô.

Hân Hân thử ghé lên trước, sau đó đôi phương cũng dịch sát lại đây, cho đến khi đuôi cô tới mép giường cô mới run rẩy khòe miệng nói: “Cesar, anh có thể đừng như thế không?”

“Được.” Cesar ở phía sau cười hi hi, thật ra anh cũng sợ chen người máy nhỏ rớt xuống dưới. Nhưng cứ ôm cô trong lòng thế này cũng thỏa mãn, vốn tưởng rằng mình khó ngủ, nhưng không ngờ thế mà lại ngủ thiếp đi.

Ngày hôm sau Hân Hân khỏe hơn, cô bắt đầu làm bữa sáng cho anh.

Bởi vì đã coi anh là chồng mình, làm cô vợ nhỏ cô lại bổ sung thêm tim cảm vào thức ăn. Hơn nữa làm luôn cả phần của mình, bụng tôi cũng hưởng với anh.

Cảm giác như vậy rất tốt, thời đại này đã không có chuyện vợ chồng rồi, hơn nữa cho dù là một nam một nữ cũng không thể có giây phút hạnh phúc thế này.

Hân Hân biết đây là cảm giác thế nào, cho nên cô thỏa mãn. Nhưng Cesar ở đối diện thì hoàn toàn không biết cảm giác như vậy là cái gì, chẳng qua anh cảm thấy vui vẻ, vui vẻ đến mức anh muốn thời gian dừng lại.

Nhưng cuối cùng vẫn bị phá hoại, bởi Calvin trở về.

Anh ta nhìn hai người kia ở chung ngọt ngào thì vừa ước ao vừa không nói gì, đại thống soái rốt cuộc là làm sao, sao lại biến thành thế này?

“Đại thống soái, dường như ngài đã ngừng làm việc hai ngày.” Đây là vì một người máy mà mê muội sao? Nhưng mà cũng lạ thật, sao người máy này lại khác với trước nhỉ?

Trước kia thoạt nhìn chính là cô gái nhỏ la li, bây giờ nhìn lại thì thần thái thêm phần biếng nhác và quỵến rũ, lẽ nào chương trình người máy bầu bạn mà cô bị tẩy đi đã khôi phục rồi.

Cho dù khôi phục cũng khó nhìn thấy nữ người máy có vẻ mặt như thế, thật hết sức hấp dẫn người, không, là hết sức hấp dẫn đàn ông.

Anh ta hí hóp mắt, mình cũng hơi bị rung rinh rồi, huống chi là đại thống soái mới nếm thử mùi vị này, cả người hôm nay trông đã hoàn toàn khác rồi, đâu còn là đại thống soái thông minh siêu quần, chiến lược hơn người nữa?

Đại thống soái Cesar tròn mắt nhìn Calvin một cái nói: “Thế gọi các cậu tới làm gì, tí việc đây mà cũng làm không xong thì dứt khoát rời quân đội về với người máy đi!”

“Đại thống soái, ngài bây giờ chính là như thế.” Về nhà ôm người máy căn bản không để ý tới công việc.

“Xuy, các cậu đã ôm bao nhiêu lần, cũng phải để tôi thư giãn chứ.” Cesar mặt không đo tim không nhảy nói.

Nhưng Hân Hân người ta là một cô gái, hơn nữa còn là một lính mới vừa trở thành phụ nữ, mặt cô bắt tri bắt giác ửng đỏ, nghiêng đầu đi không nhìn bọn họ.

Đối thoại giữa đàn ông với đàn ông quả nhiên đủ sắc đủ bạo lực, cô không chen miệng vào được chỉ có thể vờ như không nghe thấy. Nhưng Cesar hiện tại đã học cách đùa giỡn một phụ nữ, nên ôm lấy cô để cô đối mắt với mình cười hỏi: “Làm sao, xấu hổ? Có thể khiến tôi thích chứng minh giá trị của cô, không cần xấu hổ không cần tránh. Người máy mặc dù rất nhiều, nhưng cô mới là người để tôi mê muội.”

Lời tâm tình này sao mà nói thuận miệng thế, chẳng để ý gì cả, bên cạnh còn có một người đang đứng đấy! Hân Hân xấu hổ đến muốn chui xuống đất rồi, giật chân nói: “Không để ý tới anh.” Sau đó đứng lên chạy ra ngoài.

Cesar: “.....” Sao lại không để ý đến anh rồi, chẳng lẽ mình nói sai cái gì?

Calvin: hai vị này đang đùa giỡn thủ đoạn sao, sao cảm thấy tình huống này có chút không tự nhiên, mà đại thống soái căn bản không biết mình làm sai chỗ nào mới chọc người ta chạy mất, quan trọng là nữ người máy ở đây nghe thấy đàn ông ca ngợi xong thì thường cảm ơn cơ mà, chương trình rối loạn hay sao mà chạy mất chứ?

Thật sự hoàn toàn không tìm ra Logic, đại thống soái sao ngài lại để ý loại người máy này chứ, đây không phải là tự tìm tội sao?

“Đừng nhìn tôi bằng ánh mắt đó, đây là một loại khiêu chiến, dĩ nhiên cậu không cách nào hiểu bản đại thống soái.” Cesar đứng lên, mình đuổi theo hay là không đuổi theo, nếu như đuổi theo dường như rất mất mặt đàn ông. Thế nhưng vì sợ người máy đau lòng mà đuổi theo cô, nhưng không đuổi theo lại hơi lo lắng.

Tại sao lại chạy đi chứ, vì sao đáng về cô chạy đi lại đáng yêu như thế chứ?

Đầu óc anh hơi loạn, mà Calvin nói: “Người máy của ngài có phải hơi cao ngạo không, đúng là từ này, hơi xưa, nhưng tôi cảm thấy hợp tình hình nhất.....”

“Thật dài dòng.” Cesar cuối cùng bị tìm mình dẫn dắt đi ra ngoài, chạy thẳng tới phòng Hân Hân. Anh cảm thấy hẳn nên thu lại cái phòng nhỏ này rồi, tránh cho cô đi vào mà không chịu ra.

Nhưng lần này chớp hụt, người lại không có ở bên trong.

Anh phải tìm cả phủ thống soái, cuối cùng phát hiện cô lại ở trong phòng bếp.

Vốn dĩ anh không bước vào phòng bếp, nhưng bởi vì vợ vả gấp cô mà đã đi vào. Kết quả thấy cô trông không hề buồn bực mà thoải mái ngâm nga âm nhạc chẳng biết của thời đại nào, đồng thời còn chuyên tâm thái thức ăn, thoạt nhìn là đang chuẩn bị làm thức ăn gì đó.

Rõ ràng bọn họ vừa ăn xong bữa sáng không lâu, đã bắt đầu chuẩn bị sớm thế?

“Làm cái gì?”

“Súp thịt bò củ cải.... hà, sao anh lại ở đây?” Hân Hân suýt thì cho cả cây củ cải vào trong nồi, dường như đây là lần đầu tiên anh tới đây đi?

Cesar ở đối diện nhìn cô, cúi đầu nói: “Hử? Súp?”

“À, hình như tôi chưa ninh súp cho anh bao giờ, ăn rất ngon.....” Rất bỏ, trước kia đều là mẹ nấu cho cô ăn. Nhưng cô cảm thấy mình cần bổ sung năng lực, cho nên nhất định phải ninh súp để ăn. Quan trọng nhất đương nhiên không phải mình mà là Cesar rồi, cô có thể bắt đầu với anh chính là bắt được dạ dày của đàn ông, hiện tại quan hệ của hai người coi như là vợ chồng son, dù sao cũng phải giữ vững hình tượng người vợ dịu dàng của mình, cho nên mới ninh súp này.

Nhưng ninh súp cần thời gian, nên cô phải chuẩn bị sớm.

Cô thái củ cải thành miếng, rồi cắt thịt bò, làm xong tất cả thì chế biến. Lúc này Cesar mới phát hiện người máy của mình nấu cho mình ăn với vẻ rất đẹp, mình còn nhìn thấy tia dịu dàng trong mắt cô.

Còn có từ dịu dàng để hình dung biểu cảm của người máy ư, anh cứ luôn cảm thấy cô có đủ mọi biểu cảm. Những biểu cảm này khiến anh say mê, khiến anh cảm thấy có thể hôn cô. Vì thế đi tới cạnh cô, cúi đầu thâm tình hôn.

“Ừm, Cesar đừng quấy, cẩn thận bỏng tay.” Đây chính là khác biệt giữa loài người và người máy, người máy sẽ không nhắc nhở anh cẩn thận. Trong lòng Cesar rất ấm áp, cảm thấy mình đuổi theo là đúng.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Sự Kiện Lớn Của Quốc Hội

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Hân Hân tự trải nghiệm một lần cảm giác cùng nấu cơm trong phòng bếp với chồng, thật ra thì cô thích cùng bạn trai đi dạo phố nhất, trước kia luôn thấy phụ nữ khác kéo bạn trai mình đi qua đi lại trong siêu thị với vẻ mặt rất ngọt ngào, cho nên đặt nồi súp ninh lên xong thì cô hỏi: “Cesar, chúng ta có thể cùng đi ra ngoài mua chút nguyên liệu nấu ăn tôi muốn được không?” Thật ra thì phủ đại thống soái không thiếu thứ gì, cô chỉ muốn đi tìm cảm giác như vậy.

Mà đối mặt với việc lựa chọn hạng mục xúc tiến tình cảm thì đàn ông và phụ nữ lại khác nhau, đàn ông thích làm thứ mà kênh mương dạy, để rồi khiến tình cảm thăng hoa trong đó. Nhưng phụ nữ thích hưởng thụ trong lòng hơn, các cô hi vọng đàn ông không chỉ ôm mình trong lúc làm chuyện này, mà còn phải quan tâm mình ở những việc khác.

Nhưng Cesar lại cho rằng việc đó lãng phí thời gian, anh muốn uống súp xong thì trở về phòng xúc tiến tình cảm với Hân Hân. Nhưng nghe cô nói muốn

đi ra ngoài thì cảm thấy không thể quá phản đối ý kiến của cô, bởi vì chương trình của cô khác với người khác, ngộ nhờ hồng mắt.....

Chẳng biết tại sao anh có phần sợ cô quên mất mình, thế có khác gì loài người chết đi? Cho nên khi anh không cách nào từ chối chút yêu cầu của cô, chỉ nói: “Ngày mai, chúng ta có thể đi khu C, đó là một phố tiêu thụ.”

“Ngày mai sao?” Nghĩ xem uống súp xong thì cũng hơi muộn, đúng là không có nhiều thời gian đi.

“Đúng thế.”

“Được.” Hân Hân cũng không biết trong lòng đàn ông nghĩ cái gì, nhưng nếu đã đồng ý thì tất nhiên cô vui vẻ.

Hai người đang thân thiết trông súp trong bếp thì máy truyền tin bất chợt vang lên, Calvin ở bên nói: “Thưa ngài, lần này nhất định ngài phải tiếp kiến người của quốc hội.”

“Tại sao?” Hiện tại Cesar vốn đang vui vẻ, nhưng bị một câu nói của anh ta khiến cho lặng thinh.

Không khí trở nên vô cùng căng thẳng trong nháy mắt, mà Calvin không ở đây cho nên không cảm giác được không khí, chẳng qua là cảm thấy đại thống soái nhất định đang tức giận.

“Đuổi đi.”

“Bọn họ tới để bố trí phòng cho tiểu thư Schnauzer, điểm này vô cùng quan trọng, nhất định phải dựa theo thói quen của cô ấy, nếu như không dựa theo điểm này có thể sẽ làm cho cô ấy rất bất an.”

Là phụ nữ, còn có tên, mặc dù nghe hơi giống một loại chó nổi tiếng.

Hân Hân ghen tị, động tác của cô cũng hơi mạnh, thậm chí vang lên cả tiếng thái thức ăn.

Cuối cùng cắt hết vào mâm, nghĩ nếu mai có cơ hội thì nhất định phải nói ra chuyện mình cũng là phụ nữ, có khi anh sẽ không để cô ta đi vào.

“Hân Hân, bùng thức ăn vào phòng, tôi đi xử lý một chút rồi về.” Cesar nói xong thì đi, điều này khiến trái tim Hân Hân vô cùng bị tổn thương.

Cô cảm thấy mình bị đá rồi, sau này người đàn ông này sẽ không còn thuộc về mình nữa. Không được, không thể nản chí như vậy, chỉ cần nói ra chuyện mình là phụ nữ thì anh nhất định sẽ quay về bên mình.

Nhưng dùng thân phận phụ nữ để níu giữ một người đàn ông, sẽ có được thật lòng sao?

Hân Hân do dự, nhưng cô muốn sống dựa vào anh, nếu như ... nếu như anh thực sự muốn người đàn bà kia mà không muốn mình, thế cô chỉ có thể rời đi.

Ở phương diện này phụ nữ luôn hẹp hòi, ít nhất cô cảm thấy mình không thể chấp nhận người đàn ông của mình ở bên người phụ nữ khác.

Vô cùng trầm tĩnh bùng thức ăn tới phòng của Cesar, trong quá trình đụng phải Raymond, anh ta gọi cô hai tiếng mà không thấy cô trả lời thì xông lên kéo cô nói: “Này, số 78 chương trình của cô xảy ra vấn đề gì à?”

“Không.” Hân Hân mặc kệ anh ta tiếp tục đi về phía trước.

Nhưng Raymond đã lâu không nhìn thấy cô, cảm thấy cô hoàn toàn khác lúc trước. Dù là khí chất hay vẻ mặt hiện tại.

Anh ta nhìn ra cô đang đau lòng, sao một người máy biết đau lòng được? Anh ta vô thức kéo cô, lau khô mắt cho cô.

Thật ra mắt cô không có vật gì cả, chẳng qua Raymond cứ cho là cô đang rơi lệ.

Ngay cả bản thân Raymond cũng sợ hết hồn vì sự dịu dàng của mình, vì sao anh ta lại nói giọng đó với một người máy.

Hân Hân phui tay, sau đó nói: “Tôi không sao.” Cô cười một tiếng với Raymond, bởi vì anh ta đang quan tâm mình.

Raymond đỏ mặt, nói: “À, không có chuyện gì là tốt rồi.”

Hân Hân thì nhân cơ hội này đi khỏi, cô bày thức ăn lên bàn, sau đó ngồi ở bên chò. Có khi người ta đi tìm người đàn bà kia sẽ không trở về, nghĩ tới đây tâm tình vô cùng buồn bực.

Khi cô cảm thấy không chịu được nữa, nước mắt sắp rơi xuống thì một cái tay vỗ vào bả vai cô từ sau lưng, sau đó nói: “Đói quá, chúng ta có thể ăn cơm rồi, súp hân chưa nguội chứ!”

Phút chốc tâm trạng Hân Hân vui lên, Cesar quay về, anh không ở bên cạnh người phụ nữ kia. Cô gật đầu, nói: “Ừ, còn chưa nguội.”

Cesar ngồi xuống ăn canh, khen ngọai mùi vị khá ngon.

Hân Hân thấy anh khen mình thì vui vẻ, cũng uống liền hai bát súp, sau đó còn ăn không ít cơm. Cesar cũng không nói chuyện này, ăn no rồi thì đưa Hân Hân đi luyện người máy chiến đấu, sau đó ôm người vào phòng.

Tất cả xem ra thuận theo tự nhiên, cô cũng không quá kháng cự.

Dù là người máy hay loài người Cesar vẫn đối xử với mình khá tốt, trong lòng cô biết rất rõ, hết sức rõ ràng. Đến lần thứ hai có thể nói hai người tương đối hòa hợp rồi.

Cesar thỏa mãn hơn nhiều so với lần đầu tiên, anh vuốt ve gương mặt cô, vừa nhắm mắt lại đã nghe máy truyền tin lại vang lên, anh ngắt luôn.

Nhất định là người của quốc hội còn chưa đi, đối với bọn họ thì bố trí phòng của người phụ nữ kia là sự kiện lớn, huống chi quyết định của anh khiến bọn họ mất thể diện.

Thể diện là thứ mà quốc hội để ý nhất, cho nên bọn họ mới quấy rầy anh hết lần này đến lần khác. Cesar cười lạnh, anh sẽ không để ý suy nghĩ của bất kỳ ai, hiện tại mình có người máy nhỏ này là tốt rồi.

Cô rất tốt, phụ nữ cái gì đòi sau cái gì đều không quan trọng.

Nếu như người máy này có thể theo mình cả đời, vậy còn quan tâm thể diện với quy củ làm gì? Dù sao anh là đại thống soái, cuộc đời mình không thể để người khác làm chủ.

Ngày hôm sau, lúc ăn sáng Calvin tức giận đi tới, đại thống soái của anh ta tắt hẳn máy truyền tin mà anh ta thì bị quốc hội oanh tạc cả đêm.

Sáng sớm thấy bọn họ ngồi ở chỗ đó cùng ăn bữa sáng, mà anh ta lại cả đêm không ngủ, tâm trạng vô cùng buồn bực.

“Thưa ngài, ngài cảm thấy như vậy được sao? Ngài là người thứ hai của toàn bộ tinh tế từ bỏ phụ nữ, với địa vị này ngài không nên làm ra chuyện như thế, dòng máu gia đình Will không thể đứt mất như thế.”

Cái gì?

Anh lại muốn từ bỏ người đàn bà kia?

Điều này cần bao nhiêu can đảm chứ?

Hân Hân bỗng chốc giật mình, nhìn Cesar chằm chằm không biết phải phản ứng như thế nào.

Nhưng Cesar lại rất thân nhiên mà nói: “Ta cảm thấy gia đình Will phục vụ cho quốc hội và nhân loại đã đủ nhiều rồi, đứt mất thì người đau khổ thực sự chỉ có những kẻ ăn không ngồi rồi chờ đợi kia?”

Calvin co rúm khóe miệng nói: “Trước kia chẳng phải ngài rất mong đợi người thừa kế sao?”

“Trước kia là trước kia bây giờ là bây giờ, được rồi, cậu đi đuổi đám người quốc hội kia đi. Ta đã tặng người phụ nữ kia cho Kriya rồi, nếu như bọn họ còn không đi thì người đàn bà kia có thể sẽ được trao cho người còn trẻ không có sức chịu đựng hơn nữa. Ngoài ra cậu nói cho bọn họ biết, đại thống soái quyết định tuyệt đối không thay đổi.” Cesar bình thường không nói nhiều, những câu này đã được cho là rất dài.

Calvin cũng cảm thấy là lúc giải quyết, anh ta biết đại thống soái quyết định tuyệt đối sẽ không thay đổi, nhưng anh ta cũng có chút không đồng ý cách làm như vậy, người máy chỉ có thể dùng để luyện tập hoặc đùa bỡn, nhưng thực sự sinh con dưỡng cái được chỉ có thể là phụ nữ.

Hiện tại nhiều tinh cầu Gila chỉ có thể dựa vào người nhà Will, nếu như bọn họ có chuyện gì hoặc không có đời sau thì thật sự không biết loài người sẽ sinh sôi thế nào.

Hiện tại loài người đã tràn ngập nguy cơ rồi, nếu như không duy trì gen di truyền nhà Will được nữa thì loài người...

Calvin nhủ mảy, nhưng dù sao anh ta cũng phải tuân theo lệnh của đại thống soái. Cho nên chỉ có thể đi gặp đám người quốc hội rồi, nhưng trong lòng nghĩ nếu có cơ hội thì phải bàn bạc với đại thống soái, không thể để người đàn bà kia cho người khác.

Bên này Hân Hân đã cảm động chết mất, nước mắt sắp rơi xuống khỏi mắt cô rồi.

Cesar phát giác cô là lạ thì nói: “Sao thế?”

“Không có gì, Cesar, tại sao anh không cần phụ nữ?” Lần này cô hỏi rất đứng đắn, thời đại này rất quý trọng phụ nữ, không thể nào tùy tiện vứt đi như thế.

“Ở thế giới này phụ nữ rất quý báu, nếu như tôi muốn cô ta tới đây lại không thể toàn tâm toàn ý đối với cô ta thì rất không công bằng.” Cesar không thích tùy tiện với loại chuyện tình cảm này, anh thích toàn tâm toàn ý đối xử với một chuyện hoặc một người, cho nên tham muốn chiếm giữ của anh cũng mạnh hơn người khác.

“Nhưng anh nên có con.” Lúc Calvin vừa nhắc tới trẻ con thì rất mong đợi, nhìn cô cứ như đang nhìn một kẻ mang tội lớn.

“Nếu họ cực kỳ muốn đưa bé thì tôi sẽ tìm một người phụ nữ tiến hành thụ tinh bên ngoài cơ thể, đến lúc đó có thể nuôi cấy được một đứa trẻ bọn họ muốn. Rất nhiều đàn ông đều làm như vậy, mặc dù sẽ có gen bị thiệt hại, nhưng hẳn không sao.” Cesar sờ đầu cô khẽ mỉm cười, sau này anh phải bận rồi, người của quốc hội nhất định sẽ không dễ dàng bỏ qua cho anh như thế.

Quả nhiên, sau một loạt trận oanh tạc điên cuồng, áp lực nào cũng nhằm vào Cesar. Biệt hiệu của anh trở thành Bìn Sur thứ hai, cuối cùng khiến Cesar giận dữ, thả Bìn Sur ra sắp xếp vào phủ thống soái.

Anh làm như vậy chính là đối chọi với dư luận, chẳng qua vì quân đội đàn áp mạnh mẽ cho nên mới không khiến cho toàn bộ mọi người biết.

Chờ Cesar dẫn Hân Hân tới gặp Bìn Sur cùng một nữ người máy rất đẹp thì cô mới cảm thấy chuyện không đúng, cái tên Bìn Sur cô đã nghe một lần, chẳng lẽ nữ người máy tóc vàng bên cạnh anh ta này chính là người khiến anh ta bỏ qua tất cả?

Nhưng dù nhìn thế nào cô ấy đều là người máy rất bình thường, dù là nụ cười hay hành động đều bình thường hơn Hân Hân nhiều.

Nhưng Bìn Sur kia lại thích cô ấy, khi anh ta chỉ liếc thấy Hân Hân bên cạnh Cesar thì đã biết người máy này khác.

Cesar rất đứng đắn hỏi: “Tại sao anh lại thích một người máy?”

Người máy của anh ta chỉ là người máy bình thường, còn thiếu nhiều thứ so với Hân Hân của anh. Nhưng sao anh ta còn có thể thích cô ta chứ, lúc giam anh ta thì không hiểu rõ đến hiện tại cũng không nghĩ ra,

Bìn Sur đã bị giam rất lâu, ít nhiều đã mài mòn đi khí thế mạnh mẽ của quân nhân trong anh ta, bây giờ trông anh ta hơi dịu dàng, giọng nói cũng thân nhiên: “Cô ấy là người máy bạn lữ của tôi, nhớ có một lần làm nhiệm vụ thì tôi sai mọi người rời khỏi mặt trận, bởi vì khi đó tôi đã bị thương rất nghiêm trọng. Nhưng cô ấy không rời khỏi tôi, còn cố gắng tôi ra khỏi mặt trận cứu tôi. Cho nên, từ khi đó tôi liền cảm thấy đời người chỉ cần có cô ấy làm bạn là được rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Áp Lực Của Quân Đội

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Trong lòng Cesar như đồng cảm, mặc dù Bìn Sur nói đơn giản nhưng giờ phút này anh nhớ tới bóng hình mang băng tới lúc mình sốt cao, cứ như đã được khắc vào trong đầu, chỉ cần nhớ tới đã cảm thấy vô cùng tốt đẹp và ấm áp.

Trong cấu trúc xã hội nam quyền tối cao, người lạnh lùng chủ này, tồn tại rất ít loại tình thương dịu dàng. Bọn họ ngã bệnh thì đi viện y tế, tiếp đón bọn họ chỉ có mấy mớ lạnh như băng và mấy người đàn ông tính tình cứng nhắc, cho nên không ai biết tia dịu dàng đó kích động bọn họ thế nào.

Cesar biết rất rõ, cho nên anh gạt đầu.

Mà Bìn Sur lại nói: “Đại thống soái, người máy của ngài khác với những con khác. Điểm này tôi đã cảm thấy từ lần đầu tiên nhìn thấy cô ta! Sau bữa cơm này xin ngài tiếp tục giam tôi lại đi, tin tưởng việc khoan dung với tôi sẽ khiến bên quân đội bất mãn. Ngài làm gương cho bọn họ, cung chiều người máy từ chối phụ nữ sẽ bị mọi người khinh bỉ.”

“Nếu như hiện tại còn nhét phụ nữ cho anh nữa anh có muốn không?” Cesar hỏi.

“Không biết.” Bìn Sur nhìn nữ người máy ở bên cạnh một cái, cô không đáp lại sự dịu dàng của anh nhưng anh đã rất thỏa mãn nói: “Cô cô ấy là đủ rồi.”

Cesar cũng nhìn thoáng qua Hân Hân, nhưng người máy nhỏ của anh lại đáp lại anh bằng một nụ cười rất nhẹ cũng rất dịu dàng, nụ cười kia như muốn hòa tan cả người, anh cười đậm nói: “Đúng vậy, cho nên tôi lại giam anh lại chẳng phải là tự sát mình sao?”

Hân Hân quyết định, buổi tối, nhất định phải nói ra chuyện mình là phụ nữ cho anh biết. Anh vì mình vứt bỏ tất cả, thế thì mình cũng phải toàn tâm toàn ý tin tưởng anh mới đúng.

Đã quyết định xong thì cô cũng vui hơn nhiều, nhưng đến tối Cesar lại rời khỏi phủ thống soái. Nghe nói là bên quân đội xảy ra chuyện, Hân Hân cảm thấy nhất định có liên quan đến mình.

Đêm đã khuya, mình cô nằm ở trên giường của Cesar có chút không ngủ được. Ngồi dậy lấy ra đồ ngủ của mình treo trong tủ quần áo bên cạnh để thay,

phòng này đã được sửa sang lại, có rất nhiều đồ cho con gái. Điều này do Cesar sai người mang về, bởi vì hiện tại anh không thể theo cô đi dạo rồi, cho nên chỉ có thể bảo người ta mang đồ cô muốn đến phòng này.

Ánh đèn ngoài cửa sổ sáng hơn so với quá khứ, cô đi ra sau rèm cửa sổ nhìn ra ngoài liền nhủ thầm lại. Không biết tại sao cô cảm thấy cảnh vệ phủ thống soái nhiều hơn quá khứ rất nhiều.

Xảy ra chuyện gì, cô sợ hãi hơn rồi, cứ nghĩ rằng Cesar đi ra ngoài sẽ xảy ra chuyện gì đó.

Con người ta một khi lo lắng thì sẽ nghĩ về hướng không tốt, Hân Hân cũng như vậy, cô bất cẩn ngồi ở trước cửa sổ ngủ thiếp đi thì cũng mơ thấy Cesar máu chảy đầm đìa.

Khi cửa vang lên tiếng thì cô đứng bật dậy, khi thấy Cesar mặc quân trang không bị thương gì xuất hiện trước mắt, cô kích động chạy vọt tới nhào vào lòng anh, nói: “Anh không sao thật tốt quá.”

Cesar đối phó với đám quân nhân nhiệt huyết vốn mê chết đi, nhưng khi anh cảm thấy toàn thân cô đang nhẹ nhàng run rẩy thì không khỏi giật mình nói: “Em làm sao thế, có vấn đề ở đâu, sao lại run rẩy?”

“Không có, chẳng qua là lo lắng cho anh..... em.....”

“Lo lắng, cho anh?” Cả đời này Cesar chưa từng nghe thấy có người nói hai chữ lo lắng này với mình, anh nhếch miệng lên, bẻ Hân Hân lên nhỏ giọng mà khàn khàn nói: “Thật sự không sao?”

“Vâng.” Hân Hân nghe thấy tiếng anh thì bất giác đỏ mặt, sau đó thần kỳ là cô không run nữa. Cesar ôm cô đến giường, sau đó sáng hôm sau Hân Hân nằm lý trên giường hồi hận, bởi vì cô lại quên nói ra chuyện mình là loài người với Cesar.

Kể tiếp Cesar bận bịu nhiều việc, lúc về cô muốn nói rồi, uốn người trong lòng Cesar nói mình có một việc muốn nói, nhưng cuối cùng vẫn không nói thành công.

Không phải là bị sự kiện cắt ngang thì là bị Cesar ác ý ngắt lời, tóm lại cô cảm thấy trong khoảng thời gian này mình sống rất căng thẳng, hơn nữa phần lớn thời gian Cesar đều không ở nhà. Cô học được cách mở Máy tính thông minh, cũng học được cách điều khiển đến một vài kênh tin tức chính trị.

Gần đây thường có tin về Cesar, thậm chí còn có chiến tranh. Đám đàn ông thời kỳ này thường quá nhiệt huyết, khi tướng lĩnh mà bọn họ mong chờ nhất từ bỏ thứ mà bọn họ cho là tốt nhất thì không thể hiểu được thậm chí rất buồn bực, cho nên bọn họ tích cực khuyến bảo, khi lãnh đạo không để ý đến bọn họ thì bọn họ sẽ phản ứng mãnh liệt hơn.

Nhưng Cesar sẽ không dễ dàng cúi đầu trước bất kỳ ai, làm một lãnh đạo anh mà khuất phục thì chính là bỏ qua vài quyền lợi của mình, có một lần thì có lần thứ hai.

Hân Hân vừa xem Máy tính thông minh vừa lo lắng, mà lúc này có người ở bên nói: “Đại thống soái vì cô đã bị các lão già ba quân khu phản đối, những người phản đối sẽ nhanh chóng hợp thành thế lực phản kháng, đến lúc đó tình hình của anh ấy sẽ rất hồng bét.”

Nghe thấy thế thì Hân Hân sợ hết hồn, nhưng cô cầm tay để mình tỉnh táo lại, đồng thời đứng lên lùi ra sau một bước, bởi vì cô nghe ra trong giọng Calvin có ý thù địch.

Calvin nhìn cô né tránh thì để súng điện trong tay xuống, nói: “Cô cảnh giác đấy, nhưng lần này cô phải đi cùng tôi.”

“Ngài ấy sẽ tức giận.” Hân Hân không đầu được Calvin ở mặt vô lực, thật không ngờ anh ta sẽ phản bội Cesar.

Calvin giờ súng điện lên, nói: “Hiện tại cô chỉ có hai lựa chọn, đi cùng tôi hay bị tôi giết cho chương trình hỗn loạn rồi đưa đi.”

Hân Hân sợ phát khóc, nhưng dù sao cô cũng đến thế giới này một thời gian rồi, cho nên gắng để mình bình tĩnh lại rồi nói: “Tôi đi với anh.”

Calvin rất hài lòng với hành động của cô, gỡ băng tên số 78 xuống chỉ để lại băng người máy bầu bạn, cô chưa từng dùng chức năng của cái này. Thế nhưng mất đi băng tên số 78 thì cô không hiểu được anh ta nói cái gì, vì thế phải bấm vào nút mở chức năng của băng tên người máy bầu bạn.

Calvin đưa cô bình an ra khỏi phòng, nhưng vừa ra khỏi phủ thống soái thì thấy một người đứng ở đó ngăn cản, không ngờ là Bin Sur, anh ta đứng đó với một thanh kiếm laser trong tay nói: “Bất kỳ ai cũng không thể dẫn cô ta rời đi, bao gồm cả cậu đại quân gia.”

Calvin cười nói: “Anh cho là tôi sợ anh?”

“Năng lực chiến đấu của cậu không bằng tôi.” Bin Sur bảo người máy của anh đứng sang một bên, sau đó từ từ đi về phía Calvin.

Calvin cũng không kinh hoàng, nói: “Bởi vì tuổi thì tôi không cách nào so với anh, nhưng có một người tin tưởng nhất định anh muốn gặp.” Nói xong liền huýt sáo.

“Ha ha.....” Người chưa tới tiếng cười tới trước rồi, Hân Hân nghe thấy thì co rúm khóe miệng, người này là Geer, người đã bắt cô tới tầng ngầm trước kia.

“Geer.” Bin Sur quả nhiên căng thẳng rồi.

Calvin nói: “Anh và cấp trên cũ của anh có nhiều điều muốn nói đấy, chúng tôi đi đây!” Anh ta kéo Hân Hân đi ra ngoài.

Hân Hân nhìn Geer kia nhảy ra ngoài, trong tay anh ta là súng. Bất kể khi nào thì vũ khí tầm xa luôn có lợi hơn cận chiến. Cô lo lắng, nhưng Bin Sur căn bản không để ý tới cấp trên cũ của mình mà bỏ qua anh ta đuổi theo Calvin.

Anh ta rất nhanh, đảo mắt đã kéo tay Hân Hân lại.

Calvin không ngờ anh ta thực sự dồn mục tiêu vào Hân Hân, nên xoay chân lại đá vào Bin Sur.

Bin Sur không chút hoang mang, đón lấy cú đá rồi quơ một kiếm vào cánh tay anh ta đang kéo Hân Hân.

Calvin vô ý thức buông tay, Hân Hân đã bị Bin Sur kéo lui ra. Vừa lúc đó, một tiếng súng vang lên. Súng thời đại này hoàn toàn khác với thời Hân Hân, là laser, có thể xuyên thấu thân thể con người, tạo thành vết thương trên diện tích rộng.

Phụt, một ngụm máu bắn lên mặt Hân Hân, đó là máu của Bin Sur.

Cô cứng ngắc quay đầu, phát hiện ngực anh ta có một lỗ máu, máu tươi đang phun ra ngoài. Lúc này Geer lên tiếng: “Cậu xác định là tôi sẽ không bắn lên sao?”

Hân Hân hét to lên, cô cảm thấy từ trước đến giờ mình chưa từng nghe thấy âm thanh đáng sợ như thế. Lúc giờ tay che mặt thì thấy có máu, cô nhìn tay mình, rất cục trước mắt tối sầm tề xui.

Kể từ khi đi tới thế giới này tinh thần cô vẫn luôn trong trạng thái cảnh giác, bất chợt bị cảnh tượng máu chảy đầm đìa kích thích nên sợ hãi, thực sự giống bị bệnh như núi đổ không gượng dậy nổi, dù tinh cô cũng cảm thấy mí mắt trĩu nặng, dường như không thể mở ra.

Bên tai có người nói chuyện, là một người đàn ông: “Cậu lạ thật đấy, đưa cô ta ra ngoài lại không ném vào bãi rác cũng không hủy diệt, nhìn thú vị sao?”

“Chẳng phải anh vẫn muốn mẫu này còn gì, nếu như anh không muốn tôi sẽ đưa cô ta đến nơi khác.” Giọng Calvin.

Thì ra mình bị đưa đến chỗ Achilles, như vậy còn đỡ. Cô vừa thờ phào nhẹ nhõm thì nghe thấy Calvin nói: “Nếu như có thể, hãy thay đổi chương trình của cô ta, thậm chí tốt nhất cả bề ngoài cũng sửa lại, đừng để cô tái xuất hiện trước mặt anh ấy nữa.”

Một bàn tay dịu dàng vuốt ve trán cô, đã muốn cô chết rồi còn làm chuyện thế này, thật là lạ, đầu óc của vị này không có vấn đề chứ?

Achilles lại nói: “Cậu thương tiếc cô ta, hay là thích cô ta? Đàn ông phủ thống soái các cậu thật lạ!”

“Tóm lại làm như lời tôi nói.” Calvin nói xong thì rời đi.

Hân Hân nghe thấy tiếng giày da va vào mặt đất, tiếp theo thân thể bị vuốt ve. Cô cảm thấy vô cùng buồn nôn, vô thức đẩy anh ta ra, ngồi bật dậy.

Ngồi dậy rồi mới phát giác mình choáng váng đầu, vội vàng bám một tay vào mép ghế sa lon ngồi vững.

“Người máy không thể làm hại loài người, cô lại không hề do dự làm trái quy định này?” Cổ tay Achilles bị móng tay đối phương cào rách, thì cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Đồng thời lại cười, nói: “Cũng bởi vì có quy định này cho nên cõi đời này mới không có mèo hoang nhỏ, cảm giác bị cào này không tồi.” Nói xong anh ta lấy máy tính bắt đầu ghi chép, nhất định phải ghi chép lại tất cả hành động của cô, như thế mới có thể làm ra người máy đời mới.

“Bắt đầu từ bây giờ tôi chính là chủ nhân của cô, cô đối xử với đại thống soái ra sao Cesar thì đối xử với tôi như thế, biết chưa?” Anh ta tự tay tháo băng tên của Hân Hân xuống rồi giao lại biên bản đã làm xong cho cô, nói: “Hiện tại cô là số 178.”

178 cái đầu nhà anh, sao đời này lại dính với số 78 này thế chứ?

Hân Hân cảm thấy ánh mắt Achilles rất vô sỉ, cho nên khi anh ta nâng cầm cô lên thì cô không chút khách sáo dùng sức giẫm lên chân anh ta.

Đối phương không đau cho lắm, chẳng qua là khá kinh ngạc.

Sau đó Hân Hân nói: “Ngài không phải nói rằng phải đối xử như với đại thống soái sao?” Cô đối xử với đại thống soái như thế đấy, có tin hay không là tùy anh.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Thời Gian Quan Sát

Edit: Vi Vi

Beta: Tiểu Tuyền

Người máy chắc là không biết nói dối, cho nên Achilles chẳng biết tại sao lại thương xót cho đại thống soái bề ngoài vô cùng cứng rắn kia.

Thì ra trên thực tế anh ta là một tên cuồng chịu ngược mà không ai có thể nhìn thấu, nếu không sao lại huấn luyện một người máy bề ngoài la lỵ lại mang tính cách nữ vương?

Nhưng mà như thế cũng tốt, có vài người dùng phương pháp này để giảm áp lực. Achilles càng ngày càng cảm thấy tính cách người máy này rất hiếm thấy, cho nên không tức giận mà nói: “Vốn dựa theo điều kiện trao đổi tôi hẳn phải tẩy chương trình trí nhớ của cô đi rồi thay đổi ngoại hình, nhưng tính cách cô được huấn luyện ra này thật khiến người ta ngửa ngáy, vì thế tôi sẽ giữ cô một thời gian, trong khoảng thời gian này cô phải cố gắng biểu hiện tính cách của mình ra biết chưa?”

“Biết rồi chủ nhân.” Hân Hân nghe xong thì cảm thấy rất vui, chỉ cần anh ta có thể giữ mình một thời gian ngắn thì cô sẽ có cách truyền tin cho đại thống soái, chỉ cần anh nhận được tin thì nhất định sẽ tới cứu mình.

Làm một thiếu nữ vừa trao thân cho người khác, nếu như cô sống ở hiện đại sẽ có thể không có tự tin với đàn ông, nhưng Cesar sống trong xã hội này vốn rất chấp nhất thậm chí là cố chấp với yêu, bằng không cũng không từ bỏ người phụ nữ thực sự có thể sinh con đẻ cái cho anh.

Điều đầu tiên cô phải làm chính là nghe theo, dĩ nhiên cũng không thể quá nghe theo. Bởi vì Achilles muốn tính cách, cô còn phải cho anh ta vài bất ngờ. Thật khiến người ta khó xử, Achilles nhốt cô trong một gian phòng, một mình, nhưng không có cái ăn, không có nhà cầu.

Như vậy sao được, cho dù không ăn không uống cũng phải đi nhà cầu chứ!

Không được, nhất định phải nghĩ biện pháp để mình có thể nhận được phúc lợi nên có, nếu không sớm muộn sẽ bị ghen chết hoặc là lòi.

“Chờ đã, tôi không thể ở phòng nhỏ này, theo cách sống trước kia thì tôi không nên ở nơi hạn chế thế này.” Cô nói hùng hồn, trái tim lại đập thành thịch không ngừng.

“Hử? Vậy cô muốn chỗ thế nào?” Achilles cảm thấy buồn cười.

“Một gian phòng thoải mái, có một giường rộng, có thể rửa người, có gương to để soi, còn phải có ngày ba bữa cơm, trước đây ngài ấy nuôi tôi như loài người.” Hân Hân to gan nói ra, nhưng không biết anh ta có thể đồng ý hay không.

Không ngờ Achilles ưng ý việc cô mạnh dạn nói ra chuyện, liền nói: “Được.” Coi như chiêu đãi một người khách.

Nhưng mà người máy này khó phục vụ thật, cô lại đưa ra lắm yêu cầu thế.

Đại thống soái Cesar lạ thật đấy, nhưng đàn ông đều như vậy, bọn họ thích coi người máy của mình thành loài người để nuôi. Cho nên anh ta không quá ngạc nhiên thật sự chuẩn bị cho Hân Hân một gian phòng rất thoải mái, nhưng mà bên trong bị theo dõi!

Hân Hân vào rồi chạy vội tới phòng vệ sinh, xem xét nơi đó không có những phương tiện theo dõi kia mới yên lòng.

Yên tâm rồi thì phải nghĩ cách liên lạc với Cesar, cô biết bằng tên có thể thông qua máy tính thông minh tra được ghi chép công việc trước kia của cô, nhưng ghi chép công việc phủ thống soái không thể bị tra, nếu không thì chính là phạm tội. Nếu cô thăm dò thì người của phủ thống soái sớm muộn gì cũng sẽ tra được nơi này qua máy tính thông minh.

Chẳng qua là hiện tại nếu cô mở máy tính thông minh trong phòng thì nhất định sẽ bị phát hiện, nhất định phải chờ bọn họ buông lỏng cảnh giác mới được.

Loài người ở đây bình thường chín giờ tối mới đi ngủ, muộn nhất không quá mười giờ. Nếu như có thể kiên trì đến hơn mười hai giờ thì có thể thăm dò trong thời gian rất ngắn.

Về sau Achilles chỉ ghé qua một lần, anh ta nói chuyện phiếm với cô như người bình thường, cụ thể là một số việc về đại thống soái và phủ thống soái. Cô nửa thật nửa giả nói cho anh ta biết một số việc trong phủ thống soái.

Achilles nghe một lát cảm thấy rất hứng thú, thật ra thì anh cũng cảm thấy hứng thú với người máy nhỏ này, nhưng Calvin cố ý cản dận, nếu như anh dám động vào cô vậy sau này anh ta nhất định sẽ không bỏ qua cho mình.

Dù Calvin chỉ là quân gia của phủ đại thống soái, nhưng Achilles biết anh ta cũng không dễ chọc, trong phủ thống soái lại có mấy người dễ chọc chứ?

Thấy anh ta đi rồi Hân Hân giả vờ ngủ, nửa đêm thức dậy mở Máy tính thông minh, lại phát hiện Máy tính thông minh căn phòng này lại bị đóng cửa.

Achilles này thông minh đấy, hiện tại phải làm sao đây?

Hân Hân trở lại trên giường ngủ, cô rõ ràng hoảng hốt nhưng không dám biểu hiện ra, bởi vì cô không muốn bị phát hiện, hiện tại nếu như bị Achilles biết rồi, không biết đời này cô có thể gặp lại Cesar nữa không.

Ngày hôm sau cô bị hỏi việc tự mình mở Máy tính thông minh, Hân Hân đã sớm nghĩ kỹ có rồi.

“Đại thống soái hi vọng đêm khuya hàng ngày tôi học tập chuyên trên kênh mười.” Cô cảm thấy da mặt mình có thể dùng tường thành để đo đạc rồi, nhưng vì có thể trở về bên cạnh Cesar, cô hoàn toàn bất chấp vấn đề thể diện.

Achilles nghe xong đầu tiên là ngẩn ra, sau đó cười ha hả, nói: “Không ngờ đại thống soái còn thích đa dạng hóa, cô nói cho tôi biết, một lần anh ta được bao lâu?” Anh ta hỏi quang minh chính đại, tự nhiên cứ như hỏi một ngày cô ngủ mấy tiếng.

Một loài người như anh ta đã tự nhiên thế rồi, Hân Hân làm một người máy lại không tiện nhắc nhở đi, cho nên cô nói nghiêm trang: “Đại khái năm mươi phút tới chừng hai tiếng.”

Mặt Achilles hơi xanh, nói: “Vậy binh quân bao lâu anh ta có thể khôi phục đầu lại lần thứ hai?”

Hân Hân bấm mu bàn tay ở sau lưng mình, trên khuôn mặt rất bình thường nói: “Ngắn nhất đại khái năm phút đồng hồ, dài nhất đại khái nửa tiếng.”

“Tôi xin..... Không hổ là đại thống soái.” Achilles cảm thấy mình vô lực, xem đại thống soái người ta giỏi chưa kìa, khó trách muốn người máy của anh ta học tập tiết mục đêm khuya trên kênh mười, xem ra là có nhu cầu!

Hân Hân cũng cảm thấy đại thống soái rất mạnh, mặc dù cô cố ý nói thời gian khôi phục ngắn đi chút ít, nhưng tin tưởng rằng thời gian thực sự đã đủ khiến người đàn ông này sốc rồi.

Thật ra thì người đàn ông này không tồi, thần thái hơi yêu nghiệt, cả người trông rất đẹp trai, nhưng thấy thế nào cũng không giống người tốt, toàn thân cao thấp không hề có chính khí.

Anh ta là thương gia, cho nên khí chất cũng giống như thương gia.

Rất ít đàn ông trên thế giới này bỏ đi khí chất quân nhân, kiểu thương gia thuần túy như người này đúng là rất ít. Dù là Bin Sur bị giam nhiều năm cũng không thể hoàn toàn lột bỏ khí chất quân nhân, đáng tiếc hiện tại anh ta đã mất.

Nghĩ đến Bin Sur Hân Hân có chút đau lòng, một người đàn ông thực thụ như thế lại chết đi, hơn nữa còn chết vì mình.

Anh ta chết rồi thì người máy kia phải làm sao bây giờ, sẽ bị đưa đi bãi rác sao?

Achilles nhìn cô, cảm thấy người máy này dường như phân tâm rồi. Anh ta gõ mặt bàn, bắt đầu mở Máy tính thông minh ghi chép tính cách và phản ứng của cô.

Hôm nay anh ghi chép về mặt cô trả lời vấn đề, thái độ phục vụ chủ nhân, nhưng có nhiều về mặt anh cảm thấy vô cùng mới mẻ, vốn định ghi chép hai ngày rồi sửa chương trình cho cô, nhưng không ngờ cô lại khác thường như thế.

Đúng vậy, nếu không thì sao đại thống soái lại thích cô đến thế chứ? Hiện tại cạnh phòng toàn thành chỉ vì có thể tìm ra người máy này, cô rất quan trọng với anh ta, quan trọng đến mức không tiếc vì cô khiến cho toàn bộ tình cầu hỗn loạn theo.

Thật là một người đàn ông làm loạn, nhưng mà cô cũng đáng giá.

Nghĩ đến hiện tại cô nằm trong tay mình, vậy nếu như anh ta làm gì với cô tin rằng Calvin cũng sẽ biết đi, cho nên anh ta ngoắc tay với Hân Hân.

Hân Hân cảm thấy anh ta lúc này rất giống lúc Cesar hay gọi cô như gọi cún con, cô đã nhận ra nguy hiểm, không đi về phía trước ngược lại lùi về phía sau.

Achilles cuối cùng cảm thấy cô không đúng, liền nói: “Tại sao muốn né tránh?”

Hân Hân nói: “Bởi vì..... Chủ nhân chỉ ở với tôi mười ngày một lần.”

Achilles thấy lạ hỏi: “Tại sao?”

“Bởi vì, anh ấy cảm thấy như vậy mới có lợi cho sức khỏe.”

“Có lợi? Ha ha.....” Achilles không hề nghi ngờ lời người máy nói, cho nên anh ta bắt đầu chế cười đại thống soái mịt đặc.

Được rồi, vì sự an toàn của mình nên để anh dốt đi một chút, Cesar anh hẳn không có ý kiến chứ? Dù có ý kiến gì hay không cô đã nói rồi, cô chỉ có thể không ngừng xin lỗi Cesar ở trong lòng, dù sao mình cảm thấy anh tốt đẹp là đủ rồi.

Achilles chỉ lo cười, cho nên hoàn toàn quên mất chuyện muốn đi xâm phạm một người máy. Hơn nữa làm một người lính, anh ta hết sức vui vẻ khi nghe một chút bí mật nhỏ của lãnh đạo mình, mà người máy sẽ bất tri bất giác để lộ ra một chút.

Đĩ nhiên anh ta sẽ không ngờ rằng người máy kia đã đoán được ý của anh ta, cho nên mới phải thỉnh thoảng tiết lộ ra một ít, để có thể bảo vệ mình.

Mà vài bí mật bất nhĩ của Cesar trở thành bùa hộ mệnh của cô, vì thế tối nào cô cũng phải nghĩ một đồng đề hôm sau kể cho Achilles nghe, kiên trì hơn mười ngày, cô mới có cơ hội dùng máy tính thông minh trong bếp để tra xét tin tức về bảng tên người máy bầu bạn của mình.

Bởi vì Achilles đã buông lỏng cảnh giác với cô, hơn nữa cô tìm tư liệu về cách làm thức ăn, cho nên mới không bị nghi ngờ.

Cesar, anh nhất định phải nhanh chóng phát hiện rồi tìm tới nhé!

Cô cảm thấy sắp không chịu nổi nữa rồi, gần đây người cô tiêu tụy, sức lực như bị rút sạch đi.

Hơn nữa xem ra Achilles đã sắp ra tay với cô, bởi vì gần đây anh ta hay nói có chút không nỡ tẩy sạch chương trình cho cô.

Chỉ cần bị đưa vào, cô sẽ lộ tẩy.

Bởi vì quá sợ, lúc không có ai cô sẽ núp ở góc tường phát run. Cô chẳng hề quá mạnh mẽ, hiện tại cô rất cần Cesar bảo vệ, nếu như anh không đến thì nhất định mình sẽ sụp đổ mất.

Đột nhiên nghe thấy có người gọi số 178, cô đứng bật dậy lại phát hiện hơi choáng váng. Cố gắng vịn tường đứng vững thì thấy Achilles đi về phía cô, anh ta cau mày, nhìn chằm chằm cô thật lâu cuối cùng nói: “Đi cùng tôi.”

Hân Hân cảm thấy ánh mắt anh ta rất lạ, tuy không muốn đi cùng nhưng cô biết mình không thể chống cự chỉ có thể đi theo.

Không ngờ phủ của Achilles cũng có tầng ngầm, chẳng qua là một phòng làm việc rất rộng mà không phải phòng huấn luyện. Phòng làm việc bây giờ không có một ai, anh ta đưa cô đi vào bên trong, sau đó hất cằm về phía một bức tường trắng toát, nói: “Đi vào.”

“Xin hỏi, tại sao?” Hân Hân đặt câu hỏi đầu tiên sau khi đến đây.

Achilles giờ tay nâng cằm cô lên nói: “Biết sự đặc biệt của cô rồi thì đúng là không muốn sửa lại chương trình của cô, nhưng hết cách, anh ta gây áp lực quá lớn, nếu để cho anh ta phát hiện cô đang ở chỗ tôi thì chỉ sợ cái nhà này sẽ biến mất. Cho nên chỉ có thể thay đổi chương trình và ngoại hình của cô.”

Hân Hân sợ hết hồn, nhưng trong lòng thì nghĩ, ngày này cuối cùng đã đến. Vào lúc này cô vốn có thể hét to mình là loài người, nhưng làm như vậy sẽ xảy ra cái gì ngay chính cô cũng không biết được. Cô không ghét người đàn ông tên Achilles này, nhưng cũng không muốn trở thành đối tượng anh ta giám lỏng, vì thế cô thà rằng đến giờ khắc cuối cùng mới nói ra chuyện mình là loài người.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Hóa Ra Là Loài Người

Edit: Mèo

Beta: Tiểu Tuyền

Bình thường Hân Hân không thích cá cược, nhưng lần này cô nằm ở trên giường lớn nhắm hai mắt lại.

Achilles thấy cô nghe lời như vậy ngược lại hơi ngẩn ra, anh ta đi từ từ ra khỏi phòng làm việc. Phía ngoài cần có người tới thao tác, mà nhân viên thao tác chính là anh ta.

Đứng ở bên ngoài, từ màn hình lớn trông thấy được Hân Hân, anh ta có chút không nỡ hạ thủ.

Trên cái thế giới này phụ nữ có nhiều vẻ mặt như vậy sợ là chỉ có cô thôi, đàn ông đã sớm cảm thấy quá mức cô đơn rồi, nhưng bây giờ phải tự tay phá hủy cô, cảm giác này rất không tốt.

Chỉ cần đề xuống một phím kiểm tra, sau đó lại theo một phím thay đổi trình tự là có thể giải quyết. Anh ta do dự mà duỗi ngón tay ra, vừa muốn bấm liền nghe phía sau lưng có tiếng vang. Tiếp theo mặt đất dưới chân của anh ta bị người ta đập vỡ, một robot màu đen ở phía trên nhảy xuống.

Thật ra thì Achilles vẫn lo sợ đại thống soái, không ngờ anh ta vẫn tìm tới nơi này. Khẽ giật mình ngón tay co giật đụng vào phím kiểm tra.

Mà lúc này đại thống soái đã lên tiếng: ” Thăng khốn này, thả cô ấy ra.”

Ở không gian này Robot chiến đấu rất khó thi triển, cho nên anh cỡi Chiến thần xuống, một quyền đánh vào trên mặt Achilles. Sau khi Achilles bị đánh một quyền ngược lại không sợ, cười nói: ” Đau lòng sao? Vậy anh cứ đem phòng làm việc mở ra đi, chỉ cần một quyền thôi.”

Cesar ngẩng đầu nhìn thấy Hân Hân đang nằm ở trên giường giấy dựa, xem ra tạm thời không có chuyện gì, anh tự tay kéo Achilles qua đè ép anh ta nói: “Mày cho là tao ngu ngốc ư ? Cho dù nơi này hay là nhà xường mày chỉ có một thiết lập, đó chính là mạnh mẽ xông vào lập tức sẽ cho nổ tung, tao nói lại lần nữa, đem cô ấy trả lại cho tao.” từng chữ từng chữ anh nói trong câu nói sau cùng, mang tính chất uy hiếp mười phần.

Achilles nói: “Cô ấy hiện tại đã là của tôi.....”

“Không, cô vĩnh viễn sẽ không là của mày. Bởi vì nếu như không phải cô ấy lộ ra sơ hở tao vĩnh viễn cũng sẽ không tìm được nơi này của mày.” Cesar đối với người máy nhỏ của mình luôn là tràn đầy tín nhiệm.

“Không thể nào, tôi rõ ràng đã thay đổi bằng tên của cô ta, hiện tại cô ấy hẳn là đồ đặc của tôi mới đúng.” Achilles bị giật mình không nhỏ, tại sao một người máy có thể ngoài mặt ở chung một chỗ cùng anh ta, còn mặt khác lại liên lạc cùng chủ nhân trước, loại chuyện này quả thực chính là cách làm của loài người?

Không, phụ nữ loài người không thể nào một chút thiếu sót cũng không có, còn thông minh như vậy.

Tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, lại nguy trang đến ngay cả anh ta cũng bị lừa gạt rồi, loại chỉ số thông minh cùng lực nhấn nạy này chỉ sợ ngay cả đàn ông cũng đều khó có khả năng làm được?

“Cô ta, là loài người? Hoặc là, thông qua phẫu thuật chuyển giới?” Bởi vì đây là thế giới nam thẳng, trước kia còn có một số đàn ông biến thành phụ nữ, nhưng về sau quân đội thịnh hành, trở thành phụ nữ nhất định sẽ bị khinh bỉ, từ đó về sau liền không có người đàn ông nào chịu làm như vậy.

Ở thời đại mà nửa dân số làm quân nhân, không phải là quân nhân cũng phải tiến hành huấn luyện trong chính trường quân đội, biến thân thành phụ nữ cơ hồ không cách nào sinh tồn.

Nhưng nếu là đại thống soái nuôi thì được rồi, trong nháy mắt này Achilles đã xác định người phụ nữ bên trong chính là tên đàn ông sau khi giải phẫu, cho nên trên mặt lập tức lộ ra vẻ mặt xem thường.

“Cái gì? Sao cô ấy có thể là đàn ông ? Mày cho là, tao sẽ ở chung với loại đồng bóng này sao?” Cesar cũng cười lạnh, bởi vì anh ta cùng Hân Hân chung đụng quá lâu, đến nghĩ cũng không hướng đến cái ý nghĩ đây là phụ nữ, trong lòng anh ta đã sớm nhận định là người máy bạn đời rồi.

Hai người cứ thế mà đánh nhau, thời điểm đang đánh kịch liệt liền nghe thấy trong phòng công tác truyền đến còi báo động. Bọn họ giật nảy mình, bởi vì báo động chính là xảy ra chuyện. Anh ta rõ ràng còn không có đề phím báo động, tại sao lại xảy ra chuyện này chứ ?

Bọn họ đồng thời nhào tới trước màn ảnh, thấy Hân Hân vẫn nằm ở nơi đó giấy dựa, còn kêu lên: “Cesar là ngài tới rồi sao, Cesar..... đừng có chuyện gì a” Cô ở bên trong nghe được giọng nói của anh ta, cho nên trở nên kích động hơn.

Mà máy móc thì vào lúc này lại phát ra âm thanh báo động nói: “Báo cáo, trong tử cung thân thể cải tạo có sinh mạng đang được tạo thành, dựa theo luật pháp của Stars quy định, không thể có hành động gây tổn đến thương, nếu không sẽ bị xử cực hình.”

“Cái gì?” Hai tên đàn ông thất kinh.

Trong tử cung của người máy tại sao lại xuất hiện tính mạng?

Cesar thì càng kích động, ở trong nháy mắt anh đã hiểu nguyên nhân. Cô ấy không phải là người máy gì cả mà là loài người, cho nên mới có biểu hiện như vậy.

Anh không khống chế được sức nữa nữa, thất cổ Achilles lớn tiếng nói: “Đem người thả ra, nếu không tao nhất định sẽ hạ sát thủ.”

“Thả ra cô ấy là loài người, phụ nữ loài người, không trách được không trách được, nhưng tại sao chứ?” Lực tiếp nhận của Achilles siêu cường cũng chịu không được cú sốc này mà trở nên ngẩn ngơ.

Nhưng anh ta còn biết phải thả người, vừa muốn làm giám định vân tay đề phím giải trừ thả người ở bên trong. Nhưng chỉ thấy phòng công tác của mình đột nhiên xảy ra nổ mạnh, phải nói là bị mạnh mẽ đỡ bỏ, tiếp theo một robot màu tím xuất hiện ở nơi đó.

Chuyện này phải nói đến tâm trạng ở bên trong của Hân Hân, cô nghe được âm thanh của Cesar truyền vào thì vô cùng vui mừng, nhưng sau đó bởi vì âm thanh đánh nhau ở phía ngoài đã cắt đứt. Mặc dù cô biết Cesar rất mạnh nhưng nơi này rõ ràng là địa bàn của người khác, cô càng nghĩ càng lo lắng liền liều mạng giấy dựa muốn thoát ra.

Cô ở bên trong nghe không được báo động phía ngoài càng không biết chuyện mình đã mang thai, tay vừa gãy ra đã đề đến khoang thuyền robot của mình. May mắn vật này cô giấu ở trong quần không có bị lực lợi lấy đi, nhưng do gần đây không có cơ hội dùng nên không thể làm gì khác hơn là tạm thời giấu điếm.

Lúc này Cesar đã tới, nếu cô từ bên trong đánh ra ngoài hẳn là không có vấn đề a? Bởi vì anh đến nên cô cũng quên mất giấu điếm cái gì nữa, sai bước hướng về phía cửa phòng công tác.....Cesar ở bên ngoài bị hù một thân mồ hôi lạnh, phụ nữ ở trên thế giới này nếu như đã hoài thai sẽ tương đối được coi trọng. Thậm chí anh phải báo lên cho nghị viện biết, mọi người sẽ đưa lên lễ vật, kim tiền, vừa hâm mộ với ghen tỵ, vừa còn phải tận lực bảo vệ.

Theo bọn họ nghĩ, chuyện cơ thể mẹ có thể dựng dục ra loài người là một việc cực kỳ vinh quang và vĩ đại, là đối tượng bảo hộ trọng điểm.

Nhưng cô ấy lại mặc vào robot nặng như vậy, sau đó chuẩn bị phá cửa sao?

Cesar nắm Achilles lên nói: “Mau, mau mở ra.”

Achilles còn đang suy nghĩ có khả năng hệ thống bị lỗi, nhưng anh ta vừa nói vừa tranh thủ mở cửa ra. Hân Hân đang vùng vằng đánh vào cửa, bất ngờ cửa trong mở ra cô liền theo quán tính ngã về phía trước.

Cesar bị làm cho sợ đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, ở trong nháy mắt anh mặc robot biến hình vào nhào qua ôm lấy cô.

Giữa hai người còn cách robot biến hình lạnh như băng, nhưng mà Hân Hân cảm thấy rất an ủi rất thư thái, hơn nữa không nhịn được mà khóc lên.

Cô rất ít quang minh chánh đại khóc, dường như lần này vừa khóc cơ hồ đã dùng tới toàn lực, còn vừa khóc vừa oán trách nói: “Làm sao bây giờ anh mới đến, làm tôi sợ muốn chết, cho là mình lập tức sẽ bị hủy đi rồi.....”

“Em không có việc gì chứ, có bị thương không? Mau giải trừ robot, tư thế như vậy sẽ làm thân thể bị thương.” Cesar quỳnh lên, miệng đã trở nên cứng ngắt.

Hân Hân vốn đang cho là sẽ được ôn nhu an ủi, nhưng Cesar chính là người như vậy, cô không thể làm gì khác hơn là bỏ qua khóc lóc, sau khi lau lau nước mắt thì thấy được vị trí của Achilles, anh ta đang ngăn ngó đứng ở nơi đó tựa hồ đang suy nghĩ gì, đó là một cơ hội.

Cho nên cô đứng lên nói: “Cesar, thừa dịp anh ta không có chú ý chúng ta lập tức chạy đi a!” Cô kéo Cesar muốn chạy.

Cesar nào dám cho cô chạy tới chạy lui, lập tức kéo cô khẩn trương nói: “Mau giải trừ robot.” Chính anh cũng giải trừ trước, vì lo lắng cô làm loạn.

Hân Hân vẫn không có lòng tin gì đối với việc điều khiển robot biến hình của mình, thấy Cesar tháo robot xuống sợ mình vùng vằng sẽ làm bị thương đến anh ta cũng chỉ phải giải trừ, sau đó quay người lại đứng ở sau lưng của anh, cảnh giác nhìn Achilles.

Cesar thấy động tác của cô lớn như vậy đã sớm lo lắng, lúc này vội vàng dùng một tay kéo cánh tay của cô nói: “Em.....” Lúc này hân hân thể nhưng không biết muốn nói những gì nữa.

Lúc này Achilles cũng đã tỉnh táo lại, anh ta lắp bắp nói: “Có muốn kiểm tra xuống một lần nữa hay không, vạn nhất là máy móc bị lỗi thì làm sao bây giờ?”

Cesar cũng ngăn ra, loại chuyện máy móc bị lỗi này thật sự là có thể xảy ra. Hơn nữa anh đang ở chỗ này nên không tin Achilles có thể làm chuyện gì đối với cô.

“Thật còn phải đi vào sao?” Hân Hân hỏi.

“Chẳng qua là kiểm tra thân thể cho em thôi, có anh ở đây sẽ không có vấn đề.” Cesar chỉ nắm tay cô, còn chỗ khác thì không dám động a!

Hân Hân cũng cảm giác được anh đang cẩn thận từng ly từng tí, nhưng mà kiểm tra gì đó cô thật không muốn làm, liền lắc đầu nói: “Em không có chuyện gì cả, hiện tại em chỉ muốn về Phủ Thống Soái.”

“Không được, em nhất định phải đi kiểm tra.” Cesar gượng gạo nói, lại nhanh chóng tiếp lời: “Không đau, rất nhanh.”

Cứ như vậy Hân Hân còn không hiểu nguyên do đã bị lôi đi vào, thái độ của Achilles cũng khác với lúc trước, đến tốt cùng vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Cô cho là chuyện này nhất định có liên quan tới Cesar lại không nghĩ rằng nguyên nhân là của bản thân mình.

Kết quả cô chẳng qua chỉ đứng ở trong một vòng sáng, một vòng tròn máy đi từ trên đầu đến chân lại từ lòng bàn chân đến trên đầu. Mà bên kia, hai người đàn ông đang ngó chừng máy móc, ánh mắt của bọn họ mở rất lớn, cái loại vẻ mặt này thật đúng là vô cùng đáng sợ. Đến tốt cùng đã xảy ra chuyện gì? Vòng tròn bên này một mực chuyển, cô không ra được chỉ có thể nhìn bọn họ.

Chỉ nghe Achilles cứng ngắt nói: “Đây là trái tim, phổi, thận..... Không có một chút dấu vết nhân bản, không có bất kỳ biến dị..... Đây căn bản không thể nào?”

Mặt Hân Hân không giải thích được đỏ lên, mình rốt cục bị phát hiện rồi, nhưng không biết vì sao cô lại không có nửa điểm khẩn trương và sợ hãi, chẳng qua là tương đối lo lắng phản ứng của Cesar

Á!

Nhưng mà tên kia đang đại ra, cho chút phản ứng có được không?

Tiếp theo lại nghe Achilles chỉ vào một chỗ trên màn ảnh, nói: “Cái này chính là trứng thụ tinh trở mã hoàn hảo, chắc là có hơn năm mươi ngày, nhưng hiện tại hân hân còn không có cảm giác gì.”

“Cái gì?” Hân Hân cuối cùng đã nghe rõ, cô chẳng những bị phát hiện thân phận loài người mà còn mang thai. Trong nháy mắt mặt cô co quắp, tại sao

phải nhanh mang thai như vậy chứ? Nhìn thoáng qua Cesar, không biết tại sao cô lại sinh ra một loại cảm giác hạnh phúc, nghĩ tới sau này mình sinh ra một em bé, bộ dáng của nó rất giống Cesar, tính tình cũng giống, có phải rất có cảm giác thành tựu hay không?

Không đúng, bộ dáng giống anh ta tính tình phải giống mình mới tốt. Nghĩ tới những thứ này, mặt của cô âm thầm đỏ lên. Tất cả những ý nghĩ vụn vặt khác trong nháy mắt bị ném ra đến sau óc, hơn nữa cô cảm thấy Cesar sẽ rất yêu đứa bé này, nếu không tại sao anh lại lấy loại ánh mắt giống như nhìn nữ thần mà nhìn mình chứ? Được rồi, không quen a, cô bị nhìn đến không đất dung thân, lại còn không tìm không phổi mà nở nụ cười.

Cesar đưa tay tự mình tắt cái máy kia, lần này nhất định sẽ không có sai rồi, anh tận mắt thấy con của mình đang trưởng thành ở trong thân thể cô, hơn nữa còn tương đối khỏe mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Làm Mẹ Ở Cái Thế Giới Này

Edit: Mèo

Beta: Tiểu Tuyền

Hai người cứ như vậy một vịn một thẹn thùng yên lặng đứng, thật lâu Cesar mới cẩn thận từng li từng tí hỏi: “Em là loài người?”

“Ừ!” Hân Hân gật đầu một cái, cô ngại ngùng nhìn Cesar một cái rồi nói: “Em biết anh đang hoài nghi thân phận của em, nhưng mà anh không cần lo lắng, sau này em sẽ giải thích với anh.”

Cesar lắc đầu, nói: “Không quan trọng, hiện tại chủ yếu là thân thể của em”

“Thân thể của em xảy ra vấn đề gì sao?” Hân Hân có chút khẩn trương.

“Không phải, là bởi vì em mang thai con của chúng ta..... Nó nhất định là đứa bé thông minh nhất trong toàn bộ thiên hà. Anh..... Không biết có thể làm một người cha tốt hay không?” Cesar lo lắng chính là cái này.

Hân Hân cười, nói: “Thấy nét mặt anh bây giờ cũng biết, anh nhất định sẽ là một người cha tốt.”

“Có thật không?” Lời của cô làm cho anh tràn đầy sức mạnh. Trong lúc bất chợt cảm giác mình thật có thể đảm nhiệm nhân vật làm cha.

“Chúng ta có phải cản trở về hay không?” Không có ở phủ Đại Thống Soái cô không có cảm giác an toàn.

Khuôn mặt của Cesar đầy nhu tình, đến chính anh ta cũng cảm giác thông minh của mình hiện tại chỉ sợ đã hạ xuống giá trị âm. Nhưng không có cách nào, lúc này anh cũng không biết mình có phải là đang ở trong mộng hay không.

Người máy nhỏ đột nhiên biến thành loài người, hơn nữa còn mang thai đứa con của anh, đây là chuyện may mắn cỡ nào a? Coi như là anh ta, cũng bị loại chuyện này đập cho hôn mê, nào còn có tâm tư suy nghĩ cái khác.

Anh lôi kéo người muốn đi về, bởi vì sau khi biết chuyện của cô thì một mình anh xông lại, không có mang theo một người nào. Hôm nay cô muốn trở về tất nhiên là anh phải tự mình mang đi, nhưng Achilles lại nói: “Ngài lái Air Ship mô hình nhỏ tới sao?”

Hân Hân cho là anh ta còn muốn làm những chuyện gì khác, liền chen miệng nói: “Anh lại muốn làm cái gì?” Trong giọng nói tràn đầy địch ý.

Achilles ngăn ra, nói: “Không, tôi chỉ cảm thấy như vậy quá không an toàn, cho nên muốn để ngài lái Air Ship lớn trở về.”

Cesar nói: “Không cần, chuyện của cậu sẽ không kết thúc như vậy đâu.”

Anh cẩn thận từng li từng tí mang theo Hân Hân đi ra ngoài, không ngờ lại không có một chút ngăn trở nào, Hân Hân lấy làm kỳ quái nói: “Chẳng lẽ anh ta cứ như vậy để anh mang em đi sao?”

Cesar nói: “Đối với người đang làm mẹ như em, anh ta không thể làm ra bất kỳ chuyện gì tổn hại đối với em” Khóe miệng anh nhếch lên mang theo nụ cười.

Anh lái Air Ship mô hình nhỏ mang người trở lại Phủ Thống Soái, đối với thuộc hạ đang đợi mình anh cũng không có nhiều lời, chỉ đem Hân Hân dẫn tới gian phòng của mình.

Hân Hân vẫn là rất có lương tâm, cô hỏi: “Ben Sur thế nào rồi?” Một phát súng kia hẳn rất nặng, cô cảm giác mình nhất định sẽ nghe được tin tức không tốt.

Cesar nói: “Anh ta rất tốt, bây giờ là Đại quân gia của Phủ Thống Soái.”

“Á, vậy Calvin.....” cô biết rõ tại sao người kia lại phản bội Cesar, lúc ấy Cesar say mê mình, mà cô lại là người máy bình thường, căn bản không có năng lực thay anh ấy sanh con dưỡng cái, cho nên Calvin mới hi vọng anh ấy tìm một nữ nhân chân chính.

“Cậu ta..... bị trừng phạt xuống tầng hầm, là cậu ta đưa em đi đến chỗ Achilles đúng không? Như vậy em có bị thương không, Achilles có thương tổn em không?” Cesar đem cô đặt ở trên giường, còn mình thì quỳ gối bên giường hỏi.

Hân Hân lắc lắc đầu, nói: “Không, em vẫn giả dạng làm mẫu mà anh ta cần, cho nên anh ta không có xúc phạm tới em.”

“Em rất thông minh, tại sao lúc trước anh lại không có chú ý tới chứ?” Cesar vuốt đầu của cô, cẩn thận từng li từng tí.

Hân Hân kiên trì cố gắng nhiều ngày như vậy vốn đã sớm mệt mỏi muốn ngủ, bị anh vuốt ve ôn nhu như vậy tâm thái mệt mỏi đã mãnh liệt mà đến.

Thậm chí ngay cả ba câu cũng không nói được cô đã an tâm ngủ thiếp đi, những ngày qua mặc dù trong phòng đó có giường, nhưng ở tại loại địa phương đó thì dù như thế nào cô cũng ngủ không được.

Sau khi nhìn cô ngủ thiếp đi đại não của Cesar cuối cùng cũng khôi phục bình thường, anh nhìn khuôn mặt đáng yêu, yếu ớt ngủ như vậy, đầu tiên là dịu dàng mỉm cười sau đó lông mày liền nhíu lại.

Anh lập tức truyền tin lệnh cho Raymond mang trọng binh canh giữ ở ngoài cửa phòng của mình, không cho đi vào cũng không cho đụng cô một cái. Mà anh thì đến chỗ làm việc, trước điều một đội binh tướng « mời » Achilles tới đây.

Sau đó để cho Ben Sur bí mật đốc lòng điều tra nhân viên y tế chuyên phụ khoa, nhất định phải là đã về hưu hoặc là ở trong trường học biểu hiện không tệ nhưng đều không bị trọng dụng.

Anh muốn đem chuyện của Hân Hân giấu diếm trước, bởi vì tình huống của cô thật hết sức đặc thù.

Lúc trước Achilles cũng đã kiểm tra rồi, trên người của cô không có bất kỳ di truyền gen bệnh nào cả, là một nhân loại vô luận là tinh thần hay là thân thể đều khỏe mạnh trăm phần trăm.

Đã bao nhiêu năm không có xuất hiện qua người phụ nữ thế này rồi, sau khi một người phụ nữ thật sự cuối cùng chết đi, thì đã qua rất nhiều năm.

Mới đầu cũng có bé gái mới ra đời, tuy nhiên nó chỉ sống mấy năm liền chậm chậm chết đi. Sau đó mọi người mới phát hiện, đó là một loại bệnh nhân bẩm, điều này khiến con gái mà phụ nữ sinh ra đều không thể sống, nhưng mà con trai từ nhỏ cường tráng thì vẫn có thể sống được. Nhưng những năm gần đây nhất, tỷ lệ bé trai tử vong khi sinh hạ cũng càng ngày càng cao, có người nói đây chính là ngày cuối cùng của loài người.

Lúc này một người phụ nữ hoàn toàn không có gen bệnh xuất hiện, cho dù anh đã có được cô nhưng cũng không bảo đảm quốc hội sẽ không nhân cơ hội này mà gây chuyện. Bọn họ luôn là thích đối đầu với anh, nếu bình thường anh không sợ họ, nhưng bây giờ cô là phụ nữ có thai, nghe nói phụ nữ vào lúc này vô cùng yếu ớt, vô luận thân thể hay là tinh thần.

Anh hi vọng cô có thể an toàn sinh hạ con của mình, cũng hi vọng cô vĩnh viễn sống ở bên cạnh mình. Chuyện đầu tiên, là phải cho cô an toàn sinh đứa bé xong, mới nhắc đến việc khác.

Trước kia có thể bỏ mặc lũ khốn quốc hội kia, nhưng từ nay về sau mình sẽ phải ra tay ác một chút. Sở dĩ giữ bọn họ nguyên nhân hơn phân nửa vì bọn họ là bậc cha chú hoặc là bản thân từng cùng đánh trận với cha của mình, nhưng hiện tại vì con mình chỉ có thể để cho những người không nghe lời nhanh chóng biến mất.

Máy truyền tin vang lên, Calvin cả người là nước bùn nói: “Anh tính toán đem tôi để ở chỗ này bao lâu.....”

“Calvin, phụ nữ có thai cần phải chăm sóc như thế nào?” Cesar là một Thống soái, tim của anh không thể nào nhỏ giống như hạt vừng.

Cho dù anh có tức giận, nhưng sau khi anh suy nghĩ kỹ, ở trong lòng cũng sẽ không hoàn toàn trách tội anh ta. Còn nữa, anh ta đang bị trừng phạt, vừa xách chậu hoa vừa nói chuyện với anh, đối với cái bộ dáng này Cesar rất là hài lòng.

“Phụ nữ có thai? Anh nói là phụ nữ có thai?” Calvin ôm chậu hoa ngó chừng máy truyền tin có chút bùng tình hỏi.

“Đúng vậy, phụ nữ có thai.” Người này nhất định hoài nghi cái gì, anh cũng không giải thích mà đợi trả lời.

Calvin kích động xong liền phát huy tác dụng chuyên gia tạp học của mình, nói: “Chuyện cần chú ý của phụ nữ có thai rất nhiều, đầu tiên là cơm canh cùng đồ ăn, bởi vì có những món ăn đối với phụ nữ có thai mà nói là chỉ độc, tỷ như con cua, baba, cà phê, trà đậm đặc.....”

“Chờ một chút, ta cần nhớ một cái.” Cesar trực tiếp thu âm lại.

Calvin im lặng nói: “Ngài không đi tra máy tính thông minh sao?”

Cesar nói: “Không, cậu nhớ lại toàn bộ rồi hãy nói.”

Calvin không có cách nào, từ ăn uống nói đến ăn, mặc, ở, đi lại, cuối cùng nói đến việc trong vòng ba tháng không thể sinh hoạt vợ chồng. Kết quả anh ta thấy được Cesar nhieu mảy, ánh mắt của anh ấy tựa hồ rất bị tổn thương, điều này làm cho Calvin nghĩ tới Số 78 Hân Hân, bởi vì đại thống soái đối với người máy này từng có ham muốn giữ lấy rất mạnh.

Anh ta có thể ngồi ở chỗ này nói chuyện cùng mình nhất định là đã đem cô ấy tìm trở lại, nếu không cả đời này anh ta cũng sẽ không nói một câu nào với mình.

Chẳng qua đề tài này có chút kỳ quái, tại sao lại không nói về người máy mà lại nói chuyện phụ nữ có thai chứ ? Vốn cho là anh ta thông suốt muốn đem người đàn bà kia đón trở lại, nhưng phụ nữ có thai không thể làm chuyện giữa vợ chồng không phải là còn có người máy Số 78 ư, vậy anh ta cau mày làm cái gì?

Anh có một loại ý nghĩ khá hoang đường, biểu hiện của đại thống soái phảng phất như Số 78 kia đã mang thai. Cái này không thể nào, cô ấy là người máy đúng không ?

Cesar còn đang rất nghiêm túc tiêu hóa lời anh ta mới vừa nói, phụ nữ có thai phải chú ý thật đúng là nhiều lắm. Anh thật đúng là không nhớ được, ghi âm xong thấy Calvin muốn nói chút ít chuyện của mình với anh thì trực tiếp đóng lại máy truyền tin, thẳng đến Calvin giận đem chậu hoa cầm trong tay vứt đi ra ngoài.

Hỏi nhiều vấn đề như vậy, hỏi xong đã liền đem mình quăng bỏ, thật là một người trở mặt vô tình. Nhưng Calvin cũng không có trách anh, bởi vì cuối cùng người có lỗi là mình bởi vì mình đã phản bội người không nên phản bội nhất.

Sau khi Cesar nghe lại ghi âm một lần nữa thì Achilles bị mời tới, xem ra gã đã sớm có ý nghĩ chuẩn bị chạy trốn, vốn là tính toán chạy trốn tới chỗ quốc hội, nhưng lại bị người của Cesar bắt trở về.

Gã đứng ở trước mặt Cesar thờ dài, nói: “Ngài sẽ đối phó tôi như thế nào?”

Cesar nói: “Sẽ không giết cậu, nhưng cậu cần phải giúp tôi một chút việc, xây dựng một phòng cứu thương đầy đủ tất cả phương tiện ở Phủ Đại Thống Soái, có thể cung cấp cho cô ấy nơi an toàn để sinh em bé. Cậu có thể vận dụng nhân mạch của cậu, nhưng tuyệt đối không thể nói ra tại sao cậu lại xây những thứ này.”

“Nếu như tôi nói ra?” Achilles cười lạnh hỏi.

“Nếu như nói ra, tất cả nhà xưởng và tiền của cậu sẽ rời cậu mà đi.” Khóe miệng Cesar nhếch lên một nụ cười lãnh khốc, nhược điểm của gã chính là chỗ này.

Achilles nhếch khóe miệng, nói: “Chẳng lẽ ngài muốn chặt đứt mạch sống kinh tế mạnh nhất của quân đội sao?”

Cesar đứng lên, anh đi một vòng ở trước mặt Achilles nói: “Sự nghiệp của cậu phát triển đi lên trừ có cha cậu trợ giúp và quốc hội ủng hộ ra còn cần tôi mở một con mắt nhắm một con mắt, nhưng mà trên cái thế giới này người muốn tiền rất nhiều, tôi có thể tùy tiện bồi dưỡng một Achilles nữa, nếu như cung ứng không được tôi lại bồi dưỡng ra gã thứ hai. Nếu như cung ứng không được nữa, tôi lại bồi dưỡng tên thứ ba tên thứ tư, mặc dù quản lý lên rất phí sức nhưng so sánh với con chó không nghe lời sẽ tốt hơn rất nhiều.”

Achilles mặt lạnh xuống, vỗ bàn nói: “Không nên đắc ý, cho dù hiện tại ngài có thể làm cho cô ấy an toàn sinh hạ đứa bé nhưng sau này thân phận của đứa bé cũng sẽ bại lộ, đến lúc đó quốc hội sẽ phản kích, bọn họ muốn làm cái gì ngài hẳn rất rõ ràng. Cướp đi cô ấy, làm cho cô thay người khác sản xuất ra nhiều đứa bé khỏe mạnh hơn, tồn tại như là Eva.”

Bụp !

Achilles bị đánh lui ra phía sau ba bước mới đứng lại, anh ta lau máu trên mặt một cái, nói: “Làm sao, tức giận?”

Cesar cười lạnh nói: “Tôi sẽ để bọn họ biết, đến tận cùng là người nào bảo vệ bọn họ, là ai để cho bọn họ trải qua cuộc sống như bây giờ. Mà tôi, có thể tùy thời bỏ qua tất cả.”

Achilles giật mình, anh không ngờ rằng Cesar sẽ suy nghĩ cực đoan. Quả thật, nếu như chèn ép quá, anh ta thật có thể sẽ phản, bởi vì tình cầu anh ta chiếm lĩnh cũng không dừng lại chỉ có mỗi cái này thôi.

Nếu như anh ta từ bỏ nơi này, như vậy Tinh cầu Gila sẽ trở thành thịt béo bị mọi người tranh đoạt. Nơi này nhiệt độ bốn mùa và trong ngày chênh lệch không lớn, thổ nhưỡng phì nhiêu có thể trồng các loại cây nông nghiệp, ở trong vũ trụ mà nói điều này rất là hiếm thấy, cho nên rất nhiều người đều muốn chiếm lĩnh nơi này.

Cesar Will chính là thần giữ nhà ở chỗ này, không có anh ta, nơi này sẽ biến thành hình dáng ra sao trong lòng mỗi người đều hết sức rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Chuẩn Bị

Edit: Mèo

Beta: Tiểu Tuyền

Động tác của Cesar tương đối nhanh, ngay lúc Hân Hân tỉnh lại anh đã đem tất cả người biết chuyện này toàn bộ khống chế lại.

Achilles coi như là một trong số đó, anh ta có hai thuộc hạ cũng biết chuyện, Cesar tất nhiên không có bỏ qua.

Mà Achilles cùng Cesar chiến đấu cuối cùng là Cesar giành thắng lợi, anh có thực lực khống chế tất cả người phản đối anh.

Hân Hân ngồi ở trên giường mơ hồ một lát, sau đó lần đầu tiên đi phòng vệ sinh ở trong phòng của Cesar. Hiện tại cô đã không có một chút lo lắng, nhìn biểu hiện của Cesar đối với mình cũng biết hết thầy lo lắng lúc trước là vô ích. Thở phào nhẹ nhõm đồng thời cô lại cảm thấy mình thật rất may mắn, nếu như không gặp phải Cesar thì cuộc sống của mình sẽ biến thành hình dáng ra sao?

Giải quyết xong vấn đề sinh lý cô cảm thấy quần áo nên thay, đã rất dơ rất dơ rồi. Achilles chỉ đem cô làm thành đối tượng có thể ghi chép cũng không phải là cái sùng vật gì.

Cô ở trong phòng Cesar tìm ra quần áo của chính mình, phát hiện quần áo chẳng những không ít còn tăng thêm, khoe miệng khẽ mỉm cười, người đàn ông tốt như vậy đi chỗ nào tìm?

Ngâm nga bài hát, cô vui vẻ đi thay quần áo, sau đó đem đầu tóc cũng bắt đầu chải tốt lên.

Kể từ khi đến đây tóc không có cắt, cho nên hiện tại đã rất dài rồi.

Chải xong đầu tóc, cô ăn mặc xong rồi đi ra, kết quả thấy Cesar đã ở bên ngoài bụng cái khay thức ăn đang đợi cô đi ra.

Sau đó bộ dạng tựa hồ ngần ra, khăn trương hỏi: “Làm sao em tự mình đi tắm, vạn nhất trượt chân thì làm sao?” Đem thức ăn đặt lên bàn, anh vội vàng tới đây đỡ lấy cô.

Là cái gì thay đổi?

Cô sờ soạng đầu của mình, hỏi: “Làm sao? Không sao, em không có chuyện gì anh không cần khăn trương.” Nói xong liền sờ sờ bụng của mình, nơi đó không có một chút cảm giác.

Cesar không có trải qua cũng không có đi điều tra qua chuyện này, hàng năm việc làm tối đa là các loại tặng lễ, chúc mừng, hiện tại cũng là thời điểm người khác phải đến chúc mừng anh, nhưng lại không thể nói ra bên ngoài.

Thế nhưng, hiện tại những thứ này cũng không quan trọng, đầu tiên phải hiểu một chút về thân thể của cô, trí lực của cô bình thường, hẳn là hỏi một câu xuất thân và trên thân thể có gen di truyền bị bệnh gì không, nếu không đối với hài tử và cô đều không tốt.

Bọn họ giữ vững thói quen ăn không nói, nhưng Hân Hân lại tương đối không ngại ngùng nên mở miệng nói: “Quá mệt mỏi cho nên ngủ mất, quên chuẩn bị thức ăn cho anh rồi.”

Cesar ngần ra, sau đó hết sức đứng đắn mà nói: “Về sau loại chuyện này không được làm tiếp, bây giờ em đã làm mẹ, quan trọng nhất là chính mình.”

Hân Hân gật đầu, rốt cục có thể không cần đi làm ư, ngày tháng nghỉ dài hạn thật tình không tệ a!

Ăn cơm xong, Cesar lại bắt đầu ôn nhu hỏi cô có bệnh hay không.

Anh ta hỏi vô cùng trực tiếp, nếu lời này trước đây chính là lời chửi người.

“Em có bệnh không?” Cesar hỏi.

Hân Hân thiếu chút nữa từ trên giường nhảy dựng lên mắng chửi người, cô phản ứng đầu tiên là bị mắng, nhưng nghĩ lại Cesar người này nếu như mắng chửi người thì rất trực tiếp, làm sao lại mắng chửi loạn như vậy.

Cô nhin nhắn sau đó nói: “Em không có bệnh, rất tốt!”

Cesar nói: “Chờ Achilles xây xong phòng cứu thương em nên đi kiểm tra toàn diện, làm mẹ rất là cực khổ.”

Hân Hân chỉ có thể gật đầu, bởi vì bộ dạng anh nghiêm chỉnh lại rất nghiêm túc rất đáng sợ. Mặc dù hiện tại quan hệ của hai người không giống với lúc trước, nhưng tinh thần lực của đối phương vẫn mạnh mẽ cho người ta sợ hãi. Làm loài người, cô cũng biết sợ đó.

Cesar thấy cô từ từ lui cách xa mình liền nhủ nhủ mảy, mang thai sẽ làm cho con người trở nên nhát gan sao?

“Còn có, vì ghi chép của Achilles muốn anh hỏi một câu là em xuất thân là người của hăng nào, anh không nhớ rõ có thể nhân bản phụ nữ có huyết thống Đông Phương.” Nhân bản ra phụ nữ không phải chân chính là e bé mới ra đời, các cô ở trong máng dinh dưỡng sinh trưởng rất nhanh, nhưng bởi vì có một số trời sanh mang đến bệnh tật chỉ sống không tới lúc trưởng thành thì đã chết đi.

Người phụ nữ kia của anh đã bắt đầu đào tạo từ rất nhiều năm trước rồi, nhưng đến nay thất bại hơn mười lần mới để cho một người trưởng thành, cho nên anh không chấp nhận đã khiến quốc hội hết sức tức giận.

“Em..... Cesar, hiện tại em nói một câu chuyện này với ngài, ngài nhất định phải lựa chọn tin tưởng.” Hân Hân đối với loại chuyện mình xuyên qua, hiện tại nhớ tới vẫn giống như đang nằm mơ, lần đầu tiên cô nói về chuyện này với người khác cũng không biết anh ta có thể tin tưởng hay không ?

Cesar thấy cô quý bò ở trên giường nói như vậy với mình không khỏi bị đáng yêu cuốn hút, nhưng mà cái gì anh cũng không thể làm, đặt cái người ở trên giường nằm xuống bằng tư thế không hấp dẫn, mới nói: ” Thời điểm nói chuyện phải giữ vững quy tắc.”

“Á.....” rõ ràng mình chỉ mới vừa bò đến gần anh ta thôi, nào có hạnh kiểm xấu chứ?

Cesar nói: “Được rồi, bắt đầu ở khoảng cách này đi!”

“.....” Hân Hân nằm ngửa mặt, trên người còn đang đắp một tấm chăn mỏng, nhìn đỉnh màn nói chuyện với anh. Nhưng mà không thoải mái, cô không thể làm gì khác hơn là xoay người nằm nghiêng nhìn về phía Cesar.

Anh cố chấp cho là cái tư thế nằm này không tốt, cho nên lại đem cô ngửa ra, ý là bảo cô nhìn về phía đỉnh màn mà nói chuyện.

Có cần phải như vậy hay không a?

Hân Hân bị anh ta giầy vò đến không có tính tình, dứt khoát bình thân nói ra chuyện mình xuyên qua. Sau khi Cesar nghe xong những lời này thế nhưng không có nói gì, chẳng qua chỉ mờ mịt tính thông minh ra kiểm tra.

Sau đó nói: “Đối với loại chuyện xuyên qua thời không này cũng không phải là không thể, trong lịch sử có rất nhiều nhân loại mất tích khó hiểu. Kỹ thuật hiện đại cũng có thể đem vật thể hoặc là người máy phân giải xuyên qua đến thời không khác. Nhưng có thể xuyên ra ngoài tinh cầu, quả thật rất ít thấy.”

“Ngài tin tưởng sao?” Hân Hân nghiêng đầu hỏi, cô vẫn còn có chút lo lắng anh ta không tin.

Cesar nói: “Vô luận như thế nào, sự xuất hiện của em quả thật rất kỳ quái, quan trọng nhất là đến bây giờ còn không có bị điều tra ra, thật là may mắn.”

Hân Hân nói: “Đúng vậy a.”

“Bình thường để dễ dàng kiểm tra dân thường, nhử lấy bằng tên người máy làm chuẩn, em vào Phù Thống Soái là ngôi Air Ship của chúng ta tiến vào cho nên không có trải qua radar quét hình kiểm tra.” Cesar đưa tay lấy bằng tên của cô rồi nói: “Vật này có thể có phóng xạ, em không thể mang theo nó.”

Đón lấy ánh mắt có chút bất lực của Hân Hân nhìn chằm chằm, anh không khỏi ngần ra. Tiếp theo cô nói một câu, nhưng mình lại nghe không hiểu.

Anh lập tức hiểu rồi, cô nói chính là một loại ngôn ngữ của loài người cổ trên Địa Cầu. Do dự một chút rốt cục đem bằng tên đặt ở trên người cô, liền nghe cô nói: “Không có bằng tên, em nghe không hiểu ngôn ngữ nơi này cũng nói không được.”

“Thì ra là còn phải lệ thuộc vào chức năng phiên dịch ngôn ngữ của bằng tên, điều này cũng dễ làm, anh sẽ phải đi cục kỹ thuật.” Cesar không nói thêm gì cả đã đứng lên.

“Nhưng bây giờ đã muộn.” Hân Hân cảm thấy người đàn ông vì sự nghiệp, nhất là quân nhân thật sự là phải thực chiến, tiếp xúc này làm cho người ta an tâm lại để cho người ta lo lắng.

“Sẽ trở lại rất nhanh, em hãy nghỉ ngơi thật tốt, không nên đi ra ngoài, cần gì thì dùng máy truyền tin truyền cho Ben Sur. Anh ta là người đàn ông đáng tin, nhưng vẫn không biết thân phận của em là phụ nữ, không nên nói với anh ta, quan sát thêm một thời gian ngắn nữa anh sẽ tự mình nói với anh ta.” Cesar tỉ mỉ an bài xong liền đi ra ngoài, chờ anh mở cửa, một khắc kia Hân Hân mới chú ý tới phía ngoài thậm chí có rất nhiều bóng người, bọn họ hẳn là thủ vệ, chẳng lẽ cô bị nhốt lại rồi?

Hoàn toàn có thể lý giải, dù sao anh ấy cũng vô cùng lo lắng cho mình.

Làm một thiếu nữ đi tới dị giới, cô cảm giác mình vẫn không có tự do. Thế này có phải rất không có dũng khí, rất uất ức không?

Cô không thể giống một vài cô gái, ở dị giới tự mình xông ra một mảnh thiên địa, cũng không có cách nào tùy hứng ở trước mặt Cesar, khiêu chiến giới hạn của anh ta, thậm chí cho dù mang thai con của anh ta cũng phải duy trì nhu thuận của mình.

Nhưng mà, cô vẫn biết cảm ơn, bởi vì không có Cesar cô sẽ biến thành cái dạng gì không có ai biết được. Cô không biết mình như vậy có thể bị các nữ xuyên qua khác đánh giá vì không có chủ kiến hay không? Nhưng mà cô rất thích cảm giác như thế. Cho dù là ở hiện đại, phụ nữ trừ sự nghiệp ở ngoài muốn nhất không phải là tìm một người đàn ông yêu mình yêu đến điên đảo, anh ta có thể không thương toàn bộ thế giới nhưng nhất định phải yêu mình,

anh ta có thể phản bội toàn bộ thế giới cũng không phản bội mình.

Nếu như có những thứ này mà không thấy đủ, vậy thì cô quả thật không biết tốt xấu rồi.

Thế nhưng nằm ở nơi này, bên ngoài có một đồng đàn ông canh chừng như vậy tốt sao? Cô nằm không nổi nữa, rõ ràng đã tỉnh ngủ rồi còn nằm gì chứ?

Hân Hân dứt khoát ngồi dậy, mở ra máy tính thông minh, bắt đầu chú ý về tình huống của Cesar.

Trên mạng còn lấy hình của mình và số tiền thưởng phát lệnh truy tìm, cô cẩn thận đếm, không ngờ năm số không thêm một số năm.

Năm mươi vạn tính tệ a, thật là nhiều tiền a!

Phía dưới có rất nhiều người tiết lộ đầu mối, hơn phân nửa đều có hồi đáp, xem ra anh thật tình có đi tìm cô.

Người đàn ông này quả thực làm cho người ta yên tâm, tại sao cô lại có cảm giác mình càng ngày càng tự tin rồi hả?

Cũng khó trách a, đàn ông chinh phục thiên hạ phụ nữ chinh phục đàn ông, vô luận mình có đàn thế nào, nhưng có thể làm cho người đàn ông này đối với mình đập hết mọi chông gai tựa hồ không tồn tại!

Cô vô cùng vui vẻ mở máy tính lên, hiện tại không sợ bị Cesar phát hiện cho nên cần chân chính hiểu rõ cái thế giới này.

Trước nhìn các loại chế độ về cái thế giới này, luật pháp, hôn nhân. Tuy nhiên cô phát hiện, ở hôn nhân đàn gái thật sự là chiếm toàn bộ ưu thế a, sau khi quốc hội đem phụ nữ ban thưởng cho nhà trai tất cả mọi việc của cô ấy đều giao cho nhà trai. Không thể ngược đãi nếu không sẽ bị hình phạt. Không thể đối với người đồ nói lời độc ác, nếu không cũng sẽ bị hình phạt.

Thậm chí là bảo vệ không tốt, cũng sẽ bị hình phạt.

Quy định như thế thật đúng là cứng nhắc a, còn có một điều nữa bởi vì bảo vệ không tốt người phụ nữ được đưa đến, cô bị người đàn ông khác đoạt lấy rồi mang thai, vậy thì tuyệt đối không thể thương tổn hài tử, người đàn ông đó còn phải phụ trách chăm sóc đứa bé, sau khi sinh ra phải trả lại cho cha nó.

Dĩ nhiên người cha kia sẽ bị phạt số tiền rất lớn, hơn nữa còn phải ngồi tù một năm, đi ra ngoài thì phải chịu trách nhiệm chăm sóc đứa con, cho đến khi đứa bé lớn lên gia nhập quân đội mới thôi.

Luật pháp kỳ quái a, trong lúc này cô chợt hiểu tại sao Cesar không trực tiếp đem tin tức cô là loài người thả ra rồi? Trước mặt luật pháp như vậy, muốn bảo vệ cô thật có chút khó khăn. Cho dù anh là đại thống soái cũng sẽ không dễ dàng, thế nhưng thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, đội cô sinh hạ đứa bé cũng sẽ lộ đuôi.

Nhưng cô không có bối rối, nghĩ đến chuyện có Cesar ở bên cạnh trợ giúp mình cũng giống như cô có toàn bộ thế giới.

Đúng rồi, đối với Cesar cô hiểu rất ít.

Máy tính thông minh có chức năng hạng nhất chính là tìm tòi, cô trực tiếp lục soát tên Cesar. Kết quả máy tính thông minh cảnh cáo, kết quả ngài tìm kiếm có hai dạng, kết quả bình dân và kết quả quân đội, biểu hiện quân đội sẽ có ghi chép tìm kiếm, hơn nữa không có quân hiệu thì không thể vào điều tra.

Khóe miệng cô giật giật, nhanh chóng chọn kết quả bình dân, bảo cô đi đâu tìm quân hiệu chứ?

Kết quả, vừa mở ra cô đã cảm thấy mình nhìn qua là văn chương ca công tụng đức khổng lồ.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Phản Ứng Trong Thời Gian Mang Thai

Hân Hân phản ứng đầu tiên là, hóa ra cô đề lên một người đàn ông đáng sợ, lợi hại như vậy. Á, dường như cô mới là người bị đề.

Một phản ứng nữa chính là, đây mới là sự thật ư, tại sao cô xem xong cái này rồi lại cảm thấy Cesar vô luận đi đến nơi nào thì đỉnh đầu là vàng hào quang còn dưới chân thì cười mây tía đúng không? Ít nhất phía sau phải đi theo mười mấy hộ vệ áo đen các loại! Tóm lại khác khá xa với anh trong sinh hoạt ngày thường, cô cảm giác mình đã tìm sai tên rồi.

Lúc Cesar trở lại anh ta thấy người máy nhỏ..... Không đúng, là phụ nữ nho nhỏ nằm ở trên giường cười, cũng không biết đang cười cái gì.

Kể từ khi biết cô là loài người về sau về mặt cô so với quá khứ phong phú rất nhiều, có thể thấy được cô của lúc trước hoàn toàn là ở che dấu tâm tình của mình.

Quả nhiên rất thông minh, ngay cả mình cũng bị cô lừa gạt.

Nghe nói phụ nữ Địa Cầu cổ đại bàn về thông minh hoàn toàn không thua bởi đàn ông, xem ra cô không có lừa gạt anh, không thể tưởng tượng nổi sự kiện xuyên qua thật xảy ra.

“Đang cười cái gì?” Cesar nhìn cô hí hóp ánh mắt tìm hỏi.

“Không có gì, thấy được một chút đồ thú vị.” Cô tiện tay đem máy tính thông minh đóng lại, sau đó thấy bàn tay Cesar ở trước mặt cô, đem một vật phẩm trang sức hình trăng sáng màu trắng bạc giao cho cô nói: “Đây là tặng cho em, bên trong có vật chất phòng phóng xạ, cho dù là phụ nữ có thai mang theo cũng không sao.”

“Ừ, cảm ơn anh.” Có lẽ vật được tặng tất nhiên vui vẻ, hơn nữa còn là lễ vật xinh đẹp. Hân Hân đem thân thể xoay qua chỗ khác, phía sau cổ hướng về phía anh, còn thuận tay đem tóc của mình vén qua một bên để cho anh ta có thể dễ dàng đem dây chuyền đeo trên cổ mình.

Nhưng đợi hồi lâu cũng không thấy đối phương động, quay đầu lại kinh ngạc nhìn anh một cái, chỉ nghe Cesar có chút lúng túng hỏi: “Em đang câu dẫn anh sao? Nhưng em phải ngoan một chút, làm như vậy không tốt đối với con.”

“.....” Hân Hân không đỏ mặt giải thích được, cô nào có câu dẫn anh ta, đây rõ ràng là động tác để cho nam sĩ đeo dây chuyền cho mình có được hay không, đồng chí anh thật suy nghĩ nhiều rồi.

“Những chuyện đó em biết, thật ra thì em chỉ mời anh đeo dây chuyền cho em thôi.” Cảm giác thời đại ngăn cách cứ thế bày ra, nếu như đặt ở hiện đại chỉ sợ bạn trai đã sớm cướp mà đeo cho, cũng làm đủ phối hợp. Nhưng cô không thể trách được người ta, dù sao đàn ông siêu cấp ngày thơ chưa từng trải, không có nói qua yêu đương, cô không thể cầu mong quá nhiều, tất cả sẽ từ từ ổn thôi.

Cesar cũng giống tất cả nam sĩ hiện tại, cả đời không có xách túi giúp phụ nữ, làm qua người cầm đồ, đeo qua dây chuyền, giặt qua quần áo, làm cơm, cho nên sau khi được Hân Hân cho thấy thái độ, đối với cái công việc này mặc dù rất xa lạ nhưng anh ta vẫn cố hết sức để hoàn thành.

Rất dịu dàng đem dây chuyền đưa tới trên cổ của cô, nhưng bởi vì anh thật sự không có làm qua việc tỉ mỉ, cho nên theo bản năng đem dây chuyền xách lên, kết quả thiếu chút nữa treo cổ Hân Hân.

Cầm bị kéo lên đau đến cô kêu lên, Cesar vội vàng buông lỏng tay cau mày hỏi: “Sao vậy?”

“Đau quá.” Hân Hân sờ soạng cổ của mình một chút.

Cesar nâng cằm của cô nhìn lên, một vòng vết đỏ kích thích trông mắt của anh ta, liền nhú mày lại.

“Không có chuyện gì, lập tức sẽ tốt thôi.” Hân Hân an ủi anh, dù sao người đàn ông này căn bản chưa làm qua loại chuyện thế này, thật không thể yêu cầu quá cao đối với anh ta.

Biểu hiện của Hân Hân là khéo hiểu lòng người, Cesar không có bị phụ nữ an ủi qua, cho nên cảm giác mình thân là đàn ông mà bị phụ nữ nói như vậy thật sự có chút không có trách nhiệm, cho nên ngồi xuống vươn cổ ra hiên ngang lăm lăm mà nói: “Đến đây đi.”

“Làm gì?” Hân Hân tự mình cố sức đem dây chuyền đeo lên.

Cesar sờ soạng cổ của mình, nói: “Em cứ kéo tùy thích”

Hân Hân phụt một tiếng bật cười, sau đó sờ soạng cổ của Cesar nói: “Không cần, cũng không phải là rất đau.”

Cesar lập tức ngẩng mặt lên ra lệnh: “Không được, phải làm ra vết thương.”

“.....” Có cần phải như vậy hay không? Nhưng thấy hắn không muốn thu lại cổ của mình, cô không thể làm gì khác hơn là nói: “Giữa vợ chồng không cần như vậy, cũng không phải là đồng chí chiến hữu, rồi hãy nói em không có dễ giận đến thế.”

“Vợ chồng?” Vợ chồng cái từ này hợp lại cũng không phải là rất rõ ràng, anh ta cố ý mờ ra máy tính nhìn một chút, kết quả tìm ra được đó là một loại quan hệ cổ đại, đàn ông và phụ nữ xây dựng một gia đình.

Nghĩ lại bộ dạng hiện tại của bọn họ còn không phải là vợ chồng ư, chỉ là không có hôn lễ thôi?

Anh ta đọc nhanh như gió xong, nói: “Thật là kỳ quái, chỉ là một trang giấy mà thôi, tại sao phải để cho một nam một nữ ở chung cả đời chứ?”

“Cái này..... Thật ra thì em cũng không hiểu rõ, nhưng em lại biết vợ chồng là quan hệ rất thân mật. Ví dụ như, em ở trước mặt cha mẹ không thể cời đồ trống trơn đi chung quanh, nhưng là ở trước mặt..... ngài, thì có thể một chút.” Thiếu chút nữa nói ra một câu ‘có thể cời hết đi chung quanh bốn phía’.

Dường như Cesar cũng có cảm xúc, nói: “Cũng đúng, anh cũng không thích không mặc quần áo ở trước mặt người khác, chỉ có ở trước mặt em là có thể không có bất kỳ bận tâm nào.”

Hân Hân đỏ mặt, cô cảm thấy hai người trò chuyện không tồi, tình cảm có tăng tiến không ít.

Thế nhưng buổi tối Cesar muốn cùng cô chia giường ngủ, cô kỳ quái nhìn người ta ôm chầm chui vào phía sau rèm cửa sổ không khỏi kéo khóa miệng, đây là muốn bố trí rạp khuôn theo cô sao?

“Cesar, tại sao anh không ngủ ở trên giường?” Cô kỳ quái hỏi, giường lớn như vậy cho dù nằm cũng không đụng cô a!

Cesar đại thống soái cũng có chút buồn bực, nhưng anh ta là quân nhân, có chút tâm tình là không thể biểu hiện ở trên mặt.

“Em bây giờ là phụ nữ có thai, không thể ngủ cùng giường với đàn ông.”

“Á, người nào nói?”

“Calvin.”

“Anh ta nói cùng giường đại khái chẳng qua là không thể ôm nhau..... Cái ý kia, nhưng nằm ở trên một cái giường ngủ là có thể.” Rồi đi anh một thời gian thật dài, nên muốn ôm anh ngủ một đêm.

“Là vậy sao?” Cesar có chút hoài nghi.

Hân Hân lấy ra thái độ, lớn tiếng nói: “Anh nghe em hay nghe anh ta?”

Phụ nữ ah có đôi khi không thể luôn chịu theo đàn ông, trong lúc bất chợt lớn tiếng nói chuyện ngược lại sẽ có hiệu quả bất ngờ.

Nhất là Cesar, anh ta đang đắn đo xem Hân Hân là phụ nữ trong lúc tức giận có thể tạo thành ảnh hưởng đối với thai nhi hay không, không ngờ anh cảm thấy, trên người cô thậm chí có tinh thần lực xao động.

Trước kia anh không có đem cô làm thành loài người mà nhìn, cho nên hoàn toàn không có chú ý tới một chút tinh thần lực này, nhưng mới vừa rồi cô lớn tiếng nói chuyện, trong âm thanh mang theo tâm tình, cho nên tỉ mỉ cảm ứng một chút đã cảm thấy không khí bốn phía dị thường.

Không khỏi hết sức vui mừng, đi lên trước kéo cô nói: “Không nghĩ tới em chẳng những thông minh mà còn có tinh thần lực xao động, thật làm cho người ta giật mình.”

“Tinh thần lực?” Hân Hân chưa từng cảm giác mình có cái loại tinh thần lực thần kỳ này.

Cesar đi tới bên giường, không trả lời vấn đề của cô mà là ôm cô nằm xuống, nói: “Thật sự ôm em ngủ không sao ư?”

“Ừ, không cần gấp gáp.” Hân Hân đối với Cesar cẩn thận từng chút rất là uất ức, núp ở trước ngực của anh cô cảm giác ấm áp.

Cesar lúc này mới lại đem đề tài quán trở về, nói: “Trước kia cũng không có chú ý, mới vừa theo bản năng dò thám một chút, không nghĩ tới em thật có tinh thần lực. Ngày mai chúng ta có thể dùng máy dò thám xem, cảm giác quá yếu, cũng có thể là ảo giác của anh.”

Trong thế giới này phái nam lúc hơn mười tuổi sau khi tiến vào trong quân lại bắt đầu huấn luyện tinh thần lực, bởi vì robot lợi hại nhất cũng thông qua tinh thần lực thao túng, thậm chí là Air Ship cũng giống vậy.

Chỉ là có ít người trời sinh tinh thần lực rất yếu, cho nên căn bản không có năng lực thao túng những thứ đồ này, cuối cùng cho dù có thể ở lại quân đội cũng là lính quen hạ đẳng nhất mà rất ít có thể có cơ hội thăng chức.

Dĩ nhiên đó là đàn ông, mà phụ nữ trời sinh trí lực thiếu sót càng đừng nói cái gì tinh thần lực. Anh đối với Hân Hân vẫn có chút mong đợi, biểu hiện của cô hoàn toàn khác xa những phụ nữ lúc trước anh biết đến, như vậy con của bọn họ cũng sẽ đặc biệt.

Cứ như vậy anh ôm Hân Hân ngủ thiếp đi lúc nào không biết, mà Hân Hân mặc dù lúc trước ngủ thật lâu nhưng nằm ở trong ngực của anh ta cũng cảm thấy hết sức an tâm lại một lần tiến sâu vào giấc ngủ.

Sáng ngày thứ hai liền không thoải mái, đầu choáng váng trầm trầm hết sức khó chịu. Cô ôm đầu lên, phát hiện Cesar không có ở đây, nhìn thời gian anh ta hẳn là đi rèn luyện thân thể.

Cô miễn cưỡng đứng lên vào phòng vệ sinh, trước kia còn kích lệ mùi bên trong dễ ngửi lại sạch sẽ, nhưng lần này đi vào lại hoàn toàn không đúng, nhướng mày, ngửi chồm hồm xuống nôn ra một trận.

May là buổi sáng, bởi vì thức ăn tối hôm qua đều tiêu hóa cho nên cô cái gì cũng phun không ra. Nôn khan trong chốc lát, ói trừ nước ra thì gì cũng không có.

Vốn tưởng rằng thể chất cô sẽ không nôn nghén, không nghĩ tới là ở nơi này chờ cô.

Hu hu, thật khó chịu.....

Nước mắt của cô ào ào rót xuống phía dưới, giống mở miệng cống ra, phun ra hồi lâu cũng ngừng không được. Hân Hân cảm thấy hoàn toàn không thể ở trong phòng vệ sinh, cho nên muốn đứng lên đi ra bên ngoài.

Đang lúc ấy thì Cesar đi đến, nhìn thấy cô như vậy sợ hết hồn, bận rộn ngồi chồm hỏm xuống đỡ cô dậy hỏi: “Chuyện gì xảy ra, có phải em không khỏe hay không?” Anh nhướn mày, đã thấy cô khó chịu như vậy cũng đợi không được, vì phòng cứu thương chưa có xây dựng xong, nói: “Đi sở y tế Tỉnh Tế.” Nơi đó có phụ khoa chánh quy, hẳn là kiểm tra ra tại sao cô ấy bị khó chịu như vậy.

Tuy nói về sau chuyện của cô sẽ không thể giấu diếm, không có biện pháp cũng chỉ có thể làm vậy.

Hân Hân yên lặng kéo anh ta, thờ dốc nói: “Em không sao, đây là nôn nghén.”

Cesar không có nghe Calvin nói qua chuyện nôn nghén như vậy a? Anh ta cau mày nói: “Nôn nghén?”

Thế giới thiếu phụ nữ thật tổn thương chịu không nổi a, đến nôn nghén cũng phải giải thích, thật mệt mỏi.

Sau khi thật vất vả không nôn nữa, cô ngồi ở trên giường hai mắt lưng tròng mệt mỏi thiếu chút nữa khóc nói: ” Phản ứng của phụ nữ có thai a, không biết thì tra máy tính.”

Cái đó và không biết tra Baidu cùng một cái ý, cô mệt mỏi không muốn nhiều lời chỉ có thể để cho chính anh đi thăm dò. Thật không ngờ Cesar người ta nghe lời như vậy, cô kêu tra thì lập tức tra xét.

Kết quả máy tính cho ra kết quả rất đơn giản, nôn nghén là phản ứng bình thường phụ nữ lúc đầu có thai, kéo dài đại khái ba tháng tới năm tháng, nếu gặp phải chuyện này mời tướng quân hưởng thụ quá trình hạnh phúc này.

Oa kháo, còn hưởng thụ hạnh phúc?

Hân Hân sau khi thấy thiếu chút nữa là phun máu, cô phụt một tiếng nằm ở trên giường, nói: “Cho các người có thai sẽ biết đây không phải là chuyện hạnh phúc, thật khó chịu.”

Cesar nhìn quả nhiên yên tâm rất nhiều, nhưng thấy cô khó chịu nằm ở trên giường như vậy, trái tim liền thót một cái. Bởi vì vô luận là tin tức của thế giới nào đều cho thấy, phụ nữ đã hoài thai tương đối yếu ớt, một chút xóc nảy cũng không chịu nổi. Nhưng cô còn làm động tác lớn như vậy, anh im lặng nói: “Sau này em không thể nằm xuống như vậy, chấn động quá lớn.”

“Chấn động?” Hân Hân không giải thích được nhìn anh một cái, sau đó rốt cục nhớ tới chuyện mình mới vừa nằm xuống. Cô không khỏi sờ soạng đầu một chút, nói: “Không có sao đâu, giường rất mềm.”

“Sau này phải cẩn thận biết không?” Cesar trợn mắt nhìn cô một cái, tinh thần lực cường đại lại một lần nữa áp chế Hân Hân đến không thở nổi. Thở không nổi ngực của cô cực độ thiếu dưỡng khí, sau đó gục ở bên giường lại bắt đầu nôn khan.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Người Thứ Ba Người Biết Chuyện

Dù sao Cesar đã mất nhiều năm để học xong làm như thế nào không chế tinh thần lực của mình, nên có kích động thế nào cũng không thể dễ dàng ở trước mặt Hân Hân phóng thích tinh thần lực của mình ra ngoài, nếu không cô ấy sẽ nôn cho anh xem, nôn ra là tốt rồi, có đôi khi anh phải vịn mới có thể đứng lên.

Trừ vấn đề nôn còn có vấn đề ăn cơm, cô ăn không vô. Dù là thức ăn gì thì chỉ ăn một chút sẽ cau mày, sau đó liền đẩy ra nói chịu không được mùi vị này.

Cesar đôi vài người máy, kết quả vẫn giống nhau.

May là vào lúc này anh tìm được nhân viên y tế đầu tiên đến, ông ta là nhân viên đã xuất ngũ, vừa tới đã bị lôi kéo làm kiểm tra bước đầu cho Hân Hân.

Tuổi tác của ông ta đã không còn nhỏ, cả đời đều kính dăng cho sự nghiệp y tế, đã đỡ đẻ ra những đứa bé khỏe mạnh có hơn một ngàn. Hôm nay già rồi lại đưa ông ném đi địa phương xa xôi vượt qua tuổi già, trong lòng của ông mười vạn phần không cam lòng, mà lúc này cấp dưới của Đại Thống Soái tới. Bọn họ cho ông một nhiệm vụ, nhưng trước khi làm tốt nhiệm vụ này ông không thể rời đi Phủ Thống Soái, không thể liên lạc cùng bất luận kẻ nào, cũng không cho nói ra những gì đã nhìn thấy và nghe được.

Quân nhân thường xuyên có loại nhiệm vụ bí mật này cho nên vị bác sĩ già này cũng đã quen rồi, thậm chí còn cảm thấy có một loại cảm giác, một lần nữa trở lại quân đội. Cho nên ông ta không chút nghĩ ngợi mà đi tới, không ngờ nhiệm vụ lần này lại là —— chăm sóc phụ nữ có thai.

Hóa ra Đại Thống Soái cự tuyệt phụ nữ là có nguyên nhân, không ngờ bên cạnh anh ta lại nuôi một phụ nữ đã mang thai. Theo lý mà nói đây là chuyện tốt, tại sao lại không ban bố tin tức cho bên ngoài chứ?

Thiên chức của quân nhân là phục tùng, cho nên ông ấy không có hỏi quá nhiều mà chỉ làm kiểm tra đơn giản cho Hân Hân.

Cả quá trình Hân Hân rất phối hợp và không có nói chuyện, nguyên nhân chủ yếu vẫn là cô có thói quen giữ vững bộ dạng người máy ở trước mặt người xa lạ.

“Phụ nhân của ngài rất nghe lời.” Đối với người phụ nữ hết sức phối hợp này, vị bác sĩ già cảm thấy hết sức vui vẻ, bởi vì ông ta đã gặp qua rất nhiều phụ nữ phiền toái. Có người nhìn thấy người ngoài sẽ khóc lóc, có còn loại thì giãy dụa, thậm chí đến cuối cùng không thể làm gì khác hơn là buộc phải dùng tới thuốc an thần.

Nhưng người phụ nữ này rất phối hợp, hơn nữa tương đối nghe lời của ông và Đại Thống Soái. Chẳng qua là. cô không chịu cởi quần bên trong cho nên phương diện kiểm tra cổ tử cung chỉ có thể bỏ dở.

“Thân thể của cô ấy như thế nào?” Đại Thống Soái Cesar hỏi.

“Thân thể rất tốt, chỉ là bởi vì nôn nghén quá mức nhiều cho nên có chút suy yếu.” Chuyện như vậy rất thường gặp, trong mỗi một trăm phụ nữ có chín mươi người là nôn đến long trời lở đất.

Sau khi bổ sung chút ít dinh dưỡng cho tốt, ông ta an bài chút ít sách dạy nấu ăn, kết quả vừa nghe đến tiếng cá là Hân Hân không nhịn được. Che miệng muốn nôn, Cesar theo bản năng vuốt lưng của cô.

“Như thế nào, có muốn trở về nghỉ ngơi hay không?” Giường co đã lâu, anh vốn dự định nếu như thể lực của cô tốt hơn một chút sẽ phải đi đo lường tinh thần lực, kết quả xem ra không có biện pháp làm tiếp bất cứ chuyện gì rồi.

Hân Hân lắc đầu, Cesar hỏi lão quân y: “Thật không có biện pháp khác sao?”

“Quá một thời gian ngắn nữa sẽ tốt, trong khoảng thời gian này xin phụ nhân dù không thích ăn cỡ nào cũng phải nhẫn nại, như vậy mới có thể sống, nếu không sẽ phải tiêm dịch dinh dưỡng.” Quân y già ăn ngay nói thật.

“Tôi không muốn tiêm.” Vừa nghe là tiêm Hân Hân kích động rồi, cô sợ nhất chính là đầu kim tiêm kia.

“Nói chuyện.” Lão quân y rất giật mình, bận rộn cầm lấy bút ký viết lên. Bệnh nhân có năng lực nói chuyện, năng lực biểu đạt cũng rất bình thường.

“Được, không tiêm.” Tiêm là cái gì?

Quân y già hơi có chút kinh ngạc, đã gặp đàn ông thích phụ nữ nhưng chưa từng thấy súng ái như vậy.

“Ừ, vậy chúng ta đi về thôi!” Hân Hân kéo Cesar, sợ lại nhắc đến chuyện tiêm.

Cesar cứ như vậy bị cô lôi đi, lão quân y thấy bọn họ rời đi đầu óc đột nhiên linh quang chợt lóe. Tại sao ông cảm thấy tất cả hành động của cô ta rất có tính Logic vậy? Cùng với phụ nữ lúc trước ông nhìn thấy hoàn toàn khác hẳn.

Nếu như trí lực của vị này không có vấn đề, cũng hiểu lý do vì sao đại thống soái giấu cô đi. Nhưng mà trên thế giới này có thể có phụ nữ như vậy ư? Trong nháy mắt đầu óc vị Quân y già có chút không dùng được rồi, ông quyết định phải dùng cơ hội kiểm tra tiếp theo để quan sát cô cẩn thận một chút.

Chỉ trách hiện tại đồ của phòng cứu thương quá ít, căn bản không cách nào làm kiểm tra cận kề hơn.

Sau khi Hân Hân trở về liền kiên cường, vì không bị tiêm cô tình nguyện ăn bất cứ cái gì, cho dù ăn xong là nôn. Không có cách nào, cô quyết định húp cháo, loại thức ăn như cháo ở cơm Tây không được thừa nhận, cho nên cô phải nói ra cách làm với người máy mới có thể có để ăn.

Có điều hiệu suất làm việc của người máy rất nhanh, cháo của cô được bưng tới.

Cố nén nuốt vào, bởi vì không có mùi vị gì cho nên không có nôn.

Cesar cũng không phải ngày ngày đều rảnh rỗi để chăm sóc cô, gần đây anh bận rộn nhiều việc, nhưng mà Hân Hân cảm thấy anh bận rộn như vậy là vì mình.

Mặc dù anh cố gắng đè nén tinh thần lực, nhưng rất rõ ràng có lúc anh mang theo tức giận về nhà.

Xem ra là đến thời điểm phải hỏi rồi, không thể làm tầm phông nên mãi được.

“Uống nước.” Cô tự mình mang một ly nước đến, đã hoàn toàn hóa giải tức giận trên người Cesar, anh đưa tay sờ sờ đầu Hân Hân, quả nhiên những người ở quốc hội không dễ dàng đối phó, muốn đánh tan bọn họ còn cần phải rất nhiều chuyện.

Hôm nay bọn họ đã bắt đầu chú ý tới chuyện Achilles mất tích, sớm muộn gì cũng tra đến trên người của anh. Nếu như để Achilles ra mặt, cũng không biết tên kia có mượn cơ hội đem chuyện này tuyên dương ra ngoài hay không?

Nếu như vậy anh cũng chỉ phải để cho thiên hạ đại loạn thôi, vừa vuốt tóc Hân Hân vừa nghĩ chuyện làm như thế nào để cho thiên hạ đại loạn. Cái này còn chưa tính, quan trọng là làm sao ở giữa đại loạn có thể khiến mình và Hân Hân sống được hạnh phúc.

Khỏe miệng nhếch lên nụ cười nguy hiểm, Hân Hân vừa lúc chú ý tới, cô lặng lẽ đánh một cái rồi rùng mình, ho nhẹ một tiếng hỏi: “Xin hỏi ngài, ngài không phải là đang nghĩ cách làm ra chuyện hại người gì đó à?”

“Á.” Cô ấy lại có thể nhìn ra tâm tư của mình, nhiều năm như vậy đây là lần đầu a! Tâm tình của anh trong nháy mắt tốt lên rất nhiều, nói: “Sau này có thể thiên hạ sẽ đại loạn, nhưng em không nên lo lắng, anh sẽ bảo vệ tốt em và con trai.”

Từ lúc cô bắt đầu mang thai, dường như tất cả mọi người đều khẳng định trong bụng của cô là con trai mà không phải con gái, mặc dù rất kỳ quái nhưng lại không có ai giải thích.

Dù sao cô cũng không biết trong bụng là con trai hay con gái, nhưng là: “Em không sợ.” Người một nhà ở chung một chỗ có cái gì đáng sợ?

Hiện tại không riêng gì cô đem Cesar cho rằng là ông xã của mình, mà còn nghĩ thành người nhà của mình. Ở chỗ này cô không có bất kỳ thân nhân nào, có chỉ có anh cùng với đứa con trong bụng.

Nếu như anh ấy vì mình để cho thế giới đại loạn, như vậy cô sẽ vì anh bảo vệ tốt mình và đứa con.

“Đúng rồi, anh không phải muốn em đi làm khảo nghiệm tinh thần lực sao?” Cô biết tinh thần lực kia khổng chế robot chiến đấu hết sức lợi hại, nếu có robot bảo vệ tin tưởng tự vệ hẳn là không có vấn đề a, ít nhất có thể dùng để chạy trốn.

“Không có cảm giác an toàn sao? Hiện bây giờ em không khỏe nên anh vốn định mấy ngày nữa mới dẫn em đi.” Cesar cũng biết ý nghĩ của Hân Hân.

“Anh không thể lúc nào cũng đi theo bên cạnh em, nguy hiểm tùy thời có thể xảy ra. Cho nên.” Thật ra thì nói ra lời như thế Hân Hân vẫn sợ thương tổn lòng tự ái rất mạnh của Cesar, dù sao Cesar vẫn sinh ra ở thời đại chủ nghĩa đàn ông.

“Không ngờ em lại rất độc lập, đã như vậy ngày mai chúng ta sẽ đi khảo nghiệm, nếu như vượt qua kiểm tra anh sẽ dựa theo dóc dáng của em chế ra một robot, có thể bảo vệ em và con.” Cesar rất vui mừng đối với việc người phụ nữ của mình có tính độc lập, giống như cô đã nói, mình không thể hai mươi bốn giờ canh giữ ở bên cạnh cô.

Lúc trước cũng đã xảy ra chuyện cô bị người khác mang đi, có tinh thần lực khổng chế robot thì an toàn của cô sẽ thêm chút ít bảo đảm.

Hai người thương lượng xong, ngày thứ hai quả nhiên đi làm khảo nghiệm, kết quả đến Cesar cũng không ngờ tới, tinh thần lực của cô rõ ràng không có trải qua huấn luyện mà lại đạt đến 30%, chỉ số này đã có thể lái robot tiêu chuẩn, bình thường thì 20% là đã đạt, đến 30% đã có thể chiến đấu rồi.

Thật không nghĩ tới, anh ta lấy làm kiêu ngạo.

Nhìn thấy cô đã mệt liền nói: “Ngày mai sẽ khảo nghiệm tinh thần lực của em thuộc loại nào, như vậy có thể quyết định em thích hợp với loại chiến đấu hay là loại phòng vệ.”

“Hiện tại cứ tiến hành đi, em không sao. Trong khoảng thời gian này mới nôn ra hai lần, thân thể cũng không quá khó chịu.” Vội vã muốn biết mình thích hợp với loại gì cho nên cô kiên trì muốn thi xong kiểm tra.

Cesar nhìn bộ dạng hết sức mong đợi của cô, quyết đoán đây không được, chỉ có thể cho cô khảo nghiệm.

Kết quả lại để cho Cesar lấy làm kinh hãi, nhìn cô nhỏ bé, thể lực cũng không tốt lại còn mang thai, nhưng tỷ lệ khảo nghiệm tinh thần lực thích ứng loại chiến đấu thậm chí đến 56%.

“Không ngờ lại là tinh thần lực chiến đấu giống như anh, em thật làm cho người khác bất ngờ đấy.” Tuy nói ngoài ý muốn, nhưng anh lại vô cùng vui vẻ, biểu hiện trên mặt thấy thế nào đều là hưng phấn.

Thì ngược lại người bị báo là có tinh thần lực được nhiều người mong đợi đang ở trong trạng thái tương đối mê mang, nhưng bị ảnh hưởng bởi tâm tình của Cesar cô cũng rất vui mừng hỏi: “Em có thể làm những gì?”

Cái vấn đề này trực tiếp làm khó thống soái đại nhân rồi, tinh thần lực chiến đấu thích hợp nhất chính là khổng chế robot xung phong, trong chiến đấu cũng chỉ có tác dụng tiên phong.

Dĩ nhiên, lực chiến đấu cũng rất mạnh, chẳng qua là năng lực phòng ngự so sánh với người am hiểu tinh thần lực phòng vệ yếu hơn một chút.

Đó cũng không phải cái anh cần a, bởi vì hiện tại cô cần là bảo vệ mà không phải là chiến đấu a!

Cesar đối với robot bảo vệ có chút không quá mong đợi, nhưng cũng muốn chế tạo cho cô một con. Cho nên đem tinh thần lực của cô hấp thu một chút, nói: “Anh sẽ tận lực để cho bọn họ bỏ chút ít công sức vào năng lực phòng ngự.”

“Ừ, anh vui là tốt rồi.” Hân Hân rất biết nói chuyện, cho nên những lời này của cô khiến cho trong lòng Cesar ngứa ngáy.

Ôm lấy cô, nhưng bây giờ cái gì cũng không thể làm.

Làm một người đàn ông, làm một người đàn ông có kinh nghiệm tình huống như thế này thật là quá hành hạ người. Nhưng dù như vậy anh cũng không muốn đi tìm một người máy bầu bạn để giải quyết, kể từ khi có trao đổi tình cảm với cô thì anh cảm thấy người máy chỉ là một chút đồ chơi hoa lệ, hơn nữa loại đồ vật này nếu như anh ta đụng vào, Hân Hân nhất định sẽ không vui.

Cô gần đây một mực nói với mình một chút chuyện ở thế giới cổ đại, nói nhiều nhất là người yêu cùng vợ chồng. Hơn nữa anh biết vợ mình rất thông minh, mục đích cô nói những chuyện đó nhất định là muốn anh đối với cô toàn tâm toàn ý, bởi vì cổ đại có chế độ ly hôn.

Chẳng qua muốn tìm ra lỗi để ly hôn với anh thì nghĩ cũng không cần nghĩ rồi. Thời đại này không có quy định ly hôn, nhưng đối với người bên ngoài cô chỉ cần nói một câu cô muốn rời đi vậy sẽ có rất nhiều người hoan nghênh cô à, nghĩ đến chuyện này lần đầu tiên anh có ý muốn diệt hết tất cả đàn ông trên đời.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Lý Do Đại Loạn

Không lâu sau Kriya đến, anh ta mang theo người phụ nữ được Cesar nhường cho. Lý do tất nhiên là tới trả lại, chuyện này thật sự rất tổn hại lòng tự ái của anh ta, nhất là anh ta chịu không được ánh mắt của những người ở quốc hội, khinh miệt còn mang theo mấy phần ghen tỵ.

Ghen tỵ với cái gì? Người phụ nữ này cũng không phải là của anh, coi như là anh em mình không thích thì vẫn không phải đồ của mình.

Cesar nghe anh ta mang theo người phụ nữ kia tới đây thì phá lệ đi gặp, Hân Hân tò mò nên cũng muốn gặp phụ nữ của cái thế giới này một lần. Cesar sờ sờ đầu của cô, rõ ràng tâm trí bình thường lại không thể mang theo ra ngoài, quả thật là rất buồn bực à!

Nếu cô muốn gặp thì gặp, anh vẫn tin tưởng Kriya.

Trên cái thế giới này người có anh em chiếm số lượng rất ít, cho dù là cùng mẹ khác cha thì vẫn gần gũi hơn so với những người khác. Nếu không Kriya cũng không thể ngông nghênh ở trước mặt anh như vậy.

Thật ra thì anh cũng đoán được tên kia sẽ không dễ dàng tiếp nhận người phụ nữ này, nhưng lúc đem cô ta tặng cho tên đó Cesar cũng có một chút tính toán riêng.

Anh em của mình, dù sao cũng thân thiết hơn những người khác.

Bây giờ anh đã hiểu, lúc ấy mình đối với chuyện Hân Hân là loài người đã có một chút cảm giác ra rồi. Nhưng bởi vì phụ nữ ở thế giới này thật sự không giống như cô nên mới anh mới nhầm lẫn. Anh khác với những kẻ khác, trước kia anh cũng từng gặp những phụ nữ kia, cho nên mới phải vừa hoài nghi vừa cự tuyệt ý nghĩ của mình.

Nhưng may là anh không tiếp nhận người đàn bà đó, nếu không sẽ phải phạm tội trùng hôn rồi, đúng, chính là tội danh này, lúc trước Hân Hân có đề cập tới.

Hai người ở một gian sảnh nhỏ tiếp kiến Kriya, anh ta tức giận lôi kéo một người con gái tóc vàng bộ dáng cao ráo đi đến.

Cesar than nhẹ một tiếng, bởi vì người phụ nữ nhân bản này rất khá, ít nhất so với những phụ nữ trước kia thì khá hoàn chỉnh. Dung mạo diễm lệ, trừu và mặt ngơ ngác ra thì không có khuyết điểm khác.

Kriya đem cô ta đặt ở trên ghế, nói: “Cô đừng động.”

Người phụ nữ kia đối với lời nói đơn giản cũng có phản ứng, cho nên gật đầu.

Thật ra Kriya rất hài lòng với cô, bởi vì cô rất nghe lời, cũng rất dịu ngoan. Đáng tiếc, cô ấy vốn không phải của mình, loại bỏ thí này anh ta không muốn.

“Người trả lại cho anh, cô ấy vốn là của anh.” Kriya trừng mắt liếc Hân Hân, sau đó đột nhiên cảm giác có gì đó không đúng.

Lúc trước anh gặp cô rõ ràng không phải như thế, bây giờ sắc mặt cô có chút tái nhợt, cảm rõ ràng nhợt nhạt đi không ít. Người máy phẫu thuật thẩm mỹ xong cũng có thể đem mình gầy xuống, nhưng phần lớn là bởi vì chủ nhân của các cô không hài lòng nên mới bị đưa đi xưởng đổi dung mạo, nhưng chỉ có đổi theo hướng tốt, nào có người đem cái ưu điểm mặt baby của mình bỏ đi để biến thành cô gái có sắc mặt tái nhợt gầy yếu chứ?

Trước kia có lẽ anh ta sẽ không suy nghĩ nhiều, nhưng kể từ sau khi anh đón phụ nữ này về nuôi mấy ngày, người trong quốc hội đến xem nói là bị gầy.

Thật ra anh ta cũng chú ý, cô ấy quả thật gây đi nhiều so với lúc giao cho anh.

Cho nên lúc này trong đầu của anh ta cũng bắt đầu thiên mã hành không nghĩ tới khả năng này, đến gần thêm một bước để nhìn kỹ Hân Hân, càng xem càng phát giác được cho dù về mặt không có đổi nhưng cô ấy vẫn có thay đổi so với lần trước. Thậm chí ngay cả khí chất cũng thay đổi, trước kia là trong thanh thuần mang theo ngây ngô, nhưng bây giờ nhiều thêm ý vị phụ nữ, là anh suy nghĩ nhiều sao?

Thật ra thì Cesar cũng biết Hân Hân có biến hóa, kể từ sau khi hai người có quan hệ, cô càng giống bướm bướm lột xác, càng làm cho người ta không thể dời mắt.

Thấy Kriya đã nhìn ra cái gì, nên cũng không dối gạt anh ta: “Anh đã có Hân Hân rồi, cậu mang người về đi.”

Kriya còn có chút do dự nhìn Hân Hân, cô ta còn có tên!

“Cô là.....”

“Loài người.”

“Á.....” Hân Hân không ngờ Cesar lại trực tiếp đem chuyện này nói ra, xem ra anh ấy rất tin tưởng Kriya a!

Kriya hoàn toàn giật mình, hóa ra cô là loài người không trách được hoàn toàn khác với người máy.

“Cô ta đến từ nơi nào, tại sao ngài không nói rõ ra với người bên ngoài, thế này thì quốc hội sẽ không tới tìm ngài gây phiền toái rồi. Bởi vì bọn họ chỉ cần bảo đảm ngài có thể lưu lại huyết mạch là đã hoàn thành nhiệm vụ, cần gì khiến cho không khí bên ngoài khẩn trương như thế, giống như lập tức muốn khai chiến vậy.”

“Muốn khai chiến sao?” Hân Hân cũng giống như những phụ nữ khác, lo lắng cho người đàn ông của mình, hơn nữa đó là chiến tranh không phải là trò chơi, là chiến tranh thì phải có người chết.

Kriya rốt cục đã nhìn ra, vị này chẳng những là phụ nữ hơn nữa còn là phụ nữ có đầu óc.

“Tôi không sợ chiến tranh, nhưng mà có người sợ.” Cesar đứng lên đi tới phía trước cửa sổ nhìn ra phía ngoài, không có chiến tranh thì hiện tại nhiều Tình cầu Gila nói không chừng bây giờ đã là địa bàn của tộc nhân khác. Mà anh, trong các loại chủng tộc mạnh mẽ của vũ trụ lại đứng ra bảo vệ loài người, nhưng chỉ cần có hòa bình, bọn họ tựa hồ đã quên mất công lao của anh.

Quốc hội muốn lấy đi quyền lợi trong tay anh, ở trong quân đội thậm chí còn có người muốn buộc anh ta rút khỏi chỗ ngồi của mình, đem tặng cho người có ý chí khác. Nhân dân thì lại mù quáng, tuy lúc trước họ tôn kính anh, nhưng chỉ vì đơn một hai lý do đơn giản đã muốn chen ép ông. Loại chuyện này anh rõ ràng nhất, trừ khi trong tay cầm quyền cầm tiền, bọn họ mới không thể động đến anh. Hân Hân thấy anh đang suy tư cũng không có hỏi nhiều, cô nghĩ dù sao Kriya đã biết nên không cần thiết giấu diếm hành vi của mình nữa, trực tiếp đi tới bên cạnh người đàn bà kia, đưa tay nói: “Chào cô, tôi tên là Tiền Hân Hân.”

Người đàn bà kia nhìn cô một cái, sau đó yên lặng vươn một cái tay. Hai tay cầm tay Hân Hân hướng về phía cô khẽ mỉm cười, bởi vì cô ấy thật sự rất xinh đẹp, ánh mắt thì trong suốt như một đứa bé.

Thấy cô ấy không trả lời, Hân Hân hỏi Kriya một chút: “Tên của cô ấy là gì?”

“Mary.” Kriya nhìn thấy vô luận là cô nói chuyện hay hành động đều giống như người bình thường liền không khỏi ngơ ngác một chút, nhưng vẫn trả lời.

Kriya làm người vẫn có tiêu chuẩn đạo đức, anh ta cho rằng người phụ nữ này là của anh trai, cho nên dù nhìn thấy cô ấy thật sự khác lạ cũng không có động tâm tư gì.

“Mary, cô khỏe không?” Tên rất quen thuộc a, Mary nhìn thấy Hân Hân đang nhìn mình, liền khẽ cười.

Kriya ở bên cạnh ngăn ra, Mary đi tới nhà của anh ta cũng đã rất lâu, còn không thấy cô ấy cười qua. Không ngờ cười lên đúng là rất đẹp, Kriya cũng cười thờ phào nhẹ nhõm.

Cesar nhìn anh ta một chút, liền nói: “Hiện tại cậu đã hiểu tại sao tôi không cần cô ấy rồi, mang về đi!”

Kriya đỏ mặt, nói: “Nếu như vậy, em sẽ mang Mary về. Như vậy chuyện của cô ấy thì phải làm sao?”

“Cậu cho rằng nếu chuyện của cô ấy bị quốc hội biết bọn họ thì sẽ xảy chuyện gì hả?” Cesar cười lạnh. Sau đó tự hỏi tự đáp: “Bước đầu tiên, bọn họ sẽ trực tiếp tuyên bố cô là Eve được thần linh ban cho, mà tôi thì độc chiếm cô ấy. Bước thứ hai, bọn họ sẽ tìm ra một gã đàn ông tuổi trẻ có gia thế cùng thân phận tương đối mạnh, yêu cầu cô tới sinh hạ đứa bé. Mà đứa bé kia sẽ trở thành thế đánh bạc lớn nhất của quốc hội, tương lai nhất định sẽ trở thành người thay thế ta và con trai của ta. Bước thứ ba, đứa bé này vừa mới ra đời, việc bọn họ có khả năng làm nhất chính là.....” Cesar cố ý đem kéo dài âm thanh.

“Diệt trừ ngài.” Kriya cắn răng.

Hân Hân vừa nghe liền nổi giận, người của quốc hội làm sao chuyện gì cũng quản a, phụ nữ của người ta cũng đoạt. May mắn ban đầu mình vẫn giả bộ là

người máy hơn nữa còn ôm bắp đùi của Cesar, nếu đổi là người khác thì không biết sẽ bị quốc hội gả cho mấy người đàn ông nữa.

“Thật ra thì bọn họ đã sớm nhìn tôi không vừa mắt rồi, chỉ là không biết phải động thủ lúc nào.” Anh nhìn thoáng qua Hân Hân, sợ cô lo lắng liền vỗ vỗ tay cô an ủi.

Kriya gật đầu, Cesar dường như không quá để ý việc nói về chuyện nhà máy tạo robot với Kriya. Tuy năng lực chiến đấu của Kriya không kịp người anh này nhưng đối với robot tương đối quen thuộc. Anh ta chỉ nhìn trạng thái tinh thần lực của Hân Hân liền biết cô thích hợp cái dạng robot gì rồi!

Vừa nói đến robot, Hân Hân đặc biệt cảm thấy hứng thú, cô không biết phải dùng tinh thần lực thao túng robot như thế nào, cho nên nếu như robot kia làm thành cô nhất định sẽ thử một lần.

“Ít nhất phải thời gian một tháng mới có thể chế tạo xong, cái người có được tinh thần lực này năng lực chiến đấu hẳn rất mạnh, nhưng lực phòng ngự rất yếu, cho nên trên robot phải chú ý nhiều hơn về lực phòng ngự cùng lực thăng bằng, như thế mới có thể bảo đảm cho người này an toàn.” Kriya cảm thấy kết luận tinh thần lực kia mà phân tích.

Cesar nói: “Hiện tại tôi yêu cầu cậu làm một con robot hình dáng nhỏ gọn một chút màu sắc xinh đẹp một chút, trọng yếu nhất ngồi lên đi nhất định phải thoải mái, an toàn là ưu tiên nhất biết không?”

“Đây mới là mục đích ngài muốn gặp tôi phải không?” Bởi vì công việc bây giờ của anh ta có liên quan đến việc đo thân thể để chế tạo robot.

Cesar cười nói: “Tùy cậu nghĩ như thế nào cũng được, mang theo cô ấy về đi!”

“Được, cuối cùng hỏi ngài một cái vấn đề, Geer hân.....” Kriya hỏi hai chữ này đã nhìn thấy sắc mặt Cesar không tốt rồi, anh cũng biết lần này Geer làm có chút quá đáng. Nhưng sau đó không có ai biết được tung tích của tên kia đâu, tình hình này có chút không xong.

Anh ta khác hẳn với người khác vừa ra đời thì đã có hai anh trai, một vị là cùng mẹ khác cha một vị là cùng cha khác mẹ, nhưng một vị là đại thống soái vạn người kính ngưỡng, người còn lại là đạo tặc để cho vũ trụ nghe tin đã sợ mất mật.

Năm đó sau khi Cesar bắt được tên kia nhốt ở trong phủ Thống soái, không có động thủ giết tên kia là bởi vì người em trai này cầu xin.

Đáng tiếc Geer không phải là loại người bị giam lại sẽ ngoan ngoãn một chút, anh đã sớm biết chuyện sẽ có biến hóa, chẳng qua không ngờ biến hóa lại bị Cesar giấu đi.

“Tên đó đã trốn.” Ở trong chiến đấu của Stars, vô luận là dạng địch nhân gì khi bị bắt nhốt ở bất kỳ địa phương nào cũng không thể tháo dỡ mất robot của đối phương, bởi vì trong thời đại chiến loạn thì dù là ngục giam cũng không an toàn.

Trên người tên đó có robot, tên đó lại không có ở trong ngục giam, cũng do Calvin đánh giá thấp thực lực của tên đó, kết quả để cho tên đó chạy thoát khỏi Phủ Thống Soái.

Một đạo tặc chỉ cần chạy đi sẽ có rất nhiều chỗ để trốn, dù là Cesar cũng không nhất định có thể tìm được người này, tên Geer này tính tình không câu chấp nhưng làm người lại hết sức hẹp hòi, Kriya cảm thấy chuyện về sau nhất định sẽ khó làm.

Không ngờ tên đó lại có thể chạy trốn, Hân Hân nhíu mày nói: “Nếu lần sau gặp lại được gã, em nhất định sẽ đánh cho gã nằm bẹp dí.”

Cesar cười, Kriya lại sợ run, đám bọn họ lần đầu tiên nghe được phụ nữ muốn đánh người, mà còn đánh một đạo tặc nổi danh vũ trụ.

Cesar cười mỉm: “Cũng bởi vì như vậy, robot của em phải để bọn họ nhanh chóng chế tạo xong.”

“Không đúng, chẳng lẽ robot đó là người phụ nữ này..... Dừng?” Phụ nữ còn có tinh thần lực? Điều này dường như kể từ sau khi có robot tinh thần lực ra đời cũng chưa thấy qua a?

Đây là một kỳ tích, kỳ tích của phụ nữ. Kriya càng ngày càng hiểu tại sao Cesar lại đem người phụ nữ kia tặng cho mình, anh ta nhìn Mary một chút, tối nay cô ấy sẽ là của mình.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Đồ Dùng Của Trẻ Con

Edit: Mèo

Beta: Tiểu Tuyền

Sau đó Kriya đi Cesar lại bắt đầu huấn luyện đơn giản cho Hân Hân cách dùng tinh thần lực thao túng và ổn định robot, nếu như cô chưa quen thuộc tất cả mọi thứ thì không thể tùy tiện dùng robot, bởi vì nó sẽ mang đến gánh nặng và thương tổn trên thân thể của cô.

Cho nên phải trải qua hướng dẫn diễn luyện, toàn bộ hành trình anh đều ở chung với cô, vì vậy tin rằng sẽ không có thương tổn gì.

Sau khi tiến vào phòng hướng dẫn huấn luyện dưới lòng đất, Hân Hân kỳ quái nhìn tất cả ở trước, rất quái lạ, có áp lực nhàn nhạt khó nói ra.

Cesar nói: “Ngồi xuống.”

Hân Hân co rút khoe miệng, người chồng này mặc dù tất cả mọi chuyện đối với mình rất tốt, nhưng dù sao cũng là đại thống soái cho nên trong giọng nói khó tránh khỏi mang theo giọng ra lệnh.

Có một số việc thật sự cần hai người cùng nhau cố gắng, cho nên cô vừa ngồi xuống vừa mở miệng nói: “Thưa ngài.....”

“Á?” Cô ấy đã thật lâu không có gọi mình Thưa ngài, hơn nữa hẳn thích cô kêu tên của mình.

“Hãy gọi tên ta.” Cesar nhấn mày lại nói.

“Vợ chồng là phải tôn trọng lẫn nhau, chúng ta hẳn nên gọi tên song phương, nhưng mà giọng nói cũng phải chú ý một chút. Anh có thể nói chuyện rất thân mật với em, nhưng nhất định không thể ra lệnh cho em, bởi vì em không phải là binh lính của anh.” Hân Hân cười nói những lời này với anh, hi vọng anh chú ý hoặc là thay đổi một chút giọng điệu của mình.

“Ừ, được.” Rất tùy ý, giống như đối với anh chuyện này chỉ là râu ria. Thật ra thì trong lòng anh còn đang suy nghĩ, hóa ra giữa vợ chồng không thể dùng giọng điệu mệnh lệnh, nhưng giọng điệu của anh ta thật không tốt u, tại sao mình hoàn toàn không có cảm giác được?

Hiện tại, anh phải bắt đầu dạy cô thao túng tinh thần lực của mình như thế nào, nhưng phải mở miệng làm sao thật là khó. Trước kia lúc dạy người khác là dùng phương pháp này nhưng bây giờ người ta không thích, cho nên anh ta khó xử rồi.

Hân Hân ngồi hồi lâu thấy người phía sau không chỉ thị cũng không nói chuyện lại hỏi: “Hiện tại em phải làm sao?”

“Ừ, chỉ cần ổn định tâm trí, sau đó nhắm mắt tưởng tượng làm thế nào để cho vật này khởi động, chuyện này rất dễ dàng.” Giọng nói tận lực ôn nhu, nhưng mà Hân Hân nghe xong lại có một chút im lặng, tiếng nói của vị này đang bị lạc giọng sao, đáng tiếc giọng điệu không thay đổi gì cả.

Thở dài, thôi từ từ sẽ tốt.

Tinh thần lực thật ra thì chính là trí tưởng tượng, cô tưởng tượng thấy như thế nào khởi động một con robot kia chung quanh sẽ xuất hiện các loại tình huống bên ngoài cùng khung cảnh mô phỏng.

Cảm giác mọi thứ đều rất kỳ quái, cái này so với lấy tay và chân khống chế robot còn kênh dễ dàng hơn nhiều.

“À..... Rất tốt, em rất lợi hại, không đúng, là tương đối lợi hại.” Khích lệ là đúng, Cesar thật ra thì chưa từng khích lệ qua người khác, đây là lần đầu tiên, đến chính anh ta cũng cảm thấy có chút khoa trương.

Hân Hân bị khen thì tương đối im lặng, đến chính cô cũng cảm thấy khích lệ thế này còn không bằng không có.

“Sau đó?” Nhìn mặt bên phía ngoài, trừ lần đó ra cô không biết phải làm sao.

“Thử động ngón tay của mình một chút.” Hân Hân đáp một tiếng, sau đó muốn gãi ngón tay của mình lên, nhưng cô phát hiện ngón tay có chút nặng, cô mất sức lực thật lớn mới để cho ngón tay cái duỗi ra.

Cesar nói: “Rất tốt, hôm nay tới đây thôi, hiện tại bụng lòng nghĩ tới đóng robot.”

Hân Hân thử suy nghĩ, nhưng hoàn toàn không làm được.

Loại hiện tượng này là hiện tượng ngưng trệ, trừ Cesar ra đa số mọi người đều đã trải qua. Cesar rất dịu dàng cầm tay cô, từ từ lấy tinh thần lực của mình cân đối cho cô, sau đó nói: “Từ từ buông lỏng, buông lỏng.”

Hân Hân thử buông lỏng, thử để cho Cesar khống chế mình. Quả nhiên, không lâu sau cô đã bình tĩnh trở lại, cái máy mô phỏng cũng dừng lại.

Sau khi dừng lại cô dường như thoát lực, ngửa đầu không ngừng thờ dốc, cũng không biết có phải do thờ gấp quá lợi hại không mà khiến cho cô hộc vắn hay nôn nghén lại phát tác, cô còn không có đứng lên đã nôn ra.

Cesar vỗ lưng cô, sau đó nói: “Em nhất định phải nhẫn nại, tinh thần lực cũng có thể mang đến gánh nặng cho thân thể. Nhưng sẽ không quá nghiêm trọng, chẳng qua là trong thời gian ngắn chưa thích ứng được, em chỉ cần nghỉ ngơi một chút là tốt thôi.” Thấy cô ngưng nôn khan anh liền đem người ôm lấy trở về phòng nghỉ ngơi.

Mặc dù anh rất lo lắng có thể làm cô bị thương, nhưng nếu như không thông qua huấn luyện sẽ không cách nào sau một tháng có thể dùng đến robot bảo vệ mình.

Hân Hân cũng biết ý nghĩ của anh, hơn nữa bản thân cô đối với loại chuyện này cũng rất thích.

“Em biết, cho nên anh không cần lo lắng. Hiện tại nằm ở trên giường rất thoải mái, em nghỉ ngơi một chút sẽ hoàn toàn không có chuyện gì đâu.” An ủi Cesar đang có chút bận tâm, cô lại bắt đầu hưng phấn hỏi thăm tình thần lực tập trung như thế nào, bí quyết thao túng ra sao ?

Đáng tiếc Cesar không phải là giáo viên chuyên nghiệp, cô có hỏi anh tất nhiên có đáp, từ cạn đến sâu, hận không đem được những gì mình biết ở trong nháy mắt dạy cho cô.

Cứng rắn nhồi nhét như vậy để cho Hân Hân có chút tựa như hiểu lại như không hiểu đến năm mơ cũng là robot bay đầy trời, sau khi tỉnh lại cô cảm thấy hơi mệt, dĩ nhiên chỉ là một chút mệt mỏi mà thôi.

Cesar không có ở đây, cô bò ra khỏi giường uống ít đồ vì cảm giác mình hơi đói rồi. Đây là lần đầu tiên sau khi mang thai cảm giác được đói, cực muốn ăn loại rau trộn đậu hũ hành lá này. Nhưng loại thức ăn này là đồ ăn kiểu Trung Quốc, nhất là đậu hũ đã sớm không làm nữa. Cô thông qua Ben Sur chọn chút bữa ăn, nhưng Ben Sur hồi lâu mới trả lời, đậu hũ phải tìm cách làm trước sau đó mới làm thành món ăn mang đến được.

Hân Hân cảm thấy trừ món ăn này những món khác cô ăn không vô, cho nên cô nói mình có thể đợi.

Cho nên bữa ăn sáng cô không ăn, bữa trưa Cesar gọi cô đi phòng ăn nhưng cô chỉ ngồi xem anh ăn mà không động đũa.

Ben Sur thật ra thì đã biết chuyện cô là một loài người, thời điểm hầu hạ ở bên cạnh liền nói với cô: “Phu nhân, tôi cảm thấy được ngài vẫn cần ăn một chút, cái loại thức ăn kiểu Trung Quốc này cần một buổi tối mới có thể làm được.”

“Không sao, tôi sẽ đợi.” Hân Hân vô luận đói bao nhiêu cũng vẫn ăn không vô những vật khác.

Cesar không cho cô chờ, tự mình đem tảng thịt bò beefsteak cắt xong cho cô, một miếng lại một miếng đưa đến trước mặt cô nói: “Ăn một chút, như vậy mới có thể lực đi ra ngoài dạo, em không phải vẫn muốn đi mua đồ với anh sao?”

“Thật có thể đi?” Không phải là muốn đem cô nhốt chết ư, còn có thể mạng cô đi ra ngoài sao?

“Có thể, nhưng em nhất định phải có thể lực.” Cesar nghe được Calvin nói một chút, phụ nữ có thai nhất định phải hoạt động đều đặn, như vậy đối với thân thể và tâm tình đều tốt.

Tinh thần lực quan trọng nhất là tinh thần ổn định cùng với tâm tình tốt, tinh thần lực của mình mạnh ngoài trời sanh ra, ưu điểm lớn nhất chính là ổn định.

Hân Hân quả nhiên động thủ đi ăn Beefsteak, lúc này khẩu vị của con người rất nặng, ăn beefsteak luôn còn máu. Là một người Trung Quốc, cô ưa ăn quen thức ăn chín.

Điểm này Cesar cũng biết, cho nên trong mâm thịt của Hân Hân đều chín, thế nhưng cô có chút để ý chính là Cesar dùng dao ăn của anh cắt, mà trên dao của anh còn dính máu.

Cho nên lúc ăn cô có chút buồn bực, một chút buồn bực sẽ làm cho bữa ăn nghiêm chỉnh vô cùng không thoải mái, cổ nuốt xuống cảm giác muốn ói. May mắn kịp thời uống ly nước ấm mới khá lên một chút, cô ăn xong lại nhìn Cesar chuẩn bị tính toán lúc nào mang mình đi mua đồ.

Cesar vững vàng ăn xong bữa trưa, sau đó nhìn thoáng qua ánh mắt phát sáng lấp lánh của cô đã cảm thấy thú vị. Xem ra cô cực kỳ muốn đi ra ngoài, vậy thì theo cô một lần.

“Đi giúp tôi dọn dẹp quảng trường mua sắm lớn khu A, trừ người máy ra không thể cho bất luận ai ở đó. Hơn nữa phải đem hệ thống an ninh bên trong toàn bộ đóng lại.” Ben Sur đáp ứng.

“Tôi sẽ tận lực làm tốt, nhưng cũng xin phu nhân đem robot mang ở trên người.” Nói xong anh ta phải đi an bài.

Hân Hân đã thật lâu không có đi dạo qua khu mua sắm rồi, cô tìm tòi hỏi: “Em có thể mua quần áo, đồ trang điểm, hoặc là đồ ăn cùng thức uống mình thích không?”

“Có thể, em mua cái gì cũng có thể.” Cesar chưa bao giờ thấy cô hưng phấn như vậy.

Trong lòng mình cũng rất vui vẻ, bởi vì cảm xúc của cô hoàn toàn ảnh hưởng tới anh ta.

Cho nên dùng qua bữa trưa xong hai người đã lái Air Ship mang theo đội hộ vệ chạy thẳng tới chỗ mua sắm, từ lầu hai đến lầu năm thứ gì cũng có, giống như siêu thị lớn ở hiện đại.

Raymond còn không biết tình huống của Hân Hân, lần này anh ta không thể ngồi ở bên cạnh bọn họ. Đội Air Ship hạ xuống từ rất xa mới nhìn được cô một cái, nhưng lại phát giác cái người máy này hoàn toàn khác lúc trước. Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

Cứ như vậy Hân Hân cùng Cesar cầm tay lên lầu, lầu hai là đồng phục quân nhân và đồ dùng quân sự. Thời đại này súng gì đó muốn là có thể mua, cô đối với mấy cái này hoàn toàn không có hứng thú, nhưng lại thích đủ loại quần trang. Những thứ này nếu như mặc ở trên người Cesar nhất định nhìn rất đẹp, cho nên cô cầm lấy quần áo úm lên người anh.

“Cái này nhìn rất đẹp, anh mặc lên nhất định rất tuần tú.”

“Phải không?” Cesar không có bị phụ nữ khen qua, rất nhanh anh tìm thấy số thích hợp với mình để thay ra.

Hân Hân theo bản năng nhìn hai bên một chút, phát hiện thật không có loài người mới yên tâm, nhưng người máy tiểu thư là nhân viên hướng dẫn mua sắm theo ở phía sau vẫn mỉm cười, còn khích lệ : “Tiên sinh, ngài mặc số này là chính xác, hơn nữa cho thấy ngài rất đẹp. Xin hỏi, có chọn mua hay không?”

“Đây là quân phục nhân viên bảo dưỡng Air Ship, không ngờ em lại thích loại hình này.” mặc dù Cesar nói như vậy nhưng không có còi ra, anh mặc bộ quần áo này mang theo Hân Hân đi khu mua sắm lâu ba chuyên dành người máy phái nữ và phụ nữ loài người.

Trăm triệu không nghĩ tới hình thức quần áo nơi này rất nhiều, nhất là chủng loại áo lót và trình độ mẫu mã làm cho người ta không ngừng khen ngợi, còn có một chút đồ mặt tím đập.

Hân Hân đẩy một cái xe mua sắm điều khiển tự động, bên trong có ba ô vuông chia ra có thể dùng để chứa quần áo, thức ăn hoặc là vật gì đó khác.

Hân Hân chọn vài bộ quần áo thử xong liền ném vào trong xe nhỏ, Cesar thì rất quang minh chính đại cầm lên nội y nhìn, sau đó nói: “Qua mấy tháng em phải mặc quần áo trong rộng rãi một chút, cái này tương đối thích hợp.” Nói xong chọn được cái lớn đặt ở trong xe nhỏ của cô, sau đó sờ soạng xuống bụng của cô nói: “Có muốn nghỉ ngơi hay không, em đi một tầng lầu có thể mệt mỏi rồi.”

“Không cần, em còn có rất nhiều đồ muốn chọn. Không phải đâu, vẫn còn quần áo em bé, làm sao sẽ.....” Cô trực tiếp đến chỗ quần áo em bé, chỉ nghe người máy em bé hướng dẫn mua hàng lấy giọng điệu bình tĩnh nói: “Khách hàng, ngài khỏe chứ, những trang phục này là chuẩn bị vì đứa bé của ngài, ngài xem kiểu dáng nào thích nhất còn có thể đặt làm.” Cô một bên nghe bọn họ giới thiệu một bên nhìn, sau đó nghe tiếp mới biết được trừ khu đồng phục nhi đồng những đồ dùng khác là ở khu dành cho nam dưới lầu một.

Điều này nói rõ cái thế giới này mặc dù không phải là đàn ông sanh con, nhưng đứa bé sinh ra đều là đàn ông chăm sóc đúng không? Cô hết sức muốn mua một chút đồ em bé về, đích thân mua.

Cho nên hai người ở đi dạo xong lầu ba lại nghĩ tới lầu hai, sau đó tìm được khu đồ dùng nhi đồng. Cái thế giới này sữa mẹ thì khỏi nói rồi, sữa bột hiện tại gọi là bột trẻ con, cơ hồ có giá trên trời a.

Nuôi một đứa bé thật đúng là không dễ dàng, Hân Hân âm thầm nghĩ. Cô bắt đầu tìm hỏi: “Anh nói con của chúng ta sau này nên dùng sữa mẹ hay là dùng bột em bé?”

“Sữa mẹ?” Cesar nhìn xuống bộ ngực của cô, gương mặt liền ửng đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Đạo Tặc Trả Thù

Edit: Mèo

Beta: Tiểu Tuyền

Bất cứ người phụ nữ nào, dù là bị chồng hay bị người đàn ông khác nhìn chăm chăm vào ngực như vậy cũng sẽ khấn trương.

Hân Hân chính thế mà nói còn là một cô bé, cho nên cô cực kỳ xấu hổ lấy tay che bộ ngực của mình, dùng đôi mắt nhỏ mang theo xấu hổ e sợ cúi đầu liếc nhìn Cesar một cái.

Phản ứng của cô khiến thân thể Cesar căng thẳng không giải thích được, đối mặt loại câu dẫn trong lúc vô tình này không có người đàn ông nào có thể chịu được, huống chi là người đàn ông lâu ngày không có phụ nữ.

Anh tự tay bế Hân Hân lên, đem người để ở trên quầy, thân thể cúi xuống hai người liền biến thành tư thế vô cùng mập mờ.

Như vậy không đúng a, vô cùng không đúng.

Hân Hân biết, tuy nhiên lại không cách nào cự tuyệt nhiệt tình của anh, bởi vì cô hoàn toàn không tìm được cơ hội.

Chỉ khi anh ta buông môi của mình ra cô mới nhỏ giọng nói: “Nơi này không được.....” Nhưng đối phương căn bản không để ý, cô không thể làm gì khác hơn là sửa thành: “Có thể nhẹ một chút không, cẩn thận đứa bé.”

Cesar nghe được hai chữ đứa bé cuối cùng đã thanh tỉnh một chút, cũng hơi buông lỏng động tác. Cho dù như vậy, anh vẫn còn mang theo một chút cảm xúc cảm kỳ muốn làm xong tất cả.

“Không có cách nào đi dạo tiếp được.” Hân Hân ngã ở trong ngực của anh, cả người mềm nhũn.

Cesar hạnh phúc như một đứa bé ăn trộm được kẹo còn ôm này khối kẹo đi ra ngoài, lúc hai người đi ra cũng đã thay quần áo. Raymond đem cửa Air Ship mở ra, thấy Số 78 có chút suy yếu anh ta nhỏ giọng hỏi: “Cô ấy làm sao?” Không phải là bị ngắt điện chứ?

Kết quả bị Cesar trùng, anh ta phải đem mắt mình nhắm lại. Nhưng tại sao tìm lại đập nhanh đến vậy? Anh ta không biết có phải vì mùi vị mập mờ trong gió bay tới hay là về mặt cô ấy nhắm mắt lại tựa vào trong ngực của đại thống soái.

Những thứ này người máy bầu bạn không cách nào biểu hiện ra, anh ta giật mình ngăn người ở đó. Cho đến khi phía sau có người kêu to anh ta mới choáng tỉnh chạy xuất phát.

Bọn họ vừa tới Phủ Thống Soái liền thấy trước mặt ngừng rất nhiều Air Ship, dấu hiệu phía trên rõ ràng là của quốc hội. Bọn họ lại dám quang minh chánh đại tìm đến Phủ Thống Soái, hơn nữa trận thế còn lớn như vậy.

Cesar cảm giác được không đúng, anh liên lạc với Ben Sur trước, biết bọn họ tới là vì tìm hỏi chuyện phụ nữ loài người.

Lời rồi, nhưng từ chỗ nào tiết lộ ra ngoài thế?

Anh nhủ lại lòng mảy, nói với Ben Sur: “Mở lối đi khẩn cấp để cho tôi đi vào, bảo bọn Raymond ở lại, nếu chuyện ồn ào quá mức thì động thủ.”

Ben Sur mở đường đi khẩn cấp ra, Cesar nhanh chóng quay ngược trở lại Air Ship từ dưới đất tiến vào tầng ngầm trong Phủ Thống Soái.

Vừa tiến đến Ben Sur đã mở một đoạn ghi chép bên ngoài để cho anh xem, vào lúc này Hân Hân cũng thanh tỉnh xem cùng anh. Người trong đoạn film kia cô biết, đó là Geer đã bắt cóc cô và xem chút giết Ben Sur.

Anh ta đang trầm tĩnh mỉm cười nói: “Nói cho mọi người ở quốc hội biết một tin tức tốt, người phụ nữ thông minh bình thường, thân thể không có chứa bất kỳ gen bệnh nào đã xuất hiện. Người phụ nữ này chẳng những có thể sinh ra em bé khỏe mạnh, hơn nữa dù cô ta qua đời cũng có thể dùng tế bào của cô ấy nhân bản ra mấy đời phụ nữ không có tật bệnh đặc thù, như thế nào? Có phải rất hưng phấn hay không? Nhưng mà hiện tại người phụ nữ này đang ở trong Phủ Thống Soái, muốn có được cô ấy thì phải phí chút ít công sức rồi.” Geer nói xong lại tiếp tục: “Đại thống soái hẳn rất muốn biết tôi làm sao biết được đúng không?”

Anh ta cười nói: “Thật ra thì lần đầu tiên nhìn thấy cô ấy tôi đã đoán được, chỉ có những người chưa từng thấy qua phụ nữ chân chính mới không có cảm giác này. Người máy có các quy định, không thể tùy tiện có ý đồ xấu mưu hại con người, nếu không dám cầm quyền máy người cũng sẽ không đồng ý cho hệ thống radar chỉ quét bằng tên mà không cần quét trái tim đúng không?”

Đúng như thế không sai, mặt Cesar có chút đỏ lên. Sao anh lại không nghĩ tới, người đàn ông này trước khi làm tên cướp cũng đã từng là một gã quân nhân, mà người phụ nữ nhân bản của anh ta thì được cho là thông minh nhất lịch sử. Cô có thể trao đổi bình thường cùng anh ta, nhưng quốc hội lại muốn thu hồi người phụ nữ của anh ta làm đối tượng nghiên cứu, khiến thân thể vốn yếu ớt của cô không chịu đựng nổi, cuối cùng yên lặng chết đi.

Mà quốc hội lại không nghiên cứu được đột phá gì, biện pháp của bọn họ là đồng ý đền bù cho anh ta thêm một người phụ nữ khác, thế nhưng phải đợi!

Mà Geer sau khi phản đối phán quyết của quốc hội đã chuyển sang làm đạo tặc, cho đến khi bị Cesar bắt được, anh ta vẫn không bao giờ phục tùng bọn họ.

Hiện tại coi như là anh ta trả thù sao?

Cesar nhếch lên khoe miệng lại cười rồi, nụ cười này của anh khiến cho toàn thân Hân Hân không thoải mái, cô cẩn thận từng chút mà hỏi: “Đường như anh rất hưng phấn?” Giống như mới vừa rồi ở quảng trường mua sắm, khi đó anh dường như cũng cười như vậy.

Cesar đưa tay vuốt cằm Hân Hân giống như đang sờ một con thú cưng đáng yêu, sau đó nói: “Phải”

“Đây chẳng phải là sắp chiến tranh sao?” Hân Hân có chút bận tâm.

“Cái này phải cảm tạ em, quân nhân chính vì chiến tranh mới tồn tại.” trong giọng nói của Cesar không có một chút oán khí.

Nếu là ở trong miệng người khác khi nói ra câu này có thể là kẻ có oán giận, nhưng Cesar lại là quân nhân trời sinh, cho nên lời của anh hẳn là lời nói thật.

“Hơn nữa em cũng không cần lo lắng, anh chưa bao giờ thua trong chiến tranh.” Cesar rất tự tin tiếp tục sờ người của cô.

“Được rồi được rồi em biết anh lợi hại, đừng sờ soạng nữa.” Hân Hân kéo tay của anh xuống, không khí vốn rất khẩn trương lại bị anh làm thay đổi hoàn toàn.

Cô lo lắng chuyện tình dưới mắt, nhưng Cesar người ta lại trực tiếp kết nối với nhân viên quốc hội phía ngoài. Hình ảnh đã kết nối, nên Hân Hân muốn tìm chỗ trốn cũng không kịp, không thể làm gì khác hơn là giả bộ làm người máy đứng phía sau anh, dù sao đã giả thành thói quen.

Đối phương là XiYa, một người đàn ông tương đối bảo thủ, anh ta nói câu đầu tiên lại là: “Đại thống soái, Eve không phải là một mình ngài có thể độc chiếm, ngài hẳn nên đem người giao cho quốc hội, như vậy có lẽ sẽ làm cho cả nhân loại không bị tuyệt chủng.” Có nghiêm trọng như vậy hay không a ? Chuyển ra cả nhân loại ra dọa đại thống soái, hiện tại anh ấy phải trả lời như thế nào đây?

“Vậy thì có liên quan gì đến tôi?” Cesar lạnh lùng nói.

Vô cùng trực tiếp, cảm Hân Hân thiếu chút nữa rớt xuống đất đi.

“Ngài là đại thống soái, cả kẻ có được quân đội Stars. Bởi vì chiến công của ngài, cho dù là có người phụ nữ nào mới ra đời cũng sẽ phân cho người trong quân đội có chiến công tuyệt đầu tiên.....”

“Ah? Ban đầu giữ lại quốc hội không phải là để xử lý một chút vấn đề không cách nào giải quyết trong quân đội sao ? Hay là nói hiện tại quốc hội đã cảm thấy không cần thiết tồn tại nữa rồi?” Cesar nói xong sắc mặt đã lạnh xuống.

“Đại thống soái, xin ngài vì toàn bộ loài người mà suy nghĩ. Nếu không ngài làm như vậy, sẽ bị quân đội vứt bỏ.”

“Đã như vậy, vậy các người cứ thử một lần.” Cesar đem máy truyền tin tắt, sau đó nói với Hân Hân: “Em nên đi ăn gì rồi nghỉ ngơi thôi.”

Không muốn đi, nhưng bởi vì hơi mệt một chút nên dù đứng cũng cảm thấy khó chịu.

Cuối cùng bị Cesar đuổi về phòng, sau đó chính anh trở lại phòng họp trực tiếp hướng cả nước phát ra thông báo. Chuyện này anh không thương lượng với bất kỳ ai, anh cũng đã chuẩn bị kỹ càng.

Trong thiên hạ không có bí mật nào là có thể giữ được vĩnh viễn, cho nên anh hướng về phía người khắp thiên hạ nói: ” Nhân dân cả nước, hiện tại tôi lấy thân phận Thống soái quân đội có một việc tuyên bố với mọi người.....”

Lúc này Hân Hân đang ở trong phòng ngủ được rất ngon, hoàn toàn không biết phía ngoài đã xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Quốc hội muốn gạt mọi người đòi người phụ nữ bình thường về mình, sau đó bắt đầu nghiên cứu phụ nữ clone đời sau. Nhưng chuyện mượn này bọn họ chỉ thuần túy làm vì quý tộc, vì những kẻ có tiền vẫn cho rằng mình rất cao quý. Mà người phía dưới căn bản không cách nào nhận được, cho nên bọn họ không có ý định đem chuyện này tuyên truyền ra ngoài.

Bọn họ không ngờ rằng Cesar có thể sáng khoái mà nói cho đại chúng biết, hơn nữa Cesar nói vô cùng dễ hiểu, người đàn bà kia là của anh, nếu như muốn đoạt với anh thì cứ chạy đến đây.

Nhưng ai lại dám đoạt phụ nữ với đại thống soái, cho dù là đoạt cũng sẽ không phải là bọn hắn. Cho nên không có ai làm loại việc ngu ngốc này, cuối cùng quốc hội nghĩ ra phương pháp, dùng áp lực dân chúng để đại thống soái thỏa hiệp, chuyện này đã bị anh nhẹ nhàng giải quyết như vậy.

Không đề cập tới việc những người phía ngoài giận điên lên, chỉ riêng Raymond đến bây giờ mới biết được thì ra Số 78 là một phụ nữ thật sự, không trách được anh ta vẫn cứ cho rằng cô không giống người khác. Nhưng nếu như là như vậy, vậy cho tới bây giờ mình chẳng phải là bị cô ấy lừa sao ?

Không riêng gì anh ta, còn có Calvin, còn có bản thân đại thống soái.....

Chẳng qua hiện tại đại thống soái biết rồi, hơn nữa còn chiếm đoạt cô ấy.

Anh ta canh gác ở phía ngoài, ngăn cản những người quốc hội này làm loạn, đây cũng là vì bảo vệ cô sao ?

Những người Quốc hội đó cũng giận quá sức, bọn họ ở bên ngoài trông một ngày, cuối cùng vẫn phải rời đi. Quốc hội không phải là một người, cho nên có một số việc bọn họ phải mở cuộc họp để giải quyết.

Lúc Cesar trở lại thì đã muộn, Hân Hân đã sớm tỉnh ngủ rồi, thấy anh trở lại liền nghênh đón hỏi: “Thế nào?”

Cesar không có trả lời cô, chỉ nhẹ nhàng sờ mặt của cô rồi tắm rửa nằm ở trên giường.

Thấy bộ dạng anh giống như một chết đi Hân Hân chỉ có thể nằm xuống ở bên cạnh, tiếp theo liền bị người ta ôm vào trong ngực, bên tai có một giọng nói: “Ngày mai thật là một ngày làm cho người ta hưng phấn, đến tối cùng sẽ nhảy ra bao nhiêu con chó quốc hội đây?”

“Chó.....” Là chỉ phản đồ trong quân đội sao? Nhưng tại sao lại là ngày mai? Hân Hân biết mình hỏi không ra, cô chỉ có thể nằm ở trong ngực của anh hi vọng mình cũng trở nên mạnh mẽ lên.

Sáng sớm ngày thứ hai Cesar không có ở đây, chỉ bắt buộc cô ăn điểm tâm, sau đó xuống phòng dưới đất.

Phòng mô phỏng tinh thần lực đang ở trước mắt, cô đã học xong làm sao đi vào làm sao khởi động, như vậy thời gian còn dư lại chính là luyện tập. Minh bây giờ mặc dù là phụ nữ có thai nhưng không phải là phế vật, chút chuyện này có lẽ không sao, cô chỉ cần làm sao đem robot sử dụng tốt để bảo vệ mình là được rồi.

Đi vào xong, an tĩnh ngồi xuống. Sau đó tập trung tinh thần lực mở ra trang bị robot mẫu, bốn phía thoáng cái sáng lên, cô hít sâu vài cái làm cho mình

tĩnh táo lại, sau đó từ từ duỗi một ngón tay.

Rất đơn giản, so sánh với lần trước dễ dàng hơn nhiều.

Ngón tay có thể động cô lại bắt đầu thử để cho một cái tay hành động, bí quyết gì đó đã nghe Cesar nói qua rồi, chủ yếu là tĩnh táo khống chế cảm xúc.

Nếu là trước kia có lẽ cô làm không được, nhưng trải qua một thời gian ngắn giả bộ người máy như vậy, tính cách đã sớm tôi luyện đi ra, chuyện đòi hỏi trầm tĩnh thế này rất dễ dàng làm được.

Nắm thành quả đấm, cô cắn răng đem nó đánh ra ngoài. Phía ngoài tựa hồ có đồ vật gì đó động, cô kinh ngạc phát hiện một quả đấm thép, trong lúc nhất thời hưng phấn lên, đó là quả đấm mình đánh ra sao, thật là lợi hại.

Nhưng cô không biết, bổ sung tinh thần lực tốt nhất chính là hưng phấn. Thời đại này đàn ông luôn phải tới trên chiến trường mới có thể hưng phấn lên, nhưng Hân Hân là cô bé có thể vì một chút xiu chuyện nhỏ đã cao hứng.

Một chút cao hứng đã làm tinh thần tăng lên gấp trăm lần, cô thử đánh ra quả đấm thứ hai và quả đấm thứ ba.

Đột nhiên nghe được phía dưới có một giọng nói: “Em như vậy đến chết cũng đánh không tới người khác, xem ra còn phải làm chút ít huấn luyện đánh nhau căn bản.”

“Cesar anh nhìn đi, em đã đánh ra quyền và cất bước được rồi.” Hân Hân hưng phấn la to, cô bắt đầu ảo tưởng mình lái robot nhảy tới nhảy lui giống như Cesar.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Robot Chiến Đấu Xinh Đẹp

Edit: Mèo

Beta: Tiểu Tuyền

Cesar không nghĩ tới cô tích cực như vậy, phụ nữ ở thế giới này toàn dựa vào đàn ông nuôi, bọn họ chẳng những phải cung cho các cô ăn ở còn phải bảo đảm an toàn của các cô, cho dù là cuộc sống thông thường có đôi khi cũng phải chú ý hoặc là đích thân chăm sóc.

Nhưng cô thì khác, buổi sáng mình đi ra ngoài bận rộn một lát, trở lại phát hiện người đã không thấy tăm hơi. Trong nháy mắt anh thấy bối rối, đã hỏi người trông coi bên ngoài biết cô đi tầng hầm ngầm.

“Em ra quyền quá mau rồi, thử từ từ em sẽ nắm giữ bí quyết nhiều hơn.” Anh ở phía trên chỉ huy, xem ra cô cũng không mệt mỏi, như vậy sẽ huấn luyện nhiều thêm một lát.

Dù sao hiện tại cô không cần làm thức ăn, nên tinh thần lực cũng hết sức đầy đủ.

Hân Hân quả nhiên từ từ ra quyền, sau đó cảm giác được thân thể cùng máy móc đang dung hợp với nhau. Nó bắt đầu biến thành một bộ phận của mình, mà không giống mới vừa rồi, cảm giác thân thể hết sức nặng nề.

Có thể từ từ hành động cô ở tại chỗ học bộ dạng Thái Cực quyền, chơi trò chơi cắt dưa hầu làm hai, Cesar ở phía trên thấy vậy đi thẳng tới.

Robot dùng huấn luyện chỉ có thể bày ra một mặt hư cấu của nó, nhìn nó trên mặt đất lắc lư, lấy hai chân to lớn làm động tác cực kỳ bất nhã.

Hân Hân chơi chán lúc đứng lên toàn thân đã đầy mồ hôi, Cesar đưa tới một cái khăn lông cho cô, trước tiên hỏi: “Có cái gì không thoải mái không?”

Hân Hân cảm giác một chút, sau đó nói: “Không có bất cứ vấn đề gì.”

Lúc này Cesar mới yên tâm, Hân Hân tìm hỏi một chút tình huống bên ngoài, bởi vì cô cũng lo lắng. Phủ đại thống soái mặc dù an toàn nhưng không có nghĩa là bên ngoài bình tĩnh.

Cesar thật sự không có gạt cô, chẳng qua giọng rất bình thản: “Hiện tại quang minh chính đại phản bội có ba phân đội, nhưng đều là chút ít tạp binh, những thứ quý tộc này ra quyền so sánh với em còn yếu hơn, căn bản không cần lo lắng.”

“Ra quyền còn yếu hơn em?” Hân Hân nở nụ cười.

“Đúng vậy a, ít nhất em có thể đánh chết một con hoặc hai con côn trùng.” Cesar cười giỡn nói, thật ra thì anh chưa bao giờ thích nói đùa với người khác,

cho nên nói cũng rất cứng nhắc sinh ra cảm giác anh nói chính là sự thật.

Hân Hân bị đá kích một chút, hừ một tiếng không để ý tới anh ta.

Mình nói sai cái gì rồi sao?

“Được rồi, ít nhất có thể đánh ngã người máy.” Hân là có thể a!

Hân Hân cảm thấy đây là khen ngợi rồi, bởi vì người máy chiến đấu cũng rất lợi hại. Sau khi dùng qua cơm trưa Cesar muốn đi ra ngoài bình loạn, toàn bộ hành trình Ben Sur đứng ở phía ngoài, làm thế chính là vì bảo đảm an toàn của cô.

Hân Hân biết Cesar đi ra ngoài sẽ lo lắng cho cô nhất, cho nên cũng không có quá gây chuyện, việc làm duy nhất chính là để Ben Sur theo cô đi phòng dưới đất huấn luyện.

Gần đây nôn nghén đã không có nghiêm trọng như lúc trước rồi, nhưng có đôi khi lại đột nhiên nôn ra.

Tỷ như lần này chỉ huấn luyện đến một nửa đã bỏ chạy ra ngoài, ngồi chồm hổm trên mặt đất không ngừng nôn mửa.

Khi Raymond đi tới nhìn thấy cô nôn, mà Ben Sur như U Linh xuất hiện ở sau lưng của anh ta, trầm lặng nói: “Ngài không nên xuất hiện ở nơi này hộ vệ trưởng.”

Raymond vội vàng cười nói: “Hôm nay không có chuyện gì cho nên muốn tới huấn luyện một chút, cô làm sao nôn ói, xảy ra chuyện gì?”

Ben Sur nói: “Mời về, ngài nên biết đại thống soái không cho phép người khác nói chuyện với cô ấy.”

“Có sao đâu, lúc trước tôi không phải vẫn thường ở chung một chỗ với cô ấy đó thôi, trong mấy người mang cô ấy trở lại còn có tôi đó!” Anh ta nói xong cũng không quản Ben Sur phản đối tiếp, Ben Sur chỉ có thể đi theo anh ta cùng nhau đi xuống.

Raymond đứng ở trước mặt Hân Hân còn đang nôn ói, nói: “Cô làm sao vậy?”

Hân Hân hơi cúi xuống, sau đó nói: “Không có chuyện gì.....”

Raymond cảm thấy cô cần nước, nhưng Ben Sur sẽ không rời cô đi một bước, cho nên mình nhận mệnh đi đến lấy nước tới đây.

“Số 78, nước của cô đây.” Anh ta nói xong liền đưa nước tới cũng không dám nhìn kỹ nét mặt của cô.

Hân Hân nhận lấy nước súc miệng sau đó uống vài ngụm nước mới cảm thấy khá, Raymond nhỏ giọng nói: “Có muốn tôi mời nhân viên y tế tới đây cho cô hay không?”

“Không cần.” Hân Hân đứng lên, nghỉ ngơi một chút lại tiếp tục chạy đến phòng huấn luyện.

Raymond nhìn cô đi vào, nhìn cô khởi động máy móc đánh quyền.

Thật là lợi hại, phụ nữ thế nhưng có thể dùng tinh thần lực khống chế robot.

Làm một thanh niên nhiệt huyết, trong lúc bất chợt có một phụ nữ như vậy ở bên cạnh mình, tại sao có thể không động tâm? Đây là phụ nữ chân chính, cho nên anh ta nhìn có chút ngây người.

Ben Sur kéo anh ta, nói: “Cô ấy không phải là vật ngài có thể có được, bây giờ rời đi nơi này đi!”

Raymond có chút ít không phục, tại sao cùng nhau đem người mang về anh ta có thể nhận được mà mình lại không được? Nhưng rất nhanh anh ta liền nhớ, người ta là đại thống soái có thể bảo vệ cô, mình là gì chứ?

Yên lặng gật đầu, Raymond rời đi, nhưng là trong lòng hơi chút lo lắng. Thịnh thoảng đi tới Phủ Thống Soái muốn nhìn bộ dáng của cô, chẳng qua là thời điểm gặp được ít lại càng ít.

Lại qua mấy ngày này, Hân Hân cảm giác bụng mình cũng không có cái gì biến hóa, nhưng là Kriya mang theo người phụ nữ của anh ta là Mary tới.

Hân Hân cũng nhận được một lễ vật, điều này làm cho cô có chút mừng như điên. Đó là một robot màu xanh lam giống màu bầu trời, cô giữ tại trong lòng bàn tay cảm thấy dị thường ấm áp. Cesar nhìn ra ý nghĩ của cô, liền nói: “Đi tầng hầm ngầm thử một lần, nó ít nhất phải nhận biết chủ nhân một chút.”

“Được!” Lập tức từ trên ghế nhảy xuống, làm cho Cesar khản trương một lúc lâu. Bình thường anh đối với cô là cẩn thận từng chút, mỗi khi làm động tác lớn đều bị hù dọa nhảy dựng. May mắn thân thể của cô rất tốt, thường xuyên rèn luyện cho nên hoàn toàn không có vấn đề.

Kriya và bọn họ cùng nhau xuống tầng hầm ngầm, Cesar nói: “Phương pháp gọi Robot chiến đấu ra cũng giống Robot máy móc, bởi vì là lần đầu tiên.”

Hân Hân rất hưng phấn, cô nhấn một cái nút nhỏ ở bên ngoài Robot, vật kia có phản ứng. Tiếp theo một luồng ánh sáng hiện lên, một Robot rất cao nhưng xem ra cũng không công kênh xuất hiện ở trước mặt cô. Cùng một màu sắc với Địa Cầu, thật là xinh đẹp đến làm cho lòng người say mê.

“Giống Địa Cầu.....” Cô vuốt thân thể Robot lạnh như băng kia nói.

“Đúng vậy, tinh thần lực của em cũng có màu sắc như Địa Cầu.” Cesar kéo tay cô, nói: “Sẽ hơi đau một chút.”

Đưa tay đến mũi nhọn của Robot, nơi đó có một lỗ tròn nho nhỏ. Nhưng là không nghĩ tới nó hết sức sắc bén, ngón tay vừa đưa tới đã bị cắt trúng.

“A.....” Cô sợ hết hồn, hơi đau.

Cesar kéo cô lại, nói: “Không nên rút tay về, cho đến khi nó có phản ứng mới thôi, cũng không cần sợ chẳng qua là đau nhức một chút thôi.”

Hân Hân im lặng, đây là tình huống nhỏ máu nhận thân sao?

Nhưng cô cũng không có rút lại, nhận được lễ vật lớn như thế luôn phải trả một cái giá lớn, mình vừa không có bỏ tiền, chỉ chảy chút máu thì đâu đáng gì.

Hân là chỉ có vài giọt máu a, tiếp theo robot kia đã sáng lên một cái tựa hồ là hoan nghênh cô, vị trí bộ ngực cũng mở rộng.

Cô không cần thang đi lên, mà là có một sức mạnh giống như hút lấy cô. Cho nên cô rất dễ dàng bắt tay một cái nhảy lên, có điểm giống như bước chậm trên không trung.

Thật là thần kỳ, sau khi cô ngồi lên phía sau robot tự động đóng lại. Tiếp theo cô thấy nơi mình đang ở giống một không gian kỳ dị, hơn nữa thử từ từ khởi động nó.

Robot biểu hiện, trải qua người máy khảo nghiệm cô cùng Robot này có chín mươi tám phần trăm trị giá xứng đôi. Tiếp theo nhìn thấy Cesar đứng trên mặt đất, khoe miệng của anh mang theo nụ cười, nhìn lại phía sau của robot, nói: “Màu lam rất đẹp, giống đôi cánh Tinh Linh.”

Bộ dạng này Kriya cũng hết sức cảm thán, anh ta nói với Hân Hân đang ở bên trong: “Xin nhìn về phía sau, một mình cô hẳn là có thể nhìn thấy được.”

Hân Hân thử nhìn về phía sau, sau đó thấy được chính cô phát sáng.

Như Cesar nói, nhưng là đẹp hơn xa so với anh ta nói. Cô cơ hồ đắm chìm ở bên trong ánh sáng xinh đẹp, mà ưu điểm lớn nhất của tinh thần lực là : nếu như chủ nhân của nó thích, như vậy nó sẽ càng thêm mạnh. Cho nên đạo ánh sáng kia khuếch tán mở ra phía ngoài, lúc này nhìn lại tựa như cánh.

Cô thử cử động, đi hai bước đánh rồi đánh quyền xuống. Cảm giác so với lúc huấn luyện còn dễ dàng hơn nhiều, điều này chẳng lẽ có liên quan đến việc Robot này làm riêng cho cô sao?

Chợt cô bỗng nổi lên ý muốn đùa, cô nhảy lên. Nhưng robot lại là động tác của hình thể người không lồ, cho nên cô lập tức nhảy cách mặt đất ba thước.

“A, thật cao, té xuống rồi té xuống rồi..... A..... Không đau. Cesar, anh nhìn xem, em nhảy rất cao.” Hân Hân ngồi ở trên robot gọi tới gọi lui, Kriya rút cục im lặng nói với Cesar: “Cô ấy đây là đang chơi đùa sao?” Cầm lấy robot chơi đùa sợ là chỉ có cô, người khác chơi đùa như vậy chỉ sợ sớm đã bị phạt rồi.

Robot cũng không phải là cái gì thú vị, chỉ một con này đã tốn thật nhiều tiền đó!

“Khụ, chơi một chút cũng tốt, dù sao loại trình độ này chắc là không đem cô ấy té bị thương.” Nhảy một mồi rồi sẽ ngừng thôi, hẳn là vậy đi?

Quả nhiên, nhảy một lát sau Hân Hân đã mệt mồi. Cô chủ động yêu cầu nghỉ ngơi, bởi vì đói bụng.

Gần đây cô đã gầy nhiều, nhắc tới đói vô luận là sáng trưa chiều những người máy kia đều cần tăng giờ làm việc nấu cơm cho cô.

Lúc ăn cô còn nhớ robot nên lấy ra loay hoay ở trong tay, sau đó nói: “Luôn đặt ở trong túi quần vẫn không thích hợp, vạn nhất mất làm sao bây giờ.”

“Không đâu, có thất lung quân sự cất giữ robot.” Kriya giải thích.

“Eo.....” Hân Hân sờ soạng eo của mình, chỗ khác đều gầy chỉ thất lung dường như tăng gấp bốn.

Kriya lập tức hiểu ý rồi, qua hai tháng nữa chỉ sợ cô cũng không còn eo nữa. Đến lúc đó đừng nói thất lung quân sự, chính là cái khác cũng mang không được.

Cái thể giới này không có phụ nữ khởi động Robot, cho nên chỉ nghiên cứu ra thất lung mà thôi, vẫn là cái chủng loại thất lung quân sự đặc biệt rộng rãi kia.

Cesar lại nói: “Có thể làm thành đồ trang sức, tóc của em đã rất dài rồi, có thể cột lại.”

Sờ sờ tóc của mình, quả thật như thế.

Nhưng Kriya lập tức nói: “Loại chuyện này phải hai người làm rồi, sau này ta sẽ rất bận rộn. Mary sẽ ở lại Phủ Thống Soái, người máy chiếu cố cô ta chờ viết lại một chương trình khác rồi đưa đến.”

“Tại sao phải đem Mary để lại?” Kỳ quái, cô thấy anh ta rất để ý Mary.

Cesar cũng dường như hiểu ra cái gì nên không hỏi, chỉ gật đầu một cái nói: “Được.”

Trùng mắt liếc chồng của mình, xem mình là {người trong suốt} sao?

Nhưng đại thống soái người ta, khí tràng ở đây cô cũng không nên hỏi nhiều. Rồi hãy nói, đàn ông luôn luôn có chuyện của đàn ông, làm phụ nữ vốn không nên lăm lăm. Huống chi ở thời đại này, tất cả đàn ông cũng đều là chủ nghĩa Đại nam tử.

Kriya giống như sắp xếp hậu sự, đem mọi chuyện cần thiết khai báo rõ ràng, thậm chí đến chuyện nếu Mary có bầu cũng nói, phải làm thế nào chăm sóc đứa bé, phải giao cho người nào v.v...

Sau đó anh ta giống như quân nhân, đứng lên chào Cesar theo nghi thức quân đội tiêu chuẩn, sau đó hôn Mary một chút, làm việc nghĩa không chùn bước mà bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Mary

Edit: Mèo

Beta: Tiểu Tuyền

“Anh ta.....” Hân Hân nhướn mày, làm sao cảm giác giống như đang trần trời vậy?

“Một nhiệm vụ thôi, nhưng đây không phải là chuyện em nên lo lắng, chăm sóc tốt cho con của chúng ta. Nếu có thời gian, thì chiều cô Mary một chút.” Anh sờ sờ đầu của cô.

Hân Hân đi tới bên cạnh Mary, cô ấy ước chừng là biết cô, cho nên vẻ mặt rất bình tĩnh.

“Tôi dẫn cô đi nghỉ ngơi.” Hân Hân vươn tay ra Mary đã đưa tay cho cô, đây là đồng ý sao? Có cảm giác mình được một bạn nhỏ thích ừ cảm giác như vậy không tệ, Hân Hân mang theo Mary đem cô an bài ở gian phòng rất gần chỗ ở của bọn họ, như vậy người máy chiến đấu với người bảo vệ sẽ bảo vệ chung.

Nhưng sau khi đi vào an tĩnh một lúc lâu liền nghe người máy nói, Mary đang la hét còn quăng đồ.

Có chuyện gì xảy ra rồi?

Hân Hân vội vàng đi theo xem, quả nhiên thấy Mary căng thẳng núp ở góc tường, ánh mắt nhìn chung quanh như đang tìm người.

Thoáng cái cô đã đoán được, Mary nhất định là đang tìm Kriya.

“Cô đang tìm Kriya sao?” Không phải nói phụ nữ thời đại này không có năng lực suy nghĩ sao, nhưng rõ ràng cô ấy có, chẳng qua là không thể biểu đạt ra ngoài. Hoặc là có biểu đạt ra ngoài nhưng mấy gã đàn ông sơ ý kia cũng sẽ không để ý, bởi vì bọn họ vẫn cho là các cô không có suy nghĩ.

Cũng giống như lúc mình là người máy vậy, bọn họ vẫn không có phát hiện, hoàn toàn vẫn đi vào một ý nghĩ sai lầm.

Mary nghe được tên Kriya liền ổn định một chút, ánh mắt tội nghiệp nhìn chăm chăm Hân Hân. Hân Hân lập tức cảm giác mình đã sớm làm mẹ người ta, tình thương của mẹ trong lòng lập tức tràn lan lên.

Cô đi tới nói: “Mary nghe lời, anh ấy sẽ trở lại rất nhanh, tin tưởng tôi.” Vốn định đưa tay đi trấn an Mary, nhưng hiện tại tâm tình của cô ấy không yên, lập tức hét rầm lên chạy chung quanh.

Hân Hân muốn kéo cô ta lại, bởi vì cảm xúc kích động có thể sẽ tự thương tổn tới mình.

Bắt được cô ấy cũng không khó, nhưng lúc này Mary không có tỉnh táo lại, nên xoay tay lại cào một cái. Trên tay Hân Hân lập tức xuất hiện bốn vết máu, đau đến cô kêu một tiếng.

Mà Mary tựa hồ cũng bị hù sợ, nên ngoan ngoãn đứng đó không dám động.

Hân Hân cũng không dám lại gần chút nữa, chỉ nói với cô ấy: “Không cần lo lắng quá, anh ta sẽ trở lại, đến lúc đó có thể giúp cô.” An ủi Mary một lúc,

cô liền đi ra ngoài băng bó vết thương, buổi tối bị Cesar phát hiện hỏi chuyện gì xảy ra, sau đó mới nói: “Không ngờ cô ấy còn biết nhớ đến chồng của mình, chuyện này anh sẽ âm thầm truyền đạt lại. Sau này em cũng không nên tới gần cô ấy quá, yên tâm đi, những người máy kia sẽ có biện pháp làm cho cô ấy an tĩnh lại.”

Hân Hân biết, biện pháp anh nói đơn giản là cho thêm một chút thuốc an thần trong thức ăn, phương pháp này chỉ trị ngọn không trị gốc a! Cô nghĩ nếu mình có thời gian thì phải đi dỗ dành cô ấy một chút, chắc rằng sớm muộn gì cô ấy cũng sẽ tin tưởng mình.

Đoạn thời gian này cô thừa dịp động tác còn dễ dàng chỉ cần có thời gian là đi luyện thao tác robot, bởi vì cô cần cù nên nhanh chóng học xong trụ cột.

Tiếp theo đó là tham quan học tập cùng huấn luyện kỹ năng đánh lộn, Cesar tự mình động thủ luyện tập cho cô. Dĩ nhiên chẳng qua là luyện tập động tác mà không phải thật sự đánh với cô, chỉ cần đem động tác nhớ kỹ là được rồi, dù sao thao tác robot cũng không phải là toàn dựa vào thể lực.

Cho nên có đôi khi quân nhân thao tác robot lợi hại cũng không đại biểu kỹ năng đánh nhau của anh ta cũng tương đối lợi hại, nhưng trong quá trình dạy hai người cũng chịu nhiều đau khổ.

Một người đàn ông nhiệt huyết mới ăn được ngon ngọt, một thiếu nữ bình thường đến không thể bình thường hơn, hai người tiến tới cùng nhau vừa kéo vừa ôm khó tránh khỏi sẽ có ý khác.

Nhưng bọn họ rõ ràng đang luyện kỹ năng đánh nhau mà không phải kỹ năng giường chiếu, cho nên quá trình này làm sao cũng tương đối gầy vò người khác.

“Giờ tay lên.....”

Hân Hân nhắc tay đánh vào trước ngực người ta, cho nên tay bị anh nắm lấy, không khí mập mờ lặng lẽ lan tràn.

“Chúng ta như vậy còn có thể luyện tiếp nữa sao? Không bằng, anh tìm chút video kỹ năng đánh nhau cho em xem đi.” Đây rõ ràng là không khí bồi dưỡng yêu thương!

Cesar cũng rất hưởng thụ quá trình này, một ngày chỉ có một giờ có thể cùng cô trao đổi như vậy anh sẽ không bỏ qua khoảng thời gian này.

“Kỹ năng đánh nhau nhất định phải tự thân thể nghiệm mới được, vẫn nên để anh dạy đi!” Anh khoái trá bảo cô đá chân, nhưng bởi vì dù sao cũng là phụ nữ có thai cho nên chân chỉ có thể đá đến một nửa.

Loại phương pháp huấn luyện này khiến Hân Hân chịu nhiều đau khổ, thật vất vả mới hết giờ, máy truyền tin cũng truyền đến tin tức. Calvin đến, yêu cầu trực tiếp gặp Cesar.

Đối với Calvin, Hân Hân không thể nói quá chán ghét hay không thích, anh ta phản bội Cesar, mặc dù lý do là vì tốt cho anh ấy. Nhưng người chịu khổ chính là mình a, Hân Hân không muốn gặp anh ta.

Nhưng Cesar lại lôi kéo cô đi gặp Calvin, chỉ nói là anh ta phải đi làm một chuyện nguy hiểm. Hân Hân chỉ có gật đầu, chờ sau khi nhìn thấy Calvin thiếu chút nữa không nhịn được bật cười.

Đại quân gia nhanh nhẹn trước kia đi đâu rồi, ông chú đầy râu trước mắt này là ai vậy? Calvin bị bọn họ nhìn đến có chút xấu hổ, ho nhẹ một tiếng nói: “Đại thống soái, phu nhân, hai người khỏe chứ?”

Hiện tại tin tức bên ngoài đã ngập trời đầy đất rồi, anh ta làm sao mà không biết vị trước mắt này là loài người thật sự chứ? Sớm biết vậy ban đầu sẽ không làm chuyện kia rồi, hiện tại tên cướp kia đã bỏ chạy, trách nhiệm này là của anh ta, cho nên anh ta phải báo lên.

“Calvin ngồi đi, có một việc trước khi đi phải nói rõ với cậu.” Cesar cho tất cả mọi người ngồi xuống, bảo người chung quanh lui xuống, sau đó nói: “Cô ấy mang thai con của tôi.” Trong giọng nói tràn đầy kiêu ngạo.

Calvin ngẩn ra, sau đó lập tức cười nói: “Chúc mừng đại thống soái.” Thở phào nhẹ nhõm nói: “Tôi có thể yên tâm đi rồi, lần này tôi nhất định sẽ bắt được Geer.”

“Kriya đâu?” Cesar hỏi.

“Anh ta không vào, sợ tiến vào sẽ không đi được.” Calvin nói xong chuyện liền đứng lên, hướng về phía Cesar chào một cái tiêu chuẩn rồi xoay người đi.

Hiện tại anh ta quân trang, hơn nữa khuôn mặt đầy râu thoạt nhìn hết sức dã tính.

Cesar ở sau lưng anh ta nói: “Cuối cùng cậu cũng giống một quân nhân hợp cách rồi.”

Calvin không có trả lời, nhưng khóe miệng của anh ta cong lên.

Anh ta vốn không muốn làm một quân nhân nữa, bởi vì anh ta cảm thấy đại thống soái càng thêm cần anh ta đi theo và chiếu cố.

Hiện tại, bởi vì phản bội ngài ấy nên chỉ có thể đi lên chiến trường một lần nữa.

Tại sao cả đám đều phải đi chứ?

“Tại sao Kriya cũng phải đi theo?” Calvin đi cô hiểu, đó là bởi vì anh ta phạm lỗi, nhưng Kriya lại không giống.

“Không có ai nói với em, Geer thật ra là anh của Kriya ư, chỉ là cùng cha khác mẹ thôi.” Cesar nói ra sự thật, nhưng thật ra thì không có nói ra bước hành động kế tiếp của anh ta.

“Là như vậy sao?” Không trách được cảm thấy dung mạo Geer rất giống một người, hiện tại nhớ tới người kia không phải là Kriya sao?

Thời đại này vẫn còn có quan hệ anh em, tình cảm của bọn họ hẳn là rất tốt mới đúng chứ? Để cho anh ta động thủ đi bắt anh em của mình, thật xuống tay được sao? Hân Hân có chút hoài nghi, bởi vì cô rõ ràng nhìn ra cho dù là cùng mẹ khác cha Cesar thủ hạ lưu tình đối với em trai mình, huống chi là cùng cha khác mẹ.

Sau khi bọn họ đi hai tháng, quốc hội tụ họp một ít bộ phận binh lực tiến hành công kích quy mô nhỏ đối với Phủ Thống Soái, hơn nữa đồng thời công khai tuyên chiến.

Phản ứng bên ngoài là, bọn họ khai chiến là chuyện sớm muộn, cho dù không có cái nguyên nhân phụ nữ này cũng sẽ giống như vậy. Tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, người lãnh đạo Stars sớm nhất chính là quý tộc các nơi tạo thành quốc hội. Sau lại bởi vì phải đánh trận muốn thống nhất Stars cho nên trên phương diện chiến đấu vô cùng xuất sắc gia đình Will đã thống lĩnh tất cả quân đội.

Ở trong thế giới đánh trận, có quân quyền chẳng khác nào thành vua một cõi, cho nên gia tộc Will đã chậm chậm bò tới trên đầu quốc hội. Quốc hội ở trong quân sự cùng dân sự vốn có quyền chủ đạo đã chậm chậm biến thành thứ phụ thuộc Gia tộc Will, tùy thời cũng có thể bị bọn họ thu tóm hoặc là tiêu diệt.

Vì thế những người quốc hội này luôn là mang theo một vẻ bối rối, tùy thời nghĩ tới đem Gia tộc Will đè xuống. Hôm nay thái bình, cho nên cơ hội đã đến.

Bọn họ ở bên này chiến đấu, ở trên internet cũng có lấy tiếng hô khác nhau, có ủng hộ quốc hội, có ủng hộ Đại thống soái.

Những thứ này Hân Hân chỉ có thể thông qua phương diện máy tính thông minh để hiểu rõ một chút, cô sờ sờ bụng của mình, gần đây tâm thái đã bình thản nhiều, bởi vì phía ngoài đầu làm sao thì con của cô đều không thể tránh khỏi việc nhanh chóng lớn lên, hôm nay một đứa bé đáng yêu đang ở trong bụng của cô, quần áo mặc đã phải đổi lớn hơn một chút rồi, nếu không căn bản không cách nào che kín cái bụng đội lên kia.

Cesar cũng rất thích cái bụng này, bởi vì điều này đại biểu cho con của bọn họ tương đối khỏe mạnh. Phòng y tế đã xây xong nhưng Hân Hân rất ít đi, dù sao mỗi lần đi đều nói là cô không có một chút vấn đề.

Gần năm tháng cô vẫn kiên trì luyện robot, mà Cesar cũng dùng mấy lần thắng lợi để tranh thủ càng nhiều tiếng ủng hộ.

Mary từ từ trở thành bạn bè với Hân Hân, có đôi khi cô ấy có thể đọc được tên của Kriya ra. Nhưng Kriya lại không có liên lạc với cô, đại khái là sợ liên hệ rồi sau đó lại không buông được. Cô vẫn nghĩ như vậy, có thể một ngày nào sẽ thay đổi tình trạng chia tay với Kriya!

Hiện tại tất cả mọi chuyện cô đều phải thông qua máy tính thông minh dò thám mà biết, không như trước kia không biết gì cả. Sau khi Cesar trở về cô chạy đến bên cạnh anh tìm hỏi chuyện Kriya, nhưng anh chỉ cười một cái, nói: “Không cần lo lắng, anh ta biết mình đang làm cái gì.”

Câu nói đầu tiên liền rửa sạch hiềm nghi, Hân Hân cũng cảm thấy rất không có khả năng, bởi vì bây giờ người phụ nữ của anh ta là Mary đang ở trong tay bọn họ, nếu như thật sự anh ta nghĩ phản bội thì cần gì phải làm điều thừa này chứ?

Chẳng qua là bảo anh ta đi phản bội anh của mình như vậy cũng không quá tốt a, anh ta thật có thể hạ quyết tâm được sao? Chuyện này làm cho cô lo lắng một lúc lâu, thời điểm nhìn Mary cũng cảm thấy có chút cảm giác áy náy. Nhưng gần đây Mary rất thân thiết với cô, thân thiết đến mức ở trong ngực của cô nghe cô ngâm nga bài hát.

Cảm giác được làm mẹ sớm chính là như thế, Hân Hân dự đoán cô ăn cơm đồ dành cô ấy ngủ, người con gái lớn này thật đúng là đáng yêu lại nghe lời, thỉnh thoảng còn có thể làm nũng. Không trách được Kriya lại thích cô, chỉ cần chiều cổ cô ấy chân thành thôi, nếu không cô ấy sẽ không thân cận với cô.

Tỷ như những người máy kia chiều cổ cô ấy thật lâu cô ấy cũng sẽ không dựa dẫm vào, xem ra loài người cuối cùng vẫn là loài người.

Chẳng qua Mary lại không có thụ thai, nghe Cesar nói phụ nữ nhân bản rất khó thụ thai, nếu như phương diện kia của đàn ông có một chút tật bệnh thì các cô căn bản chẳng khác nào không có cơ hội sinh sản.

Dù sao Cesar một chút tật bệnh cũng không có, bụng cô chính là căn cứ chính xác lớn nhất.

Mary cũng thích sờ bụng của cô, đối với chuyện này Cesar là vô cùng phản đối, may mắn là Mary không có muốn thương tổn cô, chỉ ôn nhu vuốt, vẻ mặt rất hiếu kỳ.

“Đây là cục cưng, nó sẽ lớn lên, sẽ gọi tôi là mẹ. Sau này cô cũng sẽ có, đến lúc đó nó cũng gọi cô là mẹ.” Hân Hân cười nói với Mary, cũng rất hi vọng cô và Kriya có thể có một đứa con, bởi vì nhìn bộ dạng Kriya rất là mong đợi.

Chương 51: Từng Bước Xâm Chiếm Và Phản Bội

Edit: Nora

Beta: Tiểu Tuyền

Mary không có bất kỳ biểu hiện gì bởi vì cô chỉ giống như một đứa trẻ, nhưng đôi khi cô sẽ ghi nhớ được người nào đối tốt với cô, nói ví dụ như Kriya chẳng hạn, hiện tại đôi lúc Hân Hân nhắc tới Kriya cô bé sẽ nhìn khắp bốn phía tìm tới tìm lui.

Cesar giải thích với Hân Hân, thật ra Mary là người nhân bản thử nghiệm thành công nhất trong mấy năm gần đây. Nếu không dám người quốc hội đã không vì anh buông bỏ mà tức giận, vì khó khăn lắm mới được một mỹ nhân mà anh lại không biết quý trọng.

Hân Hân cũng gật đầu đồng ý: “Bây giờ anh quý trọng cũng không muộn.”

Cesar nhẹ nhàng vuốt ve bụng cô nói: “Con cũng đã có, anh còn cần quý trọng cái gì?” Trong lòng đa số đàn ông thì một người phụ nữ sinh con một lần đã quá sức lắm rồi, cho nên anh thật sự không muốn Hân Hân sinh thêm đứa thứ hai. Đôi khi Hân Hân rất muốn nhắc nhở anh nhưng lại cảm thấy sinh con đâu phải trò đùa, sinh nhiều như vậy làm gì, không cần sinh mà không chịu mới là đồ ngốc.

Nhưng thế giới này có sản xuất áo mưa sao? Hay, có loại thuốc như thuốc tránh thai? Cô cảm thấy vô cùng hoài nghi, nếu có thời gian phải hỏi một lần mới được, hiện tại tốt nhất không nên hỏi vấn đề này.

Hiện tại tuy bề ngoài Cesar nhìn như có vẻ bận rộn rất nhiều việc nhưng lại thấy rất hạnh phúc, cảm giác này được gọi là ‘nhà’ sao?

Thân thể Hân Hân rất tốt nên đã bắt đầu nấu cơm cho anh được rồi, đương nhiên chỉ thỉnh thoảng thôi. Đôi khi Cesar cũng sẽ ăn đồ cô làm nhưng vì nhiều nguyên nhân nên cũng không thường xuyên.

Đây là chuyện duy nhất anh cảm thấy không tốt, bởi vì ngày nào đó anh không thể nhẫn nại thêm được nữa nên Hân Hân mới làm cho anh ăn. Cho nên nói, trong trường hợp không thể cho anh cái gì thì chí ít cũng phải an ủi dạ dày anh chứ?

Lúc Cesar ăn cơm thì không thích xử lý công việc nhưng Bin Sur lại đến nói một tin không được tốt lắm: “Đại thống soái, tại nơi đóng quân của tiểu đội Star thứ 3 đột nhiên bị tập kích, đồng thời tiểu đội thứ 5, thứ 8 cũng bị.”

“Có người bị thương không?” Cesar hỏi.

“Đều bị thương nhẹ trở về chứ không ai chết cả. Lúc trước họ đều nhận chỉ thị của anh nếu như bị áp lực quá mức sẽ rời bỏ nơi đóng quân. Nhưng bỏ quá nhiều sẽ mất đi vài đội quân cũng như duy trì mối liên hệ, như vậy cũng được sao?” Bin Sur nhún mày hỏi.

Cesar cũng nhún mày nói: “Mấy người đó làm chuyện này vốn chỉ để đùa bỡn, một đám quý tộc bị quốc hội làm hư có thể làm được chuyện gì? Chẳng qua chỉ là đám con nít không tìm được người thích đánh nhau mà thôi.”

Hân Hân cảm thấy anh nói vậy cũng có lý, điều này nói rõ Cesar rất hiểu bọn họ cho nên anh mới không hề sợ hãi, thậm chí trong mắt anh đám người đó còn là đám con nít đùa giỡn, bây giờ còn chưa phải lúc để anh phải ra mặt.

Chờ anh ra mặt không biết sẽ thành dạng gì nữa.

Hân Hân cảm thấy cô là người thiếu tự tin nhưng Cesar thì hoàn toàn ngược lại, bất kì lúc nào anh cũng rất vững tin. Cô không thể không thừa nhận đàn ông như vậy rất hấp dẫn, ít nhất cô cảm thấy rất có cảm giác an toàn. Ở đây người có thể bảo vệ được cô hay không chỉ có anh mà thôi, quan trọng nhất là cô còn rất yêu người này, xem ra đều rất viên mãn.

À, muốn viên mãn hơn nữa xem ra phải chịu khổ thêm một chút, ví như hiện tại cô xấu hổ nhất là rất hay đi toa lét, cả đêm phải đi rất nhiều lần.

Đây là hiện tượng bình thường, ông bác sĩ cũng đã nói như vậy, nhưng đây rõ ràng là chịu tội mà! Bất luận là ngày hay đêm cô đều phải nghĩ lấy một cách nếu không sẽ chịu không nổi nữa.

Chuyện này làm cho ban đêm cô ngủ không được, vì vậy thỉnh thoảng ban ngày đều phải ngủ bù. Có điều cô đều rất lạc quan, chỉ cần có thời gian sẽ xem kỹ thuật chiến đấu nhưng chỉ có thể ghi nhớ mà không làm gì được cả.

Raymond gặp lại cô lần nữa là ở trong bệnh viện, đã lâu anh không thấy số 78, giờ nhìn lại cô có vẻ mập mạp hơn không ít, bụng cũng phình to ra. Anh chỉ thấy đàn ông mới có bụng bìa, sao ngay cả phụ nữ cũng uống thành như vậy?

Đương nhiên lần gặp này anh phải nghĩ cách nói chuyện không đâu để kéo dài thêm vài phút. Đến khi thấy cô vịn eo ngồi xuống mới chột nghĩ tới một khả năng, đó chính là cô đã có thai.

Đến hỏi cũng không cần hỏi cũng biết trong bụng cô là con của Đại thống soái rồi, thật không ngờ động tác của anh ta lại nhanh như vậy, xem ra không bao lâu nữa là sắp sinh rồi!

Chuyện phụ nữ mang thai hẳn rất nghiêm trọng, nhưng nhốt cô trong phủ thống soái thì tốt lắm sao, ở đây còn chẳng có phòng y tế.

Anh ta đến gần cô, cẩn thận từng li từng tí hỏi: “Số 78, cô có sao không? Ngồi thế này không sao chứ?” Cô nhanh chóng nằm ra cô, dù đã lót đồ nhưng không thấy lạnh sao? Mang thai rồi hẳn phải khác bình thường chứ.

“Tôi cũng có tên đó, là Hân Hân chứ không phải 78.” Thật sự không thích người ta gọi là 78, cứ như thể cô đã trở lại thời kì làm người máy.

“Hân... Hân? Tên này lạ quá.” Dường như rất cổ xưa, chỉ có rất lâu rất lâu trước đây mới có tên gọi này mà!

Hân Hân im lặng. Tên cô mới không kì lạ, rõ ràng là tên gọi của người Châu Á chính thống mà, nhưng từ khi đi khỏi trái đất thì dường như quan niệm của tất cả mọi người đều thay đổi, hơn phân nửa đều chọn tên theo kiểu phương Tây.

“Vậy sao? Tôi lại thấy tên này nghe hay.” Hân Hân duỗi duỗi eo, gần đây thắt lưng thật mỏi, đứng lâu là sẽ như vậy, ngực còn thấy tung tức nên cô mới chạy đến dưới gốc cây này.

“Đại thống soái không ở đây, cô đừng tùy tiện ra ngoài như vậy.” Raymond cố ý ngồi xổm xuống nói. Anh ta cẩn thận quan sát cô. Lúc này Hân Hân vô cùng lười biếng, cả người lúc nào cũng như nửa mê nửa tỉnh.

Loại thần thái này khiến cô tăng thêm không ít cảm giác thần bí và gọi cảm, anh nhìn đến nỗi như thảng ngốc, còn có chút si mê.

Rất cuộc Hân Hân cũng nằm xuống, ngồi thôi cũng thấy mệt.

“Ừ, có Bin Sur ở chung quanh, còn có các anh nữa chắc sẽ không sao đâu nhỉ?”

Giọng điệu này là sao? Nghi ngờ năng lực đàn ông của bọn anh sao? Raymond nhanh chóng đáp lời: “Đương nhiên, nhất định sẽ bảo vệ được cô rồi. Cô nhất định phải tin ở đây sẽ không ai hại được cô!”

Hân Hân nghĩ từ khi cô trở thành người phụ nữ của đại thống soái, anh ta đã không còn tâm tư gì với mình nữa, vì vậy mới không để phòng anh ta mà nhắm mắt lại nghỉ ngơi: “Cảm ơn anh!”

Nhưng cô lại mơ hồ cảm thấy như trên người đang có một loại áp lực, như thể đang có một luồng hơi thở đàn ông phả vào mặt. Cô liền mở mắt thật to để phòng kéo cổ áo của mình, liền thấy Raymond đang quỳ một chân bên người cô, mặt cúi xuống như thể định hôn môi.

“Anh muốn làm gì?” Hân Hân nhũn mày hỏi. Cô kinh hoàng ngồi bật dậy lùi về sau.

Đại khái như đã nhận thấy cô đang sợ hãi nên Raymond lập tức lên lùi về phía sau một bước. Đúng lúc này một nòng súng laser chạm vào đầu anh ta, giọng nói lạnh lùng vang lên: “Tôi đã từng nói, đừng tùy ý tiếp cận phụ nhân, nếu không coi chừng bị xử trí theo quân pháp.”

Raymond lúng túng nói: “Này, này đừng khẩn trương. Tôi không có ý định làm hại phụ nhân, chỉ là muốn bảo vệ cô ấy mà thôi.”

“Đi ngay, đừng bao giờ đến gần đây nữa.” Sau khi Bin Sur nói xong liền thu súng laser về.

Raymond nhìn lướt qua Hân Hân, thấy rõ hành động vừa rồi đã làm cô gái này sợ hãi rồi. Ánh mắt cô không còn nửa tỉnh nửa mê nữa mà để phòng nhìn anh.

Bị một cô gái nhìn như vậy làm tổn thương tự tôn của anh biết bao nhiêu. Vừa rồi anh chỉ muốn nhìn cô một chút, kết quả lại bị hiểu lầm rồi.

Giờ thì anh đành phải đi thôi, nếu không sẽ bị quân pháp xử đẹp.

Hân Hân nhìn anh ta đi rồi mới đứng lên: “Cảm ơn anh Bin Sur.”

Bin Sur vịn cô lại: “Cô có thể nghỉ ngơi ở đây, không có gì nữa rồi. Trong phòng quá ngột ngạt, cô cũng cần hít thở không khí trong lành. Không khí ở đây vốn đã loãng hơn ở trái đất, ngồi đây có thể cô sẽ thoải mái hơn. Cô cứ yên tâm! Đợi sau khi cô trở về tôi sẽ tăng cường không khí trong phủ.”

“Cảm ơn!” Hân Hân thật lòng cảm kích.

Bin Sur mỉm cười trở vào phủ.

Hân Hân đã sớm tra ra ở tỉnh cầu Gila này bốn mùa ôn hòa, nhiệt độ thay đổi cao nhất cũng không vượt quá ba đến bốn độ, đó là sự chênh lệch nhiệt độ giữa ngày và đêm trong một ngày. Giờ đang là buổi trưa, cô có ngủ ở đây cũng không cảm thấy lạnh.

Sau khi Raymond trở về liền canh giữ trên tháp. Anh ta có thể dùng kính viễn vọng quan sát cô ở phía dưới. Thật ra trước khi anh đến đã có rất nhiều

người xếp hàng ở đây nhìn, có thể do anh là đội trưởng hộ vệ nên được ưu tiên hơn. Từ khi nhận lấy anh vẫn luôn nhìn xuống phía dưới, như thể đã u mê.

Chà, cô ấy ngủ thật say, trong lúc ngủ mơ còn khẽ cựa quậy thật đáng yêu. Người máy nữ sao ngủ được như vậy chứ? Anh ta rất hiếm khi được ngắm nhìn bộ dạng con gái ngủ.

Lúc con gái ngủ thật sự rất thú vị! Khi anh đang say sưa ngắm nhìn thì xuất hiện một bóng người khác trong tầm mắt, dù ở rất xa nhưng anh vẫn nhận thấy người kia đang trừng mắt với mình, da đầu liền tê dại.

Đây là đánh úp vào tinh thần lực. Anh ta ôm lấy đầu kêu đau oai oái!

Cesar thu hồi ánh mắt, sau đó nằm xuống cạnh chỗ Hân Hân đang ngủ. Tư thế ngủ của cô thật đẹp, cái bụng nhô lên lại làm cho người ta không thể nào dời mắt đi được.

Anh vươn tay sờ cái bụng nhỏ kia, chỉ vừa chạm vào có thứ gì đó động đập dưới tay anh, dù rất nhẹ nhưng quả thật là có thứ gì đó.

Ý thức được bào thai đang động đập dù không rõ ràng lắm nhưng anh vẫn rất ngỡ ngàng, háp tấp ngồi xuống kìa người Hân Hân thật mãnh liệt. Hân Hân mơ màng nhìn anh hỏi: “Sao vậy? Có chuyện gì?”

Cesar chỉ vào bụng cô nói: “Có gì khó chịu không? Bụng có đau không?” Khó trách anh lại khẩn trương, một người đang yên đang lành sao lại có gì cựa quậy chứ?

“Không biết, bình thường mà.” Hân Hân khó hiểu nhìn Cesar. Thấy anh khẩn trương đến nỗi trán đổ đầy mồ hôi, cô cũng tính cả người.

“Sao mà được? rõ ràng mới nãy chỗ đó có gì động đập mà!” Cesar ôm lấy Hân Hân đi vào phủ thống soái.

Động?

“Anh nói thai động sao? Là con mình đấy, con lớn rồi đương nhiên sẽ nhúc nhích được thôi.” Hân Hân nhẹ nhàng thở ra. Còn tưởng mình bị làm sao, hóa ra chỉ là thai động.

“Thai... động? Em nói con anh cựa quậy sao? Thật buồn bình.” Cesar nghe thấy là thai động thì có chút kinh ngạc. Có điều trước đây anh luôn thất kinh làm cho ông bác sĩ cũng phát sợ, nên ông ta đã dặn dò qua nếu có gì không hiểu có thể hỏi Hân Hân trước, cô có vẻ bình tĩnh với chuyện mang thai này hơn người làm cha như anh.

Hân Hân bảo Cesar buông cô ra, sau đó giải thích cho anh nguyên nhân thai động. Chờ đến khi anh đã tỉnh táo lại thì Bin Sur chạy đến báo cáo: “Thưa ngài, Calvin truyền tin tới, bọn họ đã tiếp cận với Green. Có điều Kriya anh ta... không để ý lời Calvin phản đối mà một mình gặp Seat Liya.” Trong chiến đấu, một mình gặp tướng lĩnh quân địch chính là một loại điềm báo phản bội.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Chịu Thua Đi, Đại Thống Soái

Edit: Nora

Beta: Tiểu Tuyền

Tìm của Hân Hân thoáng nảy lên. Đến cô còn biết đạo lý này, sao Kriya lại phạm vào sai lầm này chứ?

Ngược lại phản ứng của Cesar rất bình thường, anh nhìn về phương xa nói: “Phát lệnh, Kriya lâm trận phản bội quân Start. Từ nay về sau miễn trừ tất cả chức vụ, bắt được giao quân pháp xử lý. Người phụ nữ của anh do đại thống soái tiếp quản, ban thưởng cho người có chiến công cao trong trận chiến này.”

“Chờ một chút? Như vậy không được.” Vô cùng không được. Đàn ông phản bội, sao lại làm khó phụ nữ?

Cesar nói: “Hân Hân, có một số chuyện em đừng can thiệp vào.”

Sao Hân Hân không màng đến được chứ? Mary là người vô cùng lạnh lợi, sang tay cho người khác không biết có được hạnh phúc không đây? Cô cau mày, trong lòng có chút khó chịu.

Cesar vỗ vỗ tay cô, sao anh không hiểu tâm tư cô gái này chứ?

Bin Sur đi ra truyền mệnh lệnh. Hân Hân nói: “Có thể đừng giao Mary cho người khác không? Phụ nữ không phải đồ vật.”

Cesar nở nụ cười, khuôn mặt vốn đã vô cùng xuất sắc cười lộ lên lại càng như hoa nở. Anh nâng cằm Hân Hân lên, nói: “Anh không xem cô ấy như đồ vật. Tất cả phụ nữ đều là sự tồn tại đáng trân trọng, cho nên anh sẽ xử lý chuyện này thật cẩn thận mà.”

Từ trước đến nay Hân Hân đều luôn tin tưởng Cesar, thấy anh trả lời như vậy đành thôi không ép anh nữa. Thật ra cô còn muốn nói dù sao anh và Kriya cũng là anh em, gặp một lần cũng không sao.

Nhưng nghĩ lại đây là dị giới, quân quy là lớn nhất, không có quy tắc sẽ không thành quân nhân, cho nên đại thống soái người ta sẽ không sai đâu.

Còn cô, không cần phải vì người khác mà ảnh hưởng tới tình cảm giữa hai người. Giờ đây có thể xem như là thời gian nồng nhiệt giữa hai người, cô còn rất nhiều chuyện muốn làm.

Con người luôn ích kỷ vậy đấy!

Seat Liya có Kriya trợ giúp dường như không chỉ lo chạy thoát giống trước nữa, anh ta bắt đầu phản kích, thậm chí còn đánh lui được đội ngũ của Calvin.

Sau khi Cesar nhận được tin này liền nhanh chóng bố trí chiến thuật. Hiện tại hai quân quốc hội và đạo tặc chia làm hai phe công kích quân Start, chuyện này làm anh có chút áp lực.

Mỗi ngày Hân Hân thấy anh bận rộn, thỉnh thoảng còn ở bên cạnh giúp anh mở máy truyền tin, liên lạc với người khác, thỉnh thoảng cô còn lãnh nhiệm vụ giao tài liệu văn bản. Thái độ hợp tác của cô hết sức rõ ràng cho nên dần dần trở thành sự trợ lực nho nhỏ cho Cesar.

Đến Bin Sur cũng lấp bắp kính hãi. Rõ ràng là một cô gái thế nhưng lúc làm việc thái độ cũng không hề thua kém đàn ông. Rõ ràng là một phụ nữ có thai, vậy mà tốc độ đi đứng cũng không hề thua kém anh.

Hơn nữa tốc độ học tập của cô rất nhanh, trong chốc lát đã học được làm thế nào liên hệ với mấy đội quân và một số chi tiết bố trí.

Quốc hội càng thêm lớn gan, bây giờ đã tập kết lực lượng tiến công đến phủ đại thống soái.

Làm cho ba người đang làm việc cũng phải giật nảy mình. Thân thể Hân Hân chao đảo xem chút nữa ngã sấp xuống, may mà có Cesar thoát khỏi chỗ ngồi đến ôm lấy cô.

Cô lại thấy được khoe miệng Cesar đang cong lên, đó là một loại vui vẻ khát máu.

Hân Hân sợ run cả người, cảm thấy mấy người quốc hội này chỉ sợ sẽ không được toàn thây.

“Mở tất cả hệ thống phòng ngự” Anh vừa dứt lời, mặt đất như có địa chấn không ngừng rung động. Hân Hân nhìn thấy cửa sổ như có gì đó bọc lấy. Anh định bao trùm cả phủ đại thống soái sao?

“Người bên ngoài thì sao?” Người của đội hộ vệ ở bên ngoài chẳng phải sẽ gặp nguy hiểm sao?

“Phòng ngự bên ngoài cũng đã khởi động rồi.” Cesar diu Hân Hân ngồi xuống, sau đó khởi động máy truyền tin nói với bên ngoài: “Đội trưởng hộ vệ Raymond nghe rõ, đánh chết hết cho tôi.”

“Vâng, nhất định phải bảo vệ tốt đại thống soái và phu nhân.” Raymond vừa đáp lời đã khai hỏa chiến đấu.

Từ trên màn hình lớn có thể thấy toàn cảnh bên ngoài, chiến đấu vô cùng khốc liệt bởi vì trong quốc hội cũng có vài người tài. Hướng chỉ lần này đã hạ quyết tâm nên tập trung rất nhiều binh lực.

Trên chiến trường quốc hội chiếm được lợi thế lại bắt đầu kiêu ngạo, bọn chúng lớn tiếng nói vọng vào trong phủ đại thống soái: “Chà, hóa ra đại thống soái cũng chỉ là con rùa rụt cổ mà thôi, hahaha...”

“Đại thống soái, quốc hội gửi thông điệp cuối cùng cho anh, nhanh chóng buông tha người phụ nữ kia, quy hàng quốc hội, nếu không giết sạch.”

“Đúng thế, mau đầu hàng đi.”

Mấy người quốc hội được một lần thắng lợi liền đắc ý, nhất thời không xem Cesar ra gì, thậm chí còn có người quên mất mấy chục năm trước là ai bảo vệ họ bình an đến bây giờ.

Cesar đối với chiến tranh là người cực kì nhiệt huyết, sao anh chịu ngồi yên lâu cho được?

Anh cười lạnh đứng lên, sau đó nói: “Đề tôi ra.”

Bin Sur nói: “Tôi cũng đi nữa...”

“Không, anh phải bảo vệ cô ấy.” Cesar đứng lên, nhìn thoáng qua Hân Hân bên tâm nói: “Đừng lo!”

Ngược lại Hân Hân hoàn toàn không hề lo lắng, bởi vì cô biết năng lực của Cesar.

Thật không ngờ Cesar vừa bước ra tình hình chiến đấu liền khác hẳn. Anh vẫn mỉm cười, một chiến thần áp sát lẫn vào trong đám robot.

Kỹ thuật chinh chiến của anh vô cùng kinh người, trong chớp lát đã có mười đài robot bị anh hạ gục. Mà mấy người trong phủ đại thống soái cũng không phải dạng vừa, thấy anh tới liền cùng nhau tiến công. Có binh tốt đương nhiên sẽ có thống soái tốt, nếu không có thống soái tốt thì toàn binh sẽ chia rẽ. Như hiện tại sẽ thấy được hiệu quả.

Trận chiến vô cùng ác liệt. Đương nhiên Hân Hân có thể bỏ mặt và tự mình đi ngủ, nhưng đến cùng cô cũng không thể làm lơ được.

Đồng thời từ đó cô nhận ra được rất nhiều điều. Kỹ thuật điều khiển robot mà cô luôn cho rằng rất tốt nhưng xem ra vẫn còn chưa được tự nhiên, chỉ là thường thường không có lực sát thương.

Động tác của Cesar đơn giản, linh hoạt, quan trọng nhất chính là hung hãn. Trên chiến trường dám ra tay, dám giết người là một loại cảnh giới, không dám ra tay không dám giết người là giác ngộ chưa đủ.

Hân Hân cười khổ, loại giác ngộ này nghĩ thì có vẻ đơn giản nhưng là khó khăn lớn nhất. Cho nên, cô sợ nhất chính là sự đánh đổi!

Cô sờ lên bụng, đánh đổi thì đánh đổi thôi. Chỉ cần không ai tổn thương con của cô thì có đánh đổi thế nào cũng không sao!

Hai bên giằng co một giờ, cuối cùng Cesar cũng bứt ra được, anh ra lệnh cho đội hộ vệ nghỉ tay về thể phòng ngự.

Đám quốc hội vốn đã bị giết cho thất hồn lạc phách, nhưng đột nhiên đối phương thoái lui làm cho họ rất giật mình. Cesar trở về trước vội vã nói với Hân Hân: “Ăn cơm thôi.”

Lúc này Hân Hân cũng hết nói nõi: “Chồng à, không đuổi giết mấy người kia nữa là vì muốn ăn cơm với em?”

Cesar nói: “Anh cũng đói bụng, đã nói đến giờ cơm không thể chậm trễ mà.”

Hân Hân có chút cạn lời, tâm tư vốn khẩn trương cũng bị anh làm cho hết cách.

Được rồi, ăn cơm thì ăn cơm, ai bảo cô là phụ nữ có thai, ăn cơm quan trọng nhất.

Hôm nay thức ăn rất phong phú, vì để chiều theo ý Hân Hân nên khẩu vị cơ bản hôm nay đều là thức ăn kiểu Trung Quốc. Gần đây Hân Hân thích uống canh, một bữa cơm cơ bản phải uống hai chén.

Cesar ăn không nhanh không chậm. Bin Sur cảm thấy để yêu một người, có thể chiều theo một cô gái đến thế này sao?

Trận chiến này đánh được một nửa lại bỏ chạy đi ăn cơm, đến cả đội hộ vệ cũng sẽ thật sự như vậy sao? Khiến một người từng là quân nhân như Bin Sur cũng bó tay.

Ăn xong Cesar lại uống một chén trà, nói vọng ra với đội hộ vệ: “Nghỉ ngơi đi, nhưng phải đối người trông coi chính hợp của họ.”

Đội hộ vệ hết nói nõi. Có gì đang đánh một nửa lại nghỉ ăn cơm chứ, rốt cuộc đại thống soái anh nghĩ gì vậy? Nhưng trước khi đại thống soái đi ngủ lại truyền thanh ra phía trước: “Các vị quốc hội nghe rõ đây. Cesar tôi muốn tiêu diệt các người dễ như bóp chết một con kiến, cho nên, chịu thua đi! Nếu còn chưa chịu từ bỏ, ngày mai sẽ là ngày giỗ của các người, bất kể là thu nạp thêm bao nhiêu binh tướng đi nữa.”

Hân Hân và Bin Sur liếc mắt nhìn nhau, sau đó thật sâu cảm thấy tên đại thống soái này thật ra rất hẹp hòi. Đây là anh báo mối thù vừa bị đối phương khiêu khích đây mà!

Hơn nữa cũng muốn cho họ thấy, anh muốn giết họ là chuyện rất dễ dàng, để họ đừng nghĩ nhiều thêm nữa, hao tổn tâm trí.

Thế nhưng đám người quốc hội kia lại là loại nảo tàn, nửa đêm công kích bằng loại hỏa lực nào đó rất lớn trước cửa phủ thống soái.

Hân Hân bị dọa cho bật dậy. Không biết lần công kích này có làm nổ tung phủ thống soái không nữa, nhưng thân thể cô lại bị Cesar đè cho nằm xuống: “Em ngồi dậy làm gì, sao chưa ngủ?”

“Bên ngoài nổ lớn quá!” Cô chỉ ra phía ngoài sót ruột nói.

Cesar cười đáp: “Chỉ bằng chút hỏa lực này mà muốn phá vỡ phòng ngự phủ thống soái là hoàn toàn không có khả năng. Dù có hơi ồn ào nhưng chúng ta cũng phải nghỉ ngơi thật tốt, nếu em không ngủ được hay là chúng ta làm vài chuyện để em dễ ngủ hơn?”

Hân Hân trừng mắt liếc anh. Lúc nguy cấp thế này còn đề nghị chuyện đó, người đàn ông này da dày đến nỗi làm nàng thấy khinh bỉ.

Cesar bị trừng nhưng tâm tình tốt không hề suy giảm, vừa muốn động tay động chân đã bị Hân Hân chặn lại: “Ngày mai còn bận rộn nhiều việc, nếu anh không lo lắng thì ngủ ngay đi.”

Cesar quả thật ngoan ngoãn nằm xuống, vẫn mặt mờ tối bên tai Hân Hân: “Thật ra chuyện đó càng làm anh thêm có tinh thần.”

“Vậy ngày mai... anh đánh thắng trở về chúng ta... làm” Hân Hân đỏ mặt, việc này nàng vẫn rất ngượng ngùng. Chữ “làm” này trước kia có đánh chết cô cũng không nói.

Cesar nghe cô nói đến vô cùng hưng phấn, nằm ngoan ngoan thật sự quá tra tấn. Anh không chút nghĩ ngợi bật dậy. Chỉ cần anh muốn làm bất kể Hân Hân như thế nào cũng sẽ tránh không thoát.

Không phải là anh ép buộc, mà là dụ dỗ, dụ dỗ vô cùng bá đạo.

Không tới vài giây Hân Hân đã buông xuôi, vừa che bụng vừa u oán nói: “Chậm một chút, nhẹ...” Muốn chết mà, còn may lực eo của anh không đến nỗi đè bụng bị thương, sớm biết như vậy đã không đề nghị việc này với anh. Thực tế cho thấy mỗi lần nhắc tới việc này anh sẽ lập tức có phản ứng, hơn nữa tuyệt đối sẽ không biết tiết chế.

Bởi vì được nghỉ ngơi nên hoàn toàn đối lập với đội nửa đêm công kích, hôm sau phía quốc hội đã bị đánh cho toi bời. Cesar tự tay bắt lấy Vine.

Bắt được thì thôi, vậy mà anh còn phát đi video đồ sát cho toàn bộ Start.

Thế giới này đã quen với cảnh huyết tinh. Dù cho Hân Hân không bị sao nhưng khi thấy được toàn cảnh trong đó cũng bị hù sợ.

Cũng hết cách, thế giới này đầy rẫy đàn ông tràn đầy nhiệt huyết, họ sẽ không dạy con cháu mềm yếu, nhát gan, nếu không chiến sẽ không ai bảo vệ chúng. Cho nên cho dù là một đứa trẻ cũng phải xem những cảnh đáng sợ và kích thích này.

Chỉ sợ ngoại trừ Hân Hân thì không còn ai bị dọa sợ nữa, nhưng lại làm cho dân thường biết được hóa ra quý tộc cũng có thể giết được.

Chộc phải đại thống soái bất kể là quý tộc hay dân thường đều sẽ bị hạ thủ không lưu tình, còn có vài người ghi hận người của quốc hội nên đã lái phi thuyền ra lên không bắn cò đồ chúc mừng.

Hân Hân không giúp được gì dành cho mượn máy tính thông minh liên lạc một số quân nhân để xây dựng đề nghị phản đối quốc hội có quyền không chế quý tộc, để cho quân nhân có quyền tự do ngôn luận.

Ở thế giới này quân nhân chiếm phần đông, mà quyền sinh hoạt cá nhân bình thường của quân nhân đều bị không chế trong tay quốc hội. Vào thời khắc này mạng lưới của cô rất nhanh đã nhận được sự chú ý. Hơn nữa cô chỉ truyền đi một chút video chiến đấu chỉ có ở phủ đại thống soái, bài viết này không đến một ngày đã có trên vạn người xem.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Các Người Máy Phản Bội

Edit: Nora Beta: Tiểu Tuyền Đây là tốc độ gì chứ ? Hân Hân kinh ngạc vừa ý xem từng mẫu từng mẫu bình luận từ từ trượt xuống, có ủng hộ, cũng có phản đối, bất giác như thể cô đã đại thành công!

Lúc Cesar phát hiện ra thì cô đã biến website này thành web. Máy tính thông minh hoàn toàn phức tạp hơn thao tác máy tính, vậy mà cô lại có thể làm được chuyện khó khăn đến vậy, làm người ta phải giật mình.

Nên biết thế giới này dường như mỗi người đều có một hai mạng lưới website, nhưng để có thể tự hào được lại rất khó.

Hân Hân ngược lại càng lợi hại, anh không thể tưởng tượng nổi.

Ở thế giới này nếu như được xem nhiều sẽ có hoa hồng vì cô thành lập sân chơi ảo này cũng sẽ mang đến hiệu quả và lợi ích cho họ, cô cũng được chia phần. Hôm sau cô nhận được hơn 5.000 tình tệ.

Tự cô cũng có tiền rồi sao?

Cô hớn hờ chạy đến chỗ Cesar báo cáo. Cesar kinh ngạc hỏi lại: “Em rất thiếu tiền sao?”

Hân Hân lắc đầu. Cô cần tiền làm cái rắm gì chứ, mọi thứ đều không cần phải xuất tiền.

“Nếu em thiếu tiền, anh sẽ cho em một phiếu network. Thấy thích cái gì trên internet cứ đặt hàng đi.” Cesar đang xem chiến báo vừa đưa tới trên tay. Geer hành động nhanh thật, còn hiếu thắng hơn cả quốc hội bên kia.

Bọn này đang nuốt dần chút binh lực ở vòng ngoài. Tuy nói nơi đó anh không cần, nhưng tốc độ này quả thật nhanh hơn anh dự đoán.

Hân Hân thấy anh không yên lòng cũng không làm phiền anh nữa, cô lại chạy về phía máy tính thông minh bên kia tiếp tục xem, vừa xem vừa ăn quà vặt.

Có một người máy bụng thức ăn hôm nay tới, cô ta rất lưu loát đặt thức ăn lên bàn, rồi lại lưu loát đi đến gần Hân Hân.

Không ai ngờ được một người máy sẽ đột nhiên động thủ với Hân Hân, nhưng Cesar nhận thấy người máy này không phải người hay tới đây. Anh nhanh chóng bước một bước đến sau lưng người máy này vung cho nó một cước, không hề chần chừ do dự.

Hân Hân cũng phản ứng rất nhanh, lập tức ngồi xụp xuống đất, dù vận động kịch liệt nhưng lại không hề tổn thương đến bụng. Sau đó cô nhanh chóng đứng dậy núp ra sau giường, căng mắt quan sát Cesar đã cho cô ta nát bấy như rác rưởi.

Sau khi hoàn thành loạt hành động tàn nhẫn này anh chạy tới nâng Hân Hân dậy: “Em có sao không, có bị thương chỗ nào không?”

Hân Hân lắc đầu, không hề thấy đau ở đâu cả, chỉ là không hiểu vì có gì người máy này lại phản bội lại chủ nhân.

Đúng rồi, có một lần cô gặp chuyện thế này rồi, đó chính là Geer, lần đó cô bị bắt đi đã từng thấy Geer sửa lại những người máy kia!

Cesar cũng cảm nhận được chuyện này, lập tức gọi Bin Sur đến, bảo anh ta đuổi tất cả người máy ra ngoài, toàn bộ công việc đều giao cho con người làm.

Bin Sur nói: “Chuyện này hơi khó.”

Cesar đáp: “Geer am hiểu sửa chữa chương trình người máy nhất, lúc này không biết anh ta động tay động chân lên người máy nào, cho nên chỉ có thể đuổi tất cả người máy ra thôi. Lát nữa phái vài người thân tín chọn ra một đám mới ra lò khác đi.”

Bin Sur đáp lời, tiếp đó trong phù đại thống soái nơi nơi đều là cảnh đuổi bắt người. Hân Hân chợt nhớ đến Mary: “Phải rồi, còn hai người ở chỗ Mary nữa, em muốn đi xem cô ấy.”

Cesar nghe cô nói thế như chợt nghĩ tới điều gì: “Anh đi với em.”

Chờ đến phòng của Mary quả nhiên đã không thấy người, Cesar cười lạnh: “Quả nhiên là đến vì cô ta, xem phù thống soái là nơi nào hả?”

Cesar nói với trung tâm điều khiển: “Nghe lệnh, đóng tất cả các cửa ra ngoài.”

Cạch cạch, bên ngoài liên tục đến vô số tiếng động lạ. Cesar lại lập tức từ trong máy tính điều khiển điều tra tất cả lối ra, quả nhiên tìm được quang cảnh của Mary. Cô bị một người máy nữ kéo đến trước cửa cổng, bỗng nhiên công bị đóng lại làm cô ta giật mình, cô bé khờ khạo này hu hu nức nở khóc. Người máy nọ lại đang chỉ tìm đường mà không để ý đến cô ta.

Cesar nói: “Em ở lại đây!” Sau đó một mình chạy đến chỗ cửa ra vào kia.

Hân Hân lại không chịu nghe lời, bình thường những khi Mary khóc mà không có cô sẽ không chịu nín đâu. Hai người một trước một sau chạy tới đó. Người máy sớm đã chuẩn bị chiến đấu, Cesar vừa xuất hiện thì hai người liền quần lấy nhau.

Hai người đánh nhau vô cùng kịch liệt, nhưng Hân Hân ở một bên xem lại nhức hết cả mắt. Bởi vì đó là người máy nữ, một khi đánh nhau sẽ lộ ra hết, không lộ bên trên thì cũng là phía dưới, nó lại không biết che giấu, vì vậy Hân Hân đứng xem đến hoạt sắc sinh hương.

Cesar ngược lại không hề có bất kì phản ứng không được tự nhiên nào. Chỉ là anh thật sự bình tĩnh sao ?

Mary đứng ở một bên khóc gào. Hân Hân nép sát tường đến gần: “Mary.”

Mary nghe thấy giọng cô liền ngẩng đầu lên, gương mặt loang loáng nước mắt vô cùng đáng yêu.

Sau khi thấy là Hân Hân liền ngừng khóc, đứng lên chạy về phía cô, nhưng muốn thế phải chạy ngang qua chiến trường của Cesar, Hân Hân lập tức kêu lên: “Đứng yên, đừng đến đây.”

Mary khẽ giật mình, nghiêng đầu nhìn cô tỏ vẻ không hiểu, có điều vẫn đứng đó không tiến tới nữa, như một đứa trẻ bị bỏ rơi, vừa đáng yêu vừa đáng thương.

Cesar lại lo lắng sẽ làm hai người bị thương, nên la lên: “Đều đứng sang bên cạnh cho tôi.”

Hân Hân rất nghe lời nép sang một bên nhưng bụng lại nhô ra quá nhiều, cô cảm thấy có lẽ nên bảo vệ bụng, vì vậy liền quay người vào tường. Bên kia Mary thấy vậy, cô bé thấy tư thế này cũng không tệ, cũng dán sát người vào tường, còn thích thú quay đầu nhìn Hân Hân cười.

Giờ cũng không phải lúc chơi, đứa bé này thật kì lạ.

Hân Hân nhìn không được muốn cười, đáng tiếc trong tình cảnh này lại không cười nổi.

Cesar thấy vậy cũng hết cách với hai cô nàng này, khó trách các quý tộc đều cho rằng không nên cho phụ nữ gặp nhau, nếu không sẽ xảy ra những chuyện đành bó tay. Nhìn đi, ngay cả áp mặt vào tường cũng bắt chước nhau, thật không biết hai người này nghĩ gì nữa.

Vì không muốn làm các cô bị thương, Cesar đành rút ngắn thời gian chiến đấu, nhanh chóng hạ gục người máy. Chuyện sau đó làm Hân Hân rất bó tay, bởi vì không ngờ anh lại đưa tay móc hai mắt người máy nữ, nháy mắt lòi ra hai sợi kim loại, anh không hề khách khí, dùng sức kéo đứt nó. Mà người máy kia vùng chân mấy cái rồi nằm ngay đơ.

Một người máy còn lại anh cũng xử như vậy, nhưng thật không ngờ con này có hệ thống tự hủy, lúc anh kéo dây điện ra đột nhiên nó lóe sáng.

Động tác của Cesar vô cùng nhanh, anh theo phản xạ xoay người lại ôm lấy Hân Hân. Dù trong không gian này phát nổ không lớn nhưng lại có lực sát thương với con người rất lớn.

Đội sau khi đã ngừng phát nổ, Hân Hân vội vàng kiểm tra trên dưới Cesar : “Anh không bị sao chứ?”

Sao mà không bị gì chứ ? Sau lưng anh loang loáng vài chỗ bị thương, có điều cũng không phải vết thương trầm trọng. Cô nhìn về phía Mary, những tưởng cô ta cũng đã bị thương, ai ngờ thấy cô bé đang im lặng bò trên mặt đất, dù người phủ đầy bụi bặm và vài vết thương nhưng hoàn toàn không sao cả.

“Chắc anh phải tìm nhân viên y tế để kiểm tra xem sao?” Hân Hân quan tâm hỏi.

“Chỉ là vết thương nhỏ, anh đưa hai người về sẽ bảo họ kiểm tra sau.” Cesar đỡ lấy Hân Hân, sau đó Hân Hân đỡ Mary dậy, ba người cùng về phòng của đại thống soái.

Chốc sau đã có nhân viên y tế tới, anh ta bảo đại thống soái cởi áo ra. Cesar cởi được nửa chừng thì dừng lại, anh nhìn thoáng qua Mary nhú mày nói : “Em đưa cô bé ra đằng sau đi.”

Anh nói đằng sau là sau rèm che sao?

Hân Hân mở to mắt. Chẳng lẽ đại thống soái không muốn để người phụ nữ khác thấy thân thể của anh ? Nhưng Mary vẫn là một cô bé thôi mà, con bé sẽ không nổi hứng mê trai gì với anh đâu mà !

Nhưng cô vẫn kéo cô bé vào, sau đó len lén nhìn Cesar cởi áo ra điều trị.

Trên lưng anh bị thương khá nghiêm trọng, chủ yếu vì bảo vệ cô.

Thật may không tổn thương đến chỗ hiểm nào. Thế giới này có trình độ chữa bệnh rất kinh người, mới đó mà đã hoạt động lại bình thường.

Có điều tối nay thì thảm rồi, bởi vì Mary không chịu đi, cứ bám lấy Hân Hân đòi ngủ chung. Cả Cesar cũng không vui, nhưng bây giờ không có người máy chăm sóc cô bé, đành phải để Hân Hân tạm thời đảm nhiệm.

Anh không còn cách nào hơn là phải dọn sang phòng khác. Hai cô gái cùng ngủ với nhau lại càng thêm thích thú, Hân Hân kể chuyện cổ tích cho cô bé nghe, chậm rãi trôi qua đêm nhàn chán này.

Hân Hân được dịp tập tành làm mẹ, nghĩ đến khi con cô sinh ra rồi cũng sẽ kể chuyện ru cho con ngủ thế này, đúng không nhỉ!

Hân Hân cái vỗ cái không vào Mary nói : “Ngủ ngon Mary.”

Thế nhưng Mary chợt lên tiếng, chỉ là cô bé còn chưa thể nói được rành rọt, chỉ phát ra được một hai tiếng.

“Mary, ngon ngon ngon...”

Hân Hân giật nảy cả mình: “Em nói được sao?” Cô lại dạy cô bé: “Mary ngủ ngon, ngủ ngon Mary, nói lại xem nào?!”

Quả nhiên Mary lặp lại lần nữa, nhưng không hề tiến triển chút nào.

Được như vậy Hân Hân đã mừng lắm rồi. Hóa ra ở thế giới này phụ nữ cũng nói được đấy chứ, có sao người ở đây lại không biết? Hay là, đàn ông ở đây suốt ngày chỉ biết rượu chè mà hoàn toàn không chú ý dạy dỗ người phụ nữ của mình, cho nên mới thành ra thế này!

Thật ra các cô gái vẫn ở trong hệ thống dung dịch lớn lên, đợi đến khi đủ trưởng thành mới bắt đầu phân chia cho đàn ông nuôi dưỡng.

Mới đầu như kiểu sản xuất thương phẩm, những người đó làm gì để ý đến cảm nhận và suy nghĩ của các cô? Về sau bị những người đàn ông vô tâm nhận được, bọn họ càng không để tâm đến các cô, bởi vậy các cô càng không có cơ hội được giáo dục, cho nên chỉ số thông minh mới bị tụt đến nỗi không thể làm được chuyện gì, hóa thành như một chiếc tượng gỗ.

Hân Hân hy vọng Mary cũng sẽ có suy nghĩ của riêng cô bé, như vậy ở thế giới này sẽ có hai người phụ nữ có suy nghĩ, không còn là một nửa rồi.

Nhưng Mary lại tiến bộ rất chậm, dù cho Cesar có nghe được cô bé nói chuyện cũng không có quá nhiều hy vọng. Bởi vì anh biết, dù cho có cố gắng thế nào, dù cho có tìm về được năng lực ngôn ngữ, nhưng chỉ số thông minh vẫn sẽ có sự chênh lệch.

Hân Hân nói: “Nếu như Kriya biết được chuyện này thì tốt rồi, đáng tiếc anh ta bị anh đá ra khỏi quân đội.”

Cesar không đáp lời, chỉ đỡ dành Hân Hân trước chăm sóc Mary cho tốt. Hai ngày sau, rốt cuộc phủ đại thống soái đã đổi xong một loạt người máy, đều đồng loạt theo một kiểu dáng, có điều cũng là vừa đủ.

Có hai người máy bảo mẫu phụ trách chăm sóc Mary. Bởi vì cô bé quen ở cùng Hân Hân nên không thích đi, Cesar nhượng lối cho người máy mang cô bé đi, Mary liền cứng rắn ôm lấy Hân Hân dùng ánh mắt đề phòng nhìn Cesar chăm chăm, như thể anh sẽ cướp đi bảo bối của cô không bằng.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Nghị Viện Tấn Công Lần Thứ 2

Cesar thật tình không hề muốn cướp người yêu của cô bé, nhưng người này hết lần này đến lần khác lại là vợ anh, hơn nữa còn là người phụ nữ đang mang thai đứa con mấy tháng nữa sẽ ra đời của anh.

Ở thế giới này, đàn ông đối với thân thể phụ nữ có thai đều tôn sùng như mẹ mình, anh lo lắng cũng là chuyện bình thường.

“Kéo cô bé xuống...” Cesar cau mày ra lệnh.

Nhưng người máy chưa kịp hành động Hân Hân đã nói: “Hay để em đưa em ấy về phòng an ủi một chút?”

Cesar không còn cách nào khác chỉ có thể đồng ý. Sau đó Hân Hân thật sự đưa Mary về phòng, còn rất chân thành an ủi cô bé, hơn nữa còn dỗ dành khi nào có thời gian sẽ đến thăm nữa.

Mary muốn cô phải kể một câu chuyện, sau đó mới chịu thả cô đi.

Sau khi về phòng, Hân Hân liền muốn đi tắm, nhưng phụ nữ mang thai tắm rửa luôn có chút nguy hiểm, cho nên mỗi lần cô tắm Cesar luôn đi theo, trong lúc đó anh sẽ kịp thời đỡ cô cũng như nhân cơ hội sờ mó lung tung.

Mới đầu Hân Hân đối với sự phục vụ này cảm thấy rất buồn bực nhưng bây giờ đã thành thói quen rồi. Bên cạnh đó, mỗi lần cạo cái bụng nhỏ của cô Cesar đều rất thích thú.

“Tròn trịa đáng yêu ghê, có thấy đau không? Chỗ này thấy mạch máu rồi này.” Cảm thấy da thịt đang căng ra, anh có chút lo lắng.

Hân Hân lại không cảm thấy gì, gần đây ngoại trừ cảm thấy cục cựa một chút, ngoài ra không còn cảm thấy gì nữa cả, đương nhiên cũng có những lúc bất chợt có thói quen muốn đi toa-lét.

Sau khi kì cọ sạch sẽ cho cô, anh còn thuận tiện gội đầu, trong quá trình đó anh vô cùng dịu dàng, tuyệt đối không giống như thân hình cao lớn của đại thống soái như anh.

Có điều bây giờ Hân Hân cảm thấy rất mệt mỏi, cho dù là đang tắm cũng thấy vậy. Cesar đỡ cô về giường, đắp chăn lên cho cô.

Vốn anh định ôm cô ngủ một giấc thật ngon, đáng tiếc anh vừa leo lên giường đã có người công kích phủ đại thống soái.

Lúc này Cesar nói: “Chỉ sợ khó đối phó đây, mà em đừng lo lắng.”

Sao Hân Hân không lo cho được, cô cảm thấy hỏa lực càng lúc càng lớn, tuy phủ đại thống soái đã khởi động cơ chế tự phòng vệ nhưng hỏa lực vừa rồi có vẻ mãnh liệt hơn lần trước rất nhiều.

Nửa đêm Cesar ra trận, làm cho Hân Hân lo lắng không ngủ được cả đêm.

Vì lo lắng nên Hân Hân mở máy tính thông minh ra xem trang web của cô, kết quả thấy có người phát hiện Geer và người anh em Kriya của anh ta đã liên hợp với quốc hội. Bọn họ đây là sử dụng liên hợp công kích cho nên phủ đại thống soái rất có thể sẽ rơi vào tay giặc.

Đó không phải là một tin tốt, Hân Hân càng xem càng thấy khó chịu.

Phải chi cô có thể làm được gì đó thì tốt rồi! Phải chi cô có thể lợi hại đến nỗi không cần ai bảo vệ thì tốt rồi!

“Bin Sur, có thể cho tôi xem tình huống thu nhận được ở bên ngoài không?” Rốt cuộc cô cũng hạ quyết tâm. Đây là chiến tranh, hơn nữa chồng của cô, tương lai của cô đều ở đó, cho dù có tàn khốc đi nữa cô cũng muốn quan sát cho rõ.

Bin Sur không đồng ý, bởi vì Cesar đã luôn nhấn mạnh sợ cảm xúc của Hân Hân quá mức kích động sẽ không tốt cho đứa trẻ, cho nên anh thẳng thừng từ chối. Nhưng Hân Hân lại nói: “Chồng tôi đang ở ngoài, tôi muốn thấy anh ấy chiến đấu.”

Bin Sur cảm thấy đại thống soái là người đàn ông hạnh phúc nhất trên đời, bởi vì người phụ nữ của anh ta không ngừng lo lắng cho anh ta, thậm chí còn có thể chiến đấu vì anh ta, vì vậy Bin Sur truyền hình ảnh đến.

Hân Hân vừa nhìn thấy đã bật chặt miệng. Tình hình bên ngoài rất khốc liệt. Chiến tranh luôn tàn khốc như vậy. Hiện tại Cesar còn chưa bị chút thương tổn nào. Robot của anh trong bóng tối tựa như được bao phủ một lớp tự vệ đặc thù xuất quỷ nhập thần, làm cho người ta không nắm bắt được rốt cuộc anh sẽ xuất hiện từ đâu.

Nhìn thấy anh không có việc gì Hân Hân mới nhẹ nhàng thở ra. Tuy nhiên cô lại phát giác ra khó khăn di chuyển thương binh hướng vào phía trong vòng phòng hộ. Trên chiến trường vứt bỏ robot là không thể, nhưng muốn di chuyển một xác robot sẽ rất rắc rối, quan trọng nhất là công việc này thuộc về người máy, cho nên động tác của họ tương đối cứng nhắc, rất dễ bị người tìm được sơ hở giết chết.

Cứ tiếp tục như thế người đi cứu giúp cũng thiếu. Bin Sur cũng đã hỗ trợ đón nhận thương binh, chỉ cần kéo họ vào thì sẽ có người chữa trị.

Hân Hân cảm thấy mình phải làm chút gì đó, vì vậy cô đi ra sân bên áo Robot vào. Bên trong robot rất rộng, không sợ tổn thương đến bụng của cô. Cô lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới bên trong chỗ tiếp nhận thương binh, sau đó ôm lấy một thương binh kéo vào trong.

Tất cả mọi người đều vội vã cứu người, không ai chú ý tới đột nhiên nhiều ra thêm một người máy, nhưng Bin Sur lại nhận thấy, anh đã đoán được nhất định cô sẽ ra đây.

Tự đáy lòng anh nhiều thêm một loại cảm giác ưu việt về vị nữ chủ nhân này, anh quyết định quay lại hết tất cả hành động của cô. Người phụ nữ kiên cường thế này anh rất muốn cho mọi người được biết.

Có suy nghĩ như vậy anh liền mở máy thu hình theo dõi. Hân Hân hành động rất nhanh, hơn nữa lúc nhận người tiến vào lưu loát hơn người máy cứng nhắc nhiều lắm.

Vì thế cô cứu được rất nhiều người, làm cho Bin Sur rất kinh ngạc.

Hiện tại giữa phủ thống soái và bên ngoài chiến trường chỉ có một lối đi, robot bị thương sẽ chủ động chạy tới hoặc là tự lui vào, hoặc chờ đợi được chữa trị.

Hân Hân không có đi ra ngoài, mặc dù cô rất hăng hái nhưng cũng biết mình là phụ nữ có thai. Cô trốn vô cùng tốt, chỉ cần có người nhảy qua cô sẽ không chút nghĩ ngợi thờ tay kéo người ta vào, động tác vô cùng giáo hoạt.

Đàn ông ở thế giới này đều thích dùng cảm xông tới, bất luận già trẻ đều là như vậy. Hân Hân lại nổi bật khác biệt trong đám này, không ai sợ đầu sợ đuôi như cô cả.

Bin Sur biết rõ nhưng có vài người thì không biết, vì vậy có robot được Hân Hân lên chuyển vào muốn trao đổi với cô.

Hân Hân thấy biểu tượng chiếc loa nhỏ trên góc trái màn hình nhấp nháy, có người muốn truyền tin với cô sao, đây là thao tác robot cơ bản nên cô cũng biết.

Có điều cô không biết là ai muốn truyền tin với mình, bởi vì trước đây đều là Cesar truyền nên cô không hề nghĩ tới sẽ có người khác.

Có điều bây giờ đang ở trên chiến trường nên cô sợ có chuyện gì, đành mở ra, đối phương cơ hồ rống lên với cô: “Mày ở đội nào, nấp trong ổ đó làm gì?”

Hân Hân bị người nọ rống làm cho giật mình, cẩn thận từng lời từng chữ nói: “Tôi chỉ giúp cứu thương thôi.”

Cô không trả lời còn may, vừa đáp lời bên kia liền im bất một hồi, cả buổi mới lặp bập như gà mắc tóc: “Cô... cô là phu nhân?”

“Vâng.” Hân Hân nào biết đâu được đoạn trò chuyện ngắn này của hai người rất nhanh đã truyền khắp chiến trường. Tin tức phu nhân Cesar mặc robot biến hình tới chiến trường còn oanh động hơn Cesar tự mình mang binh giết địch.

Đàn ông trên thế giới này còn chưa từng thấy qua phụ nữ có thể mở được robot chiến đấu, quan trọng nhất là còn trên chiến trường, cho nên hơn phân nửa bọn họ đều quyết định ra sức giết định, sau đó bị thương, tiếp theo được phu nhân đại thống soái thân yêu đưa về, kết cục như vậy là tốt nhất.

Hân Hân nào ngờ được bọn họ lại nghĩ thế, cô chỉ phát giác ra người bị thương càng lúc càng nhiều, cô sốt rột rồi, cảm thấy như mình bị chèn ép.

Thế nhưng cô lại không hề biết rằng, bởi vì người nào cũng anh dũng giết địch nên đối phương đã sớm bị ép tới thở không nổi, cuối cùng phải chủ động ngừng chiến.

Bọn họ ngừng chiến, phủ thống soái bên này cũng sẽ không đuổi theo, tất cả mọi người đều lui về.

Hân Hân nhẹ nhõm thở ra, bất chợt trước mắt tối lại, không biết Cesar đã chạy đến từ lúc nào. Anh sung sướng tách khỏi robot, vươn tay ra với Hân Hân. Hân Hân khẽ giật mình, cũng thoát khỏi robot, nhưng lập tức giải thích với anh: “Em... thật sự không thể ngồi yên ở trong được, có lẽ giúp đỡ...”

“Giúp đỡ, em giúp đỡ thế này sao?” Nhìn vào bụng Hân Hân Cesar không biết phải nói thế nào, nhưng thế giới này vô cùng dân chủ, kể cả ở tầng lớp thượng đẳng này cũng vậy. Hân Hân là người vợ duy nhất của anh, cô cũng đã dạy anh rằng giữa vợ chồng cũng là bình đẳng, ở trước mặt cô anh không thể bắt buộc cô làm việc mà mình không muốn.

Hân Hân nhìn thẳng Cesar. Trải qua thử thách trên chiến trường, ánh mắt cô đã không còn mang theo sự ngây thơ của con nít nữa.

Hơn nữa cô còn rất trấn định tự tin nói : “Dù em thật sự không thích cảnh tượng này, nhưng anh thích, vì vậy ít nhất anh cũng nên để em có cơ hội được thích ứng.”

Anh lại càng yêu thích lúc cô tự tin như thế, vì vậy sò đầu cô nói: “Em có thể ở trong giúp đỡ anh em, nhưng tuyệt đối không được ra ngoài. Nếu có chỗ nào không thoải mái phải lập tức nói với anh, hoặc la lên, mỗi người ở đây đều sẽ giúp em.”

Anh nhìn lướt qua bốn phía, dường như ai nấy đều đổ dồn ánh mắt về đây, sau đó họ nhẹ gật đầu, như thể đang đồng ý với lời Cesar nói.

Không còn cách nào, phụ nữ đang mang thai ở thế giới này được chào đón nhiệt liệt, cho dù cô mang không phải là con của họ cũng như thế.

Chỉ là cả đám đàn ông đều nhìn vào bụng Hân Hân, rất nhiều người đều không nghĩ rằng cô đang mang thai, quả thật lúc này ánh mắt như bị sốc đến phát đau.

Quan trọng nhất, đây là lần đầu tiên bọn họ được thấy phụ nữ có thai vận dụng robot. Tất cả mọi người đều cho rằng cô phải được bảo vệ, trong lúc này người kế thừa tương lai mới là quan trọng nhất.

Cesar lại bảo cô phải đi nghỉ ngơi, nhất định phải ăn no rồi nghỉ ngơi thật khỏe mới được trở ra.

Hân Hân cũng không cãi lại được, đành trở về ăn cơm nghỉ ngơi, không ngờ vì quá mệt mỏi mà thiếp đi mất. Giấc ngủ này kéo thật dài, cô bị tỉnh giấc là do tiếng bom đạn ì ùng bên ngoài làm giật mình.

Thật khó tin hơn nửa đêm rồi bọn họ lại công kích, có điều hòa lực đã yếu đi nhiều.

Hân Hân cũng không chịu nhàn rỗi, nhanh chóng rửa mặt chải đầu rồi mặc robot vào, nhưng cô vừa định đi cứu thương đã thấy Cesar xuất hiện trước mắt : “Không cần đi, chủ lực của họ đã rút lui rồi.”

“Chủ lực?” Hân Hân ngạc nhiên hỏi.

“Ừ, chủ lực là một đám đạo tặc Geer tụ tập.” Sao họ lại rút lui? Là vì biết đánh không được nên lui hay vì ý gì khác ?

Cesar có thời gian điều chỉnh đội hộ vệ lại lần nữa, phát hiện đã tử trận mười người, bị thương nặng năm người và hơn trăm người bị thương nhẹ.

Rõ ràng binh lực đã thiếu hụt, nếu nay mai quốc hội còn đến nữa chỉ sợ phải điều người bên ngoài về.

Anh bảo Bin Sur gọi những người bị quốc hội trục xuất lúc trước về, như vậy sẽ bổ sung vừa đủ vào những vị trí còn thiếu mà họ lại có thể tự tìm được đúng vị trí của mình.

Chỉ là đến anh cũng thật không ngờ, hai ngày sau ở vòng ngoài khu trọng yếu anh lại tìm được một chiến hạm Star rơi xuống do bị đánh, lúc này phù thống soái đã không còn thiếu người nữa rồi.

Đánh rơi họ chính là Geer và Kriya. Cesar cười khò, thật khó tin Geer này thật nhanh tay, lại đuổi giết đến nỗi anh không kịp trở tay. Bin Sur cũng vô cùng lo lắng : “Các hạ, cứ tiếp tục như vậy đến cả quân Star cũng sẽ bị uy hiếp nghiêm trọng.”

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Người Phụ Nữ Có Giá Trị Vũ Lực

Edit: Nora Beta: Tiểu Tuyền Cesar nhẹ gật đầu, anh không hỏi đến nữa, chỉ nói với Bin Sur : “Hiện tại tôi lo cho Hân Hân nhất. Cô ấy đã được tám tháng rồi, đứa trẻ chỉ còn vài hôm nữa sẽ ra đời. Phòng y vụ bên kia còn cần thêm thứ gì anh nhất định phải đốc sức chuẩn bị, chuyện đó rất quan trọng.”

“Vâng” Trong lúc chiến loạn sinh con nhất định sẽ rất rối ren. Nếu như là những nữ sinh vô tâm kia có lẽ sẽ không, nhưng mà cô ấy lại giống như một người bình thường, có lẽ sẽ khó chịu.

Ngược lại Hân Hân không có đề tâm nói chi đến khó chịu. Cô cả ngày đều bận rộn, vừa phải chăm sóc Mary vừa phải giúp Bin Sur quản lý một vài chuyện bên ngoài, ví dụ như xếp đặt thức ăn hay thu xếp cho thương binh dưỡng bệnh. Có một số việc đến cả người máy cũng không làm được, họ vừa có trí tuệ nhân tạo vừa có chuyên môn cao nhưng cũng chỉ giúp con người hoàn thành một chuyện nào đó theo sai bảo, tuyệt đối sẽ không suy nghĩ ngoài lề.

Tuy không phải làm việc gì nặng, nhưng vẫn phải chỉ huy những người máy kia làm.

Nghị viện bên này cũng không lộ diện, chứng minh bọn họ đang muốn chờ đối phương tới để đánh hội đồng lẫn nữa. Hân Hân luôn tin tưởng vào Cesar nên không can thiệp vào quyết định của anh. Lẽ nào một đại thống soái của toàn quân như anh lại không biết chút chuyện nhỏ đó ?

Đúng như suy nghĩ của Hân Hân, Cesar đã biết rồi, cho nên anh quyết định chủ động xuất kích, không biết sao tới đó anh ôm Hân Hân lại chủ động bọc bọc với cô.

Trước đây bất luận là anh quyết định làm gì cũng sẽ không bàn bạc với người khác, nhưng lần này lại nói rõ với cô, có lẽ sợ cô sẽ lo lắng chẳng.

Tuy Hân Hân lo lắng, nhưng có cảm giác cô sẽ xảy ra như vậy.

“Anh cứ đi đi, em sẽ tự chăm sóc mình thật tốt.”

Cesar nhẹ gật đầu, quả nhiên cô là người hiểu anh nhất.

Hiện tại bụng Hân Hân xem ra đã rất nguy hiểm, ngay cả xuống giường cũng có chút khó khăn. Tuy lần này anh ra ngoài chỉ là đi tập kích nhưng ít nhất cũng ba bốn ngày mới có thể trở về, một mình cô sẽ ổn chứ ?

Có điều thấy vẻ tự tin của cô như vậy bản thân anh cảm thấy quả thật mình nhất được bảo bối rồi, trước đây đưa cô trở về phủ đại thống soái là một điều may mắn.

Đương nhiên không phải nói tập kích là tập kích ngay được, mà phải đợi những binh sĩ đang khẩn cấp quay lại hành tinh Gila kia. Cũng trong khoảng thời gian này, Hân Hân hoàn toàn nổi danh vì Bin Sur phát lại cảnh cô cứu trị thương binh và cùng Cesar ôm nhau trên chiến trường lên mạng, đồng thời mọi người cũng nhìn thấy cảnh cô đã mang thai.

Một người phụ nữ hết lòng yêu thương chồng, càng yêu thương các tướng sĩ vì cô mà chiến đấu, cho nên mới phải nâng cao cái bụng to cứu họ trở về.

Cô gái chưa bao giờ xuất hiện trên chiến trường vậy mà có thể điềm tĩnh đối mặt với chiến trận như vậy, bên ngoài đều nhất trí cho rằng đại thống soái sẽ không thể nào thua được.

Là một người đàn ông, thua trận như vậy thật có lỗi với người phụ nữ mình yêu.

Về phần uy tín của quốc hội đã bị hạ thấp vạn lần. Vốn họ muốn đả kích phủ thống soái và làm cho Cesar nhượng bộ tạo thành một loại hào khí vì chiếm lẽ phải, lập tức bị tạo thành giá trị âm.

Một người phụ nữ còn có dũng khí tham chiến như vậy, sao đại thống soái lại sợ họ chứ ?

Cesar hành động cũng do muốn bảo vệ người phụ nữ của mình, không muốn cô bị thương tổn. Tóm lại, không biết là do ai bắt đầu trước, nhưng đã biến đổi một Cesar thuyết huyết thành một người đàn ông đầy nhu tình mật ý.

Cesar ngược lại không để ý hình tượng của mình bị biến dạng mà càng vô cùng vui mừng khi thấy tất cả mọi người đều xem quốc hội như kẻ địch, như vậy ít nhất sau này anh ra tay sẽ không có người suy nghĩ giống đám cậu ấm hiện tại.

Hân Hân cũng thật không ngờ đoạn video này vừa phát ra đã có hiệu quả như vậy, nhưng cảnh của cô thật quá xấu, bụng to như vậy, người còn tròn quay như quả bóng.

Một hình tượng như vậy còn phát ra toàn bộ tinh cầu. Cô nhớ trước kia ở một tiết mục giải trí mẹ cô tổ chức, mọi người tham dự đều bận bộ trang phục đẹp nhất, đắt tiền nhất.

Còn cô thì sao, mặc một bộ quần áo cực kì dài rộng thùng thình, tóc thì tùy ý buộc kiểu đuôi ngựa, hơn nữa xóc nảy trong robot đã sớm rối bù. Loại hình tượng này bị tất cả mọi người nhìn thấy, cô thật sự rất có cảm giác muốn đập đầu vào tường.

Hân Hân thật rất thất vọng vì bị khiếu thẩm mỹ của đàn ông ở thế giới này sửa lại, cô gặp được nhiều người gác trạm, thậm chí còn có vô số người nói cô rất đẹp, chuyện này rốt cuộc là sai ở đâu chứ ?

Tóm lại cô càng xem bình luận càng cảm thấy mình là một đại mỹ nhân, hơn nữa còn là một mỹ nữ tinh khiết, nếu không bọn họ lấy gì mà ca ngợi cô với bộ dạng thế này.

Chỉ là nói cho cùng cô vẫn không thích những bình luận này, bởi vì thậm chí còn có người đeo cho cô quầng sáng thánh mẫu trên đầu.

Danh xưng này thật sự cô không gánh vác nổi, thà rằng những người đó gọi cô là độc phụ (phụ nữ ác độc) còn hơn là thánh mẫu. Nhưng cô cũng biết, ở thế giới này hoàn toàn không có cái gọi là độc phụ, tất cả phụ nữ đều tốt đẹp, đều là tiểu mỹ nhân cả. Nhất là phụ nữ có thai càng như vậy.

Tìm cô như bị phồng ra, chỉ cần có người khen thì đã kích của cô bởi khi vừa xem video liền bị tiêu diệt.

Đương nhiên, đây chỉ là phản ứng của ngày đầu tiên.

Hôm sau hiệu quả đã thay đổi, danh hiệu của cô từ thánh mẫu đã biến thành người phụ nữ có giá trị vũ lực.

Thế giới này có phụ nữ, nhưng phụ nữ có giá trị vũ lực lại gần bằng không. Cô phá vỡ con số này đương nhiên sẽ gây ra tiếng vang rất lớn.

Xem tới cuối cô đóng lại máy tính thông minh. Hôm nay Cesar bí mật trích ra chút thời gian, cô sẽ làm một bàn thức ăn thật phong phú cho anh.

Bốn món ăn một bát canh, rất hợp khẩu vị Cesar. Dù Cesar rất tham ăn nhưng để người máy nấu nướng anh lại không thích, vì mùi vị nhạt nhẽo làm cho người ta cảm thấy không có mùi vị.

Chỉ có Hân Hân làm đồ ăn thì khác, lúc này anh mới hiểu ra nguyên nhân.

Bởi vì cô là con người, cho nên cho gia vị sẽ không giống những người máy kia đều đóng đếm tỉ lệ.

Cesar nói: “Sau khi anh đi em cũng đừng ra ngoài nữa. Nếu như thấy buồn thì gọi Mary tới nhé.”

“Dạ” Hân Hân trả lời, sau đó nói: “Dù em không có gì phải lo, nhưng anh phải tự biết bảo vệ mình cho tốt, biết không? Sau khi em bé sinh ra rất cần được chăm sóc, nếu như không có cha nó sẽ rất khó sống được.”

Đương nhiên Cesar biết, anh cười nói: “Đúng rồi, việc chăm sóc em bé anh vẫn đang học, còn phải học thật chăm mới được.”

“Chăm sóc em bé?” Hân Hân nghe có chút là lạ. Bởi vì ở chỗ cô trước kia, đàn ông sẽ không nói được như vậy, họ chỉ nói con cái phải do phụ nữ nuôi nấng, còn đàn ông bọn họ phải gây dựng sự nghiệp.

“Đúng thế! Anh cũng thật không ngờ nhanh thế đã được làm cha. Đạo gần đây anh vẫn luôn đọc sách đấy.” Lần đầu tiên Cesar không có vẻ mặt tự tin.

Bởi vì hai người ăn xong liền phải tách ra nên chỉ gấp thức ăn mà không nói gì nữa, nhưng Hân Hân vẫn thấy hiểu kì không biết anh xem sách gì, hơn nữa dường như còn là lên xem sau lưng cô: “Sách gì?”

Cesar ăn thêm chút thức ăn, sau đó mới dùng giống như không phải rất bình tĩnh nói: “Anh... chỉ là xem sách thiếu nhi, sách trẻ sơ sinh, mới đầu thật sự rất khó khăn.”

“Trên sách viết cái gì?” Cô càng lúc càng hiểu kì.

“Thì là... làm sao dứt sữa cho trẻ, làm sao thay tã... Bình thường mấy chuyện này đều do người máy làm, nhưng người làm cha nhất định phải ở bên cạnh giám thị, nếu không lỡ như xảy ra sai sót gì sẽ không hay. Nói sao thì đây cũng là người thừa kế duy nhất, đáng quý nhất mà.” Vốn Cesar không muốn khai ra, nhưng lát sau lại cảm thấy có chút tự hào.

Mấy người đàn ông đều phải học những thứ này, khó trách anh phải lên xem.

Hân Hân nghĩ, phụ nữ ở thế giới này luôn khờ khạo, những lúc như thế quả thật không xoay xở được với đứa trẻ, nếu không dựa vào đàn ông chẳng lẽ phải dựa vào người máy sao?

Dù người máy luôn nghe lời nhưng rốt cuộc có đôi khi vẫn không đáng tin cậy, cô cảm thấy nhất định Cesar làm những chuyện này sẽ rất khó khăn, vì vậy nói: “Đến lúc đó em sẽ giúp một tay.”

Cesar khẽ giật mình, sau đó nói: “Em biết sao?”

“Chỉ là em cũng phải đọc sách. Anh đưa quyển sách kia cho em đọc sơ qua xem.” Phụ nữ đối với mấy chuyện này trời sinh đã nhạy cảm, chỉ cần học sơ qua sẽ biết thôi.

Cesar mỉm cười, cô gái này luôn mang đến kinh hi cho anh. Nếu có cô, như vậy trong khoảng thời gian này chăm sóc em bé anh không cần xin nghỉ, hơn một năm xin nghỉ đối với anh mà nói là quá dài.

Trước khi đi anh giao quyển sách bảo bối kia vào tay Hân Hân. Ở thế giới này sách giấy còn lại rất ít, chủng loại đại khái như quyển bảo điển nuôi con này hoặc như sách cổ nghiên cứu ý nghĩa thì mới được bảo tồn, cho nên quyển sách này rất đáng quý, đã truyền được hai đời Will gia rồi.

“Em phải bảo quản quyển sách này thật kỹ đấy! Anh còn muốn truyền lại cho con nữa.” Cesar nói.

“Sax, không phải chứ?” Hân Hân ôm lấy quyển sách mà không nói nổi thành lời, đây đúng là kiệt tác lưu truyền nhiều đời đây mà.

Cesar đi rồi, Hân Hân vinh hạnh chăm chú đọc sách. Quả thật hình vẽ ngôn từ đều được ghi rất tỉ mỉ. Sau khi đón em bé vừa sinh được ba ngày về nhà phải tắm thế nào, sau khi em bé tè phải bôi phấn thế nào, làm sao để không làm bị thương đến làn da trơn mịn của đứa trẻ.

Có điều tất cả đều là bé trai, viết cũng rất táo bạo. Cái gì mà thương tổn đến thứ gì sẽ ảnh hưởng đến năng lực sinh sản của đứa bé, thế nào mới khiến cho nó biến thành đàn ông dai sức vô cùng mạnh mẽ...

Từ nhỏ Cesar được nuôi nấng lớn lên như vậy, trách sao cái đó không lớn cho được. Nếu như đứa trẻ này là bé trai, cô quyết định sẽ dựa theo sách này mà làm.

Nhưng cũng thật bó tay, nếu như là con trai chỉ sợ ngày sau sẽ khó tìm được vợ cho con rồi. Chẳng qua nếu như là con gái thì tương lai sẽ không còn áp lực nữa, muốn tìm mấy người thì tìm mấy người, muốn tìm dạng gì cũng có thể.

Không đúng, có phải cô quá không tiết tháo (ý là phẩm đức, đức hạnh)rồi không?

Bây giờ cũng không phải lúc nghĩ đến những chuyện này, có lẽ phải nghĩ xem nên chăm sóc em bé thế nào mới phải.

Xem thứ này cũng không gấp, cô đã mang thai hơn tám tháng thế mà vẫn chưa chuẩn bị những thứ cần thiết cho em bé, đều do trận chiến này cả! Cô có chút bối rối mở máy truyền tin gọi cho Bin Sur.

Bin Sur kỳ quái hỏi cô nguyên nhân tìm anh, cũng thật không ngờ lại là vì những thứ đó, anh cười đáp : “Những vật này đã được chuẩn bị trước từ rất lâu rồi, cô không cần lo đâu.”

Hân Hân lại nói : “Tôi muốn nhìn mấy thứ đó một chút.”

Bin Sur nói: “Tôi sẽ lập tức cho người mang qua cho cô.”

Đương nhiên Hân Hân rất vui mừng. Chỉ chốc lát sau đã có người máy đưa toàn bộ những thứ cô muốn xem tới, cả xe đẩy trẻ em nữa.

Xe này là tự động, bên trong có máy tính thông minh trí tuệ nhân tạo, sẽ dựa theo trạng thái và hoạt động của đứa trẻ để điều chỉnh động tác, hoặc là rung nhẹ hoặc đưa nhẹ hay đưa mạnh...

Mấy bộ quần áo của bé cũng rất đẹp, toàn là quần yếm màu tươi sáng, xem ra từ xưa đến nay có nhiều thứ vẫn không thể nào thay đổi được.

Nhưng vẫn còn nhiều thứ rất tiên tiến, như phần em bé, như dạy trước cho trẻ vài thứ này nọ. Mà sao dạy trẻ lại là mô phỏng bàn điều khiển robot cơ chứ ? Chẳng lẽ để cho đứa trẻ nhỏ như vậy cũng hiểu làm thế nào để điều khiển robot, lẽ nào là huấn luyện trực giác cho nó sao ?

Quả thật sự giáo dục ở thế giới này không đáng tin mà !

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Quốc Hội Chia Rẽ

Edit: Nora Beta: Tiểu Tuyền Cô rất ngạc nhiên về bàn điều khiển này, thử ấn xuống một cái, sau đó liền ngã người.

Không ngờ lại là âm nhạc réo rắc, hơn nữa giai điệu còn rất du dương, êm dịu mà không hề chói tai. Thật ra Hân Hân cũng không phải quá mức yêu thích âm nhạc, nhưng mà hiện tại tiếp xúc với giai điệu này cả tinh thần và thể xác như được gột rửa.

Vốn cô có chút lo sợ nhưng hiện tại quả thật rất hy vọng sớm ngày được sinh ra cục cưng. Có điều, đây mà là đồ chơi con nít sao, đồ chơi như vậy có gì vui cơ chứ?

Còn có những thứ vui tai vui mắt vô cùng đặc biệt thú vị. Hân Hân cảm thấy vô cùng mới lạ, còn chơi thật lâu, giương mắt lên một cái mới phát giác ra đã chơi hết một ngày.

Cô thật quá ham chơi rồi, vậy là đã một ngày không gặp Mary!

Cô bắt giắc cóc đầu mình, mụ nó: cô cũng sắp làm mẹ người ta rồi vậy mà còn tranh đồ chơi với con, thật quá thất bại mà.

Hay là làm người phụ nữ tài trí một lần đi, đi tìm Mary trên đũa cô bé nhỉ?

Kết quả Mary cả người đều ỉu xìu ù dột, nhìn qua có vẻ như rất mệt mỏi. Hân Hân vuốt vuốt đầu cô bé hỏi: “Sao vậy Mary? Có phải có chỗ nào không thoải mái hay không?”

Người máy đứng bên cạnh nói: “Tất cả chức năng thân thể cô Mary đều bình thường.”

Hay là tâm tình không tốt?

Hân Hân dụ dỗ cô bé: “Hay để chị Hân Hân chơi trò chơi với em nhé?”

Trước đây cô bé thích nhất chơi với cô đây, sao hôm nay lại xa cách vậy?

Hân Hân cảm thấy nếu là một “người mẹ”, cô nên tự mình xuống bếp an ủi đứa bé không có tinh thần này nọ, qua một thời gian tôi luyện cô rất có lòng tin với khả năng nấu nướng của mình đấy.

Cho nên cô mang tâm tình hứng khởi xuống bếp làm một món cá chép chiên vàng, xào thêm ba món rau rồi bảo người máy mang đến phòng Mary, sau đó cười nói với cô bé: “Mary ngoan, tối ăn cơm nào. Chị làm cho em thức ăn ngon lắm này, em nhất định sẽ thích cho xem.”

Cô trước dẽ cá lựa xương ra cho vào chén, sau đó bung chén đến bên cạnh cô bé dụ dỗ: “Có cá này.” Ở thế giới này cá là thứ rất khó được ăn, giống như con cá này này.

Nghe nói hành tinh Gila không sản xuất thủy sản, những thứ này đều được chở tới từ trái đất.

Hơn nữa nơi đó có khu vực không thể bắt được, bởi vì có liên quan đến phóng xạ nên số lượng có rất ít. Cho dù là ở phủ thống soái, trong bếp cũng chỉ được mười con.

Nào biết đâu được Mary vừa nhìn thấy chén cơm này cả người đã không khỏe, ghé người vào bên giường nôn mửa liên tục, cô bé nôn rất dữ, như thể muốn nôn hết cả ruột gan ra.

“Mary em không sao chứ? Mary... nhanh gọi y vụ, nhanh...” Hân Hân lại càng hoảng sợ. Sinh bệnh rồi, nếu không sẽ không nôn dữ dội vậy.

Rất nhanh có người ở phòng y vụ đến, là ông bác sĩ kia. Ông xem qua một chút rồi quyết định mang người về phòng y vụ kiểm tra toàn thân.

Kết quả quả thật ngoài dự đoán của mọi người, không ngờ Mary đã mang thai, hơn nữa đã được hơn hai tháng.

Hân Hân ngẩn ngẩn cả người. Kriya ra đi đã được hơn mấy tháng rồi, sao cô bé lại mang thai được? Điều này chứng minh, trong phủ thống soái có người đàn ông nảy sinh quan hệ với cô, rốt cuộc là ai?

Bin Sur?

Người ta có nữ người máy rồi mà. Hơn nữa lúc ở cạnh cô anh ta cũng không hề lộ ra chút bối rối giữa đàn ông với phụ nữ.

Chỉ là cũng rất khó nói, lỡ như anh ta muốn có con của mình hoặc là anh ta yêu thích Mary thì sao?

Cesar?

Thời gian này cô không được thuận tiện cho lắm, có khi nào vụng trộm làm gì với Mary không?

Không được, không được, mình không thể nghi ngờ cả anh. Dù anh rất bá đạo nhưng tác phong vẫn luôn rất đoan chính, trước khi tiếp xúc với cô, đến cả người máy anh cũng chưa từng chơi qua đây thôi.

Raymond?

Tên nhóc đó quả thật có chút dư giả hormone nam tính, nhưng sẽ không có lá gan lớn như vậy. Hơn nữa anh ta cũng rất khó tiếp cận phủ thống soái mới đúng. Từ khi Cesar nhận ra anh ta có chút tâm tư đã sớm hạ lệnh, không được tới gần phủ thống soái nửa bước khi không có mệnh lệnh của anh, nếu không sẽ xử trí theo quân pháp.

Vậy rốt cuộc là ai?

Vậy mà cô bé này không biết gì cả sao?

Hân Hân vừa nhứt óc vừa không biết nói gì, nhìn Mary đang vô cùng khó chịu, cô rất muốn lời người đàn ông gây chuyện kia ra đánh cho răng rơi đầy đất.

Cô thở hổn hển dắt Mary trở về, sau đó truy hỏi cô bé: “Mary, nói chị nghe người đàn ông gần đây dẽ em lên giường là ai?” Ngữ điệu rất thô bạo, nhưng nếu như nói quá thâm sâu sẽ khiến Mary nghe không hiểu!

“Dẽ?” Mary vẫn không hiểu.

Hân Hân cắn răng nói: “Là cùng em thế này, thế này, anh ta thế này.” Cô ở trên giường làm vài động tác cho Mary xem, làm xong cũng đầu đầy mồ hôi. Đàn ông mà eo không tốt thì không được rồi, cô mới vừa động hai cái eo đã muốn gãy ra.

Mary như hiểu ra, sau đó cười nói: “Kriya”

Hân Hân có chút xấu hổ, dường như cô đang tìm hiểu chuyện sinh hoạt cá nhân của người ta thì phải.

“Không phải Kriya, Kriya đã ra ngoài rồi, chị nói là người đàn ông cùng em làm chuyện này ở trên giường mấy ngày trước cơ, đàn ông đấy em hiểu không? Có thể anh ta sẽ làm em hơi thô bạo một chút, sẽ véo em rất đau, sẽ khiến cho em... à, rất khó chịu.”

Mary nghiêng đầu, sau đó hai tay giơ lên quá mức như hoan hô nói: “Kriya”

Má ơi, Kriya chuyện gì anh cũng làm hết à?

Cô im lặng trở về phòng mình. Hiện giờ Cesar còn chưa trở về, bản thân cô cũng không tiện điều tra toàn quân, cho nên chỉ có thể hết lòng chăm sóc Mary, hiện tại tâm tình cô bé vô cùng bất ổn.

Giờ đây trong phủ đại thống soái có đến hai phụ nữ mang thai, phòng y vụ phải bận rộn rồi.

Cô cố ý không cho lan truyền chuyện Mary mang thai ra ngoài, nếu không cha đứa bé kia sẽ chui ra rất bừa bãi.

Mary là cô gái không hề tự chủ được, càng may bởi vì mang thai cô bé càng thêm mất đi động lực, cả ngày luôn lười biếng.

Trên thế giới này bất luận phụ nữ mang thai con của ai cũng sẽ không dám ra tay sát hại đứa trẻ, đó là phạm pháp.

Mary còn không biết mình đã được làm mẹ, mà khi nghe Hân Hân nói cho cô biết chuyện này thì chỉ phản ứng rất nhạt.

Cũng khó trách, cô vốn không biết mang thai là cái gì, nhưng Hân Hân lại chỉ chỉ vào bụng của mình nói: “Mấy tháng nữa bụng của em cũng sẽ lớn như vậy, sau đó sẽ sinh ra cục cưng.” Có lẽ chuyện Kriya vui mừng khi biết tin sẽ không thể nào xảy ra được rồi.

Thờ dài, rốt cuộc cái mũ xanh này là ai chụp lên đây chứ, cho dù cô rất tin tưởng Cesar nhưng chuyện này anh có nhiều cơ hội nhất.

Mà bây giờ anh lại đang làm chuyện nguy hiểm, cô cũng không tiện liên hệ với anh.

Đội rồi lại đội, bên ngoài lại truyền đến tiếng hỏa lực.

Xem ra chiến tranh đã bắt đầu. Cô vội vàng mở máy tính thông minh ra, kết quả chưa đến nửa giờ sau đã nhận được tin đại bản doanh quốc hội bị công phá.

Đại thống soái san bằng căn cứ quốc hội, sau đó tất cả mọi người trên diễn đàn đều cho rằng hiện tại quốc hội đã không thể nào khôi phục được nữa, trận chiến này đại thống soái đã thắng được một nửa.

Hoàn toàn chính xác, người trong quốc hội ở căn cứ bị công phá hiện tại đang chạy trốn tứ phía, tình huống như vậy không thể điều chỉnh lại trong nhất thời được, nếu như đại thống soái thừa thắng truy kích thì quốc hội sẽ không thể nào tồn tại được nữa.

Nhưng Cesar không tiếp tục truy kích quốc hội, anh cho rút lui, vừa về đến đã thấy sắc mặt phu nhân không được tốt.

Hơ, đây là làm sao vậy?

Cesar vốn không phải người thích xem sắc mặt người khác, nhưng vừa nhìn thấy cô gái nhỏ này một tay nâng eo, vác cái bụng tròn quay nhanh chóng tiến đến chỗ anh thì không khỏi đau lòng: “Có muốn ngồi xuống nghỉ một chút không?”

Hân Hân quả thật đã đứng mỏi, nói sao thì anh cũng vừa về, không thể mới đó đã quấy rầy anh vì chuyện này. Thôi thì đợi đến lúc anh thư thả vậy, mà đợi đến khi anh xử lý xong mọi chuyện cũng đã đến buổi tối.

Hân Hân làm đồ ăn cho anh, sau khi ăn xong không biết làm thế nào hai người lại về giường làm chuyện kích tình lần nữa.

Cô quá mệt mỏi, sau đó liền ngủ mất.

Haiz, ai bảo chuyện đó lại khó nói như vậy chứ?

Thẳng đến hôm sau khi Cesar biết được chuyện này phản ứng của anh cũng rất bình thường, anh chỉ dặn dò mấy người ở chỗ y vụ phải chăm sóc Mary thật tốt.

Trong quá trình đó thậm chí anh còn không liếc nhìn Hân Hân lấy một cái, cho nên dù không có vấn đề cô cũng không cảm thấy đứa bé này có gì liên quan đến anh.

Nhưng không liên hệ đến anh thì cũng không thể là con của Kriya được, một người đối với Mary như vậy cô không cách nào tha thứ được, dù có để Cesar chịu trách nhiệm cũng phải tìm ra người kia.

Cesar an ủi cô: “Cha đứa bé sẽ sớm xuất hiện thôi.”

“Anh nói vậy là sao chứ?” Hân Hân lặng lẽ nhìn Cesar, sau đó nhìn thấy anh lại tiến đến Hải Dương làm việc.

Bất luận là hiện đại hay tương lai, đàn ông luôn rất chú trọng vào công việc, còn những người phụ nữ như cô chỉ có thể tìm chút thú vui, ví như chơi đùa mấy món đồ của trẻ con này nọ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, phản ứng thai nghén của Mary cũng dần hết.

Gần đây tình thế bên ngoài thật không tốt, nghe nói bây giờ quan trọng nhất ở quốc hội đó là họ đã được anh em Seat Liya chi viện một tay, bởi vậy quốc hội đều thăng chức vị của hai người bọn họ lên cao, thậm chí còn được không chế binh quyền của quốc hội.

Quốc hội đã mất phần lớn binh quyền, trong mắt Cesar đã không còn xứng là đối thủ nữa.

Tuy sức chiến đấu của anh em Seat Liya mạnh mẽ nhưng hai người họ lại không thể đưa quân vào hành tỉnh Gila, chỉ ở bên ngoài lớn lối làm căng có nhìn thế nào cũng sẽ không thấy sẽ duy trì thế lực được lâu.

Nhưng bất luận là xưa hay nay, đại đa số đàn ông đều đối với chuyện cướp đoạt tiền của của người khác đều vô cùng hứng chí, cho nên Seat Liya dần dần trở thành phần thưởng Cesar khao khát, tình cảnh này có vẻ không được tốt lắm, vì thế trị an ở hành tỉnh Gila rơi vào tình thế cực kỳ khẩn trương.

Hân Hân dự tính ngày sinh còn mười ngày nữa, gần đây cô rất sốt ruột, mà Cesar lại bận nhiều việc, dù vẫn dành ra chút thời gian nghĩ biện pháp cùng cô nhưng phần lớn vẫn là cô tự mình gắng gượng mà vượt qua trong sốt ruột. May là cô luôn rất kiên cường, mỗi ngày ngoại trừ dành chút tâm tư động viên Mary thì cô đi loanh quanh phủ thống soái một vòng, người ta vẫn nói ngày thường nên vận động một chút đấy thôi.

Vận động thì vận động, cô đâu có ngại vận động.

Hôm nay phủ thống soái đã thật lâu mới có thêm một đợt thức ăn mới tới. Gần đây cô rất thèm ăn, cho nên nhìn thấy thứ gì cũng rất thích, vừa nhìn thấy xương sườn, nghĩ ngay đến món sườn xào chua ngọt, sườn kho... đều cảm thấy rất ngon, nước miếng cũng không ngừng chảy ra.

Vì vậy cô vừa nhận lấy trong tay người máy ước chừng khoảng hai cân xương sườn đã chạy ngay xuống bếp, vô cùng sung sướng làm ngay một nồi sườn kho thơm nức.

Bởi vì quá thèm nên vừa nhấc nồi ra cô đã gấp ngay một miếng cho vào miệng, mùi vị này thật quá ngon. Cô không nhịn được kích động, đứng đó ăn ngay trong nồi, một miếng lại một miếng chốc lát thì cảm thấy mặn, liền xoay người muốn tìm nước uống, kết quả vừa xoay lưng đã cảm thấy khác lạ, sao bụng lại có chút đau nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Chuyện Động Trời

Hân Hân cho rằng chỉ là cần bụng cho nên cần rằng nhẫn nhịn qua một lát, cảm thấy qua đi thì không còn gì nữa, cô còn kiên trì bụng xương sườn đến bàn ăn gọi Cesar tới ăn cơm.

Còn chưa tới chỗ Cesar thì bụng cô đã đau thất lần thứ hai, lần sau còn đau hơn lần trước.

Hân Hân chỉ mới là một thiếu nữ mười mấy tuổi, lại không có phụ nữ lớn tuổi ở bên cạnh dạy cô những chuyện này, cho nên cô chỉ cho rằng là dư âm của cần bụng.

Trông thấy Cesar từ bên ngoài vào, cô nhiệt tình gọi: “Ý, mau tới ăn sườn kho đi này, em nấu một nồi ngon lắm!”

Cesar nhíu mày nói: “Em đã to bụng thế rồi còn chạy tới chạy lui làm gì!”

“Biết rồi, biết rồi, nhanh ăn đi mà!” Hân Hân rất nóng lòng muốn ăn, cầm lấy chén cơm tự mình ăn.

Sau bữa cơm cô cảm thấy thỏa mãn vỗ vỗ bụng nói: “No căng cả bụng, lấy cho tôi ly nước trái cây đi, có đá nhé!” Bây giờ cô cũng đã quen sai người máy làm việc, trước kia luôn cho rằng bọn họ quá giống con người cho nên luôn tự mình làm tất cả mọi việc.

Đợi sau khi xong tất cả việc, Hân Hân lại lên lầu đi toa-lét, lúc đó bất giác có một chất lỏng chảy ra đùi cô, cô lau đi rồi đi ra.

Cesar vẫn ngồi ở đó, vừa làm việc vừa chơi mấy tính thông minh.

Lúc này bụng lại đau một chốc, cô cảm thấy có chút không bình thường, nhưng tính thời gian thì còn vài ngày nữa mới đúng, cô cảm thấy nên thương

lượng với anh chồng nhà mình một chút: “Cesar, phụ nữ sắp sinh em bé sẽ có phản ứng thế nào vậy?”

Cesar biết gần đây Hân Hân có chút khản trương, vì vậy dừng lại công việc trong tay nói: “Đầu tiên, thần kinh có chút căng thẳng, vừa la vừa hét, người thân thiết nhất cũng không thể đến gần.”

Cô không có cảm giác đó, ít nhất cảm xúc vẫn còn không chế được.

“Hai là, sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt hết sức đau đớn.” Trí nhớ của Cesar rất tốt, cho nên anh đều đã ghi nhớ hết những kiến thức kia ở trong đầu rồi.

Hân Hân soi soi mặt mình vào mặt kính của máy tính thông minh, sắc mặt phon phớt hồng như hai quả táo, hơn nữa ban nãy còn được ăn một bữa rất ngon miệng nên cảm thấy vô cùng khỏe mạnh.

“Ba là, nghe nói thời kì này phụ nữ sẽ thấy đau từng cơn, bụng rất khó chịu.”

“Bốn là, nếu đã đến lúc thì sẽ có nước ối chảy ra.”

Hơ...

Hân Hân ngồi đó có chút lúng túng nói: “Cesar, sao hai cảm giác sau cùng em đều thấy nè?”

Cesar đang cầm cà phê lên uống, nghe xong bất giác phun hết ra mấy tập tài liệu trước mặt, nhưng anh hoàn toàn không màng đến những thứ này mà lớn tiếng kêu: “Gọi phòng y vụ chuẩn bị.” Sau đó bước đến bên người Hân Hân: “Anh ôm em được không?”

Hân Hân thấy anh sốt ruột như vậy đành phải an ủi: “Đừng khản trương như vậy! Chẳng có gì đâu mà. Nghe mẹ em nói lúc bà sinh em ra rất nhẹ nhàng, chỉ cần đến bệnh viện lên giường nằm chưa đến một giờ đã sinh em rồi. Cho nên, em muốn đến phòng y vụ trước.”

Thật ra cô đang đau từng cơn, hơn nữa cũng không dày đặc lắm, cho nên tự đi tới cũng không sao. Hơn nữa trên máy tính thông minh cũng có dạy, chỉ cần từ từ di chuyển, đối với phụ nữ sắp sinh cũng rất hữu ích.

Cesar thấy cô kiên trì thì cũng đi cùng cô, một đoạn đường này hai người đi gần một giờ, giữa đường có ngừng mấy lần bởi vì cơn đau của Hân Hân càng lúc càng rõ rệt.

Chờ đến phòng y vụ cô trực tiếp lên giường nằm nghỉ trong chốc lát, thế nhưng lại bắt đầu bối rối. Có sao đỡ để lại toàn là đàn ông chứ, không được, chuyện này nhất định không được, thật làm người ta ngại ngùng mà.

Cô đáng thương nhìn Cesar nói: “Không, em muốn nữ bác sĩ, em không muốn họ...”

“Hân Hân nghe lời, nằm yên chút đi. Em cũng biết ở đây không có nữ y tế mà.” Cesar đã quen với thế giới này nên anh cũng không thấy nam y tế có gì không đúng, dù không muốn nhưng chỉ có họ mới giúp được cô.

Hân Hân cũng cảm giác mình có chút tùy hứng, cơn đau đến sau làm cô hơi tỉnh táo lại.

“Ừm, vậy sao anh còn ở đây?” Nhìn thấy Cesar đã cởi quần áo mặc đồ cách ly vào, cô cảm thấy rất không được tự nhiên, mặc gì anh phải ở đây nhìn cô sanh con chứ?

“Chồng cô muốn cùng cô sinh con, cô đừng lo, bây giờ đang rất thuận lợi.” Ông bác sĩ nói xong cũng bắt đầu chuẩn bị.

Hân Hân nhanh chóng đau quặn từng cơn. Ông bác sĩ nói: “Nếu cô cảm thấy đau quá, chúng tôi có thể tiến hành mổ bụng...”

“Đừng, tôi muốn tự sinh.” Cô cắn răng nói, mới không cần đẻ mổ đó, đau thì đau một chút sẽ đỡ xong ấy mà.

Nhưng mà vẫn đau quá, cô nhịn không được hét ra thành tiếng.

Cesar vốn là người vô cùng điềm tĩnh, nhưng khi nhìn thấy cô đau đớn như vậy cũng có chút không chịu nổi, cả người anh như hóa đá đứng tại chỗ, hoàn toàn không nghe thấy ông bác sĩ đang gọi anh an ủi Hân Hân.

Hân Hân biết anh đang lo nên bảo: “Cesar, anh không chịu nổi thì ra ngoài đi, anh càng đứng đây em càng nóng ruột.”

Ông bác sĩ nghe thế cũng nói: “Thưa ngài, đành mời ngài ra ngoài vậy.” Vì sao mấy người đàn ông khác đều giúp được, mà vị lãnh đạo vẫn luôn cơ trí bây giờ lại hóa ngọc cơ chứ?

Cesar cũng không muốn quấy rầy họ làm việc, lê từng bước ra ngoài, đến khi ra ngoài đứng rồi cũng không biết mình đã đi ra bằng cách nào.

Cesar chưa bao giờ hoảng loạn như vậy. Nếu sớm biết thế này đã không cho cô ấy mang thai.

Anh len lén vào xem vài lần đều bị Hân Hân đuổi ra, thẳng đến một tiếng sau bên trong mới truyền ra tiếng trẻ con khóc. Anh cảm thấy sức lực toàn thân như bay biến hết cả, cả người nhũn ra trên ghế không đứng dậy nổi.

Nhưng ông bác sĩ lại hốt hoảng từ bên trong chạy ra, run rẩy nói với Cesar: “Thưa...thưa ngài, bé có...”

“Bé có cái gì?” Cesar siết chặt áo, kéo ông hỏi.

“Bé có... bé có... vậy mà bé có...” Ông bác sĩ đã khản trương đến nỗi nói không ra lời, từ run tay đến run hết cả người.

“Là Hân Hân gặp nguy hiểm sao, nói mau.” Cesar dường như đã nhắc bỗng ông bác sĩ lên.

Ông bác sĩ lắc đầu, nói: “Không, phu nhân rất an toàn.”

“Rốt cuộc có cái gì, không có cái gì?” Cesar định xông vào xem, nhưng ông bác sĩ nghe đến chuyện này đã ngầy người lại có chút cuồng loạn nói: “Thật sự bé có... bé có tiểu jj...”

“Cái gì?” Nhất thời Cesar không kịp phản ứng, cau mày nói: “Là tàn tật bẩm sinh sao?”

“Không, là là cậu... không đúng, là cô. Cô ấy là công chúa, là một tiểu công chúa...” Ông bác sĩ khóc tèm lem đầy mặt.

“Ông nói là gì? Bé gái?” Đến Cesar cũng sợ run, sao anh dám nghĩ đến Hân Hân sẽ sinh cho anh một đứa con gái chứ ?

Anh không chút suy nghĩ xông vào, thấy Hân Hân đã tỉnh dậy rồi, cô đang nhìn hai người hộ lý ngây ngẩn, sau đó nói: “Có thể đưa con gái cho chúng tôi không?” Nhìn bộ dạng họ ôm bé có vẻ rất nguy hiểm.

Cesar xông về phía trước đón lấy con gái anh, cô bé thoát nhìn rất khỏe mạnh, phía dưới không có tiểu jj mà tất cả đều rất bình thường biểu hiện ra bé là một bé gái.

“Là con gái, thật sự là con gái. Hân Hân, không ngờ em sinh được một đứa con gái cho anh, cảm ơn em.” Anh đi đến vỗ vỗ Hân Hân, hiện giờ cô rất mệt, vừa gật đầu một cái đã thiếp đi rồi.

Sau đó các bác sĩ thu dọn tất cả, đưa Hân Hân về phòng. Cesar thấy Hân Hân không sao mới gọi Bin Sur đến mở ra hình ảnh phát cho toàn bộ Tinh Tế.

Anh ôm con gái ngồi trước bàn sách, nói với những người quan tâm chính sự: “Các vị, hiện tại tôi có một tin tức trọng đại muốn thông báo. Đúng vậy, phu nhân mới vừa sinh cho tôi một đứa con. Mặc khác, đứa bé này mang giới tính nữ...” Sau đó anh nói sơ lược về tình trạng khỏe mạnh của bé, tin tức này đủ làm cho toàn bộ thế giới phải khiếp sợ.

Sau khi Cesar hoàn thành đoạn phát hình này liền ôm đứa bé đang khóc trong lòng dỗ tới dỗ lui. Người máy đưa sữa bột đến cho anh, Cesar tự mình dứt bé bú.

Có lẽ trình độ chăm sóc trẻ của anh không được cao, cho nên con gái nhỏ chỉ bú có chút xíu. Ông bác sĩ đối với cô bé này luôn rất mong đợi, quý trọng cho nên kích động nói với đại thống soái vẫn luôn tôn trọng: “Không thể dứt như vậy được, không bằng để chúng tôi làm đi.”

Cesar cũng cảm thấy mình rất ngốc, dù rất muốn tự mình làm nhưng vẫn phải giao cho họ.

Thế giới này đã thật lâu mới có một bé gái đầu tiên đã thu hút hết sự chú ý của xã hội, dân chúng đối với quốc hội một chút lưu tâm cũng không có.

Không ai không biết bé gái này đại biểu cho cái gì, không phải sẽ là bắt đầu cho thế giới mới của loài người, một bé gái được sinh ra chứ không phải được nhân bản ra.

Con bé sau này sẽ sinh ra thêm một bé gái, con của bé gái đó rồi sẽ lại sinh ra con gái, làm cho thế giới này càng ngày càng có nhiều bé gái, như vậy thế giới này rồi sẽ ra sao ?

Hiện tại cha của bé gái này là đại thống soái, ai dám đi đối đầu với anh. Ngay cả những quý tộc vẫn luôn bảo trì trung lập lúc này cũng đứng về phía anh. Cho dù họ không có cơ hội, nhưng con của họ sẽ có, đến lúc đó nhà họ cũng sẽ đón được một bé gái ra đời.

Hân Hân đối với những chuyện này không hề hay biết, cô vẫn luôn nằm trên giường nghỉ ngơi, nhưng được vài ngày đã thấy chán, vì có gì con gái cô mỗi ngày chỉ có thể gặp được một lần.

Sau khi ai oán với Cesar, anh liền ôm con gái đến cho cô. Sau khi thấy con Hân Hân cảm thấy ghen di truyền của Cesar quả nhiên thật cường đại.

“Nhìn con xem” Chọc chọc mặt cô bé, Hân Hân nói: “Lại mập rồi!”

“Ừ, mỗi ngày một bộ dạng.” Cesar vuốt vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn của vợ yêu nói : “Em cực khổ sinh cho anh đứa con gái này rồi. Tuy không phải người thừa kế, nhưng anh sẽ tìm cho con một người chồng thật tốt. Có lẽ sớm thôi, bởi vì anh sẽ dạy cậu ta làm thế nào kế thừa Will gia.”

“Có phải anh nghĩ chuyện này quá sớm rồi không?” Hân Hân có chút không biết nói gì.

Cesar vuốt đầu cô nói: “Nội tình Will gia không phải dễ dàng học được.”

“Em biết, nhưng có lẽ con gái sẽ yêu mến người con trai khác, đến lúc đó phải làm sao bây giờ?”

“Chưa nghĩ tới, nhưng chỉ có thể làm như vậy.” Vì gia tộc của anh, đây là phương pháp chính xác nhất.

Hân Hân cảm thấy dường như anh đã quên mất một chuyện, vì vậy nói : “Thật ra, em muốn nói với anh, em còn có thể sinh cho anh một đứa con trai.”

“Cái gì, lại sinh?” Lại sinh ý là cô còn có thể sinh cho anh một người thừa kế nữa sao ?

Phụ nữ ở thế giới này rất ít người có thể sinh được hai lần, cho dù có đi chăng nữa cũng rất ít. Mới đầu Cesar còn cho rằng Hân Hân chỉ là thông minh hơn những người phụ nữ ở thế giới này một chút thôi, không ngờ đến cả năng lực sinh sản cô cũng có thể bảo toàn cơ năng của phụ nữ trái đất.

“Hân Hân, em thật làm người ta kinh ngạc.” Cesar ôm chặt lấy cô và con gái, trong lòng vô cùng thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Người Theo Đuổi Con Gái.

Lại sinh thêm một đứa nữa không phải sẽ làm người ta ngạc nhiên vậy chứ?

Hân Hân không thể tin được chỉ trong vòng một đêm toàn bộ người trên thế giới đều trở thành bè phái của Will gia.

Nhất là những người đã có thế hệ kế thừa, hoặc là những quý tộc đã có vợ đều trực tiếp tìm đến đại thống soái làm nơi nương tựa, đến cả nghị cũng không cần nghị.

Chuyện đó làm quốc hội rất không thoải mái, mà Cesar cũng nhận thấy anh không cần đồ máu đã thu phục được rất nhiều người. Ở nơi sinh sôi nảy nở còn quan trọng hơn cả giết chóc này.

Cesar rất muốn cảm ơn đứa con gái này. Hân Hân lại cười nói : “Nói như vậy, con bé nên là quý nhân của anh nhì!”

“Quý nhân?” Đối với những mê tín vào thần linh, người ở thời đại này không quen lắm, cho nên sau đó Cesar hơi ngơ ngác một chút mới nói: “Đúng, là quý nhân, là ngôi sao may mắn.”

Hai người hiện đang rất buồn rầu không biết làm sao tìm cho đứa bé này một cái tên vừa hay vừa thú vị. Cesar rất tự hào về xuất thân Trung Hoa của vợ yêu nhà mình. Anh cẩn thận điều tra thấy phụ nữ Trung Quốc rất có truyền thống mỹ đức, dù dáng người rất nhỏ nhưng lại có nghị lực kiên cường.

Con gái anh tuy bề ngoài không giống cô, nhưng anh hy vọng con bé có thể giống như mẹ nó, vừa thông minh vừa ủng hộ và kính yêu chồng nó.

Hân Hân đối với chuyện tên gọi này rất phiền muộn, nhưng Cesar lại nghĩ được rất nhiều, kết quả tên người ngoại quốc thì đặt họ ở phía sau, tên tiếng trung thì họ lại ở phía trước, nếu như muốn phối hợp họ, như vậy cần có một cái tên phù hợp hai bên.

Hai người phân tích cho tới trưa, cuối cùng Hân Hân chọn cái tên Lily, tên đầy đủ là Lily Will. Khi Hân Hân đã quyết định, tin tức này liền được phát ra.

Hân Hân rất nhanh đã biết được lối tư duy của tất cả đàn ông ở thế giới này đều giống nhau cả. Ví như hiện tại vừa biết tin đại thống soái có một đứa con gái nên mấy người quý tộc liền mang theo con trai nhà mình đến cầu thân.

Hân Hân nằm trên giường hết nói nỉ, đứa bé này bây giờ còn chưa đến đầy tháng, mới đó đã cầu hôn cũng được sao ?

Đương nhiên họ sẽ không nói rõ là muốn cầu hôn, chẳng qua chỉ là một cuộc họp mặt nhỏ. Những quý tộc này mang con trai của mình đến xin gặp tiểu công chúa, bất luận tiểu công chúa đẹp xấu thế nào cũng muốn được con bé chọn trúng.

Nhưng Hân Hân là người theo chủ nghĩa phương đông, trước khi Lily tròn một tháng không được bế ra khỏi phòng. Cesar cũng không biết ý định này của cô xuất phát từ đâu, rõ ràng nhân viên y tế đều bảo không có vấn đề.

Họ nói sẽ không có chuyện gì cả, dù chưa được một tháng nhưng Hân Hân sinh con theo kiểu thông thường lại đang còn trẻ, vừa qua một ngày đã có thể xuống đất đi lại. Qua vài ngày nữa chẳng phải cô hoàn toàn có thể chạy rồi sao.

Cesar rất mừng vì vợ con mình đều rất khỏe mạnh, nhưng cô vợ này của anh quá có chủ kiến rồi, cô không muốn cho con gái tùy tiện gặp người, anh cũng không còn cách nào.

Có điều những người này quá gấp gáp rồi. Sau này người làm cha như anh muốn bảo vệ đứa con gái này coi bộ phải tốn không ít công sức đây.

Cesar vừa cảm thấy ngọt ngào, vừa chua xót. Con gái mới sinh chưa được 100 giờ đã bị người ngoài mang đến không ít nỗi lo rồi. Lại nói, cũng khó trách, ở thế giới này gần 100 năm qua chưa từng có ai sinh được con gái, cho nên hiện tại dù cho thân là đại thống soái luôn rất tự hào không gì sánh bằng, biểu hiện sáng rõ vừa rồi làm cho các quý tộc đến đây không khỏi sợ hãi thán phục.

Quả nhiên người có vợ không còn như trước, quả thật rất hiếu kì làm sao anh có thể sinh được con gái, lẽ nào có phương pháp bí mật nào sao ?

Kết quả, hội muốn thân cận sau khi bị từ chối đã biến thành hội thảo luận làm thế nào để sinh con gái. Ở thế giới này sinh được một đứa con gái vô cùng có lợi, cứ nhìn xem đại thống soái không cần động một ngón tay đã có thể giải quyết xong trận chiến này thì biết. Hiện tại chỉ sợ mấy người quốc hội có đánh rắm cũng chẳng ai thèm nghe, quân đội của họ cũng càng lúc càng phân tán.

Hân Hân không biết đến mấy chuyện đó của đám đàn ông, cô ôm con gái vỗ vỗ lưng con bé. Mấy ngày này cô không có thời gian chăm sóc Mary, không biết hiện tại như thế nào rồi.

Mary rất ít khi chủ động tự mình vận động, có một ngày cô bé thật sự nghĩ để người máy bế cô tới.

Lúc Mary nhìn thấy Lily liền sợ đến ngây người, đứng ở trước nôi hàng giờ liền cũng không động đậy. Nếu như Mary không chớp mắt, cô còn cho rằng cô bé là người máy.

Làm sao vậy ?

Hân Hân xuống giường, hiện tại cô đã không cần cả ngày nằm mốc meo trên giường nữa rồi.

“Mary, em đứng đó không mỏi sao?” Cô kéo một cái Mary cũng không nhúc nhích, vẫn nắm lấy nôi không buông.

Hân Hân : “...” Vậy là yêu thích sao?

Quả nhiên là thích ! Mary hoàn toàn không biết mỏi nâng cao cái bụng nhỏ tiếp tục nhìn Lily, bé con cười cô bé cũng cười theo, bé con khóc cô bé cũng khóc.

Hân Hân thật hết nói nôi : “Em rất nhanh sẽ trở thành mẹ của đứa bé trong bụng thôi, vì vậy không cần phải nhìn chăm chăm vào bảo bảo của chị đâu. Không bằng nghỉ ngơi một chút đi, nằm xuống chút đi ?” Sớm biết như vậy đã không cho cô bé đến, bây giờ đã thành cái đuôi đi theo Lily. Dù thật ra Lily rất đáng yêu.

Ai cũng nói con lai đều rất đẹp hơn người bình thường, những lời này thật sự không sai chút nào. Mặc dù đứa con gái nhỏ này còn rất nhỏ nhưng ánh mắt rất có thần, hơn nữa toàn thân còn béo nung núc thịt rất đáng yêu.

Khó trách Mary cũng bị con bé hấp dẫn, chỉ là cứ đứng như vậy thật sẽ không sao sao ?

Cesar vừa về đến đã trông thấy hai người rười rượi đang đứng bên nôi, một người phụ nữ, một đứa con nít, cộng thêm trong bụng còn có một đứa bé trai còn chưa thành hình, bọn họ như hòa làm một với cái nôi thánh thương kia.

“Làm sao vậy?” Anh nghi hoặc hỏi.

“Em nghĩ có lẽ mấy đứa vừa quen đã thân?! ” Hân Hân nói xong đến mình cũng không tin, hỏi lại : “Mấy người khác đâu rồi ?”

“Còn chưa đi, bọn họ còn rất cố chấp muốn gặp tiểu công chúa của chúng ta.” Cesar đến kéo lấy nôi. Ở thế giới này đàn ông phụ trách chăm sóc trẻ con, mặc dù có người máy làm nhưng sau khi về nhà họ đều muốn tự tay chăm sóc con bé.

Thế nhưng vừa kéo lấy nôi liền buồn bực, bởi vì Mary không chịu buông tay, vẫn đứng bên kia kéo lấy nôi dùng ánh mắt ai oán nhìn anh, như thể anh đang cướp lấy con của cô không bằng.

Nhưng đây là con anh cơ mà. Cesar nhứ chặt mày mới : “Phiền cô buông tay, em bé cần đi tắm.” Bởi vì là bé gái nên mỗi ngày ít nhất phải tắm hai lần, anh không muốn con mình biến thành chú mèo hôi.

Nhưng Mary vẫn không chịu buông tay, hai vợ chồng thấy rất phiền.

Cuối cùng Cesar nổi giận, bảo người máy kéo Mary ra, áy vậy mà cô bé này liền oa lên khóc, quỳ xuống đất ôm lấy nôi không chịu buông ra. Cesar không thêm để ý tới cô bé, trực tiếp cúi xuống nôi ôm lấy Lily đi.

Như thế Mary không ngờ được anh sẽ làm như vậy, liền trực tiếp nhào sang Hân Hân khóc lóc, vừa khóc vừa mết : “Cướp, cướp...”

Hân Hân im lặng. Bởi vì hiện tại Mary về mặt ngôn ngữ chỉ thích nói từng từ từng từ một, cho nên cô chỉ có thể dạy từng từ từng từ. Vì thế cô nói cướp, chứ không nói cướp rồi.

Hân Hân có chút muốn cười, đành phải dụ dỗ Mary nói : “Ngoan, chỉ là bé đi tắm, rất nhanh sẽ bé về thôi. Đừng lo, tới đây giúp chị nằm một lát đợi bé về nào.”

Mary có thể nghe hiểu cô, biết nằm đợi chốc lát là thế nào. Vì vậy hai cô gái cùng nằm trên giường, còn ôm nhau... ngủ mất rồi.

Sau khi Cesar trở về thì rất ghen tỵ. Người phụ nữ này hết ôm lấy cục cưng nhỏ thì ôm người con gái khác, duy chỉ có anh là không chịu ôm. Nguyên nhân đương nhiên là do anh không phải rất “Trung thực” rồi !

Cũng may anh còn có con gái ôm. Đợi tới khi Hân Hân tỉnh lại liền trông thấy đại thống soái cao lớn nhà mình đang từng li từng tí ôm một đứa bé đi tới đi lui bên cạnh, trong lòng cảm thấy hoàn toàn khó tin.

Người đàn ông này có lẽ thích hợp nhất hẳn nên là quân đội, là chiến trường, ở nhà như vậy cũng được sao? Có thể ở thế giới này đàn ông đều là như vậy. Cô cảm thấy vì hạnh phúc của tất cả phụ nữ trong tương lai không nên vạch trần bọn họ thì hơn.

Đương nhiên, đó chỉ là do nữ nhân vật chính vĩ đại của chúng ta tưởng tượng mà thôi. Mãi cho đến đời sau, về mặt chăm sóc con cái vẫn là đàn ông làm chủ, phụ nữ hỗ trợ mà thôi, thẳng đến thật lâu thật lâu về sau cũng không thay đổi.

Cesar hoàn toàn không biết trong lúc vô tình mình đã bị tính kế rồi, hơn nữa đến cả xã hội loài người cũng bị tính kế. Anh đặt tiểu công chúa Lily đã ngủ say xuống, sau đó vươn tay đón lấy Hân Hân, hai người ngồi trên ghế nhỏ giọng nói chuyện.

“Anh thấy, có lẽ cũng nên cho họ gặp một lần. Con gái chúng ta là tiểu công chúa độc nhất vô nhị trên thế giới này. Anh thấy cũng nên để họ trả giá một chút.” Cesar rất chân thành nói.

“Nhưng con bé còn quá nhỏ, không hiểu chuyện gì hết.” Hân Hân có chút bận tâm.

“Anh sẽ bảo vệ em và con. Muốn làm con rể anh thì phải chịu khảo nghiệm năng lực đã chứ? Vả lại, còn có thể mượn chuyện này lung lạc lòng người, lôi kéo những người thuộc về đám quốc hội có thể kéo được thì kéo.” Anh nói xong thì lại nhìn tiểu công chúa. Đợi dẹp yên mọi chuyện anh định sẽ dựng một cái sân chơi phía trước cho con, vì thế còn muốn tìm thêm một hai người bạn tốt cho bé.

Hân Hân không biết suy nghĩ của anh. Cô vốn không quen với thế giới này, may là có người đàn ông này luôn bảo vệ cô, đương nhiên cũng sẽ bảo vệ cả đứa con gái duy nhất của hai người.

Nghe Cesar giải thích cô cũng hiểu, anh nói vô cùng lớn lao, còn nói người làm cha như anh rất hy vọng con gái của mình có thể tự do yêu đương, có thể tự mình lựa chọn người đàn ông yêu thích để kết hôn. Bởi vì trí lực của con bé không có bất cứ vấn đề gì, thân thể cũng không có di truyền gen bệnh.

Nhưng cũng có một điều kiện, đó là người đó không phải là kẻ địch của đại thống soái.

Sẽ không ai chịu gả con gái mình cho kẻ địch, kẻ thù đã sát hại chiến hữu của mình.

Tin tức vừa được phát ra, phía quốc hội đã không còn được viện trợ tiền của. Người đầu tư tiền của lớn nhất Adams Aliu đã mất tích, người lúc trước chi tiền của giờ khắc này đã phản bội họ.

Mấy người chấp quyền còn lại đều không phục, họ không muốn trận chiến này thua như vậy.

Cho nên họ tuyên bố phản bác lại, ở thế giới này cơ bản không có người phụ nữ nào có thể sinh được con gái, cho nên đại thống soái chỉ là đang gạt người, nếu không vì sao lại không cho mọi người nhìn thấy bộ phận sinh dục của con gái chứ?

Hân Hân nghe xong thì nổi giận. Sau đó Cesar lập tức phát loa hỏi lại người đàn ông vô si nhất của quốc hội đó, nếu anh có con gái cũng muốn để một đám đàn ông khác tùy tiện nhìn sao?

Dù toàn bộ thế giới này đều là đàn ông, nhưng đối với người phụ nữ của mình thì vẫn luôn tồn tại ý muốn bảo vệ, không ai có thể chịu đựng được sự ô nhục như vậy. Nhờ thế thanh danh của quốc hội dường như đã bị hạ đến thấp nhất.

Cesar cho rằng đã đến lúc, vì vậy liền mở đường truyền bí mật ra trước mặt Hân Hân.

Người nhận nghe bên kia đương nhiên là Kriya, giọng anh ta có chút lo lắng xen lẫn chút buồn bực: “Mary, Mary thế nào rồi?”

Nghe thế trong lòng Hân Hân vô cùng rối bời. Người ta cho anh đội nón xanh, vậy mà anh lập tức muốn được nở hoa sao. Ngẫm lại cũng thật có lỗi với anh ta, rõ ràng giao người cho phủ đại thống soái bảo vệ, kết quả lại không biết bị thằng cha nào làm cho lớn bụng.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Điều Kiện Của Quốc Hội

Edit: Nora Beta: Tiểu Tuyền Kết quả, Cesar người ta rất thân nhiên nói với anh ta về chuyện của Mary.

“Bụng cô ta đã rất lớn, anh có thể trở về rồi.”

“Hả?” Người ta lên không phải Kriya mà là Hân Hân, thế giới này làm sao vậy, còn có người chồng để tình nhân nuôi con mình sao?

Vậy mà biểu hiện của Kriya lại vô cùng mừng rỡ, ra sức kiềm chế giọng nói: “Được, tôi sẽ nhanh chóng xử lý xong liền quay về. Lần này tôi đã đủ xứng đáng đứng bên cạnh cô ấy rồi nhỉ?”

Khóe miệng Cesar kéo thành nụ cười, nhìn nụ cười này Hân Hân thấy mà kinh hãi, bởi vì vẻ mặt cứ như nhìn thấy con trai nhà mình đã có thể trưởng thành thành người đàn ông độc lập.

Rõ ràng có phải là em trai không cơ chứ?

“Ừ, bình tĩnh đi. Còn không phải do anh ta lợi dụng lúc người máy làm loạn chạy vào ôm Mary sao?”

“Cái gì? Nói như vậy không phải con của người khác?” Hân Hân tức giận đến mức nghiêng răng. Nếu không phải Cesar ngăn cản, cô đã điều tra tất cả đàn ông ở đây, thậm chí cả chồng cô.

“Nếu như không quay về thì cũng không có con nhanh như vậy. Không nói nữa, anh thấy nên nghĩ biện pháp đưa quân đội về, hiện tại đã đến thời cơ rồi.” Kriya nói xong liền đóng máy truyền tin, mà Hân Hân lại hiểu ra mọi chuyện.

“Anh ta đang nằm vùng à?” Giờ đây ngẫm lại đại khái cũng hiểu ra chút hành động của Cesar. Hóa ra anh đã sớm phái quân cò Kriya này ra để đoạt được một phần binh lực của quốc hội sao ?

Cho nên anh mới không hoàn toàn có ý hủy diệt quốc hội, bởi vì đoạt được binh lực của họ càng có lợi hơn hủy diệt họ.

Không hổ là đại thống soái, không hổ là người đàn ông cô yêu.

Nhưng mà đến cả cô cũng cần phải gạt sao ?

Nhưng nghĩ lại, người ta chỉ là không giải thích với cô, chứ không triệt để giấu giếm, đây cũng là chỗ thông minh của Cesar. Thật ra đừng thấy anh bình thường lạnh lùng thô kệch, nhưng lúc làm việc rất khéo đưa đẩy.

“Nằm vùng? Thật không ngờ Hân Hân cũng biết từ này cơ đấy!” Cesar thật vui mừng, bởi vì lập tức sẽ thu vào được phần lớn binh lực của quốc hội rồi.

Hân Hân vừa ra tháng, hôm nay quả là ngày may mắn của anh.

Hân Hân đâu biết những suy nghĩ này của anh. Bởi vì không cần nuôi con bằng sữa mẹ nên hiện tại cô rất để ý vóc dáng của mình, lúc trước bởi vì mang thai mà mất dáng, nhưng y học ở thế giới này vô cùng tiên tiến, rất nhanh cô đã phát hiện giảm béo hóa ra cũng dễ dàng như vậy.

Sau khi tiếp nhận mấy lần trị liệu máy, thời kì hậu sản cơ bản đã hoàn thành. Bây giờ cô có thể mở robot ra quyết đấu mấy vòng với Cesar rồi, dù vậy không bị đá ngã thì cũng là đánh bay, nhờ có máy móc bảo hộ nên không hề hấn gì.

Toàn thân đầy mồ hôi, sau khi tắm xong ra đã thấy Cesar đang cho Lily bú sữa rồi dỗ bé ngủ. Cô nín lặng ! Những chuyện này dường như đều là chuyện phụ nữ phải làm, vì sao Cesar cứ như thế luôn xem con bé là trách nhiệm của anh, sau khi về nhà cũng không cho Hân Hân làm, dù cho không biết cũng ráng nghiêm túc tìm hiểu rồi tự mình làm lấy.

“Để em bé một lát, anh đi tắm đi.” Trong lòng cô cảm thấy có chút ích kỷ, Cesar làm đại thống soái đã rất bận rộn rồi.

Cesar lại khẽ nói : “Em ngủ đi!”

Cô im lặng ngồi trên giường nhìn anh một lát. Con bé ngủ rồi anh nhẹ nhàng đặt xuống nôi, bên cạnh có người máy đưa Lily. Bên cạnh có phòng trẻ con chuẩn bị riêng cho con bé, toàn bộ bố trí bên trong đều do cô và Cesar chuẩn bị cho con bé trước khi cô sinh.

Lúc này Hân Hân mới cảm thấy có chút không đúng, dường như hơn hai tháng nay cô và anh chưa ở cạnh nhau rồi, khoảng thời gian còn lại hai người, cô cảm thấy có chút hốt hoảng.

Cesar vốn muốn tắm rửa xong sẽ đến thân cận với cô. Ấy vậy mà lại thấy cô phát hoảng đỏ hồng cả mặt, hai tay còn không ngừng kéo kéo góc áo, bộ dáng thế này hoàn toàn hấp dẫn, anh cảm thấy cả người dâng lên cảm giác khô nóng, có dòng nước chảy qua không thể nào giải thoát thấp thỏm trong lòng.

Anh không chút nghĩ ngợi đã trút bỏ quần áo, bước đến ôm lấy Hân Hân vào lòng mình.

Hân Hân bối rối nói : “Anh còn chưa tắm mà!”

Cesar hôn vào cổ cô, cảm nhận mạch máu đang chảy trong người cô : “Tin anh đi, cho dù có tắm sạch rồi anh cũng muốn làm bẩn em thêm một lần, không bằng lát nữa chúng ta cùng tắm ?”

“Đáng ghét...” Phía dưới anh không cần phải nói, đã bắt giác—thức tỉnh!

Rốt cuộc một đêm cô phải tắm hai lần. Giờ cô đang hưng hăng trừng mắt nhìn Cesar thẳng thớm ngồi ăn cơm, vậy mà anh lại làm như không thấy, còn rất nghiêm túc thưởng thức món ăn, có điều động tác hơi nhanh.

Anh bây giờ đã làm cha rồi. Là cha nên trong lúc ăn cơm cũng sẽ nhớ đến tiểu bảo bối của anh còn đang đói bụng, thế nên động tác mới thoăn thoắt.

Hân Hân mới và được hai đứa đã thấy anh phi như bay vào phòng, cảnh tượng này dường như chỉ có ở những người mẹ trước đây.

Hân Hân cảm thấy mình không nên quá thành thoi như vậy, con cũng có phần của cô mà ! Cho nên trong lúc Cesar đang đắn đo giữa công việc và con thì cô quyết định đến đón lấy em bé trong tay anh : “Anh đi làm việc đi, em ở bên cạnh bế con cho.”

Cesar có chút không yên lòng, anh chưa từng nghe nói đến bà mẹ nào có thể chăm sóc được con, chỉ là nhìn điệu bộ Hân Hân rất chuyên nghiệp, ít nhất động tác bế con nhìn có vẻ còn chuyên nghiệp hơn anh.

Đây là thiên tính của phụ nữ, Cesar không biết vì ở thời đại này thiên tính của phụ nữ đã không còn nhiều lắm. Không biết sao anh thấy Hân Hân như vậy rất đẹp, nhìn đến ngây ngẩn hồi lâu, tuy lúc anh chăm chú làm việc thì đã tỉnh táo trầm ổn lại rất nhiều.

Thế nhưng những người trợ giúp anh làm việc lại rất khủng hoảng. Có ai thấy phụ nữ bế trẻ con đi khắp nơi được không ? Hơn nữa cô còn ngâm nga hát. Đưa bé trong tiếng hát của cô nhìn tới nhìn lui, tình cảnh này có nhìn thế nào cũng thấy rất quái dị, đại khái cũng như Hân Hân nhìn thấy Cesar bế con liền có cảm giác không thuận.

Bất kể người nào đi vào cũng không thể chú tâm được, đặc biệt là Raymond dường như là hóa ngọc. Trước kia Hân Hân là một cô gái nhỏ đáng yêu, một phụ nữ có thai kêu gọi, nhưng bây giờ lại trở thành một người phụ nữ vô cùng ảm áp, có loại thiên tính hoàn toàn trái ngược với đàn ông, bao phủ quanh người làm cho người ta vô vùng kinh ngạc.

Cesar trầm mặt nói : “Này, Raymond, ánh mắt của anh nên tập trung vào công việc đi.” Bởi vì có con gái ở đây, nên anh cố gắng tránh dùng tới tinh thần lực.

Rốt cuộc Raymond cũng thu hồi ánh mắt, mà Cesar sau khi xử lý xong việc của anh lại viết lên văn kiện một câu.

“Cô ấy là của tôi, nếu anh vẫn dùng ánh mắt đó nhìn cô ấy thì sau này cút khỏi phủ đại thống soái đi.” Lời này quá thẳng thừng, thẳng đến nỗi Raymond cũng phải đỏ mặt, đến lúc anh ta đi ra cũng không dám nhìn Hân Hân một cái, thế nhưng mùi sữa vẫn vẫn vương trên người anh thật lâu.

Bụng Mary đã lớn như trái cầu nhỏ, vừa nhắc tới Kriya cô bé đã hưng phấn nhìn quanh bốn phía, xem ra cô bé rất thích người đàn ông này.

Rốt cuộc người đàn ông kia cũng trở về, anh còn mang theo đội quân đoạt được. Anh một mình đơn độc đi vào phủ đại thống soái, gặp riêng Cesar.

Sau đó đối mặt tuyên bố anh ta đầu hàng đại thống soái, bởi vì vợ anh đang mang thai.

Tin tức này làm cho quốc hội chịu đã kích mãnh liệt, họ đã tin anh em Geer bởi vì hai người từng giúp quốc hội thắng Cesar mấy trận.

Thật không ngờ được, giao binh quyền vào tay họ, để rồi bị phản bội.

Hiện tại trong tay quốc hội chỉ còn mấy ngàn người, vật tư thiếu thốn, làm cho họ không thể không đưa ra quyết định. Có điều họ cũng sẽ không dễ dàng khuất phục, nói cho cùng những người đó đều là những đại thiếu gia quý tộc không quá tinh táo.

Tình hình mấy người đó đến nay Cesar đều đã quen quá rồi, họ đều tự cho mình rất cao, không coi ai ra gì, lại còn tự cao tự đại.

Không lâu sau Calvin cũng đã trở về, phủ đại thống soái như náo nhiệt hẳn lên. Vì thế còn có ý thu xếp để mấy người họ gặp tiểu công chúa một lát, bởi vì mọi người đều rất muốn gặp tiểu công chúa.

Sau khi gặp cô bé ai cũng rối rít khen quả thật đẹp quá. Bé trai xinh xắn cũng rất nhiều, nhưng bé gái đáng yêu thế này lại không có.

Bé còn biết điều thế cơ mà, ai bế cũng không khóc không la.

Cho dù đã tè ướt cả người Calvin, bé cũng nở nụ cười thật tươi, khiến cho không ai có thể nổi giận với bé được.

Calvin trung vệ mặt vô tội nhìn Cesar, thấy đại thống soái đang nhàn nhã uống cà phê đành phải nhận mệnh tự mình thu dọn. Nhưng không ngờ Hân Hân lại lấy khăn tay ra nói : “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, rõ ràng mới thay tã mà, tôi nghĩ sẽ không tè nữa nên mới để bé như vậy.” Tã cũng không phải thứ tốt, dùng lâu sẽ không tốt với mong em bé, nên Cesar và Hân Hân không thích dùng nó mặc cho tiểu bảo bối lắm.

Kết quả, Calvin đành phải đi thay quần áo.

Chờ đến lúc anh quay trở lại mọi người đã bắt đầu bàn luận làm sao diệt trừ quốc hội và đạo tặc Geer, sau đó nhẹ nhàng ôm em bé tiến hành hội nghị không đến một giờ, chợt nghe có nghị viên truyền tin liên hệ với đại thống soái.

Không ngờ nghị viện chủ động gửi tin đến làm cho người ta rất kinh ngạc, Cesar cũng muốn nghe xem họ có gì muốn nói liền mở màn hình lớn ra.

Bên kia là thống lĩnh quốc hội mới vừa được tuyển, chẳng qua chỉ là một cậu thanh niên chưa đến hai mươi.

Cậu ta vốn chỉ là một trong những người được chọn trong quốc hội, bởi vì vẫn luôn ủng hộ chiến tranh với Cesar nên mới bị đẩy ra.

“Will thống soái, tôi là Ward Bushson. Tôi tin anh vẫn muốn có được quốc hội, tôi có thể cho anh một cơ hội nhưng hy vọng anh có thể đồng ý hai điều kiện.” Hiện tại quốc hội đã không còn lựa chọn nào khác, không có quân đội họ không còn cách nào quân chiến với Cesar được nữa, cho nên muốn nghỉ ngơi dưỡng sức đợi cơ hội lần sau.

Cesar xòe tay ra, ý bảo cậu ta nói tiếp đi.

Người tên Ward kia nói tiếp: “Thật ra điều kiện này rất dễ. Điều thứ nhất, anh phải cam đoan tất cả tính mạng của quốc hội chúng tôi đều được bảo toàn, vẫn sẽ được bảo trì thân phận quý tộc.”

“Không thành vấn đề, nói tiếp đi.” Cesar tỏ vẻ như đang chăm chú lắng nghe, nhưng thật ra anh đang ngó chừng Lily được bế ở đối diện, hiện tại Bin Sur đang ôm cô bé. Anh ta vẫn chưa có con nên luôn đối đãi với cô bé như con của mình.

Nhưng như thế lại làm cho người làm cha thật sự rất lo lắng, nếu người khác bế quá lâu anh sẽ thấy bất an.

Mà Lily cũng như thế, cho dù cô bé không ghét người khác bế mình, nhưng giống như tới chơi nhà khác vậy, cảm giác mới lạ ban đầu qua đi sẽ lập tức tìm kiếm người thân.

Vì vậy bây giờ cô bé cảm thấy đã chơi đủ rồi, bắt đầu quay đầu tìm kiếm ba ba đang đàm phán kia, vurun hai cánh tay nhỏ ra, miệng há thật to, như thể nếu không bế con, con sẽ khóc cho ba coi.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Suy Nghĩ Hảo Huyền

Edit: Nora Beta: Tiểu Tuyền Hân Hân đang đứng ở vị trí khuất, không xuất hiện ở trước mặt người ngoài, nhưng khi nhìn thấy Lily tỏ vẻ như sắp khóc thì biết rõ con bé đang muốn gây họa, vội vàng xông lên bế lấy. Nhưng con bé này muốn hướng đến ba ba, hai nắm tay vurun ra thật xa, không đợi Hân Hân lên tiếng dỗ đã oa oa khóc.

Tiếng khóc của con bé quả thật như tiếng ma quỷ, lập tức làm cho các vị ở đây vô cùng bối rối. Hân Hân cũng sợ bé khóc, con bé này lúc không khóc thì như thiên sứ, lúc khóc rồi còn hơn cả yêu tinh thứ thiệt!

Hân Hân không có cách nào đành phải giao Lily cho Cesar đang ngồi thẳng thớm ở kia. Anh ngược lại còn không vì mình đang tiến hành hội nghị mà nổi giận, ngược lại còn vurun tay đón lấy bé.

Vừa nằm trong lòng anh cô gái nhỏ này liền ngừng khóc. Hân Hân dùng sức cau mày hung hăng trừng con gái. Cùng là người thân, vì cớ gì không thêm mẹ lại đòi ba ba, ghét thật, thật sự rất ghét.

Hai vợ chồng này một người bế con, một người ghen tỵ, mà không chú ý thấy trên màn hình ánh mắt Ward đang loe loe. Cậu ta rõ ràng thấy được đứa bé này đích thật là con gái.

Cesar lựa tư thế thoải mái nhất ôm lấy Lily, ngẩng đầu lập tức trông thấy ánh mắt thèm muốn kia liền thấy không vui: “Còn điều kiện gì nói tiếp đi.”

Ward thu lại ánh mắt, ho nhẹ một tiếng nói: “Nhưng quốc hội vẫn không tin đại thống soái, dù sao hai phe vẫn luôn đối địch, cho nên điều kiện thứ hai quốc hội hy vọng anh giao bé gái trong tay cho quốc hội nuôi dưỡng, đợi đến khi cô ấy mười bốn tuổi cũng sẽ do quốc hội tuyển chọn một quý tộc để sinh ra con gái.”

Nếu như trong lòng Cesar không ôm con gái anh đã sớm bạo nộ tinh thần lực. Nhưng Hân Hân thì không nhìn được, cô bước đến trước màn hình vỗ tay lên mặt bàn rầm một tiếng: “Cậu thì có gì đặc biệt. Muốn cướp con gái của chúng tôi có nghĩ cũng đừng nghĩ. Cậu xem con bé như con mèo con chó sao, con bé là người. Cuộc đời con bé, chúng tôi làm cha mẹ còn không dám chủ trương, cậu là củ hành củ tỏi gì, lớn lên nhân ngũ nhân lục (trưng tự câu dạng chó hình người, ý là rõ ràng không phải người nhưng vờ là người đứng đắn) thì giỏi lắm sao? Cậu dám một mình tới, chị đây sẽ đánh cho rã ròi đầy đất...”

Bình thường Hân Hân là người rất bình tĩnh, nhưng vì mẩu tắc thi cường* (đã làm mẹ ắt mạnh mẽ). Bây giờ cô đã làm mẹ, đột nhiên có người muốn ức hiếp con gái cô, cô lập tức sùng sộ lên.

Sau đó mấy người đàn ông đang ngồi cũng ngậy ngẩn, họ đã khi nào nhìn thấy phụ nữ mắng người cơ chứ, còn chống eo mắng người khác thậm tệ.

Sách vở có rất nhiều, nhưng họ đều chưa từng nghe qua đây. Mà cô vậy là đã văn nhả hơn đám đàn ông mắng nhau rồi. Cái gì mà củ hành củ tỏi, nhân ngũ nhân lục, ý nghĩa thế nào phải nghiền ngẫm một lát mới hiểu được. Cô lại khiêu chiến với đàn ông, vậy cũng được sao?

Đối phương rõ ràng đã sợ run, như thể quốc hội bọn họ đang nắm giữ huyết mạng của người phụ nữ này vậy.

Dù cậu ta đã nhìn thấy những hình nhân nữ kia từ nhỏ đến giờ, nhưng vẫn chưa gặp phải người phụ nữ nào đánh đá như vậy, chẳng những mắng mà còn muốn đánh. Ward bị tình huống này làm cho ngây người cả buổi mới hồi phục tinh thần lại được.

Trong đầu cậu ta đang suy nghĩ xem có nên tiếp nhận khiêu chiến của cô hay không, nhút chặt mày nói: “Nghị viện... muốn là tiểu công chúa, cho nên tôi không thể tiếp nhận khiêu chiến của cô.” Suy nghĩ của cậu ta là được phụ nữ mời, cậu ta không thể nhận loại câu dẫn này, nhất định phải đón được đũa bẻ tới tay. Nói ra còn cảm thấy bản thân có chút vĩ đại, vì quốc hội còn không để ý đến lời mời của người phụ nữ này.

Nhưng Hân Hân nghe vào lại không hiểu ra làm sao, quay đầu lại hỏi Cesar: “Anh hiểu tên khốn này đang nói cái gì không?”

Con giận của Cesar đều bị một trận hùng hổ của Hân Hân làm cho bay biến, co rút khóe miệng nói: “Sao anh biết được cậu ta đang nói tào lao cái gì?”

Hân Hân biết Cesar vẫn phải xử lý chính sự, tự động lui một bước nói với anh: “Anh xử lý đi, loại nào tàn này em mặc kệ đây.”

Cesar trầm nghĩ trong lòng: em không thích lễ nào tôi thích sao?

“Vị này cũng nghe rồi đó, phu nhân của ta không muốn giao con gái cho cậu. Con bé này do cô ấy sinh ra, tất cả đều do cô ấy làm chủ. Hơn nữa tôi đường đường là thống soái mà ngay cả con gái cũng không bảo vệ được thì làm sao cho người ta tin phục? Hơn nữa quốc hội da mặt dày như vậy, thật sự làm tôi được rửa mặt. Vậy tiếp tục chiến thôi! Có điều, lần này mấy người đừng mong sống sót.” Cesar ngấn giọng giải quyết, sau đó nói với Hân Hân: “Có hài lòng không?”

Lúc này Hân Hân mới thấy vừa rồi mình quá vô lễ, cô khẽ đỏ mặt nói: “Khá tốt.”

Calvin hỏi lại: “Thật sự muốn đánh?”

“Đánh, vốn còn muốn để lại vài người sống, vậy mà họ thật sự quá không biết xấu hổ. Đã như vậy Calvin, hiện tại anh cứ bắt tay vào làm” Cesar không nhìn mấy người họ mà ôm con gái nói: “Có lẽ hiện giờ tôi phải nghỉ ngơi, hy vọng các anh sẽ không để tôi phải nhọc lòng.”

Calvin lập tức đứng lên ứng lời: “Vâng.”

“Raymond, anh đi cùng Calvin đi. Từ nay trở đi Kriya thăng làm đội trưởng đội hộ vệ phủ đại thống soái.” Cesar cũng không quản bọn họ nghĩ thế nào, ôm lấy con gái dẫn phu nhân rời đi.

Hân Hân nhìn một đám người bị bỏ rơi, nhỏ giọng hỏi: “Vậy cũng được sao?”

Cesar nói: “Bọn họ đều do tôi bồi dưỡng, nếu ngay cả chút chuyện nhỏ này còn không làm được thì ban đầu tôi bồi dưỡng làm gì?”

Lời này sao nghe có chút không được đúng lắm?

Rõ ràng bọn họ nhìn sao cũng không thấy cách biệt tuổi tác nhiều lắm, sao có thể thành bồi dưỡng chứ? Vì vậy Hân Hân mới nhớ cô còn chưa biết tuổi tác của ông chồng nhà mình đây này. Bề ngoài thoát nhìn như chỉ mới hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, lúc trút bỏ quần áo nhìn qua có vẻ thành thực hơn, có lẽ 25~26.

“Cesar, em quên hỏi anh, anh bao nhiêu tuổi rồi?” Cô nghi hoặc hỏi.

Cesar bế con gái vỗ vỗ nói: “À, em tới từ địa cầu nên có lẽ rất để ý đến tuổi tác. Anh tính, nếu như theo cách tính ở địa cầu, bây giờ có lẽ anh đã 35~36. Theo tuổi của Tinh Tế thì chừng 20.”

“Hơ...” 35 rồi, cái tuổi này cô có chút khó tiếp nhận.

Nhắc đến chuyện này Cesar cũng nhớ đến nhân viên y tế đã có đề nghị, họ đã điều tra ra Hân Hân tuy khỏe mạnh nhưng vẫn duy trì những tế bào sinh trưởng nguyên thủy của người địa cầu, nếu như tiếp tục như vậy cô sẽ chết già sớm hơn anh, trừ phi tiến hành giải phẫu gen cường hóa một lần.

Bởi vì lúc đó cô vừa sinh xong nên Cesar vẫn chưa nói chuyện này, hiện tại xem ra thể lực và cơ năng thân thể đều đã khôi phục, chuyện mỗi tháng của phụ nữ cũng tới, như vậy có phải đã có thể tiến hành phẫu thuật rồi không? Có điều vẫn muốn hỏi ý kiến của bản thân cô, Hân Hân không như những người phụ nữ khác, nếu như không hỏi ý kiến chỉ sợ cô sẽ giận, thậm chí có khi còn không nói chuyện với anh.

Về phần quốc hội không có da mặt anh cũng đã bỏ qua rồi, dù sao cũng phải đánh, vốn anh đã định sẽ như vậy rồi. Nhưng xem ra có vẻ Hân Hân còn chưa nguôi giận: “Vài ngày trước còn không biết xấu hổ nói con chúng ta sinh ra không phải con gái, kết quả bây giờ lại đòi, thật sự là da mặt quá dày.”

Cesar đặt bé Lily đã ngủ vào nôi, sau đó nhỏ giọng nói: “Không sao, dù sao không bao lâu nữa quốc hội sẽ không còn nữa, đến lúc đó em chính thức là

phu nhân của thống soái toàn bộ Tinh Tế, còn con bé sẽ là công chúa nhỏ.”

Hân Hân nhìn con gái nhỏ của mình, còn nhỏ như vậy đã bị người này nhớ người kia thương cũng thật đáng thương. Cesar vươn tay ôm Hân Hân vào lòng, sau đó giải thích: “Hân Hân, em có biết cổ đại... chính là gien của loài người lúc đó khác với chúng ta bây giờ, các cơ quan của em biến chất rất nhanh, cho nên khi bọn anh còn trẻ thì em đã già rồi.”

“Là vậy sao?” Hân Hân có chút sợ hãi. Cô rất sợ đến khi mình trở thành bà lão, mà Cesar vẫn còn trẻ như hiện tại.

“Chỉ là, em có thể thông qua giải phẫu gien để thay đổi, không có gì nguy hiểm, chỉ là phải ngủ từ hai đến ba ngày, có được không?” Cesar hỏi.

“Đương nhiên được, em cũng không muốn mình đã rụng hết răng mà anh vẫn còn trẻ đâu.” Hân Hân có chút ai oán nói.

Cesar cười nói: “Không đến nỗi thái quá đến vậy, nhiều nhất đến khi em rụng hết răng thì anh chỉ mới đến tuổi trung niên thôi. Nếu em đã đồng ý thì qua vài ngày nữa anh sẽ thu xếp cho em phẫu thuật.”

“Nhưng mà, có khi nào em có gien bệnh gì không? Hoặc là Lily sẽ giống em có thể chất yếu kém không?” Bây giờ làm mẹ rồi, mối quan tâm lớn nhất của cô là có khi nào di truyền cho con mặt yếu kém của mình không.

“Không, ngoại trừ di truyền sự khỏe mạnh của em thì không còn gì nữa.” Cesar buồn cười trả lời.

Hân Hân lập tức bị đánh bại rồi, hết trả lại: “Em nhất định sẽ sinh ra một đứa con giống mình mới được.”

Cesar nở nụ cười. Dung mạo của anh quá mức lạnh lùng, cho nên dù là lúc cười cũng cảm thấy được sự uy nghiêm của anh. Một người đàn ông như vậy đã là chồng cô rồi, cô cảm thấy như đang nằm mơ.

Hân Hân ôm lấy Cesar nói: “Đột nhiên rất muốn trở về địa cầu, về nhà em sẽ giới thiệu anh với cha mẹ em.” Cho dù họ không thể nghe thấy được, nhưng cô vẫn cảm thấy nhất định phải làm như vậy.

Cesar nói: “Được, đợi xong chuyện của quốc hội, cả nhà chúng ta cùng nhau đi.”

Hân Hân vui sướng ôm lấy anh, dường như rất có cảm giác như sắp được quay về nhà mẹ đẻ.

Có điều còn phải xử lý chuyện của quốc hội, còn cả chuyện của Geer nữa. Sở dĩ không diệt trừ Geer là vì anh ta rời khỏi quốc hội, còn mang theo một tiểu đội trốn ra. Thật không ngờ anh ta lại phản bội, họ lại được một tiểu đội, thoáng chốc bản thân lại thành đội ngũ của hải tặc.

Nhưng quốc hội bên kia thì sôi ruột sôi gan, vốn họ định đoạt cô bé kia đến. Chỉ cần họ đoạt được cô bé mới sinh ra này, thì những quý tộc trước đây tìm đến đại thống soái nương tựa sẽ chuyển hướng về phía bọn họ. Đến khi cô bé lớn lên tìm cho cô bé một người kế thừa của quốc hội, vậy thì họ càng có thể bám trụ được rồi.

Vậy mà thật không ngờ họ lại bị một người phụ nữ năng, còn khiêu chiến với họ, chuyện này cơ hồ làm cho mặt mũi của họ không còn biết để vào đâu.

Đã thế, đại thống soái người ta lại còn không thèm để ý đến, còn tuyên bố vì muốn bảo vệ con gái sẽ chiến đến cùng với quốc hội.

Tiểu công chúa giờ đây đã là mục tiêu chú ý của cả nước, là hy vọng của loài người, vậy mà quốc hội dám có ý định nắm giữ tất cả cuộc sống của cô bé, thật làm cho mọi người không thể nhìn được.

Cho nên tất cả mọi người đều nguyện đấu đến chết với quốc hội, hơn nữa đội ngũ Cesar phái tới đã có thể dễ dàng tiêu diệt mấy ngàn người của quốc hội.

Lúc này Hân Hân đã tiến hành giải phẫu gien cường hóa xong, cả người đều khỏe mạnh như một chú nghé con. Về mặt robot cô cũng luyện tập vô cùng xuất sắc, không hề thua thiệt đám đàn ông.

Lúc quốc hội còn chưa đủ lực uy hiếp, Cesar đã định leo lên vị trí đại thống soái chính thức của Tinh Tế, không có quốc hội đè trên đầu quản thúc, anh chỉ có thể phân ra một bộ phận quý tộc nghe lời tọa thành chỗ quân bị, như thế có thể hoàn toàn loại bỏ thế lực của quốc hội.

Đúng lúc đó đám hồ nháo Geer lại xuất hiện, còn là quang minh chính đại xuất hiện, còn được mời vào phủ đại thống soái.

Anh ta muốn gặp Kriya, nhưng Cesar lại trực tiếp triệu gặp anh ta. Hai người ngồi đối mặt nhưng không nói chuyện với nhau, một người bình tĩnh, một người treo trên mặt nụ cười lạnh như băng.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Cuộc So Đấu Quái Dị

Edit: Gà Beta: Tiểu Tuyền Trong lòng Geer vẫn còn có chút hậm hực, hôm nay anh ta đến đây là muốn nhìn xem, liệu Đại thống soái có giết anh ta thật không.

Anh ta đã nhận được câu trả lời, một câu trả lời vô cùng thẳng thắn.

“Tôi sẽ không giết cậu, nhưng cậu phải đấu hàng quân đội, đây là lựa chọn duy nhất của cậu.” Cesar khoanh tay nhìn anh ta, trong mắt lộ ra sự kiên quyết.

Geer cũng trả lời thẳng: “Không, tôi vẫn còn sự lựa chọn thứ hai.”

“Nếu thế, đội hải tặc của cậu sớm muộn cũng bị tôi tiêu diệt.” Cesar nói.

Geer hừ lạnh một tiếng, nhớ lại chuyện lúc trước: “Cứ tự nhiên, dù sao anh còn có thể giao người phụ nữ của tôi ra để khiến cho Quốc hội giảm bớt cảnh giác đối với anh cơ mà. Lúc ấy tôi là cấp dưới của anh nên không dám oán trách nửa lời. Nhưng còn bây giờ, là ai đang vì bảo vệ người phụ nữ của mình mà đi khơi mào chiến tranh? Đừng có nói với tôi là thời cơ đặc biệt đã đến, ai mà chẳng biết cái thời cơ này tẽ hại đến mức nào. Nếu không anh đã không sai Kriya đến nằm vùng ở bên cạnh tôi.”

“Đúng, là tôi muốn bảo vệ người phụ nữ của mình đấy.” Cesar thản nhiên nói.

Geer nói: “Được thôi, ngoại trừ việc có thể sinh con ra, tôi không nghĩ người phụ nữ của anh có gì mạnh hơn người phụ nữ của tôi, nếu vậy thì đấu một trận đi, bởi vì mọi người đều nói cô ta cũng là một chiến sĩ mà. Hi vọng, cô ta có thể được như những gì mà các người vẫn tung hô, chứ không phải chỉ là phóng đại.”

“Cậu phải tự hạ mình đi quyết đấu với một người phụ nữ sao?” Cesar nhếch mép nói.

“Không, là các người xây dựng hình tượng của cô ấy thành một chiến sĩ, hơn nữa không cần cô ấy đánh ngã tôi, chỉ cần cô ấy có thể đánh trúng tôi thì sẽ tính là cô ấy thắng.” Geer nói.

“Được, nếu như cô ấy thắng thì cậu sẽ trở lại quân đội chứ?”

“Không, con đường sau này tôi đi sẽ không còn chịu sự ràng buộc của quân mệnh nữa.”

Thật ra Cesar biết rõ Geer sẽ không bao giờ trở về, nhưng anh vẫn sắp xếp để Hân Hân đấu với Geer. Anh cần dẹp bỏ những oán khí kia đi, nếu không cho dù có làm đạo tặc cậu ta cũng không chịu an phận.

Hân Hân thì không sao cả, đối với cô đó chỉ như là tìm người luyện tập chút thôi.

Cesar không muốn cô có quá nhiều áp lực, nên nói nếu có nguy hiểm anh sẽ lập tức đi lên bảo vệ, cô chỉ cần biểu hiện như lúc bình thường là được rồi.

Nếu đánh như lúc bình thường thì Hân Hân thấy thoải mái hơn rất nhiều, bởi vì bình thường đều được Cesar huấn luyện nên kỹ thuật của cô cũng không tệ. Vốn tưởng sẽ rất căng thẳng, thế nhưng vừa đặt chân lên sân bãi ngày thường vẫn luyện tập, cho dù phía đối diện có đổi thành một người khác, lại chẳng có cảm giác gì.

Geer chẳng qua chỉ là không phục, tại sao ngày trước, thời điểm là vợ mình lại không có can đảm đi phản kháng, tại sao người phụ nữ này lại nhận được sự che chở của Cesar? Tóm lại, tâm trạng của anh ta rất phức tạp, trước kia anh ta sùng bái Cesar cỡ nào, đến bây giờ vẫn không thay đổi.

Bây giờ bắt đầu thi đấu. Thực tế, khi vừa nhìn thấy luồng ánh sáng màu lam, anh ta lập tức nghĩ tới hành tinh mẹ Địa Cầu. Nhưng là hành tinh mẹ Địa Cầu sao lại dữ dội gấp gấp như vậy, tại sao một người phụ nữ lại có thể tiến tới nhanh như vậy, anh ta còn chưa định hành động, phía bên kia cô đã động thủ tấn công.

Vậy còn chưa tính, kỹ thuật chiến đấu còn vô cùng chuẩn xác. Vừa ra tay đã là một đường bổ dọc đẹp mắt, Geer đưa tay ngăn trở, xét về sức mạnh có thể nói là miễn cưỡng qua cửa.

Tuy nhiên, điều mà anh ta không ngờ tới là robot màu xanh lam phía đối diện không chỉ dựa vào sức mạnh để giành thế thắng, chủ yếu là động tác của cô rất nhanh, kỹ thuật chiến đấu tương đối hỗn loạn, khiến cho anh ta không khỏi có chút tay chân luống cuống.

Thế nhưng, là một chiến sĩ, loại động tác này anh ta vẫn có thể ứng phó được. Có điều anh ta vô cùng kinh ngạc, thì ra cô không phải là một người phụ nữ tầm thường, chẳng những có sức mạnh tinh thần mà còn có thể tự do thao tác.

Đến giờ phút này, trong lòng anh ta đã có chút chịu phục rồi, nhưng là một chiến sĩ, phải nên hăng hái đối mặt mỗi lần chiến đấu. Anh ta vừa bắt đầu có động tác, Hân Hân đã cảm thấy có chút áp lực. Ở đây, trong số những người này, kỹ thuật chiến đấu của Cesar chắc chắn là số một, sau đó có thể nói chính là vị Geer này.

Kỹ thuật của anh ta rất thuần thực, rất chính quy, vừa vận tương phản với tính cách của con người anh ta.

Sau một hồi đánh loạn, Hân Hân rút cuộc cũng lấy lại tinh thần, bắt đầu thật sự cùng anh ta giao chiến. Nhưng dù sao Hân Hân cũng là phụ nữ, về phương diện thể lực vĩnh viễn ở thế yếu, thời gian càng lâu thì cô khó có thể kiên trì được.

Mồ hôi bắt đầu khiến tầm mắt trở nên mờ hồ, động tác đáng lẽ là né về phía sau lại bởi vì không nhìn rõ mà có chút không xác định được, cô không chút nghĩ ngợi tung ngay một cú đá lộn ngược, động tác này cực kỳ bất ngờ, Geer cho dù phản ứng nhanh đến mấy cũng không kịp né tránh.

Kết quả anh ta bị đánh ngã rồi, bị đánh thẳng vào đầu mà ngã xuống đất.

Ngay cả Cesar cũng không nghĩ đến sẽ có tình huống này xảy ra, anh đứng một bên vỗ tay. Còn Geer sau khi đứng dậy vào tháo bỏ trang bị robot, cũng nói: “Tốt lắm, cô ấy đúng là một người phụ nữ lợi hại, tôi nhận thua.”

Hân Hân cũng tháo bỏ trang bị robot, lau mồ hôi. Tiếp đó, nghe thấy phía trên có người nói: “Geer, có lẽ cậu nên gặp Mary một lần.”

Geer ngẩng đầu lên, thấy Kriya cùng một người phụ nữ tóc vàng đang đứng ở phía trên. Thật ra ban đầu anh rất muốn thay cậu ta cướp người phụ nữ này về, nhưng không ngờ đây chẳng qua chỉ là cái bẫy.

Anh bị chính người anh em của mình gài bẫy. Nhưng không sao, giờ Mary đã mang thai con của cậu ta, hai người nắm tay đứng ở nơi đó, quả thật khiến cho người ta hâm mộ.

Sau khi vào thang máy đi lên, Geer thông thả đi lướt qua bên cạnh bọn họ, nói: “Trông chừng người phụ nữ của mình cho kỹ vào, cẩn thận không bị người khác cướp mất đấy.” Nói xong thì đi ra ngoài.

Cesar bật bộ đàm nói với bên ngoài: “Đừng ngăn cản, để cho cậu ta đi đi.”

Cứ như vậy, Geer rời khỏi phủ Thống soái, sau này trở thành đạo tặc duy nhất trong vũ trụ không bị Will gia đuổi bắt.

Tuy nhiên, anh ta chưa từng cướp đồ của quân đội, chỉ cướp của một số thương nhân bắt lương trong vũ trụ. Tất nhiên đây đều là chuyện về sau này, còn hiện tại anh ta vẫn phải tìm một chỗ để cắm rễ.

Sau khi Mary gặp Hân Hân thì luôn quán lấy cô, ngay cả Kriya cũng không có biện pháp, đối với việc này anh vừa thấy hâm mộ lại có chút ghen tị. Nhưng chẳng còn cách nào khác, anh có rất nhiều việc phải làm, bởi vì gần đây Đại Thống soái sẽ tiếp quản cả Tinh cầu Gila và một số tiểu tinh hệ khác.

Cesar sẽ trở thành Tổng Thống soái Stars nhân loại chính thống, không ai còn có thể vung tay múa chân ở trên đầu anh nữa.

Nghi thức nhậm chức là một sự kiện lớn, địa điểm đầu tiên là ở phủ Đại Thống soái. Nhưng vì để làm cho nơi này trở nên hoa lệ hơn thì phải xây dựng một Vườn treo trên không trung, nếu không nơi này chính là một căn cứ quân sự khiến người ta luôn có cảm giác u ám.

Người ra đề nghị này chính là Hân Hân, bởi vì đến lúc đó trong Stars sẽ hội tụ đủ các loại người vũ trụ có IQ cao, Cesar muốn cho bọn họ biết loài người là một chủng tộc vĩnh viễn không bị tuyệt chủng.

Sức mạnh quân sự cũng phải đặt sự văn minh lên trên, cho nên đề nghị xây Vườn treo này nhanh chóng nhận được sự nhất trí của mọi người.

Thật ra, Hân Hân cảm thấy rất khó hiểu, cô rõ ràng không có quân hàm gì, tại sao cô vẫn được tham dự khi có hội nghị, còn ngồi ngay phía dưới bên cạnh Cesar?

Khó hiểu?

Nhưng bởi vì quá bận rộn nên cô vẫn chưa có thời gian đi hỏi Cesar, còn cứ thế ù ù cạc cạc mặc vào một bộ quân phục nam giới được chế tạo đặc biệt cho mình.

Giày da chỉnh tề, dây lưng loại lớn, tất cả vốn không nên xuất hiện trên người một người phụ nữ, nhưng Hân Hân mặc vào lại không có chút nào không hợp. Có điều cô mặc bộ trang phục này bé Lily lại khiến con bé thấy hơi khó chịu. Cơ thể con bé rất mảnh mai, mỗi lần bị bé đều giầy giữa cơ thể nhỏ bé.

Cesar ở bên cạnh thấy vậy bèn nói: “Em như vậy không ôm được đâu, để anh cho!” Nói xong, anh chủ động tháo dây lưng ra rồi bế con gái lên. Cứ thế anh bế con gái nhìn người ký văn kiện giờ đã trở thành Hân Hân đáng thương.

Làm phu nhân của Thống soái tối cao trong quân đội, cô có quyền ký thay bất kỳ loại văn kiện nào, đây là Cesar nói với cô. Tuy nhiên anh sẽ ở bên cạnh chỉ đạo, nói loại nào được ký, loại nào không được ký.

Hơn nữa hiện tại việc ký tên đã không còn ở trên mặt giấy nữa mà là màn hình điện tử, chỉ cần xem xong, ký tên một cái, sau đó sẽ tự động chuyển tới văn kiện tiếp theo.

Thế nhưng sao cái gì cũng đều giao cho Đại Thống soái xử lý hết vậy. Hành quán muốn đặt tại địa chỉ ban đầu của Quốc hội, cái đấy cũng phải hỏi sao? Hơn nữa số tiền yêu cầu để sửa chữa cũng quá nhiều, Hân Hân tỏ ý như vậy là quá phô trương, lãng phí, nói: “Cesar, chỗ Quốc hội đó chỉ cần sửa chữa đơn giản một chút là được, sao cần phải dùng nhiều tiền như vậy làm gì? Bọn họ vốn là một đám người ưa xa hoa, cho nên cắt giảm bớt tiền đi!”

Cesar bế Lily đi đi lại lại, đứa bé này quá mức hiếu động, không bế như vậy nhất định sẽ không chịu ngủ. Thật ra đây là do Cesar quá cưng chiều con

bé, trước đây con bé chỉ cần đặt vào trong nôi là sẽ ngủ, nhưng Cesar cho rằng như vậy con bé sẽ không có cảm giác an toàn, kết quả là thành ra như bây giờ.

“Bảo bọn họ tính toán lại lần nữa, sau đó lại trình lên cho anh ký.” Cesar ngẫm nghĩ một lát rồi khéo léo nói, vị phu nhân Thống soái này của anh rất đạt tiêu chuẩn, ít nhất nơi đâu cũng ưu tiên tiết kiệm lên hàng đầu.

Hân Hân ký một chữ ở trên, trả lại công văn đề cho bọn họ về tính toán lại. Kế tiếp là đến các công việc liên quan đến quân sự, ví dụ như nơi đặt chiến hạm, việc bảo trì chiến thuyền, v.v.

Một ngày của hai vợ chồng cứ thế bận rộn mà trôi qua, nằm trên giường, Hân Hân mệt thất lưng đều đau. Gần đây Mary sắp sinh rồi, Kriya vô cùng sốt ruột, nhưng anh biết Cesar sẽ không cho anh nghỉ, cũng may vì làm hộ vệ nên bất cứ lúc nào anh cũng có thể về nhà thăm vợ con.

Hân Hân có phần giống mẹ của cả Mary và Lily, mà Mary mới là người khiến người ta phải lo lắng nhiều. Kriya thật sự rất cảm kích Hân Hân, nhờ có cô mà Mary mới trở nên khác với những người khác. Mary đã có thể nói những câu đơn giản với anh, thậm chí có thể cho anh biết được cô thích cái gì, không thích cái gì.

Hôm nay anh cùng vợ đi theo Hân Hân thị sát khu vườn treo, đây là nơi Cesar sẽ tiến hành đại lễ nhậm chức. Nơi này được trải thảm nhung đỏ làm thủ công, hai bên là hai hàng cây và hoa vô cùng xinh đẹp.

Hân Hân rất thích cảnh sắc như vậy, cảm giác giống như tiểu khu hoa viên ở Địa Cầu. Hơn nữa nơi này diện tích rộng rãi, sau này có thể làm sân chơi cho trẻ em.

Mary cũng rất thích, cô thậm chí còn chạy khắp nơi như đứa trẻ. Nhưng rất nhanh đã bị Kriya tóm được, nhướn mày nói: “Không được như vậy, Mary, sẽ làm chính mình bị thương.”

Mary nói: “Hoa Rất đẹp.”

“Từ ‘Đẹp’ dùng đứng rồi đấy, em cũng có thể nói Hoa rất xinh đẹp.” Hân Hân kiên nhẫn dạy. Mà Kriya cũng học được một chút, anh biết đối với Mary quan trọng nhất là kiên nhẫn, phải xem cô như một đứa trẻ, một con người, chứ không phải là một mục tiêu để phát tiết dục vọng hay công cụ để sinh sản.

Chỉ chốc lát sau Cesar cũng tới, là bé tiểu công chúa nhà mình tới. Nơi này còn chưa sửa chữa xong, bên trong còn có mặt rất nhiều người khác.

Bọn họ mượn cơ hội này để được nhìn thấy tiểu công chúa, không khỏi đều nhìn về phía này.

Chuyện mà tiểu công chúa Lily thích nhất là tự mình chơi lật người, Cesar sai người trái vãi có thể cách lạnh trên mặt đất, sau đó tiểu công chúa ở trên cỏ xanh bắt đầu lật qua lật lại.

Mary đặc biệt yêu thích Tiểu công chúa, vừa nhìn thấy cô bé liền không di chuyển nữa, ngồi yên ở đó chăm chú nhìn cô bé, thỉnh thoảng còn đưa tay chọt chọt cánh tay nhỏ xinh của cô bé.

Lily cũng giống như vậy, người khác chạm vào tay bé, bé sẽ rất lễ phép chạm lại. Cho nên ba người lớn đứng ở một bên nhìn hai người đụng qua đụng lại lẫn nhau, thế lại cảm thấy có chút ngọt ngào!

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 62: Nhân Loại Biến Đổi Gen

Edit: Gà Beta: Tiểu Tuyền Thời điểm đại lễ nhậm chức, Hân Hân không thể nhàn nhã núp ở phía sau nữa, nghe nói đây là mong muốn của toàn bộ kênh Stars loài người, mọi người muốn được nhìn thấy khung cảnh cả nhà bọn họ đồng thời xuất hiện.

Coi như một lần cử hành hôn lễ trước toàn quốc, nghĩ vậy nên khi chọn trang phục Hân Hân cũng thiên về màu trắng. Thế giới này thích thiết kế trang phục cho phụ nữ theo hướng gợi cảm, bởi vì hơn phân nửa là người máy. Ví dụ như bộ trang phục mà cô chọn này, tuy nhìn hơi giống áo cưới, nhưng phần ngực vẫn hơi hở một chút, mặc dù có dây đeo, cộng thêm thân hình cô tương đối mảnh mai, nhưng vẫn rất gợi cảm, cô nhìn hình ảnh của mình trong gương lại có cảm giác rất nguy hiểm.

“Dây đeo này mà bỏ đi thì tốt, nhưng chỉ được tháo xuống ở trước mặt anh, biết chưa?” Cesar ở sau lưng hôn lên cổ cô, nói.

“Anh nói xem không có chuyện gì tự dung em tháo cái này xuống làm gì?” Hân Hân vẫn rất bận rộn, thay quần áo xong còn phải trang điểm.

Cesar nhìn cô, cười nói: “Em đã rất xinh đẹp rồi, không có người phụ nữ có thể xinh đẹp bằng em.”

Lời khen này khiến mặt Hân Hân đỏ lên, vẫn biết trong mắt người tình hóa Tây Thi, nhưng anh không cần phải trái lương tâm như vậy chứ? Nhưng cô cũng chẳng đi bói móc lời nói này làm, dù sao làm một tiểu mỹ nhân trong lòng vẫn rất vui sướng.

Cả nhà thay trang phục xong thì cứ dựa theo yêu cầu, sau khi tất cả khách khứa đã đến đông đủ, thì ngồi lên một chiếc phi thuyền hết sức hoa lệ trên Vườn treo, phía trước là một chiếc cổng vòm lớn cực kỳ có hương vị cổ phong Trung Quốc.

Hân Hân bỏ rất nhiều công sức vào việc thiết kế Vườn treo này, cho nên bên trong mang khá nhiều yếu tố Trung Quốc. Điều này mang tới cho mọi người một loại cảm giác cực kỳ mới mẻ. Bởi vì trải qua nhiều năm chiến tranh, văn minh loài người trên Địa Cầu hơn phân nửa đã bị hủy, ngoại trừ những đồ có tính thiết thực ra, những thứ như văn hóa hay gì gì đó đều không còn lại bao nhiêu.

Kiến trúc đặc thù như vậy khiến cho rất nhiều nhân loại nảy sinh sự cộng hưởng, đặc biệt là vẫn duy trì nhân loại huyết thống phương Đông. Bọn họ vô cùng kích động, bởi vì phụ nhân của bọn họ khiến cho nhân loại thấy được lịch sử cùng với tương lai.

Mặc dù mọi người còn rất hoài nghi về thân phận của cô, thậm chí có người còn cho rằng cô là nhân loại biến đổi gen. Nhưng khi cô một lần nữa mặc trang phục màu trắng, bé con gái của hai người xuất hiện trước mặt bọn họ, tất cả những nghi ngờ đều tan biến.

Video bên trong máy tính thông minh có thể trải qua xử lý được, nhưng người đứng trước mặt lại không giả được. Không riêng gì phụ nhân, đứa nhỏ kia cũng rất hoàn mỹ, cho dù đối mặt với ống kính vẫn không sợ hãi, còn có thể cười khanh khách mấy tiếng.

Mà Đại Thống soái của bọn họ dường như rất hạnh phúc, ngài thậm chí không cần bế con, cứ thế đi bên cạnh vợ và con gái, vừa bình tĩnh vẫy tay với xung quanh vừa đi về phía trước.

Thật khiến người ta vừa hâm mộ vừa ghen tị, đây là tiếng lòng của hơn phân nửa người có mặt ở đây, nhưng cũng có người biết năng lực của mình đến đâu. Người phụ nữ này cho dù có đứng trước mặt mình, chỉ sợ bọn họ cũng không có khả năng bảo vệ được, chỉ có Đại Thống soái có thể thống nhất cả Stars nhân loại mới có thể mang đến hạnh phúc cho cô.

Người có mặt rất đông, Hân Hân có chút khẩn trương. May mà Cesar đang ở bên cạnh, cô chỉ có thể mắt nhìn thẳng đi về phía trước. Cứ thế cùng Cesar đi thẳng đến khán đài. Không hiểu sao, từ giờ khắc này, cô cảm thấy bản thân phải mang trên mình trách nhiệm, còn trách nhiệm như thế nào thì cô chưa thể lường tượng rõ được.

Ben Sur ở một bên đón lấy Lily. Trước giờ cô vẫn lo lắng khi giao con gái cho người máy, bọn họ mặc dù rất tận tâm, nhưng cũng rất dễ bị lừa.

Chuyện của Geer lúc trước đã cho cô một gợi ý, chương trình của người máy vẫn có thể sửa đổi, chỉ cần kỹ thuật vượt qua kiểm tra là được.

Đến tận lúc này Hân Hân mới có cơ hội nhìn xuống xung quanh, sau đó không khỏi choáng váng một lúc.

Trời ạ, cô đang nhìn thấy cái gì thế này?

Người ngoài hành tinh, người vũ trụ, người biến chủng?

Vị khách ở gần khán đài nhất chỉ có một mắt, nhìn có vẻ giống sinh vật không lồ, anh ta không mặc quần áo gì, nhưng vẫn thẳng lưng đi lại.

Thoạt nhìn hẳn là người vũ trụ có chỉ số IQ cực cao, bởi vì trên tay anh ta chống một chiếc quả trứng.

Ben Sur ở sau lưng cô nhỏ giọng giải thích: “Đây là người hành tinh Doha, bọn họ giống với loài người có chỉ số IQ cực kỳ xuất sắc. Nhưng tính cách thì nóng nảy hơn rất nhiều, cho nên phương diện khoa học kỹ thuật không được xuất sắc như loài người. Tuy nhiên, dân số bọn họ rất đông, năng lực sinh sản rất mạnh, nên đoạt được vị trí quan trọng trong vũ trụ.”

Năng lực sinh sản mạnh cũng có thể đoạt được vị trí quan trọng sao?

Hân Hân không hỏi, nhưng Calvin đã nhìn ra, nói: “Chiến tranh nói cho cùng vẫn là lấy số lượng làm nền tảng, người hành tinh Doha là loài lưỡng tính, một lần mang thai là năm sáu con, số lượng như vậy, nhân loại vốn bị mất phụ nữ không thể nào bì kịp.”

“Như vậy nhân loại chẳng phải sẽ thiệt sao?” Lại chẳng quá thiệt đi chứ, người ta một lần mang thai là năm sáu đứa, lại là loài lưỡng tính, muốn sinh thế nào thì sinh thế ấy, muốn sinh lúc nào thì sinh lúc ấy.

Ben Sur nói: “Tôi đoán được suy nghĩ của ngài, thật ra trong vũ trụ vẫn chú ý đến sự cân bằng. Người hành tinh Doha tuy một lần mang thai rất nhiều, nhưng trong cả vòng đời của bọn họ chỉ có thể sinh đẻ một lần, hơn nữa tốc độ phát triển của thai nhi rất chậm. Loài người mười bảy đến hai mươi tuổi đã có thể ra chiến trường thi thố tài năng, bọn họ phải đợi đến hơn ba mươi tuổi, hơn nữa tuổi thọ của bọn họ cũng tương đương với loài người.”

“Thì ra là như vậy.” Số lượng nhiều nhưng chất lượng không cao, Hân Hân gật đầu, sau đó nhìn sang vị thứ hai.

Đây, hẳn là loài người đi?

Khuôn mặt với ngũ quan nhìn thế nào cũng là giống loài người bình thường, chỉ là vóc dáng không lồ hơn rất nhiều. Vốn dĩ loài người ở các hành tinh Gila đã rất cao lớn rồi, nam giới chiều cao đều tầm mét chín đến hai mét trở lên, nữ giới cũng tầm mét bảy. Cơ thể cũng rất cường tráng, ít nhất so với nam giới

mà cô gặp ở hiện đại thì mạnh hơn rất nhiều lần.

Nhưng người này cùng với thuộc hạ của anh ta lại càng khoa trương, thân phải cao đến hơn hai mét, trên cơ thể còn có các loại đặc điểm kỳ quái. Người thì tay giống như lưỡi hái, người thì chân thô giống như chân voi, biến dị một cách không tài nào lý giải nổi.

“Bọn họ là người biến chủng.” Ben Sur chỉ nói mấy câu như vậy, nhưng từ trong giọng nói của anh ta có thể thấy được anh ta không thích mấy người này.

“Người biến chủng?” Hân Hân, lại càng thắc mắc, bởi vì cô cảm giác bọn họ là nhân loại.

Ben Sur nói: “Là nhóm người biến chủng vì sinh tồn mà vứt bỏ nhân loại.”

Nghe ý của anh ta không muốn nói nhiều về nhóm người này, Hân Hân không hỏi nữa. Sau khi nghe thêm về một số người vũ trụ khác, cô không khỏi cảm thấy kiến thức của mình về thế giới này quá ít, sau này cần phải học tập nhiều hơn mới được.

Cô biết trong vũ trụ, chỉ có nhân loại thân chủng mới có thể sử dụng sức mạnh tinh thần, mặc dù gen của bọn họ có chỗ thiếu hụt, nhưng lại có khả năng bảo vệ quân thể của mình. Mà chức năng cơ thể không thể so với các sinh vật khác trong vũ trụ, nhưng cho dù không dùng đến những robot chiến đấu kia, thì sức mạnh tinh thần cũng đủ giúp bọn họ trốn chạy.

Xem ra, cho dù cái gọi là vũ trụ cũng có sắp xếp của chính nó, nhân loại vẫn có không gian để tồn tại.

Chờ lễ nhậm chức của Đại Thống soái kết thúc, quân đội Stars nhân loại từ nay về sau bắt đầu đổi thành Đế quốc Stars, mà Cesar vẫn giữ nguyên chức Đại Thống soái, chứ không đổi thành chức vị tầm thường như Đại đế gì đó.

Sau lễ nhậm chức sẽ đến uống rượu. Có những phát minh của loài người vẫn được duy trì đến hiện tại, ví dụ như rượu. Hơn nữa còn được toàn vũ trụ tiếp nhận, bọn họ mỗi người đều cần một ly.

Ngôn ngữ thông dụng trong vũ trụ là công cụ tốt để trao đổi, may mà Hân Hân có mang theo sợi dây chuyền nên có thể nghe hiểu được. Toàn bộ quá trình cô đều đứng sau Cesar lần lượt tiếp kiến từng người vũ trụ.

Nói đến người hành tinh Doha cũng rất thú vị, cho dù là dùng ngôn ngữ vũ trụ nhưng vẫn mang theo ngữ điệu địa phương, hơn nữa kết thúc mỗi câu đều là từ a.

Ví dụ như nói: “Chúc mừng ngài a, cạm ly a”

Hân Hân rất muốn cười, nhưng vẫn phải nhịn xuống.

Chẳng hạn như còn có một người hành tinh bò, sở trường lớn nhất của anh ta là bò, thân thể rất dài giống như con rắn, nhưng đầu lại giống loài người. Nghe nói đầu của anh ta không phải là loài người, nhưng có thể căn cứ vào người gặp khác nhau mà thay đổi hình dạng đầu mình, cho nên khi anh ta gặp con người thì sẽ là đầu người, nếu gặp người hành tinh Doha thì sẽ là khuôn mặt giống bọn họ.

Cả buổi gặp gỡ tràn ngập các loại bất ngờ, Hân Hân cảm thấy tầm mắt của mình đang dần được mở rộng. Nhưng khi nhìn thấy người biến chủng, ngữ điệu của Cesar có chút giống như Ben Sur, xem ra anh cũng không thích bọn họ. Mà người biến chủng kia có vẻ còn rất trẻ tuổi, anh ta gần như là cúi đầu nhìn Cesar nói: “Tôi nghĩ, xét đến chủng tộc nhân loại duy nhất trong vũ trụ, chúng ta hẳn là.”

“Ngài nhầm rồi, Quốc vương Smith a, các người đều không phải là nhân loại.” Cesar cười nói xong, lại đi gặp những người khác, gần như là không nhìn anh ta.

Mà vị Quốc vương Smith kia lại nhìn Hân Hân một cái, đưa một bàn tay về phía cô, đây là muốn duy trì cách chào hỏi bằng cách hôn bàn tay của loài người sao?

Bởi vì vấn đề chiều cao nên cô phải cố gắng nâng đầu lên mới có thể nhìn rõ bộ dáng của anh ta, sau đó đưa tay ra.

Nhưng Cesar lại kéo tay cô lại, nói: “Hân Hân, có vài chủng tộc cho dù bọn họ có nhiều điểm tương đồng với loài người thì vẫn không phải là loài người, hiểu chứ? Cho nên loại chào hỏi này em có thể không nhận.”

“Như thế” Là quá không nể mặt bọn họ, hơn nữa đối phương lại còn là Quốc vương.

Hân Hân rất miễn cưỡng quay về phía anh ta, khẽ nhắc vẫy đáp lễ, sau đó cùng Cesar rời đi.

Sau khi gặp mặt các vị khách của các quốc gia khác xong, bắt đầu tiến hành quốc yến. Hân Hân lần đầu tiên biết được một bữa tiệc lại làm cho người ta được mở rộng tầm mắt như vậy.

Bởi vì thực khách đến từ các quốc gia khác nhau, cho nên để phù hợp với thói quen ẩm thực của bọn họ, phủ Thống soái đã chuẩn bị rất nhiều món ăn tương ứng.

Cho nên, về cơ bản các tân khách của mỗi tinh cầu lại tự phân ra thành các bàn riêng, nếu không, khó mà có thể ngồi ăn chung với nhau.

Mà Hân Hân cũng ngơ ngẩn nhìn đủ loại thức ăn, bản thân mình lại không có chút khẩu vị nào. Vì sao trên bàn ăn lại đặt một cái cây chứ, trái cây trên

cây xem ra còn rất tươi, nhưng hình như là hơi lớn quá thì phải?

Cây còn chưa tỉnh, bên chiếc bàn bên kia còn đặt cả một chiếc lồng chứa loài chim nào đó không biết tên, bọn khi ăn ngay cả lồng cũng ăn hết.

Còn có, trên bàn bên kia chắc là một con heo đi, những người xung quanh dùng miệng để gặm, lại còn khen ngợi Cesar chiều dài rất tốt nữa?

Đổi mặt trường hợp như vậy, ai còn có thể nuốt trôi thức ăn chứ? Nhưng quay đầu liếc nhìn Cesar, anh vẫn đang ăn rất ngon lành.

Ày, chẳng trách anh lại vẫn giữ thói quen ăn uống tao nhả như vậy, nếu cứ để ý mấy thứ nhỏ nhặt này, dinh dưỡng của anh ấy sẽ bị ảnh hưởng trầm trọng mất.

Giật giật khóe miệng, Hân Hân cũng thử ăn vài miếng, nhưng thực sự không thể nuốt nổi.

Hơn nữa, các chủng người trong vũ trụ không yên tĩnh giống như loài người, bọn họ thích hò hét ầm ĩ, nhất là người vũ trụ uống rượu lại càng phải như vậy.

Bọn họ thậm chí nhảy lên trên bàn gầm rú, vung đầu lưỡi chuyển tới chuyển lui, nhìn mà thấy rùng mình.

Cesar cảm thấy lúc này Hân Hân không nên ở lại đây, nên ra lệnh cho Ben Sur hộ tống cô trở về.

Hân Hân thở phào nhẹ nhõm đi ra ngoài, đây không phải là chỗ người bình thường có thể ở lại được, tâm lý phải vững lắm mới có thể chịu được. Cảnh tượng kia vừa tàn bạo vừa máu tanh, lại còn có chút khôi hài, cô không biết dùng biểu tình gì để đối mặt.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Giao Dịch

Edit: Gà Beta: Tiểu Tuyên Sau khi quay về phòng mình, Hân Hân chọn mất một lát, sau đó đứng dậy sửa sang một chút thì nhận được tin báo.

“Phu nhân, Quốc vương Smith muốn gặp ngài một lần, không biết có thể không?” Ben Sur tìm hỏi.

“Sao cơ? Chắc chắn Cesar sẽ không đồng ý, cho nên. . . .” Hân Hân cảm thấy lấy thái độ của Cesar nhất định sẽ không đồng ý, nhưng Ben Sur lại nói: “Không, ngài ấy yêu cầu chính ngài quyết định chuyện này, mặc dù chúng ta không thể nào tiếp nhận người biến chủng, nhưng dù sao bọn họ cũng là khách.”

“Được rồi, tôi hiểu rồi.” Mặc dù không thể nào tiếp nhận nhưng người ta là khách, nếu muốn gặp thì mình vẫn phải gặp. Ben Sur nói vậy chứng tỏ anh ta đã có chuẩn bị, nên Hân Hân sửa sang lại trang phục một chút rồi đến một gian phòng gặp mặt Quốc vương Smith.

Thân hình của anh ta quá cao lớn, khiến cho Hân Hân vừa đứng ở đó đã cảm thấy áp lực rất lớn.

“Mời ngồi, mời ngồi.” Ngồi xuống rồi cổ mới đỡ mỏi chút, Hân Hân chỉ thấy có một người tới, biết nhất định người còn lại đã bị hộ vệ chặn ở bên ngoài rồi. Mà Ben Sur thì đứng ở ngay phía sau cô, mặc dù tinh thần lực rất ổn định, nhưng vẫn duy trì trạng thái có thể tấn công bất cứ lúc nào.

Quốc vương Smith im lặng ngồi xuống, mặc cho phía sau cánh tay anh ta là cơ bắp nhìn giống như dây xích.

Về mặt của anh ta vẫn rất nghiêm chỉnh, lúc nhìn Hân Hân vẫn duy trì thái độ bình tĩnh. Có lẽ nhìn ra Hân Hân đang có vẻ đề phòng, liền nói: “Phu nhân không cần đề phòng tôi như vậy đâu, tình cầu của bọn tôi khác với nơi này, phụ nữ tuy không nhiều nhưng tuyệt đối không đến mức khan hiếm. Hơn nữa, phụ nữ chỗ chúng tôi cũng có thể chiến đấu, giống như quý phu nhân Thống soái đây.”

Thì ra người biến chủng không thiếu phụ nữ, Hân Hân thở phào nhẹ nhõm, nói: “Vậy Quốc vương ngài tới tìm tôi không biết là có chuyện gì?”

Quốc vương Smith nói: “Là như vậy, tôi có một đứa con trai ba tuổi, muốn thay thế bé cầu thân với quý công chúa thuận chủng của loài người các vị.”

“. . . .” Hân Hân nhìn ngoại hình của anh ta, tưởng tượng đến con trai anh ta, rồi lại nghĩ đến con gái mình, lập tức lắc đầu, sau đó nói: “Không được.” Chỉ riêng về ngoại hình đã khác biệt nhiều như vậy, con gái mà gả đến đó nhất định sẽ chịu khổ.

Quốc vương Smith có vẻ kích động, nói: “Tại sao, bởi vì bọn tôi là người biến chủng sao?”

“Không phải, bởi vì việc hôn nhân của con gái, bọn tôi không thể làm chủ, tất cả đều phải xem tâm nguyện của con bé.” Nói xong Hân Hân thở hắt ra, Smith liền nói: “Trong lịch sử loài người chẳng phải vẫn nói đến từ. . . . hòa thân, không phải sao? Dù sao bọn tôi là loài người, tôi cảm thấy mỗi hôn

sự này hoàn toàn có khả năng.”

“Có khả năng, nhưng con gái của tôi không cần đến loại chuyện này. Con bé có cả cha lẫn mẹ, một người có thể không đủ khả năng bảo vệ con mình, nhưng hai người chẳng lẽ lại không thể sao?” Hân Hân ngồi thẳng lưng, cô muốn nói cho người khác biết bản thân cô cũng có thể bảo vệ cho con mình.

Quốc vương Smith mỉm cười nói: “Như vậy đủ rồi. Vậy xin hỏi phu nhân ngài cũng là loài người thuần chủng đúng không?”

Lời của anh ta khiến Hân Hân ngẩn ra, vị này có ý gì đây?

Mà Ben Sur đã bước lên phía trước một bước, tinh thần lực có chút mất kiểm soát.

Quốc vương Smith lập tức nói: “Đừng vội kích động, tôi chỉ là cảm thấy nếu ngài đã sinh con gái cho Thống soái, có lẽ sau này đi theo tôi cố gắng một chút, sẽ sinh con của chúng ta. Cho nên, nếu ngài luyến tiếc con gái của mình, liệu tôi có thể cầu hôn với ngài được không?”

“Người biến chủng đã đi đến bước đường cùng rồi sao?” Một giọng nói lạnh lùng vang lên, sau đó Cesar từ bên ngoài đi vào, anh ngồi xuống ngay bên cạnh Hân Hân, sau đó bắt đầu giải thích.

“Phu nhân Hân Hân của tôi này, em đã từng nghe về lịch sử của người biến chủng chưa?” Cesar cười nói.

Nhìn nụ cười của anh, trong lòng Hân Hân không khỏi giật thót. Cô quay mặt sang một bên, trong lòng tự nhủ: em không có yêu đương vụng trộm gì đâu nhé, là người ta đến gây chuyện trước.

Cesar bắt đầu nói: “Rất lâu trước đây, khi loài người thấy mình không thể có sức mạnh như sinh vật vũ trụ, bọn họ bèn nảy ra ý tưởng dung hợp gen với đám sinh vật vũ trụ này. Nhưng ý tưởng này cực kỳ phi thực tế, bởi nếu làm như vậy, loài người sẽ biến mất hoàn toàn.”

Khi Cesar nhắc tới chuyện này, sắc mặt Quốc vương Smith sầm xuống, xem chừng vô cùng không muốn nghe về đoạn lịch sử này. Nhưng Cesar lại làm như không thấy sắc mặt của anh ta, tiếp tục nói: “Nhưng để thoát khỏi cuộc chiến tranh khốc liệt đó, những người đó đã bất chấp luật pháp và sự kiên trì của loài người, lén lút làm thí nghiệm, hơn nữa còn thành công. Sau đó bọn họ bắt đầu tập hợp loài người lại, và thuyết phục rằng chỉ cần có sức mạnh như vậy là có thể sinh tồn được.”

Hân Hân cau mày nói: “Sau đó thế nào?”

“Chuyện sau đó giống như một vở kịch vậy. Tính cách của người biến chủng trở nên vô cùng hung hăng, bọn họ bị buộc phải thoát ly khỏi quần thể loài người. Trong nhóm này có ba trăm mười nam, một trăm hai mươi nữ, và năm đứa trẻ. Sau đó, bọn họ tự nhận bản thân vô cùng mạnh mẽ, chiếm lấy một tiểu tinh cầu rồi bắt đầu ổn định cuộc sống. Nhưng sau khi bọn họ rời đi, loài người lại bất ngờ phát hiện bản thân có một loại năng lực gọi là tinh thần lực. Loại năng lực này gần như là thiên địch của toàn bộ sinh vật trong vũ trụ. Còn những người đã trải qua biến chủng thì tất nhiên không thể có loại năng lực này rồi. Cho nên, dù bọn họ có khả năng chiến đấu rất tốt, nhưng lại không thể nào chiếm được toàn bộ vũ trụ.” Trên mặt Cesar lộ ra vẻ trào phúng.

Nghĩ cũng phải, có vài người vì muốn trở nên mạnh hơn mà không từ mọi thủ đoạn, kết quả sau khi trải qua biến chủng mới phát hiện bản thân đã bỏ lỡ mất năng lực quan trọng nhất, chuyện này là cỡ nào trào phúng chứ.

Cesar nói đến đây, Quốc vương Smith đã không ngồi yên được nữa, anh ta kích động đứng lên, lưỡi hái trên cánh tay cắt chiếc ghế phía sau thành hai nửa.

Cesar nói tiếp: “Nhưng người biến chủng có một thiếu sót, đó là gen người vũ trụ quá mạnh, mạnh đến mức áp chế hết gen loài người của bọn họ. Cho nên, thế hệ sau của bọn họ sinh ra đều mang đặc điểm của người vũ trụ thuần chủng, không có chút đặc điểm của loài người. Quan trọng nhất là, có một loại người vũ trụ, sau khi đứa trẻ sơ sinh ra đời sẽ ăn luôn người mẹ để duy trì chức năng của cơ thể. Cho nên, những đứa trẻ như thế này thậm chí còn chưa chui ra khỏi bụng mẹ đã giết luôn người mẹ của chúng.”

Hân Hân nghe vậy thì trong lòng run lên, sao lại có thể có chuyện như vậy?

Cesar nói: “Như vậy vẫn còn bình thường, người biến chủng đã từng dung hợp với những thứ còn đáng sợ hơn nữa, bởi vì bọn họ cần sức mạnh. Trong đó có vài loài thân thể khổng lồ, có loài chỉ biết giết chóc. người biến chủng đã từng cùng đáng sợ hơn đồ dung hợp, bởi vì bọn họ cần lực lượng. Trong đó có một chút thân thể khổng lồ, có chút chỉ hiểu được giết chóc. Cho nên, khi những thứ này trở thành sự thật, đám người biến chủng bọn họ sẽ hoàn toàn biến mất.”

Quốc vương Smith hít sâu một hơi, anh ta cảm thấy hiện tại phải kiềm chế bản năng của mình mới có thể có không gian hòa đàm được.

“Bởi vậy, bọn tôi cần một người phụ nữ thuần chủng, bởi vì đàn ông ở đế quốc loài người sẽ không chấp nhận ở chung với phụ nữ chỗ chúng tôi.” Cho dù bọn họ cho phụ nữ đến quyến rũ cũng không có tác dụng, bởi vì loài người tuy thiếu phụ nữ nhưng nhất quyết không chịu ở cùng với người biến chủng, đây là một loại kiên trì đến vô cùng, sau bao nhiêu năm người biến chủng đều hiểu rõ loại kiên trì này.

“Không thể nào, anh cho rằng tôi sẽ giao hai người phụ nữ quan trọng nhất của mình cho các người sao?” Cesar dùng giọng điệu khinh thường nói: “Hoặc là anh có thể bắt mấy tên đàn ông về làm tù binh, xem bọn họ có thể chủ động phát sinh quan hệ với đám phụ nữ quái vật chỗ các anh không!”

Những lời này không phải quá đáng lắm sao?

Trước giờ Hân Hân vẫn biết Cesar là một người mồm miệng cực kỳ độc, nhưng không nghĩ tới có thể đánh người đánh bảy tấc* (có thể là từ câu tục ngữ ‘đánh rắn bảy tấc’, tức là đánh đúng chỗ hiểm) như vậy. Quả nhiên đối phương nổi giận, hét lớn một tiếng, cả cơ thể đều biến hóa.

Anh ta giống như một con đầu thú đang nghe nanh vuốt, nhưng rất nhanh đã quỳ xuống trước mặt Cesar.

Tinh thần lực là khác tinh của anh ta. Lúc này, Quốc vương Smith ôm đầu, sau đó nói: “Dừng tay, dừng tay. Tôi chỉ muốn làm một giao dịch thôi.”

Cesar ngừng lại, rất lấy làm hài lòng nhìn dáng vẻ phủ phục của đối phương dưới chân mình, sau đó nói: “Được rồi, nói đi, là giao dịch gì?”

Quốc vương Smith nói: “Tôi có thể dùng một nửa tài sản quốc gia để đổi, chỉ cần gia tộc có thể kéo dài, người khác thế nào tôi cũng không quản.”

“Cho nên, ý của anh là con trai anh cũng xảy ra đột biến nào đó nằm ngoài phạm vi biến chủng?” Cesar rốt cuộc đã nghe ra một chút manh mối, cau mày hỏi.

Quốc vương Smith đứng lên, có lẽ là bởi vì nghĩ đến con trai mình nên bản thân cũng bình tĩnh lại. Anh ta lấy một tấm hình ra giao cho Cesar và Hân Hân.

Đứa bé ba tuổi mà đã rất cao, nhưng nó không giống với cha mình, ngoại trừ khuôn mặt thoát nhìn còn giống loài người, còn ngay cả chân đã trở nên giống dã thú.

Thực sự Hân Hân thấy đứa bé này rất đáng thương, nhưng không thể vì thương hại nó mà tặng con gái mình cho người ta chứ?

Cho nên, cô càng ra sức lắc đầu. Cesar trả hình lại cho anh ta, sau đó nói: “Cho dù anh có dùng cả quốc gia để đổi bọn tôi cũng không đồng ý giao con gái mình cho các người đâu. Hậu quả do mình gây ra ngày trước thì hãy tự mình nghĩ biện pháp xử lý đi. Giờ thì mời anh rời khỏi đây.”

“Dù nói thế nào, bọn tôi cũng là loài người.” Quốc vương Smith nói xong thì im lặng rời đi. Đối với anh ta, việc cầu xin trợ giúp từ loài người không phải xuất phát từ nội tâm, nhưng trừ cách đó ra thì không còn cách nào có thể ngăn cản việc biến dị.

Sau khi Quốc vương Smith rời đi, Hân Hân nói: “Bọn họ.”

“Không gì có thể giúp bọn họ, cũng giống như trước đây không có ai giúp đỡ loài người chúng ta vậy. Chuyện của tổ tiên anh không muốn lấy làm gánh nặng của bản thân. Nhưng Hân Hân, em là loài người, em có quyền lợi của mình, không có nghĩa vụ phải hiến dâng mình vì người khác.” Cesar vuốt tóc cô rồi nói.

Hân Hân đột nhiên giống như linh hồn đã quay trở về cơ thể. Trước giờ cô vẫn luôn lo sợ, bởi vì phụ nữ trên Trái Đất quá ít, cô lo mình sẽ bị cướp đi, sẽ bị ép buộc.

Thế nhưng vấn đề lo lắng bấy lâu nay đã được Cesar nói ra, thì ra cô vẫn có tự do, trước giờ vẫn vậy.

Tựa như trái tim vốn bị đè nén đã lâu đến nay mới được giải phóng, cô ôm Cesar thật chặt. Giờ nghĩ lại mới thấy Cesar chưa bao giờ lợi dụng thân phận của mình hoặc sức mạnh phái nam để ép buộc cô. Anh vẫn luôn hỏi qua ý kiến cô, bất luận là lúc tỏ tình hay là lúc trên giường. Hết thấy đều chứng minh cô chưa từng bị ép buộc gì cả, tất cả đều là tự nguyện.

Vốn đang hoài nghi tình cảm của mình đối với anh, nhưng giờ phát giác ra bản thân thật sự yêu anh, nếu không đã không ở cùng một chỗ với anh rồi.

Như vậy được rồi, cô sẽ không lại lo lắng bản thân chỉ vì quá đặc biệt mà trở thành công cụ sinh dục, bởi vì cô có quyền tự do lựa chọn.

Ở trong mắt người khác điều này thật vô nghĩa, nhưng tại nơi mà cô vẫn cho rằng mình chỉ là một thứ đồ vật phụ thuộc và không có cảm giác an toàn này, cô luôn cảm thấy cuộc sống của mình vô cùng bức bối, hoặc là đến tận giờ phút này mới có cảm giác bản thân là một phần trong số bọn họ.

Cesar không hiểu sao cô lại xúc động như vậy, thậm chí còn rơi nước mắt, đành phải an ủi: “Yên tâm đi, anh sẽ không giao em và con gái ra đâu.”

“Đúng vậy, anh sẽ không, bởi vì anh yêu em, không đúng, là yêu cả hai mẹ con em.” Chui vào trong vòng tay Cesar, Hân Hân không khỏi làm nũng một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 64: Con Gái Bị Nuốt Mất

Edit: Gà Beta: Tiểu Tuyền Cesar đã sớm quen với tính cách đột nhiên thích làm nũng này của cô, nhưng phải đến gần đây mới hiểu được cô như vậy không phải là đang quyến rũ mình mà chỉ đơn thuần là làm nũng thôi.

Nghĩ lại ngày trước chỉ cần bất ngờ bị cô ôm một cái là nghĩ ngay đến loại chuyện kia, giờ đã tự nhiên hơn rất nhiều rồi. Anh đưa tay vuốt tóc cô, trong không khí tràn đầy cảm giác ấm áp.

Nhưng thời điểm hiện tại không thích hợp cho loại không khí ấm áp này. Phía ngoài vẫn còn rất nhiều khách khứa. Cesar đành phải để Hân Hân và con gái đi nghỉ trước, còn mình thì đi xử lý công việc.

Hân Hân ru con gái ngủ xong thì đặt bé vào trong nôi, sau đó cho người máy đưa về phòng bé. Ngáp một cái, hôm nay thực sự là một ngày mệt mỏi. Thay áo ngủ xong cô leo lên giường luôn, mặc áo lót nguyên một ngày khiến ngực cô sưng phát sợ.

Bởi vì Trái Đất không có cái gọi là sữa mẹ, cho nên sau khi con gái ra đời không được đem đến chỗ cô cho bú. Vì không cho con bú nên nơi đó của cô rất sưng, thời điểm khó chịu nhất sẽ có Cesar hỗ trợ, cái này có thể nhìn ra từ làn da ngày càng đẹp hơn của mình.

Nhưng bây giờ anh không có ở đây, cô vì quá căng tức ngực mà không ngủ được. Chiếc giường lớn này trở thành chỗ vận động của cô, không ngừng lăn qua lộn lại.

Đột nhiên nghe cô nghe được tiếng động không phải rõ ràng lắm nhưng rất kỳ lạ. Tiếng động này dường như là phát ra từ phòng con gái cô. Cô vội vàng ngồi dậy, mở cửa đến phòng con gái xem một chút.

Kết quả lại nhìn thấy một con thú khổng lồ đang đưa mặt mò mẫm vào trong nôi con gái. Hân Hân bị dọa sợ đến mồ hôi lạnh đầu túa ra, cô lớn tiếng nói: “Người tinh cầu Doha kia, không được đụng vào con gái tôi.”

Thế nhưng tên người tinh cầu Doha kia lại không nghe lời cô, một ngụm đã nuốt trọn Lily vào miệng. Mà Lily lại hoàn toàn không biết anh ta đang định ăn mình, còn khanh khách cười thành tiếng, giống như có người đang chơi với bé vậy.

“Lily.” Hân Hân thiếu chút nữa bị dọa đến ngất xỉu, sốt ruột đuổi theo anh ta. May là lúc đến đây cô robot chiến đấu, nên có thể nhảy từ trên lầu xuống.

Vừa nhảy vừa liên lạc với mọi người: “Có tên người tinh cầu Doha đã nuốt mất con gái của tôi, mau ngăn anh ta lại.” Nhất định phải đánh bại anh ta trong thời gian ngắn nhất, nếu không con gái chỉ sợ sẽ không còn đường sống.

Hân Hân cố nén nước mắt đuổi theo tên kia, nhưng ai ngờ anh ta lại chạy nhanh như vậy, nháy mắt đã tránh được bảo vệ rồi chui vào một căn phòng.

Khi Hân Hân cùng các bảo vệ đuổi đến nơi lại có một đám người ở đâu xông lên, bọn họ không cần mặc trang bị robot đã rất lợi hại rồi. Hơn nữa, trên đầu bọn họ còn đeo một thứ, nếu không nhầm thì là trang bị chống tinh thần lực.

Lúc này Cesar cũng chạy tới. Bọn họ nhanh chóng đẩy lui đám người đang ngăn trở kia, nhưng đối phương đã lên một chiếc phi thuyền không biết từ đâu ra rồi chạy mất.

Phủ Thống soái đương nhiên muốn đuổi theo, nhưng Cesar lại nói: “Không được dùng hỏa lực tấn công.”

Hân Hân lập tức nói chen vào: “Có thể Lily đã bị anh ta nuốt, nếu không cứu sẽ bị tiêu hóa mất.” Tại sao lại muốn ăn con gái của bọn họ, nghĩ lại chuyện vừa xảy ra, tinh thần lực của cô lập tức rối loạn.

Cesar liền vội vàng giữ cô lại, an ủi: “Đừng quá lo lắng, Hân Hân. Người tinh cầu Doha sao lại muốn ăn con gái của chúng ta chứ, bọn họ không ăn thịt loài người. Chẳng qua là anh ta muốn dùng túi thức ăn của mình để đem con bé ra ngoài. Không cần lo lắng, chúng ta nhất định có thể cứu được con bé.”

Rất nhanh có người báo lại, đại khái là người tinh cầu Doha đã chạy ra khỏi hệ tinh cầu Gila, bởi vì không dám công kích nên gần như là để mặc cho bọn họ chạy trốn.

Không còn cách nào khác, đây là tiểu công chúa duy nhất của loài người, cho nên khi các tướng sĩ nghe nói có cô bé ở bên trong, đừng nói là động thủ, thậm chí còn nín thở, không dám động dấy nhìn bọn họ rời đi. Bọn họ đều không muốn trở thành kẻ tội nhân dám tổn thương hoặc làm tiểu công chúa sợ hãi.

Cesar không nghĩ ngợi nhiều, giao toàn bộ công việc lại cho Ben Sur rồi lên phi thuyền đuổi theo. Hân Hân bởi vì quá lo lắng nên muốn đi theo, bắt chấp việc Cesar đã hạ lệnh cho cô phải ở lại, vẫn cứ chạy theo lên.

Cesar đành bó tay, lớn tiếng nói: “Đuổi theo.”

Hân Hân đang vô cùng lo lắng cho con gái nên chẳng buồn để ý đến đám binh sĩ đang hăng hái muốn cứu tiểu công chúa. Cesar coi như vẫn còn bình tĩnh, nói: “Hân Hân, em nghỉ chút đi. Chúng ta nhất định phải chờ bọn họ xuống phi thuyền hoặc có động tĩnh gì đã rồi mới có thể hành động. Nếu không trong lúc phi thuyền đang bay chúng ta không thể ra tay, em không cần lo lắng quá, hiểu chứ?”

Hân Hân có thể không lo lắng sao, nhưng vừa nghe Cesar nói liền nghĩ bọn họ không phải vô duyên vô cớ mà bắt con gái đi, nhất định là có mục đích nào đó, vậy con gái tạm thời sẽ không có chuyện gì.

“Có thể bọn họ sẽ không làm hại Lily, nhưng bọn họ có biết chăm sóc trẻ con của nhân loại không, có sữa bột không, nhờ đâu.” Cô càng nói

càng lo lắng, nước mắt không nhịn được chảy xuống.

Cesar thấy cô nói cũng có lý, nhìn xung quanh rồi nói: “Mọi người cũng nghe rồi đấy, cho nên mong mọi người có thể dốc hết sức mình, nhất định không được làm mất đầu con tàu kia.”

Đây chính là công chúa nhỏ duy nhất của loài người, nguyện vọng duy nhất của bọn họ là cô bé có thể bình an vô sự.

Trong vũ trụ mênh mông, muốn đuổi theo một chiếc phi thuyền là vô cùng khó khăn. Chiếc phi thuyền phía trước đang sử dụng mọi biện pháp để trốn chạy, nhưng bởi vì là phi thuyền vừa ăn cắp được nên bọn chúng không mang đủ nhiên liệu. Không còn cách nào khác, chúng đành phải lái phi thuyền đến tỉnh cầu Tam Giác.

Tỉnh cầu Tam Giác là một tỉnh cầu trung lập, rất nhiều người vũ trụ giao dịch tại đây, đương nhiên cũng tiếp nhận các loại phi thuyền vũ trụ tiến vào.

Cesar nói: “Hân Hân, sau khi phi thuyền hạ cánh, em phải luôn đi sát bên cạnh anh, nơi này rất nguy hiểm. Nhưng em có tinh thần lực nên không cần sợ bọn họ, khi có nguy hiểm chỉ cần trực tiếp phóng tinh thần lực ra là được.”

Hân Hân gật đầu. Đã qua gần một ngày rồi, tiểu Lily nhất định đã phải chịu không ít mệt, hoặc đã đói là đi rồi?

Cesar lúc này mới được thể nghiệm cái gọi là tình thương của mẹ. Mặc dù bình thường tiểu Lily không cần Hân Hân chăm sóc, nhưng nhìn dáng vẻ lo lắng của cô lúc này, mới sâu sắc cảm thấy con gái mình hạnh phúc biết bao nhiêu.

Ở trên thế giới này, liệu có người đàn ông nào được hưởng thụ loại tình thương của mẹ này chứ?

Bọn họ chuẩn bị hạ cánh. Bởi vì nơi này là tam giác giao dịch nên cấm mọi người mang vũ khí tiến vào. Thật ra loài người là vị khách không được hoan nghênh nhất ở nơi này, mặc dù rất giàu có nhưng bởi vì tinh thần lực quá mạnh nên dù không mang theo vũ khí cũng vẫn có tính công kích.

Đương nhiên, những người vũ trụ khác cũng không khiến người ta bớt lo.

Trước khi hạ cánh Cesar mới nghĩ tới một điểm không đúng, liên lạc về phủ Thống soái, bảo bọn họ giữ người biến chủng lại. Nhưng bên kia lại nói, ngày hôm đó Quốc vương người biến chủng gặp bọn xong thì rời đi luôn. Sau khi tiểu công chúa mất tích đã khổng chế phủ Thống soái không cho người nào rời đi.

Cesar dường như đã đoán ra được mối liên hệ trong đó. Người biến chủng muốn lấy được con gái mình, nhưng loài người lại phòng bị bọn họ rất chặt chẽ, lúc tiến vào hệ tỉnh cầu Gila chỉ cho phép bọn họ mang theo năm người. Số lượng năm người chẳng làm được cái gì, nhưng trộm một chiếc phi thuyền lại chẳng nhằm nhò gì.

Mà người tỉnh cầu Doha trước giờ nổi tiếng thích ăn ngon, cho nên bọn họ mang theo tới hơn mười người cũng không có gì lạ. Hơn nữa người tỉnh cầu Doha rất tham lam, cho nên rất có thể đã phát sinh giao dịch gì đó với người biến chủng.

Hiện tại khó chịu chắc chắn là con gái của mình rồi, hi vọng con bé không có chuyện gì.

Cesar chọn năm người đi cùng với Hân Hân xuống phi thuyền. Bởi vì một đêm không ngủ, mắt Hân Hân đã hơi đỏ, nhưng khi phi thuyền hạ cánh vẫn quan sát xung quanh thật kỹ.

Người vũ trụ tại tỉnh cầu Tam Giác nhiều hơn rất nhiều so với phủ Đại Thống soái, trong đó cũng có người tỉnh cầu Doha. Hân Hân không phân biệt được ngoại hình của bọn họ có gì khác nhau, gặp được người nào là lập tức đuổi theo.

“Không phải là anh ta.” Cesar kéo cô lại.

Hân Hân nhũn mày, những người này giống như lúc trước mình xem phim Mỹ nhìn thấy người da đen, cảm thấy bọn họ giống nhau như đúc, hoàn toàn không phân biệt được ai với ai!

Cesar nói: “Em đi theo anh, đi lên phía trước hỏi, thời điểm bọn họ hạ cánh là lúc nào.”

Ở chỗ này mọi thứ đều phải cẩn thận một chút, Cesar trước tiên đi tới một quán bar, không ngờ ông chủ nơi đó cũng thuộc loài người.

Đó là một người đàn ông có tướng mạo trung niên hiếm thấy. Người này vừa nhìn thấy Cesar thì ngó ra một chút, sau đó đặt chiếc ly xuống, trong tiếng nhạc mà Hân Hân hoàn toàn nghe không hiểu, dùng thanh âm không quá lớn nói: “Không biết ngài tới nơi này có chuyện gì?”

Hân Hân đứng phía sau Cesar, thấy người đàn ông trung niên nhìn về phía mình gật đầu, cũng rót cho cô một ly rượu. Bởi vì có chút phiền lòng, cô trực tiếp uống một hơi hết ly rượu.

Mà Cesar nghe vậy bèn hỏi ông một nơi khác mà phi thuyền hạ cánh, chỉ chốc lát sau đã có được tọa độ. Trong lúc ấy Hân Hân đột nhiên ngã gục người xuống, anh không khỏi cau mày nói: “Cô ấy sao vậy?”

Người đàn ông trung niên kia nói: “Cô ấy lo lắng như vậy sẽ không tốt cho cơ thể, ly rượu kia có thể giúp cô ấy nghỉ ngơi một chút.”

“Ừm.” Cesar gật đầu. Anh bế Hân Hân lên, nhưng không đưa người quay lại phi thuyền, trong đó không có người, nếu bị phá hủy thì cô sẽ gặp nguy

hiếm.

Người đàn ông trung niên dẫn anh ra phía sau quầy bar, ở đó có một căn phòng nhỏ. Cesar đặt cô xuống, sau đó hạ lệnh cho một người ở lại chăm sóc, còn bản thân mang theo những người khác đi tìm con gái Lily.

Hân Hân ngủ một giấc rất ngon, sau khi tỉnh dậy thì ngẩn ra, sao bản thân lại ngủ say sưa ở nơi này, Cesar đâu, con gái đâu?

Vệ sĩ bên ngoài giải thích bởi vì cô mệt quá nên ngủ thiếp đi, bọn họ đã đuổi theo mấy người tình cầu Doha rồi.

Hân Hân cam lòng ngồi yên một chỗ. Sau khi ăn cơm tối xong, cô rời khỏi quầy bar, đi lòng vòng xung quanh đây. Vừa dùng bộ đàm liên lạc với Cesar nhưng anh đã trực tiếp ngắt máy, xem tình huống rất căng thẳng.

Phụ nữ loài người mặc dù rất hiếm gặp, nhưng lúc Hân Hân ra ngoài có choàng một chiếc áo choàng để tránh gây chú ý.

Cô không nghĩ mình có thể tìm được cái gì, chỉ là không thể ngồi yên một chỗ được.

Tình cầu Tam giác mặc dù phức tạp nhưng sẽ không có một người vũ trụ túm lấy một loài người để gây chuyện, huống chi còn có một người đàn ông cường tráng theo phía sau. Mặc dù anh ta không nói chuyện và luôn cách Hân Hân ngoài khoảng cách ba bước, nhưng đều khiến cho mấy người vũ trụ kia cảm thấy nguy hiểm mà tự động cách xa Hân Hân ngoài năm bước.

Làm như vậy thực sự không có ích gì đối với việc tìm con gái. Một cảm giác bất lực nhen lên khiến cô thiếu chút nữa là bị đánh bải. Thế nhưng, cô chú ý tới trong đám người có một người, chính xác là một người biến chủng.

Nhìn trước ngực cô cảm thấy đó hẳn là một nữ người biến chủng, đáng vẻ cô ta che che lấp lấp, nhất định là có chuyện bí mật gì đó phải làm.

Hân Hân cảm thấy bản thân hiện giờ cái gì cũng không làm được, không bằng đi theo cô ta? Nghĩ như vậy người đã hành động, cô cách người phụ nữ kia rất xa, thấy cô ta đi vào một cửa tiệm rất có hơi thở loài người.

Hân Hân không đi vào trong mà giả làm người qua đường đi ngang qua lướt nhìn vào trong. Kiến trúc nơi này có hơi hướng kiểu Trung Quốc nên cũng có cửa sổ các kiểu, có thể thấy cô ta đang đem một thùng sữa bột đặt ở trên quầy, giống như là đi trả hàng.

Trong lòng khẽ động, người phụ nữ này mặc dù là người biến chủng, nhưng rõ ràng cô ta trông không giống người mới sinh con. Giống như cô đây, cho dù mặc áo choàng vẫn có thể nhìn thấy bộ ngực nhô lên, loại căng trướng này hoàn toàn khác với người khác.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 65: Đứa Bé Đáng Sợ

Edit: Gà Beta: Tiểu Tuyền Hân Hân quay đầu lại nhìn liếc nhìn người đàn ông đi theo mình kia, thấy vẻ mặt anh ta mờ mịt ra chiều không hiểu!

Hân Hân đành phải chỉ chỉ về phía người phụ nữ, sau đó làm động tác bắt cóc. Vệ sĩ cuối cùng đã hiểu một chút. Anh ta rất rối rắm, Thống soái đại nhân chỉ bảo anh ta bảo vệ phụ nhân, nhưng cũng đâu bảo anh ta phải giúp phụ nhân bắt cóc người khác chứ?

Nhưng rất rõ ràng, nếu anh ta không giúp thì phụ nhân nhất định sẽ không bỏ qua.

Cho nên, chờ lúc người phụ nữ kia ra ngoài bọn họ bèn đi theo. Đến một góc khuất, nam vệ sĩ xông lên đánh ngất cô ta, sau đó đưa mắt nhìn Hân Hân.

Hân Hân nói: “Quán bar có cửa sau không? Kéo cô ta vào phòng của tôi.”

“Vâng. . . .” Phụ nhân, rốt cuộc cô muốn làm cái gì vậy?

Nhưng anh ta vẫn làm theo, hơn nữa còn lần đầu tiên nhận nhiệm vụ do một người phụ nữ giao, trong lòng có chút căng thẳng sợ không hoàn thành được.

Lúc này anh ta trói người phụ nữ biến chủng kia trên ghế, nhìn đáng vẻ không cách nào xuống tay với cô ta của phụ nhân, anh ta cẩn thận hỏi: “Phụ nhân, cô định xử lý cô ta như thế nào?”

Hân Hân gật gật khoe miệng, nói: “Tôi chỉ muốn làm cô ta tỉnh lại, sau đó hỏi một ít chuyện.”

Người vệ sĩ nghe vậy bèn nói: “Chuyện này rất đơn giản.” Anh ta đi tới bên cạnh người phụ nữ kia, một tay bịt chiếc miệng đã hơi biến dị của cô ta, sau

đó ở phía sau gáy cô ta dùng sức ấn một cái.

Người phụ nữ biến chủng kia lập tức tỉnh lại, thậm chí còn muốn lớn tiếng hét lên, tiếc là đã bị bịt miệng, tiếng la hét kinh thiên động địa không cách nào thoát ra.

“Sao cậu làm được vậy?” Hân Hân giật mình.

Người vệ sĩ nói: “Sau gáy người có một vị trí đau, chỉ cần dùng lực ấn vào đấy là người đó sẽ đau đến không muốn sống.”

“Đau đến không muốn sống.” Như vậy có ổn không?

Nhưng Hân Hân nhìn người phụ nữ kia đã tỉnh táo lại, bắt đầu tra hỏi: “Sao cô lại đến cửa hàng trả lại sữa bột, thùng sữa bột kia cô mua cho ai?”

Người phụ nữ biến chủng kia không trả lời, cô ta có vẻ rất phẫn nộ, không ngừng giãy giụa. Tuy nhiên, cô ta hoàn toàn không nhúc nhích được, bởi vì người vệ sĩ đã dùng tinh thần lực ngăn cô ta lại.

Hân Hân quay sang nói với anh ta: “Cậu có thể ấn vào chỗ kia lần nữa không?” Giọng điệu tùy tiện giống nói như cậu có thể đưa cho tôi vật gì đó không.

Người vệ sĩ sau khi nhận lệnh lại rất vui vẻ, lập tức ấn vào phía sau gáy người phụ nữ kia. Hiện giờ cái gì mà đối xử với phụ nữ phải dịu dàng, phải gallant đã bị anh ta quăng lên tận chín tầng mây rồi, bởi vì trong đàn ông loài người, phụ nữ người biến chủng căn bản không được tính là phụ nữ.

Nhưng dù sao phụ nữ người biến chủng trong mắt đàn ông người biến chủng vẫn là phụ nữ, ít nhất phải nhận được sự yêu thương của bọn họ, bởi vì tuy chỗ họ có phụ nữ, nhưng số lượng lại không phải là nhiều.

Người phụ nữ này chưa từng bị ai đối xử như vậy, đã đau đến cả người đổ mồ hôi lạnh, đáng vẻ như sắp ngất đến nơi.

Hân Hân nói: “Nếu cô không nói bọn tôi sẽ ấn thêm lần nữa.” Thực ra cô không dám chắc cô ta có liên quan gì tới con gái mình không, có lẽ người ta chỉ đơn giản là đi đòi sữa bột hộ người khác, hoặc là có lý do hợp lý hơn vậy. Nếu như vậy, cô nhất định sẽ nói xin lỗi.

Thế nhưng người phụ nữ kia vẫn không chịu nói, nhìn đôi mắt tròn to của cô ta liền biết cô ta nhất định có điều gì giấu giếm. Đưa sữa bột thôi thì có gì phải giấu giếm?

Nhưng cô ta vẫn không nói, Hân Hân càng lúc càng sốt ruột, nói: “Ấn thêm lần nữa. . . .”

“Chờ một chút.” Người phụ nữ kia thật sự sợ hãi, không muốn chịu đau lần nữa. Cô ta mở miệng nói: “Tôi chỉ mang trả lại một ít sữa bột trẻ em mà bọn họ không cần nữa để lấy chút tiền thôi, không có ý gì khác.”

“Bọn họ là ai, có phải có ôm theo một bé gái loài người không?” Hân Hân gần như là túm cô ta lên để hỏi, bởi vì một chút xúc động mà tinh thần lực lại phát ra, đầu người phụ nữ kia có vẻ rất đau đớn, thậm chí đôi mắt cũng đỏ cả lên.

Hân Hân theo bản năng kiềm chế lại tâm trạng của mình. Từ sau khi con gái mất tích, tinh thần lực của cô rất dễ bị bộc phát ra ngoài.

Lần này, người phụ nữ kia đã sợ hãi thực sự, nói: “Bọn họ là người tình cầu Doha, lúc trước có người liên lạc với tôi bảo tôi tiếp ứng cho bọn họ. Tôi không nhìn thấy có trẻ con, nhưng tôi nghe thấy tiếng trẻ con khóc.”

“Bây giờ bọn họ đang ở đâu?” Hân Hân vừa nghe có tin tức con gái, nước mắt thiếu chút nữa đã rơi xuống, không ngừng lay cô ta gắng hỏi.

Người phụ nữ kia bị cô lay đến sắp hôn mê, đành phải nói ra địa chỉ. Hân Hân quay sang nói với vệ sĩ: “Đánh ngất cô ta, chúng ta đi tìm tiểu công chúa.”

Vệ sĩ gật đầu, sau khi đánh ngất cô ta thì dùng bộ đàm liên lạc với Thống soái đại nhân.

Đại Thống soái vẫn chưa quay lại, không còn cách nào khác, bọn đành phải tự mình vội vàng chạy đến chỗ kia.

Nhưng không thể trực tiếp xông vào, Hân Hân cùng vệ sĩ loanh quanh bên ngoài lúc lâu mới phát hiện có một ô cửa sổ nhỏ. Cô đưa mắt nhìn người vệ sĩ, nói: “Có thể nhờ cậu giúp một việc được không?”

Người vệ sĩ gật đầu, rất tự giác khom người xuống, đặt hai tay lên nhau, sau đó nói: “Giẫm lên đây đi.”

Hân Hân nói cảm ơn, sau đó giẫm lên đôi tay kia. Người vệ sĩ nâng cô lên phía trên, cô nhìn xem tình bên trong. Nơi này không có người, nhưng căn phòng giống như một mớ hỗn độn.

Cô lay nhẹ cánh cửa sổ, chất gỗ rất mềm nên rất dễ dàng bị cô gỡ xuống. Sau đó Hân Hân chui vào theo lối cửa sổ này.

Người vệ sĩ sau đó cũng đi theo vào, nhưng vì cửa sổ rất nhỏ nên anh ta phải mất một chút thời gian.

Sau khi vào trong, Hân Hân liền xác định con gái cô vừa ở nơi này cách đây không lâu, bởi vì nơi này có một chiếc chăn nhỏ dùng để quấn cô bé.

Xem ra bọn họ có cho con bé uống sữa bột, nhưng bọn họ thực sự chăm sóc cho con bé sao, vì sao chăm sóc một đứa bé thôi mà khiến nơi này trở nên

lộn xộn như vậy ?

Vệ sĩ ở bên cạnh nói: “Nơi này có dấu vết tinh thần lực bùng phát, rất rõ ràng. Đồ vật xung quanh hẳn là bị tinh thần lực phá hỏng. Hơn nữa, nếu có người tinh cầu Doha thì nhất định đầu bọn họ đang đau đến muốn nứt ra, sống không bằng chết.”

“Là ai, con gái của tôi đã được cứu sao?” Hân Hân tìm kiếm khắp nơi, kết quả không phát hiện ra manh mối có thể chứng minh con gái cô đã được cứu.

“Thông soái đại nhân gọi đến.” Vệ sĩ đưa bộ đàm cho Hân Hân. Cô nhận lấy, lớn tiếng nói: “Sao không bắt máy, bên chỗ anh xảy ra chuyện gì sao?”

Cesar nghe ra cô đang sốt ruột, liền nói: “Vừa mới chiến đấu cùng người tinh cầu Doha, nhưng không phát hiện thấy con gái của chúng ta. Không cần quá lo lắng.”

Hân Hân lập tức kể lại những gì cô vừa phát hiện, Cesar liền nói: “Đừng đi lung tung, anh đến ngay đây.”

Hân Hân chỉ có thể nghe theo lời anh. Quả nhiên, chưa đầy nửa tiếng sau anh đã quay trở lại. Cesar quan sát tình hình xung quanh một chút, sau đó cười nói: “Anh thấy bọn họ nếu muốn chăm sóc con gái của chúng ta sẽ phải chịu không ít khổ đau, con bé còn nhỏ như vậy mà tinh thần lực đã có thể bùng nổ rồi.”

“Ý anh là tinh thần lực còn sót lại ở đây là của con gái chúng ta? Bởi vì con bé không quen hoặc không thích hoàn cảnh xung quanh nên đã bộc phát, sau đó.” Bàn ghế chén bát với các loại đồ đạc khác liền biến thành như này?

Chẳng lẽ con gái cô lại có khuynh hướng bạo lực sao?

Cesar nói: “Không cần lo lắng, con bé không bị thương gì, nhưng bọn bắt cóc thì xem ra. Em phải tin tưởng, tinh thần lực đối với bọn họ giống như thuốc độc vậy.”

Hân Hân lại càng lo lắng hơn, nói: “Nhưng mà, con bé làm như vậy liệu có khiến cho bọn chúng có hành vi thương tổn đến con bé, bởi vì thấy phiền toái nên muốn giết con bé, hoặc là.”

“Không đâu, em không cần lo lắng quá. Bất kể có làm khó một chủng tộc cỡ nào, hoặc là vì một gia tộc, bọn họ đều sẽ nhẫn nhịn.” Trong lòng Cesar đã tìm được điểm mấu chốt. Dọc đường đi anh bị người tinh cầu Doha ngăn cản nên không cách nào cứu được con gái. Cho dù người biến chủng có bắt được con gái cũng không thể chạy ra khỏi tinh cầu Tam Giác được, bởi vì anh đã dùng nhân mạch nơi này để khống chế tất cả các sân bay lớn nhỏ nơi này. Nếu phi thuyền không đáp ứng điều kiện bay trong không gian thì không thể khởi hành. Đường bay có một chút vấn đề cũng không được, nếu không sẽ gây cản trở đến việc cất cánh, thậm chí có thể khiến phi thuyền nổ tung.

Trong lúc đó, tình huống của cô con gái nhỏ đang khiến bọn họ lo lắng lại không đến nỗi tệ lắm. Cô bé đã rơi vào tay Quốc vương Smith của người biến chủng, rồi được giao xuống cho hai người phụ nữ chăm sóc.

Có điều, khi các cô muốn đi vào căn phòng nhỏ kia, điều đầu tiên là phải đội mũ chống tinh thần lực. Loại mũ này có đặc điểm là làm từ chất liệu gỗ, đội lên đầu khá là nặng, hơn nữa lại còn có âm thanh ong ong, đội lên một lúc sẽ cảm thấy vô cùng khó chịu.

Trang bị thứ này rồi mang sữa bột vào. Bé gái kia đang nằm trong chiếc nôi nhỏ đá đá chân, có vẻ vô cùng yên tĩnh. Nhưng vừa nhìn thấy mấy cô, cả khuôn mặt khả ái lập tức nhăn lại, sau đó oa một tiếng khóc lớn lên.

Tiếng khóc này, nếu là người bình thường thì không có vấn đề gì, đối với người biến chủng lại có lực tấn công rất mạnh.

Cho dù có đội mũ bảo hộ, hai người phụ nữ biến chủng vẫn cảm thấy cực kỳ khó chịu. Các cô cố gắng nhích tới gần cô bé một chút, sau đó đẩy bình sữa vào trong lòng cô bé.

Rõ ràng chỉ là một đứa bé, cô bé đã tự mình ôm lấy, tìm được núm vú cao su rồi uống. Trong lúc này, rốt cuộc đã ngừng khóc.

Hai người phụ nữ nhân cơ hội này thay tã cho cô các kiểu, sau đó thở phào nhẹ nhõm, túm lấy bình sữa bỏ chạy.

Tiểu công chúa Lily vẫn chưa ăn no, thấy bình sữa bị cướp đi thì vô cùng không vui, oa một tiếng lại khóc tiếp. Vừa khóc một cái là khóc không ngừng, hai người phụ nữ đành phải chạy vọt đến ném bình sữa vào.

Cô bé ăn no nê xong mới cho phép bọn họ mang bình sữa đi. Sau đó, mở to mắt yên lặng ở trong phòng mình chơi.

Quốc vương Smith hỏi hai người phụ nữ đã sắp bị dọa sợ chết khiếp kia. Bọn họ vẫn bịt lấy lỗ tai, nói: “Đau quá, đau quá.”

Quốc vương Smith đợi một lát mới nói: “Con bé sao rồi?”

“Cô bé rất tốt, có thể tự mình uống sữa. Nhưng tinh thần lực của cô bé quá mạnh, bọn tôi không thể nào tới gần quá được.” Người phụ nữ nói.

Quốc vương Smith lại có chút kích động. Đứa bé này thật quá lợi hại, là nhân loại thuần chủng, có tinh thần lực mạnh. Nếu con bé kết hôn sinh con với con trai mình, vậy nhất định sẽ có thể thay đổi được vận mệnh của người biến chủng bọn họ.

Chỉ có điều muốn chăm sóc hoặc muốn mang con bé về quốc gia của mình thì hơi khó khăn một chút. Nhưng nhất định phải làm như vậy. Anh ta cảm

giác dường như con bé đã ngủ thiếp đi. Nhân cơ hội này, anh ta muốn tiến lại gần để xem một chút. Lúc trước, khi đón lấy cô bé, đầu anh ta đau như muốn nổ tung, giờ mới đỡ hơn một chút.

Dù sao thì người biến chủng vẫn là thuộc loài người, cho nên khả năng chống chịu tinh thần lực cũng mạnh hơn so với những người vũ trụ khác. Như người tinh cầu Doha, lúc ấy có hai người bị mất thính giác, một người nổi hết cả mạch máu

Quốc vương Smith đội mũ lên, sau đó từng chút từng chút tiến lại gần, phát hiện cô bé đã nhắm mắt ngủ. Không có người chăm sóc cô bé vẫn không khóc nháo, chỉ cần bọn họ không xuất hiện, cô bé sẽ im lặng, ngoại trừ lúc đói bụng vốn thuộc vấn đề sinh lý ra.

Hiện giờ cô bé đang ngủ giống như một thiên sứ. Thời khắc này, anh ta cảm thấy tổ tiên thực sự quá sai lầm. Nếu bọn họ không tự tiện thay đổi gen của mình thì tốt biết bao, lúc đây trẻ sơ sinh của bọn họ cũng sẽ đáng yêu giống như cô công chúa nhỏ này.

Anh ta nghĩ tới đứa con của mình, vừa chào đời đã giết chết mẹ nó, giờ chỉ cần bị chọc giận sẽ không khống chế được bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Tự Làm Tự Chịu

Edit: Gà Beta: Tiểu Tuyền Robot chăm sóc nó đã bị phá hủy rất nhiều, người thì đã hy sinh mấy tên. Giờ nó mới ba tuổi, nếu là loài người thì có lẽ lúc này vẫn đang nằm trong nôi để cho người lớn chăm sóc.

Giống như cô công chúa nhỏ trước mắt này, cô bé là niềm hi vọng của gần như toàn bộ loài người. Đây cũng là hi vọng của người biến chủng bọn họ.

Nhưng có vẻ tiểu công chúa không được thích bọn họ cho lắm, bởi vì nếu cô bé nhìn thấy bọn họ sẽ lập tức khóc, hơn nữa tinh thần lực cực kỳ không ổn định.

May mà đứa bé này kiên cường vô cùng, chỉ cần ném bình sữa qua là có thể tự mình cầm uống, nếu không bọn họ thật không biết làm sao để chăm sóc cô bé. Tin chắc qua một thời gian nữa sẽ tốt hơn, chờ con bé đón nhận người biến chủng rồi, con trai nhất định sẽ có hi vọng, gia tộc cũng sẽ có hi vọng.

Càng nghĩ càng cảm thấy công chúa nhỏ này đáng yêu, anh ta đưa ra muốn chạm vào cô bé. Nhưng không biết là do cô bé ngủ không sâu hay vì lý do gì, đôi mắt xinh đẹp vừa đen vừa sáng của cô bé đột nhiên mở ra, thấy không khí có gì bất thường liền lập tức khóc òa lên.

Thực ra tinh thần lực của cô bé không phải là quá mạnh, ít nhất đối với loài người có tinh thần lực thì vô hại. Thế nhưng, đối phương ở đây lại là người biến chủng.

Cho nên, Quốc vương Smith lần đầu tiên trong đời được thể nghiệm cái gọi là sợ đến chạy trời chết. Sau khi rời khỏi đó, anh ta thấy rằng phải mau chóng tìm một robot bảo mẫu thích hợp mới được.

Nhưng tại thời điểm khẩn cấp như thế này, muốn tìm một robot rất khó khăn, hơn nữa sẽ rất dễ bị lộ tung tích.

Xem ra trước mắt cứ dễ như vậy đã. Lúc trước có sắp xếp rất nhiều người tinh cầu Doha, nhưng giờ đã bị một mình Cesar diệt sạch rỏ, không ngờ động tác của anh ta lại nhanh như vậy.

Trong lúc Quốc vương Smith đang rất sốt ruột, có một thông tin từ vũ trụ đã thành công giải cứu anh ta ra.

Cesar rất nhanh nhận được tin tức kia, anh thầm trách Calvin dùng cái đầu óc thông minh kia sai chỗ. Tại sao ở phương diện di chuyển trong không gian tên đó mãi không thể đuổi kịp Geer chứ?

Đồng thời trách bản thân quá mức mềm lòng, trong lúc nhất thời đã tha cho Geer, không ngờ tên kia lại âm thầm dùng phi thuyền vận chuyển hàng hóa để lén đưa đám người Smith ra ngoài.

May mà anh nhanh nhạy phát giác được, nếu không lúc này chắc vẫn còn đang quanh quẩn tìm tung tích con gái ở tinh cầu Tam Giác mắt!

Hân Hân biết lần này có thể phải đuổi theo đến tinh cầu của người biến chủng thì vô cùng lo lắng. Nhưng Cesar đã bắt đầu điều binh tới, ý định của anh là cho dù có phải dùng đến phương thức cướp đoạt thì cũng nhất định phải đưa được con gái về.

Biết chồng mình yêu thương người nhà đến mức nào, trong lòng Hân Hân vô cùng hạnh phúc. Đồng thời cũng thấy may mắn con gái mới chỉ là đứa bé còn quần tã. Nếu là hơn mười tuổi, lúc bị bắt đi sẽ rất nguy hiểm, cho dù được cứu về cũng không biết có bị

May chỉ là trẻ sơ sinh, cô vỗ vỗ ngực. Cô hoàn toàn không biết rằng Quốc vương Smith sau khi hạ cánh đã sắp xếp cho con trai mình và vị công chúa

nhỏ này gặp nhau. Chỉ cần bọn nhỏ có thể chung sống hòa bình, sau này sẽ không bị Cesar đưa người về.

Đám người Cesar dùng phi thuyền buôn bán để trà trộn vào tinh cầu của người biển chủng. Để tránh bị phát hiện, bọn họ phải hạ cánh chậm hơn một ngày.

Người biển chủng là tinh cầu đa nguyên hóa, không hạn chế người vũ trụ người tới buôn bán. Nhưng bởi vì mấy năm gần đây người biển chủng xuất hiện đột biến rất nhiều, thường đột nhiên phát sinh hành vi công kích.

Do đến nơi này thường kèm theo thương vong nên tàu thuyền qua lại buôn bán tại đây cũng thưa thớt dần. Vì lẽ đó, chỉ cần có một chiếc đến là bọn họ sẽ rất hoan nghênh cho vào.

Ở nơi này không có loài người, không phải là do người biển chủng phản đối loài người tới đây, mà là loài người không thích tới đây. Cho nên, đám người Cesar phải thay đổi một chút mới có thể hạ cánh, ở đây là dùng các kỹ thuật hóa trang để biến thành người biển chủng.

Thời đại này kỹ thuật hóa trang đã rất tiên tiến. Chưa đầy mấy phút đồng hồ, Hân Hân đã thấy lỗ tai mình dựng đứng lên như tai của tộc người Elves, trên mặt cũng có rất nhiều đường hoa văn.

Nhìn khá ổn, rất có dáng dấp của người biển chủng.

Lại nhìn lên Cesar, hai cái sừng đen trên đầu anh là sao thế? Sao lại khiến cô nghĩ đến Ma vương Satan, thật sự quá hấp dẫn, cảm giác quá mỹ diệu, nếu không vì còn phải tìm con gái, cô nhất định sẽ nhào đến xử ngay tại chỗ.

Hai cái sừng cộng thêm mái tóc đen dài, thật sự chỉ muốn giấu ở trong nhà không muốn mang ra ngoài. Đây là chồng cô đấy, rốt cuộc cô đã được một lần cảm thụ cảm giác người đàn ông của mình bị rất nhiều phụ nữ nhòm ngó, thật không tốt chút nào.

Phụ nữ người biển chủng rất mạnh mẽ, thường xuyên trêu ghẹo đàn ông ở trên đường. Mà Cesar lúc này đang phải chịu đựng cho tinh thần lực của mình bùng phát, dọc đường đi phải để Hân Hân cứu nhiều lần.

Bây giờ bọn họ vẫn giữ nguyên tư thế nắm tay nhau đi. Cesar thì không sao, anh cảm thấy phụ nữ ghen tuông thật đáng sợ.

Nhưng mà, thời đại này đàn ông có mấy người được người phụ nữ mong giữ lấy làm của riêng chứ? Anh rất may mắn, nên không thể để bất kỳ điều gì bất hạnh xảy ra được.

Tỉ mỉ ngắm nhìn Hân Hân, anh thấy hơi đau lòng. Bởi vì mấy ngày qua cô luôn chạy tới chạy lui nên nhìn tiêu tụy đi rất nhiều. Người gầy đi không nói, quanh mắt cũng có quầng thâm nhân nhật, xem ra mấy ngày nay bọn họ không được nghỉ ngơi đầy đủ.

Dù thế nào cũng phải bắt cô nghỉ ngơi một chút, nếu không, tìm được con gái rồi, cô đổ bệnh thì mình sẽ phải lo lắng gấp đôi sao?

Cesar bảo thuộc hạ đã hóa trang xong mang theo hàng hóa đi tìm người mua, như vậy có thể che giấu một phần. Sau đó lại tìm chỗ ở, nơi này thoạt nhìn rất thích hợp với loài người.

Người biển chủng coi trọng buôn bán, nên thường xuyên sắp xếp nơi ở cẩn thận cho các loại thương nhân, thậm chí còn có người phụ trách phục vụ mà không tính tiền nữa.

Đám người Cesar mỗi người được phân một căn phòng rất xa hoa. Sau khi tắm rửa xong, Cesar ôm Hân Hân bắt cô đi ngủ.

Hân Hân nổi giận, giờ này còn ngủ được sao? Nhưng Cesar sao có thể để cho cô chạy đôn chạy đáo khắp nơi nữa chứ, ghi cô xuống nói: “Ngoan ngoan một chút, nếu em cứ tiếp tục như vậy, đến lúc tìm được con gái thì em cũng đổ bệnh mất. Đến lúc đấy một mình anh làm sao phân thân chăm sóc cho cả hai được. Hân Hân, nghỉ ngơi một chút được không?”

Vốn quen nhìn anh mạnh mẽ quyết liệt, giờ đột nhiên dùng giọng điệu dịu dàng như vậy, cô thấy hơi không quen. Hơn nữa, cặp sừng màu đen mới của anh khiến cô bị mê hoặc một chút, nên không nỡ từ chối. Có xảy ra chút phản ứng sinh lý không phải là điều có thể nhìn xuống được, nhất là hai người vì mấy ngày nay luôn lo lắng cho con gái nên vẫn không làm. Cứ nhìn chăm chú mãi như vậy sẽ rất dễ dẫn đến tình trạng củi khô bốc lửa.

Cho nên, Hân Hân nhắm mắt đi ngủ, mệt đến không muốn động đậy.

Không nhắc đến chuyện của đôi cha mẹ vô lương kia nữa, giờ sẽ nói đến vị công chúa nhỏ vô lương kia. So với cha mẹ mình, cô bé lại càng vô lương hơn. Bởi vì so bề ngoài thì cô bé có vẻ rất vô tội thuần khiết, nhưng những chuyện mà cô bé đã làm thì không ai dám cho là cô bé hoàn toàn vô hại.

Lại nói Quốc vương Smith, sau khi đưa cô bé tới Vương cung thì lập tức mang đến gặp con trai mình. Đứa trẻ ba tuổi kia hiện đang bị giam trong một chiếc lồng sắt, tuy đã cài tiến thành một chiếc phòng nhưng nhìn vẫn không được thoải mái lắm.

Mà công chúa nhỏ đã được robot đẩy tới phía ngoài chiếc lồng, vì sợ con mình sẽ làm đứa bé kia bị thương cho nên đứng ở một bên. Đây thực sự là một hành vi rất mạo hiểm, nhưng vì để bọn nhỏ có thể thân thiết với nhau hơn, nhất định phải làm như vậy.

Nhưng anh ta thấy mình đã lo lắng thừa. Đứa con bình thường luôn rất hung dữ này, khi nhìn thấy đứa bé đáng yêu kia lại trở nên cực kỳ yên tĩnh. Thằng bé đến giờ vẫn chưa biết nói tiếng loài người, nhưng có thể phát ra tiếng cười. Vì thế, nó cười, lại còn nhích tới gần đứa bé kia.

Đến lúc này người cha vô ý kia mới nhớ ra là mình chưa đội mũ bảo hộ cho con trai, thằng bé có thể sẽ bị tiếng khóc của đứa bé kia làm vỡ lỗ tai.

Lúc nhớ ra thì hai đứa bé đã sắp đến gần nhau rồi, thằng bé vươn bàn tay đáng sợ đã hơi biến dạng chỉ có ba ngón ra, chạm vào hai má đứa bé kia.

Càng kỳ lại hơn, cô bé kia thế nhưng lại không khóc, chỉ rất bình tĩnh nhìn đứa bé quái dị đó.

Giờ phút này, Quốc vương Smith đã mừng đến muốn phát điên. Anh ta sai người mở lồng sắt ra, sau đó nhìn đứa con ba tuổi của mình đi tới bên cạnh đứa bé kia, cúi đầu nhìn xuống.

Chỉ nhìn thôi, không làm gì cả.

Thời gian trôi qua rất chậm, xung quanh cũng rất yên tĩnh. Quốc vương Smith nhẹ nhõm thở ra, cảm thấy anh ta có thể được ôm cháu nội là loài người rồi.

Nhưng chuyện sau đó chứng minh anh ta đã nghĩ nhiều rồi. Bởi vì con trai anh ta bị ăn một bạt tai. Tuy chẳng có mấy sức, nhưng tiếng “bốp” kia trong không gian yên tĩnh này lại nghe cực kỳ rõ ràng.

Quốc vương Smith sợ hết hồn, bởi vì anh ta sợ con trai anh ta sẽ nổi giận mà giết công chúa nhỏ kia. Anh ta vọt qua muốn can lại, kết quả phát hiện con trai mình thế nhưng không nhúc nhích, còn cười khanh khách nữa.

Sau đó, công chúa nhỏ kia lại không chút khách khí quăng cho nó một bạt tai nữa. Có thể là cảm thấy rất vui, nên cũng cười khanh khách, cười rồi lại đánh một cái.

Cho nên, Quốc vương Smith vừa quan sát hai đứa, vừa nhìn con trai mình bị tát hết lần này tới lần khác.

Chuyện gì đang xảy ra thế này? Đứa bé này sao lại thích đánh người như vậy?

Quốc vương Smith cảm thấy mọi thứ thật quá quái dị, anh ta quyết định kéo con trai ra, cứ tiếp tục như vậy dù đánh không nặng nhưng vẫn sẽ cảm thấy đau. Nhưng mà thằng bé lại hoàn toàn không có ý rời đi, cứ khom người ở đấy chờ bị đánh, không sợ cũng không có ý định né tránh.

Không thể nào hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra, Quốc vương Smith cứ như vậy nhìn bọn nhỏ chơi đùa, cho đến khi công chúa nhỏ chơi đến đói bụng, đột nhiên khóc lớn một tiếng.

Tiếng khóc này quá đột ngột, không ai ngờ tới nên tất cả mọi người đều bị thương, đặc biệt là tiểu vương tử. Thằng bé ôm đầu chạy vào lồng sắt không dám ra ngoài nữa.

Cô bé kia ăn no, được thay tã xong thì lăn ra ngủ, ngủ vô cùng say sưa yên tĩnh.

Quốc vương Smith phải đi an ủi con trai mình. Mặt bên trái thằng bé đã bị đánh sưng vù lên. Trời mới biết đứa bé còn quần tã như vậy mà lấy đầu ra sức lực lớn thế. Đáng sợ hơn là nó vừa đánh vừa cười, điều này làm anh ta nghĩ tới Cesar, thủ đoạn của người kia đối với bên ngoài đúng là vừa đâm dao nhọn vừa cười.

Cho nên, đứa bé này giống cha nó?

Như vậy không ổn chút nào. Lại nói, anh ta thực sự rất sợ Đại thống soái Cesar. Hiện giờ anh ta đang lo lắng phải đối phó thế nào khi đối phương biết được, thậm chí còn cảm thấy người kia đang ở gần đây. Nhưng Quốc vương Smith cam chịu tất cả mạo hiểm. Anh ta muốn trong thời gian ngắn nhất có thể đưa con trai và công chúa nhỏ kia đến tỉnh cầu khác để từ từ trưởng thành.

Chỉ cần cô bé sinh con cho con trai anh ta, anh ta sẽ trả cô bé lại cho cha mẹ.

Đây là tất cả tính toán của anh ta, vì đời sau không bị biến dị nữa, anh ta phải loại bỏ hết người biến chủng. Dù sao thì trong mắt anh ta, người biến chủng đã không còn tương lai nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Tương Lai Không Thể Đoán Trước

Lăn lộn ở tỉnh cầu của người biến chủng suốt một đoạn thời gian rất dài, bởi vì nơi này không có ngày đêm luân phiên nên Hân Hân không thể biết được đã bao nhiêu ngày trôi qua.

Nhưng Cesar đã rất nhanh tìm được điểm đột phá. Nói đến đây đúng là phải cảm ơn một người, đó chính là Geer. Anh ta giúp người biển chùng quay lại tình cầu của bọn họ không có nghĩa là anh ta sẽ không hợp tác với loài người của mình, nhất là sau khi em trai Kriya của anh ta xuất hiện.

Hân Hân cảm thấy làm anh trai như vậy chẳng dễ dàng chút nào. Bất kể em trai của mình có chống lại bọn họ như thế nào, sự yêu thương của anh ta đối với em trai mình vẫn không hề thay đổi.

Cho dù Geer có không thích Cesar bao nhiêu, chỉ cần em trai ra mặt, anh ta liền khai báo hết thảy, cũng nói thêm là người biển chùng muốn mang tiểu công chúa và vương tử của bọn họ đến những tình cầu khác, và vẫn dùng thương thuyền của anh ta.

Vậy mới nói, tìm người hợp tác nhất định phải tra rõ anh ta có liên hệ gì với quân địch hay không? Ví như quốc vương Smith lúc này chắc hẳn là đang khóc không ra nước mắt.

Cesar một mặt lệnh cho quân đội của mình phát động công kích đối với tình cầu, mặt khác tự mình dẫn theo Hân Hân chặn đánh sau lưng thương đội phi thuyền.

Các quốc gia đều có quy định rất nghiêm ngặt, bất kể chiến tranh có khốc liệt ra sao, việc buôn bán sẽ không bị ảnh hưởng, phi thuyền trong dân gian đều được cho qua, không bị làm khó gì.

Đương nhiên, bạn có mang lửa đạn về phía trước cũng không có ai cản.

Đối phương đang chuyển hàng hóa vào bên trong, từng hòm từng hòm một, xem ra số lượng không hề nhỏ.

Nhưng từ khoảng cách rất xa Hân Hân đã có cảm giác rằng, con gái cô đang ở cách cô không xa, thậm chí rất gần là đằng khác.

Thân thể cô nhỏ bé nhanh nhẹn, nhân lúc Cesar không chú ý bèn len lén chuẩn bị, không ngừng tìm kiếm trong đồng hàng hóa. Cho dù người ở đây rất nhiều, nhưng người biển chùng vóc dáng đều rất cao lớn, hơn nữa Hân Hân lại là phụ nữ nên dù bị nhìn thấy, họ chỉ tò mò một chút chứ không đi truy cứu. Dù sao nơi này vẫn thường có phụ nữ đến tìm chồng, thậm chí con gái đến tìm cha.

Dưới tâm lý hoàn toàn không phòng bị của người biển chùng đối với phụ nữ, Hân Hân mò tới một chiếc thùng có vẻ rất kỳ lạ. Bên cạnh chiếc thùng kia có hai gã mặc trang phục như công nhân, tuy nhiên nhìn kiểu gì cũng không thấy giống người biển chùng, trong tay bọn họ còn có vũ khí, dường như là đang canh chừng cái thùng này.

Có vấn đề. Hân Hân núp ở phía sau một chiếc thùng vừa khéo nhìn thấy Cesar đang nhìn về phía cô. Cô bèn giơ tay lên ra hiệu, ý là chiếc thùng phía sau cô có vấn đề.

Cesar ra dấu cho cô không được cử động, sau đó gật đầu với tên thuộc hạ vừa mới mặc vào bộ quần áo lấy từ một tên công nhân người biển chùng, rồi thoải mái đi ra ngoài chuyển hàng hóa. Khi sắp chuyển đến cái hòm kia, còn chưa kịp có động tác gì, hai người biển chùng đã nói: “Cái này không cần cậu chuyển.”

“Tôi thấy chiếc thùng này có vẻ lớn, sợ mấy anh không khiêng nổi, cùng nhau làm đi!” Anh liền xông lên phía trước chạm vào chiếc thùng kia.

Ngay khi anh chạm vào, đột nhiên nghe được bên trong truyền ra tiếng khóc nho nhỏ, kia rõ ràng là tiếng khóc trẻ con.

Hân Hân không nhịn nổi nữa, cô dùng tốc độ nhanh nhất mặc trang bị robot vào rồi xông tới, một quyền đã đánh ngã một gã người biển chùng ở bên cạnh.

Thế nhưng chức năng thân thể của người biển chùng mạnh hơn loài người rất nhiều, gã vừa ngã xuống đã lập tức đứng lên. Lấy súng laser ra, nhanh như chớp bắn về phía trang bị robot của Hân Hân.

Hân Hân lại phản ứng rất nhanh, cô khom lưng ôm lấy chiếc hòm rồi thoáng cái nhảy lên phía trên đồng hàng hóa khác. Vậy mới nói con người ta trong tình huống nguy cấp thường làm được những chuyện phi thường không ai tưởng tượng nổi. Ví dụ như động tác vừa rồi, nếu là trong lúc huấn luyện, Hân Hân làm sao cũng không làm được, nhưng vì cứu con gái, vì né súng, thế mà cô lại làm được.

Kích động trong chốc lát, Hân Hân một chương liền mở chiếc thùng gỗ ra. Cô hoàn toàn không lo lắng tình huống xung quanh, bởi vì cô biết Cesar nhất định có thể không chế được.

Cô không chút lo lắng mở chiếc thùng ra, sau đó liền sợ ngây người, bên trong đúng là có trẻ con, nhưng mà không chỉ một đứa.

Công chúa nhỏ nhà mình lúc này đang nằm trên đùi một đứa bé, có vẻ nửa tỉnh nửa mê. Nếu cô đoán không sai thì hẳn là bị hạ thuốc, con bé có thể trong thời điểm khẩn cấp phát ra tiếng khóc đã là cố gắng lắm rồi. Hân Hân tháo trang bị robot ra, ôm con gái vào lòng, vừa đau lòng nhưng cũng vừa mừng rỡ.

Nhưng không ngờ, vừa ôm Tiểu Lily đi, đứa bé còn lại liền giật mình tỉnh lại. Ánh mắt của nó giống như chuông đồng vừa to vừa tròn, thân mình chỉ hơi nhỏ hơn Hân Hân một chút, tứ chi đều có hình dạng giống như lưỡi hái.

Đột nhiên tỉnh lại liền thấy đứa bé trong lòng bị người khác ôm đi, giật mình cùng với cảm xúc sợ hãi ập tới, nó lập tức trở nên kích động, đôi tay như lưỡi hái thỉnh thoảng chém về phía Hân Hân.

Lúc này tay Hân Hân bế Lily, trên người không mặc trang bị robot, thấy một con dao mạnh mẽ chém tới thì lập tức khản trương. Cô vội vàng xoay lưng về phía đối phương, dùng toàn thân che chở cho con gái của mình.

Đau đớn truyền đến, cô cảm giác bản thân như bị cắt thành hai nửa.

Hét lên một tiếng, cả người đã nằm trong lòng Cesar. Phía sau lưng vô cùng đau đớn, cả thân thể và tinh thần đều đau. Cô cắn răng hỏi Cesar: “Em sẽ không chết chứ?”

Cesar không nén được tức giận, một cước đá tên nhóc người biển chủng kia xuống đồng hàng hóa. Nhưng dường như nó không bị chút thương tổn nào, bò dậy lại gào thét đuổi theo.

Cesar vỗ vỗ đầu Hân Hân, nói: “Anh sẽ cầm máu cho em ngay, đợi anh một chút đã.” Anh phóng ra lực tinh thần, mạnh mẽ chặn lại tên nhóc người biển chủng kia, sau đó thả tên nhóc đã bất động kia vào lại trong thùng, niêm phong cẩn thận, rồi quay sang nói với thuộc hạ: “Đưa nó lên tàu, ngăn không cho tin tức truyền đi, lập tức cho tàu hàng rời cảng.” Xong xuôi, anh mang theo người đi lên tàu hàng này, vừa lên liền lập tức đi tìm phòng y tế, đích thân băng bó cầm máu cho Hân Hân.

Bởi vì anh kịp thời ngăn cản tên nhóc kia nên Hân Hân không bị thương quá nặng, nhưng vẫn phải chịu đau không ít. May mà thời đại này kim tiêm và thuốc cầm máu đều là loại tốt nhất, còn không cần phải dùng kim để khâu vết thương, chỉ cần hơ dưới một loại máy móc mấy phút cho máu ngừng chảy là coi như xử lý xong.

Cesar ôm cô vào một khoang thuyền để nghỉ ngơi, sau đó đặt con gái ở bên cạnh cô.

“Sao con bé còn chưa tỉnh, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Hân Hân lo lắng hỏi, bởi vì sợ hãi nên trong giọng nói có chút run rẩy.

Cesar an ủi nói: “Không có vấn đề gì, con bé bị cho uống thuốc ngủ, như vậy sẽ không đột nhiên phóng lực tinh thần làm người khác bị thương hoặc để chúng ta phát hiện. Em ôm con đi, con sẽ tỉnh lại nhanh thôi.” Nói xong, anh hôn lên mặt vợ và con gái, rồi nhanh chóng ra ngoài kiểm soát toàn bộ phi thuyền chở hàng hóa rồi đi.

Nghe nói con gái không có việc gì, lúc này Hân Hân mới thấy yên tâm, con người khi tâm trạng được thả lỏng thì rất dễ dàng buồn ngủ, rất nhanh cô liền ôm con gái ngủ thiếp đi. Trong mơ tất cả đều là hình ảnh con gái phải chịu khổ như thế nào, khiến cô càng ngủ càng mệt mỏi.

Trong mơ mơ màng màng, dường như có người cọ vào ngực mình, cô thấy hơi khó chịu, nói: “Cesar, đừng làm loạn.” Nhưng đối phương không nghe vẫn tiếp tục cọ, cô không thể làm gì khác hơn là mở mắt, lại phát hiện một đôi mắt đen láy đang nhìn mình với vẻ đáng thương, xem chừng nước mắt sắp rơi đến nơi.

Đây là đôi bụng muốn uống sữa sao? Nhưng nơi này lại không có sữa bột, Hân Hân thấy đầu mình như to ra. Kể từ sau khi sinh con thì cô chưa từng nuôi con bằng sữa của mình, qua vài tháng thì sữa đã không còn nhiều, chỉ là thỉnh thoảng còn có chút trướng đau. Điều này khiến cô suy nghĩ nửa quên chuyện mình là phụ nữ nuôi con bằng sữa mẹ, lúc này bị con gái cọ qua cọ lại, không khỏi lúng túng, cho bú hay không cho bú đây?

Nhưng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn giống Cesar kia thật không nỡ lòng từ chối, cô im lặng cởi áo khoác và áo bó ra, sau đó kéo áo ngực, bế Tiểu Lily lên.

Vừa bế lên, cô bé đã giống như hổ con nhào vào trước ngực cô, sau đó không chút do dự há miệng mút thật mạnh.

“Á, nhóc con này nhẹ chút thôi, sao so với Cesar còn mạnh hơn thế này A a a, đừng cắn.” Tuy chưa mọc răng nhưng thật sự là rất đau, Hân Hân cau mày nhìn đau tiếp tục nhìn con gái đang dùng đôi tay bé xíu ôm cái ra sức hút lấy hút để.

Trong khoang thuyền cô bị con gái hành hạ đau đến muốn phun máu, phía ngoài Cesar lại vì nghe mấy lời này mà tức giận đến thiếu chút nữa là học máu.

Bên trong có đàn ông? Là ai?

So với mình còn mạnh hơn, anh nhất định phải giết người này, ít nhất không thể để cho anh ta toàn thây, nhất định phải cắt thứ kia ném vào trong vũ trụ.

Ôm một đồng tư tưởng bảo lực, anh mạnh mẽ đẩy cửa ra, về mặt tức giận nhìn về phía chiếc giường.

Cũng không thể trách anh nghĩ nhiều được, đàn ông ở cái thế giới này thường lấy việc vụng trộm với vợ người khác làm vinh quang. Đương nhiên chuyện này nhất định không được để cho người chồng biết được. Cho nên ý nghĩ đầu tiên của Cesar không phải là trừng phạt Hân Hân ngoại tình, mà là giết chết tên đàn ông kia. Thế nhưng cả người đầy lửa giận mở cửa ra, lại nhìn thấy một hình ảnh mà ở thế giới loài người này rất hiếm khi được nhìn thấy, người mẹ đang cho con bú.

Lại nói việc nuôi con bằng sữa mẹ bất kể là trước hay sau thời đại Stars vẫn luôn được tuyên truyền, nhưng tình hình không cho phép. Phụ nữ sau khi nhân bản tuy không có suy nghĩ nhưng nếu thấy không thoải mái thì vẫn sẽ phản kháng. Mọi người đều biết việc chăm sóc trẻ sơ sinh là một quá trình cực kỳ khó khăn, cho nên không ít phụ nữ không chấp nhận, thậm chí nảy sinh tâm lý sợ hãi đối với chính con mình. Dần dà, mọi người bắt đầu nghĩ đến dùng sữa bột cho trẻ em, không làm khó đám phụ nữ kia nữa, dù sao nếu làm cho bọn họ buồn phiền, đám đàn ông cũng không có đủ kiên nhẫn để dỗ dành.

Cứ như vậy, phải đến gần trăm năm sau Cesar mới tận mắt thấy được hình ảnh như vậy. Thực lòng, anh có chút xúc động, thậm chí lập tức dùng máy bộ đàm chụp lại hình ảnh của hai mẹ con Hân Hân lúc này, tất nhiên là tránh chỗ không nên chụp.

Hân Hân bị chụp liền giật mình, đỏ mặt nói: “Đừng chụp, em vừa mới dậy, đầu tóc còn loạn.” Chiếc khăn quấn cho bé con còn rất bẩn, có thể thấy được

bọn họ đã không sửa soạn cẩn thận cho con gái.

Cesar đến gần cô, sau đó tò mò hỏi: “Đau lắm không? Em còn đang bị thương.” Nhìn cô đến ngồi còn rất khó khăn, nhưng vẫn dùng sức giữ con gái, sợ con bị thương. Đây có lẽ chính là tình thương của mẹ trong truyền thuyết. Cesar và rất nhiều người khác chưa từng được trải nghiệm, lúc này không khỏi có chút ghen tị với con gái của mình.

Nhưng gần đây con gái đã phải chịu rất nhiều khổ cực, được yêu thương nhiều hơn chút cũng là bình thường.

Thật ra Hân Hân cũng không có nhiều sữa, may là Lily không phải quá đói, hút hai bên xong có vẻ đã no lưng lửng bụng, sau đó ợ mấy cái bọt sữa liền ngoan ngoãn ngủ thiếp đi.

“Nhìn con bé không có vẻ bạo lực như vậy.” Nghĩ đến căn phòng nhỏ ở tỉnh cầu Tam Giác, Hân Hân cảm thấy mấy thứ kia nhất định không phải là do con gái cô gây ra.

Cesar nói: “Hiện giờ lực tinh thần của con rất ổn định, anh cảm thấy con đã bắt đầu nhận biết được cha mẹ rồi. Thật là đứa nhỏ thông minh. Đúng rồi, em vẫn nên nằm xuống đi, cẩn thận không chạm vào vết thương.”

Hân Hân ngoan ngoãn nằm xuống, bởi vì muốn cho Lily bú nên cô vẫn ngồi như vậy, vết thương đã sớm đau đến không chịu nổi. Sau khi nằm xuống lại lo lắng chuyện trên phi thuyền, rồi hỏi đến tình hình của đứa bé người biển chủng kia.

Cesar vuốt đầu cô, nói: “Em có biết, quốc vương Smith kết hợp gen với sinh vật vũ trụ nào không?”

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Sắp Xếp Đáng Sợ

Edit: Gà Beta: Tiểu Tuyền Trái tim Hân Hân chợt đập mạnh, cô dường như đã gặp qua loại sinh vật kia, khi đó cô vẫn còn đóng giả robot.

“Chẳng lẽ là người hành tinh côn trùng?” Không phải chứ, nếu cứ tiếp tục phát triển theo hướng người hành tinh côn trùng, bọn họ chẳng phải sẽ tự giết hại lẫn nhau sao. Chẳng trách một đứa bé ba tuổi lại có thể nhảy lên suýt chút nữa là giết chết cô, đúng là một đứa bé đáng yêu. Nhưng nếu đúng là thằng bé có dòng máu người hành tinh côn trùng, cô có thể giữ được tính mạng đã là may mắn lắm rồi.

Cesar gạt đầu, anh dịu dàng xoa đầu con gái, sau đó nhàn nhạt nói ra một câu.

“Anh định sẽ vứt nó đến hành tinh côn trùng.”

“Cái gì?” Không được, làm như vậy thì có vẻ độc ác quá. Dù sao đối phương chỉ là một đứa bé ba tuổi, hơn nữa cha của nó cũng không đối xử tệ với con gái mình.

Mặc dù cô rất sợ hãi, cũng rất tức giận, nhưng ai lại có thể trút giận với một đứa bé ba tuổi chứ?

“Bỏ đi, vứt nó đến đâu thì tàn nhẫn quá. Dù sao nó cũng mới ba tuổi, đến nơi đó chắc chắn sẽ bị ăn tươi nuốt sống. Hơn nữa con gái cũng không xảy ra chuyện gì, chúng ta để nó lại một tỉnh cầu nào đó rồi nhờ người báo cho cha nó một tiếng là được rồi.” Hân Hân để cho nó một đường lui, coi như tận tình tận nghĩa.

Cesar lại cảm thấy rất thú vị, nói: “Từ lâu đã nghe nói phụ nữ cổ đại rất lương thiện, xem ra đúng như vậy rồi.”

Hân Hân nói: “Vậy không lương thiện là có thể vứt một đứa bé ba tuổi đến hành tinh côn trùng sao, chẳng phải là rất tàn nhẫn ư, đứa bé sẽ lập tức bị xâu xé.”

Cesar không nói gì nhìn cô, sau đó nói: “Cho dù bây giờ anh không ra tay, nhiều năm sau này con cháu đời sau của nó vẫn sẽ từ từ trở về Trùng tộc.”

Hân Hân biết anh nói không sai, nhưng vẫn nói: “Chúng ta đừng làm gì cả, sau này bọn họ muốn thay đổi thành hình dạng như thế nào cũng đều không liên quan đến chúng ta.”

Là một người hiện đại, Cesar cảm thấy không quen đối với việc trốn tránh trách nhiệm, nhưng nghe cô nói vậy cũng cảm thấy con gái không bị thương tổn gì, xem chừng là đối phương nương tay, không bằng mình cũng nương tay coi như trả lại đối phương.

Vì thế, hai vợ chồng để đứa bé ba tuổi kia lại một tỉnh cầu nhỏ không biết tên, sau đó cho người thông báo quốc vương Smith.

Chuyện anh ta dùng cách nào đi cứu con trai mình thì cô không quan tâm đến nữa, chỉ nói đến chuyện bọn họ trên đường quay lại tình cầu của mình. Hân Hân chăm sóc con gái mình, sau đó mới phát hiện con bé không bị sợ hãi gì. Con bé hiện giờ nên ăn vắn ăn, nên uống vắn uống, hơn nữa đặc biệt thích ngắm khung cảnh vũ trụ bên ngoài phi thuyền.

Thật ra Hân Hân cũng rất thích. Cesar bẻ bọn nhiều việc, cho nên mẹ con bọn họ liền nhìn ra những vì sao bên ngoài mỉm cười. Tiểu Lily rất thích thú, chỉ ra phía ngoài cười ha ha.

“Mẹ không biết đó là sao gì đâu, con hỏi mẹ cũng bằng không, không bằng đi hỏi cha con đi.”

“Cái đó mẹ cũng không biết.”

“A a a a.” Tiểu Lily lại nói gì đó.

“Con đang nói gì vậy, mẹ nghe không hiểu gì cả.” Hân Hân cảm giác mình nói chuyện với con gái như ông nói gà bà nói vịt.

Những người khác đi qua khoang thuyền không còn lời gì để nói, đệ nhất phu nhân và đệ nhất công chúa của bọn họ thật sự rất ngốc mà. Hướng về phía những hòn đá bình thường phía ngoài, một người nói chuyện một người phát ra âm thanh đáng yêu, như vậy khiến bọn họ làm sao có thể thu hồi tầm mắt đây?

Nếu phụ nữ loài người sau này đều giống đôi mẹ con họ, đó thật sự là may mắn của đám đàn ông!

Khi Cesar đến, thứ anh nhìn thấy là khung cảnh kỳ lạ như vậy, nhân viên công tác trên phi thuyền đều liên tục nhìn về phía mẹ con Hân Hân, mà hai mẹ con dường như không phát hiện ra, vẫn ngây người nhìn về phía mấy ngôi sao.

Dáng vẻ phụ nữ như thế này thật sự rất hiếm gặp, trong lòng anh lập tức trở nên mềm mại.

Đột nhiên, trong đầu anh xuất hiện một suy nghĩ, anh đến trước mặt Hân Hân, nói: “Có muốn đến Địa Cầu không?”

“Chẳng phải anh đang rất bận sao?” Hân Hân dường như rất vui mừng, lúc trước tuy đã từng quay lại Địa Cầu nhưng lúc đó tâm trạng không tốt nên không thể yên tâm đi chơi được.

Nhưng vẫn không yên tâm “Chẳng phải anh đang rất bận sao?”

Cesar nói: “Thực ra anh đang trong kỳ nghỉ, nhưng bây giờ vẫn có thể xử lý chính vụ. Dù sao trên phi thuyền cũng có đầy đủ đồ dùng trẻ em, cả nhà chúng ta có thể quay lại Địa Cầu. Ở đây anh đã chuẩn bị cho em một món quà.”

“Quà?” Hân Hân ngạc nhiên nhìn Cesar.

Cesar không trả lời câu hỏi của cô, chỉ đón lấy con gái đỡ dành chơi đùa. Có thể nhìn ra anh không muốn nói cho cô biết món quà kia là gì, cô chỉ có thể đoán, nhưng càng nghĩ lại càng thấy không thể nào đoán được suy nghĩ của Cesar.

Nhưng Cesar đã quyết định đi Địa Cầu thì cô chỉ có thể đi theo, phi thuyền chuyển hướng nhanh chóng bay về phía Địa Cầu. Khoảng thời gian ba ngày không ngắn cũng không dài, từ rất xa bọn họ đã nhìn thấy màu lam của Địa Cầu.

Suốt dọc đường đi, Hân Hân hỏi rất nhiều chuyện về Địa Cầu, hỏi nơi đó còn có thể sắp xếp loài người vào ở nữa không.

Cesar nói rằng có thể, bởi vì nhiều nơi trên Địa Cầu hiện tại đã khôi phục hoàn toàn, chẳng qua loài người vì bảo vệ hành tinh mẹ của mình, không muốn nó bị ảnh hưởng nữa nên mới không sắp xếp người vào ở. Nhưng Cesar cho rằng có thể thành lập một làng du lịch, thỉnh thoảng sẽ cho loài người trở về thăm hành tinh này.

Hân Hân cực kỳ tán thành, cô luôn hi vọng một ngày nào đó mình có thể trở lại hành tinh này. Không ngờ ở đó đã có vài nơi có thể cho loài người ở lại, mặc dù không lớn, lại còn giống như khách sạn cao cấp, nhưng cô vẫn cảm thấy rất thoải mái.

Phong cảnh ở Địa Cầu hoàn toàn khác với những hành tinh khác, ngay cả không khí cũng tốt hơn.

Bọn họ dùng phi thuyền lại, được sắp xếp đưa vào một trong những cơ sở bảo vệ trên Địa Cầu. Lần này nơi bọn họ hạ cánh là Trung Quốc, đây là do Hân Hân đặc biệt yêu cầu.

Khu vực Trung Quốc cũ được khôi phục không quá lớn, nhưng cỏ cây lại vô cùng tốt tươi. Ra ngoài sắp xếp một tòa có kiến trúc cổ phong xong, cả nhà bọn họ liền đi dã ngoại. Bởi vì không muốn có người khác quấy rầy, bọn họ chỉ mang theo hai robot có thể mang vác nặng.

Bọn họ phải mang theo rất nhiều đồ đạc, bao gồm đồ dùng cho buổi dã ngoại cùng đồ dùng trẻ em. Thực ra có thể không cần mang Lily theo, nhưng Hân Hân cho rằng đây dù sao cũng là quê ngoại của con gái, muốn cho con đi theo để ngắm nhìn một chút.

Một nhà ba người cứ vậy đi dã ngoại, nơi này khiến cho Hân Hân cảm thấy vô cùng thân thiết, bởi vì từng cảnh cây ngọn cỏ đều có rất quen thuộc, giống như cô chưa từng rời khỏi Địa Cầu vậy.

“Ồ đây có nấm này.” Hân Hân mừng rỡ đưa tay định hái, nhưng Cesar lại giữ cô lại rồi ra hiệu cho robot.

Robot đi tới cắt cây nấm ra rồi tiến hành xét nghiệm, sau đó dùng âm thanh đều đều không chút cảm xúc nói: “Loài nấm, là loài thực vật đặc thù của Địa Cầu, không có độc, có thể ăn được.”

“.....” Không cần phải như vậy chứ, loại nấm này trước kia cô đã từng gặp rồi.

Nhưng Địa Cầu đã trải qua nhiều năm không có con người đặt chân tới, không biết các loài có gì biến đổi không. Vì vậy cô không trách Cesar cẩn thận quá mức nữa, ngược lại vô cùng vui vẻ đi hái nấm.

Cesar bế Lily đi bên cạnh cô, hỏi: “Em hái thứ này về để ăn à?”

Hân Hân lập tức gật đầu, cười nói: “Đúng vậy, đúng vậy, hái nhiều một chút về nấu cho anh ăn. Lily không thể ăn nhưng có thể nhìn, em trước kia thích nhất là món gà hầm nấm đây.”

Cesar vốn định bảo để cho robot làm thay đi, bọn họ chỉ cần ngồi chờ được rồi. Nhưng thấy bà xã mình dường như rất vui vẻ, không thể không biết xấu hổ mà quấy rầy sự hăng hái của cô.

Chỉ chốc lát sau, Hân Hân đã hái được một túi nhỏ, cô mệt mỏi ra lệnh robot chuẩn bị một nơi có thể nghỉ ngơi rồi lập tức nằm xuống.

Cesar thấy đã đến giờ cho Lily ăn liền đi pha sữa cho con gái, phải nói cô con gái này của bọn họ xem ra năng lực sinh tồn nơi hoang dã cực kì tốt.

Trước kia Hân Hân đã từng nhìn thấy cảnh cho trẻ con bú sữa, người lớn đặc biệt cẩn thận cho bọn nhỏ bú sữa, chỉ sợ chúng sẽ bị sặc. Còn vị nhà cô thì ngược lại, chỉ cần đưa bình sữa cho con bé là nó lập tức đưa tay ôm lấy uống một mình, ra chiều ai cũng không được động vào bình sữa của nó.

Vậy mới nói đứa bé này, bất kể là Cesar, cô hay là robot, chỉ cần có thể chăm sóc, là có thể chăm sóc mà không tốn chút tinh thần nào.

Nghĩ đến tinh thần lại nghĩ đến Mary, lúc bọn họ đi thân thể của cô ấy đã rất nặng nề rồi, không biết tình hình thời gian qua như thế nào.

“Không biết Mary thế nào rồi?”

“Yên tâm, cô ấy bây giờ rất tốt.” Có người đàn ông của mình chăm sóc bên cạnh thì có thể không tốt sao, Kriya nâng niu cô ấy giống như một thứ trân bảo vậy.

Nghĩ đến đây lại không khỏi cảm thấy có lỗi với Hân Hân, lúc cô mang thai Lily vẫn khiến cô phải lo lắng, bồn ba khắp nơi, thậm chí còn phải đi chiến đấu.

Tuy nói cô không giống với những người phụ nữ khác, cô có suy nghĩ của chính mình, nhưng anh vẫn cảm thấy đã bỏ lỡ tinh thần trách nhiệm quan trọng nhất của một người đàn ông.

Hai người nghỉ ngơi một lát, ăn một bữa cơm đơn giản. Lúc này Hân Hân lại thấy nhớ món lẩu, nguyên liệu nấu ăn mọc hoang ở đây rất nhiều, hơn nữa còn rất tươi. Nhưng cô lại nghĩ, trong thế giới này, mấy thứ như món lẩu đều đã bị lãng quên rồi.

Bởi vì là thời đại chiến tranh giữa các vì sao, có rất ít nhóm đàn ông có thể bình tĩnh ngồi quanh nồi lẩu ăn cơm uống rượu. Bọn họ vì sinh tồn mà cố gắng, cho nên hơn phân nửa là lựa chọn thức ăn nhanh.

Đáng tiếc Tiểu Lily chưa đủ lớn, nếu không buổi tối cả nhà bọn họ có thể cùng nhau ăn lẩu rồi.

Hân Hân cảm giác từ lúc quay lại Địa Cầu bản thân cũng nhớ lại rất nhiều chuyện trước kia, ví như đồ ăn, lại ví như trò chơi. Hồi nhỏ thường lấy chiếc lồng được đan chắc chắn để nhốt dê rồi treo ở trước cửa sổ, con dê cứ kêu không ngừng, tuy hơi phiền nhưng cô rất thích xem dáng vẻ vỗ cánh của nó.

Đối với trò chơi yêu thích này của cô, Cesar chỉ im lặng. Khi còn bé, bạn cùng chơi của anh đều là trang bị robot hoặc phi thuyền. Đối với niềm yêu thích các sinh vật nhỏ của các bé trai bé gái cổ đại, anh không thể hiểu nổi, nhưng nếu Hân Hân thích thì anh sẽ bắt cho cô một con.

“Wow, lợi hại quá.” Hân Hân khích lệ, bởi vì động tác vừa rồi của anh mặc dù rất đẹp trai, nhưng cũng rất khó nói. Thử nghĩ xem, người đàn ông toàn thân mặc quân phục lại đi bắt dê, rất có cảm giác bị sụp đổ hình tượng.

Nhưng tinh thần ham chơi của Hân Hân vẫn không giảm, cô dùng cành cây dựa theo trí nhớ đan thành một chiếc lồng không tròn không đẹp, rồi nhốt con dê vào, sau đó cảm khái nói: “Thời gian giống như đang chong chéo nhau tại thời điểm này, em giống như vẫn đang sống ở quá khứ. Anh xem, tay nghề của em so với trong quá khứ vẫn không hề thay đổi.”

Cesar vuốt tóc cô, nói: “Đúng vậy, em là một người phụ nữ thần kỳ, những gì mà em biết đều là những thứ quý giá nhất mà loài người chúng ta đã đánh mất. Có lẽ loài người cần có một chút thay đổi, nếu cứ bịt mắt tiến về phía trước, không biết sẽ biến thành cái dạng gì. Hân Hân, sau này anh sẽ tôn trọng đề nghị của em, để cho loài người ít nhất nhớ được bọn họ sinh ra từ nơi nào, để họ không quên một số thứ trân quý, ví như làm thế nào để đan chiếc lồng tre nhỏ này, ít nhất là anh không biết.”

Trong lòng Hân Hân như có một dòng nước ấm áp chảy qua, bởi vì rõ ràng Cesar đang tiếp nhận quá khứ của mình, cũng đồng thời hứa hẹn tương lai cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Hôn Lễ Trên Địa Cầu

Edit: Gà Beta: Tiểu Tuyền Đối với Hân Hân, mọi thứ trên Địa Cầu vừa ấm áp lại vừa thân quen, cô ở đây chơi đùa suốt mấy ngày, dường như tất cả đều vẫn tốt đẹp như vậy.

Con gái của bọn họ cũng lại đặc biệt phối hợp, có vẻ cô bé cũng rất thích bầu không khí trên Địa Cầu này, nếu một ngày không được bế ra ngoài đi chơi thì nhất định sẽ không vui.

Trên Địa Cầu ngày đêm luân phiên vô cùng rõ ràng, lại không giống như quá khứ có đèn điện có thể khiến ban đêm sáng như ban ngày.

Ban ngày còn đỡ, ban đêm lại khiến cho người ta cảm thấy có đôi chút cô đơn.

Hân Hân thường xuyên có cảm giác trống vắng, nguyên nhân có lẽ là do khung cảnh hiện tại quá khác trước đây.

Nhiệm vụ mỗi ngày của Cesar là bế con gái đi chơi. Nhưng đột nhiên có một ngày, anh giao con gái cho hộ vệ và robot, sau đó dẫn Hân Hân đi tận hương thế giới của hai người.

Hân Hân cảm thấy con gái vẫn còn nhỏ như vậy, bọn họ trốn con đi chơi thì không tốt lắm. Nhưng Cesar lại không để ý, anh dùng một chiếc phi thuyền nhỏ chở cô đến một điểm di tích có vẻ mới được khai quật trên Địa Cầu.

Nơi đó dùng gạch đỏ lát thành một lối đi rất dài. Sau khi dùng phi thuyền lại, Cesar mở một cánh cửa ra. Hân Hân nhìn vào bên trong, bất ngờ nhìn thấy một chiếc áo cưới trắng tinh đang treo nơi đó, trên cổ là một chuỗi ngọc trai làm trang sức, nhìn vô cùng rực rỡ.

Mọi thiếu nữ từ nhỏ đến lớn đều mang trong mình giấc mơ mặc váy cưới. Hân Hân cũng không phải ngoại lệ. Chỉ là không ngờ tại cái thế giới mà hai từ kết hôn đã trở nên vô cùng xa lạ này, cô vẫn còn có cơ hội được khoác lên nó.

“Đề anh giúp em mặc.” Cesar nói xong liền giúp cô cởi quần áo, chậm rãi mặc váy cưới lên trên người cô. Bình thường chỉ cần cô cởi quần áo ra là đối phương sẽ lập tức hóa thân thành sói, nhưng hôm nay anh lại có vẻ rất bình tĩnh, tựa như váy cưới này là một điều vô cùng thần thánh.

Tâm trạng của Hân Hân lúc này không thể dùng hai từ cảm động để hình dung. Thậm chí hay tay cô còn hơi run run, trong lòng phấn khích giống như cô dâu mới sắp gả về nhà chồng.

Rõ ràng con cũng đã lớn rồi, sao vẫn còn kích động như vậy?

Sau khi mặc váy cưới xong, Hân Hân lại đeo đồ trang sức trang nhã, rồi đưa tay cho Cesar.

Cesar dắt tay cô đi xuống phi thuyền, xung quanh lập tức vang lên bản nhạc Hành khúc đám cưới. Không thể ngờ được, đã qua nhiều năm như vậy mà khúc ca này vẫn được Cesar tìm ra.

Bọn họ chậm rãi đi trên lối đi lát đầy gạch đỏ kia, bốn phía là cây cối xanh um tùm cùng tiếng chim hót líu lo.

“Có thấy quen không? Nơi này chính là địa chỉ nhà em mà lúc trước em từng nói. Anh bảo bọn họ tính toán rất lâu, rốt cuộc đã xác định được vị trí. Đây là vật anh tặng cho em, thích không? Vốn tưởng phải đợi mấy ngày nữa, nhưng không ngờ thời cơ lại đến nhanh như vậy.” Cesar hơi hơi nắm chặt bàn tay mình, bởi vì anh cảm giác được Hân Hân dường như đang run rẩy.

Hân Hân không ngờ mình lại có thể tổ chức hôn lễ tại chính ngôi nhà của mình. Cô cảm thấy bản thân hiện giờ rất kích động, ngay cả bước chân cũng không vững. Chẳng trách trong buổi lễ kết hôn chú rể lại luôn đưa tay đỡ cô dâu, thứ nhất là nhìn có vẻ rất phong độ, thứ hai chẳng phải là sợ cô dâu đột nhiên chân mềm ngã xuống sao?

“Cha mẹ cùng người thân của em, hy vọng bọn họ có thể biết bây giờ em đang vô cùng hạnh phúc.” Hân Hân bắt buộc chính mình không được rơi lệ, nhưng giờ khắc này sao có thể nhịn được?

“Đừng kìm nén bản thân, em bất kể là khóc hay cười thì vẫn đều là đẹp nhất.” Cesar an ủi cô, hai người dắt tay nhau đi đến hàng gạch đỏ cuối cùng.

Một người mặc quân phục đang đứng ở đó, không ngờ lại là Ben Sur. Anh ta không cầm Thánh Kinh, chỉ nhìn đôi nam nữ trước mặt, cười nói: “Cesar, con có đồng ý cưới Tiểu Hân Hân làm vợ hợp pháp, bất kể chiến tranh, ốm đau hay khó khăn, hoạn nạn đều luôn ở bên cạnh cô ấy không?”

Cesar đứng thẳng lưng, nói: “Con đồng ý.”

“Tiền Hân Hân, con có đồng ý lấy Cesar Will làm chồng hợp pháp, bất kể chiến tranh, ốm đau hay khó khăn, hoạn nạn đều sẽ không rời xa không?”

Hân Hân nhìn thoáng qua Cesar, sau đó roi lệ nói: “Con đồng ý.”

Ben Sur nói: “Kết thúc buổi lễ, hai bên trao đổi lễ vật.”

Cesar lấy một chiếc nhẫn ra đeo vào ngón tay Hân Hân. Là kim cương, nhưng bây giờ đã là đồ cổ, giá cả so với thời đại trước còn tăng lên gấp n lần. Điều này khiến Hân Hân không khỏi giật mình. Nhưng rất nhanh đã chuyển thành quần bách, bởi vì cô không có chuẩn bị lễ vật gì cả!

Cesar lại khẽ nâng cằm cô lên, hơi khom người hôn lên đôi môi cô, rồi cười nói: “Em chính là món quà tốt nhất rồi.”

Hân Hân lập tức cảm thấy Cesar thật biết tính toán, chẳng những có được món quà tốt nhất, mà lại còn là mua một tặng một nữa chứ!

Cesar thấy cô xấu hổ thì lập tức bế bổng cô lên, là bế kiểu công chúa, sau đó nói: “Hiện tại là thời gian tuần trăng mật, hai ta và cả con gái của chúng ta nữa, sẽ ở nơi ngày nghỉ ngơi một tháng.”

Ben Sur ở bên cạnh lập tức nói: “Thưa Thống soái, ngài chỉ có thời gian nửa tháng, nếu không cả Stars sẽ đại loạn mất.”

Cesar cau mày trừng mắt nhìn Ben Sur, sau đó quay sang thờ dài với Hân Hân.

Hân Hân an ủi anh: “Nửa tháng là được rồi, dù sao chúng ta cũng rời đi lâu lắm rồi.”

Cesar cười nói: “Được, giờ chúng ta phải động phòng hoa chúc đã, người Trung Quốc có phải có cách nói này không?” Rồi trừng mắt nhìn Ben Sur, thấy hắn lập tức nói: “Được rồi, tôi cũng phải đi rồi.” Anh ta ngồi lên phi thuyền của mình, bay về hành tinh Gila.

Còn Cesar thì bế Hân Hân đi thêm một đoạn, rồi cuộc nhìn thấy tòa kiến trúc có dạng tiểu lâu hai tầng, mang chút phong cách Trung Quốc, tường viện cao lớn, đại môn sâu thẳm. Đây cánh cổng ra, Hân Hân đột nhiên có cảm giác như được quay về nhà.

“Đây là anh chuẩn bị sao? Lợi hại quá.” Cả người Hân Hân vẫn được ôm trong lòng Cesar, cô vòng tay qua cổ anh, cảm động nói.

Nhưng Cesar lại cười nói: “Em còn chưa biết, trong cả tòa nhà này, chỗ thoải mái nhất, chính là giường.” Anh bế cô đi thẳng đến phòng ngủ, hai người ngã thẳng lên giường.

Hân Hân không biết phải nói sao: “Bây giờ còn là ban ngày, đêm động phòng hoa chúc thì phải đợi buổi tối.”

Nhưng Cesar hoàn toàn không đợi được, anh không coi váy cưới của Hân Hân mà trực tiếp kéo nội y ra, sau đó nhỏ giọng nói: “Dáng vẻ mặc váy cưới này của em thật sự khiến người khác muốn ngừng mà không được.”

Hân Hân đỏ bừng mặt, cho nên.

Chân chính nhìn rõ ngôi nhà này là vào buổi sáng ngày hôm sau. Hân Hân phải làm bữa sáng, còn Cesar đi đón con gái. Ý nghĩa của tuần trăng mật này bên cạnh bọn họ không có bất kì người ngoài nào, ngày cả robot cũng không mang theo, trải nghiệm chân thực cuộc sống của ba người.

Mới đầu tay chân còn đôi chút lúng túng, nhưng rất nhanh đã thích ứng được.

Lúc rảnh rỗi bọn họ còn có thể luyện thêm kỹ thuật robot. Khả năng thao tác robot của Hân Hân hiện tại có thể nói đã đạt đến mức tay và suy nghĩ liền nhau, ngay cả Cesar cũng nói tốc độ học tập của nàng là nhanh hiếm thấy.

Hân Hân đương nhiên vui mừng, bởi vì bản thân không chỉ được người có kỹ năng hạng nhất khích lệ, mà người đó còn là ông xã của mình nữa.

Địa Cầu thực sự là nơi thích hợp cho loài người sinh sống. Dường như Cesar đã cố ý sắp xếp một số người nhiệt tình với cuộc sống, đồng thời không thích tranh giành sống ở trên Địa Cầu. Đặc biệt là các cặp vợ chồng, cả nhà chỉ được phép mang theo hai robot để an cư ở nơi này.

Đương nhiên, vì bảo vệ phụ nữ, sẽ tiến hành một số biện pháp an toàn đối với những gia đình này, nhưng không được mang quá nhiều dấu vết hiện đại.

“Vậy không bằng anh đem nơi này mở rộng thành một khu biệt thự, để cho những người này mang vợ con đến đây chơi, như vậy còn có thể bán phòng lấy tiền, thật tốt biết bao.” Hân Hân nói.

“Ngốc quá, Địa Cầu là tài sản chung của mọi người. Thân là Thống soái, sao anh có thể chiếm làm của riêng được chứ?” Cesar búng nhẹ lên trán Hân Hân, cười nói.

Hân Hân xoa đầu nói: “Vậy thì chúng ta xây nhà cho thuê, thu tiền thuê phòng, tiền quản lý, vân vân. Nếu thích có thể mua luôn, tiền giao ra vẫn để xây dựng và quản lý nơi này, anh thấy thế nào?” Phí quản lý khách sạn kia cũng không thể không thu.

Cesar nhìn cô ra chiều đã hiểu, nói: “Được, chuyện này giao cho em làm. Anh sẽ cấp cho em một khoản tài chính, chờ em kiếm được lời, hàng năm sẽ trả lại cho quân đội Stars một khoản, số còn lại đều để lại cho em.”

Hân Hân vô cùng kích động, đây chính là cho cô cơ hội tự kiếm tiền. Cô nhào lên người Cesar hôn chụt một cái, vui vẻ nói: “Được, em nhất định sẽ chăm chỉ kiếm tiền.”

“Nhưng mà một mình em thì không làm được, anh sẽ phân cho em một người hợp tác, tên là Achilles. Nói đến buôn bán, cậu ta chính là một tay lão luyện.” Cesar không muốn để cô phải chịu quá nhiều mệt mỏi.

“Vâng.” Hân Hân không có nhiều kinh nghiệm trong chuyện làm ăn, có người giúp mình đương nhiên là bằng lòng.

Nhưng Cesar vẫn không yên tâm, nói: “Em chỉ được phép qua lại với cậu ta trên phương diện làm ăn, thời điểm gặp mặt nhất định phải có người hoặc robot đi theo, nếu không anh không thể yên tâm được.”

Hân Hân nhú mày, nói: “Anh không yên tâm về em sao?”

Cesar cười, khuôn mặt anh vốn nghiêm túc, nhưng khi cười lên lại đẹp trai đến không ngờ. Người đàn ông đẹp trai đến vậy, hoàn mỹ đến vậy mà sao có thể rơi vào trong tay mình chứ? Hân Hân nhất thời mê mẩn, trong lòng cảm thấy cho dù bây giờ có bao nhiêu mỹ nam xuất hiện trước mặt cũng không thể khiến trái tim cô dao động.

“Không phải là anh không yên tâm với em, mà là không yên tâm với tất cả những người đàn ông khác. Người phụ nữ của anh xinh đẹp như vậy, thông minh như vậy, bọn họ có thể không động lòng sao? Hơn nữa, em còn có thể sinh con gái, bọn họ.” Đều là đàn ông, đương nhiên là hiểu được suy nghĩ của nhau. Nhưng Cesar sợ nói nhiều sẽ dọa Hân Hân sợ nên chỉ nói một nửa thì ngừng lại.

Nhưng Hân Hân thì hiểu ngay. Cô tới nơi này đã lâu, bên ngoài chế tạo nhiều robot phục vụ như vậy, suy nghĩ của đám đàn ông kia, sao cô có thể không hiểu chứ? Đơn giản là muốn trộm một người phụ nữ, thứ nhất là tò mò, thứ hai là còn có thể mang thai gì gì đó! Thế giới này không cho phép nạo phá thai, cho nên có khi còn trộm được cả một đứa bé.

Cô do dự một chút nhưng lại nghĩ, Achilles không phải là nhân vật tầm thường, lấy thành tựu của hắn sớm muộn gì cũng có phụ nữ, cho nên không cần thiết phải mạo hiểm như vậy đi?

Về phần lòng người khó dò, cô chỉ nói: “Em sẽ cẩn thận.”

Cesar xoa đầu cô. Đám đàn ông bọn họ thực lòng không muốn bảo vệ phụ nữ chặt chẽ như vậy, chỉ là không còn cách nào khác. Một người phụ nữ thân chí không rõ ràng sẽ không biết mình muốn cái gì, làm sao biết được mình có từng chịu khổ hay không, có biết bản thân thấy không thoải mái hay không. Bọn họ cho dù có bị người đàn ông khác làm nhục cũng sẽ không có cảm giác gì, nên dù có bị ngược đãi cũng không biết. Nên đành phải đem bọn họ bảo hộ dưới tầm mắt của mình, để không người nào khác đụng vào họ, không để họ phải chịu tổn thương.

Nhưng Hân Hân lại khác, suy nghĩ và cảm nhận của giống như loài người bình thường, cho nên khi gặp nguy hiểm cô sẽ biết kêu lên, biết phản kháng, biết tìm kiếm giúp đỡ. Một người như vậy, nếu anh cứ hạn chế tự do của cô thì thật sự quá ích kỉ.

Hân Hân đặc biệt hào hứng đối với nhiệm vụ mới này, trước lấy bản đồ Địa Cầu hiện tại ra để xem. Bản đồ này vừa có cảm giác quen thuộc lại vừa khác biệt, đã không còn ranh giới phân chia các quốc gia, chỉ còn ranh giới giữa khu vực có thể du lịch và khu vực nguy hiểm. Khu vực có thể du lịch là màu xanh lục, khu vực nguy hiểm là màu đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Làm Ăn Và Ngoài Ý Muốn

Edit: Gà Beta: Tiểu Tyền Nhìn từng khoảng từng khoảng đồ chót, Hân Hân cho dù không có trứng cũng phải nạy

mà đau giùm. Các khu vực phân tán như vậy, muốn đến một khu nghỉ mát chẳng lẽ phải đi bằng máy bay?

May mà thời đại này có phi thuyền, công dụng và tốc độ đều tốt hơn xe ô tô.

Trong đầu Hân Hân trước tiên vạch ra một kế hoạch nho nhỏ. Ví dụ như khu vực có nhiều nước một chút có thể xây dựng khu vui chơi cho trẻ em.

Chưa nói phụ nữ có bị giam lại hay không, nhưng trẻ nhỏ thì không thể bị hạn chế đi lại được, như vậy sẽ ảnh hưởng không tốt đến sự phát triển của chúng. Giống như con gái của bọn họ, chẳng bao giờ chịu ở yên ở trong nhà, lúc này vừa vào trong nhà chưa bao lâu đã náo loạn đòi ra ngoài chơi.

Cesar bó tay, đành phải bế con bé ra ngoài, đi dạo xung quanh.

Hân Hân không nhìn bản đồ nữa, tựa vào bên cửa nhìn chồng bế con gái đi tới đi lui trong sân, thỉnh thoảng còn bắt mấy con côn trùng bay qua bay lại

để chọc con bé.

Khung cảnh này quá đẹp đẽ, khiến cô cứ mãi đắm chìm trong đó.

Đáng tiếc khoảng thời gian vui vẻ đó không kéo dài bao lâu, rất nhanh bọn họ đã phải quay lại tỉnh cầu Gila. Đã lâu không quay lại, trong lòng không khỏi có chút hoài niệm. Hân Hân cảm thấy loài người có một thói quen rất kỳ lạ, chỉ cần ở một chỗ trong thời gian dài, khi nhớ đến nhất định sẽ có cảm giác quen thuộc.

Nhưng lần trở lại này là có mục đích. Cesar bận công việc của anh, còn cô thì đi tìm Achilles.

Vị cựu thành viên Quốc hội này đã thành thật hơn rất nhiều, bởi vì anh ta là một trong số ít những người trong Quốc hội còn sống sót. Tuy nhiên, khi lần nữa nhìn thấy Hân Hân, ánh mắt anh ta lại sáng lên. Đành ông cho dù đang hoảng đến mấy, ở trước mặt một người phụ nữ hấp dẫn vẫn xuất hiện một số suy nghĩ không nên có.

Chuyện của người phụ nữ này anh ta đã nghe qua, nghe nói là sinh được một bé gái khỏe mạnh, hơn nữa còn cùng chồng đi cứu con gái về.

Cô bây giờ so với trong quá khứ càng thêm tự tin, dáng vẻ cũng đầy đặn hơn. Bởi vì trên người mặc quần áo nên lại càng có hương vị thành thực hơn, như vậy đã đủ để hấp dẫn một người đàn ông rồi.

Achilles xem cô là hình mẫu để chế tạo robot, bất kể là khuôn mặt hay tính cách đều rất giống. Bản thân anh ta cũng giữ lại một con. Nhưng bây giờ mới phát hiện, robot vĩnh viễn vẫn là robot, cho dù có giống đến đâu vẫn không phải là người thật.

Cô ấy đang thay đổi, vì người đàn ông của mình, gia đình của mình mà thay đổi. Con robot thì vĩnh viễn vẫn là một loại đáng vể.

“Phu nhân kính mến, đã lâu không gặp, ngài lại càng trở nên xinh đẹp.” Anh ta khẽ mỉm cười, ngả ngón cảm lấy tay Hân Hân định hôn lên. Nhưng bàn tay nhỏ bé trong tay đã rút ra ngoài, liếc thấy Ben Sur đang đen mặt đứng ở một bên nói: “Hình như tôi đã nhắc cậu rồi mà, không được phép tiếp xúc quá gần.” Thật là, đi một tên Raymond thì lại tới một tên Achilles, loại tình huống này thật làm khó anh ta mà.

Hân Hân thấy Achilles cười xấu hổ, liền nói: “Đến ngồi xuống rồi nói, chúng ta thảo luận một chút chuyện trên Địa Cầu.”

Achilles không ngờ cô lại có hứng thú với chuyện trên Địa Cầu như vậy. Không còn cách nào khác, anh ta đành phải ngồi xuống, nhìn cô lấy bản đồ ra và nói một số kiến giải của bản thân.

Khiến người ta không ngờ là cách nhìn nhận của cô lại độc đáo đến vậy, hơn nữa còn có thể kiếm được rất nhiều tiền. Trên phương diện kiếm tiền, hai người có thể nói là cùng chung chí hướng, lập tức đã nói đến chuyện hợp tác, không khí vô cùng sôi nổi.

Ở thời đại này, đàn ông rất hiếm khi có thể tán gẫu vui vẻ với phụ nữ như vậy. Achilles rốt cuộc đã hiểu được tâm trạng vui vẻ mỗi ngày của Thống soái là từ đâu mà ra.

“Phần thiết kế không bằng để Hân Hân tự vẽ, tôi thật sự kỳ vọng vào những căn biệt thự mang nét cổ phong đấy.” Achilles cười nói.

Achilles lúc này so với dáng vẻ thiếu đứng đắn của anh ta lúc nãy đúng là thuận mắt hơn nhiều. Hân Hân cũng cười nói: “Nói thật tôi không biết vẽ mấy bản vẽ thiết kế kiểu gì, nhưng có thể vẽ được mấy bức hình đơn giản, đến lúc đó phía cậu sẽ cho người vẽ chi tiết.”

“Được, không thành vấn đề. Về phân bố trí an ninh sẽ do tôi thiết kế, sau đó giao cho Thống soái quyết định.”

“Quyết định vậy đi, tôi phải đi vẽ đây.”

“Khoan đã, Hân Hân có muốn ném thử cà phê do tôi pha không?” Achilles có vẻ thoải mái nói, ấn tượng anh ta đối với cô rất tốt, nên đương nhiên là muốn ở bên cạnh lâu hơn chút.

Hân Hân chỉ coi anh ta là bạn bè bình thường, nghe vậy bèn nói: “Được.”

Uống cà phê rồi lại trò chuyện thêm một lát Hân Hân mới trở về. Cesar bởi vì bận rộn nên vẫn chưa về. Cô đi xem con gái mình trước, sau đó là đến thăm Mary.

Mary hiện tại đang vô cùng không thoải mái, đi đứng cũng rất khó khăn.

Hân Hân dỗ dành cô ấy, trong lòng lại không khỏi cảm thán, mình rõ ràng vẫn còn coi cô ấy là con gái vậy mà cô ấy đã sắp sinh cục cưng rồi. Xoa xoa bụng cho cô ấy, trong đó hẳn là một bé trai đi!

Mary vẫn nhận ra cô, lúc cô xoa bụng vẫn dễ yên, nếu là người khác thì nhất định sẽ không cho. Ngồi với Mary một lát, nói mấy câu vô vị rồi cô lại quay về phòng của mình, bắt tay vào vẽ. Đây là công việc, nhất định phải hoàn thành mới được.

Ngay từ thời điểm ở Địa Cầu, Cesar đã muốn kết thúc trận chiến với người biển chùng trên tỉnh cầu Doha rồi, nhưng bởi vì binh lực phân tán nên chỉ có thể khiến bọn họ tổn thất nghiêm trọng, chứ chưa thể công phá đến phòng tuyến cuối cùng.

Tuy nhiên, người Doha bị làm cho rối loạn đã buộc phải vứt bỏ một tiểu hành tinh, nơi đó trở thành lãnh địa của gia đình Will. Nhưng Cesar không đuổi

người ở nơi đó đi, mà sắp xếp trù binh, để bọn họ tự cai quản, không áp đặt, chính sách thông thoáng để bọn họ không quá kích động mà gây ra nội chiến.

Đến khi xử lý xong mọi chuyện, trở về lại phát hiện vợ yêu vẫn đang bận rộn. Anh không quấy rầy mà đi tắm, đến khi tắm xong thấy cô vẫn đang mệt mải vẽ tranh.

Không khỏi ôm lấy cô, nói: “Nghỉ đi thôi, không phải em đã đồng ý với anh là không được để bản thân mệt mỏi sao?”

“À, đúng rồi, vậy thì nghỉ trước đã.” Hân Hân khép bức tranh lại, sau đó đứng lên định đi tắm, nhưng Cesar đã đợi không kịp, bế cô đi vội về phía giường.

Đúng là gấp gáp mà! Hân Hân đã mệt lắm rồi, may mà cô không cần phải làm gì cả, chỉ lười biếng bám vào người Cesar giống như không xương.

Cesar vô cùng yêu thích dáng vẻ mềm mại của cô lúc này, cô càng như vậy anh lại càng có hứng thú, cho nên hai người rất hài hòa hoàn thành chuyện đại sự của vợ chồng này.

Sau hai ngày, Hân Hân đã vẽ được bốn năm căn biệt thự, sau đó đưa cho Achilles xem. Anh ta lập tức bắt tay vào sửa chữa, hơn nữa thiết kế chi tiết thêm một chút.

Hân Hân cực kỳ khâm phục tài năng của anh ta. Đàn ông ở thời đại này chỉ thích đánh đánh giết giết, người có được tài năng khác biệt như anh ta quả là hiếm có.

Hai người cứ thế nghiền cứu mẫu vẽ, thoáng cái đã đến giữa trưa. Lúc trước Hân Hân bối vì quá mức hưng phấn mà không ngủ ngon giấc được, trong không gian yên tĩnh này tránh không được có cảm giác buồn ngủ, mà cô cũng thiếp đi lúc nào không hay.

Hôm nay Ben Sur không đi theo, nên Achilles có thể hỏi ý kiến robot kia, rồi bế Hân Hân đã ngủ say đặt lên trên ghế sofa. Khi làm việc này, anh ta cảm giác được phụ nữ loài người và robot khác nhau như thế nào, thân thể của cô thật sự quá mềm mại, hơn nữa còn có mùi hương nhàn nhạt.

Anh ta đặt người lên trên ghế sofa, sau đó làm động tác như đang đắp cho cô chiếc áo. Trên thực tế là khom người nhìn ngắm dáng vẻ đang ngủ say của cô.

Thật sự rất hấp dẫn! Thì ra phụ nữ loài người lại có thể hấp dẫn đàn ông đến vậy. Có lẽ anh ta nên làm đơn xin, như vậy bọn họ sẽ cấp cho anh ta một người phụ nữ cực kỳ ngoan ngoãn.

Đối với dạng phụ nữ như vậy sao anh ta có thể có hứng thú được? Mẫu phụ nữ mà anh ta thích là kiểu có thể giao tiếp, có thể làm việc giống như cô!

Lúc Hân Hân tỉnh dậy, bất ngờ nhìn thấy Achilles đang ngồi bên cạnh. Khóe miệng anh ta mang theo nụ cười, dịu dàng nói: “Tỉnh rồi sao? Uống một ly cà phê nhé?”

Hân Hân cảm thấy ánh mắt anh ta có gì đó là lạ, bỏ áo khoác nam đang khoác trên người xuống trả lại cho anh ta, nói: “Cám ơn.” Nhận lấy ly cà phê uống một ngụm, rồi giải thích: “Tôi hôm qua ngủ không được ngon giấc lắm, nên mới buồn ngủ như vậy.”

Đang định đi nhà vệ sinh rửa mặt rồi quay ra tiếp tục làm, nhưng tay lại bị Achilles giữ chặt. Động tác đột ngột này khiến cho robot lập tức nói: “Xin tuân thủ quy định khoảng cách.”

Achilles vội vàng buông tay, sau đó nói: “Cô cứ nghỉ ngơi tiếp đi.”

Hân Hân lắc đầu nói: “Nhưng tôi không mệt.”

Achilles cười, sau đó dùng âm thanh đầy vẻ mê hoặc, nói: “Hân Hân, Thống soái đối với cô có tốt không? Ngài ấy không phải người dịu dàng gì, cái này ai cũng biết. Cho nên tôi qua nhất định là ngài ấy đã hành hạ cô đến rất muộn. Đối với một người đàn ông không có kỹ thuật gì, chắc hẳn cô thấy khó chịu lắm nhỉ?”

Khuôn mặt Hân Hân lập tức đỏ bừng, tên này đang nói lung tung cái gì vậy?

“À, tốt lắm” Cô cảm thấy mình không nên ngồi ở đây thêm nữa. Ánh mắt anh ta có loại cảm giác xâm lược khiến cô thấy không thoải mái.

Nhưng Achilles không chịu bỏ qua cho cô, cho dù không giữ chặt lấy cô, nhưng cơ thể lại ra sức áp về phía trước, chặn lối đi của cô.

“Hân Hân, cô chắc cũng biết ngài Thống soái có một phần huyết thống phương Đông. Đừng nhìn thân hình của ngài ấy không có khác biệt với người bình thường, chỗ kia chắc chắn nhỏ hơn những người khác. Trước kia cô chưa sinh con thì không cảm thấy gì, bây giờ hẳn là rất bất mãn đi?” Achilles cười hí hóp nói, anh ta nói bóng gió như vậy là muốn cô tò mò đi thử sự khác biệt giữa hai người.

Đáng tiếc anh ta lại không biết Hân Hân là một người cực kỳ có tiết tháo, cô sẽ không vì vậy mà đi phản bội chồng mình. Hơn nữa, cô lại không thấy chỗ đó của anh nhỏ, cái này liên quan đến vấn đề mặt mũi của đàn ông, cô lập tức thay anh biện giải: “Tôi cũng là người phương Đông, cho nên.” Không hề cảm thấy anh ấy nhỏ, xấu hổ quá, cô đứng lên muốn rời đi.

“Không, cho dù cô là người phương Đông nhưng lại không phải là robot, cho nên hẳn là sẽ thích đàn ông lớn một chút.” Achilles dùng thân thể cao

lớn chặn cô lại, không cho cô tiếp tục đi về phía về trước.

Nhưng sau lưng bọn họ lại vang lên một thanh âm, cười lạnh nói: “Ồ, tôi lại không thấy nơi đó của mình nhỏ đến không thể gặp người như vậy. Achilles, tôi nghĩ tốt nhất cậu nên tới đây, chuyện giữa đàn ông với nhau thì nên giải quyết riêng thôi.”

Thân thể Achilles lập tức cứng đờ. Anh ta không ngờ Đại Thống soái lại đột nhiên tới đây, hơn nữa còn nghe được toàn bộ những lời anh ta nói.

“Sao ngài biết được?” Achilles hỏi được một nửa thì thấy Cesar chỉ về robot phía sau rồi không nói gì nữa.

Nhưng Hân Hân và Achilles đều hiểu. Người này nhất định đã cài hệ thống nghe lén gì đó trên người robot nên mới biết rõ ràng nội dung câu chuyện của bọn họ như vậy.

Có cần thiết phải làm thế không chứ?

Hân Hân biết là anh rất lo lắng cho cô, nhưng cũng không nhất thiết phải làm như vậy! Nhất là hai tên đàn ông muốn đi ra ngoài làm gì, định đánh nhau sao?

Nhưng Achilles đã bị Cesar kéo ra ngoài rồi. Hân Hân vừa bắt tay vào công việc vừa nhìn ra bên ngoài, cô cảm thấy lát nữa vào đây nhất định sẽ là hai người mặt mũi bầm dập.

Song rất nhanh cô đã thấy hai người vô cùng thản nhiên bước vào. Sắc mặt Achilles có vẻ hơi đen, còn Cesar vẫn rất bình tĩnh, trên mặt còn mang theo một nụ cười kiêu ngạo. Cho nên, hai người đã so lớn nhỏ thật à? Ôi trời, đừng có gây thơ như vậy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Mary Sinh Non

Trên mặt Cesar mang nụ cười cực kỳ kiêu ngạo, nhìn Hân Hân cong một ngón tay, hàm ý trong động tác này cực kỳ rõ ràng.

Cho nên khoe miệng Hân Hân co rút, đi cùng anh, trên đường, rốt cuộc Cesar chờ đến lúc không có ai liền nói nhỏ với cô: “Yên tâm, sau này thẳng nhóc kia tuyệt đối sẽ không làm phiền em nữa.”

Hân Hân có chút ý xấu hỏi: “Tại sao?”

Cesar mập mờ nhìn cô nói: “Làm một kẻ thua cuộc thì còn mặt mũi nào chạy đến lấy lòng phụ nữ.”

Hân Hân liền cạ lời, nói: “Các anh là trẻ con sao?”

Cesar nói: “Không, là vấn đề thể diện của đàn ông.”

Đang lúc Hân Hân còn muốn nói anh mấy câu thì đột nhiên nghe được có người gọi tới: “Phụ nhân, tiểu thư Mary bị đau bụng đã được đưa vào phòng y tế, đội trưởng hộ vệ Kriya mời ngài qua.”

Hân Hân ngẩn ra, ngày sinh dự tính của Mary hình như còn chưa tới mà, sao lại đột nhiên sinh non? Nhưng Cesar lại không có chút kinh hoảng, mà chỉ nói với cô: “Phụ nữ sinh trước ngày dự tính là chuyện rất bình thường, em đừng quá lo lắng.”

Hân Hân gật đầu, nhưng vẫn lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới phòng y tế. Mary đã bị đẩy vào phòng phẫu thuật, Kriya đi vào theo. Có điều sau khi anh ấy biết Hân Hân đã tới liền nhờ người mời cô vào, nghe nói bởi vì tinh thần của Mary cực kỳ bất ổn, cho nên đã tạo thành chướng ngại rất lớn cho mọi người.

Nghe thấy vậy Hân Hân liền đi vào, thấy Mary nâng bụng to còn muốn chạy ra ngoài, mặc dù Kriya ôm chặt cô nhưng bởi vì tinh thần bất ổn cho nên trong thời gian ngắn các nhân viên y tế đều không dám đến gần.

“Mary đừng sợ, cô không phải rất muốn sinh một đứa con giống Lily sao?” Cô đi tới nâng tay dịu dàng vuốt đầu cô ấy, thương lượng giống như đang dỗ trẻ con.

Mary đau muốn khóc, nhưng bị cô vuốt như vậy thì liền bình tĩnh lại. Cuối cùng, Hân Hân ở bên cạnh giường cô ấy hát cho cô ấy nghe. Bởi vì là sinh non, nhân viên y tế sợ cô ấy không phối hợp tự mình sinh nên liền tiến hành gây mê giải phẫu.

Hân Hân hỏi vị bác sĩ lớn tuổi: “Cô ấy không sao chứ?”

Vị bác sĩ này nói: “Mặc dù sinh non nhưng thân thể của tiểu thư Mary không có bất cứ vấn đề gì.”

Thân thể không có vấn đề hẳn là có thể sinh con bình an, Hân Hân đi ra khỏi phòng phẫu thuật cùng Cesar và Kriya đợi tin tức.

Đợi hơn một tiếng, vị bác sĩ lớn tuổi mới đi ra ngoài, nghe nói mẹ con bình an, chỉ là đứa bé kia hình như không thích khóc.

Loài người tiến hóa thật đáng sợ, trẻ sơ sinh cũng không khóc ư?

Nhớ lúc Lily mới ra đời, con bé khóc phải gọi là kinh thiên động địa ah, xem ra thật sự không bớt lo như con nhà người ta.

Có lẽ là bởi vì sinh non, nên khi ôm ra bé vẫn còn ngủ. Mary cũng đang ngủ, nhưng trông sắc mặt khá tốt.

Hân Hân nắm em bé một lát, Kriya đang chịu trách nhiệm tự mình chăm sóc bé. Cesar đã cho anh ta nghỉ, cho nên Calvin bị khẩn cấp gọi về đảm nhiệm chức đội trưởng hộ vệ.

Đứa bé này ngược lại không mạnh mẽ như cộp giống Lily, mà im lặng, da trắng nõn đáng yêu, rõ ràng là trẻ sơ sinh nhưng đã có một loại mỹ cảm yếu ớt.

Kriya là một lính mới siêu cấp, có thể nói là mọi thứ đều không biết, Cesar nhìn cậu ấy vụng về cho đứa bé bú liền dạy cậu ấy ôm như thế nào để em bé bú mà không bị sặc sữa.

Đàn ông làm chuyện này quả thật có chút cứng ngắc ah, Hân Hân vốn định giúp nhưng Cesar lại nói: “Em cũng không thể vĩnh viễn giúp cậu ấy.”

Hân Hân ngẫm lại thấy cũng đúng, vừa lo lắng cho em bé lại vừa lo lắng cho người lớn.

Sáng hôm sau, Mary cuối cùng cũng tỉnh dậy, cô ấy vừa tỉnh liền khóc lớn một trận, may nhờ Hân Hân đến đỡ dành một lát mới tỉnh táo lại.

Nhưng khi Kriya ôm em bé đến trước mặt cô ấy thì cô bé này liền giống như bị trúng định thân chú, nằm ở đó nhìn tiểu bảo bảo không nhúc nhích, không khóc cũng không nháo, cho dù lúc thay thuốc cho cô ấy cũng không bất mãn, xem ra cô ấy quả nhiên rất thích con của mình.

Kriya cũng không ngờ Mary sẽ có phản ứng như thế, bởi vì phụ nữ trong thế giới đều không bao giờ thân thiết với con của mình, thậm chí còn muốn tự tay giết chết, cho nên anh vốn nghĩ nếu có một ngày bọn họ có con thì nhất định sẽ không ôm con đến gần cô ấy.

Nhưng làm cho mọi người bất ngờ chính là Mary lại thích trẻ con như vậy, thậm chí ngay cả giường cũng không vội vã xuống mà chỉ nhìn con giống như xem thế nào cũng không đủ.

Anh cảm thấy nhất định là bởi vì sự ảnh hưởng của phu nhân, cho nên cô ấy mới khác với mọi người, trong lòng liền lặng lẽ cảm kích Hân Hân một phen.

Mà Hân Hân, bởi vì Mary cần người chăm sóc, cho nên cũng không đặt trọng tâm trong việc cải tạo Địa Cầu nữa, mà vừa chăm sóc con gái vừa chăm sóc Mary, thời gian còn lại liền kêu Achilles tới đây xem bản vẽ ra đề nghị. Mặc dù Achilles rất mong đợi cô tới, nhưng từ sau lần trước đấu với Cesar, nhận thua anh ta thì cũng đã hứa sẽ không đánh bất kỳ chủ ý sai lệch nào với Hân Hân nữa.

Bởi vì là vấn đề thể diện của đàn ông nên cho dù anh có ý nghĩ thì cũng phải nhịn, anh cảm thấy ban đầu không nên nổi lên đặc thù của phái nam đặc thù ganh đua so sánh với anh ta, vì vậy mà gây ra một sai lầm không có cách nào vãn hồi cho mình.

Hơn nữa Hân Hân là một người phụ nữ thông minh, cô ấy thông minh đến nỗi hoàn toàn không hỏi ngày đó bọn họ đi ra ngoài làm gì hoặc đã nói gì, thậm chí ngay cả lúc gặp lại anh thì vẻ mặt cũng không thay đổi.

Trên thế giới này, đàn ông đều là trực lai trực khứ, tính tình dịu dàng uyển chuyển như cô ấy thật sự làm cho anh vừa thích lại vừa bất đắc dĩ.

Người phụ nữ này đến cùng cũng không phải là của anh, nhưng im lặng thích một người căn bản không có gì sai, không có ai sẽ đã kích anh đi? Cho nên anh quyết định, tiếp tục im lặng thích, lúc rảnh rỗi nói mấy câu mập mờ, như vậy cũng đủ rồi.

Đáng tiếc một yêu cầu nhỏ nhỏ như vậy mà ông trời cũng không cho anh, đầu tiên là Mary sinh non, cô ấy bận rộn hai đầu, cả ngày chạy tới chạy lui, cho dù có gặp mặt thì cũng chỉ nói mấy câu liền đi.

Cho nên tâm tình của anh có chút không tốt, hơn nữa thấy vẻ mặt Kriya hạnh phúc vì mới làm cha thì liền thấy phiền. Kriya không rõ mình đắc tội vị đại gia này lúc nào, tại sao vừa nhìn thấy anh thì cả khuôn mặt đều đen? Nhưng mà anh mới sẽ không đi để ý tới những thứ này, bởi vì chuyện của con đã đủ anh bận rộn.

Có thể là quá bận rộn, nên Hân Hân cảm thấy vô cùng mệt mỏi. Cô về đến phòng thì căn bản là chỉ mấy giây liền ngủ, nhưng hôm nay ngủ lại cảm thấy có điểm gì là lạ, tại sao cảm giác buồn nôn lại nặng như vậy?

Cô giật mình lập tức thức dậy, thấy Cesar cũng bị đánh thức liền nói: “Cesar, ở đây các anh có que thử thai không?”

Cesar ngẩn ra, sau đó nói: “Bản thân phụ nữ đều không biết dùng, bình thường đều nhờ nhân viên y tế đến kiểm tra. Hân Hân, em”

“Em đột nhiên nhớ ra, hình như tháng này chưa có cái đó, chẳng lẽ là có?” Hân Hân hết sức hoài nghi.

Cả người Cesar đã sùng sốt, mặc dù anh từng nghĩ tới Hân Hân có thể có thai thứ hai, nhưng không nghĩ tới lại nhanh như vậy. Chẳng lẽ Hân Hân là thể chất dễ thụ thai?

Anh cảm thấy không thể đợi thêm nữa, liền xuống giường muốn gọi cho nhân viên y tế.

Hân Hân nói: “Anh đừng gọi, ít nhất đợi đến ngày mai đã. Lại nói cũng chưa chắc đúng, rất có thể là bởi vì gần đây bận quá cho nên mới trễ mấy ngày thôi.” Mấy ngày nay mình luôn cảm thấy khó chịu, nếu có, đứa này rất có thể là con trai đi?

Kết quả là bởi vì hoài nghi nên hai người đều không ngủ ngon, ngày hôm sau liền chạy vội tới phòng y tế làm kiểm tra. Sau đó, Đại thống soái Cesar vĩ đại liền vui vẻ, bởi vì đúng như anh nghĩ, thể chất của Hân Hân đúng là dễ mang thai.

Chẳng trách lúc trước địa khu Trung Quốc phải thi hành chính sách kế hoạch hoá gia đình gì đó để giảm dân số, chuyện này nếu đặt ở hiện tại thì đó thật sự là chuyện khiến cho người không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng dựa vào tốc độ thụ thai này của Hân Hân, nếu không khống chế một chút thì thật đúng là không được.

Có điều, bọn họ không cần khống chế ah, bởi vì nuôi nổi, dân số lại thiếu, nên giờ phút này anh đã vui sướng đến suýt điên rồi, cái này còn làm cho người ta vui sướng hơn khi có Lily nữa.

Còn Hân Hân thì lại khóc không ra nước mắt, bởi vì bận rộn cho nên cô quên mất chuyện uống thuốc và phòng ngừa, kết quả còn chưa chuẩn bị lại có.

Tính ngày thì đứa nhỏ này hẳn là có lúc đi hưởng tuần trăng mật ở Địa Cầu, đây thật đúng là một đứa con có ý nghĩa đặc biệt.

Ở thế giới này không cho phá thai, cho nên Hân Hân chỉ đành dưỡng thai sinh con.

Bọn họ đều hy vọng thai này là con trai, bởi vì Cesar nhất thiết phải có một người thừa kế.

Mấy quý tộc vốn tưởng rằng Cesar chỉ sẽ có một đứa con gái thôi hôm nay nghe được tin đệ nhất phu nhân lại có thai liền không tới chuyên cần như lần trước nữa, lẽ như thai này của người ta là con trai, vậy thì Cesar đã có người thừa kế rồi, cho đến lúc này căn bản là không cần nuôi dưỡng một đứa bé từ nhỏ nữa.

Mặc dù rất thích Tiểu công chúa, nhưng xem ra cũng phải đợi bé trưởng thành mới lại kêu các con nỗ lực.

Calvin vốn cũng muốn cho cháu nhỏ nhà mình tới thử một lần, nhưng anh ấy vừa tới phủ Thống soái liền biết được tin tức này.

Thai này của Hân Hân cực kỳ biết hành hạ, nôn nghén, tính tình không tốt đủ kiểu. Cesar đều cảm thấy cô như biến thành một người khác, dính vào lửa liền phát, thậm chí ngay cả Achilles cũng đã từng thừa nhận lửa giận của cô.

Cô còn thích ném đồ, tức giận liền ném.

“Có phải em rất quá đáng không?” Sau khi ném tới món đồ thứ n, Hân Hân rốt cuộc khôi phục lại bình thường, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tràn đầy đáng thương nhìn Cesar chăm chú, sau đó cố gắng thú nhận sai lầm của mình.

Rốt cuộc trời quang rồi, Cesar thở phào nhẹ nhõm an ủi cô: “Chuyện này không phải tại em, tất cả đều là tại nó đang gây chuyện. Không sao, chỉ cần em không một thì ném cái gì cũng được.” Anh lấy lòng đỏ trứng trên đầu mình xuống đặt vào đĩa, hoàn toàn bỏ qua câu ‘Đều tại anh, nếu không sao em có thể có cái đồ chơi hành hạ người này’ này của Hân Hân, đây đích xác là lỗi của mình.

Có điều đây cũng là một sai lầm hoàn mỹ, dĩ nhiên những lời này anh cố gắng giấu nó ở trong bụng.

Nhưng có một câu anh không thể bỏ qua, chờ cảm xúc của Hân Hân hơi bình tĩnh lại, anh nhỏ giọng nói vào tai cô: “Hân Hân, có thể thu hồi câu cuối cùng kia không? Chỉ thu hồi câu cuối cùng thôi.”

Hân Hân kỳ quái hỏi: “Câu nào?”

Mặt Cesar hơi đen một chút, nói: “Câu ‘Nếu không tại anh sao có thể ‘đứa con’ hành hạ người này’, sau này đừng để anh nghe thấy câu đó nữa!”

Hân Hân bất đắc dĩ nhìn anh một cái, hình như mình nói là đồ chơi hành hạ người mà không phải là đứa con, câu này là lời nói tức giận, sao anh lại cho là thật vậy chứ?

Hiện tại tính tình của cô tới nhanh đi cũng nhanh, lúc này chuyện đã qua cũng không còn tức giận nữa, liền nói: “Thôi, sau này anh nghĩ biện pháp tránh thai là được rồi!”

Phải tránh thai sao?

Cesar cảm thấy cái từ này có chút xa lạ, nhưng vẫn đồng ý: “Anh sẽ bàn với nhân viên y tế một chút, hẳn là có biện pháp.”

Cái gì gọi là hần là có biện pháp, cái thế giới này là phát triển hay lạc hậu rồi, thật khiến cho người ta buồn bực!

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Vẫn Là Con Gái?

Mùa ở trên hành tinh Gila thay đổi không quá rõ ràng, phải nói là không có thay đổi mùa gì mới đúng. Làm Thống soái phu nhân, lần này Hân Hân có thể nói là được nghỉ ngơi đủ, bởi vì thế cục hiện tại tương đối ổn định, Cesar muốn phát động công kích quy mô lớn với hành tinh côn trùng, như vậy có thể chiếm lĩnh hành tinh đó biến thành một lãnh thổ phi nhiều của nhà Will.

Nơi đó rất thích hợp để loài người sinh tồn, dĩ nhiên, muốn chiếm lĩnh nơi đó hơi khó khăn.

Trải qua cuộc chiến với quốc hội, đất nước này cần nghỉ ngơi một thời gian ngắn, cho nên Cesar cân nhắc kỹ lưỡng xong thì vẫn quyết định đợi qua một thời gian ngắn nữa, dù sao hiện tại tình huống của Hân Hân là siêu cấp không ổn định.

Hôm nay tâm tình của cô dường như cũng không tệ lắm, Cesar cảm thấy nên thương lượng với cô chuyện chuẩn đoán giới tính thai nhi. Lúc trước có Lily vẫn cho là bé trai nên căn bản không nghĩ đến đi xét nghiệm, thậm chí cũng không chú ý tới giới tính của thai nhi.

Nhưng cô đã sinh một đứa con gái, có lẽ sẽ sinh đứa thứ hai, nên Cesar định dẫn cô đi xét nghiệm để có chuẩn bị sớm.

Hân Hân cũng đồng ý, nhưng hôm nay cảm xúc của cô dường như hơi thấp, cho nên liền rơi nước mắt nói: “Nếu vẫn là con gái, có phải anh liền không cần không?”

Khóe miệng Cesar hơi co rút, sau đó ôm cô an ủi: “Hân Hân thân ái, nếu là con gái thì toàn bộ nhân loại, bao gồm cả anh, đều không biết sẽ vui mừng đến thế nào đâu? Em đừng nghĩ nhiều, vô luận là trai hay gái thì cũng đều là bảo bối của chúng ta.”

Hân Hân quả nhiên được an ủi, cứ như vậy đi cùng Cesar lấy máu làm xét nghiệm giới tính cho đứa bé trong bụng.

Phải đợi ba tiếng mới có kết quả xét nghiệm, bọn họ cũng nhân lúc này liền kiểm tra thân thể cho Lily. Kết quả vô cùng tốt, bạn nhỏ vô cùng khỏe mạnh, vô cùng nghịch ngợm, ngay cả râu của vị bác sĩ lớn tuổi cũng dăm kéo.

Vị bác sĩ lớn tuổi bị kéo râu cam tâm tình nguyện, ông còn cười nói: “Khí lực của Tiểu công chúa thật lớn, đứt hai cọng.”

Cesar cũng chia sẻ: “Buổi sáng tóc của tôi cũng bị con bé kéo đứt một ít.” Bởi vì sợ làm tay con gái bị thương, cho nên lúc này anh đã cột mái tóc dài phiêu dạt của mình thành đuôi ngựa.

Vốn lúc anh xả tóc làm cho người ta thoát nhìn có cảm giác rất thần bí, trong thần bí còn mang theo một chút gợi cảm và uy nghiêm, nhưng sau khi cột tóc lên thì cả người liền như trẻ lại 5 tuổi, Hân Hân lại cảm thấy như quay lại lúc mới gặp người này vậy.

Nhưng mà, hiện tại thiếu niên này lại đang cùng vị bác sĩ lớn tuổi nghiên cứu kinh nghiệm nuôi dạy con gái, cái này thật sự thích hợp sao, dù sao Hân Hân thấy tuyệt đối không phù hợp với hình tượng của anh ah!

Đang suy nghĩ thì kết quả xét nghiệm đã ra, vị bác sĩ lớn tuổi nhận lấy xem, sau đó tay đều run lên, ông kích động nhìn Hân Hân cũng cầm tay cô, rồi nói: “Phu nhân, cô quả thật chính là cứu tinh của cả nhân loại, lần này vẫn là bé gái, vị công chúa điện hạ thứ hai của chúng ta.”

Không phải chứ?

Hân Hân cảm thấy Cesar nhất định thất vọng, nhưng thấy anh chỉ ngơ ngác một chút, sau đó nói: “Cái này rất tốt, lập tức ban bố tin tức cho cả nước.”

“Thật xin lỗi.” Sinh trai hay gái, Hân Hân cũng không có cách nào quyết định.

Nhưng Cesar lại cười, anh xoa đầu Hân Hân, rồi nói: “Cái này rất tốt, không có gì phải xin lỗi. Nghĩ đến người khác chỉ có một người thừa kế, mà anh lại có thể tùy tiện chọn, một không được còn có hai.”

Anh yêu, anh nghĩ thoáng như vậy thật sự không thành vấn đề chứ?

Hân Hân lại hơi buồn bực, Cesar càng như vậy cô càng thấy như thiếu nợ anh cái gì, tức giận và vô lực nói: “Được rồi, cùng lắm thì em lại sinh thêm đứa nữa.”

Cô vừa nói ra lời nói hùng hồn này, những người ở đây đều kinh hãi, phu nhân của họ thật vĩ đại, nhưng tại sao lại cảm thấy giống như rất tâm không cam

lòng không nguyên vậy?

Cesar có chút im lặng xoa đầu cô, nói một câu: “Hân Hân, em thật sự hy vọng anh ngày ngày ôm con từ đi làm đến tan sở sao? Lại nói thân thể của em cũng không chịu được, cứ như vậy đi!” Hai đứa con gái đã đủ rồi, huyết mạch nhà Will vẫn có thể truyền thừa tiếp tục.

Vô luận con gái của anh chọn con cháu nhà nào, thì đến lúc đó bọn họ nhất định sẽ sửa họ Will, cái này là đủ rồi.

Hân Hân xi~ một tiếng bật cười, buồn bực trong lồng ngực cuối cùng tiêu tan không ít.

Một tháng sau, Mary đã có thể chạy khắp nơi, chuyện cô ấy thích nhất chính là nhìn cục cưng của mình. Hân Hân cũng thường ôm Lily đến chơi, kết quả vừa đặt vào nôi liền phát hiện con gái có một sở thích kỳ quái, con bé thích đánh khuôn mặt nhỏ nhắn của cục cưng người ta, đánh đến khi thức giấc mới chịu cười to.

Đứa bé này đến tốt cùng giống ai vậy, đây cũng quá phúc hắc đi? Chỉ tiếc cô sẽ vĩnh viễn không biết, lúc trước con gái của cô đã đánh sưng mặt Vương tử của một quốc gia nào đó.

Bị buộc bắt đắc dĩ, các cô chỉ đành tách hai đứa bé ra, nhưng Lily lại không vui, cứ vuron tay nhất quyết đòi vào trong nôi con của Mary.

Kriya sợ liền ôm con trai nhà mình tránh đi, Tiểu công chúa bạo lực này, anh cũng không muốn để con trai ở gần.

Nhưng Cesar biết được chuyện này thì ngược lại còn khen ngợi con gái của mình, không hổ là cô gái có tinh thần lực chiến đấu, thật lợi hại.

Rất nhanh, Lily biết bò. Bởi vì thời gian đầu Hân Hân mang thai rất vất vả nên Cesar luôn thích đặt con gái lên một cái bàn lớn để bò, còn anh thì chuyên tâm xử lý tất cả sự vụ. Tất cả mọi người cho rằng Thống soái của bọn họ rất vất vả, nhưng Cesar lại thích thú.

Khi Hân Hân đến gặp anh, chỉ thấy anh đang vì chuyện lựa chọn mà đau đầu, vì vậy liền nói với con gái: “Lily, tới đây, con thấy ba ba nên chọn nghị quyết nào?” Ba tờ nghị quyết đang bày ở trên bàn, Lily bò qua chày nước miếng chọn trúng một tờ ở giữa rồi cười khanh khách.

Cesar cảm lấy nhìn thoáng qua, còn khen: “Không hổ là con gái của Hân Hân, thật biết tiết kiệm tiền.”

Cho nên tiền lương dự tính của tất cả quý tộc và cấp cao trong quân trong vòng nửa năm tới bị giảm bớt một cách khó hiểu.

“Như vậy không tốt đâu, lúc anh làm việc em có thể giúp một tay trông món một lát, hoặc để robot.”

“Oa.”

Hân Hân mới nói được một nửa, con gái liền khóc lên, bởi vì bé không thích robot.

Con nhóc kỳ quái, nhỏ như vậy đã có thể phân biệt đâu là robot, đâu là người.

Hân Hân cũng không nói tiếp được nữa, bắt đắc dĩ nói: “Thôi, em trông giúp anh vậy.” Cô vẫy tay kêu con gái, nhưng Lily rõ ràng thích chuyện lựa chọn bên chỗ ba ba hơn, cho dù anh không cho thì cũng sẽ không có chuyện gì bắt lấy một hai cái để chơi.

Mặc dù Cesar là đại nam nhân rất có tác phong của quân nhân, nhưng với con gái thì vẫn rất dễ dàng tha thứ và dịu dàng. Hân Hân cảm thấy anh thật sự là một người cha tốt, nhưng mình thì lại không phải là người mẹ tốt.

Đang suy nghĩ đột nhiên nghe thấy tiếng cười của Cesar, Hân Hân khó hiểu hỏi: “Anh đang cười gì vậy?” Tại sao xử lý công sự cũng sẽ cười?

Cesar nói: “Mọi người đều cho là anh nên công khai chọn lựa người thừa kế, xem ra các quý tộc đều rất nóng ruột ah!”

Hân Hân buồn bực nói: “Em nhất định phải sinh được con trai.”

Cesar cười nói: “Em cũng biết, anh làm việc tới bây giờ đều không chấp nhận uy hiếp, vô luận là ai thì cũng giống vậy. Quốc hội, hai đời cha con bọn anh đều có thể không để ý tiêu diệt bọn họ, những thứ lật vạt này, anh chỉ khoát tay thì đã có thể khiến chúng tan thành mây khói rồi.”

Cách nói này của anh thật khí phách thẳng thừng ah, nhưng Hân Hân tin tưởng anh, từ khi cô tới đây, Cesar vẫn luôn bảo vệ cô, cho nên cô tin tưởng lời nói của anh.

Hân Hân đi tới bên người Cesar rồi ngồi lên đùi anh, dù sao lúc này xung quanh cũng không có ai, thân mật một chút cũng không có gì. Hơn nữa bây giờ cô cũng đã buông ra, liền có cảm giác giống như quan hệ của hai người gần hơn một bước.

Cesar cũng buông vãn kiện xuống, hai người ngồi cùng nhau nhìn con gái bò qua bò lại trên bàn, cảm giác như vậy thật ấm áp.

Mấy tháng sau, bé gái thứ hai của Hân Hân ra đời, lúc bé mới ra đời chỉ nặng có 5 cân, trông rất gầy yếu, nhưng tướng mạo lại rất giống Hân Hân, liền giống như một phiên bản của cô vậy.

Bộ dáng của bé khắp nơi đều tỏa ra sự diễm đạm đáng yêu, mỗi cử động đều làm cho Cesar cẩn thận che chở từng ly từng tí. Bởi vì trông bé thật sự quá yếu cho nên Hân Hân đề nghị mời bà vú chăm sóc, Cesar cũng đồng ý.

Nhưng không lâu sau đó bọn họ liền biết, đứa con gái nhỏ này chỉ là bề ngoài điềm đạm đáng yêu mà thôi. Kiểm tra thân thể cho thấy bé không bị bất kỳ căn bệnh nào, thậm chí có vài chỉ số còn cao hơn chị Lily, cho nên bọn họ mới nhất trí cho rằng bé chỉ là có một khuôn mặt mềm mại động lòng người mà thôi.

Cesar đặt tên cho bé là Elly, mong ước sau này bé nhất định sẽ tìm được một người chồng yêu thương bé.

Từ sau khi sinh Elly, Hân Hân bắt đầu dùng thuốc tránh thai, hai năm liền, cô cố gắng hoàn thành kế hoạch về xây dựng biệt thự trên Địa Cầu. Cô và Achilles dốc hết sức, cuối cùng đã xây được 3 địa khu biệt thự, trong đó có địa khu bốn mùa như mùa xuân, có địa khu băng tuyết bao phủ hàng năm, còn có địa khu Trung Quốc bốn mùa rõ rệt.

Được chọn nhiều nhất là địa khu có bốn mùa rõ rệt, ngày đầu tiên đã liền bán được 40 căn. Hơn nữa chính Cesar cũng giữ lại cho mình một căn, vào kỳ nghỉ liền ôm hai cô con gái và Hân Hân cùng đến nghỉ ngơi chơi đùa.

Kết quả, chuyến đi chơi này không có gì, Hân Hân lại trúng số một lần nữa.

Cho nên lúc đó Achilles liền lấy cái này để tuyên truyền rằng, từ trường ở Địa Cầu có lợi trong việc làm cho phụ nữ mang thai, tựa như Thống soái phu nhân mang thai hai cô con gái đều là ở trên Địa Cầu, giờ đang mang thai thứ ba, liền giống như loài người lúc trước vậy.

Vừa nói như vậy, biệt thự liền bán nhanh hơn, thậm chí đều đã đến trình độ tranh đoạt.

Hân Hân thấy vậy đều cảm thấy cạn lời, rõ ràng đứa con gái đầu tiên cũng không phải mang thai trên Địa Cầu ah, nhưng những người đó đều muốn sinh con đến điên rồi, bọn họ mới sẽ không đi kiểm chứng sự sai sót về thời gian này.

Mang thai được ba tháng, Hân Hân lại đi chuẩn đoán giới tính thai nhi, lần này cô cảm thấy nếu lại sinh con gái, cô nhất định sẽ không sinh nữa.

“Anh nói, hai chúng ta có phải đã sai sót chỗ nào không, sao lại chỉ sinh con gái vậy?” Hân Hân hoài nghi hỏi.

Cesar lắc đầu, loại sai sót này nếu là thật thì anh nhất định sẽ khiến cho toàn bộ phụ nữ đều xảy ra loại sai sót này.

“Cũng không đúng ah, ngày xưa cũng có người sinh bốn năm đứa con gái mới sinh được một đứa con trai, chẳng lẽ em cũng có thể là loại tình huống đó?” Chờ đợi có hơi nóng này, Hân Hân lại bắt đầu suy nghĩ lung tung.

Cesar an ủi cô, cảm thấy áp lực của cô hơi lớn. Anh rõ ràng đều đã nói không cần, đáng tiếc cô chính là không chịu được áp lực của dư luận.

Rốt cuộc, ba tiếng sau, kết quả ra, vị bác sĩ già vẫn là hai tay run rẩy, tôn xưng phu nhân là Eve của nhân loại, bởi vì lần này lại là một đứa con gái.

Hân Hân vừa nghe liền trực tiếp hôn mê, bây giờ cô hoàn toàn tin tưởng mình và Cesar thật sự chỉ có thể sinh được con gái.

Cô vừa ngất liền khiến cho một đám người sợ hãi, nhưng chưa tới nửa tiếng liền tỉnh, Cesar vốn là nghĩ hết biện pháp phải làm sao an ủi cô, đáng tiếc cô nương này vừa mở mắt liền tự nghĩ thoáng một cách khó hiểu, nói: “Con gái liền con gái đi, dù sao em cũng thích con gái, nếu anh không thích thì liền tìm người khác sinh cho anh đi, cứ như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Hạnh Phúc Của Các Con Gái

Edit: Theresa Thai Beta: Tiểu Tuyền Cesar cười, xoa đầu cô, nói: “Trên thế giới này đã không còn ai nguyện ý sinh con cho anh rồi, chỉ có mỗi em thôi. Thật ra thì em nên xem xem, sẽ biết họ mong đợi con của em nhiều cỡ nào.” Nói xong liền mở máy tính thông minh ra, bên ngoài hình như đang ăn mừng chuyện vui thật lớn nào đó, tình huống như thế lúc trước cô cũng đã thấy, sau khi giới tính của con gái thứ hai Elly được xác định thì bên ngoài chính là tràng cảnh như vậy.

Aizz, bọn họ ước gì cô vẫn luôn sinh con gái sao, như vậy sau này sẽ giải quyết được vấn đề sinh sôi nảy nở của loài người? Nói chung dường như như vậy cũng không tệ, cho dù hiện tại có hối hận thì cũng đã không còn kịp nữa, bởi vì sinh trai hay gái không phải là cô có thể quyết định.

Cứ như vậy trải qua mười tháng khó khăn, Hân Hân được đưa vào phòng sinh. Hiện tại cô đã nghĩ thông suốt, liền tính là con gái thì cũng là đứa cuối cùng, không thể sinh tiếp nữa!

Kỳ thật tâm tình hôm nay của cô không quá tốt, phải nói là vẫn luôn bị đè nén, mỗi lần thấy những người đó đến tìm Cesar thuyết phục anh nhận con trai của họ, cô liền không nhịn được muốn làm thật họ. Khi đó cô đã nghĩ, nhất định phải sinh, nhất định phải sinh được con trai.

Nhưng nghĩ đến sinh con thì cô cũng biết là phải chịu tội rồi, vì vậy liền thề nhất định không sinh nữa.

Hôm nay lời thề này đã thật sự ứng nghiệm, bởi vì sau khi vị bác sĩ lớn tuổi ngênh đón Tiểu công chúa đáng yêu xong thì kinh ngạc phát hiện trong bụng phu nhân vẫn còn một đứa bé nữa.

Sinh đôi?

Chuyện như vậy đã có rất nhiều năm không gặp được, trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều luống cuống.

Cesar vốn tưởng rằng hết thấy đều thuận lợi, bất thành linh thấy bọn họ bế con gái ra xong liền vội vàng chạy vào, hơn nữa đều rất bối rối, anh cho là Hân Hân đã xảy ra chuyện gì, liền quỳnh lên cũng đi vào theo.

Nhưng tất cả mọi người không có thời gian để ý đến anh, vị bác sĩ lớn tuổi nói với Hân Hân: “Đừng lo, hiện tại tình huống thân thể của ngài vẫn còn rất ổn định, chỉ cần lại chịu đựng thêm một chút nữa thì sẽ xong thôi, hít sâu, đừng khẩn trương.”

Hân Hân có thể không khẩn trương sao, đột nhiên nói cho cô biết thật ra trong bụng còn một đứa bé nữa, thì ai cũng khẩn trương ah. Hơn nữa mấy bác sĩ này còn khẩn trương hơn cô nữa, khiến cho cô vốn không khẩn trương đều khẩn trương.

Cesar vội hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Một bác sĩ vội nói: “Còn một đứa bé nữa chưa sinh, ngài không nên đứng ở đây, xin ra ngoài trước.”

Cesar ngẩn ra, còn một đứa bé nữa là có ý gì?

Đợi đến khi bị đẩy ra ngoài mới nghĩ ra hóa ra là sinh đôi, tâm tình của anh bây giờ có thể dùng từ hỗn loạn để miêu tả. Kể từ khi Hân Hân đi vào cuộc sống của anh, vẫn luôn có vô số kỷ tích phát sinh, lần này là sinh đôi sao?

Nửa tiếng sau, Hân Hân đã gần như hết khí lực rồi cuộc sinh ra đứa con trai đầu tiên của cô, chỉ là có hơi nhỏ, chỉ có bốn cân ba lượng, trông rất suy yếu.

Mọi người dùng khí lực rất lớn mới làm cho bé khóc thành tiếng, chờ đến khi bé khóc lên, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm. Vì thế Cesar mới được thông báo rằng anh rốt cuộc có người thừa kế.

Điều này cũng làm cho anh vui sướng một lúc lâu, tuy vậy anh vẫn lo lắng Hân Hân hơn. Chỉ chốc lát sau, Hân Hân được đẩy ra. Cô hẳn là đã mất hết khí lực, đều đã hôn mê rồi.

Xem ra lần này cô nhất định đã phải chịu rất nhiều cực khổ, Cesar đau lòng cô. Mặc dù sáng tạo nên kỷ tích, nhưng chịu khổ cũng quá nhiều.

Đến tối, Hân Hân tỉnh lại liền phát hiện Cesar rất dịu dàng với mình, nhưng cô vẫn trực tiếp hỏi: “Đứa thứ hai là trai hay gái?”

“Là trai, ngoan, bây giờ em cần nghỉ ngơi thật tốt cái gì đều không cần nghĩ cũng không cần lo lắng.”

“Em muốn nhìn nó.” Rốt cuộc có con trai rồi? Hân Hân vẫn không thể tin được.

Khóe miệng Cesar hơi co rút, anh kêu người ôm con trai tới, khi Hân Hân nhìn thấy tiểu huynh đệ nhỏ kia thì rốt cuộc cũng xác định mình đã sinh con trai. Cô lau nước mắt nói: “Rốt cuộc có thể làm cho những người đó ngậm miệng, em cũng không cần sinh nữa, thật tốt.”

Cesar vuốt đầu cô nói: “Ừ, chúng ta không cần sinh nữa.” Vị này thật đúng là bị dọa sợ rồi, không ngờ kích động đến như vậy.

Chỉ là hai người lại có thêm một trai một gái, công việc của Cesar lại phải tăng thêm.

Nhưng họ đều rất thích thú, dù sao trong thế giới này trẻ con vẫn rất ít.

Hơn nữa lúc các con còn nhỏ luôn đặc biệt đáng yêu, cuộc sống của họ vẫn bận rộn, nhưng khi các con trưởng thành thì vấn đề cũng lại tới nữa.

Mười lăm năm sau, Lily đã mười tám.

Nhiều năm qua, vì hôn sự của cô, Hân Hân và Cesar có thể nói là dùng hết tâm trí và biện pháp để trốn tránh, nhưng hiện tại cô đã trưởng thành, cho nên, vào một ngày Cesar kêu cô tới, hai cha con mặt đối mặt nói chuyện một phen.

“Lily, bởi vì mẹ của con dốc hết sức chú trọng hôn sự của con phải do một mình con làm chủ, nên ba chưa bao giờ ép buộc con, nay con đã 18, có một số việc là phải quyết định. Về phần muốn chọn ai thì con phải tự quyết định!” Người theo đuổi con gái rất nhiều, nhưng xuất sắc thì chỉ có vài người.

Lily là một người có tính tự chủ rất mạnh, phải nói là quân nhân. Năm 16 tuổi, cô đã gia nhập quân đội, chưa bao giờ bởi vì là con gái mà có nửa phần ưu ái cô. Mà cô cũng có sự giải thích độc đáo về cả quân sự và chính trị, hiện tại đã là cánh tay phải của Cesar.

“Con đã biết, ba ba. Chuyện tuyển vị hôn phu, con sẽ nhanh chóng quyết định.” Cô cũng biết mình được những người đó mong đợi cỡ nào, bởi vì cô

cũng có được năng lực sinh sản siêu cường giống mẹ, thậm chí có thể sinh được con gái. Nhưng cô lại không muốn người chồng của mình có loại mong đợi này với cô, cô muốn là một người chồng yêu mình giống như ba ba yêu mẹ vậy.

Ra khỏi chỗ của ba ba, cô liền thấy được sự lựa chọn đầu tiên, Eustace – cháu của Calvin. Mục đích của thằng nhóc này là mạnh nhất, mỗi lần nhìn thấy cô thì câu nói đầu tiên vĩnh viễn là: “Công chúa Lily thân ái, xin sinh con cho anh được không?”

Hôm nay cũng giống vậy, cho nên cậu ta thành công đeo một con mắt gấu mèo, còn đi sau lưng cô oán trách: “Thế này thì bảo anh phải làm sao ra ngoài gặp người, sẽ bị người ta chế giễu đó.”

“Tin tôi đi, anh cứ nói con mắt này là bị tôi biến thành như vậy, nhất định sẽ có thật nhiều người hâm mộ anh.” Lily cũng không phải thị sùng sinh kiêu, mà sự thật chính là như thế.

Eustace cũng không để ý, chỉ nói: “Nghe nói thống soái rất cuộc quyết định gả em ra ngoài, không biết có phải Công chúa điện hạ đã quyết định sẽ gả cho anh rồi không?”

“Không, còn chưa quyết định. Nhưng anh là một trong số các sự lựa chọn của tôi, tôi quyết định dùng một khảo nghiệm, người đạt tiêu chuẩn mới có thể trở thành chồng của tôi.” Tác phong làm việc của Lily rất giống Cesar, có lẽ lúc này đã nghĩ ra biện pháp cũng đã âm thầm bắt đầu khảo nghiệm rồi, cuối cùng cô cho là biện pháp này hoàn toàn có thể thực hiện, thì mới quyết định thử nghiệm trên mấy người này.

“Được, vô luận khảo nghiệm gì, anh đều tiếp nhận.” Eustace nói không chút do dự.

Lily cũng không nhiều lời nữa, trước tiên trở về trong quân với cậu ta.

Bởi vì nghe được chuyện Cesar muốn gả con gái, nên có thật nhiều người không mời mà tới, nhưng người mà Lily quyết định tham gia khảo nghiệm lần này cũng chỉ có ba người.

Một người là cấp trên của mình tên là Huade, là con trai của một vị quý tộc, tướng mạo của anh ta không phải đặc biệt xuất chúng nhưng làm người vẫn là cực kỳ cứng chặc, có kiên nhẫn, ít nhất nhìn mặt ngoài thì chính là như thế.

Người thứ hai là thanh mai trúc mã trong quân hộ vệ, từ nhỏ đến lớn hai người xem như vẫn luôn ở bên nhau, cũng là đồng đội có thể tin tưởng.

Người thứ ba chính là Eustace, cô cho rằng cậu ta không thể nào thông qua cửa ải này nhất, bởi vì người này chính là nô lệ của hormone giống đực biết đi.

Mặc dù nói cho họ biết có khảo nghiệm nhưng đối ngoại lại nói là còn chưa tới lúc để cho bọn họ chuẩn bị, nhưng trên thực tế thì đã bắt đầu rồi.

Trận đầu là với cấp trên Huade, cô với anh ta cùng đến quán rượu trong quân uống rượu. Trước kia hai người thường xuyên đi cùng nên quá trình cũng không có gì ngoài ý muốn. Anh ta vẫn rất lịch sự canh giữ bên người cô, chững chạc khuyên cô đừng uống quá nhiều. Khi cô uống nhiều lại đỡ cô ngồi lên khí cầu, nhưng lúc này cả người Lily liền thay đổi, mặt của cô hơi đỏ lên, không ngừng nói: “Nóng quá, nóng quá, tại sao lại nóng như vậy?”

Huade cảm thấy có chút không đúng, khí cầu từ trước đến giờ đều là căn cứ theo nhiệt độ thân thể của con người để tự động điều chỉnh, sao có thể nóng được? Nhưng khi đang suy nghĩ thì Lily đã ôm lấy anh ta, sau đó cọ cọ vào người anh ta.

Một người phụ nữ chân chính đang dựa sát vào mình, hơn nữa còn trông giống như đang động tình, Huade rất cuộc hiểu rõ, nhất định vừa nãy ở quán rượu cô ấy đã bị hạ thuốc gì, cho nên hiện tại mới như vậy.

Anh ta lái khí cầu về nhà mình, sau đó ôm người vào, cũng đặt cô ấy lên giường. Vốn định đi nhúng ướt khăn rồi làm cho cô ấy tỉnh táo lại, nhưng đột nhiên tà niệm dâng lên vậy mà lại không động nữa.

Anh canh giữ bên người cô nhiều năm như vậy, không phải là vì lấy được cô sao? Mà bây giờ chính là cơ hội ngàn năm một thuở, bỏ qua sẽ không còn nữa.

Công chúa Lily vẫn là nữ thần trong suy nghĩ của anh, cô cực kỳ nghiêm túc trong chuyện nam nữ, đến bây giờ chỉ sợ vẫn còn là xử nữ.

Anh ta hoàn toàn bị đầu độc, thấy cô ấy nằm yên tĩnh như vậy thật sự quá khó thấy, anh ta giống như bị trúng tà, nâng tay vuốt mặt cô ấy, sau đó từ từ cởi áo của cô ấy.

Mùi hương thiếu nữ chui vào mũi, anh ta cũng không còn làm quân tử gì được nữa, hai tay càng thô bạo hơn, thậm chí là xé rách áo cô ấy.

Nhưng vào lúc này mắt của công chúa Lily bất thành linh mở ra, nơi đó mang theo một chút lạnh lùng và một chút ý cười. Cô hơi mỉm cười nói: “Anh đã mất tư cách, cứ vậy đi, tạm biệt.” Nói xong liền đánh tới một quyền, trực tiếp đánh Huade ngã khỏi giường.

Huade rất cuộc biết đây là khảo nghiệm, nhưng anh đã thất bại. Anh ngồi dưới đất cười khúc khích, nói: “Anh thật ngốc, vậy mà không nghĩ tới đó là một cái bẫy. Nhưng, Công chúa điện hạ à, khảo nghiệm như vậy không có người đàn ông nào qua được đâu.”

“Chỉ có người qua được mới là chồng của tôi, những thứ tình yêu bằng tình dục và con mắt này không có tư cách trở thành điều kiện chọn chồng của tôi.” Cô lạnh lùng mặc quần áo rồi đi, chạy thẳng tới mục tiêu kế tiếp.

Cô hoàn toàn không lo lắng Huade sẽ truyền chuyện này ra ngoài, bởi vì đàn ông chắc chắn sẽ không tùy tiện nói lung tung loại chuyện mất mặt này, bạn tốt cũng không thể.

Nhưng trên thực tế đã bị Huade nói đúng, đối tượng khảo nghiệm thứ hai căn bản có phản ứng giống như Huade. Mà người thứ ba cô đều không muốn thử, nhưng vẫn ôm một chút hy vọng.

Tình yêu gì đó, cô cũng không cảm thấy quan trọng cỡ nào, cô muốn vẫn luôn chỉ là một người chồng thích mình. Nếu ngay cả chân chính thích cô mà cũng không làm được, vậy bảo cô làm sao có thể yên tâm đi yêu được?

Khảo nghiệm thứ ba, cô chọn phòng mình trong phủ Thống soái, nhưng nhất định là phải uống ở bên ngoài xong mới về.

Điểm này cô sắp xếp vô cùng cẩn thận, tuyệt đối không để cho Eustace nhìn ra một tia không đúng.

Về đến phòng, cô cởi một nút áo, sau đó nói: “Eustace, anh có cảm thấy hơi nóng không?”

Eustace lắc đầu, cậu ta cười nói: “Chẳng lẽ Công chúa điện hạ muốn tôi phục vụ gì đó sao?” Đang nói thì thấy Lily ngã xuống giường, vừa lảo đảo vừa kéo áo mình, tình huống thấy có gì đó là lạ.

Eustace cũng không cười giỡn được nữa, vọt tới bên giường đỡ Lily dậy vỗ mặt cô nói: “Này, chẳng lẽ em đã uống phải thứ gì đó rồi?” Bởi vì là cô gái duy nhất có thể đi lại ở bên ngoài, cho nên thường có người nhớ thương cô, nhiều năm như vậy anh vẫn cẩn thận che chở không nghĩ tới hôm nay không có chú ý một chút đã bị người khác hạ thuốc.

“Nóng quá, Eustace.” Tăng thêm khí lực câu dẫn, tên này hiện tại nhất định cao hứng hồng rồi đi? Nhưng hơi mờ mắt, lại phát hiện Eustace bình thường đều mang bộ dáng sắc quý lúc này về mặt lại đầy lo lắng, còn nói: “Đã bảo em cẩn thận rồi mà, nhất định là đã uống phải thứ không nên uống rồi, em chờ đó.” Cậu ta vậy mà vội xông vào phòng tắm, chỉ chốc lát sau đã chạy ra bế cô lên, một khắc sau Lily đang không hiểu gì cả đã bị ném vào bồn nước lạnh.

“Này, anh làm gì vậy?” Cô lau mặt, bị đông lạnh đến run run, lớn tiếng hỏi.

“Công chúa điện hạ thân ái, em bị trúng thuốc gì chính mình không biết sao, mau ra đây thay quần áo, em muốn bị cảm sao?” Kéo người ra khỏi nước, nhưng đáng người phải nữ hiện ra rõ ràng khiến anh nhanh chóng dời tầm mắt, nói: “Nói chung. Em nhanh thay quần áo rồi đi ra.” Nói xong cũng bước ra khỏi phòng tắm.

Không phải chứ, lại là cậu ta qua được cửa ải này. Rốt cuộc cậu ta có phải đàn ông hay không vậy? Nhưng mà bộ dáng vừa rồi cũng giống như có cảm giác với cô mà!

Lúc cô thay quần áo xong đi ra thì đã thấy Eustace đang đi qua đi lại trong phòng, thấy cô đi ra liền vội hỏi: “Em thật sự không sao chứ?”

“Không sao.” Cô hơi lúng túng, không biết phải nói gì với cậu ta. Vốn lúc là bạn bình thường thì rất tự nhiên, nhưng khi đã xem như là đối tượng để kết hôn ở chung với nhau thì lại cảm thấy không khí liền trở nên thật quái lạ.

Quái liền quái đi, dù sao đã chọn xong rồi, cô nói thẳng: “Eustace, em đã quyết định chọn anh làm vị hôn phu của em. Ngày mai em sẽ nói với ba ba, sau đó cử hành nghi thức đính hôn.”

Eustace vừa nghe liền sững sờ, anh nằm mơ cũng muốn kết thành vợ chồng với vị công chúa này, nhưng cho tới nay người theo đuổi bên người cô quá nhiều người cho nên không dám khẳng định mình có thể thắng được. Nhưng không ngờ cô lại đột nhiên đưa ra quyết định như vậy, thật sự khiến cho anh thể tin được.

Nhưng điều này thật sự là chuyện làm cho người ta mừng rỡ như điên, sững sờ một lát, anh liền trực tiếp ôm lấy công chúa của anh xoay mấy vòng, sau đó nhẹ nhàng hôn lên mặt cô. Đây chỉ là cử chỉ vì quá kích động thôi, nhưng nó vẫn khiến cho hai người đều đỏ mặt.

Trên dưới cả nước đều không ngờ hôn sự của công chúa Lily cứ được quyết định như vậy, họ đều không phục, bởi vì Eustace cũng không phải là người xuất sắc để có thể có được công chúa. Nhưng công chúa đã quyết định, bọn họ chỉ có vừa ghen tỵ vừa nhìn bọn họ kết hôn cùng với rất nhanh đã có đứa con đầu tiên.

Khiến người ta ngạc nhiên chính là đứa con đầu tiên của công chúa Lily lại là con gái, điều này làm cho toàn bộ nam giới đều nhỏ nhỏ kích động, đều cảm thấy ba vị công chúa này quả thật là cứu tinh của nhân loại.

Sau khi hôn nhân đại sự của Lily được hoàn thành, một cách tự nhiên bọn họ liền chuyển ánh mắt đến Elly. Nhưng vị công chúa như búp bê sứ này phải làm sao xuống tay được đây? Những người đàn ông cao lớn thô kệch này vừa nhìn thấy cô thì cả người liền trở nên cẩn thận từng ly từng tí, ngay cả nói chuyện cũng không dám lớn tiếng.

Hân Hân cũng cạn lời, cô còn tới hai đứa con gái và một đứa con trai nữa, điều này thật sự làm cho cô mệt mỏi ah!

Chương 74: Phiên Ngoại: Elly

Elly trông không mạnh mẽ như chị Lily, tài nghệ cơ giáp của cô mặc dù đã đứng trong top 10 của cả nhân loại, nhưng cả người thì lại trông nho nhỏ mềm mại, những lúc xuống khỏi cơ giáp luôn làm cho người ta hết hồn một phen, luôn nghĩ có phải vừa nảy va chạm đã làm vị công chúa này bị thương chỗ nào rồi không?

Nhưng người kiều nhỏ này chỉ xấu hổ cười, cúi đầu rồi đi, xem ra linh kiện toàn thân vẫn hoàn hảo không tổn hao gì.

Trong thế giới phái nam như thế này, đột nhiên là có một bóng hình kiều kiều nhỏ nhỏ như vậy tồn tại lập tức sẽ làm cho bọn họ đều không biết dùng về mặt gì để đối mặt với cô ấy.

Elly vận động xong liền muốn đi về tắm rửa nghỉ ngơi, mặc dù mọi người thấy cô giống như đã mệt muốn chết rồi nhưng lại không có ai dám tới hỏi một câu, sợ tiếng nói quá lớn sẽ hù dọa người ta chạy mất.

Chỉ có thanh mai trúc mã Alan là không sợ, phải nói là vẫn luôn lấy Elly làm mục tiêu phấn đấu. Từ nhỏ đến lớn anh đều chưa từng thắng cô một lần nào, nhất thấy cô đã về liền nói: “Lần kiểm tra này, tớ nhất định thắng cậu.”

Elly cúi đầu cười một tiếng nói: “A, vậy cậu phải cố lên đó.”

Alan liền không biết nói gì nữa, cô vẫn luôn không nóng không lạnh như vậy, vô luận mình cố gắng cỡ nào, đến trước mặt cô đều luôn là: cứ tùy ý, cố lên, phải chú ý, phải tận lực,...

“Cậu không thể nói gì khác với tớ sao?” Alan lớn tiếng nói.

Vừa dứt lời, anh đã bị rất nhiều chàng trai trừng mắt, bọn họ đều muốn xông lên làm thịt Alan. Nhưng làm một người bạn thân cùng lớn lên với Elly, Alan thật sự rất muốn nói với họ một câu, mọi người thật sự là nhìn lầm rồi, kỳ thật vị tiểu thư Elly này còn mạnh hơn cả chị của cô ấy đó có biết không?

Nhưng bề ngoài thật sự có thể lừa người, anh cảm thấy người bị lừa thật sự là rất nhiều, thậm chí có lúc chính mình cũng sẽ bị lừa.

Bất đắc dĩ đi cùng cô về phủ Thống soái, bởi vì chị cả của Elly đã đám cưới cũng đã có cục cưng, nên cô tắm xong liền muốn đi thăm chị.

Vừa tắm xong, Elly trông càng thêm trắng nõn, điều này làm cho Alan muốn hộ tống cô đến nhà chị cả nháy mắt bị mê hoặc.

Anh ngần ngại, sau đó mặt đỏ lên một cách kỳ lạ, nói: “Cậu cần gì gấp gáp như vậy, ít nhất phải chờ tóc khô hết rồi hãy đi.”

Elly cười nói: “Nhưng con bé nhà chị cả rất đáng yêu.”

Alan biết cô đã từ từ trưởng thành đại cô nương rồi, chẳng trách tất cả con trai đều nhìn cô chăm chú. Anh cũng cảm thấy cô đặc biệt xinh đẹp, cho nên liền nhìn nhiều mấy lần.

Thật ra, từ nhỏ đến lớn anh vẫn rất quan tâm cô, quan tâm tới quan tâm lui lại phát hiện năng lực của người ta càng ngày càng cao, điều này làm cho lòng tự ái của thân làm đàn ông như anh có chút bị thương.

Nhưng bây giờ xem ra, cô vẫn kiều kiều nhỏ nhỏ, cực kỳ đáng yêu như khi còn bé, cho dù càng ngày càng xuất sắc thì chung quy cũng là con gái, có phải mình cũng nên dịu dàng hơn không?

“Alan, tớ quên gửi tin cho chị trước rồi, đến đó anh rể nhất định sẽ không cho chúng ta tùy tiện đi vào.” Cô cảm máy truyền tin liên lạc với chị, kết quả đối phương nói bọn họ nghỉ phép nên đã ôm con đến Địa Cầu du lịch rồi.

Buồn bực, muốn đi nghỉ cũng không nói trước một tiếng, thiệt là.

Alan thấy cô buồn bực, liền nói: “Thích bé như vậy, không bằng cậu cũng đến Địa Cầu luôn.” Công chúa không có quân chức có thể đi lại tùy ý, điểm này khác với chị cả của cô.

“Tớ đã thật lâu không đến Địa Cầu rồi, vậy thì đi đi. Nghỉ phép lại mang theo con, thật làm cho người ta không biết nói gì.” Cô đặc biệt thích cô bé kia, đáng tiếc anh rể không quá thích người khác nhìn chăm chăm con gái của anh ấy.

Kỳ quái, con cũng không phải của một mình anh ấy, không cho nhìn liền không nhìn sao?

Nhưng lần này cô còn có mục tiêu khác, nói thí dụ như Alan đang ở bên cạnh đây.

Một chàng trai đẹp trai, có dáng người, lại xuất sắc như vậy, cô đã nhìn trúng từ lâu, đáng tiếc đối phương lại cứ xem cô thành địch thủ một cách khó

hiểu. Thật ra thì cô biết, chỉ là lòng tự ái của con trai thôi.

Không có biện pháp, cô chính là thích nhìn bộ dáng của anh sau khi bị thua, vô cùng làm cho người ta có cảm giác đó có biết không?

Bộ dáng cậu ấy nghiêm túc lái khí cầu lúc này cũng rất mê người, chỉ là cô không thể nhìn chăm chú một cách quang minh chính đại được, bởi vì sợ cậu ấy nhận ra suy nghĩ của mình, con gái mà, luôn có chút rụt rè, cho dù thích cũng không thể nói ra một cách quang minh chính đại ah, như vậy rất mất mặt.

Không nói ra thì lại cảm thấy cậu ấy cứ như vậy, chỉ sợ chờ đến khi mình đính hôn rồi cậu ấy còn chưa tỉnh ngộ, cho nên nhất định phải thúc đẩy một chút mới được.

Phương pháp thúc đẩy người khác của cô rất kỳ quái, lần này đi ra ngoài cũng tính toán khác, tỷ như lần này có thể nói là hạ đủ công phu.

Khí cầu đi được nửa đường thì gặp phải mưa sao băng trăm năm khó gặp một lần, mặc dù kỹ thuật của Alan rất tốt nhưng vẫn bị thiên thạch va phải.

Khí cầu bị lệch khỏi quỹ đạo, anh vội vàng cố gắng điều chỉnh, nhưng động cơ của khí cầu bỗng nhiên bị trục trặc không cách nào khởi động được.

Alan tháo dây an toàn định đi ra ngoài kiểm tra một chút, loại chuyện này nhất định không thể để con gái làm được. Nhưng lại phát hiện Nhị công chúa Elly ngồi cạnh đã sợ đến sắc mặt phát xanh, ôm vai nhìn anh nói: “Tớ sợ, cậu đừng đi.”

Trái tim Alan bị đâm trúng run rẩy mấy cái, anh nhỏ giọng nói: “Không có chuyện gì, ngoan, không có chuyện gì, cậu đừng sợ.” Rất ít khi nhìn thấy cô sợ như vậy, anh lại không có cách nào rời khỏi cô.

Cố gắng ổn định khí cầu, hai người cứ bay lơ lửng trong vũ trụ mịt mờ như vậy.

Trong lòng Alan vẫn luôn thích Elly, chỉ là bị cô ăn hiếp quá nhiều nên trong lòng có bóng ma. Nhưng bây giờ cô không giống lúc trước, anh ôm cô, an ủi cô, trong lòng lại cảm thấy thỏa mãn vô hạn.

Thì ra dù cô có mạnh mẽ cỡ nào thì cũng là con gái, con gái trời sinh liền cần con trai yêu thương che chở.

“Elly, cậu ở đây chờ một chút, tớ đi khởi động lại động cơ, sẽ quay về liền.”

“Đừng, tớ đi với cậu.”

Alan không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là mang theo cô cùng đi đến cuối khoang, nơi đó có nhiều động cơ lại vừa dơ vừa loạn còn đầy dây điện, không cẩn thận có thể sẽ xảy ra nguy hiểm.

Nhưng có một cô gái đi theo bên người, sao anh lại cảm thấy những thứ nguy hiểm này lại đáng yêu như vậy? Anh kêu Elly ở lại bên ngoài, chính mình thì đi vào khởi động lại động cơ.

Elly nhìn anh đi vào liền đứng ở bên ngoài đợi, cho đến khi cầu khởi động lại cô liền làm bộ như vui mừng nhào vào trong lòng Alan. Cái này có tính là trải qua sinh tử không? Mẹ đã nói, sau khi trải qua sinh tử, quan hệ giữa hai người nhất định sẽ càng tiến thêm một bước.

Người đã nhào vào trong lòng cậu ấy rồi, nếu còn không chủ động thì chính là không phải đàn ông. Cô đang nghĩ như vậy thì đối phương đã ôm chặt cô, sau đó nói: “Thật xin lỗi, là kỹ thuật của tớ không tốt đã làm cậu sợ, sau này tớ nhất định sẽ cố gắng nhiều hơn.”

“Cố gắng. . . .” Chỉ là cố gắng nâng cao kỹ thuật? Elly có loại ý nghĩ muốn làm thịt anh.

Nhưng anh lại lập tức nói: “Anh sẽ bảo vệ em cả đời, được không?” Những lời này chỉ là vì kích động mà nói ra, anh cũng không biết tại sao mình có thể vọng động như vậy, nhưng đối phương lại lập tức đồng ý: “Được.”

“Cái gì?” Alan giật mình, không nghĩ tới Elly lại đồng ý. Cô trả lời quá nhanh, ngay cả anh đều thấy khó tin.

Hai người cứ nhìn nhau như vậy thật lâu, rốt cuộc Elly là người đầu tiên phản ứng lại, cô cười ôm cổ Alan nhẹ nhàng hôn anh, rốt cuộc đã bắt anh nói ra, quan hệ của hai người cũng xem như đã thành lập rồi.

Alan không biết cảm giác của mình bây giờ là gì, vừa mừng rỡ lại vừa vui sướng, nhưng lại có một loại buồn bực vì bị tính kế, đây là tại sao vậy chứ?

Nhưng những thứ này đều bị vui sướng hòa tan, bọn họ cùng nhau đến Địa Cầu trải qua một đoạn thời gian đầy yên bình, cuối cùng lúc trở về phủ Thống soái, Alan liền chủ động đến gặp Thống soái và phu nhân đề nhắc tới hôn sự của hai người.

Vốn tưởng rằng sẽ bị làm khó, nhưng hai ngài ấy chỉ nhìn anh thật chăm chú, phu nhân còn nói một câu: “Tiểu tử con rốt cuộc đã thông suốt rồi sao?” Một câu không đầu không đuôi khiến cho anh cảm thấy hình như mình bị tính kế, nhưng bị ai tính kế, tính kế ở đâu, thì từ đầu đến cuối anh đều không nghĩ ra.

Cho đến sau khi đã kết hôn nhiều năm, anh mới biết, thì ra ngay từ lúc mười mấy tuổi cô vợ thoát nhìn nhu nhược kia của mình đã nhìn trúng mình, cho nên anh chính là bị tính kế trong tối ngoài sáng rất nhiều rất nhiều lần! Lòng tự ái và vấn đề mặt mũi của đàn ông ah, anh cảm thán một tiếng, ôm con gái xoay mấy vòng, cuối cùng nghe được tiếng khóc rống của bé mới vứt bỏ hết toàn bộ những thứ đó đi.

Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Gen Di Truyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.